

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) ⁽¹⁾** 1

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ **Decizia (UE) 2022/2066 a Consiliului din 21 februarie 2022 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului de punere în aplicare a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Republica Gaboneză și Comunitatea Europeană (2021-2026)** 103

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/2067 al Comisiei din 25 octombrie 2022 de modificare a anexei I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 de stabilire a măsurilor speciale de combatere a pestei porcine africane ⁽¹⁾** 106
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/2068 al Comisiei din 26 octombrie 2022 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului** 149

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

DECIZII

- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/2069 a Comisiei din 30 septembrie 2022 de acordare a unei derogări solicitate de Țările de Jos în temeiul Directivei 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole [notificată cu numărul C(2022) 6859] 195
 - ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/2070 a Comisiei din 26 octombrie 2022 de a nu suspenda taxele antidumping definitive la importurile de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1688 208
 - ★ Decizia (UE) 2022/2071 a Băncii Centrale Europene din 20 octombrie 2022 privind dispoziții tranzitorii pentru aplicarea rezervelor minime obligatorii de către Banca Centrală Europeană în urma introducerii euro în Croația (BCE/2022/36) 215
-

III Alte acte

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

- ★ Decizia nr. 029/22/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 9 februarie 2022 de modificare a normelor de fond în domeniul ajutoarelor de stat prin introducerea noilor Orientări din 2022 privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie [2022/2072] 218
-

Rectificări

- ★ Rectificare la Directiva (UE) 2015/719 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2015 de modificare a Directivei 96/53/CE a Consiliului de stabilire, pentru anumite vehicule rutiere care circulă în interiorul Comunității, a dimensiunilor maxime autorizate în traficul național și internațional și a greutateii maxime autorizate în traficul internațional (JO L 115, 6.5.2015) 314

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2022/2065 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 19 octombrie 2022

privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE
(Regulamentul privind serviciile digitale)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Serviciile societății informaționale și, în special, serviciile intermediare au devenit o parte importantă a economiei Uniunii și a vieții de zi cu zi a cetățenilor Uniunii. La douăzeci de ani de la adoptarea cadrului juridic existent aplicabil acestor servicii prevăzut de Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, modele de afaceri și servicii noi și inovatoare, cum ar fi rețele sociale online și platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, au permis utilizatorilor comerciali și consumatorilor să disemineze și să acceseze informații și să efectueze tranzacții în moduri inedite. În prezent, majoritatea cetățenilor Uniunii utilizează zilnic aceste servicii. Cu toate acestea, transformarea digitală și utilizarea sporită a acestor servicii au dat naștere și unor noi riscuri și provocări pentru destinatarii individuali ai serviciului relevant, pentru întreprinderi și pentru societate în ansamblul său.
- (2) Statele membre tot mai mult adoptă sau au în vedere adoptarea unor norme de drept intern privind aspectele reglementate de prezentul regulament, prin care impun, în special, obligații de diligență furnizorilor de servicii intermediare în ceea ce privește modul în care ar trebui să combată conținutul ilegal, dezinformarea online sau alte riscuri societale. Aceste norme de drept intern divergente au un impact negativ asupra pieței interne, care, astfel cum prevede articolul 26 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cuprinde un spațiu fără frontiere interne, în care sunt asigurate libera circulație a mărfurilor și a serviciilor și libertatea de stabilire, dată fiind natura intrinsec transfrontalieră a internetului, care este utilizat în general pentru furnizarea serviciilor respective.

⁽¹⁾ JO C 286, 16.7.2021, p. 70.

⁽²⁾ JO C 440, 29.10.2021, p. 67.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 5 iulie 2022 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 octombrie 2022.

⁽⁴⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

Condițiile de furnizare a serviciilor intermediare pe piața internă ar trebui armonizate, astfel încât să se ofere întreprinderilor acces la noi piețe și oportunități de exploatare a beneficiilor pieței interne, iar consumatorilor și altor destinatari ai serviciului, o gamă mai largă de opțiuni. Utilizatorii comerciali, consumatorii, cât și alți utilizatori sunt considerați, în sensul prezentului regulament, „destinatari ai serviciului”.

- (3) Un comportament responsabil și diligent din partea furnizorilor de servicii intermediare este esențial pentru un mediu online sigur, previzibil și de încredere și pentru a permite cetățenilor Uniunii și altor persoane să își exercite drepturile fundamentale garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”), în special libertatea de exprimare și de informare, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la nediscriminare și atingerea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor.
- (4) Prin urmare, pentru a proteja și a îmbunătăți funcționarea pieței interne, ar trebui să fie stabilit un set specific de norme obligatorii uniforme, eficiente și proporționale la nivelul Uniunii. Prezentul regulament creează condiții favorabile pentru apariția și dezvoltarea serviciilor digitale inovatoare pe piața internă. Este necesar să existe, la nivelul Uniunii, o apropiere a măsurilor normative naționale cu privire la obligațiile care revin furnizorilor de servicii intermediare, pentru a se evita și a se pune capăt fragmentării pieței interne și pentru a se asigura securitatea juridică, reducând astfel incertitudinea pentru dezvoltatori și favorizând interoperabilitatea. Prin aplicarea unor cerințe neutre din punct de vedere tehnologic, inovarea nu ar trebui să fie inhibată, ci stimulată.
- (5) Prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor anumitor servicii ale societății informaționale, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, adică oricărui serviciu prestat în mod normal în schimbul unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la solicitarea individuală a unui destinatar. În mod particular, prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii intermediare, în special serviciilor intermediare care constau în servicii cunoscute sub denumirea de „simplă transmitere” („mere conduit”), „stocare în cache” („caching”) și „găzduire” („hosting”), având în vedere că creșterea exponențială a utilizării acestor servicii, în principal în scopuri legitime și benefice din punct de vedere social, indiferent de forma lor, a consolidat, de asemenea, rolul acestora în intermedierea și răspândirea de informații și activități ilegale sau dăunătoare.
- (6) În practică, anumiți furnizori de servicii intermediare intermediază servicii care pot sau nu să fie furnizate prin mijloace electronice, cum ar fi serviciile informatice la distanță, serviciile de transport, cazare sau livrare. Prezentul regulament ar trebui să se aplice exclusiv serviciilor intermediare și nu ar trebui să aducă atingere cerințelor prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern cu privire la produsele sau serviciile intermediare prin serviciile intermediare, inclusiv în situațiile în care serviciul intermediar constituie o parte integrantă a altui serviciu care nu este un serviciu intermediar, astfel cum sunt consacrate de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (7) Pentru a asigura eficacitatea normelor prevăzute în prezentul regulament și condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne, respectivele norme ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii intermediare indiferent de locul lor de stabilire sau de localizarea lor, în măsura în care aceștia oferă servicii în Uniune, demonstrând o legătură substanțială cu Uniunea.
- (8) Ar trebui să se considere că există o astfel de legătură substanțială cu Uniunea atunci când furnizorul de servicii este stabilit în Uniune sau, în absența unui asemenea loc de stabilire, dacă numărul de destinatari ai serviciului în unul sau mai multe state membre este semnificativ în raport cu populația acestora ori în considerarea direcționării activităților către unul sau mai multe state membre. Direcționarea activităților către unul sau mai multe state membre poate fi determinată pe baza tuturor circumstanțelor relevante, inclusiv a unor factori precum utilizarea unei limbi sau a unei monede utilizate în general în statul membru respectiv, posibilitatea de a comanda produse sau servicii sau utilizarea unui domeniu de prim nivel relevant. Direcționarea activităților către un stat membru ar putea, de asemenea, să rezulte din disponibilitatea unei aplicații în magazinul de aplicații național relevant, din furnizarea de

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

publicitate sau publicitate locală într-o limbă utilizată în statul membru respectiv sau din gestionarea relațiilor cu clienții, de exemplu prin furnizarea de servicii de asistență pentru clienți într-o limbă utilizată în general în statul membru respectiv. De asemenea, ar trebui să se prezume existența unei legături substanțiale în cazul în care un furnizor de servicii își direcționează activitățile spre unul sau mai multe state membre, în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾. În schimb, simpla accesibilitate tehnică a unui site web din Uniune nu poate fi considerată, exclusiv din acest motiv, ca dovadă a existenței unei legături substanțiale cu Uniunea.

- (9) Prezentul regulament armonizează pe deplin normele aplicabile serviciilor intermediare pe piața internă, cu obiectivul de a asigura un mediu online sigur, previzibil și de încredere, împiedicând diseminarea conținutului ilegal online și riscurile societale pe care le poate genera diseminarea dezinformării sau a altor conținuturi, precum și în care drepturile fundamentale consacrate în Cartă sunt protejate în mod eficace și este facilitată inovarea. În consecință, statele membre nu ar trebui să adopte sau să mențină cerințe naționale suplimentare cu privire la aspectele reglementate de prezentul regulament, cu excepția cazului în care acest lucru ar fi prevăzut în mod explicit în prezentul regulament, deoarece ar afecta aplicarea directă și uniformă a normelor pe deplin armonizate aplicabile furnizorilor de servicii intermediare în conformitate cu obiectivele prezentului regulament. Acest lucru nu ar trebui să excludă posibilitatea de a aplica alte acte legislative naționale aplicabile furnizorilor de servicii intermediare, în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu Directiva 2000/31/CE, în special cu articolul 3 din directiva respectivă, în cazul în care normele de drept intern urmăresc alte obiective legitime de interes public decât cele urmărite de prezentul regulament.
- (10) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere altor acte din dreptul Uniunii care reglementează furnizarea de servicii ale societății informaționale în general, care reglementează alte aspecte ale furnizării de servicii intermediare pe piața internă sau care detaliază și completează normele armonizate prevăzute în prezentul regulament, cum ar fi Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾, inclusiv dispozițiile prevăzute în directiva respectivă în ceea ce privește platformele de partajare a materialelor video, Regulamentele (UE) 2019/1148 ⁽⁸⁾, (UE) 2019/1150 ⁽⁹⁾, (UE) 2021/784 ⁽¹⁰⁾ și (UE) 2021/1232 ⁽¹¹⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹²⁾, precum și normele de drept al Uniunii cuprinse într-un regulament privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală și într-o directivă de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale.

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2019/1148 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind comercializarea și utilizarea precursorilor de explozivi, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 98/2013 (JO L 186, 11.7.2019, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online (JO L 186, 11.7.2019, p. 57).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2021/784 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 privind prevenirea diseminării conținutului online cu caracter terorist (JO L 172, 17.5.2021, p. 79).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) 2021/1232 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iulie 2021 privind o derogare temporară de la anumite dispoziții ale Directivei 2002/58/CE în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor de către furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere pentru prelucrarea datelor cu caracter personal și a altor date în scopul combaterii abuzului sexual online asupra copiilor (JO L 274, 30.7.2021, p. 41).

⁽¹²⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

În mod similar, din motive de claritate, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dreptului Uniunii privind protecția consumatorilor, în special Regulamentelor (UE) 2017/2394⁽¹³⁾ și (UE) 2019/1020⁽¹⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, Directivelor 2001/95/CE⁽¹⁵⁾, 2005/29/CE⁽¹⁶⁾, 2011/83/UE⁽¹⁷⁾ și 2013/11/UE⁽¹⁸⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului și Directivei 93/13/CEE a Consiliului⁽¹⁹⁾, precum și privind protecția datelor cu caracter personal, în special Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁰⁾.

Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere nici normelor Uniunii de drept internațional privat, în special celor referitoare la competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, cum ar fi Regulamentul (UE) nr. 1215/2012, nici normelor referitoare la legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale. Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este reglementată exclusiv de normele dreptului Uniunii în materie, în special de Regulamentul (UE) 2016/679 și de Directiva 2002/58/CE. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere nici dreptului Uniunii privind condițiile de muncă, nici dreptului Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie civilă și penală. Cu toate acestea, în măsura în care respectivele acte legislative ale Uniunii urmăresc aceleași obiective ca acelea prevăzute în prezentul regulament, normele din prezentul regulament se aplică în ceea ce privește aspectele care nu sunt abordate sau nu sunt pe deplin abordate de respectivele alte acte, precum și aspectele cu privire la care respectivele alte acte lasă statelor membre posibilitatea de a adopta anumite măsuri la nivel național.

- (11) Ar trebui să se clarifice faptul că prezentul regulament nu aduce atingere normelor din dreptul Uniunii referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe, inclusiv Directivelor 2001/29/CE⁽²¹⁾, 2004/48/CE⁽²²⁾ și (UE) 2019/790⁽²³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, care stabilesc norme și proceduri specifice, care ar trebui să rămână neschimbate.
- (12) Pentru a atinge obiectivul asigurării unui mediu online sigur, previzibil și de încredere, în sensul prezentului regulament conceptul de „conținut ilegal” ar trebui să reflecte în linii mari normele existente în mediul offline. În special, conceptul de „conținut ilegal” ar trebui să fie definit în sens larg pentru a acoperi informațiile referitoare la conținutul, produsele, serviciile și activitățile ilegale. În mod deosebit, acest concept ar trebui înțeles ca referindu-se la informațiile, indiferent de forma lor, care, în temeiul dreptului aplicabil, sunt ele însele ilegale, cum ar fi discursurile ilegale de incitare la ură sau conținutul cu caracter terorist și conținutul discriminatoriu ilegal, sau care, în temeiul normelor aplicabile, sunt declarate ilegale deoarece se referă la activități ilegale. Exemplele ilustrative

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

⁽¹⁵⁾ Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JO L 11, 15.1.2002, p. 4).

⁽¹⁶⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

⁽¹⁷⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

⁽¹⁸⁾ Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 63).

⁽¹⁹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽²¹⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, 22.6.2001, p. 10).

⁽²²⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, 30.4.2004, p. 45).

⁽²³⁾ Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE (JO L 130, 17.5.2019, p. 92).

includ partajarea de imagini care prezintă abuz sexual asupra copiilor, partajarea ilegală neconsensuală de imagini private, urmărirea în mediul online, vânzarea de produse neconforme sau contrafăcute, vânzarea de produse sau furnizarea de servicii cu încălcarea dreptului privind protecția consumatorilor, utilizarea neautorizată a materialelor protejate prin drepturi de autor, oferirea ilegală de servicii de cazare sau vânzarea ilegală de animale vii. În schimb, un videoclip în care martorii observă o potențială infracțiune nu ar trebui să fie considerat conținut ilegal, doar pentru că redă un act ilegal, atunci când înregistrarea sau diseminarea unui astfel de material video către public nu este ilegală în temeiul dreptului intern sau al dreptului Uniunii. În această privință, este irelevant dacă caracterul ilegal al informațiilor sau al activității este stabilit în baza dreptului Uniunii sau a dreptului intern care este conform cu dreptul Uniunii și care este natura exactă sau obiectul legii în cauză.

- (13) Având în vedere caracteristicile specifice ale serviciilor în cauză și necesitatea corespunzătoare de a impune furnizorilor acestora anumite obligații specifice, este necesar să se distingă, în cadrul categoriei mai largi a furnizorilor de servicii de găzduire definite în prezentul regulament, subcategoria platformelor online. Platformele online, cum ar fi rețelele sociale sau platformele online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, ar trebui să fie definite ca furnizori de servicii de găzduire care nu numai că stochează informațiile furnizate de destinatarul serviciului la cererea acestora, ci și diseminează aceste informații publicului, la cererea destinatarilor serviciului. Cu toate acestea, pentru a se evita impunerea unor obligații prea generale, furnizorii de servicii de găzduire nu ar trebui să fie considerați platforme online în cazul în care diseminarea către public este doar o caracteristică minoră și pur auxiliară care este legată intrinsec de alt serviciu sau o funcție minoră a serviciului principal, și respectiva caracteristică sau funcție nu poate fi utilizată, din motive tehnice obiective, independent de acest alt serviciu sau de serviciul principal, iar integrarea respectivei caracteristici sau funcții nu constituie un mijloc de a eluda normele prezentului regulament aplicabile platformelor online. De exemplu, secțiunea de comentarii a unui ziar online ar putea constitui o astfel de caracteristică, în cazul în care este evident că este auxiliară serviciului principal, care constă în publicarea de știri sub responsabilitatea editorială a editorului.

În schimb, stocarea de comentarii într-o rețea socială ar trebui considerată un serviciu de platformă online, în condițiile în care este evident că aceasta nu este o caracteristică minoră a serviciului oferit, chiar dacă este auxiliară publicării postărilor destinatarilor serviciului. În sensul prezentului regulament, serviciile de „cloud computing” sau serviciile de găzduire web nu ar trebui să fie considerate platforme online în cazul în care diseminarea anumitor informații către public constituie o caracteristică minoră și auxiliară sau o funcție minoră a unor astfel de servicii. În plus, serviciile de „cloud computing” și serviciile de găzduire web, atunci când servesc drept infrastructură, cum ar fi serviciile subiacente de stocare de infrastructură și de calcul ale unei aplicații bazate pe internet, ale unui site web sau ale unei platforme online, nu ar trebui să fie considerate, în sine, ca diseminând către public informații stocate sau prelucrate la cererea unui destinatar al aplicației, al site-ului web sau al platformei online pe care o găzduiește.

- (14) Conceptul de „diseminare către public”, astfel cum este utilizat în prezentul regulament, ar trebui să implice punerea de informații la dispoziția unui număr potențial nelimitat de persoane, însemnând luarea de măsuri astfel încât informațiile să fie ușor accesibile de către destinatarul serviciului în general, fără a fi necesară o intervenție suplimentară din partea destinatarului serviciului care furnizează informațiile, indiferent dacă persoanele respective au efectiv acces la informațiile în cauză. În consecință, în cazul în care accesul la informații necesită înregistrarea sau admiterea într-un grup de destinatari ai serviciului, informațiile respective ar trebui să fie considerate ca fiind diseminate publicului numai în cazul în care destinatarul serviciului care doresc să acceseze informațiile sunt înregistrați sau admiși în mod automat, fără a exista o decizie umană privind destinatarul cărora să li se acorde accesul sau o selecție a acestora. Serviciile de comunicații interpersonale, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2018/1772 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁴⁾, cum ar fi e-mailurile sau serviciile de mesagerie privată, nu intră în domeniul de aplicare al definiției platformelor online, întrucât acestea sunt utilizate pentru comunicarea interpersonală între un număr finit de persoane determinat de expeditorul comunicării. Cu toate acestea, obligațiile prevăzute în prezentul regulament pentru furnizorii de platforme online se pot aplica serviciilor care permit punerea de informații la dispoziția unui număr potențial nelimitat de destinatari, nedeterminat de expeditorul comunicării, de exemplu prin intermediul grupurilor publice sau al canalelor deschise. Informațiile ar trebui considerate ca fiind diseminate publicului în sensul prezentului regulament numai în cazul în care respectiva diseminare are loc la cererea directă a destinatarului serviciului care a furnizat informațiile.

⁽²⁴⁾ Directiva (UE) 2018/1772 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36).

- (15) În cazul în care unele dintre serviciile furnizate de un furnizor intră sub incidența prezentului regulament, iar altele nu intră sau în cazul în care serviciile furnizate de un furnizor sunt vizate în secțiuni diferite ale prezentului regulament, dispozițiile relevante din prezentul regulament ar trebui să se aplice numai cu privire la serviciile respective care intră în domeniul lor de aplicare.
- (16) Securitatea juridică oferită de cadrul orizontal de exonerare condiționată de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare, prevăzută în Directiva 2000/31/CE, a permis apariția și dezvoltarea multor servicii noi pe piața internă. Prin urmare, acest cadru ar trebui menținut. Cu toate acestea, având în vedere divergențele apărute în contextul transpunerii și al aplicării normelor relevante la nivel național și din motive de claritate și coerență, cadrul respectiv ar trebui încorporat în prezentul regulament. De asemenea, este necesar să fie clarificate anumite elemente ale cadrului respectiv în considerarea jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (17) Normele referitoare la răspunderea furnizorilor de servicii intermediare prevăzute în prezentul regulament ar trebui să stabilească numai în ce situație furnizorul de servicii intermediare în cauză nu poate fi considerat răspunzător pentru conținutul ilegal furnizat de destinatarul serviciului. Aceste norme nu ar trebui înțelese ca oferind o bază pozitivă pentru identificarea situațiilor în care un furnizor poate fi considerat răspunzător, aspect care trebuie stabilit în baza normelor aplicabile din dreptul Uniunii sau din dreptul intern. În plus, exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice oricărui tip de răspundere, referitoare la orice tip de conținut ilegal, indiferent de obiectul sau de natura exactă a respectivelor norme de drept.
- (18) Exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament nu ar trebui să se aplice în cazul în care, în loc să se limiteze la furnizarea neutră a serviciilor prin simpla prelucrare tehnică și automată a informațiilor furnizate de destinatarul serviciului, furnizorul de servicii intermediare joacă un rol activ în acest proces, de așa natură încât acesta îi permite să ia cunoștință de conținutul informațiilor respective sau să le controleze. În consecință, exonerările respective nu ar trebui să se aplice în ceea ce privește răspunderea cu privire la informațiile furnizate nu de destinatarul serviciului, ci chiar de furnizorul serviciului intermediar însuși, inclusiv în situația în care informațiile au fost redactate sub responsabilitatea editorială a furnizorului respectiv
- (19) Având în vedere natura diferită a activităților de „simplă transmitere”, de „stocare în cache” și de „găzduire”, precum și situația și capacitățile diferite ale furnizorilor de servicii în cauză, este necesar să se aplice acestor activități norme distincte, în măsura în care, în temeiul prezentului regulament, acestea fac obiectul unor cerințe și condiții diferite, iar domeniul lor de aplicare diferă, conform interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (20) În cazul în care un furnizor de servicii intermediare colaborează în mod deliberat cu un destinatar al serviciului pentru a desfășura activități ilegale, serviciul ar trebui considerat ca nefiind furnizat în mod neutru și, prin urmare, furnizorul nu ar trebui să poată beneficia de exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament. Acesta ar trebui să fie cazul, de exemplu, atunci când furnizorul își oferă serviciul cu scopul principal de a facilita activități ilegale, de exemplu prin explicitarea scopului său de a facilita activități ilegale sau a faptului că serviciile sale sunt adecvate scopului respectiv. Simplul fapt că un serviciu oferă transmițeri criptate sau orice alt sistem care face imposibilă identificarea utilizatorului nu ar trebui să fie considerat în sine ca facilitând activități ilegale.
- (21) Un furnizor ar trebui să poată beneficia de exonerările de răspundere pentru serviciile care constau în „simpla transmitere” și „stocarea în cache” în cazul în care nu are nicio legătură cu informațiile transmise sau accesate. Aceasta presupune, printre altele, ca furnizorul să nu modifice informațiile pe care le transmite sau la care acordă acces. Această cerință nu ar trebui însă înțeleasă ca incluzând manipulările cu caracter tehnic care au loc în cursul transmițerii sau al accesării, atât timp cât respectivele manipulări nu alterează integritatea informațiilor transmise sau la care se acordă acces.
- (22) Pentru a beneficia de exonerarea de răspundere pentru serviciile de găzduire, furnizorul ar trebui, din momentul în care ia cunoștință efectiv sau conștientizează activitățile sau conținutul ilegal, să acționeze prompt pentru a elimina conținutul respectiv sau pentru a bloca accesul la acesta. Eliminarea conținutului sau blocarea accesului la acesta ar trebui să se realizeze cu respectarea drepturilor fundamentale ale destinatarilor serviciului, inclusiv dreptul la libertatea de exprimare și de informare. Furnizorul poate lua cunoștință efectiv sau poate conștientiza natura ilegală a conținutului, printre altele prin intermediul investigațiilor efectuate din proprie inițiativă sau al notificărilor care

i-au fost transmise de persoane fizice sau entități în conformitate cu prezentul regulament, în măsura în care astfel de notificări sunt suficiente de precise și justificate în mod corespunzător pentru a permite unui operator economic diligent să identifice, să evalueze și, după caz, să ia în mod rezonabil măsuri împotriva conținutului presupus ilegal. Cu toate acestea, o astfel de cunoaștere efectivă sau conștientizare nu poate fi considerată ca fiind obținută numai pentru motivul că furnizorul cunoaște, în sens general, faptul că serviciul său este utilizat și pentru stocarea conținutului ilegal. În plus, faptul că furnizorul indexează în mod automat informațiile încărcate în serviciul său, că are o funcție de căutare sau că recomandă informații pe baza profilurilor sau a preferințelor destinatarilor serviciului nu constituie un motiv suficient pentru a considera că furnizorul respectiv are cunoștințe „specifice” cu privire la activități ilegale desfășurate pe platforma respectivă sau la conținut ilegal stocat pe aceasta.

- (23) Exonerarea de răspundere nu ar trebui să se aplice atunci când destinatarul serviciului acționează sub autoritatea sau controlul furnizorului unui serviciu de găzduire. De exemplu, în cazul în care furnizorul unei platforme online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții stabilește prețul bunurilor sau al serviciilor oferite de comerciant, s-ar putea considera că comerciantul acționează sub autoritatea sau sub controlul platformei online respective.
- (24) Pentru a asigura protecția eficace a consumatorilor atunci când efectuează tranzacții comerciale intermediare în mediul online, anumiți furnizori de servicii de găzduire, și anume platformele online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, nu ar trebui să poată beneficia de exonerarea de răspundere acordată furnizorilor de servicii de găzduire prevăzută în prezentul regulament în măsura în care respectivele platforme online prezintă informațiile relevante referitoare la tranzacțiile în cauză într-un mod care îi determină pe consumatori să creadă că informațiile respective au fost furnizate de platformele online respective sau de comercianți acționând sub autoritatea sau controlul lor și că platformele online respective au astfel cunoștință de informațiile respective sau le controlează, chiar dacă este posibil ca acest lucru să fie fals. Exemple de asemenea conduite pot fi cazurile în care o platformă online nu afișează în mod clar identitatea comerciantului potrivit prezentului regulament, cele în care o platformă online nu divulgă identitatea sau datele de contact al comerciantului până după încheierea contractului încheiat între comerciant și consumator, sau cele în care o platformă online comercializează produsul sau serviciul în nume propriu, mai degrabă decât în numele comerciantului care va furniza respectivul produs sau serviciu. În această privință, ar trebui să se stabilească în mod obiectiv, pe baza tuturor circumstanțelor relevante, dacă este posibil ca, din felul în care sunt prezentate informațiile, un consumator mediu să considere că informația în cauză a fost furnizată de platforma online sau de comercianți care acționează sub autoritatea sau controlul acesteia.
- (25) Exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament nu ar trebui să afecteze posibilitatea de a se emite ordine de diferite tipuri împotriva furnizorilor de servicii intermediare, chiar și în cazul în care aceștia îndeplinesc condițiile prevăzute în cadrul exonerărilor respective. Astfel de ordine pot lua, în special, forma unor hotărâri ale instanțelor judecătorești sau decizii ale autorităților administrative, emise în conformitate cu dreptul Uniunii, prin care se impune încetarea oricărei încălcări sau prevenirea acesteia, inclusiv prin eliminarea conținutului ilegal identificat în ordinele respective, sau blocarea accesului la acest conținut.
- (26) Pentru a crea securitate juridică și pentru a nu descuraja activități menite să depisteze, să identifice și să combată conținutul ilegal pe care furnizorii tuturor categoriilor de servicii intermediare le întreprind în mod voluntar, ar trebui să se clarifice că simplul fapt că furnizorii desfășoară astfel de activități nu determină inaplicabilitatea exonerărilor de răspundere prevăzute în prezentul regulament, cu condiția ca activitățile respective să fie desfășurate cu bună-credință și cu diligență. Condiția de a acționa cu bună-credință și cu diligență ar trebui să includă acțiunea obiectivă, nediscriminatorie și proporțională, ținând seama în mod corespunzător de drepturile și interesele legitime ale tuturor părților implicate și oferind garanțiile necesare împotriva eliminării nejustificate a conținutului legal, în conformitate cu obiectivul și cerințele prezentului regulament. În acest scop, furnizorii în cauză ar trebui, de exemplu, să ia măsuri rezonabile pentru a se asigura că, în cazul în care sunt utilizate instrumente automatizate pentru desfășurarea unor astfel de activități, tehnologia relevantă este suficient de fiabilă pentru a limita, în cea mai mare măsură posibilă, rata erorilor. În plus, este oportun să se clarifice că simplul fapt că furnizorii iau măsuri, cu bună-credință, pentru a se conforma cerințelor din dreptul Uniunii, inclusiv celor prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește punerea în aplicare a condițiilor lor de utilizare, nu ar trebui să determine inaplicabilitatea exonerărilor de răspundere stabilite în prezentul regulament. Prin urmare, orice astfel de activități și măsuri care este posibil să fi fost întreprinse de un furnizor nu ar trebui să fie luate în considerare pentru a se stabili dacă furnizorul poate invoca o exonerare de răspundere, în special în ceea ce privește întrebarea dacă furnizorul furnizează serviciul în mod neutru și poate, așadar, să intre sub incidența dispoziției relevante; această regulă nu înseamnă însă că furnizorul poate neapărat invoca o exonerare de răspundere. Acțiunile voluntare nu ar trebui utilizate pentru a eluda obligațiile ce le revin furnizorilor de servicii intermediare în temeiul prezentului regulament.

- (27) Deși normele referitoare la răspunderea furnizorilor de servicii intermediare stabilite în prezentul regulament se concentrează asupra exonerării de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare, este important să se reamintească faptul că, deși astfel de furnizori au, în general, un rol important, problema conținutului ilegal online și a activităților ilegale online nu ar trebui abordată exclusiv prin concentrarea asupra răspunderii și responsabilităților acestora. Atunci când este posibil, terții afectați de conținutul ilegal transmis sau stocat online ar trebui să încerce să soluționeze conflictele legate de un astfel de conținut fără a implica furnizorii de servicii intermediare în cauză. Destinatarul serviciului ar trebui să fie trași la răspundere pentru conținutul ilegal pe care îl furnizează și pe care îl pot disemina publicului prin serviciile intermediare, în cazul în care normele aplicabile ale dreptului Uniunii și ale dreptului intern care stabilesc o astfel de răspundere prevăd acest lucru. După caz, alți actori, cum ar fi moderatorii de grup din mediile online închise, în special în cazul grupurilor mari, ar trebui, de asemenea, să contribuie la evitarea răspândirii conținutului ilegal online, în conformitate cu dreptul aplicabil. În plus, în cazul în care este necesar să fie implicați furnizorii de servicii ale societății informaționale, inclusiv furnizorii de servicii intermediare, orice solicitare sau ordin cu privire la o astfel de implicare ar trebui, ca regulă generală, să fie adresat furnizorului specific care are capacitatea tehnică și operațională de a acționa împotriva unor elemente specifice de conținut ilegal, astfel încât să se prevină și să se reducă la minimum orice posibile efecte negative asupra disponibilității și accesibilității informațiilor care nu constituie conținut ilegal.
- (28) Începând din anul 2000, au apărut noi tehnologii care îmbunătățesc disponibilitatea, eficiența, viteza, fiabilitatea, capacitatea și securitatea sistemelor în ceea ce privește transmiterea, posibilitatea de localizare și stocarea datelor online, ducând la crearea unui ecosistem online tot mai complex. În această privință, ar trebui reamintit faptul că furnizorii de servicii care stabilesc și facilitează arhitectura logică subiacentă și funcționarea corespunzătoare a internetului, inclusiv funcțiile auxiliare tehnice, pot beneficia, la rândul lor, de exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament, în măsura în care serviciile lor se încadrează în categoria „simplă transmitere”, „stocare în cache” sau servicii de găzduire. Astfel de servicii includ, după caz, rețelele locale cu acces pe suport radio, servicii ale sistemului de nume de domenii (DNS), registrele de nume de domenii de prim nivel, registratoarele pentru domenii, autoritățile de certificare care eliberează certificate digitale, rețelele private virtuale, motoarele de căutare online, serviciile de infrastructură de tip cloud sau rețelele de furnizare de conținut care permit, localizează sau îmbunătățesc funcțiile altor furnizori de servicii intermediare. În mod similar, serviciile utilizate pentru comunicații și mijloacele tehnice de furnizare a acestora au evoluat, la rândul lor, în mod semnificativ, ducând la apariția unor servicii online precum serviciile online de telefonie VOIP, serviciile de mesagerie și serviciile de e-mail accesate de pe web, în cazul cărora comunicarea este realizată prin intermediul unui serviciu de acces la internet. Și aceste servicii pot beneficia de exonerările de răspundere, în măsura în care se încadrează în categoria „simplă transmitere”, „stocare în cache” sau servicii de găzduire.
- (29) Serviciile intermediare acoperă o gamă largă de activități economice care se desfășoară online și care se dezvoltă în mod continuu pentru a asigura o transmitere rapidă, sigură și securizată a informațiilor și pentru a asigura o utilizare ușoară pentru toți participanții la ecosistemul online. De exemplu, serviciile intermediare de „simplă transmitere” includ categorii generice de servicii, precum internet exchange points, punctele de acces fără fir, rețelele virtuale private, serviciile și rezolverele DNS, registrele de nume de domenii de prim nivel, registratoarele pentru domenii, autoritățile de certificare care eliberează certificate digitale, telefonie VOIP și alte servicii de comunicații interpersonale, în timp ce exemplele generice de servicii intermediare de „stocare în cache” includ doar furnizarea de rețele de distribuție de conținut, de proxy-uri invers sau de proxy-uri de adaptare a conținutului. Astfel de servicii sunt esențiale pentru a asigura o tranziție fără sincope și eficiență a informațiilor furnizate pe internet. Exemplele de „servicii de găzduire” includ categoriile de servicii precum „cloud computing”, găzduirea de pagini web, serviciile de referințiere cu plată sau serviciile care permit partajarea de informații și de conținut online, inclusiv stocarea și partajarea de fișiere. Serviciile intermediare pot fi furnizate separat, în cadrul altui tip de serviciu intermediar sau simultan cu alte servicii intermediare. În ce măsură un anumit serviciu constituie un serviciu de „simplă transmitere”, de „stocare în cache” sau de „găzduire” depinde exclusiv de funcțiile sale tehnice, care ar putea evolua în timp, și ar trebui să fie evaluat de la caz la caz.
- (30) Furnizorii de servicii intermediare nu ar trebui, nici în drept, nici în fapt, să facă obiectul unei obligații de monitorizare în ceea ce privește obligațiile cu caracter general. Acest lucru nu privește obligațiile de monitorizare dintr-un caz specific și, în special, nu afectează ordinele autorităților naționale, emise în conformitate cu dreptul intern și cu respectarea dreptului Uniunii, astfel cum este interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, și în conformitate cu condițiile prevăzute de prezentul Regulament. Nicio dispoziție a prezentului regulament nu ar trebui interpretată ca impunând o obligație generală de monitorizare sau o obligație generală de cercetare activă a faptelor sau o obligație generală a furnizorilor de a lua măsuri proactive în privința conținutului ilegal.

- (31) În funcție de sistemul juridic al fiecărui stat membru și de domeniul de drept în cauză, autoritățile judiciare sau administrative naționale, inclusiv autoritățile de aplicare a legii, pot dispune ca furnizorii de servicii intermediare să acționeze împotriva unuia sau mai multor elemente specifice de conținut ilegal sau să furnizeze anumite informații specifice. Normele de drept intern pe baza cărora sunt emise astfel de ordine diferă considerabil, iar ordinele sunt emise din ce în ce mai mult în situații transfrontaliere. Pentru a se asigura faptul că respectivele ordine pot fi respectate în mod eficace și eficient, în special într-un context transfrontalier, astfel încât autoritățile publice în cauză să își poată îndeplini sarcinile, iar furnizorilor să nu le revină sarcini disproporționate, fără a afecta în mod nejustificat drepturile și interesele legitime ale oricăror terți, este necesar să fie stabilite anumite condiții pe care ar trebui să le îndeplinească respectivele ordine, precum și anumite cerințe complementare referitoare la prelucrarea acestor ordine. În consecință, prezentul regulament ar trebui să armonizeze numai anumite condiții minime specifice pe care ar trebui să le îndeplinească astfel de ordine pentru a da naștere obligației furnizorilor de servicii intermediare de a informa autoritățile relevante cu privire la modul în care s-a dat curs ordinelor respective. Prin urmare, prezentul regulament nu oferă temeiul juridic pentru emiterea unor astfel de ordine și nici nu reglementează domeniul de aplicare teritorial al acestora sau asigurarea respectării lor la nivel transfrontalier.
- (32) Dreptul Uniunii sau dreptul intern aplicabil în temeiul căruia sunt emise ordinele respective ar putea impune condiții suplimentare și ar trebui să stea la baza asigurării respectării ordinelor respective. În cazul nerespectării acestor ordine, statul membru emitent ar trebui să fie în măsură să asigure respectarea lor în conformitate cu dreptul său intern. Dreptul intern aplicabil ar trebui să respecte dreptul Uniunii, inclusiv dispozițiile Cartei și ale TFUE referitoare la libertatea de stabilire și libertatea de a furniza servicii în cadrul Uniunii, în special în ceea ce privește serviciile de jocuri de noroc și pariuri online. În mod similar, aplicarea respectivelor norme de drept intern pentru asigurarea respectării ordinelor în cauză nu aduce atingere actelor juridice ale Uniunii sau acordurilor internaționale aplicabile, încheiate de Uniune sau de statele membre, în ceea ce privește recunoașterea, executarea și asigurarea respectării la nivel transfrontalier a acestor ordine, în special în materie civilă și penală. Pe de altă parte, executarea obligației de a informa autoritățile relevante cu privire la modul în care s-a dat curs respectivelor ordine, spre deosebire de executarea ordinelor în sine, ar trebui să facă obiectul normelor prevăzute în prezentul regulament.
- (33) Furnizorul de servicii intermediare ar trebui să informeze autoritatea emitentă cu privire la măsurile luate ca urmare unor asemenea ordine, fără întârzieri nejustificate, în conformitate cu termenele prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern relevant.
- (34) Autoritățile naționale relevante ar trebui să poată emite astfel de ordine împotriva conținutului considerat ilegal sau ordine de a furniza informații în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern care este conform cu dreptul Uniunii, în special cu Carta, și să le adreseze furnizorilor de servicii intermediare, inclusiv celor stabiliți într-un alt stat membru. Totuși, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dreptului Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie civilă sau penală, inclusiv Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 și unui regulament privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală și dreptului procesual penal sau civil intern.

Prin urmare, în cazul în care respectivele acte legislative, în contextul procedurilor penale sau civile, prevăd condiții suplimentare sau incompatibile cu cele prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește ordinele de a acționa împotriva conținutului ilegal sau de a furniza informații, condițiile prevăzute în prezentul regulament ar putea să nu se aplice sau ar putea fi adaptate. În special, obligația coordonatorului serviciilor digitale din statul membru al autorității emitente de a transmite o copie a ordinelor tuturor celorlalți coordonatori ai serviciilor digitale ar putea să nu se aplice în contextul procedurilor penale sau ar putea fi adaptată, în cazul în care dreptul procesual penal intern aplicabil prevede acest lucru. În plus, obligația ca ordinele să conțină o expunere de motive în care să se explice motivul pentru care informațiile constituie conținut ilegal ar trebui să fie adaptată, dacă este necesar, în temeiul dreptului procesual penal intern aplicabil pentru prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a infracțiunilor. În cele din urmă, obligația furnizorilor de servicii intermediare de a informa destinatarul serviciului ar putea fi amânată în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern aplicabil, în special în contextul unor

proceduri penale, civile sau administrative. În plus, ordinele ar trebui să fie emise în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu interdicția privind obligațiile generale de monitorizare a informațiilor sau de căutare activă a faptelor sau circumstanțelor care indică activități ilegale prevăzute în prezentul regulament. Condițiile și cerințele prevăzute în prezentul regulament care se aplică ordinelor de acțiune împotriva conținutului ilegal nu aduc atingere altor acte ale Uniunii care prevăd sisteme similare de acțiune împotriva anumitor tipuri de conținut ilegal, cum ar fi Regulamentul (UE) 2021/784, Regulamentul (UE) 2019/1020 sau Regulamentul (UE) 2017/2394, care conferă autorităților statelor membre însărcinate cu asigurarea respectării legislației în materie de protecție a consumatorului competențe specifice pentru a dispune furnizarea de informații, iar condițiile și cerințele care se aplică ordinelor de a furniza informații nu aduc atingere altor acte ale Uniunii care prevăd norme relevante similare pentru sectoare specifice. Respectivele condiții și cerințe nu ar trebui să aducă atingere normelor privind conservarea și păstrarea prevăzute de dreptul intern aplicabil care este conform cu dreptul Uniunii, și nici cererilor de confidențialitate ale autorităților de aplicare a legii legate de nedivulgarea informațiilor. Respectivele condiții și cerințe nu ar trebui să afecteze posibilitatea ca statele membre să solicite unui furnizor de servicii intermediare să prevină o încălcare, în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu prezentul regulament, și, în special, cu interdicția privind obligațiile generale de monitorizare.

- (35) Condițiile și cerințele prevăzute în prezentul regulament ar trebui să fie îndeplinite cel târziu atunci când ordinul este transmis furnizorului în cauză. Prin urmare, ordinul poate fi emis în una dintre limbile oficiale ale autorității emitente din statul membru în cauză. Cu toate acestea, în cazul în care respectiva limbă este diferită de limba declarată de furnizorul de servicii intermediare sau de altă limbă oficială a statelor membre, convenită între autoritatea care emite ordinul și furnizorul de servicii intermediare, transmiterea ordinului ar trebui să fie însoțită de o traducere cel puțin a elementelor ordinului care sunt prevăzute în prezentul regulament. În cazul în care un furnizor de servicii intermediare a convenit cu autoritățile unui stat membru să utilizeze o anumită limbă, acesta ar trebui să fie încurajat să accepte ordine în limba respectivă emise de autoritățile din alte state membre. Ordinele ar trebui să includă elemente care să-i permită destinatarului să identifice autoritatea emitentă, inclusiv datele de contact ale unui punct de contact din cadrul autorității respective, dacă este cazul, și să verifice autenticitatea ordinului.
- (36) Domeniul de aplicare teritorial al acestor ordine de acțiune împotriva conținutului ilegal ar trebui să fie stabilit în mod clar pe baza dreptului Uniunii sau a dreptului intern aplicabil care permite emiterea ordinului și nu ar trebui să depășească ceea ce este strict necesar pentru atingerea obiectivelor sale. În această privință, autoritatea judiciară sau administrativă națională, care poate fi o autoritate de aplicare a legii, emitentă a ordinului, ar trebui să pună în balanță obiectivul urmărit de ordin, în conformitate cu temeiul juridic care permite emiterea sa, și drepturile și interesele legitime ale tuturor terților care pot fi afectați de ordin, în special drepturile lor fundamentale prevăzute de Cartă. În special într-un context transfrontalier, efectul ordinului ar trebui limitat, în principiu, la teritoriul statului membru emitent, cu excepția cazului în care caracterul ilegal al conținutului decurge direct din dreptul Uniunii sau a cazului în care autoritatea emitentă consideră că drepturile în cauză necesită un domeniu de aplicare teritorial mai larg, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional, ținând cont și de interesele curtoaziei internaționale.
- (37) Ordinele de a furniza informații reglementate de prezentul regulament se referă la furnizarea de informații specifice cu privire la destinatari individuali ai serviciului intermediar în cauză, care sunt identificați în ordinele respective în scopul stabilirii respectării normelor Uniunii sau a normelor naționale aplicabile de către destinatarii serviciului. Asemenea ordine ar trebui să solicite informații menite să permită identificarea destinatarilor serviciului în cauză. Prin urmare, cerințele de a furniza informații în temeiul prezentului regulament nu privesc ordinele referitoare la informații cu privire la un grup de destinatari ai serviciului care nu sunt identificați în mod specific, nici ordinele de a furniza informații agregate necesare în scopuri statistice sau în scopul elaborării de politici bazate pe date concrete.
- (38) Ordinele de acțiune împotriva conținutului ilegal și de a furniza informații fac obiectul normelor care garantează competența statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii căruia îi este adresat ordinul și normelor care prevăd derogările posibile de la această competență în anumite cazuri, prevăzute la articolul 3 din Directiva 2000/31/CE, numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul respectiv. Având în vedere că ordinele în cauză se referă la elemente specifice de conținut ilegal și, respectiv, la anumite informații ilegale, atunci când sunt adresate unor furnizori de servicii intermediare stabiliți în alt stat membru, ordinele în cauză nu restrâng, în principiu, libertatea acestor furnizori de a presta servicii transfrontaliere. Prin urmare, normele prevăzute la articolul 3 din Directiva 2000/31/CE, inclusiv cele privind necesitatea de a justifica măsurile de derogare de la competența statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii din anumite motive specificate și privind notificarea unor astfel de măsuri, nu se aplică în ceea ce privește ordinele respective.

- (39) Cerințele de a furniza informații privind mecanismele reparatorii aflate la dispoziția furnizorului de servicii intermediare și a destinatarului serviciului care a furnizat conținutul includ cerința de a furniza informații cu privire la mecanismele administrative de soluționare a plângerilor și la căile de atac judiciare, inclusiv la căile de atac împotriva ordinelor emise de autoritățile judiciare. În plus, coordonatorii serviciilor digitale pot elabora instrumente și orientări naționale în ceea ce privește mecanismele de depunere a plângerilor și mecanismele reparatorii aplicabile pe teritoriul lor, pentru a facilita accesul destinatarilor serviciului la astfel de mecanisme. În cele din urmă, atunci când aplică prezentul regulament, statele membre ar trebui să respecte dreptul fundamental la o cale de atac judiciară eficientă și la un proces echitabil, astfel cum se prevede la articolul 47 din Cartă. Prin urmare, prezentul regulament nu ar trebui să împiedice autoritățile judiciare sau administrative naționale relevante să emită un ordin de restabilire a conținutului în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern aplicabil, în cazul în care conținutul respectă condițiile generale de utilizare ale furnizorului de servicii intermediare, dar a fost considerat în mod eronat ca fiind ilegal de către respectivul furnizor și a fost eliminat.
- (40) Pentru a atinge obiectivele prezentului regulament și, în special, pentru a îmbunătăți funcționarea pieței interne și a asigura un mediu online sigur și transparent, este necesar să se stabilească un set clar, eficient, previzibil și echilibrat de obligații armonizate privind diligența pentru furnizorii de servicii intermediare. Aceste obligații ar trebui să vizeze, în special, garantarea diferitelor obiective de politică publică, cum ar fi siguranța și încrederea destinatarilor serviciului, inclusiv a consumatorilor, a minorilor și a utilizatorilor expuși unui risc deosebit de a fi ținta discursurilor de incitare la ură, a hărțuirii sexuale sau a altor acțiuni discriminatorii, protejarea drepturilor fundamentale relevante consacrate în Cartă, asigurarea unei răspunderi semnificative a furnizorilor respectivi și capacitatea destinatarilor și a altor părți afectate, facilitând în același timp supravegherea necesară de către autoritățile competente.
- (41) În această privință, este important ca obligațiile de diligență să fie adaptate tipului, dimensiunii și naturii serviciului intermediar în cauză. Prin urmare, prezentul regulament stabilește obligații de bază aplicabile tuturor furnizorilor de servicii intermediare, precum și obligații suplimentare pentru furnizorii de servicii de găzduire și, mai precis, pentru furnizorii de platforme online și de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari. În măsura în care furnizorii de servicii intermediare se încadrează într-o serie de categorii diferite, având în vedere natura serviciilor lor și dimensiunea lor, furnizorii de servicii intermediare ar trebui să respecte toate obligațiile corespunzătoare prevăzute de prezentul regulament în ceea ce privește serviciile respective. Respectivele obligații armonizate privind diligența, care ar trebui să fie rezonabile și nearbitrare, sunt necesare pentru a răspunde preocupărilor de politică publică identificate, cum ar fi protejarea intereselor legitime ale destinatarilor serviciului, împiedicarea practicilor ilegale și protejarea drepturilor fundamentale consacrate în Cartă. Obligațiile de diligență sunt independente de chestiunea răspunderii furnizorilor de servicii intermediare, care necesită astfel o evaluare separată.
- (42) Pentru a facilita o comunicare bidirecțională fără sincope și eficientă cu privire la chestiunile reglementate de prezentul regulament, inclusiv, după caz, prin confirmarea primirii unor astfel de comunicări, furnizorilor de servicii intermediare ar trebui să le revină obligația de a desemna un punct electronic de contact unic și de a publica și actualiza informațiile relevante referitoare la punctul respectiv de contact, inclusiv limbile care trebuie utilizate în astfel de comunicări. Punctul electronic de contact poate fi utilizat, de asemenea, de către notificatorii de încredere și entitățile profesionale care se află într-o relație specifică cu furnizorul de servicii intermediare. Spre deosebire de reprezentantul legal, punctul electronic de contact ar trebui să servească unor scopuri operaționale și nu ar trebui să fie obligat să aibă o locație fizică. Furnizorii de servicii intermediare pot desemna același punct unic de contact pentru cerințele prezentului regulament, precum și în scopul altor acte de drept al Uniunii. Atunci când precizează limbile de comunicare, furnizorii de servicii intermediare sunt încurajați să se asigure că limbile alese nu constituie în sine un obstacol în calea comunicării. Dacă este necesar, ar trebui să fie posibil ca furnizorii de servicii intermediare și autoritățile statelor membre să ajungă la un acord separat cu privire la limba de comunicare sau să identifice mijloace alternative de depășire a barierei lingvistice, inclusiv prin utilizarea tuturor mijloacelor tehnologice disponibile sau a resurselor umane interne și externe.
- (43) Furnizorilor de servicii intermediare ar trebui, de asemenea, să le revină obligația de a desemna un punct unic de contact pentru destinatarii serviciului, care să permită comunicarea rapidă, directă și eficientă, în special prin mijloace ușor accesibile, cum ar fi numărul de telefon, adresele de e-mail, formularele de contact electronic, roboții de chat sau mesageria instantanee. Ar trebui să se indice în mod explicit momentul în care un destinatar al serviciului comunică cu roboții de chat. Furnizorii de servicii intermediare ar trebui să permită destinatarilor serviciului să aleagă mijloace directe și eficiente de comunicare care nu se bazează exclusiv pe instrumente automatizate. Furnizorii de servicii intermediare ar trebui să depună toate eforturile rezonabile pentru a garanta că se alocă suficiente resurse umane și financiare pentru a se asigura desfășurarea acestei comunicări într-un mod rapid și eficient.

- (44) Furnizorii de servicii intermediare care sunt stabiliți într-o țară terță și care oferă servicii în Uniune ar trebui să desemneze un reprezentant legal împuternicit în mod suficient în Uniune și ar trebui să furnizeze autorităților relevante informații cu privire la reprezentanții lor legali și să facă publice aceste informații. Pentru a respecta respectiva obligație, astfel de furnizori de servicii intermediare ar trebui să se asigure că reprezentantul legal desemnat dispune de competențele și de resursele necesare pentru a coopera cu autoritățile relevante. Acesta ar putea fi cazul, de exemplu, atunci când un furnizor de servicii intermediare desemnează o filială a aceluiași grup de furnizori sau societatea-mamă a acestuia, dacă respectiva filială sau societate-mamă este stabilită în Uniune. Cu toate acestea, ar putea să nu fie cazul, de exemplu, atunci când reprezentantul legal face obiectul unei proceduri de reorganizare, de faliment, de insolvență a persoanei fizice sau a societăților. Respectiva obligație ar trebui să permită supravegherea eficace și, dacă este necesar, asigurarea respectării prezentului regulament în legătură cu furnizorii respectivi. Ar trebui să fie posibil ca un reprezentant legal să fie mandatat, în conformitate cu dreptul intern, de către mai mulți furnizori de servicii intermediare. Ar trebui să fie posibil ca reprezentantul legal să aibă și rolul de punct de contact, cu condiția respectării cerințelor relevante ale prezentului regulament.
- (45) Deși libertatea de a încheia contracte a furnizorilor de servicii intermediare ar trebui, în principiu, să fie respectată, este oportun să se stabilească anumite norme privind conținutul, aplicarea și asigurarea respectării condițiilor generale de utilizare ale furnizorilor respectivi, în interesul transparenței, al protecției destinatarilor serviciului și al evitării rezultatelor inechitabile sau arbitrare. Furnizorii de servicii intermediare ar trebui să indice în mod clar și să actualizeze, în condițiile generale de utilizare, informații privind motivele pe baza cărora pot restricționa furnizarea serviciului lor. În special, aceștia ar trebui să includă informații cu privire la orice politici, proceduri, măsuri și instrumente utilizate în scopul moderării conținutului, inclusiv procesul decizional algoritmic și verificarea de către o persoană, precum și regulamentul de procedură al sistemului lor intern de soluționare a plângerilor. De asemenea, aceștia ar trebui să furnizeze informații ușor de accesat despre dreptul de a înceta utilizarea serviciului. Furnizorii de servicii intermediare pot utiliza elemente grafice în condițiile lor generale de utilizare, cum ar fi pictograme sau imagini, pentru a ilustra principalele elemente ale cerințelor de informare prevăzute de prezentul regulament. Furnizorii ar trebui să informeze destinatarii serviciului lor prin mijloace adecvate cu privire la modificările semnificative aduse condițiilor generale de utilizare, de exemplu atunci când modifică normele privind informațiile permise în cadrul serviciului lor sau cu privire la alte modificări de acest tip care ar putea afecta în mod direct capacitatea destinatarilor de a utiliza serviciul.
- (46) Furnizorii de servicii intermediare care vizează în principal minorii, de exemplu prin proiectarea sau comercializarea serviciului, sau care sunt utilizate în mod predominant de minori, ar trebui să depună eforturi deosebite pentru a face ca explicația condițiilor lor generale de utilizare să fie ușor de înțeles de către minori.
- (47) Atunci când concep, aplică și asigură respectarea respectivelor restricții, furnizorii de servicii intermediare ar trebui să acționeze în mod nearbitrar și nediscriminatoriu și să țină seama de drepturile și interesele legitime ale destinatarilor serviciului, inclusiv de drepturile fundamentale, astfel cum sunt consacrate în Cartă. De exemplu, furnizorii de platforme online foarte mari ar trebui în special să acorde atenția cuvenită libertății de exprimare și de informare, inclusiv libertății și pluralismului mijloacelor de informare în masă. Toți furnizorii de servicii intermediare ar trebui, de asemenea, să acorde atenția cuvenită standardelor internaționale relevante pentru protecția drepturilor omului, cum ar fi Principiile directoare ale Organizației Națiunilor Unite privind afacerile și drepturile omului.
- (48) Având în vedere rolul lor special și raza lor de acoperire, platformelor online foarte mari și motoarelor de căutare online foarte mari ar trebui să le fie impuse cerințe suplimentare privind informarea și transparența condițiilor lor generale de utilizare. În consecință, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să își prezinte condițiile generale de utilizare în limbile oficiale ale tuturor statelor membre în care își oferă serviciile și ar trebui, de asemenea, să le ofere destinatarilor serviciului un rezumat concis și ușor de citit al principalelor elemente ale condițiilor generale de utilizare. Astfel de rezumate ar trebui să identifice principalele elemente ale cerințelor de informare, inclusiv posibilitatea de a renunța cu ușurință la clauzele facultative.

- (49) Pentru a asigura un nivel adecvat de transparență și răspundere, furnizorii de servicii intermediare ar trebui să pună la dispoziția publicului un raport anual, într-un format care poate fi citit automat, în conformitate cu cerințele armonizate prevăzute în prezentul regulament, cu privire la activitatea de moderare a conținutului pe care o desfășoară, inclusiv cu privire la măsurile luate ca urmare a aplicării și a asigurării respectării condițiilor lor generale de utilizare. Cu toate acestea, pentru a se evita sarcinile disproporționate, aceste obligații de raportare în materie de transparență nu ar trebui să se aplice furnizorilor care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ⁽²⁵⁾ și care nu sunt platforme online foarte mari în sensul prezentului regulament.
- (50) Furnizorii de servicii de găzduire joacă un rol deosebit de important în combaterea conținutului ilegal online, deoarece stochează informații furnizate de destinatarii serviciului și la cererea acestora și oferă, de regulă, acces la informațiile respective și altor destinatari, uneori la scară largă. Este important ca toți furnizorii de servicii de găzduire, indiferent de dimensiunea lor, să instituie mecanisme de notificare și de acțiune ușor accesibile și ușor de utilizat care să faciliteze notificarea către furnizorul de servicii de găzduire în cauză a anumitor informații pe care partea care face notificarea le consideră a constitui conținut ilegal (denumită în continuare „notificarea”), notificare pe baza căreia furnizorul respectiv poate decide dacă este sau nu de acord cu evaluarea respectivă și dacă dorește să elimine sau să blocheze accesul la conținutul respectiv (denumită în continuare „acțiunea”). Astfel de mecanisme ar trebui să poată fi clar identificate, să fie situate aproape de informațiile în cauză și să fie cel puțin la fel de ușor de găsit și de utilizat ca mecanismele de notificare a conținutului care încalcă condițiile generale de utilizare ale furnizorului de servicii de găzduire. Cu condiția ca cerințele privind notificările să fie îndeplinite, ar trebui să fie posibil ca persoanele sau entitățile să poată notifica printr-o singură notificare mai multe elemente specifice de conținut cu privire la care se presupune că este ilegal, pentru a asigura funcționarea eficace a mecanismelor de notificare și de acțiune. Mecanismul de notificare ar trebui să permită, dar nu să impună, identificarea persoanei fizice sau a entității care transmite o notificare. Pentru anumite tipuri de informații notificate, ar putea fi necesară identitatea persoanei fizice sau a entității care transmite o notificare pentru a se stabili dacă informațiile în cauză constituie conținut ilegal, așa cum se presupune. Obligația de a stabili mecanisme de notificare și de acțiune ar trebui să se aplice, de exemplu, serviciilor de stocare și partajare de fișiere, serviciilor de găzduire de pagini web, serverelor publicitare și serviciilor de tip *pastebin* (de stocare de text), în măsura în care îndeplinesc condițiile necesare pentru a putea fi considerate servicii de găzduire care intră sub incidența prezentului regulament.
- (51) Având în vedere necesitatea de a ține cont în mod corespunzător de drepturile fundamentale garantate de Cartă ale tuturor părților interesate, orice acțiune întreprinsă de un furnizor de servicii de găzduire în urma primirii unei notificări ar trebui să fie precis orientată, în sensul că ar trebui să servească la eliminarea sau la blocarea accesului la anumite informații considerate a fi conținut ilegal, fără a afecta nejustificat libertatea de exprimare și de informare a destinatariilor serviciului. Așadar, ca regulă generală, notificările ar trebui să fie adresate furnizorilor de servicii de găzduire din partea cărora este de așteptat în mod rezonabil să aibă capacitatea tehnică și operațională de a acționa împotriva unor astfel de informații. Furnizorii de servicii de găzduire care primesc o notificare în urma căreia nu pot, din motive tehnice sau operaționale, să elimine informația vizată ar trebui să informeze persoana sau entitatea care a transmis notificarea.
- (52) Normele privind astfel de mecanisme de notificare și de acțiune ar trebui armonizate la nivelul Uniunii, astfel încât să se asigure prelucrarea promptă, diligentă și nearbitrară a notificărilor pe baza unor norme care să fie uniforme, transparente și clare și care să prevadă garanții ferme pentru protejarea drepturilor și intereselor legitime ale tuturor părților afectate, în special a drepturilor fundamentale garantate de Cartă, indiferent de statul membru în care sunt stabilite sau își au reședința părțile respective și de domeniul de drept în cauză. Drepturile fundamentale respective includ, după caz, dar nu se limitează la dreptul la libertatea de exprimare și de informare, dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la nediscriminare și dreptul la o cale de atac eficientă pentru destinatarii serviciului, pentru furnizorii de servicii libertatea de a desfășura o activitate comercială, inclusiv libertatea contractuală, pentru părțile afectate de conținutul ilegal dreptul la demnitate umană, drepturile copilului, dreptul la protecția proprietății, inclusiv a proprietății intelectuale, și dreptul la nediscriminare. Furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să acționeze în timp util în urma notificărilor, în special ținând cont de tipul de conținut ilegal notificat și de urgența de a acționa. De exemplu, ar fi de așteptat ca astfel de furnizori să acționeze fără întârziere atunci când se notifică conținut presupus ilegal care implică o amenințare la adresa vieții sau a siguranței persoanelor. Furnizorul de servicii de găzduire ar trebui să informeze persoana fizică sau entitatea care notifică conținutul respectiv, fără întârzieri nejustificate, după luarea unei decizii de a da sau a nu da curs notificării.

⁽²⁵⁾ Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

- (53) Mecanismele de notificare și de acțiune ar trebui să permită transmiterea de notificări suficiente de precizie și justificate temeinic pentru a permite furnizorului de servicii de găzduire în cauză să decidă în cunoștință de cauză și cu diligență, în concordanță cu libertatea de exprimare și de informare, cu privire la conținutul la care se referă notificarea, în special dacă conținutul respectiv trebuie considerat conținut ilegal și trebuie eliminat sau accesul la el trebuie blocat. Mecanismele menționate ar trebui să fie de așa natură încât să faciliteze transmiterea de notificări în care să se explice motivele pentru care persoana fizică sau entitatea care a transmis o notificare consideră că respectivul conținut constituie conținut ilegal și să se indice clar localizarea conținutului respectiv. În cazul în care o notificare conține suficiente informații pentru a permite unui furnizor de servicii de găzduire diligent să stabilească, fără o examinare juridică detaliată, caracterul ilegal evident al conținutului, ar trebui să se considere că notificarea determină cunoașterea efectivă sau conștientizarea a caracterului ilegal. Cu excepția transmiterii notificărilor referitoare la infracțiunile menționate la articolele 3-7 din Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁶⁾, aceste mecanisme ar trebui să solicite persoanei fizice sau entității care a transmis o notificare să își dezvăluie identitatea, pentru a evita abuzurile.
- (54) În cazul în care, din motivul că informațiile furnizate de destinatari constituie conținut ilegal sau sunt incompatibile cu condițiile sale generale de utilizare, un furnizor de servicii de găzduire decide să elimine sau să blocheze accesul la informațiile furnizate de un destinatar al serviciului sau să limiteze în alt mod vizibilitatea sau monetizarea acestor informații, de exemplu, în urma primirii unei notificări sau acționând din proprie inițiativă, inclusiv prin utilizarea exclusivă de instrumente automatizate, furnizorul respectiv ar trebui să informeze destinatarul, într-un mod clar și ușor de înțeles, cu privire la decizia sa, la motivele deciziei sale și la căile de atac disponibile pentru a contesta decizia, având în vedere consecințele negative pe care astfel de decizii le pot avea asupra destinatarului, inclusiv în ceea ce privește exercitarea dreptului fundamental la libertatea de exprimare. Această obligație ar trebui să se aplice indiferent de motivele deciziei, în special dacă acțiunea a fost întreprinsă deoarece informațiile notificate sunt considerate a constitui conținut ilegal sau a fi incompatibile cu condițiile generale de utilizare. Atunci când decizia a fost luată în urma primirii unei notificări, furnizorul de servicii de găzduire ar trebui să dezvăluie destinatarului serviciului identitatea persoanei sau a entității care a transmis notificarea numai în cazul în care aceste informații sunt necesare pentru a stabili caracterul ilegal al conținutului, de exemplu, în cazurile de încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală.
- (55) Limitarea vizibilității poate consta în retrogradarea în ierarhie sau în sistemele de recomandare, precum și în limitarea accesibilității de către unul sau mai mulți destinatari ai serviciului sau în blocarea accesului utilizatorului la o comunitate online fără ca utilizatorul să știe acest lucru („shadow banning”). Monetizarea prin veniturile din publicitate a informațiilor furnizate de destinatarul serviciului poate fi limitată prin suspendarea sau încetarea plăților monetare sau a veniturilor asociate informațiilor respective. Obligația de a expune motivele nu ar trebui să se aplice însă conținutului comercial înșelător de largă circulație diseminat prin manipularea intenționată a serviciului, îndeosebi prin utilizarea neautentică a serviciului, cum ar fi recurgerea la boți sau la conturi false sau alte utilizări înșelătoare ale serviciului. Indiferent de alte posibilități de a contesta decizia furnizorului de servicii de găzduire, destinatarul serviciului ar trebui să aibă întotdeauna dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești, în conformitate cu dreptul intern.
- (56) În unele cazuri, un furnizor de servicii de găzduire poate lua cunoștință, de exemplu, prin notificarea transmisă de o parte sau prin măsuri voluntare proprii, de informații referitoare la o anumită activitate a unui destinatar al serviciului, cum ar fi furnizarea anumitor tipuri de conținut ilegal, care justifică în mod rezonabil, având în vedere toate circumstanțele relevante de care are cunoștință furnizorul de servicii de găzduire, suspiciunea că este posibil ca destinatarul respectiv să fi comis sau să fie în curs de a comite sau că este probabil să comită o infracțiune care implică o amenințare la adresa vieții sau a siguranței unei persoane, cum ar fi infracțiunile prevăzute în Directivele 2011/36/UE ⁽²⁷⁾, 2011/93/UE sau (UE) 2017/541 ⁽²⁸⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului. De exemplu, anumite elemente de conținut ar putea da naștere unei suspiciuni de amenințare la adresa publicului, cum ar fi instigarea la comiterea unor infracțiuni de terorism în sensul articolului 21 din Directiva (UE) 2017/541. În astfel de

⁽²⁶⁾ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

⁽²⁷⁾ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

⁽²⁸⁾ Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

cazuri, furnizorul de servicii de găzduire ar trebui să informeze fără întârziere autoritățile de aplicare a legii competente cu privire la o astfel de suspiciune. Furnizorul de servicii de găzduire ar trebui să furnizeze toate informațiile relevante de care dispune, inclusiv, în cazurile relevante, conținutul în cauză și, dacă este disponibil, momentul în care a fost publicat conținutul, inclusiv fusul orar desemnat, o explicație a suspiciunii sale și informațiile necesare pentru localizarea și identificarea destinatarului în cauză al serviciului. Prezentul regulament nu oferă temeiul juridic pentru crearea de profiluri ale destinatarilor serviciului în vederea unei posibile identificări a infracțiunilor de către furnizorii de servicii de găzduire. Furnizorii de servicii de găzduire ar trebui, de asemenea, să respecte alte norme aplicabile de drept al Uniunii sau de drept intern pentru protecția drepturilor și libertăților persoanelor fizice atunci când informează autoritățile de aplicare a legii.

- (57) Pentru a evita sarcinile disproporționate, obligațiile suplimentare impuse prin prezentul regulament furnizorilor de platforme online, inclusiv platformelor care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții nu ar trebui să se aplice furnizorilor care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE. Din același motiv, obligațiile suplimentare respective nu ar trebui să se aplice nici furnizorilor de platforme online care s-au calificat anterior drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici timp de 12 luni de la pierderea statutului respectiv. Astfel de furnizori nu ar trebui să fie exonerati de obligația de a furniza informații cu privire la numărul mediu lunar de destinatari activi ai serviciului la cererea coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau a Comisiei. Totuși, având în vedere că platformele online foarte mari sau motoarele de căutare online foarte mari au o acoperire mai largă și influențează în mai mare măsură modul în care destinatarii serviciului obțin informații și în care comunică online, astfel de furnizori nu ar trebui să beneficieze de excluderea respectivă, indiferent dacă se califică sau s-au calificat de curând drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici. Normele de consolidare prevăzute în Recomandarea 2003/361/CE contribuie la asigurarea faptului că se previne orice eludare a respectivelor obligații suplimentare. Nicio dispoziție a prezentului regulament nu îi împiedică pe furnizorii de platforme online cărora li se aplică respectivul caz de excludere să instituie, în mod voluntar, un sistem care să respecte una sau mai multe dintre obligațiile respective.
- (58) Destinatarii serviciului ar trebui să poată contesta cu ușurință și în mod eficace anumite decizii care îi afectează ale furnizorilor de platforme online privind caracterul ilegal al conținutului sau incompatibilitatea acestuia cu condițiile generale de utilizare. Prin urmare, furnizorii de platforme online ar trebui să aibă obligația de a institui sisteme interne de soluționare a plângerilor care să îndeplinească anumite condiții menite să asigure faptul că sistemele sunt ușor accesibile și conduc la rezultate rapide, nediscriminatorii, nearbitrare și echitabile și că sunt supuse verificării de către o persoană atunci când se folosesc mijloace automatizate. Astfel de sisteme ar trebui să permită tuturor destinatarilor serviciului să depună o plângere și nu ar trebui să stabilească cerințe formale, cum ar fi trimiterea la anumite dispoziții juridice pertinente sau la explicații juridice complicate. Destinatarii serviciului care au transmis o notificare prin mecanismul de notificare și de acțiune prevăzut de prezentul regulament sau prin mecanismul de notificare a conținutului care încalcă condițiile generale de utilizare ale furnizorului de platforme online ar trebui să aibă dreptul de a recurge la mecanismul de soluționare a plângerilor pentru a ataca decizia furnizorului de platforme online cu privire la notificările lor, inclusiv atunci când consideră că măsurile luate de furnizorul respectiv nu au fost adecvate. Posibilitatea de a depune o plângere cu scopul de a anula deciziile atacate ar trebui să fie disponibilă timp de cel puțin șase luni, calculate din momentul în care furnizorul de platforme online l-a informat pe destinatarul serviciului despre decizie.
- (59) În plus, ar trebui să se prevadă posibilitatea de a participa cu bună-credință la soluționarea extrajudiciară a unor astfel de litigii, inclusiv a celor care nu au putut fi soluționate în mod satisfăcător prin intermediul sistemelor interne de soluționare a plângerilor, de către organisme certificate care au independența, mijloacele și cunoștințele de specialitate necesare pentru a-și desfășura activitățile într-un mod echitabil, rapid și eficient din punctul de vedere al costurilor. Ar trebui să se asigure independența organismelor de soluționare extrajudiciară a litigiilor și la nivelul persoanelor fizice responsabile cu soluționarea litigiilor, inclusiv prin norme care reglementează conflictele de interese. Taxele percepute de organismele de soluționare extrajudiciară a litigiilor ar trebui să fie rezonabile, accesibile, atractive, necostisitoare pentru consumator și proporționate și să fie evaluate de la caz la caz. În cazul în care un organism de soluționare extrajudiciară a litigiilor este certificat de coordonatorul serviciilor digitale competent, certificarea respectivă ar trebui să fie valabilă în toate statele membre. Furnizorii de platforme online ar trebui să poată refuza să se implice în proceduri extrajudiciare de soluționare a litigiilor în temeiul prezentului regulament atunci când același litigiu, în special din perspectiva informațiilor în cauză și a motivelor pentru care a

fost luată decizia contestată, a efectelor deciziei și a motivelor invocate pentru contestarea deciziei, a fost deja soluționat de instanța competentă sau face deja obiectul unei proceduri în curs în fața instanței competente sau în fața unui alt organism competent de soluționare extrajudiciară a litigiilor. Destinatarii serviciului ar trebui să poată alege între mecanismul intern de soluționare a plângerilor, soluționarea extrajudiciară a litigiilor și posibilitatea de a iniția, în orice etapă, proceduri judiciare. Întrucât rezultatul procedurii de soluționare extrajudiciară a litigiilor nu este obligatoriu, părțile nu ar trebui să fie împiedicate să inițieze proceduri judiciare cu privire la același litigiu. Posibilitățile astfel create de a contesta deciziile furnizorilor de platforme online nu ar trebui să afecteze în niciun fel posibilitatea de a recurge la căi de atac judiciare în conformitate cu legislația statului membru în cauză și, așadar, nici posibilitatea de a exercita dreptul la o cale de atac eficientă în temeiul articolului 47 din Cartă. Dispozițiile prezentului regulament privind soluționarea extrajudiciară a litigiilor nu ar trebui să oblige statele membre să înființeze astfel de organisme extrajudiciare de soluționare a litigiilor.

- (60) În ceea ce privește litigiile contractuale dintre consumatori și întreprinderi cu privire la achiziționarea de bunuri sau servicii, Directiva 2013/11/UE asigură accesul consumatorilor și al întreprinderilor din Uniune la entități de soluționare alternativă a litigiilor certificate din punctul de vedere al calității. În acest sens, ar trebui să se clarifice faptul că normele prezentului regulament privind soluționarea extrajudiciară a litigiilor nu aduc atingere directivei respective, inclusiv dreptului pe care îl au consumatorii, în temeiul directivei respective, de a se retrage din procedură în orice moment în cazul în care sunt nemulțumiți de executarea sau funcționarea procedurii.
- (61) Se pot lua măsuri mai rapide și mai fiabile împotriva conținutului ilegal atunci când furnizorii de platforme online iau măsurile necesare pentru a se asigura că notificările transmise de notificatorii de încredere care acționează în domeniul lor de competență desemnat prin intermediul mecanismelor de notificare și de acțiune prevăzute în prezentul regulament sunt tratate cu prioritate, fără a aduce atingere obligației de a prelucra și de a decide cu privire la toate notificările transmise în temeiul mecanismelor respective în timp util, în mod diligent și nearbitrar. Statutul de notificator de încredere ar trebui acordat de coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care este stabilit solicitantul și ar trebui recunoscut de toți furnizorii de platforme online în sensul prezentului regulament. Statutul de notificator de încredere ar trebui să fie acordat numai entităților, și nu persoanelor fizice, care au demonstrat, printre altele, că au cunoștințe de specialitate și competențe deosebite în combaterea conținutului ilegal și că lucrează în mod diligent, precis și obiectiv. Astfel de entități pot avea caracter public, cum ar fi, în cazul conținutului cu caracter terorist, unitățile de semnalare a conținutului online ale autorităților naționale de aplicare a legii sau ale Agenției Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) sau pot fi organizații neguvernamentale și organisme private sau semipublice, cum ar fi organizațiile care fac parte din rețeaua INHOPE de linii telefonice de urgență pentru raportarea materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și organizațiile care s-au angajat să notifice discursurile ilegale rasiste și xenofobe din mediul online. Pentru a nu diminua plusvaloarea unui astfel de mecanism, numărul total al notificatorilor de încredere recunoscuți în conformitate cu prezentul regulament ar trebui să fie limitat. Sunt încurajate să solicite statutul de notificatori de încredere îndeosebi asociațiile industriale care reprezintă interesele membrilor lor, fără a se aduce atingere dreptului entităților sau al persoanelor fizice de a încheia acorduri bilaterale cu furnizorii de platforme online.
- (62) Notificatorii de încredere ar trebui să publice rapoarte ușor de înțeles și detaliate privind notificările transmise în conformitate cu prezentul regulament. Rapoartele respective ar trebui să prezinte informații precum numărul de notificări clasificate în funcție de furnizorul de servicii de găzduire, tipul de conținut și măsurile luate de furnizor. Având în vedere că notificatorii de încredere au demonstrat că dețin cunoștințe de specialitate și competență, este de așteptat ca prelucrarea notificărilor transmise de notificatorii de încredere să fie mai puțin împovărătoare și deci mai rapidă în comparație cu notificările transmise de alți destinatari ai serviciului. Totuși, durata medie de prelucrare poate varia în funcție de factori precum tipul de conținut ilegal, calitatea notificărilor și procedurile tehnice efective stabilite pentru transmiterea unor astfel de notificări. De exemplu, deși Codul de conduită privind combaterea discursurilor ilegale de incitare la ură din mediul online din 2016 stabilește un criteriu de referință pentru întreprinderile participante referitor la timpul necesar pentru a prelucra notificările valabile în vederea eliminării discursurilor ilegale de incitare la ură, în cazul altor tipuri de conținut ilegal ar putea fi necesare termene de prelucrare foarte diferite, în funcție de faptele și circumstanțele concrete și de tipurile de conținut ilegal în cauză. Pentru ca statutul de notificator de încredere să nu fie folosit în mod abuziv, ar trebui ca acest statut să poată fi suspendat atunci când un coordonator al serviciilor digitale din țara de stabilire a inițiat o investigație din motive legitime.

Normele prezentului regulament privind notificatorii de încredere nu ar trebui înțelese ca împiedicând furnizorii de platforme online să acorde un tratament similar notificărilor transmise de entități sau persoane cărora nu li s-a acordat statutul de notificator de încredere în temeiul prezentului regulament, sau să coopereze în alt mod cu alte entități, în conformitate cu dreptul aplicabil, inclusiv cu prezentul regulament și cu Regulamentul (UE) 2016/794 al

Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁹⁾. Normele prezentului regulament nu ar trebui să împiedice furnizorii de platforme online să recurgă la un astfel de notificator de încredere sau la mecanisme similare pentru a lua măsuri rapide și fiabile împotriva conținutului incompatibil cu condițiile lor generale de utilizare, în special împotriva conținutului dăunător destinatarilor vulnerabili ai serviciului, precum minorii.

- (63) Utilizarea abuzivă a platformelor online prin furnizarea în mod frecvent de conținut vădit ilegal sau prin transmiterea frecventă de notificări sau plângeri vădit nefondate în cadrul mecanismelor și sistemelor instituite în temeiul prezentului regulament subminează încrederea și prejudiciază drepturile și interesele legitime ale părților în cauză. Prin urmare, este necesară instituirea unor garanții adecvate, proporționale și eficiente împotriva unei astfel de utilizări abuzive, garanții care trebuie să respecte drepturile și interesele legitime ale tuturor părților implicate, inclusiv drepturile și libertățile fundamentale aplicabile, astfel cum sunt consacrate în Cartă, îndeosebi libertatea de exprimare. Ar trebui să se considere că informațiile constituie conținut vădit ilegal și că notificările sau plângerile sunt vădit nefondate în cazul în care este evident pentru un nespecialist, fără efectuarea vreunei analize de fond, că acel conținut este ilegal, respectiv că notificările sau plângerile sunt nefondate.
- (64) În anumite condiții, furnizorii de platforme online ar trebui să își suspende temporar activitățile relevante în ceea ce privește persoana implicată în comportamentul abuziv. Acest lucru nu aduce atingere libertății furnizorilor de platforme online de a-și stabili condițiile generale de utilizare, precum și de a stabili măsuri mai stricte în cazul conținutului vădit ilegal în legătură cu infracțiuni grave, cum ar fi materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor. Din motive de transparență, această posibilitate ar trebui să fie stabilită, în mod clar și suficient de detaliat, în condițiile generale de utilizare ale platformelor online. Ar trebui să fie întotdeauna posibilă introducerea unei căi de atac împotriva deciziilor luate în acest sens de furnizorii de platforme online, iar acestea ar trebui să facă obiectul supravegherii de către coordonatorul serviciilor digitale competent. Furnizorii de platforme online ar trebui să trimită un avertisment prealabil înainte de a decide cu privire la suspendare, care ar trebui să includă motivele eventualei suspendări și căile de atac împotriva deciziei furnizorilor platformei online. Atunci când decid cu privire la suspendare, furnizorii de platforme online ar trebui să trimită expunerea de motive în conformitate cu normele prevăzute în prezentul regulament. Normele prezentului regulament privind utilizarea abuzivă nu ar trebui să împiedice furnizorii de platforme online să ia alte măsuri pentru a împiedica furnizarea de conținut ilegal de către destinatarii serviciului lor sau alt tip de utilizare abuzivă a serviciilor lor, inclusiv prin încălcarea condițiilor lor generale de utilizare, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern aplicabil. Normele respective nu aduc atingere niciunei posibilități prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern de a trage la răspundere persoanele implicate în utilizarea abuzivă, inclusiv pentru daune.
- (65) Având în vedere responsabilitățile și obligațiile speciale ale furnizorilor de platforme online, acestora ar trebui să le revină obligații de raportare în materie de transparență, care să se aplice în plus față de obligațiile de raportare în materie de transparență aplicabile tuturor furnizorilor de servicii intermediare în temeiul prezentului regulament. Pentru a stabili dacă platformele online și motoarele de căutare online pot fi platforme online foarte mari sau, respectiv, motoare de căutare online foarte mari cărora le revin anumite obligații suplimentare în temeiul prezentului regulament, obligațiile de raportare în materie de transparență pentru platformele online și motoarele de căutare online ar trebui să includă anumite obligații legate de publicarea și comunicarea de informații cu privire la numărul mediu lunar de destinatari activi ai serviciului în Uniune.
- (66) Pentru a asigura transparența și a permite controlul deciziilor de moderare a conținutului ale furnizorilor de platforme online, precum și monitorizarea răspândirii conținutului ilegal online, Comisia ar trebui să constituie și să publice o bază de date care să conțină deciziile și expunerile de motive ale furnizorilor de platforme online atunci când aceștia elimină sau limitează în alt mod disponibilitatea informațiilor și accesul la acestea. Pentru a actualiza în

⁽²⁹⁾ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

permanență baza de date, furnizorii de platforme online ar trebui să transmită deciziile și expunerea de motive într-un format standard, fără întârzieri nejustificate, după luarea unei decizii, pentru a permite actualizarea în timp real, atunci când acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și proporțional cu mijloacele platformei online în cauză. Baza de date structurată ar trebui să permită accesul la informațiile relevante și interogarea acestora, în special în ceea ce privește tipul de presupus conținut ilegal în cauză.

- (67) Elementele de design manipulator („dark patterns”) de pe interfețele online ale platformelor online sunt practici care denaturează sau afectează considerabil, fie intenționat, fie prin efectele lor, capacitatea destinatarilor serviciului de a face alegeri sau decizii în mod autonom și în cunoștință de cauză. Se poate recurge la practicile respective pentru a-i convinge pe destinatarii serviciului să adopte comportamente indezirabile sau să ia decizii indezirabile care au consecințe negative pentru ei. Prin urmare, ar trebui ca furnizorilor de platforme online să li se interzică să înșele sau să manipuleze destinatarii serviciului și să denatureze sau să afecteze autonomia, procesul decizional sau alegerile destinatarilor serviciului prin structura, conceptul sau funcțiile unei interfețe online sau a unei părți din aceasta. Această interdicție ar trebui să includă, dar să nu se limiteze la opțiunile exploatare în materie de proiectare care direcționează destinatarul către acțiuni în beneficiul furnizorului de platforme online, dar care s-ar putea să nu fie în interesul destinatarului, prezentând opțiunile într-un mod care nu este neutru, de exemplu prin evidențierea anumitor opțiuni cu ajutorul unor elemente vizuale, auditive sau de altă natură atunci când îi cere destinatarului serviciului să ia o decizie.

Interdicția respectivă ar trebui să includă și adresarea unor cereri repetate destinatarului serviciului de a face o alegere atunci când alegerea a fost deja făcută, îngreunarea considerabilă a procedurii de anulare a unui serviciu în raport cu abonarea la serviciul respectiv sau îngreunarea anumitor opțiuni ori prelungirea timpului care le este necesar în raport cu alte opțiuni, îngreunarea excesivă a întreruperii achizițiilor sau a dezabonării de la o anumită platformă online, acordarea către consumatori a posibilității de a încheia contracte la distanță cu comercianții și înșelarea destinatarilor serviciului impulsivându-i să ia unele decizii privind tranzacțiile sau stabilind setări implicite foarte greu de modificat și influențând astfel, în mod nejustificat, procesul decizional al destinatarilor serviciului de o manieră care le afectează autonomia, procesul decizional și opțiunile. Totuși, normele care împiedică elementele de design manipulator nu ar trebui înțelese ca împiedicând furnizorii să interacționeze direct cu destinatarii serviciului și să le ofere acestora servicii noi sau suplimentare. Practicile legitime, cum ar fi, de exemplu, cele publicitare, care respectă dreptul Uniunii nu ar trebui să fie considerate în sine ca elemente de design manipulator. Normele respective privind elementele de design manipulator ar trebui interpretate ca aplicându-se și practicilor interzise care intră sub incidența prezentului regulament în măsura în care practicile respective nu sunt deja reglementate de Directiva 2005/29/CE sau de Regulamentul (UE) 2016/679.

- (68) Publicitatea online joacă un rol important în mediul online, inclusiv în ceea ce privește furnizarea de platforme online, atunci furnizarea serviciului este uneori remunerată integral sau parțial, direct sau indirect, prin venituri din publicitate. Publicitatea online poate contribui la apariția unor riscuri semnificative, de la comunicările cu caracter publicitar care constituie ele însele conținut ilegal la contribuția la stimulentele financiare pentru publicarea sau amplificarea în mediul online a conținutului și a activităților ilegale sau care sunt dăunătoare în alt mod sau la prezentarea discriminatorie a comunicărilor cu caracter publicitar care au impact asupra egalității de tratament a cetățenilor și a oportunităților oferite acestora. Pe lângă cerințele care decurg din articolul 6 din Directiva 2000/31/CE, furnizorilor de platforme online ar trebui, prin urmare, să le revină obligația de a se asigura că destinatarii serviciului dispun de anumite informații individualizate care sunt necesare pentru a înțelege când și în numele cui este prezentată comunicarea cu caracter publicitar. Furnizorii de platforme online ar trebui să se asigure că informațiile sunt puse în evidență, inclusiv prin marcaje vizuale sau audio standardizate, pot fi clar identificate și sunt lipsite de ambiguitate pentru destinatarul mediu al serviciului, iar informațiile ar trebui să fie adaptate la natura interfeței online a fiecărui serviciu. În plus, destinatarii serviciului ar trebui să dispună de informații ce pot fi accesate direct de pe interfața online pe care este prezentată comunicarea cu caracter publicitar cu privire la principalii parametri utilizați pentru a determina faptul că le este prezentată o anumită comunicare cu caracter publicitar, fiind oferite explicații utile cu privire la logica utilizată în acest scop, inclusiv cu privire la faptul că acest lucru se bazează pe crearea de profiluri.

Aceste explicații ar trebui să conțină informații privind metoda utilizată pentru prezentarea comunicării cu caracter publicitar, de exemplu, dacă este vorba de publicitate contextuală sau de alt tip de publicitate, și, după caz, principalele criterii folosite pentru crearea de profiluri; de asemenea, explicațiile ar trebui să informeze destinatarul despre toate mijloacele pe care le are la dispoziție pentru a modifica aceste criterii. Cerințele prezentului regulament privind furnizarea de informații cu caracter publicitar nu aduc atingere aplicării dispozițiilor relevante ale Regulamentului (UE) 2016/679, în special a celor referitoare la dreptul de opoziție, procesul decizional individual automatizat, inclusiv crearea de profiluri și, în mod particular, necesitatea de a obține consimțământul persoanei

vizate înainte de prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul publicității direcționate. De asemenea, prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor Directivei 2002/58/CE, în special celor privind stocarea informațiilor în echipamentele terminale și accesul la informațiile stocate în acestea. În cele din urmă, prezentul regulament completează aplicarea Directivei 2010/13/UE, care impune măsuri menite să permită utilizatorilor să declare comunicările comerciale audiovizuale din materialele video generate de utilizatori. Acesta completează, de asemenea, obligațiile care le revin comercianților în ceea ce privește divulgarea comunicărilor comerciale care decurg din Directiva 2005/29/CE.

- (69) Atunci când destinatarii serviciului li se prezintă comunicări cu caracter publicitar pe baza unor tehnici de direcționare a comunicării către un public-țintă care sunt optimizate pentru a răspunde intereselor lor și eventual pentru a profita de vulnerabilitățile lor, acest lucru poate avea efecte negative deosebit de grave. În anumite cazuri, tehnicile de manipulare pot avea efecte negative asupra unor grupuri întregi și pot amplifica prejudiciile societale, de exemplu, contribuind la campaniile de dezinformare sau discriminând anumite grupuri. Platformele online sunt medii deosebit de sensibile la astfel de practici și prezintă un risc societal mai mare. În consecință, furnizorii de platforme online nu ar trebui să prezinte comunicări cu caracter publicitar pe baza creării de profiluri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2016/679, utilizând categoriile speciale de date cu caracter personal menționate la articolul 9 alineatul (1) din regulamentul menționat, inclusiv categorii ale creării de profiluri bazate pe respectivele categorii speciale. Această interdicție nu aduce atingere obligațiilor care le revin furnizorilor de platforme online sau oricărui alt furnizor de servicii sau oricărei persoane care face publicitate implicate în diseminarea comunicărilor cu caracter publicitar în temeiul dreptului Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal.
- (70) O parte esențială a activității unei platforme online este modul în care informațiile sunt prioritizate și prezentate pe interfața sa online pentru a facilita și optimiza accesul la informații al destinatarii serviciului. Acest lucru se realizează, de exemplu, prin sugerarea, ierarhizarea și prioritizarea algoritmică a informațiilor, efectuarea unei distincții la nivel de text sau alte reprezentări vizuale sau prin organizarea în alt mod a informațiilor furnizate de destinatari. Astfel de sisteme de recomandare pot avea un impact considerabil asupra capacității destinatarii de a extrage informații online și de a interacționa cu acestea și pot inclusiv să le simplifice destinatarii serviciului căutarea informațiilor de interes și pot contribui la îmbunătățirea experienței utilizatorilor. Sistemele de recomandare joacă, de asemenea, un rol important în amplificarea anumitor mesaje, diseminarea virală a informațiilor și stimularea comportamentului online. Prin urmare, platformele online ar trebui să se asigure permanent că destinatarii serviciului lor sunt informați în mod corespunzător despre modul în care sistemele de recomandare influențează modul în care sunt afișate informațiile și despre faptul că acesta poate influența modul în care le sunt prezentate informațiile. Platformele online ar trebui să prezinte în mod clar și ușor de înțeles parametrii utilizați la astfel de sisteme de recomandare pentru a asigura faptul că destinatarii serviciului înțeleg modul în care se prioritizează informațiile care le sunt oferite. Printre parametrii respectivi ar trebui să se numere cel puțin criteriile cele mai importante pentru stabilirea informațiilor sugerate destinatarii serviciului și motivele care justifică importanța acordată, inclusiv atunci când informațiile sunt prioritizate pe baza creării de profiluri și a comportamentului online al destinatarii serviciului.
- (71) Protecția minorilor este un obiectiv de politică important al Uniunii. Se poate considera că o platformă online este accesibilă minorilor atunci când condițiile sale generale de utilizare le permit minorilor să utilizeze serviciul, când serviciul său este direcționat către minori sau este utilizat în mod predominant de aceștia sau când furnizorul are cunoștință în alt mod de faptul că unii dintre destinatarii serviciului său sunt minori, de exemplu, deoarece prelucrează deja în alte scopuri date cu caracter personal ale destinatarii serviciului său din care reiese vârsta acestora. Furnizorii de platforme online utilizate de minori ar trebui să ia măsuri adecvate și proporționale pentru a proteja minorii, de exemplu, proiectându-și interfețele online sau unele părți ale acestora astfel încât să aibă în mod implicit un maxim de confidențialitate, siguranță și securitate pentru minori, dacă este cazul, sau adoptând standarde de protecție minorilor sau coduri de conduită pentru protecția minorilor. Furnizorii respectivi ar trebui să aibă în vedere cele mai bune practici și orientări disponibile, cum ar fi cele furnizate în Comunicarea Comisiei intitulată „Un deceniu digital pentru copii și tineri: noua strategie europeană «Un internet mai bun pentru copii» (BIK+)”. Furnizorii de platforme online nu ar trebui să prezinte comunicări cu caracter publicitar bazate pe crearea de profiluri pentru care se folosesc datele cu caracter personal ale destinatarii serviciului atunci când știu cu grad rezonabil de certitudine că destinatarii serviciului este minor. În conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679, în special cu principiul reducerii la minimum a datelor prevăzut la articolul 5 alineatul (1) litera (c) din regulamentul respectiv, această interdicție nu ar trebui să determine furnizorul platformei online să păstreze, să obțină sau să prelucreze mai multe date cu caracter personal decât cele pe care le deține deja pentru a aprecia dacă destinatarii serviciului este minor. Prin urmare, această obligație nu ar trebui să îi încurajeze pe furnizorii de platforme online să înregistreze vârsta destinatarii serviciului înainte ca acesta să utilizeze serviciul. Această măsură nu ar trebui să aducă atingere dreptului Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal.

- (72) Pentru a contribui la crearea unui mediu online sigur, fiabil și transparent pentru consumatori, precum și pentru alte părți interesate, cum ar fi comercianții concurenți și titularii drepturilor de proprietate intelectuală, și pentru a descuraja comercianții să vândă produse sau servicii cu încălcarea normelor aplicabile, platformele online care permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții ar trebui să asigure trasabilitatea acestor comercianți. Prin urmare, comerciantului ar trebui să îi revină obligația de a pune anumite informații esențiale la dispoziția furnizorului de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, inclusiv în scopul promovării de mesaje cu privire la produse sau al oferirii de produse. Obligația respectivă ar trebui să le revină și comercianților care promovează mesaje cu privire la produse sau servicii în numele mărcilor, pe baza unor acorduri subiacente. Respectivii furnizori de platforme online ar trebui să stocheze toate informațiile în mod securizat pe durata raportului lor contractual cu comerciantul și timp de șase luni după încetarea acestuia, pentru a permite depunerea eventualelor reclamații împotriva comerciantului sau respectarea ordinelor legate de comerciant.

Obligația respectivă este necesară și proporțională pentru ca informațiile să poată fi accesate în conformitate cu normele de drept aplicabile, inclusiv cea referitoare la protecția datelor cu caracter personal, de către autoritățile publice și părțile private care au un interes legitim, inclusiv prin ordinele de a furniza informații menționate în prezentul regulament. Această obligație nu aduce atingere eventualelor obligații de a păstra un anumit conținut pentru perioade mai lungi, în temeiul altor norme de drept al Uniunii sau de drept intern care este conform cu dreptul Uniunii. Fără a aduce atingere definiției prevăzute în prezentul regulament, pentru orice comerciant, indiferent dacă este persoană fizică sau juridică, identificat în temeiul articolului 6a alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/83/UE și al articolului 7 alineatul (4) litera (f) din Directiva 2005/29/CE, ar trebui să se poată asigura trasabilitatea atunci când oferă un produs sau un serviciu printr-o platformă online. Directiva 2000/31/CE obligă toți furnizorii de servicii ale societății informaționale să asigure accesul ușor, direct și permanent al destinatarilor serviciului și al autorităților competente la anumite informații care permit identificarea tuturor furnizorilor. Obligațiile privind trasabilitatea care le revin, în temeiul prezentului regulament, furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții nu aduc atingere aplicării Directivei (UE) 2021/514 a Consiliului ⁽³⁰⁾, care urmărește alte obiective legitime de interes public.

- (73) Pentru a asigura aplicarea eficientă și adecvată a obligației respective, fără a impune sarcini disproporționate, furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții ar trebui să depună toate eforturile pentru a evalua fiabilitatea informațiilor furnizate de comercianții în cauză, în special prin utilizarea bazelor de date și a interfețelor oficiale online disponibile gratuit, cum ar fi registrele naționale ale comerțului și Sistemul de schimb de informații privind TVA, sau să impună comercianților în cauză să furnizeze documente justificative de încredere, cum ar fi copii ale documentelor de identitate, ale extraselor de conturi de plăți certificate, ale certificatelor întreprinderii și ale certificatelor emise de registrul comerțului. Aceștia pot utiliza și alte surse, disponibile pentru utilizare la distanță, care oferă un grad similar de fiabilitate în vederea respectării acestei obligații. Cu toate acestea, nu ar trebui să li se impună furnizorilor de platforme online în cauză obligația să întreprindă în mediul online demersuri excesive sau costisitoare de cercetare a faptelor sau să efectueze verificări disproporționate la fața locului. De asemenea, nu ar trebui să se considere că astfel de furnizori care au depus toate eforturile impuse de prezentul regulament garantează consumatorului sau altor părți interesate fiabilitatea informațiilor respective.

- (74) Furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții ar trebui să își proiecteze și să își organizeze interfața online de așa manieră încât să le permită comercianților să își respecte obligațiile care le revin în temeiul dreptului relevant al Uniunii, în special cerințele prevăzute la articolele 6 și 8 din Directiva 2011/83/UE, la articolul 7 din Directiva 2005/29/CE, la articolele 5 și 6 din Directiva 2000/31/CE și la articolul 3 din Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³¹⁾. În acest sens, furnizorii de platforme online în cauză ar trebui să depună toate eforturile pentru a evalua dacă comercianții care le folosesc serviciile au încărcat informațiile complete pe interfețele lor online, în conformitate cu dreptul relevant aplicabil al Uniunii. Furnizorii de platforme online ar trebui să se asigure că produsele sau serviciile nu sunt oferite atât timp cât aceste informații nu sunt complete. Acest lucru nu ar trebui să constituie în sarcina furnizorilor de platforme online în cauză o obligație generală de monitorizare a produselor sau serviciilor oferite de comercianți cu

⁽³⁰⁾ Directiva (UE) 2021/514 a Consiliului din 22 martie 2021 de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (JO L 104, 25.3.2021, p. 1).

⁽³¹⁾ Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor (JO L 80, 18.3.1998, p. 27).

ajutorul serviciilor lor și nici o obligație generală de cercetare a faptelor, în special de evaluare a exactității informațiilor furnizate de comercianți. Interfețele online ar trebui să fie ușor de utilizat și de accesat pentru comercianți și consumatori. În plus, după ce au permis comerciantului să ofere produsul sau serviciul relevant, furnizorii de platforme online în cauză ar trebui să depună eforturi rezonabile pentru a verifica aleatoriu dacă produsele sau serviciile oferite au fost identificate ca fiind ilegale în orice bază de date online sau interfață online oficială, accesibilă în mod liber și care poate fi citită automat dintr-un stat membru sau din Uniune. De asemenea, Comisia ar trebui să încurajeze trasabilitatea produselor prin soluții tehnologice, cum ar fi codurile de răspuns rapid semnate digital (coduri QR) sau jetoanele nefungibile. Comisia ar trebui să promoveze elaborarea de standarde și, în absența acestora, a unor soluții bazate pe piață care să poată fi acceptate de părțile în cauză.

- (75) Având în vedere importanța platformelor online foarte mari, datorită razei lor de acoperire, în special în ceea ce privește numărul de destinatari ai serviciului, facilitarea dezbaterilor publice, a tranzacțiilor economice și a diseminării către public de informații, opinii și idei și în ceea ce privește influențarea modului în care destinatarii obțin și comunică informații online, este necesar să se impună furnizorilor platformelor respective obligații specifice, pe lângă cele aplicabile tuturor platformelor online. Având în vedere rolul lor fundamental în localizarea și asigurarea accesibilității online a informațiilor, este necesar ca astfel de obligații să fie impuse, în măsura în care sunt aplicabile, și furnizorilor de motoare de căutare online foarte mari. Respectivul obligații suplimentare impuse furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari sunt necesare pentru a răspunde preocupărilor în materie de politici publice, neexistând măsuri alternative și mai puțin restrictive care să conducă în mod efectiv la același rezultat.
- (76) Platformele online foarte mari și motoarele de căutare online foarte mari pot cauza riscuri societale, diferite ca amploare și impact de cele cauzate de platformele mai mici. Furnizorii de astfel de platforme online foarte mari și motoare de căutare online foarte mari ar trebui deci să respecte cele mai stricte standarde de diligență necesară, proporțional cu impactul lor societal. Odată ce numărul destinatarilor activi ai unei platforme sau numărul destinatarilor activi ai unui motor de căutare online, calculat ca medie pe o perioadă de șase luni, ajunge să reprezinte o proporție semnificativă din populația Uniunii, riscurile sistemice pe care le prezintă platforma online sau motorul de căutare online ar putea avea un impact disproporționat în Uniune. Ar trebui să se considere că există o astfel de acoperire semnificativă în cazul în care numărul respectiv depășește un prag operațional stabilit la 45 de milioane, și anume un număr echivalent cu 10 % din populația Uniunii. Acest prag operațional ar trebui să fie actualizat și, prin urmare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să completeze dispozițiile prezentului regulament prin adoptarea unor acte delegate, atunci când este necesar.
- (77) Pentru a stabili raza de acoperire a unei anumite platforme online sau a unui anumit motor de căutare online, este necesar să se stabilească individual numărul mediu de destinatari activi ai fiecărui serviciu. În consecință, numărul mediu lunar de destinatari activi ai unei platforme online ar trebui să reflecte toți destinatarii care folosesc efectiv serviciul cel puțin o dată într-o anumită perioadă, fiind expuși la informațiile diseminate pe interfața online a platformei online, de exemplu, vizionându-l sau ascultându-l, sau furnizând informații, așa cum fac platformele online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții.

În sensul prezentului regulament, folosirea serviciului nu se limitează la a interacționa cu informațiile prin clicuri, adăugarea de comentarii sau linkuri, partajare sau efectuarea achiziției sau tranzacții pe o platformă online. Așadar, noțiunea de destinatar activ al serviciului nu coincide neapărat cu cea de utilizator înregistrat al unui serviciu. În ceea ce privește motoarele de căutare online, conceptul de destinatari activi ai serviciului ar trebui să desemneze persoanele care vizionează informații pe interfața lor online, dar nu și, de exemplu, proprietarii site-urilor web indexate de un motor de căutare online, întrucât aceștia nu interacționează activ cu serviciul. Numărul destinatarilor activi ai unui serviciu ar trebui să includă toți destinatarii unici ai unui serviciu care folosesc serviciul respectiv. În acest scop, un destinatar al serviciului care utilizează interfețe online diferite, cum ar fi site-uri web sau aplicații, inclusiv în cazul în care serviciile sunt accesate prin localizatori uniformi de resurse (URL-uri) sau nume de domenii diferite, ar trebui să fie luat în considerare o singură dată la calcularea numărului, dacă este posibil. Totuși, noțiunea de destinatar activ al serviciului nu ar trebui să desemneze folosirea ocazională a serviciului de către destinatarii altor furnizori de servicii intermediare care pun indirect la dispoziție informațiile găzduite de furnizorul de platforme online prin linkuri adăugate sau prin indexarea efectuată de furnizorul unui motor de căutare online. În plus,

prezentul regulament nu impune furnizorilor de platforme online sau de motoare de căutare online să efectueze o urmărire specială a persoanelor fizice online. Furnizorilor le este permis să excludă utilizatorii automatizați, cum ar fi boții sau web scraperile, dacă sunt în măsură să facă acest lucru fără prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal și fără urmărire. Calcularea numărului de destinatari activi ai serviciului poate fi influențată de evoluțiile pieței și evoluțiile tehnice, deci, prin urmare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să completeze dispozițiile prezentului regulament prin adoptarea unor acte delegate prin care să stabilească metodologia de calculare a numărului de destinatari activi ai unei platforme online sau al unui motor de căutare online, dacă este necesar, ținând seama de natura serviciului și de modul în care destinatarii acestuia interacționează cu el.

- (78) Având în vedere efectele de rețea care caracterizează economia platformelor, baza de utilizatori a unei platforme online sau a unui motor de căutare online se poate extinde rapid și poate atinge dimensiunea unei platforme online foarte mari sau a unui motor de căutare online foarte mare, cu impactul aferent asupra pieței interne. Acest lucru se poate întâmpla în cazul unei creșteri exponențiale înregistrate în perioade scurte sau în cazul unei prezențe globale și al unei cifre de afaceri mari, care îi permit platformei online sau motorului de căutare online să valorifice pe deplin efectele de rețea și economiile de scară și de gamă. În special o cifră de afaceri anuală sau o capitalizare bursieră mare poate fi un indiciu al scalabilității rapide în ceea ce privește numărul de utilizatori. În aceste cazuri, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisia ar trebui să îi poată solicita furnizorului platformei online sau al motorului de căutare online o raportare mai frecventă cu privire la numărul de destinatari activi ai serviciului, pentru a putea identifica în timp util momentul în care platforma respectivă sau motorul de căutare respectiv ar trebui să fie desemnate drept platformă online foarte mare sau motor de căutare online foarte mare în sensul prezentului regulament.
- (79) Platformele online foarte mari și motoarele de căutare online foarte mari pot fi folosite într-un mod care influențează puternic siguranța online, formarea opiniei publice și a discursului, precum și comerțul online. Modul în care își concep serviciile este, în general, optimizat pentru a aduce beneficii modelelor lor de afaceri bazate adesea pe publicitate și poate cauza preocupări societale. Este nevoie de o reglementare și o aplicare eficace pentru a identifica și a atenua în mod eficace riscurile și daunele societale și economice care pot apărea. În temeiul prezentului regulament, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui, prin urmare, să evalueze riscurile sistemice care decurg din proiectarea, funcționarea și utilizarea serviciilor lor, precum și din potențialele utilizări abuzive de către destinatarii serviciului și ar trebui să ia măsuri de atenuare adecvate, cu respectarea drepturilor fundamentale. Atunci când stabilesc importanța eventualelor efecte și impacturi negative, furnizorii ar trebui să ia în considerare gravitatea impactului potențial și probabilitatea tuturor acestor riscuri sistemice. De exemplu, aceștia ar putea analiza dacă eventualul impact negativ poate afecta multe persoane, dacă poate fi ireversibil sau cât de dificil este să se rezolve problema și să se restabilească situația dinainte de impactul potențial.
- (80) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să evalueze în profunzime patru categorii de riscuri sistemice. O primă categorie se referă la riscurile asociate diseminării de conținut ilegal, cum ar fi diseminarea de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau discursuri ilegale de incitare la ură sau alte tipuri de utilizări abuzive ale serviciilor lor pentru comiterea de infracțiuni, precum și la riscurile asociate desfășurării de activități ilegale, cum ar fi vânzarea de produse sau servicii interzise de dreptul Uniunii sau de dreptul intern, inclusiv de produse periculoase sau contrafăcute sau comerțul ilegal cu animale. De exemplu, o astfel de diseminare sau astfel de activități pot constitui un risc sistemic considerabil în cazul în care accesul la conținutul ilegal se poate propaga rapid și pe scară largă cu ajutorul unor conturi cu o sferă de acoperire deosebit de mare sau prin alte mijloace de amplificare. Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să evalueze riscul diseminării conținutului ilegal, indiferent dacă informațiile sunt sau nu și incompatibile cu condițiile lor generale de utilizare. Această evaluare nu aduce atingere răspunderii personale care revine destinatarului serviciului platformelor online foarte mari sau proprietarilor de site-uri web indexate de motoare de căutare online foarte mari pentru posibilul caracter ilegal al activității lor în conformitate cu normele de drept aplicabile.
- (81) O a doua categorie de riscuri se referă la impactul real sau previzibil al serviciului asupra exercitării drepturilor fundamentale, protejate de Cartă, inclusiv demnitatea umană, libertatea de exprimare și de informare, în care se încadrează și libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă, dreptul la viață privată, dreptul la protecția datelor, dreptul la nediscriminare, drepturile copilului și protecția consumatorilor, dar fără a se limita la acestea. Astfel de riscuri pot apărea, de exemplu, în legătură cu modul în care sunt proiectate sistemele algoritmice utilizate

de platforma online foarte mare sau de motorul de căutare online foarte mare sau cu utilizarea abuzivă a serviciului acesteia prin transmiterea de notificări abuzive sau prin alte metode de reducere la tăcere sau de obstrucționare a concurenței. Atunci când evaluează riscurile pentru drepturile copilului, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să ia în considerare, de exemplu, cât de ușor este pentru minori să înțeleagă proiectarea și funcționarea serviciului, precum și modul în care minorii pot fi expuși prin intermediul serviciului lor la conținuturi care pot afecta sănătatea și dezvoltarea fizică, mentală și morală a minorilor. Astfel de riscuri pot apărea, de exemplu, în ceea ce privește proiectarea de interfețe online care exploatează intenționat sau neintenționat punctele slabe și lipsa de experiență a minorilor sau care pot crea dependență.

- (82) O a treia categorie de riscuri se referă la efectele negative reale sau previzibile asupra proceselor democratice, a discursului civic și a proceselor electorale, precum și asupra siguranței publice.
- (83) O a patra categorie de riscuri decurge din preocupări similare privind proiectarea, funcționarea sau folosirea, inclusiv prin manipulare, a platformelor online foarte mari și a motoarelor de căutare online foarte mari, cu un efect negativ real sau previzibil asupra protecției sănătății publice, a minorilor și cu consecințe negative grave asupra bunăstării fizice și psihice a unei persoane sau în materie de violență bazată pe gen. Astfel de riscuri pot proveni și din campanii de dezinformare coordonate referitoare la sănătatea publică sau din proiectarea unei interfețe online care poate stimula dependențele comportamentale ale destinatarilor serviciului.
- (84) Atunci când evaluează astfel de riscuri sistemice, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să se concentreze asupra sistemelor sau asupra altor elemente care pot alimenta riscurile, inclusiv asupra tuturor sistemelor algoritmice care pot prezenta interes, în special asupra sistemelor lor de recomandare și de publicitate, acordând atenție practicilor conexe de colectare și utilizare a datelor. Aceștia ar trebui, de asemenea, să evalueze dacă condițiile lor generale de utilizare și punerea în aplicare a acestora sunt adecvate, precum și dacă procesele de moderare a conținutului, instrumentele tehnice și resursele alocate sunt adecvate. Atunci când evaluează riscurile sistemice identificate în prezentul regulament, furnizorii respectivi ar trebui să se concentreze și asupra informațiilor care nu sunt ilegale, dar care alimentează riscurile sistemice identificate în prezentul regulament. Furnizorii respectivi ar trebui deci să acorde o atenție deosebită modului în care sunt folosite serviciile lor pentru a disemina sau amplifica conținutul care induce în eroare sau care este manipulator, inclusiv dezinformarea. În cazul în care amplificarea algoritmică a informațiilor alimentează riscurile sistemice, furnizorii respectivi ar trebui să prezinte acest lucru în mod corespunzător în evaluările lor de risc. În cazul în care riscurile sunt localizate sau există diferențe de limbă, furnizorii respectivi ar trebui să ia în considerare și acest aspect în evaluările lor de risc. Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui mai ales să evalueze modul în care proiectarea și funcționarea serviciului lor, precum și manipularea și utilizarea intenționată și adesea coordonată a serviciilor lor sau încălcarea sistemică a condițiilor lor de utilizare alimentează riscurile respective. Astfel de riscuri pot apărea, de exemplu, prin utilizarea neautentică a serviciului, precum crearea de conturi false, utilizarea boților sau utilizarea înșelătoare a unui serviciu și prin alte comportamente automatizate sau parțial automatizate, care pot conduce la diseminarea rapidă și pe scară largă către public a informațiilor care constituie conținut ilegal sau sunt incompatibile cu condițiile generale de utilizare ale unei platforme online sau ale unui motor de căutare online și care alimentează campaniile de dezinformare.
- (85) Pentru ca evaluările ulterioare ale riscurilor să se poată întemeia unele pe altele și să arate evoluția riscurilor identificate, precum și pentru a înlesni investigațiile și acțiunile de asigurare a respectării normelor, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să păstreze toate documentele justificative privind evaluările riscurilor pe care le-au efectuat, cum ar fi informațiile referitoare la pregătirea acestora, datele care au stat la baza lor și datele privind testarea sistemelor lor algoritmice.
- (86) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să utilizeze mijloacele necesare pentru a atenua cu diligență riscurile sistemice identificate în evaluările riscurilor, cu respectarea drepturilor fundamentale. Toate măsurile adoptate ar trebui să respecte cerințele privind obligația de diligență prevăzute de prezentul regulament și să fie rezonabile și eficiente în atenuarea riscurilor sistemice concrete identificate. Acestea ar trebui să fie proporționale din perspectiva capacității economice a furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare și a necesității de a evita limitarea inutilă a utilizării serviciului lor, ținând seama în mod corespunzător de potențialele efecte negative asupra drepturilor fundamentale respective. Furnizorii respectivi ar trebui să acorde o atenție deosebită impactului asupra libertății de exprimare.

- (87) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să ia în considerare, în cadrul unor astfel de măsuri de atenuare, de exemplu adaptarea oricărui proiect, caracteristică sau funcționare necesară a serviciului lor, cum ar fi proiectarea interfeței online. Aceștia ar trebui să își adapteze și să aplice condițiile generale de utilizare după necesități și în conformitate cu normele prevăzute în prezentul regulament. Alte măsuri adecvate ar putea include adaptarea sistemelor lor de moderare a conținutului și a proceselor interne sau adaptarea proceselor și resurselor lor decizionale, inclusiv a personalului de moderare a conținutului, a formării acestora și a competențelor locale. Este vorba, în special, de rapiditatea și calitatea prelucrării notificărilor. În acest sens, de exemplu, Codul de conduită privind combaterea discursurilor ilegale de incitare la ură din mediul online din 2016 stabilește un criteriu de referință pentru prelucrarea notificărilor valabile pentru eliminarea conținutului ilegal de incitare la ură în mai puțin de 24 de ore. Furnizorii de platforme online foarte mari, în special cele utilizate în principal pentru diseminarea către public de conținut pornografic, ar trebui să își îndeplinească cu strictețe toate obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament în ceea ce privește conținutul ilegal care constituie violență cibernetică, de exemplu conținutul pornografic ilegal, pentru ca victimele să își poată exercita efectiv drepturile privind publicarea fără consimțământ de conținut intim sau manipulat, prin prelucrarea rapidă a notificărilor și eliminarea materialelor fără întârzieri nejustificate. Alte tipuri de conținut ilegal pot necesita termene mai lungi sau mai scurte pentru prelucrarea notificărilor, în funcție de faptele, circumstanțele și tipurile de conținut ilegal în cauză. Furnizorii respectivi pot, de asemenea, să inițieze sau să își intensifice cooperarea cu notificatori de încredere, să organizeze sesiuni de formare și schimburi cu organizații ale notificatorilor de încredere.
- (88) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să dea dovadă de diligență și în ceea ce privește măsurile pe care le iau pentru a-și testa și, dacă este necesar, pentru a-și adapta sistemele algoritmice, nu în ultimul rând sistemele lor de recomandare. Aceștia ar putea fi nevoiți să contracareze efectele negative ale recomandărilor personalizate și să corecteze criteriile utilizate în efectuarea de recomandări. Sistemele de publicitate utilizate de furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari pot fi, de asemenea, un catalizator pentru riscurile sistemice. Furnizorii respectivi ar trebui să aibă în vedere măsuri corective, cum ar fi încetarea perceperii de venituri din publicitate pentru anumite informații, sau alte acțiuni, ca de exemplu îmbunătățirea vizibilității surselor de informații oficiale, sau adaptarea structurală a sistemelor de publicitate. Este posibil ca furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari să trebuiască să își consolideze procesele interne sau supravegherea oricăreia dintre activitățile lor, în special în ceea ce privește detectarea riscurilor sistemice, și să efectueze evaluări mai frecvente sau mai bine direcționate ale riscurilor legate de noile funcții. Îndeosebi, dacă riscurile sunt comune pentru mai multe platforme online diferite sau motoare de căutare, aceștia ar trebui să coopereze cu alți furnizori de servicii, inclusiv prin inițierea sau aderarea la coduri de conduită existente sau la alte măsuri de autoreglementare. Aceștia ar trebui, de asemenea, să ia în considerare campanii de sensibilizare, în special în cazul în care riscurile sunt legate de campaniile de dezinformare.
- (89) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să țină seama de interesul superior al minorilor atunci când iau măsuri precum proiectarea serviciilor și a interfeței lor online, în special atunci când serviciile lor sunt destinate în primul rând minorilor sau sunt utilizate în mod predominant de minori. Aceștia ar trebui să se asigure că serviciile lor sunt organizate astfel încât să le permită minorilor să aibă acces cu ușurință la mecanismele prevăzute în prezentul regulament, după caz, inclusiv la mecanismele de notificare și de acțiune și de depunere a plângerilor. Aceștia ar trebui, de asemenea, să ia măsuri pentru a proteja minorii de conținutul care le poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală și să ofere instrumente care să permită accesul condiționat la astfel de informații. Atunci când selectează măsurile de atenuare adecvate, furnizorii pot lua în considerare, după caz, bunele practici din sectorul lor, inclusiv cele stabilite prin cooperarea în materie de autoreglementare, cum ar fi codurile de conduită, și ar trebui să țină seama de orientările din partea Comisiei.
- (90) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să se asigure că metodologiile lor de evaluare și atenuare a riscurilor se bazează pe cele mai bune informații și cunoștințe științifice disponibile și că își testează ipotezele de lucru cu grupurile cele mai afectate de riscuri și de măsurile pe care le iau. În acest sens, aceștia ar trebui, după caz, să efectueze evaluări ale riscurilor și să își conceapă măsurile de atenuare a riscurilor cu implicarea reprezentanților destinatariilor serviciului, a reprezentanților grupurilor potențial afectate de

serviciile lor, a experților independenți și a organizațiilor societății civile. Aceștia ar trebui totodată să încerce să integreze astfel de consultări în metodologiile lor de evaluare și atenuare a riscurilor, inclusiv, după caz, prin anchete, grupuri de reflecție, mese rotunde și alte metode de consultare și de proiectare. Atunci când se evaluează dacă o măsură este rezonabilă, proporționată și eficientă, ar trebui să se acorde o atenție specială dreptului la libertatea de exprimare.

- (91) În perioade de criză, ar putea fi necesar ca furnizorii de platforme online foarte mari să ia de urgență anumite măsuri specifice, în plus față de măsurile pe care le-ar lua în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament. În această privință, ar trebui să se considere că o criză are loc atunci când apar circumstanțe extraordinare care pot conduce la o amenințare gravă la adresa siguranței publice sau a sănătății publice în Uniune sau în regiuni importante ale acesteia. Astfel de crize ar putea fi rezultatul conflictelor armate sau al actelor de terorism, inclusiv al unor conflicte sau acte de terorism emergente, al dezastrelor naturale, cum ar fi cutremurele și uraganele, precum și al pandemiilor și al altor amenințări transfrontaliere grave la adresa sănătății publice. Comisia ar trebui să fie în măsură să le solicite furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari, la recomandarea Comitetului european pentru servicii digitale („comitetul”), să inițieze de urgență un răspuns în situații de criză. Măsurile pe care le pot identifica și le pot lua în considerare furnizorii respectivi pot include, de exemplu, adaptarea proceselor de moderare a conținutului și creșterea resurselor dedicate moderării conținutului, adaptarea condițiilor generale de utilizare, a sistemelor algoritmice relevante și a sistemelor de publicitate, intensificarea cooperării cu notificatorii de încredere, luarea de măsuri de sensibilizare și promovarea informațiilor de încredere și adaptarea proiectării interfețelor lor online. Ar trebui prevăzute cerințele necesare pentru a se asigura că astfel de măsuri sunt luate într-un interval de timp foarte scurt și că mecanismul de răspuns în situații de criză este utilizat numai în cazul și în măsura în care acest lucru este strict necesar și că orice măsuri luate în cadrul acestui mecanism sunt eficiente și proporționale, ținând seama în mod corespunzător de drepturile și interesele legitime ale tuturor părților implicate. Utilizarea mecanismului nu ar trebui să aducă atingere celorlalte dispoziții ale prezentului regulament, cum ar fi cele privind evaluările riscurilor și măsurile de atenuare a riscurilor și asigurarea respectării acestora, precum și cele privind protocoalele pentru situații de criză.
- (92) Având în vedere necesitatea de a asigura efectuarea unei verificări de către experți independenți, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să răspundă, prin audit independent, pentru respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și, după caz, pentru orice angajament complementar asumat în temeiul codurilor de conduită și al protocoalelor pentru situații de criză. Pentru a se asigura că auditurile sunt efectuate în mod eficient, eficient și în timp util, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să ofere cooperarea și asistența necesare organizațiilor care efectuează auditurile, inclusiv acordând auditorului acces la toate datele relevante necesare pentru a efectua auditul în mod corespunzător, inclusiv, după caz, la datele referitoare la sistemele algoritmice, precum și prin răspunsuri la întrebări orale sau scrise. Auditorii ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să utilizeze alte surse de informații obiective, inclusiv studii efectuate de cercetători agreați. Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari nu ar trebui să submineze în vreun fel desfășurarea auditului. Auditurile ar trebui să se desfășoare în conformitate cu cele mai bune practici din sector, cu o etică profesională ridicată și cu obiectivitate, ținând seama în mod corespunzător, după caz, de standardele de audit și de codurile de practică. Auditorii ar trebui să garanteze confidențialitatea, securitatea și integritatea informațiilor, cum ar fi secretele comerciale, pe care le obțin atunci când își îndeplinesc sarcinile. Această garanție nu ar trebui să reprezinte un mijloc de a eluda aplicabilitatea obligațiilor de audit prevăzute în prezentul regulament. Auditorii ar trebui să aibă cunoștințele de specialitate necesare în domeniul gestionării riscurilor și competența tehnică de a audita algoritmi. Aceștia ar trebui să fie independenți, astfel încât să își poată îndeplini sarcinile în mod adecvat și fiabil. Aceștia ar trebui să respecte cerințele de bază în materie de independență în ceea ce privește serviciile interzise care nu au legătură cu auditul, rotația întreprinderilor și onorariile contingente. În cazul în care independența lor și competența lor tehnică nu sunt de netăgăduit, aceștia ar trebui să demisioneze sau să se abțină de la misiunea de audit.
- (93) Raportul de audit ar trebui să fie justificat, astfel încât să ofere o imagine semnificativă a activităților întreprinse și a concluziilor la care s-a ajuns. Acesta ar trebui să reprezinte o sursă de informații pentru măsurile pe care le iau furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament sau, după caz, raportul ar trebui să propună îmbunătățiri ale măsurilor respective. Raportul de audit ar trebui să fie transmis fără întârziere coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, Comisiei și comitetului, după primirea raportului de audit. Furnizorii ar trebui să transmită, fără întârzieri nejustificate, după finalizare, fiecare raport privind evaluarea riscurilor și măsurile de atenuare, precum și raportul privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului asupra furnizorului platformei

online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare care arată modul în care au integrat recomandările auditului. Raportul de audit ar trebui să includă o opinie de audit bazată pe concluziile desprinse din probele de audit obținute. Ar trebui emisă o opinie pozitivă în cazul în care toate dovezile arată că furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mari îndeplinește obligațiile prevăzute în prezentul regulament sau, după caz, orice angajamente pe care și le-a asumat în temeiul unui cod de conduită sau al unui protocol pentru situații de criză, în special prin identificarea, evaluarea și atenuarea riscurilor sistemice ale sistemului și serviciilor sale. O opinie pozitivă ar trebui să fie însoțită de observații, în cazul în care auditorul dorește să includă remarci care nu au un efect semnificativ asupra rezultatului auditului. Ar trebui emisă o opinie negativă în cazul în care auditorul consideră că furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare nu respectă prezentul regulament sau angajamentele pe care și le-a asumat. Dacă opinia de audit nu a putut ajunge la o concluzie pentru elemente specifice care intră în domeniul de aplicare al auditului, o expunere a motivelor pentru care nu s-a ajuns la o astfel de concluzie ar trebui inclusă în opinia de audit. Dacă este cazul, raportul ar trebui să includă o descriere a elementelor specifice care nu au putut fi auditate și o explicație a motivului pentru care acestea nu au putut fi auditate.

- (94) Obligațiile privind evaluarea și atenuarea riscurilor ar trebui să declanșeze, de la caz la caz, necesitatea ca furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari să evalueze și să adapteze proiectarea sistemelor lor de recomandare, după caz, de exemplu prin măsuri pentru a preveni sau a reduce la minimum prejudecățile care conduc la discriminarea persoanelor aflate în situații vulnerabile, în special atunci când acest lucru este în conformitate cu normele de drept privind protecția datelor și atunci când informațiile sunt personalizate pe baza unor categorii speciale de date cu caracter personal, astfel cu se menționează la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2016/679. În plus, în completarea obligațiilor în materie de transparență aplicabile platformelor online în ceea ce privește sistemele lor de recomandare, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să se asigure în mod consecvent că destinatarii serviciilor lor beneficiază de opțiuni alternative care nu se bazează pe crearea de profiluri, în sensul Regulamentului (UE) 2016/679, în ceea ce privește principalii parametri ai sistemelor lor de recomandare. Astfel de opțiuni ar trebui să fie direct accesibile de pe interfața online pe care sunt prezentate recomandările.
- (95) Sistemele de publicitate utilizate de platformele online foarte mari și de motoarele de căutare online foarte mari prezintă riscuri deosebite și necesită o supraveghere publică și de reglementare suplimentară, având în vedere amploarea lor și capacitatea acestora de a viza și de a ajunge la destinatarii serviciului pe baza comportamentului lor în interiorul și în afara interfeței online a platformei respective sau a motorului de căutare respectiv. Platformele online foarte mari sau motoarele de căutare online foarte mari ar trebui să asigure accesul public la registre cu evidența comunicărilor cu caracter publicitar prezentate pe interfețele lor online pentru a facilita supravegherea și cercetarea cu privire la riscurile emergente generate de distribuirea de comunicări cu caracter publicitar online, de exemplu în ceea ce privește comunicările cu caracter publicitar ilegale sau tehnicile de manipulare și dezinformarea, cu un impact negativ real și previzibil asupra sănătății publice, a securității publice, a dezbaterii civice, a participării politice și a egalității. Registrele cu evidența comunicărilor cu caracter publicitar ar trebui să includă conținutul comunicărilor cu caracter publicitar, inclusiv denumirea produsului, a serviciului sau a mărcii și obiectul comunicării cu caracter publicitar, datele conexe privind entitatea care face publicitate și privind persoana fizică sau juridică care a plătit comunicarea cu caracter publicitar, dacă aceasta diferă de entitatea susmenționată, precum și difuzarea comunicărilor cu caracter publicitar, în special în ceea ce privește publicitatea direcționată. Aceste informații ar trebui să includă atât informații privind criteriile de direcționare, cât și cele de difuzare, în special atunci când comunicările cu caracter publicitar le sunt difuzate unor persoane aflate în situații vulnerabile, cum ar fi minorii.
- (96) Pentru a monitoriza și a evalua în mod corespunzător respectarea de către platformele online foarte mari și de către motoarele de căutare online foarte mari a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisia poate solicita accesul la date specifice sau raportarea acestora, inclusiv a datelor referitoare la algoritmi. O astfel de cerere poate include, de exemplu, datele necesare pentru a evalua riscurile și posibilele prejudicii cauzate de sistemele platformei online foarte mare sau ale motorului de căutare online foarte mare, date privind acuratețea, funcționarea și testarea sistemelor algoritmice pentru moderarea conținutului, a sistemelor de recomandare sau de publicitate, inclusiv, după caz, date și algoritmi de pregătire ori date privind procesele și rezultatele moderării conținutului sau ale sistemelor interne de soluționare a plângerilor în sensul

prezentului regulament. Astfel de cereri de acces la date nu ar trebui să includă cereri de furnizare de informații specifice cu privire la destinatari individuali ai serviciului pentru a stabili dacă destinatarii respectivi respectă alte norme de drept al Uniunii sau de dreptul intern aplicabile. Investigațiile efectuate de cercetători cu privire la evoluția și gravitatea riscurilor sistemice online sunt deosebit de importante pentru corelarea asimetriilor în materie de informații și pentru instituirea unui sistem rezilient de atenuare a riscurilor, informarea furnizorilor de platforme online, a furnizorilor de motoare de căutare online, a coordonatorilor serviciilor digitale, a altor autorități competente, a Comisiei și a publicului.

- (97) Prin urmare, prezentul regulament prevede un cadru pentru garantarea accesului la datele provenite de la platformele online foarte mari și de la motoarele de căutare online foarte mari în favoarea cercetătorilor agreați afiliați unei organizații de cercetare, în sensul articolului 2 din Directiva (UE) 2019/790, noțiune care poate include, în sensul prezentului regulament, organizații ale societății civile care desfășoară activități de cercetare științifică cu scopul principal de a sprijini misiunea lor de interes public. Toate cererile de acces la date în temeiul cadrului respectiv ar trebui să fie proporționale și să protejeze în mod adecvat drepturile și interesele legitime, inclusiv protecția datelor cu caracter personal, a secretelor comerciale și a altor informații confidențiale, ale platformei online foarte mari sau ale motorului de căutare online foarte mare și ale oricăror alte părți interesate, inclusiv ale destinatarilor serviciului. Cu toate acestea, pentru a asigura realizarea obiectivului prezentului regulament, luarea în considerare a intereselor comerciale ale furnizorilor nu ar trebui să conducă la refuzul accesului la datele necesare pentru obiectivul specific de cercetare vizat de o cerere formulată în temeiul prezentului regulament. În această privință, fără a aduce atingere Directivei (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³²⁾, furnizorii ar trebui să asigure accesul corespunzător al cercetătorilor, inclusiv, dacă este necesar, prin adoptarea unor măsuri de protecție tehnică, de exemplu prin intermediul sistemelor de protecție a datelor. Cererile de acces la date ar putea viza, de exemplu, numărul de vizualizări sau, după caz, alte tipuri de acces la conținut al destinatarilor serviciului înainte de eliminarea acestuia de către furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari.
- (98) În plus, în cazul în care datele sunt accesibile publicului, astfel de furnizori nu ar trebui să împiedice cercetătorii care îndeplinesc un set de criterii adecvat să utilizeze aceste date în scopuri de cercetare care contribuie la detectarea, identificarea și înțelegerea riscurilor sistemice. Aceștia ar trebui să ofere unor astfel de cercetători accesul, inclusiv, în cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic, în timp real, la datele accesibile publicului, de exemplu cu privire la interacțiunile agregate cu conținutul provenit de la pagini publice, grupuri publice sau personalități publice, inclusiv date privind afișările și implicarea, cum ar fi numărul de reacții, de partajări și comentarii din partea destinatarilor serviciului. Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să fie încurajați să coopereze cu cercetătorii și să ofere un acces mai larg la date pentru monitorizarea preocupărilor societale prin eforturi voluntare, inclusiv prin angajamente și proceduri convenite în temeiul codurilor de conduită sau al protocoalelor pentru situații de criză. Furnizorii și cercetătorii respectivi ar trebui să acorde o atenție deosebită protecției datelor cu caracter personal și să se asigure că orice prelucrare a datelor cu caracter personal respectă Regulamentul (UE) 2016/679. Furnizorii ar trebui să anonimizeze sau să pseudonimizeze datele cu caracter personal, cu excepția cazurilor în care acest lucru ar face imposibil scopul de cercetare urmărit.
- (99) Având în vedere complexitatea funcționării sistemelor implementate și riscurile sistemice pe care le prezintă acestea pentru societate, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să instituie o funcție de conformitate, care ar trebui să fie independentă de funcțiile operaționale ale furnizorilor respectivi. Responsabilul principal al funcției de conformitate ar trebui să raporteze direct conducerii furnizorilor respectivi, inclusiv în ceea ce privește preocupările legate de nerespectarea prezentului regulament. Responsabilii de conformitate care fac parte din personalul de resort ar trebui să aibă calificările, cunoștințele, experiența și capacitatea necesare pentru a operaționaliza măsurile și a monitoriza respectarea prezentului regulament în cadrul organizării furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari. Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să se asigure că funcția de conformitate este implicată, în mod corespunzător și în timp util, în toate aspectele legate de prezentul regulament, inclusiv în strategia și măsurile specifice de evaluare și de atenuare a riscurilor, precum și în evaluarea respectării, după caz, a angajamentelor asumate de furnizorii respectivi în temeiul codurilor de conduită și al protocoalelor pentru situații de criză la care aderă.

⁽³²⁾ Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale (JO L 157, 15.6.2016, p. 1).

- (100) Având în vedere riscurile suplimentare legate de activitățile lor și obligațiile suplimentare care le revin în temeiul prezentului regulament, platformelor online foarte mari și motoarelor de căutare online foarte mari ar trebui să li se aplice în mod specific obligații suplimentare în materie de transparență, în special pentru a raporta în mod exhaustiv cu privire la evaluările riscurilor efectuate și la măsurile subsecvente adoptate, astfel cum se prevede în prezentul regulament.
- (101) Comisia ar trebui să beneficieze de toate resursele necesare, în termeni de personal, cunoștințe de specialitate și mijloace financiare, pentru a-și duce la îndeplinire sarcinile în temeiul prezentului regulament. Pentru a asigura disponibilitatea resurselor necesare pentru supravegherea adecvată la nivelul Uniunii în temeiul prezentului regulament și având în vedere că statele membre ar trebui să aibă dreptul de a percepe o taxă de supraveghere furnizorilor stabiliți pe teritoriul lor în ceea ce privește sarcinile de supraveghere și de asigurare a respectării normelor exercitate de autoritățile lor, Comisia ar trebui să le perceapă platformelor online foarte mari și motoarelor de căutare online foarte mari o taxă de supraveghere, al cărei nivel să fie stabilit anual. Valoarea totală a taxei anuale de supraveghere percepute ar trebui să fie stabilită pe baza valorii totale a costurilor suportate de Comisie pentru a-și exercita sarcinile de supraveghere în temeiul prezentului regulament, astfel cum sunt estimate în mod rezonabil în prealabil. Această sumă ar trebui să includă costurile legate de exercitarea competențelor și sarcinilor specifice legate de supraveghere, investigare, asigurarea respectării normelor și monitorizare în ceea ce privește furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari, inclusiv costurile legate de desemnarea platformelor online foarte mari și a motoarelor de căutare online foarte mari sau de crearea, întreținerea și exploatarea bazelor de date avute în vedere în temeiul prezentului regulament.

Taxa respectivă ar trebui să includă și costurile legate de crearea, întreținerea și exploatarea informațiilor de bază și a infrastructurii instituționale pentru cooperarea dintre coordonatorii serviciilor digitale, comitet și Comisie, ținând seama de faptul că, având în vedere dimensiunea și raza lor de acoperire, platformele online foarte mari și motoarele de căutare foarte mari au un impact semnificativ asupra resurselor necesare pentru a sprijini o astfel de infrastructură. Estimarea costurilor totale ar trebui să ia în considerare costurile de supraveghere suportate în exercițiul precedent, inclusiv, dacă este cazul, costurile care depășesc taxa individuală anuală de supraveghere percepută în exercițiul precedent. Veniturile alocate externe care rezultă din taxele anuale de supraveghere ar putea fi utilizate pentru a finanța resurse umane suplimentare, cum ar fi agenții contractuali și experții naționali detașați, precum și alte cheltuieli legate de îndeplinirea sarcinilor încredințate Comisiei prin prezentul regulament. Taxa anuală de supraveghere care urmează să fie percepută furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să fie proporțională cu dimensiunea serviciului, astfel cum se reflectă în numărul de destinatari activi ai serviciului din Uniune. În plus, taxa individuală anuală de supraveghere nu ar trebui să depășească un plafon global pentru fiecare furnizor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari, ținând seama de capacitatea economică a furnizorului serviciului sau serviciilor desemnate.

- (102) Pentru a facilita aplicarea eficace și consecventă a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, care pot necesita punerea în aplicare prin mijloace tehnologice, este important să fie promovate standarde voluntare care să vizeze anumite proceduri tehnice, în cazul în care sectorul de profil poate contribui la dezvoltarea unor mijloace standardizate pentru a-i sprijini pe furnizorii de servicii intermediare să respecte prezentul regulament, cum ar fi permiterea transmiterii de notificări, inclusiv prin intermediul interfețelor de programare a aplicațiilor, sau standarde legate de condițiile generale de utilizare, standarde legate de audituri sau standarde legate de interoperabilitatea registrelor cu evidența comunicărilor cu caracter publicitar. În plus, astfel de standarde ar putea include standarde legate de publicitatea online, sistemele de recomandare, accesibilitate și protecția minorilor în mediul online. Furnizorii de servicii intermediare au libertatea de a adopta standardele, dar adoptarea lor nu dă naștere unei prezumții de respectare a prezentului regulament. Totodată, prin furnizarea de bune practici, astfel de standarde ar putea fi utile în special pentru furnizorii relativ mici de servicii intermediare. Standardele ar putea face distincție între diferitele tipuri de conținut ilegal sau diferitele tipuri de servicii intermediare, după caz.
- (103) Comisia și comitetul ar trebui să încurajeze elaborarea de coduri de conduită voluntare, precum și respectarea dispozițiilor codurilor respective, pentru a contribui la aplicarea prezentului regulament. Comisia și comitetul ar trebui să vizeze definirea cu claritate prin codurile de conduită a naturii obiectivelor de interes public urmărite, faptul că acestea conțin mecanisme de evaluare independentă a îndeplinirii obiectivelor respective și că rolul autorităților competente este clar definit. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită evitării efectelor negative asupra securității, protecției vieții private și a datelor cu caracter personal, precum și interdicției de a impune obligații

generale de monitorizare. Deși punerea în aplicare a codurilor de conduită ar trebui să fie cuantificabilă și să facă obiectul supravegherii publice, acest lucru nu ar trebui să afecteze caracterul voluntar al unor astfel de coduri și libertatea părților interesate de a decide cu privire la participarea lor. În anumite circumstanțe, este important ca platformele online foarte mari să coopereze în ceea ce privește elaborarea și aderarea la coduri de conduită specifice. Nicio dispoziție a prezentului regulament nu împiedică alți furnizori de servicii să adere la aceleași standarde de diligență, să adopte cele mai bune practici și să beneficieze de orientările furnizate de Comisie și de comitet, prin participarea la aceleași coduri de conduită.

- (104) Este oportun ca prezentul regulament să identifice anumite domenii de luat în considerare pentru astfel de coduri de conduită. În special, ar trebui analizate măsurile de atenuare a riscurilor legate de anumite tipuri de conținut ilegal prin acorduri de autoreglementare și coreglementare. Un alt aspect care trebuie luat în considerare este posibilul impact negativ al riscurilor sistemice asupra societății și democrației, cum ar fi dezinformarea sau activitățile manipulative și abuzive sau orice efecte negative asupra minorilor. Aceasta include operațiunile coordonate menite să amplifice informațiile, inclusiv dezinformarea, cum ar fi utilizarea boților sau a conturilor false pentru a crea informații intenționat incorecte sau care induc în eroare, uneori cu scopul de a obține câștiguri economice, care sunt deosebit de dăunătoare pentru destinatarii vulnerabili ai serviciului, cum ar fi minorii. În ceea ce privește aceste domenii, aderarea la un anumit cod de conduită și respectarea acestuia de către o platformă online foarte mare sau de către un motor de căutare online foarte mare pot fi considerate o măsură adecvată de atenuare a riscurilor. Refuzul unui furnizor al unei platforme online sau al unui motor de căutare online, fără a oferi explicații adecvate, de a da curs invitației Comisiei de a participa la aplicarea unui astfel de cod de conduită ar putea fi luat în considerare, după caz, atunci când se stabilește dacă platforma online sau motorul de căutare online a încălcat obligațiile prevăzute în prezentul regulament. Simplul fapt de a participa la un anumit cod de conduită sau de a-l aplica nu ar trebui să dea naștere, în sine, unei prezumții de respectare a prezentului regulament.
- (105) Codurile de conduită ar trebui să faciliteze accesul la platformele online foarte mari și la motoarele de căutare online foarte mari, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, pentru a facilita utilizarea previzibilă a acestora de către persoanele cu dizabilități. În special, codurile de conduită ar putea asigura faptul că informațiile sunt prezentate într-un mod perceptibil, operabil, ușor de înțeles și robust și că formele și măsurile prevăzute în temeiul prezentului regulament sunt puse la dispoziție într-un mod ușor de găsit și accesibil persoanelor cu dizabilități.
- (106) Normele privind codurile de conduită prevăzute în prezentul regulament ar putea servi drept bază pentru eforturile de autoreglementare stabilite deja la nivelul Uniunii, inclusiv Angajamentul privind siguranța produselor, Memorandumul de înțelegere privind vânzarea pe internet a mărfurilor contrafăcute, Codul de conduită privind combaterea discursurilor ilegale de incitare la ură în mediul online, precum și Codul de bune practici privind dezinformarea. În special în ceea ce privește acest din urmă cod de conduită, în conformitate cu orientările Comisiei, a avut loc o consolidare a Codului de bune practici privind dezinformarea, astfel cum a anunțat Comisia în Planul de acțiune pentru democrația europeană.
- (107) Furnizarea de publicitate online implică, în general, mai mulți actori, inclusiv servicii intermediare care pun în legătură entitățile care publică comunicări cu caracter publicitar cu persoanele care fac publicitate. Codurile de conduită ar trebui să sprijine și să completeze obligațiile în materie de transparență legate de publicitate prevăzute în prezentul regulament care revin furnizorilor de platforme online, celor de platforme online foarte mari și celor de motoare de căutare online foarte mari, pentru a oferi mecanisme flexibile și eficiente de facilitare și consolidare a respectării acestor obligații, în special în ceea ce privește modalitățile de transmitere a informațiilor relevante. Acest lucru ar trebui să includă facilitarea transmiterii informațiilor privind persoana care plătește pentru comunicarea cu caracter publicitar, atunci când acesta diferă de persoana fizică sau juridică în numele căreia este prezentată comunicarea cu caracter publicitar pe interfața unei platforme online. Codurile de conduită ar trebui să includă și măsuri prin care să se asigure că informațiile utile cu privire la monetizarea datelor sunt partajate în mod corespunzător de-a lungul întregului lanț valoric. Implicarea unei game largi de părți interesate ar trebui să asigure faptul că respectivele coduri de conduită beneficiază de un sprijin larg, sunt solide din punct de vedere tehnic, eficiente și sunt cât mai ușor de utilizat, pentru a se asigura faptul că obligațiile în materie de transparență își ating obiectivele. Pentru a asigura eficacitatea codurilor de conduită, Comisia ar trebui să includă mecanisme de evaluare în elaborarea codurilor de conduită. După caz, Comisia poate invita Agenția pentru Drepturi Fundamentale sau Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor să își exprime opinia cu privire la un cod de conduită.

- (108) În plus față de mecanismul de răspuns în situații de criză pentru platforme online foarte mari și motoare de căutare online foarte mari, Comisia poate iniția elaborarea unor protocoale voluntare pentru situații de criză pentru a coordona un răspuns rapid, colectiv și transfrontalier în mediul online. Acesta poate fi cazul, de exemplu, atunci când platformele online sunt utilizate în mod abuziv pentru răspândirea rapidă a conținutului ilegal sau a dezinformării sau în care este necesar să se disemineze rapid informații fiabile. Având în vedere rolul important pe care îl au platformele online foarte mari în diseminarea informațiilor în societățile noastre și la nivel transfrontalier, furnizorii unor astfel de platforme ar trebui să fie încurajați să elaboreze și să aplice protocoale specifice pentru situații de criză. Astfel de protocoale pentru situații de criză ar trebui activate numai pentru o perioadă limitată de timp, iar măsurile adoptate ar trebui, de asemenea, să se limiteze la ceea ce este strict necesar pentru a face față circumstanțelor extraordinare în cauză. Măsurile respective ar trebui să fie consecvente cu prezentul regulament și nu ar trebui să constituie o obligație generală pentru furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari participanți de a monitoriza informațiile pe care le transmit sau le stochează și nici de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe care indică un conținut ilegal.
- (109) Pentru a asigura supravegherea și asigurarea respectării obligațiilor prevăzute în prezentul regulament în mod adecvat, statele membre ar trebui să desemneze cel puțin o autoritate care să aibă sarcina de a supraveghea aplicarea și de a asigura respectarea prezentului regulament, fără a aduce atingere posibilității de a desemna o autoritate existentă și formeii sale juridice în conformitate cu dreptul intern. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată încredința mai multor autorități competente sarcini și competențe specifice în materie de supraveghere sau de asigurare a respectării prezentului regulament, de exemplu pentru sectoare specifice pentru care autoritățile existente ar putea dobândi competențe suplimentare, cum ar fi autoritățile de reglementare din domeniul comunicațiilor electronice, autoritățile de reglementare din domeniul mass-mediei sau autoritățile de protecție a consumatorilor, în funcție de structura lor constituțională, organizațională și administrativă națională. În exercitarea sarcinilor care le revin, toate autoritățile competente ar trebui să contribuie la realizarea obiectivelor prezentului regulament, și anume la buna funcționare a pieței interne a serviciilor intermediare, în cadrul căreia normele armonizate pentru un mediu online sigur, previzibil și de încredere care să faciliteze inovarea și în special obligațiile de diligență aplicabile diferitelor categorii de furnizori de servicii intermediare sunt supravegheate și puse în aplicare în mod eficace, cu scopul de a asigura protecția efectivă a drepturilor fundamentale, astfel cum sunt consacrate în Cartă, la care se adaugă principiul protecției consumatorului. Prezentul regulament nu impune statelor membre obligația de a conferi autorităților competente sarcina de a se pronunța cu privire la legalitatea anumitor elemente de conținut.
- (110) Având în vedere caracterul transfrontalier al serviciilor în cauză și gama orizontală de obligații introduse de prezentul regulament, în fiecare stat membru ar trebui să fie identificată, drept coordonator al serviciilor digitale, o autoritate desemnată să îndeplinească sarcina de a supraveghea aplicarea prezentului regulament și, după caz, de a asigura respectarea acestuia. În cazul în care sunt desemnate mai multe autorități competente pentru a supraveghea aplicarea și a asigura respectarea prezentului regulament, o singură autoritate din statul membru respectiv ar trebui să fie desemnată drept coordonator al serviciilor digitale. Coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să servească drept punct de contact unic în ceea ce privește toate aspectele legate de aplicarea prezentului regulament, pentru Comisie, comitet, coordonatorii serviciilor digitale ai altor state membre, precum și pentru alte autorități competente ale statului membru în cauză. În special, în cazul în care într-un anumit stat membru li se încredințează sarcini în temeiul prezentului regulament mai multor autorități competente, coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să se coordoneze și să coopereze cu autoritățile respective în conformitate cu dreptul intern care stabilește sarcinile care le revin și fără a aduce atingere evaluării independente a celorlalte autorități competente. Deși nu implică nicio supraordonare ierarhică față de alte autorități competente în exercitarea sarcinilor lor, coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să asigure implicarea efectivă a tuturor autorităților competente relevante și ar trebui să raporteze în timp util evaluarea lor în contextul cooperării privind supravegherea și asigurarea respectării normelor la nivelul Uniunii. În plus, pe lângă mecanismele specifice prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește cooperarea la nivelul Uniunii, statele membre ar trebui să asigure și cooperarea între coordonatorul serviciilor digitale și alte autorități competente desemnate la nivel național, după caz, prin instrumente adecvate, cum ar fi punerea în comun a resurselor, grupuri operative comune, investigații comune și mecanisme de asistență reciprocă.
- (111) Coordonatorul serviciilor digitale, precum și celelalte autorități competente desemnate în temeiul prezentului regulament joacă un rol crucial în asigurarea eficacității drepturilor și obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și în realizarea obiectivelor acestuia. În consecință, este necesar să se asigure faptul că autoritățile respective dispun de mijloacele necesare, inclusiv de resurse financiare și umane, pentru a supraveghea toți furnizorii de servicii intermediare aflați în sfera lor de competență, în interesul tuturor cetățenilor Uniunii. Având în vedere diversitatea furnizorilor de servicii intermediare și utilizarea de către aceștia a unei tehnologii avansate în furnizarea serviciilor lor, este, de asemenea, esențial ca coordonatorul serviciilor digitale și autoritățile competente relevante să dispună

de personalul necesar și de experți cu competențe specializate, precum și de mijloace tehnice avansate și să gestioneze resursele financiare în mod autonom pentru a-și îndeplini sarcinile. Totodată, nivelul resurselor ar trebui să țină seama de dimensiunea, de complexitatea și de impactul societal potențial al furnizorilor de servicii intermediare aflați în sfera lor de competență, precum și de raza de acoperire a serviciilor lor în întreaga Uniune. Prezentul regulament nu aduce atingere competenței statelor membre de a institui mecanisme de finanțare bazate pe o taxă de supraveghere percepută furnizorilor de servicii intermediare în temeiul dreptului intern care este conform cu dreptul Uniunii, în măsura în care aceasta este percepută furnizorilor de servicii intermediare al căror loc principal de stabilire se află în statul membru în cauză și este strict limitată la ceea ce este necesar și proporțional pentru a acoperi costurile aferente îndeplinirii sarcinilor conferite autorităților competente în temeiul prezentului regulament, cu excluderea sarcinilor conferite Comisiei, și se asigură o transparență adecvată în ceea ce privește perceperea și utilizarea unei astfel de taxe de supraveghere.

- (112) Autoritățile competente desemnate în temeiul prezentului regulament ar trebui, de asemenea, să acționeze în deplină independență față de organismele private și publice, fără a avea obligația sau posibilitatea de a solicita sau primi instrucțiuni, inclusiv de la guvern, și fără a aduce atingere sarcinilor specifice de a coopera cu alte autorități competente, cu coordonatorii serviciilor digitale, cu comitetul și cu Comisia. Pe de altă parte, independența autorităților respective nu ar trebui să însemne că acestora nu li se pot aplica, în conformitate cu constituțiile naționale și fără a pune în pericol realizarea obiectivelor prezentului regulament, mecanisme proporționale de angajare a răspunderii cu privire la activitățile generale ale coordonatorilor serviciilor digitale, precum cheltuielile lor financiare, sau de raportare către parlamentele naționale. De asemenea, cerința de independență nu ar trebui să împiedice exercitarea controlului jurisdicțional sau posibilitatea de a se consulta sau de a face schimb periodic de opinii cu alte autorități naționale, inclusiv autorități de aplicare a legii, autorități de gestionare a crizelor sau autorități de protecție a consumatorilor, după caz, de exemplu prin informarea reciprocă cu privire la investigațiile în curs, fără a afecta exercitarea competențelor lor respective.
- (113) Statele membre pot desemna o autoritate națională existentă drept coordonator al serviciilor digitale sau îi pot atribui sarcini specifice de supraveghere a aplicării și de asigurare a respectării prezentului regulament, cu condiția ca orice autoritate astfel desemnată să respecte cerințele prevăzute în prezentul regulament, de exemplu în ceea ce privește independența sa. În plus, statele membre nu sunt, în principiu, împiedicate să fuzioneze funcții în cadrul unei autorități existente, în conformitate cu dreptul Uniunii. Măsurile în acest sens pot include, printre altele, interzicerea revocării din funcție a președintelui sau a unui membru al Consiliului de administrație al unui organ colegial al unei autorități existente înainte de expirarea mandatului acestora, pentru simplul motiv că a avut loc o reformă instituțională care implică fuziunea mai multor funcții în cadrul unei singure autorități, în lipsa unor norme care să garanteze că astfel de revocări nu pun în pericol independența și imparțialitatea membrilor respectivi.
- (114) Statele membre ar trebui să acorde coordonatorului serviciilor digitale și oricărei alte autorități competente desemnate în temeiul prezentului regulament competențe și mijloace suficiente pentru a asigura eficacitatea investigațiilor și a asigurării respectării regulamentului, în conformitate cu sarcinile care le-au fost încredințate. Aceasta include capacitatea autorităților competente de a adopta măsuri provizorii în conformitate cu dreptul intern în cazul riscului unui prejudiciu grav. Astfel de măsuri provizorii, care pot include ordine de a pune capăt unei presupuse încălcări date sau de a o corecta, nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru a asigura prevenirea unui prejudiciu grav în așteptarea deciziei finale. Coordonatorii serviciilor digitale ar trebui, în special, să poată căuta și obține informații care se află pe teritoriul lor, inclusiv în contextul investigațiilor comune, ținând seama în mod corespunzător de faptul că măsurile de supraveghere și de asigurare a respectării normelor privind un furnizor aflat în sfera de competență a unui alt stat membru sau a Comisiei ar trebui să fie adoptate de către coordonatorul serviciilor digitale al celui alt stat membru, atunci când este cazul conform procedurilor legate de cooperarea transfrontalieră, sau, după caz, de către Comisie.
- (115) Statele membre ar trebui să stabilească în dreptul lor intern, în conformitate cu dreptul Uniunii și, în special, cu prezentul regulament și cu Carta, condițiile și limitele detaliate pentru exercitarea competențelor de investigare și de asigurare a respectării normelor care revin coordonatorilor serviciilor digitale și altor autorități competente, după caz, în temeiul prezentului regulament.

- (116) În cursul exercitării competențelor respective, autoritățile competente ar trebui să respecte normele naționale aplicabile privind proceduri și aspecte precum necesitatea unei autorizări judiciare prealabile pentru a intra în anumite incinte și secretul profesional al avocatului. Dispozițiile respective ar trebui să asigure, în special, respectarea drepturilor fundamentale la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, inclusiv dreptul la apărare, și dreptul la respectarea vieții private. În acest sens, garanțiile prevăzute în legătură cu procedurile utilizate de Comisie în temeiul prezentului regulament ar putea servi drept punct de referință adecvat. Ar trebui garantată o procedură prealabilă, echitabilă și imparțială înainte de luarea oricărei decizii finale, inclusiv dreptul de a fi ascultat al persoanelor în cauză și dreptul de a avea acces la dosar, respectând în același timp confidențialitatea și secretul profesional și comercial, precum și obligația de a motiva în mod semnificativ deciziile. Acest lucru nu ar trebui însă să împiedice luarea de măsuri în caz de urgențe justificate în mod corespunzător și sub rezerva unor condiții și modalități procedurale adecvate. Exercițarea competențelor ar trebui, de asemenea, să fie proporțională, printre altele, cu natura și prejudiciul global real sau potențial cauzat de încălcare sau de presupusa încălcare. Autoritățile competente ar trebui să ia în considerare toate faptele și circumstanțele relevante ale cazului, inclusiv informațiile strânse de autoritățile competente ale altor state membre.
- (117) Statele membre ar trebui să se asigure că încălcările obligațiilor prevăzute în prezentul regulament pot fi sancționate într-un mod eficace, proporțional și cu efect de descurajare, ținând seama de natura, gravitatea, recurența și durata încălcării, având în vedere interesul public urmărit, domeniul de aplicare și tipul activităților desfășurate, precum și capacitatea economică a contravenientului. În special, sancțiunile ar trebui să ia în considerare dacă furnizorul de servicii intermediare în cauză nu își respectă în mod sistematic sau recurent obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament, precum și, în cazul în care acest lucru este relevant, numărul de destinatari ai serviciului afectați, dacă încălcarea este săvârșită cu intenție sau din culpă și dacă furnizorul își desfășoară activitatea în mai multe state membre. În cazul în care prezentul regulament prevede un quantum maxim al amenzilor sau al penalităților cu titlu cominatoriu, acest quantum maxim ar trebui să se aplice pentru fiecare încălcare a prezentului regulament și fără a aduce atingere modulării amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu pentru anumite încălcări. Statele membre ar trebui să se asigure că impunerea de amenzi sau de penalități cu titlu cominatoriu pentru încălcări ar trebui să fie, în fiecare caz în parte, eficace, proporționată și cu efect de descurajare, prin stabilirea de norme și proceduri interne în conformitate cu prezentul regulament, ținând seama de toate criteriile privind condițiile generale de impunere a amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu.
- (118) Pentru a asigura în mod eficace respectarea obligațiilor impuse prin prezentul regulament, persoanele fizice sau organizațiile reprezentative ar trebui să poată depune plângeri legate de nerespectarea obligațiilor respective la coordonatorul serviciilor digitale de pe teritoriul pe care au primit serviciul, fără a aduce atingere normelor din prezentul regulament referitoare la sferele de competență și normelor aplicabile privind gestionarea plângerilor în conformitate cu principiile bunei administrări de la nivel național. Plângerile ar putea să ofere o imagine fidelă a preocupărilor legate de conformitatea unui anumit furnizor de servicii intermediare și ar putea fi, de asemenea, o modalitate de informare a coordonatorului serviciilor digitale cu privire la orice alte aspecte transversale. Coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să implice alte autorități naționale competente, precum și coordonatorul serviciilor digitale al altui stat membru, în special cel al statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii intermediare în cauză, dacă chestiunea respectivă necesită cooperare transfrontalieră.
- (119) Statele membre ar trebui să se asigure că coordonatorii serviciilor digitale pot lua măsuri eficace pentru a remedia anumite încălcări deosebit de grave și persistente ale prezentului regulament, care să fie proporționale cu aceste încălcări. În special în cazul în care măsurile respective pot afecta drepturile și interesele terților, cum ar fi cazul în care accesul la interfețele online este restricționat, este oportun să se solicite ca măsurile să facă obiectul unor garanții suplimentare. În special, terților care ar putea fi afectați ar trebui să li se ofere posibilitatea de a fi ascultați, iar astfel de ordine ar trebui emise numai atunci când nu sunt disponibile în mod rezonabil competențele de a lua astfel de măsuri, astfel cum sunt prevăzute de alte acte din dreptul Uniunii sau de drept intern, de exemplu pentru a proteja interesele colective ale consumatorilor, pentru a asigura eliminarea promptă a paginilor web care conțin sau diseminează pornografie infantilă sau pentru a bloca accesul la servicii utilizate de un terț pentru a încălca un drept de proprietate intelectuală.

- (120) Un astfel de ordin de restricționare a accesului nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului său. În acest scop, ordinul de restricționare a accesului ar trebui să fie temporar și să se adreseze, în principiu, unui furnizor de servicii intermediare, cum ar fi furnizorul de servicii de găzduire, furnizorul de servicii de internet sau registrul de domenii ori operatorul de registru relevant, care se află într-o poziție rezonabilă pentru a atinge obiectivul în cauză fără a restricționa în mod nejustificat accesul la informații legale.
- (121) Fără a aduce atingere dispozițiilor privind exonerarea de răspundere prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește informațiile transmise sau stocate la cererea unui destinatar al serviciului, un furnizor de servicii intermediare ar trebui să fie răspunzător pentru daunele suferite de destinatarul serviciului care sunt cauzate de încălcarea de către furnizorul respectiv a obligațiilor sale prevăzute în prezentul regulament. Orice despăgubire ar trebui să fie în conformitate cu normele și procedurile prevăzute în dreptul intern aplicabil și fără a aduce atingere altor căi de atac disponibile în temeiul normelor de protecție a consumatorilor.
- (122) Coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să publice periodic, de exemplu pe site-ul său web, un raport cu privire la activitățile desfășurate în temeiul prezentului regulament. În special, raportul ar trebui să fie publicat în format care să poată fi citit automat și să includă o prezentare generală a plângerilor primite și a acțiunilor întreprinse, de exemplu numărul total de plângeri primite și numărul de plângeri care au condus la deschiderea unei investigații formale sau la transmiterea către alți coordonatori ai serviciilor digitale, fără referiri la date cu caracter personal. Coordonatorul serviciilor digitale este informat cu privire la ordinele de acțiune împotriva conținutului ilegal sau de a furniza informații reglementate de prezentul regulament și prin intermediul sistemului de schimb de informații, motiv pentru care coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să includă în raportul său anual numărul și categoriile de astfel de ordine adresate furnizorilor de servicii intermediare emise de autoritățile judiciare și administrative din statul său membru.
- (123) Din motive de claritate, simplitate și eficacitate, competența de a supraveghea și de a asigura respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament ar trebui să fie conferită autorităților competente din statul membru în care se află locul principal de stabilire al furnizorului de servicii intermediare, și anume cel în care furnizorul își are sediul central sau sediul social unde se desfășoară principalele funcții financiare și de control operațional. În ceea ce privește furnizorii care nu sunt stabiliți în Uniune, dar care oferă servicii în Uniune și, prin urmare, intră sub incidența prezentului regulament, jurisdicția ar trebui să fie cea a statului membru în care furnizorii respectivi și-au desemnat reprezentantul legal, având în vedere atribuțiile reprezentanților legali în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, în interesul aplicării eficiente a prezentului regulament, toate statele membre sau Comisia, după caz, ar trebui să dispună de competențe în ceea ce privește furnizorii care nu și-au desemnat un reprezentant legal. Competențele respective pot fi exercitate de oricare dintre autoritățile competente sau de Comisie, cu condiția ca furnizorul să nu facă obiectul unor proceduri de asigurare a respectării normelor pentru aceleași fapte de către o altă autoritate competentă sau de către Comisie. Pentru a asigura respectarea principiului ne bis in idem și, în special, pentru a evita ca aceeași încălcare a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament să fie sancționată de mai multe ori, fiecare stat membru care intenționează să își exercite competența cu privire la astfel de furnizori ar trebui, fără întârzieri nejustificate, să informeze toate celelalte autorități, inclusiv Comisia, prin intermediul sistemului de schimb de informații instituit în scopul prezentului regulament.
- (124) Având în vedere impactul lor potențial și provocările pe care le presupune supravegherea eficientă a acestora, sunt necesare norme speciale privind supravegherea și asigurarea respectării normelor în ceea ce privește furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari. Comisia ar trebui să fie responsabilă, cu sprijinul autorităților naționale competente, după caz, de supravegherea și aplicarea publică a aspectelor ce țin de riscurile sistemice, cum ar fi cele cu un impact larg asupra intereselor colective ale destinatarilor serviciului. Prin urmare, Comisia ar trebui să aibă competențe exclusive de supraveghere și de asigurare a respectării obligațiilor suplimentare de gestionare a riscurilor sistemice care revin furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari în temeiul prezentului regulament. Competențele exclusive ale Comisiei nu ar trebui să aducă atingere anumitor sarcini administrative care revin autorităților competente din statul membru de stabilire în temeiul prezentului regulament, cum ar fi verificarea cercetătorilor.

- (125) Competențele de supraveghere și de asigurare a respectării obligațiilor de diligență necesară, altele decât obligațiile suplimentare de gestionare a riscurilor sistemice care revin furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie exercitate în comun de Comisie și de autoritățile naționale competente. Pe de o parte, este posibil ca, în multe situații, Comisia să fie mai bine plasată pentru a trata încălcările sistemice comise de furnizorii respectivi, cum ar fi cele care afectează mai multe state membre sau încălcările grave repetate sau care privesc nerespectarea obligației de instituire a unor mecanisme eficiente impuse de prezentul regulament. Pe de altă parte, este posibil ca autoritățile competente din statul membru în care se află locul principal de stabilire al unui furnizor de platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare să fie mai bine plasate pentru a trata încălcările individuale comise de furnizorii respectivi, care nu ridică probleme sistemice sau transfrontaliere. Din motive de eficiență, pentru a evita suprapunerile și pentru a asigura respectarea principiului ne bis in idem, ar trebui să îi revină Comisiei sarcina de a evalua dacă consideră oportun să exercite respectivele competențe partajate într-un anumit caz și, odată ce a inițiat procedurile, ar trebui ca statele membre să nu o mai poată face. Statele membre ar trebui să coopereze îndeaproape atât între ele, cât și cu Comisia, iar Comisia ar trebui să coopereze îndeaproape cu statele membre, pentru a se asigura că sistemul de supraveghere și de asigurare a respectării normelor instituit prin prezentul regulament funcționează fără probleme și în mod eficace.
- (126) Dispozițiile prezentului regulament privind sferile de competență nu ar trebui să aducă atingere normelor de drept al Uniunii și normelor naționale de drept internațional privat privind competența judiciară și legea aplicabilă în materie civilă și comercială, cum ar fi acțiunile introduse de consumatori în fața instanțelor din statul membru în care își au domiciliul, în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul Uniunii. În ceea ce privește obligațiile care revin furnizorilor de servicii intermediare în temeiul prezentului regulament de a informa autoritatea emitentă cu privire la modul în care s-a dat curs ordinelor de acțiune împotriva conținutului ilegal și de a furniza informații, normele privind sferile de competență ar trebui să se aplice numai în ceea ce privește supravegherea asigurării respectării obligațiilor respective, dar nu și altor aspecte, cum ar fi competența de a iniția acțiunea respectivă.
- (127) Având în vedere relevanța transfrontalieră și transsectorială a serviciilor intermediare, este necesar un nivel ridicat de cooperare pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului regulament și disponibilitatea informațiilor relevante pentru îndeplinirea sarcinilor de asigurare a respectării normelor prin intermediul sistemului de schimb de informații. Cooperarea poate lua diferite forme, în funcție de aspectele în cauză, fără a aduce atingere efectuării investigațiilor comune specifice. În orice caz, este necesar ca coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire a unui furnizor de servicii intermediare să informeze alți coordonatori ai serviciilor digitale despre aspecte referitoare la un astfel de furnizor și despre investigații și acțiuni care urmează să fie întreprinse în ceea ce-l privește pe acesta. În plus, atunci când o autoritate competentă dintr-un stat membru deține informații relevante pentru o investigație efectuată de autoritățile competente din statul membru de stabilire sau este în măsură să colecteze astfel de informații situate pe teritoriul său, la care autoritățile competente din statul membru de stabilire nu au acces, coordonatorul serviciilor digitale din țara de destinație ar trebui să ofere asistență coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire în timp util, inclusiv prin exercitarea competențelor sale de investigare în conformitate cu procedurile naționale aplicabile și cu Carta. Destinatarul unor astfel de măsuri de investigare ar trebui să le respecte și să fie tras la răspundere în caz de nerespectare, iar autoritățile competente din statul membru de stabilire ar trebui să se poată baza pe informațiile colectate prin intermediul asistenței reciproce, pentru a asigura respectarea prezentului regulament.
- (128) Coordonatorul serviciilor digitale din țara de destinație, în special pe baza plângerilor primite sau, după caz, a contribuției altor autorități naționale competente, ori comitetul în cazul unor chestiuni care implică cel puțin trei state membre, ar trebui să poată solicita coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire luarea unor măsuri de investigare sau de asigurare a respectării normelor cu privire la un furnizor aflat în sfera sa de competență. Astfel de cereri de acțiune ar trebui să se bazeze pe dovezi bine întemeiate care să demonstreze existența unei presupuse încălcări cu impact negativ asupra intereselor colective ale destinatarilor serviciului în statul său membru sau cu un impact societal negativ. Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire ar trebui să se poată baza pe asistența reciprocă sau să îl invite pe coordonatorul serviciilor digitale solicitant la o investigație comună în cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru a lua o decizie, fără a aduce atingere posibilității de a solicita Comisiei să evalueze chestiunea dacă are motive să suspecteze că ar putea fi în joc o încălcare sistemică de către o platformă online foarte mare sau de către un motor de căutare online foarte mare.

- (129) Comitetul ar trebui să poată sesiza Comisia în caz de dezacord în ceea ce privește evaluările sau măsurile luate sau propuse sau în cazul în care nu se adoptă măsuri în conformitate cu prezentul regulament în urma unei cereri de cooperare transfrontalieră sau a unei investigații comune. În cazul în care, pe baza informațiilor puse la dispoziție de autoritățile în cauză, Comisia consideră că măsurile propuse, inclusiv nivelul propus al amenziilor, nu pot asigura în mod eficace respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, aceasta ar trebui, în consecință, să își poată exprima îndoielile serioase și să îi poată solicita coordonatorului serviciilor digitale competent să reevalueze chestiunea și să ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament într-un anumit termen. Această posibilitate nu aduce atingere obligației generale a Comisiei de a supraveghea aplicarea dreptului Uniunii și, dacă este necesar, de a asigura respectarea acestuia, sub controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu tratatele.
- (130) Pentru a facilita supravegherea și investigațiile transfrontaliere privind obligațiile prevăzute în prezentul regulament care implică mai multe state membre, coordonatorii serviciilor digitale din țara de stabilire ar trebui să poată, prin intermediul sistemului de schimb de informații, să invite alți coordonatori ai serviciilor digitale la o investigație comună privind o presupusă încălcare a prezentului regulament. Ar trebui ca și alți coordonatori ai serviciilor digitale și alte autorități competente, după caz, să se poată alătura investigației propuse de coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire, cu excepția cazului în care acesta din urmă consideră că un număr prea mare de autorități participante poate afecta eficacitatea investigației, ținând cont de caracteristicile presupusei încălcări și de lipsa efectelor directe asupra destinatarilor serviciului din statele membre respective. Activitățile investigației comune pot include o varietate de acțiuni care urmează să fie coordonate de coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire în funcție de disponibilitățile autorităților participante, cum ar fi exerciții coordonate de colectare a datelor, punerea în comun a resurselor, grupuri operative, cereri coordonate de informații sau inspecții comune la sedii. Toate autoritățile competente care participă la o investigație comună ar trebui să coopereze cu coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire, inclusiv prin exercitarea competențelor lor de investigare în limitele teritoriului lor, în conformitate cu procedurile interne aplicabile. Investigația comună ar trebui să se încheie într-un anumit interval de timp, cu un raport final care să țină cont de contribuția tuturor autorităților competente participante. De asemenea, în cazul în care cel puțin trei coordonatori ai serviciilor digitale din țările de destinație solicită acest lucru, comitetul poate recomanda unui coordonator al serviciilor digitale din țara de stabilire să inițieze o astfel de investigație comună și să ofere indicații cu privire la organizarea sa. Pentru a evita blocajele, comitetul ar trebui să poată sesiza Comisia în cazuri specifice, inclusiv atunci când coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire refuză să lanseze investigația, iar comitetul nu este de acord cu justificarea oferită.
- (131) Pentru a asigura o aplicare consecventă a prezentului regulament, este necesar să se înființeze la nivelul Uniunii un grup consultativ independent, Comitetul european pentru servicii digitale, care ar trebui să sprijine Comisia și să contribuie la coordonarea acțiunilor coordonatorilor serviciilor digitale. Comitetul ar trebui să fie alcătuit din coordonatorii serviciilor digitale, în cazul în care aceștia au fost numiți, fără a aduce atingere posibilității coordonatorilor serviciilor digitale de a invita la reuniunile lor delegați ad-hoc sau de a numi delegați ad-hoc din cadrul altor autorități competente cărora li s-au încredințat sarcini specifice în temeiul prezentului regulament, atunci când acest lucru este necesar în conformitate cu sarcinile și competențele care le-au fost alocate la nivel național. În cazul în care există mai mulți participanți dintr-un stat membru, dreptul de vot ar trebui să rămână limitat la un reprezentant pe fiecare stat membru.
- (132) Comitetul ar trebui să contribuie la obținerea unei perspective comune la nivelul Uniunii cu privire la aplicarea consecventă a prezentului regulament și la cooperarea între autoritățile competente, inclusiv prin consilierea Comisiei și a coordonatorilor serviciilor digitale cu privire la măsurile adecvate de investigare și de asigurare a respectării normelor, în special în ceea ce privește furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari și ținând cont, în special, de libertatea furnizorilor de servicii intermediare de a furniza servicii pe întreg teritoriul Uniunii. Comitetul ar trebui, de asemenea, să contribuie la elaborarea de modele și coduri de conduită relevante și la analiza tendințelor generale emergente în ceea ce privește dezvoltarea serviciilor digitale în Uniune, inclusiv prin emiterea de avize sau recomandări privind aspectele referitoare la standarde.

- (133) În acest scop, comitetul ar trebui să poată adopta avize, cereri și recomandări adresate coordonatorilor serviciilor digitale sau altor autorități naționale competente. Deși acestea nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic, decizia de abatere de la ele ar trebui să fie explicată în mod corespunzător și ar putea fi luată în considerare de către Comisie atunci când evaluează respectarea prezentului regulament de către statul membru în cauză.
- (134) Comitetul ar trebui să reunească reprezentanții coordonatorilor serviciilor digitale și ai eventualelor alte autorități competente, sub președinția Comisiei, pentru a asigura o evaluare a aspectelor care i-au fost prezentate într-o dimensiune pe deplin europeană. Având în vedere posibilele elemente transversale care ar putea fi relevante pentru alte cadre de reglementare de la nivelul Uniunii, comitetului ar trebui să i se permită să coopereze cu alte organe, oficii, agenții și grupuri consultative ale Uniunii cu responsabilități în domenii precum egalitatea, inclusiv egalitatea de gen, nediscriminarea, protecția datelor, comunicațiile electronice, serviciile audiovizuale, detectarea și investigarea fraudelor care aduc atingere bugetului Uniunii în ceea ce privește taxele vamale sau dreptul concurenței, după cum este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale.
- (135) Comisia, prin intermediul președintelui comitetului, ar trebui să participe în cadrul comitetului fără drept de vot. Prin intermediul președintelui, Comisia ar trebui să se asigure că ordinea de zi a reuniunilor este stabilită în conformitate cu cererile membrilor comitetului, astfel cum se prevede în regulamentul de procedură, și în conformitate cu atribuțiile comitetului prevăzute în prezentul regulament.
- (136) Având în vedere necesitatea de a asigura sprijin pentru activitățile comitetului, acesta ar trebui să se poată baza pe cunoștințele de specialitate și pe resursele umane ale Comisiei și ale autorităților naționale competente. Modalitățile operaționale specifice pentru funcționarea internă a comitetului ar trebui detaliate suplimentar în regulamentul de procedură al comitetului.
- (137) Având în vedere importanța platformelor online foarte mari sau a motoarelor de căutare online foarte mari, determinată de raza de acoperire și impactul lor, nerespectarea de către acestea a obligațiilor specifice care le sunt aplicabile poate afecta un număr semnificativ de destinații ai serviciului din diferite state membre și poate cauza prejudicii societale majore, astfel de nerespectări putând fi, totodată, foarte greu de identificat și abordat. Din acest motiv, Comisia, în cooperare cu coordonatorii serviciilor digitale și cu comitetul, ar trebui să dezvolte cunoștințele de specialitate și capacitățile la nivelul Uniunii în ceea ce privește supravegherea platformelor online foarte mari sau motoarele de căutare online foarte mari. Prin urmare, Comisia ar trebui să fie în măsură să coordoneze și să se bazeze pe cunoștințele de specialitate și resursele acestor autorități, de exemplu analizând, în mod permanent sau temporar, tendințele sau problemele specifice care apar cu privire la una sau mai multe platforme online foarte mari sau unul sau mai multe motoare de căutare online foarte mari. Statele membre ar trebui să coopereze cu Comisia la dezvoltarea acestor capacități, inclusiv prin detașarea de personal, după caz, și să contribuie la crearea unei capacități comune de supraveghere la nivelul Uniunii. Pentru a dezvolta cunoștințele de specialitate și capacitățile la nivelul Uniunii, Comisia se poate baza, de asemenea, pe cunoștințele de specialitate și capacitățile deținute de Observatorul privind economia platformelor online, astfel cum a fost înființat prin Decizia din 26 aprilie 2018 a Comisiei privind înființarea grupului de experți pentru Observatorul privind economia platformelor online, pe organismele specializate competente, precum și pe centrele de excelență. Comisia poate invita experți care dețin cunoștințe de specialitate specifice, inclusiv, în special, cercetători agreați, reprezentanți ai agențiilor și organelor Uniunii, reprezentanți ai industriei, asociații care reprezintă utilizatorii sau societatea civilă, organizații internaționale, experți din sectorul privat, precum și alte părți interesate.
- (138) Comisia ar trebui să fie în măsură să investigheze încălcările din proprie inițiativă, în conformitate cu competențele prevăzute în prezentul regulament, inclusiv solicitând acces la date, solicitând informații sau efectuând inspecții, precum și bazându-se pe sprijinul coordonatorilor serviciilor digitale. În cazul în care supravegherea de către autoritățile naționale competente a presupuselor încălcări individuale ale furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari indică probleme sistemice, cum ar fi probleme cu un impact extins asupra intereselor colective ale destinaților serviciului, coordonatorii serviciilor digitale ar trebui să poată, pe baza unei cereri motivate corespunzător, să sesizeze Comisia cu privire la aceste aspecte. O astfel de cerere ar trebui să conțină cel puțin toate faptele și circumstanțele necesare din care rezultă presupusa încălcare și caracterul său sistemic. În funcție de rezultatul propriei evaluări, Comisia ar trebui să fie în măsură să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare în temeiul prezentului regulament, inclusiv, dacă este cazul, să inițieze o investigație sau să adopte măsuri provizorii.

- (139) Pentru a-și îndeplini în mod eficace sarcinile, Comisia ar trebui să mențină o marjă de apreciere în ceea ce privește decizia de a iniția proceduri împotriva furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari. Odată ce Comisia a inițiat procedura, coordonatorii serviciilor digitale din țările de stabilire în cauză ar trebui să fie împiedicați să își exercite competențele de investigare și de asigurare a respectării normelor în ceea ce privește comportamentul în cauză al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare, astfel încât să se evite suprapunerile, inconsecvențele și riscurile de nerespectare a principiului *ne bis in idem*. Cu toate acestea, Comisia ar trebui să fie în măsură să solicite contribuția individuală sau comună la investigație a coordonatorilor serviciilor digitale. În conformitate cu obligația de cooperare loială, coordonatorii serviciilor digitale ar trebui să depună toate eforturile pentru a da curs cererilor justificate și proporționale ale Comisiei în contextul unei investigații. Mai mult, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire, precum și comitetul și orice alt coordonator de servicii digitale, după caz, ar trebui să furnizeze Comisiei toate informațiile și asistența necesare pentru a-i permite să își îndeplinească sarcinile în mod eficace, inclusiv informații colectate în contextul exercițiilor de colectare de date sau de acces la date, în măsura în care temeiul juridic în baza căruia au fost colectate informațiile nu împiedică acest lucru. La rândul său, Comisia ar trebui să informeze coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire și comitetul cu privire la exercitarea competențelor sale și, în special, cu privire la momentul în care intenționează să inițieze procedura și să își exercite competențele de investigare. În plus, atunci când le comunică furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari constatările sale preliminare, inclusiv orice aspect cu privire la care are obiecții, Comisia ar trebui să le comunice și comitetului. Comitetul ar trebui să își prezinte opiniile cu privire la obiecțiile și evaluarea formulată de Comisie, iar Comisia ar trebui să țină cont de aviz în raționamentul pe care se bazează decizia sa finală.
- (140) Având în vedere atât provocările specifice care pot apărea în încercarea de a asigura respectarea normelor de către furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari, cât și importanța eficacității unei astfel de acțiuni, date fiind dimensiunea și impactul acestora, precum și prejudiciile pe care le pot cauza, Comisia ar trebui să dispună de competențe solide de investigare și de asigurare a respectării normelor pentru a-i permite să investigheze, să asigure respectarea și să monitorizeze conformitatea cu normele prevăzute în prezentul regulament, cu respectarea deplină a dreptului fundamental de a fi auzit și de a avea acces la dosar în contextul unei proceduri de asigurare a respectării normelor, a principiului proporționalității și a drepturilor și intereselor părților afectate.
- (141) Comisia ar trebui să poată solicita informațiile necesare pentru a asigura punerea în aplicare efectivă și respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament în întreaga Uniune. În special, Comisia ar trebui să aibă acces la orice documente, date și informații relevante necesare pentru inițierea și desfășurarea investigațiilor și pentru monitorizarea respectării obligațiilor relevante prevăzute în prezentul regulament, indiferent de cine deține documentele, datele sau informațiile în cauză și indiferent de forma sau formatul acestora, de suportul de stocare sau de locul exact în care sunt stocate. Comisia ar trebui să poată solicita în mod direct, printr-o cerere de informații motivată corespunzător, ca furnizorul platformei online foarte mare sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, precum și orice altă persoană fizică sau juridică care acționează în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau profesională, care ar putea, în mod rezonabil, să aibă cunoștință de informații referitoare la încălcare sau la presupusa încălcare, după caz, să furnizeze orice dovezi, date și informații relevante. În plus, Comisia ar trebui să poată solicita orice informații relevante de la orice autoritate, organism sau agenție publică a statului membru în scopurile prezentului regulament. Comisia ar trebui să fie în măsură ca, prin exercitarea competențelor de investigare, precum cereri de informații sau interviuri, să solicite accesul la documente, date, informații, baze de date și algoritmi ai persoanelor relevante, precum și explicații referitoare la acestea, și să intervieveze, cu consimțământul acestora, orice persoane fizice sau juridice care ar putea fi în posesia unor informații utile și să înregistreze declarațiile făcute prin orice mijloace tehnice. Comisia ar trebui, de asemenea, să fie împuternicită să efectueze inspecțiile necesare pentru a asigura respectarea dispozițiilor relevante ale prezentului regulament. Respectivul competențe de investigare urmăresc să completeze posibilitatea Comisiei de a solicita asistență coordonatorilor serviciilor digitale și altor autorități ale statelor membre, de exemplu prin furnizarea de informații sau în exercitarea competențelor respective.

- (142) Măsurile provizorii pot constitui un instrument important pentru a se asigura faptul că, atât timp cât o investigație este în curs, încălcarea investigată nu conduce la riscul unor prejudicii grave pentru destinatarul serviciului. Acest instrument este important pentru a se evita evoluții care ar putea fi foarte greu de inversat printr-o decizie luată de Comisie la finalul procedurii. Prin urmare, Comisia ar trebui să aibă competența de a impune măsuri provizorii printr-o decizie în cadrul unei proceduri inițiate în vederea eventualei adoptări a unei decizii de neconformitate. Această competență ar trebui să se aplice în cazurile în care Comisia a constatat *prima facie* o încălcare a obligațiilor în temeiul prezentului regulament de către furnizorul unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare. O decizie prin care se impun măsuri provizorii ar trebui să se aplice numai pe o perioadă determinată, care fie poate dura până la încheierea procedurii de către Comisie, fie poate avea o durată fixă, putând fi reînnoită în măsura în care acest lucru este necesar și adecvat.
- (143) Comisia ar trebui să poată lua măsurile necesare pentru a monitoriza punerea în aplicare efectivă a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și respectarea acestora. Astfel de măsuri ar trebui să includă capacitatea de a numi experți externi independenți și auditori care să ofere asistență Comisiei în acest proces, inclusiv, după caz, experți și auditori din partea autorităților competente din statele membre, cum ar fi autoritățile de protecție a datelor sau autoritățile de protecție a consumatorilor. La numirea auditorilor, Comisia ar trebui să asigure o rotație suficientă.
- (144) Ar trebui să se poată asigura respectarea obligațiilor relevante prevăzute în prezentul regulament prin impunerea de amenzi și de penalități cu titlu cominatoriu. În acest scop, ar trebui stabilite, de asemenea, niveluri adecvate ale amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu aplicabile pentru nerespectarea obligațiilor și încălcarea normelor de procedură, sub rezerva unor termene de prescripție corespunzătoare, în conformitate cu principiul proporționalității și cu principiul *ne bis in idem*. Comisia și autoritățile naționale relevante ar trebui să își coordoneze eforturile de asigurare a respectării normelor pentru a se asigura că aceste principii sunt respectate. În special, Comisia ar trebui să țină cont de orice amendă și sancțiune aplicată aceleiași persoane juridice pentru aceleași fapte printr-o decizie definitivă în cadrul unei proceduri referitoare la o încălcare a altor norme de drept al Uniunii sau de drept intern, astfel încât să se asigure că ansamblul amenzilor și al sancțiunilor aplicate corespunde gravității încălcărilor comise. Toate deciziile adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament fac obiectul controlului Curții de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu TFUE. Curtea de Justiție a Uniunii Europene ar trebui să aibă competență de fond în ceea ce privește amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu în conformitate cu articolul 261 din TFUE.
- (145) Având în vedere potențialele efecte sociale semnificative ale unei încălcări a obligațiilor suplimentare de gestionare a riscurilor sistemice care le revin exclusiv platformelor online foarte mari și motoarelor de căutare online foarte mari și pentru a aborda aceste preocupări de politică publică, este necesar să se prevadă un sistem de supraveghere consolidată a oricărei acțiuni întreprinse pentru a pune capăt și a remedia în mod eficace încălcările prezentului regulament. Prin urmare, odată ce a fost constatată și, dacă este necesar, sancționată o încălcare a uneia dintre dispozițiile prezentului regulament care se aplică exclusiv platformelor online foarte mari sau motoarelor de căutare online foarte mari, Comisia ar trebui să solicite furnizorului unei astfel de platforme sau al unui astfel de motor de căutare să elaboreze un plan de acțiune detaliat pentru a remedia orice efect al încălcării pentru viitor și să comunice respectivul plan de acțiune coordonatorilor serviciilor digitale, Comisiei și comitetului, într-un termen stabilit de Comisie. Comisia, ținând cont de avizul comitetului, ar trebui să stabilească dacă măsurile incluse în planul de acțiune sunt suficiente pentru a remedia încălcarea, luând în considerare, de asemenea, dacă respectarea codului de conduită aplicabil este inclusă printre măsurile propuse. Comisia ar trebui, de asemenea, să monitorizeze orice măsură ulterioară luată de furnizorul în cauză al unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare, astfel cum se prevede în planul său de acțiune, luând în considerare, de asemenea, un audit independent al furnizorului. În cazul în care, în urma punerii în aplicare a planului de acțiune, Comisia consideră în continuare că încălcarea nu a fost pe deplin remediată sau în cazul în care planul de acțiune nu a fost pus la dispoziție sau nu este considerat adecvat, aceasta ar trebui să poată face uz de orice competență de investigare sau de asigurare a respectării normelor în temeiul prezentului regulament, inclusiv de competența de a impune penalități cu titlu cominatoriu și de a iniția procedura de blocare a accesului la serviciul în cadrul căruia a avut loc încălcarea.

- (146) Furnizorii platformelor online foarte mari sau ai motoarelor de căutare online foarte mari în cauză și alte persoane asupra cărora își exercită competențele Comisia, ale căror interese pot fi afectate de o decizie, ar trebui să aibă posibilitatea de a-și prezenta observațiile înaintea adoptării deciziei, iar deciziile adoptate ar trebui să facă obiectul unei publicități ample. Este esențial ca informațiile confidențiale să fie protejate, asigurându-se totodată dreptul la apărare al părților interesate. În plus, Comisia ar trebui să se asigure, respectând totodată confidențialitatea informațiilor, că orice informație pe care se bazează decizia sa este divulgată într-o măsură care să îi permită destinatarului deciziei să înțeleagă faptele și considerațiile care au condus la adoptarea deciziei.
- (147) Pentru a se garanta aplicarea și respectarea armonizată a prezentului regulament, este important să se asigure că autoritățile naționale, inclusiv instanțele naționale, dispun de toate informațiile necesare pentru a asigura că deciziile lor nu contravin unei decizii adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament. Acest lucru nu aduce atingere articolului 267 din TFUE.
- (148) Pentru a monitoriza și a asigura respectarea prezentului regulament în mod eficace, este necesar un schimb de informații continuu și în timp real între coordonatorii serviciilor digitale, comitet și Comisie, pe baza fluxurilor de informații și a procedurilor prevăzute în prezentul regulament. Acest lucru poate justifica, de asemenea, accesul altor autorități competente la acest sistem, după caz. În același timp, dat fiind că informațiile schimbate pot fi confidențiale sau pot implica date cu caracter personal, acestea ar trebui să rămână protejate împotriva accesului neautorizat, în conformitate cu scopurile pentru care au fost colectate. Din acest motiv, toate comunicările dintre autoritățile ar trebui să se desfășoare pe baza unui sistem fiabil și sigur de schimb de informații, ale cărui detalii ar trebui stabilite într-un act de punere în aplicare. Sistemul de schimb de informații se poate baza pe instrumentele existente ale pieței interne, în măsura în care acestea pot îndeplini obiectivele prezentului regulament într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor.
- (149) Fără a aduce atingere drepturilor destinatarilor serviciului de a apela la un reprezentant în conformitate cu Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³³⁾ sau la orice alt tip de reprezentare prevăzut în dreptul intern, destinatarii serviciului ar trebui să aibă, de asemenea, dreptul de a mandata o persoană juridică sau un organism public să le exercite drepturile prevăzute în prezentul regulament. Aceste drepturi pot include drepturile legate de transmiterea de notificări, de contestarea deciziilor luate de furnizorii de servicii intermediare și de depunerea de plângeri împotriva furnizorilor pentru încălcarea prezentului regulament. Anumite organisme, organizații și asociații au cunoștințe de specialitate și competențe speciale în ceea ce privește detectarea și semnalarea deciziilor eronate sau nejustificate de moderare a conținutului, iar plângerile lor în numele destinatarilor serviciului pot avea un impact pozitiv asupra libertății de exprimare și de informare în general, astfel încât furnizorii de platforme online ar trebui să trateze plângerile respective fără întârzieri nejustificate.
- (150) Din motive de eficacitate și eficiență, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare generală a prezentului regulament. În special, respectiva evaluare generală ar trebui să abordeze, printre altele, domeniul de aplicare al serviciilor care fac obiectul prezentului regulament, interacțiunea sa cu alte acte juridice, impactul prezentului regulament asupra funcționării pieței interne, în special în ceea ce privește serviciile digitale, punerea în aplicare a codurilor de conduită, obligația de a desemna un reprezentant legal stabilit în Uniune, efectul obligațiilor asupra întreprinderilor mici și a microîntreprinderilor, eficacitatea mecanismului de supraveghere și de asigurare a respectării normelor și impactul asupra dreptului la libertatea de exprimare și de informare. În plus, pentru a evita sarcinile disproporționate și pentru a asigura eficacitatea continuă a prezentului regulament, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a impactului obligațiilor prevăzute în prezentul regulament asupra întreprinderilor mici și mijlocii, în termen de trei ani de la punerea sa în aplicare, și o evaluare a domeniului de aplicare al serviciilor care fac obiectul prezentului regulament, în special pentru platformele online foarte mari și pentru motoarele de căutare online foarte mari, precum și a interacțiunii sale cu alte acte juridice, în termen de trei ani de la intrarea sa în vigoare.

⁽³³⁾ Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE (JO L 409, 4.12.2020, p. 1).

- (151) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili modele privind forma, conținutul și alte detalii referitoare la rapoartele privind moderarea conținutului, pentru a stabili cuantumul taxei anuale de supraveghere percepute furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari, pentru a stabili modalitățile practice pentru procedurile, audierile și divulgarea negociată a informațiilor efectuate în contextul supravegherii, investigării, asigurării respectării normelor și monitorizării în ceea ce privește furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari, precum și pentru a stabili modalitățile practice și operaționale pentru funcționarea sistemului de schimb de informații și interoperabilitatea acestuia cu alte sisteme relevante. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁴⁾.
- (152) În vederea îndeplinirii obiectivelor prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament în ceea ce privește criteriile de identificare a platformelor online foarte mari și a motoarelor de căutare online foarte mari, etapele procedurale, metodologiile de audit și modelele de raportare pentru audituri, specificațiile tehnice pentru cererile de acces și metodologia și procedurile detaliate pentru stabilirea taxei de supraveghere. Este deosebit de important ca în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legislație din 13 aprilie 2016 ⁽³⁵⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (153) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale recunoscute de Cartă și drepturile fundamentale care constituie principii generale ale dreptului Uniunii. În consecință, prezentul regulament ar trebui să fie interpretat și aplicat în conformitate cu aceste drepturi fundamentale, inclusiv cu libertatea de exprimare și de informare, precum și libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă. Atunci când își exercită competențele prevăzute în prezentul regulament, toate autoritățile publice implicate ar trebui să atingă, în situațiile în care drepturile fundamentale relevante intră în conflict, un echilibru just între drepturile în cauză, în conformitate cu principiul proporționalității.
- (154) Având în vedere amploarea și impactul riscurilor societale pe care îl pot cauza platformele online foarte mari și motoarele de căutare online foarte mari, precum și necesitatea de a aborda cu prioritate riscurile respective și capacitatea de a fi luate măsurile necesare, se justifică limitarea termenului la expirarea căruia prezentul regulament începe să li se aplice furnizorilor serviciilor respective.
- (155) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume de a contribui la buna funcționare a pieței interne și de a asigura un mediu online sigur, previzibil și de încredere, în care drepturile fundamentale consacrate în Cartă sunt protejate în mod corespunzător, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, deoarece acestea nu pot realiza armonizarea și cooperarea necesare acționând singure, dar, având în vedere domeniul de aplicare teritorială și personală, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (156) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁶⁾ și a emis un aviz la 10 februarie 2021 ⁽³⁷⁾,

⁽³⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽³⁵⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽³⁶⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽³⁷⁾ JO C 149, 27.4.2021, p. 3.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

- (1) Scopul prezentului regulament este de a contribui la buna funcționare a pieței interne pentru servicii intermediare prin stabilirea unor norme armonizate pentru un mediu online sigur, previzibil și fiabil care facilitează inovarea și în care drepturile fundamentale consacrate în Cartă, inclusiv principiul protecției consumatorilor, sunt protejate în mod eficace.
- (2) Prezentul regulament stabilește norme armonizate cu privire la furnizarea de servicii intermediare pe piața internă. În special, regulamentul stabilește:
- (a) un cadru pentru exonerarea condiționată de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare;
 - (b) norme privind obligațiile specifice în materie de diligență, adaptate anumitor categorii specifice de furnizori de servicii intermediare;
 - (c) norme privind punerea în aplicare și asigurarea respectării prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește cooperarea și coordonarea între autoritățile competente.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică serviciilor intermediare oferite destinatarilor serviciului care sunt stabiliți sau sunt situați în Uniune, indiferent de locul în care sunt stabiliți furnizorii serviciilor intermediare respective.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică serviciilor care nu sunt servicii intermediare și nici cerințelor impuse unui astfel de serviciu, indiferent dacă serviciul este furnizat prin utilizarea unui serviciu intermediar.
- (3) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Directivei 2000/31/CE.
- (4) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor stabilite de alte acte juridice ale Uniunii care reglementează alte aspecte ale furnizării de servicii intermediare pe piața internă sau care detaliază și completează prezentul regulament, în special următoarele:
- (a) Directiva 2010/13/UE;
 - (b) dreptul Uniunii privind drepturile de autor și drepturile conexe;
 - (c) Regulamentul (UE) 2021/784;
 - (d) Regulamentul (UE) 2019/1148;
 - (e) Regulamentul (UE) 2019/1150;
 - (f) dreptul Uniunii privind protecția consumatorilor și siguranța produselor, inclusiv Regulamentele (UE) 2017/2394 și (UE) 2019/1020 și Directivele 2001/95/CE și 2013/11/UE;
 - (g) dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special Regulamentul (UE) 2016/679 și Directiva 2002/58/CE;

- (h) dreptul Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie civilă, în special Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 sau orice act juridic al Uniunii care stabilește normele privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale;
- (i) dreptul Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală, în special un regulament privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală;
- (j) o directivă de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „serviciu al societății informaționale” înseamnă un serviciu în sensul definiției de la articolul 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2015/1535;
- (b) „destinatar al serviciului” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care utilizează un serviciu intermediar, în special cu scopul de a căuta informații sau de a le face accesibile;
- (c) „consumator” înseamnă orice persoană fizică care acționează în alte scopuri decât cele ale activității sale comerciale, economice, meșteșugărești sau profesionale;
- (d) „a oferi servicii în Uniune” înseamnă a permite persoanelor fizice sau juridice din unul sau mai multe state membre să utilizeze serviciile unui furnizor de servicii intermediare care are o legătură substanțială cu Uniunea;
- (e) „legătură substanțială cu Uniunea” înseamnă o legătură între un furnizor de servicii intermediare și Uniune care decurge fie din faptul că furnizorul este stabilit în Uniune, fie din criteriile factuale specifice, cum ar fi:
 - un număr semnificativ de destinatari ai serviciului în unul sau mai multe state membre în raport cu populația acestuia sau a acestora; sau
 - direcționarea activităților către unul sau mai multe state membre;
- (f) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele sau în contul ei, în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau profesională;
- (g) „serviciu intermediar” înseamnă unul dintre următoarele servicii ale societății informaționale:
 - (i) un serviciu de „simplă transmitere” („mere conduit”), care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului sau în furnizarea accesului la o rețea de comunicații;
 - (ii) un serviciu de „stocare în cache” („caching”), care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, implicând stocarea automată, intermediară și temporară a informațiilor transmise, singurul scop al efectuării stocării fiind acela de a face mai eficientă transmiterea mai departe a informațiilor către alți destinatari, la cererea acestora;
 - (iii) un serviciu de „găzduire” („hosting”), care constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, la cererea acestuia;
- (h) „conținut ilegal” înseamnă orice informație care, în sine sau prin raportare la o activitate, inclusiv vânzarea de produse sau furnizarea de servicii, nu este conformă cu dreptul Uniunii sau cu dreptul oricărui stat membru care este conform cu dreptul Uniunii, indiferent de obiectul sau natura exactă a dreptului respectiv;

- (i) „platformă online” înseamnă un serviciu de găzduire care, la cererea unui destinatar al serviciului, stochează și diseminează informații către public, cu excepția cazului în care activitatea respectivă este o caracteristică minoră și pur auxiliară a unui alt serviciu sau o funcție minoră a serviciului principal și, din motive obiective și tehnice, nu poate fi utilizată fără celălalt serviciu, iar integrarea caracteristicii sau a funcției în celălalt serviciu nu este un mijloc de a eluda aplicarea prezentului regulament;
- (j) „motor de căutare online” înseamnă un serviciu intermediar care le permite utilizatorilor să introducă interogări pentru a căuta, în principiu, în toate site-urile web sau site-urile web într-o anumită limbă pe baza unei interogări privind orice subiect sub forma unui cuvânt, a unei solicitări vocale, a unei fraze sau a unui alt element introdus și care furnizează rezultate în orice format în care se pot găsi informații legate de conținutul căutat;
- (k) „diseminare către public” înseamnă punerea informațiilor la dispoziția unui număr potențial nelimitat de terți, la cererea destinatarului serviciului care a furnizat informațiile;
- (l) „contract la distanță” înseamnă contract la distanță în sensul definiției de la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE;
- (m) „interfață online” înseamnă orice software, inclusiv un site web sau o parte a acestuia, și aplicații, inclusiv aplicații mobile;
- (n) „coordonator al serviciilor digitale din țara de stabilire” înseamnă coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care se află locul principal de stabilire al furnizorului unui serviciu intermediar ori în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul legal al furnizorului respectiv;
- (o) „coordonator al serviciilor digitale din țara de destinație” înseamnă coordonatorul serviciilor digitale dintr-un stat membru în care este furnizat serviciul intermediar;
- (p) „destinatar activ al unei platforme online” înseamnă un destinatar al serviciului care a interacționat cu o platformă online fie solicitând platformei online să găzduiască informații, fie prin expunerea la informațiile găzduite de platforma online și diseminate prin intermediul interfeței sale online;
- (q) „destinatar activ al unui motor de căutare online” înseamnă un destinatar al serviciului care a introdus o interogare într-un motor de căutare online și a fost expus la informațiile indexate și prezentate prin intermediul interfeței sale online;
- (r) „comunicare cu caracter publicitar” înseamnă informațiile menite să promoveze mesajul unei persoane juridice sau fizice, indiferent dacă promovarea se realizează în scop comercial sau necomercial, și prezentate de o platformă online pe interfața sa online contra unei remunerații, cu scopul specific de a promova informațiile respective;
- (s) „sistem de recomandare” înseamnă un sistem complet sau parțial automatizat utilizat de o platformă online pentru a sugera în interfața sa online informații specifice destinatarilor serviciului sau pentru a prioritiza informațiile respective, inclusiv ca urmare a unei căutări inițiate de destinatarul serviciului sau a stabilirii în alt mod a ordinii sau a vizibilității relative a informațiilor afișate;
- (t) „moderare a conținutului” înseamnă activitățile, automatizate sau neautomatizate, întreprinse de furnizorii de servicii intermediare cu scopul, în special, de a detecta, identifica și aborda conținutul ilegal sau informațiile incompatibile cu condițiile generale de utilizare ale acestora, furnizate de destinatarul serviciului, inclusiv măsurile luate care afectează disponibilitatea, vizibilitatea și accesibilitatea conținutului ilegal respectiv sau a informațiilor respective, cum ar fi retrogradarea, demonetizarea, blocarea accesului la conținutul și informațiile respective sau eliminarea acestora, ori măsurile luate care afectează capacitatea destinatarilor serviciului de a furniza informațiile respective, cum ar fi închiderea sau suspendarea contului destinatarului;
- (u) „condiții generale de utilizare” înseamnă toate clauzele, indiferent de denumirea sau forma lor, care reglementează relația contractuală dintre furnizorul de servicii intermediare și destinatarul serviciului;

- (v) „persoane cu dizabilități” înseamnă persoane cu dizabilități în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁸⁾;
- (w) „comunicare comercială” înseamnă comunicare comercială în sensul definiției de la articolul 2 litera (f) din Directiva 2000/31/CE;
- (x) „cifră de afaceri” înseamnă suma obținută de o întreprindere în sensul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽³⁹⁾.

CAPITOLUL II

RĂSPUNDEREA FURNIZORILOR DE SERVICII INTERMEDIARE

Articolul 4

„Simpla transmitere” („Mere conduit”)

(1) În cazul în care se furnizează un serviciu al societății informaționale care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului sau în furnizarea accesului la o rețea de comunicații, furnizorul de servicii nu este responsabil pentru informațiile transmise sau accesate, cu condiția ca furnizorul:

- (a) să nu inițieze transmiterea;
- (b) să nu selecteze destinatarul transmiterii; și
- (c) să nu selecteze sau să modifice informațiile care fac obiectul transmiterii.

(2) Activitățile de transmitere și de furnizare a accesului prevăzute la alineatul (1) includ stocarea automată, intermediară și tranzitorie a informațiilor transmise, atât timp cât stocarea servește exclusiv pentru executarea transmiterii în rețeaua de comunicații și cu condiția ca durata stocării să nu depășească timpul care este necesar în mod rezonabil pentru a efectua transmiterea.

(3) Prezentul articol nu afectează posibilitatea ca o autoritate judiciară sau administrativă să solicite furnizorului de servicii, în conformitate cu sistemul juridic al unui stat membru, să pună capăt unei încălcări sau să o prevină.

Articolul 5

„Stocarea în cache”

(1) În cazul în care se furnizează un serviciu al societății informaționale care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul de servicii nu este responsabil pentru stocarea automată, intermediară și temporară a informațiilor respective, atât timp cât stocarea servește exclusiv pentru a face mai eficientă sau mai sigură transmiterea mai departe a informațiilor către alți destinatari ai serviciului, la cererea acestora, cu condiția ca furnizorul:

- (a) să nu modifice informațiile;
- (b) să respecte condițiile de acces la informație;
- (c) să se conformeze normelor privind actualizarea informației, precizate într-un mod recunoscut și folosit pe scară largă în industrie;

⁽³⁸⁾ Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (JO L 151, 7.6.2019, p. 70).

⁽³⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 24, 29.1.2004, p. 1).

- (d) să nu împiedice folosirea licită a tehnologiei, recunoscută și folosită pe scară largă în industrie, în scopul de a obține date privind utilizarea informației; și
 - (e) să acționeze prompt pentru a elimina informațiile pe care le-a stocat sau pentru a bloca accesul la acestea de îndată ce ia cunoștință efectiv de faptul că informațiile aflate la originea transmiterii au fost eliminate din rețea ori accesul la acestea a fost blocat sau de faptul că o autoritate judiciară sau administrativă a dispus eliminarea informațiilor respective sau blocarea accesului la acestea.
- (2) Prezentul articol nu afectează posibilitatea ca o autoritate judiciară sau administrativă să solicite furnizorului de servicii, în conformitate cu sistemul juridic al unui stat membru, să pună capăt unei încălcări sau să o prevină.

Articolul 6

Găzduirea

- (1) În cazul în care se furnizează un serviciu al societății informaționale care constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul serviciului nu este responsabil pentru informațiile stocate la cererea unui destinatar al serviciului, cu condiția ca furnizorul:
- (a) să nu aibă cunoștință efectiv despre activitatea ilegală sau conținutul ilegal, iar în ceea ce privește acțiunile în despăgubiri, să nu aibă cunoștință de fapte sau circumstanțe din care să rezulte caracterul ilegal al activității sau al conținutului; sau
 - (b) din momentul în care ia cunoștință de aceste aspecte, să acționeze prompt pentru a elimina conținutul ilegal sau pentru a bloca accesul la acesta.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică atunci când destinatarul serviciului acționează sub autoritatea sau sub controlul furnizorului.
- (3) Alineatul (1) nu se aplică în ceea ce privește răspunderea în temeiul dreptului privind protecția consumatorilor care le revine platformelor online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, în cazul în care o astfel de platformă online prezintă informația specifică sau facilitează în alt mod tranzacția specifică în cauză în așa fel încât un consumator obișnuit să creadă că informația, produsul sau serviciul care face obiectul tranzacției este furnizat fie de platforma online însăși, fie de un destinatar al serviciului care acționează sub autoritatea sau sub controlul său.
- (4) Prezentul articol nu afectează posibilitatea ca o autoritate judiciară sau administrativă să solicite furnizorului de servicii, în conformitate cu sistemul juridic al unui stat membru, să pună capăt unei încălcări sau să o prevină.

Articolul 7

Investigații voluntare din proprie inițiativă și conformitatea juridică

Furnizorii de servicii intermediare nu sunt considerați neeligibili pentru a beneficia de exonerarea de răspundere menționată la articolele 4, 5 și 6 pentru simplul motiv că efectuează, cu bună-credință și diligență, investigații voluntare din proprie inițiativă sau adoptă alte măsuri menite să detecteze, să identifice și să elimine conținutul ilegal sau să blocheze accesul la acesta ori pentru că iau măsurile necesare pentru a se conforma cerințelor de drept al Uniunii și de drept intern care este conform cu dreptul Uniunii, inclusiv cerințelor prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 8

Absența obligației generale de monitorizare sau de cercetare activă a faptelor

Furnizorilor de servicii intermediare nu li se impune o obligație generală de monitorizare a informațiilor pe care furnizorii de servicii intermediare le transmit sau le stochează și nici obligația de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe care să indice activități ilegale.

Articolul 9

Ordine de a acționa împotriva conținutului ilegal

(1) La primirea unui ordin de a acționa împotriva unui anumit element sau a mai multor elemente de conținut ilegal, care a fost emis de autoritățile judiciare sau administrative naționale relevante în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii sau al dreptului intern aplicabil care este conform cu dreptul Uniunii, furnizorii de servicii intermediare informează fără întârzieri nejustificate autoritatea emitentă a ordinului sau orice altă autoritate indicată în ordin cu privire la modul în care s-a dat curs ordinului, precizând dacă și când s-a dat curs ordinului.

(2) Statele membre se asigură că, atunci când i se transmite furnizorului un ordin astfel cum este menționat la alineatul (1), ordinul respectiv îndeplinește cel puțin următoarele condiții:

(a) ordinul respectiv conține următoarele elemente:

- (i) o trimitere la temeiul juridic al ordinului din dreptul Uniunii sau din dreptul intern;
- (ii) o expunere de motive care explică de ce informațiile constituie conținut ilegal, făcând trimitere la una sau mai multe dispoziții specifice din dreptul Uniunii sau din dreptul intern care este conform cu dreptul Uniunii;
- (iii) informații care identifică autoritatea competentă;
- (iv) informații clare care să permită furnizorului de servicii intermediare să identifice și să localizeze conținutul ilegal în cauză, cum ar fi unul sau mai multe URL-uri și, dacă este necesar, informații suplimentare;
- (v) informații privind mecanismele reparatorii aflate la dispoziția furnizorului de servicii intermediare și a destinatarului serviciului care a furnizat conținutul;
- (vi) dacă este cazul, informații despre autoritatea căreia urmează să i se transmită informațiile cu privire la modul în care s-a dat curs ordinelor;

(b) domeniul de aplicare teritorial al ordinului respectiv, pe baza normelor aplicabile din dreptul Uniunii și din dreptul intern, inclusiv din Cartă, și, după caz, a principiilor generale de drept internațional, este limitat la ceea ce este strict necesar pentru atingerea obiectivului său;

(c) ordinul respectiv este transmis în una dintre limbile declarate de furnizorul de servicii intermediare în temeiul articolului 11 alineatul (3) sau într-o altă limbă oficială a statelor membre, convenită între autoritatea care emite ordinul și furnizorul respectiv, și este trimis punctului electronic de contact desemnat de furnizorul respectiv în conformitate cu articolul 11; în cazul în care ordinul nu este redactat în limba declarată de furnizorul de servicii intermediare sau într-o altă limbă convenită între autoritate și furnizor, ordinul poate fi transmis în limba autorității care emite ordinul, cu condiția ca acesta să fie însoțit de o traducere în limba declarată de furnizor sau în limba convenită între autoritate și furnizor, care să privească cel puțin elementele prevăzute la literele (a) și (b) de la prezentul alineat.

(3) Autoritatea care emite ordinul sau, după caz, autoritatea specificată în ordin transmite coordonatorului serviciilor digitale din statul membru al autorității emitente ordinul, împreună cu orice informație primită de la furnizorul de servicii intermediare cu privire la modul în care s-a dat curs ordinului respectiv.

(4) După primirea ordinului din partea autorității judiciare sau administrative, coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în cauză transmite, fără întârzieri nejustificate, o copie a ordinului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol tuturor celorlalți coordonatori ai serviciilor digitale prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 85.

(5) Cel târziu în momentul în care s-a dat curs ordinului sau, după caz, în momentul prevăzut de autoritatea emitentă în ordinul său, furnizorii de servicii intermediare îl informează pe destinatarul serviciului în cauză cu privire la ordinul primit și la modul în care s-a dat curs ordinului. Aceste informații furnizate destinatarului serviciului includ o expunere de motive, căile de atac posibile și o descriere a domeniului de aplicare teritorial al ordinului, în conformitate cu alineatul (2).

(6) Condițiile și cerințele prevăzute la prezentul articol nu aduc atingere cerințelor prevăzute de dreptul intern procesual civil și penal.

Articolul 10

Ordine de a furniza informații

(1) La primirea unui ordin de a furniza o anumită informație cu privire la unul sau mai mulți destinatari individuali ai serviciului, care a fost emis de autoritățile judiciare sau administrative naționale relevante în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii și al dreptului intern aplicabil care este conform cu dreptul Uniunii, furnizorii de servicii intermediare informează fără întârzieri nejustificate autoritatea emitentă a ordinului sau orice altă autoritate indicată în ordin cu privire la primirea ordinului și la modul în care s-a dat curs ordinului, precizând dacă și când s-a dat curs ordinului.

(2) Statele membre se asigură că, atunci când i se transmite furnizorului un ordin astfel cum este menționat la alineatul (1), ordinul respectiv îndeplinește cel puțin următoarele condiții:

(a) ordinul respectiv conține următoarele elemente:

- (i) o trimitere la temeiul juridic al ordinului din dreptul Uniunii sau din dreptul intern;
- (ii) informații care identifică autoritatea competentă;
- (iii) informații clare care să permită furnizorului de servicii intermediare să identifice destinatarul sau destinatarii specifici cu privire la care se solicită informații, cum ar fi unul sau mai multe nume de cont sau identificatori unici;
- (iv) o expunere de motive care explică scopul pentru care sunt solicitate informațiile și motivul pentru care cerința de a furniza informațiile este necesară și proporțională pentru a stabili dacă destinatarii serviciilor intermediare respectă dreptul aplicabil al Uniunii sau dreptul intern aplicabil care este conform cu dreptul Uniunii, cu excepția cazului în care o astfel de expunere de motive nu poate fi furnizată din motive legate de prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a infracțiunilor;
- (v) informații privind mecanismele reparatorii aflate la dispoziția furnizorului și a destinatarilor serviciului în cauză;
- (vi) dacă este cazul, informații privind autoritatea căreia urmează să i se transmită informațiile cu privire la modul în care s-a dat curs ordinelor;

(b) ordinul respectiv impune doar obligația ca furnizorul să furnizeze informații colectate deja în scopul furnizării serviciului și care se află sub controlul acestuia;

(c) ordinul respectiv este transmis în una dintre limbile declarate de furnizorul de servicii intermediare în temeiul articolului 11 alineatul (3) sau într-o altă limbă oficială a statelor membre, convenită între autoritatea care emite ordinul și furnizor, și este trimis punctului electronic de contact desemnat de furnizorul respectiv în conformitate cu articolul 11; în cazul în care ordinul nu este redactat în limba declarată de furnizorul de servicii intermediare sau într-o altă limbă convenită între autoritate și furnizor, ordinul poate fi transmis în limba autorității care emite ordinul, cu condiția ca acesta să fie însoțit de o traducere în limba declarată de furnizor sau în limba convenită între autoritate și furnizor, care să privească cel puțin elementele prevăzute la literale (a) și (b) de la prezentul alineat.

(3) Autoritatea care emite ordinul sau, după caz, autoritatea specificată în ordin transmite coordonatorului serviciilor digitale din statul membru al autorității emitente ordinul, împreună cu orice informație primită de la furnizorul de servicii intermediare cu privire la modul în care s-a dat curs ordinului respectiv.

(4) După primirea ordinului din partea autorității judiciare sau administrative, coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în cauză transmite, fără întârzieri nejustificate, o copie a ordinului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol tuturor coordonatorilor serviciilor digitale prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 85.

- (5) Cel târziu în momentul în care s-a dat curs ordinului sau, după caz, în momentul prevăzut de autoritatea emitentă în ordinul său, furnizorii de servicii intermediare îl informează pe destinatarul serviciului în cauză cu privire la ordinul primit și la modul în care s-a dat curs ordinului. Aceste informații furnizate destinatarului serviciului includ o expunere de motive și căile de atac posibile, în conformitate cu alineatul (2).
- (6) Condițiile și cerințele prevăzute la prezentul articol nu aduc atingere cerințelor prevăzute de dreptul intern procesual civil și penal.

CAPITOLUL III

OBLIGAȚII DE DILIGENȚĂ PENTRU UN MEDIU ONLINE TRANSPARENT ȘI SIGUR

SECȚIUNEA 1

Dispoziții aplicabile tuturor furnizorilor de servicii intermediare

Articolul 11

Puncte de contact pentru autoritățile statelor membre, Comisie și comitet

- (1) Furnizorii de servicii intermediare desemnează un punct unic de contact care să le permită să comunice direct, prin mijloace electronice, cu autoritățile statelor membre, cu Comisia și cu comitetul menționat la articolul 61 în vederea aplicării prezentului regulament.
- (2) Furnizorii de servicii intermediare fac publice informațiile necesare pentru a identifica și a comunica cu ușurință cu punctele lor unice de contact. Informațiile respective trebuie să fie ușor accesibile și se actualizează.
- (3) Furnizorii de servicii intermediare precizează în informațiile menționate la alineatul (2) limba sau limbile oficiale ale statelor membre care, în plus față de o limbă înțeleasă la scară largă de un număr cât mai mare de cetățeni ai Uniunii, pot fi utilizate pentru a comunica cu punctele lor de contact și care includ cel puțin una dintre limbile oficiale ale statului membru în care furnizorul de servicii intermediare își are locul principal de stabilire sau în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul legal al acestuia.

Articolul 12

Puncte de contact pentru destinatarii serviciului

- (1) Furnizorii de servicii intermediare desemnează un punct unic de contact care să permită destinatarului serviciului să comunice direct și rapid cu aceștia, prin mijloace electronice și într-un mod ușor de utilizat, inclusiv permițând destinatarilor serviciului să aleagă mijloacele de comunicare, care nu se bazează exclusiv pe instrumente automatizate.
- (2) În plus față de obligațiile prevăzute în Directiva 2000/31/CE, furnizorii de servicii intermediare fac publice informațiile necesare pentru ca destinatarii serviciului să poată identifica și comunica cu ușurință punctele lor unice de contact. Informațiile respective trebuie să fie ușor accesibile și se actualizează.

Articolul 13

Reprezentați legali

- (1) Furnizorii de servicii intermediare care nu sunt stabiliți în Uniune, dar care oferă servicii în Uniune desemnează în scris o persoană juridică sau fizică care să acționeze ca reprezentant legal al acestora în unul dintre statele membre în care furnizorul își oferă serviciile.

(2) Furnizorii de servicii intermediare îi împuternicesc pe reprezentanții lor legali pentru a fi contactați în plus față de furnizori sau în locul acestora de către autoritățile competente ale statelor membre, Comisie și comitet cu privire la toate aspectele necesare pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor emise în legătură cu prezentul regulament. Furnizorii de servicii intermediare acordă reprezentantului lor legal competențele necesare și resurse suficiente pentru a garanta cooperarea lor eficientă și în timp util cu autoritățile competente ale statelor membre, cu Comisia și cu comitetul și pentru a se conforma unor astfel de decizii.

(3) Reprezentantul legal desemnat poate fi tras la răspundere pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, fără a se aduce atingere răspunderii și acțiunilor în justiție care ar putea fi introduse împotriva furnizorului de servicii intermediare.

(4) Furnizorii de servicii intermediare notifică numele, adresa poștală, adresa de e-mail și numărul de telefon ale reprezentantului lor legal coordonatorului serviciilor digitale din statul membru în care își are reședința sau în care este stabilit reprezentantul legal. Furnizorii de servicii intermediare se asigură că informațiile sunt puse la dispoziția publicului și sunt ușor accesibile, exacte și se actualizează.

(5) Desemnarea unui reprezentant legal în cadrul Uniunii în temeiul alineatului (1) nu este echivalentă stabilirii în Uniune.

Articolul 14

Condiții generale de utilizare

(1) Furnizorii de servicii intermediare includ, în condițiile lor generale de utilizare, informații cu privire la orice restricții pe care le impun în legătură cu utilizarea serviciului lor în ceea ce privește informațiile furnizate de destinatarul serviciului. Informațiile respective includ informații cu privire la politicile, procedurile, măsurile și instrumentele utilizate în scopul moderării conținutului, inclusiv procesul decizional algoritmic și verificarea de către o persoană, precum și cu privire la regulamentul de procedură al sistemului lor intern de soluționare a plângerilor. Informațiile respective sunt prezentate într-un limbaj clar, simplu, inteligibil, accesibil și lipsit de ambiguitate și se pun la dispoziția publicului într-un format ușor accesibil și care poate fi citit automat.

(2) Furnizorii de servicii intermediare notifică destinatarul serviciului cu privire la orice modificare semnificativă a condițiilor generale de utilizare.

(3) În cazul în care un serviciu intermediar este destinat în primul rând minorilor sau este utilizat în mod predominant de minori, furnizorul serviciului intermediar respectiv explică condițiile și eventualele restricții de utilizare a serviciului într-un mod pe care minorii îl pot înțelege.

(4) Furnizorii de servicii intermediare acționează în mod diligent, obiectiv și proporțional în aplicarea și asigurarea respectării restricțiilor menționate la alineatul (1), ținând seama în mod corespunzător de drepturile și interesele legitime ale tuturor părților implicate, inclusiv de drepturile fundamentale ale destinatarilor serviciului, cum ar fi libertatea de exprimare, libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă și alte drepturi fundamentale, astfel cum sunt consacrate în Cartă.

(5) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari oferă destinatarilor serviciului un rezumat concis, ușor accesibil și într-un format care poate fi citit automat al condițiilor generale de utilizare, inclusiv al căilor de atac și al mecanismelor reparatorii disponibile, într-un limbaj clar și lipsit de ambiguitate.

(6) Platformele online foarte mari și motoarele de căutare online foarte mari, în sensul articolului 33, își publică condițiile generale de utilizare în limbile oficiale ale tuturor statelor membre în care își oferă serviciile.

Articolul 15

Obligațiile de raportare în materie de transparență ale furnizorilor de servicii intermediare

(1) Furnizorii de servicii intermediare pun la dispoziția publicului, într-un format care poate fi citit automat și într-un mod ușor accesibil, cel puțin o dată pe an, rapoarte clare și ușor de înțeles cu privire la orice modificare a conținutului pe care au efectuat-o în perioada relevantă. Rapoartele respective includ, în special, după caz, informații privind următoarele aspecte:

- (a) pentru furnizorii de servicii intermediare, numărul de ordine primite de la autoritățile statelor membre, inclusiv ordinele emise în conformitate cu articolele 9 și 10, clasificate în funcție de tipul de conținut ilegal în cauză, statul membru care emite ordinul și durata de timp mediană necesară pentru a informa autoritatea care emite ordinul sau orice altă autoritate indicată în ordin cu privire la primirea acestuia și pentru a da curs ordinului;
- (b) pentru furnizorii de servicii de găzduire, numărul de notificări transmise în conformitate cu articolul 16, clasificate în funcție de tipul de conținut presupus ilegal în cauză, numărul de notificări transmise de notificatorii de încredere, orice acțiune întreprinsă în urma notificărilor, făcând distincție între acțiunile întreprinse în temeiul legii sau al condițiilor generale de utilizare ale furnizorului, numărul de notificări prelucrate exclusiv prin mijloace automatizate, precum și durata de timp mediană necesară pentru a întreprinde acțiunea;
- (c) pentru furnizorii de servicii intermediare, informații utile și ușor de înțeles cu privire la moderarea conținutului efectuată din proprie inițiativă, inclusiv utilizarea instrumentelor automatizate, măsurile luate pentru a oferi formare și asistență persoanelor responsabile de moderarea conținutului, numărul și tipul de măsuri luate care afectează disponibilitatea, vizibilitatea și accesibilitatea informațiilor furnizate de destinarii serviciului și capacitatea destinatarilor de a furniza informații prin intermediul serviciului, precum și alte restricții conexe ale serviciului; informațiile raportate se clasifică în funcție de tipul de conținut ilegal sau de încălcarea condițiilor generale ale furnizorului de servicii, de metoda de detectare și de tipul de restricție aplicată;
- (d) pentru furnizorii de servicii intermediare, numărul de plângeri primite prin intermediul sistemelor interne de soluționare a plângerilor în conformitate cu condițiile generale de utilizare ale furnizorului și, în plus, pentru furnizorii de platforme online, în conformitate cu articolul 20, temeiul plângerilor respective, deciziile luate cu privire la plângerile respective, durata de timp mediană necesară pentru luarea deciziilor respective și numărul de cazuri în care deciziile respective au fost anulate;
- (e) orice utilizare a mijloacelor automatizate în scopul moderării conținutului, inclusiv o descriere calitativă, o specificare a scopurilor exacte, a indicatorilor de acuratețe și a ratei posibile de eroare a mijloacelor automatizate utilizate pentru îndeplinirea acestor scopuri, precum și orice garanții aplicate.
- (2) Alineatul (1) de la prezentul articol nu se aplică furnizorilor de servicii intermediare care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE și care nu sunt platforme online foarte mari în sensul articolului 33 din prezentul regulament.
- (3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili modele privind forma, conținutul și alte detalii referitoare la rapoartele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, inclusiv perioade de raportare armonizate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 88.

SECȚIUNEA 2

Dispoziții suplimentare aplicabile furnizorilor de servicii de găzduire, inclusiv platformelor online

Articolul 16

Mecanisme de notificare și de acțiune

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire instituie mecanisme care să permită oricărei persoane fizice sau entități să notifice acestor furnizori prezența în cadrul serviciului pe care îl oferă a anumitor informații pe care persoana sau entitatea respectivă le consideră a constitui conținut ilegal. Mecanismele respective trebuie să fie ușor de accesat și de utilizat și permit transmiterea notificărilor exclusiv prin mijloace electronice.

(2) Mecanismele menționate la alineatul (1) sunt de așa natură încât să faciliteze transmiterea de notificări suficient de precise și justificate în mod corespunzător. În acest scop, furnizorii de servicii de găzduire iau măsurile necesare pentru a permite și a facilita transmiterea de notificări care să conțină toate elementele următoare:

- (a) o explicație suficient de justificată a motivelor pentru care persoana fizică sau entitatea susține că informațiile în cauză constituie conținut ilegal;
- (b) o indicație clară a localizării electronice exacte a informațiilor respective, de exemplu URL-ul sau URL-urile exacte sau, dacă este necesar, informații suplimentare care să permită identificarea conținutului ilegal, adaptate în funcție de tipul de conținut și de tipul specific de serviciu de găzduire;
- (c) numele și adresa de e-mail ale persoanei fizice sau ale entității care transmite notificarea, cu excepția cazului în care informațiile sunt considerate ca implicând una dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 din Directiva 2011/93/UE;
- (d) o declarație care să confirme că persoana fizică sau entitatea care transmite notificarea are cu bună-credință convingerea că informațiile și susținerile cuprinse în notificare sunt exacte și complete.

(3) Se consideră că notificările menționate la prezentul articol conduc la cunoașterea efectivă sau la conștientizarea, în sensul articolului 6, a informațiilor specifice în cauză, în cazul în care permit unui furnizor diligent de servicii de găzduire să identifice caracterul ilegal al activității sau al informațiilor relevante fără o examinare juridică detaliată.

(4) În cazul în care notificarea conține datele de contact electronice ale persoanei fizice sau ale entității care a transmis-o, furnizorul de servicii de găzduire trimite, fără întârzieri nejustificate, persoanei fizice sau entității respective o confirmare de primire a notificării.

(5) De asemenea, furnizorul notifică fără întârzieri nejustificate persoanei fizice sau entității respective decizia pe care a luat-o în legătură cu informațiile la care se referă notificarea, oferind informații cu privire la căile de atac posibile în legătură cu decizia respectivă.

(6) Furnizorii de servicii de găzduire prelucrează toate notificările pe care le primesc în cadrul mecanismelor menționate la alineatul (1) și iau decizii cu privire la informațiile la care se referă notificările, în timp util, cu diligență, în mod nearbitrar și cu obiectivitate. În cazul în care utilizează mijloace automatizate pentru prelucrarea respectivă sau pentru luarea deciziilor, furnizorii de servicii de găzduire includ informații cu privire la utilizarea unor astfel de mijloace în notificarea menționată la alineatul (5).

Articolul 17

Expunerea de motive

(1) Furnizorii de servicii de găzduire furnizează oricărui destinatar afectat al serviciului o expunere de motive clară și specifică pentru oricare dintre următoarele restricții impuse pe motiv că informațiile furnizate de destinatarul serviciului constituie conținut ilegal sau sunt incompatibile cu condițiile generale de utilizare ale acestora:

- (a) orice restricții privind vizibilitatea anumitor informații furnizate de destinatarul serviciului, inclusiv eliminarea conținutului, blocarea accesului la conținut sau retrogradarea conținutului;
- (b) suspendarea, sistarea sau alte restricții ale plăților monetare;
- (c) suspendarea sau sistarea totală sau parțială a furnizării serviciului;
- (d) suspendarea sau închiderea contului destinatarului serviciului.

(2) Alineatul (1) se aplică numai în cazul în care furnizorul cunoaște datele de contact electronice relevante. Acesta se aplică cel târziu de la data impunerii restricției, indiferent de motivul sau de modul în care aceasta a fost impusă.

Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care informațiile constituie conținut comercial înșelător de largă circulație.

- (3) Expunerea de motive menționată la alineatul (1) conține cel puțin următoarele informații:
- (a) informații din care să reiasă dacă decizia implică fie eliminarea informațiilor, blocarea accesului la informații sau retrogradarea acestora ori restricționarea vizibilității acestora sau suspendarea ori rezilierea plăților monetare asociate informațiilor respective, fie impunerea altor măsuri dintre cele menționate la alineatul (1) cu privire la informații și, după caz, domeniul de aplicare teritorial al deciziei și durata acesteia;
 - (b) faptele și circumstanțele care au fost avute în vedere în luarea deciziei, inclusiv, după caz, informații din care să reiasă dacă decizia a fost luată ca urmare a unei notificări transmise în conformitate cu articolul 16 sau pe baza unor investigații voluntare din proprie inițiativă și, dacă este strict necesar, identitatea notificatorului;
 - (c) după caz, informații privind utilizarea mijloacelor automatizate în procesul decizional, inclusiv informații din care să reiasă dacă decizia a fost luată în privința conținutului detectat sau identificat prin mijloace automatizate;
 - (d) în cazul în care decizia se referă la un presupus conținut ilegal, o trimitere la temeiul juridic pe care se bazează și explicarea motivelor pentru care se consideră că informațiile constituie conținut ilegal în baza respectivului temei;
 - (e) în cazul în care temeiul deciziei este presupusa incompatibilitate a informațiilor cu condițiile generale de utilizare ale furnizorului de servicii de găzduire, o trimitere la temeiul contractual invocat și explicarea motivelor pentru care se consideră că informațiile sunt incompatibile în baza respectivului temei;
 - (f) informații clare și ușor de înțeles privind căile de atac la care poate recurge destinatarul serviciului în ceea ce privește decizia, în special, după caz, mecanismele interne de soluționare a plângerilor, soluționarea extrajudiciară a litigiilor și căile de atac judiciare.
- (4) Informațiile furnizate de furnizorii de servicii de găzduire în conformitate cu prezentul articol trebuie să fie clare, ușor de înțeles și cât mai precise și mai specifice posibil în mod rezonabil în circumstanțele date. În special, informațiile trebuie să fie de așa natură încât să permită în mod rezonabil destinatarului serviciului în cauză să își exercite în mod efectiv căile de atac posibile menționate la alineatul (3) litera (f).
- (5) Prezentul articol nu se aplică ordinelor menționate la articolul 9.

Articolul 18

Notificarea suspiciunilor de infracțiuni

- (1) În cazul în care un furnizor de servicii de găzduire ia cunoștință de o informație care creează suspiciunea că a avut loc, are loc sau este probabil să aibă loc o infracțiune care implică o amenințare la adresa vieții sau a siguranței uneia sau mai multor persoane, furnizorul informează cu promptitudine autoritățile de aplicare a legii sau autoritățile judiciare ale statului membru sau ale statelor membre în cauză cu privire la suspiciunea sa și furnizează toate informațiile relevante disponibile.
- (2) În cazul în care nu poate identifica cu un grad rezonabil de certitudine statul membru în cauză, furnizorul serviciilor de găzduire informează autoritățile de aplicare a legii din statul membru în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul său legal ori informează Europolul sau ambele instituții.

În sensul prezentului articol, statul membru în cauză este statul membru în care se suspectează că a avut loc, are loc sau este probabil să aibă loc infracțiunea ori statul membru în care își are reședința sau în care se află infractorul prezumat ori statul membru în care își are reședința sau în care se află victima infracțiunii prezumate.

SECȚIUNEA 3

Dispoziții suplimentare aplicabile furnizorilor de platforme online

Articolul 19

Excluderea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici

(1) Prezenta secțiune, cu excepția articolului 24 alineatul (3), nu se aplică furnizorilor de platforme online care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE.

Prezenta secțiune, cu excepția articolului 24 alineatul (3), nu se aplică furnizorilor de platforme online care s-au calificat anterior pentru statutul de microîntreprindere sau întreprindere mică în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE în cursul celor 12 luni de la pierderea statutului respectiv în temeiul articolului 4 alineatul (2) din recomandarea menționată, cu excepția cazului în care aceștia sunt platforme online foarte mari în conformitate cu articolul 33.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, prezenta secțiune se aplică furnizorilor de platforme online care au fost desemnate drept platforme online foarte mari în conformitate cu articolul 33, indiferent dacă aceștia se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici.

Articolul 20

Sistemul intern de soluționare a plângerilor

(1) Furnizorii de platforme online oferă destinatarilor serviciului, inclusiv persoanelor fizice sau entităților care au transmis o notificare, pe o perioadă de cel puțin șase luni de la data deciziei menționate la prezentul alineat, acces la un sistem intern eficace de soluționare a plângerilor, care să le permită acestora să depună plângeri pe cale electronică și în mod gratuit, în legătură cu deciziile luate de furnizorul platformei online la primirea unei notificări sau în legătură cu următoarele decizii luate de furnizorul platformei online pe motiv că informațiile furnizate de destinatari constituie conținut ilegal sau sunt incompatibile cu condițiile lor generale de utilizare:

- (a) deciziile de a elimina sau nu informațiile, de a bloca sau nu accesul la acestea ori de a restrânge sau nu vizibilitatea lor;
- (b) deciziile de a suspenda sau nu ori de a sista sau nu furnizarea serviciului către destinatari, integral sau parțial;
- (c) deciziile de a suspenda sau nu ori de a închide sau nu conținutul destinatarilor;
- (d) deciziile de a suspenda sau nu, de a sista sau nu ori de a restricționa sau nu în alt mod capacitatea de a monetiza informațiile furnizate de destinatari.

(2) Perioada de cel puțin șase luni menționată la alineatul (1) de la prezentul articol se consideră că începe în ziua în care destinatarul serviciului este informat cu privire la decizie în conformitate cu articolul 16 alineatul (5) sau cu articolul 17.

(3) Furnizorii de platforme online se asigură că sistemele lor interne de soluționare a plângerilor sunt ușor de accesat, ușor de utilizat și permit și facilitează depunerea de plângeri suficient de precise și justificate în mod corespunzător.

(4) Furnizorii de platforme online tratează plângerile depuse prin intermediul sistemului lor intern de soluționare a plângerilor în timp util, în mod nediscriminatoriu, diligent, și nearbitrar. În cazul în care o plângere conține motive suficiente pentru ca furnizorul platformei online să considere că decizia sa de a nu da curs notificării este nefondată sau că informațiile la care se referă plângerea nu sunt ilegale și nu sunt incompatibile cu condițiile generale de utilizare ale platformei sau conține informații care indică faptul că comportamentul reclamantului nu justifică măsurile luate, furnizorul platformei online anulează decizia menționată la alineatul (1) fără întârzieri nejustificate.

(5) Furnizorii de platforme online îi informează pe reclamanți fără întârzieri nejustificate cu privire la decizia motivată pe care au luat-o în legătură cu informațiile la care se referă plângerea și cu privire la posibilitatea de soluționare extrajudiciară a litigiului prevăzută la articolul 21 și cu privire la alte căi de atac disponibile.

(6) Furnizorii de platforme online se asigură că deciziile menționate la alineatul (5) sunt luate sub supravegherea unui personal calificat în mod corespunzător, iar nu numai pe baza unor mijloace automatizate.

Articolul 21

Soluționarea extrajudiciară a litigiilor

(1) Destinatarii serviciului, inclusiv persoanele fizice sau entitățile care au transmis notificări, cărora li se adresează deciziile menționate la articolul 20 alineatul (1) au dreptul de a opta pentru orice organism de soluționare extrajudiciară a litigiilor care a fost certificat în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol în vederea soluționării litigiilor legate de deciziile respective, inclusiv a plângerilor care nu au fost soluționate prin intermediul sistemului intern de soluționare a plângerilor menționat la articolul respectiv.

Furnizorii de platforme online se asigură că informațiile cu privire la posibilitatea destinatarilor serviciului de a apela la soluționarea extrajudiciară a litigiilor, astfel cum se menționează la primul paragraf, sunt ușor accesibile pe interfața lor online, clare și ușor de utilizat.

Primul paragraf nu aduce atingere dreptului destinatarului serviciului în cauză de a iniția, în orice etapă, proceduri pentru a contesta deciziile respective ale furnizorilor de platforme online în fața unei instanțe judecătorești, în conformitate cu dreptul aplicabil.

(2) Ambele părți colaborează cu bună credință cu organismul certificat de soluționare extrajudiciară a litigiilor selectat, în vederea soluționării litigiului.

Furnizorii de platforme online pot refuza să colaboreze cu un astfel de organism de soluționare extrajudiciară a litigiilor dacă a fost deja soluționat un litigiu privind aceleași informații și aceleași motive de presupusă ilegalitate sau incompatibilitate a conținutului.

Organismul certificat de soluționare extrajudiciară a litigiilor nu are competența de a le impune părților o soluție obligatorie cu privire la litigiu.

(3) Coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care este stabilit organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor certifică respectivul organism, pentru o perioadă de maximum cinci ani, care poate fi reînnoită, la cererea organismului în cauză, dacă organismul a demonstrat că îndeplinește toate condițiile următoare:

- (a) este imparțial și independent, inclusiv din punct de vedere financiar, de furnizorii de platforme online și de destinatarii serviciului furnizat de furnizorii de platforme online, inclusiv de persoanele fizice sau entitățile care au transmis notificări;
- (b) dispune de cunoștințele de specialitate necesare în ceea ce privește chestiunile apărute în unul sau mai multe domenii specifice ale conținutului ilegal sau în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării condițiilor generale de utilizare ale uneia sau mai multor tipuri de platforme online, permițând organismului să contribuie în mod eficace la soluționarea unui litigiu;
- (c) membrii săi sunt remunerați într-o manieră care nu are legătură cu rezultatul procedurii;
- (d) procesul de soluționare extrajudiciară a litigiilor pe care îl asigură este ușor accesibil prin intermediul tehnologiei comunicațiilor electronice și oferă posibilitatea de a iniția soluționarea litigiilor și de a transmite online documentele justificative necesare;
- (e) are capacitatea de a soluționa litigiul într-un mod rapid, eficace și eficient din punctul de vedere al costurilor și în cel puțin una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii;
- (f) procesul de soluționare extrajudiciară a litigiilor pe care îl asigură se derulează în conformitate cu norme de procedură clare și echitabile, ușor accesibile publicului și care sunt conforme cu dreptul aplicabil, inclusiv cu prezentul articol.

Coordonatorul serviciilor digitale menționează în certificat, după caz:

- (a) aspectele specifice la care se referă expertiza organismului, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (b); și
- (b) limba sau limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii în care organismul poate să soluționeze litigii, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (e).

(4) Organismele certificate de soluționare extrajudiciară a litigiilor raportează anual cu privire la funcționarea lor coordonatorului serviciilor digitale care le-a certificat, specificând cel puțin numărul de litigii pe care le-au primit, informațiile cu privire la rezultatele litigiilor respective, durata medie de soluționare a acestora și eventualele deficiențe sau dificultăți întâmpinate. Acestea furnizează informații suplimentare la cererea respectivului coordonator al serviciilor digitale.

Coordonatorii serviciilor digitale întocmesc, o dată la doi ani, un raport privind funcționarea organismelor extrajudiciare de soluționare a litigiilor pe care le-au certificat. În special, raportul respectiv:

- (a) enumeră numărul de litigii pe care le-a primit anual fiecare organism certificat de soluționare extrajudiciară a litigiilor;
- (b) indică rezultatele procedurilor inițiate în fața organismelor respective și durata medie de soluționare a litigiilor;
- (c) identifică și explică eventualele deficiențe sau dificultăți sistematice sau sectoriale întâlnite în legătură cu funcționarea organismelor respective;
- (d) identifică cele mai bune practici privind funcționarea organismelor respective;
- (e) conține recomandări cu privire la modul de îmbunătățire a funcționării organismelor respective, după caz.

Organismele certificate de soluționare extrajudiciară a litigiilor pun la dispoziția părților soluția lor într-un termen rezonabil și nu mai târziu de 90 de zile calendaristice de la primirea plângerii. În cazul unor litigii extrem de complexe, organismul certificat de soluționare extrajudiciară a litigiilor poate, la libera sa alegere, să prelungească termenul de 90 de zile calendaristice cu un termen suplimentar de cel mult 90 de zile, durata totală maximă neputând depăși 180 de zile.

(5) În cazul în care organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor dă câștig de cauză destinatarului serviciului, inclusiv persoanei fizice sau entității care a transmis o notificare, furnizorul platformei online suportă toate taxele facturate de organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor și rambursează destinatarului respectiv, inclusiv persoanei fizice sau entității, orice alte cheltuieli rezonabile pe care acesta le-a suportat în legătură cu soluționarea litigiului. În cazul în care organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor dă câștig de cauză furnizorului platformei online, destinatarul serviciului, inclusiv persoana fizică sau entitatea, nu are obligația să ramburseze eventualele taxe sau alte cheltuieli pe care le-a suportat sau pe care trebuie să le suporte furnizorul platformei online în legătură cu soluționarea litigiului, cu excepția cazului în care organismul constată că destinatarul respectiv a acționat în mod vădit cu rea-credință.

Taxele percepute furnizorilor de platforme online de organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor pentru soluționarea litigiului trebuie să fie rezonabile și, în orice caz, nu pot depăși costurile care incumbă organismului respectiv. Soluționarea litigiilor trebuie să fie gratuită sau să aibă o contravaloare simbolică pentru destinatarii serviciului.

Înainte de inițierea procedurii de soluționare a litigiilor, organismele certificate de soluționare extrajudiciară a litigiilor aduc la cunoștința destinatarului serviciului, inclusiv a persoanelor fizice sau a entităților care au transmis o notificare, și furnizorului platformei online în cauză taxele sau mecanismele utilizate pentru stabilirea taxelor.

(6) Statele membre pot institui organisme extrajudiciare de soluționare a litigiilor în sensul alineatului (1) sau pot sprijini activitățile unora sau ale tuturor organismelor extrajudiciare de soluționare a litigiilor pe care le-au certificat în conformitate cu alineatul (3).

Statele membre se asigură că niciuna dintre activitățile lor desfășurate în temeiul primului paragraf nu afectează capacitatea coordonatorilor serviciilor digitale de a certifica organismele în cauză în conformitate cu alineatul (3).

(7) Coordonatorul serviciilor digitale care a certificat un organism de soluționare extrajudiciară a litigiilor revocă respectiva certificare dacă, în urma unei investigații efectuate fie din proprie inițiativă, fie pe baza informațiilor primite de la terți, stabilește că organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (3). Înainte de a revoca certificarea respectivă, coordonatorul serviciilor digitale oferă organismului respectiv posibilitatea de a reacționa la constatările investigației sale și la intenția sa de a revoca certificarea organismului de soluționare extrajudiciară a litigiilor.

(8) Coordonatorii serviciilor digitale notifică Comisiei organismele de soluționare extrajudiciară a litigiilor pe care le-au certificat în conformitate cu alineatul (3), inclusiv, după caz, mențiunile indicate la al doilea paragraf de la alineatul respectiv, precum și organismele de soluționare extrajudiciară a litigiilor a căror certificare a fost revocată. Comisia publică o listă a organismelor respective, inclusiv a mențiunilor respective, pe un site web special ușor accesibil și actualizează lista.

(9) Prezentul articol nu aduce atingere Directivei 2013/11/UE și nici procedurilor de soluționare alternativă a litigiilor și entităților pentru consumatori instituite în temeiul directivei respective.

Articolul 22

Notificatorii de încredere

(1) Furnizorii de platforme online iau măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a se asigura că notificările transmise de notificatorii de încredere care acționează în domeniul lor de competență desemnat prin intermediul mecanismelor menționate la articolul 16 sunt tratate cu prioritate și că acestea sunt prelucrate și că se ia o decizie în privința acestora fără întârzieri nejustificate.

(2) Statutul de „notificator de încredere” în temeiul prezentului regulament se acordă, la cererea oricărei entități, de coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care este stabilit solicitantul, dacă solicitantul demonstrează că îndeplinește toate condițiile următoare:

- (a) are cunoștințe de specialitate și competențe specifice în detectarea, identificarea și notificarea conținutului ilegal;
- (b) este independent de orice furnizori de platforme online;
- (c) își desfășoară activitățile de așa manieră încât să transmită notificări cu diligență, acuratețe și obiectivitate.

(3) Notificatorii de încredere publică, cel puțin o dată pe an, rapoarte ușor de înțeles și detaliate cu privire la notificările transmise în conformitate cu articolul 16 în cursul perioadei vizate. Raportul enumeră cel puțin numărul de notificări clasificate în funcție de:

- (a) identitatea furnizorului de servicii de găzduire;
- (b) tipul de conținut notificat despre care se presupune că este ilegal;
- (c) măsurile luate de furnizor.

Rapoartele respective includ o explicație a procedurilor stabilite pentru a se asigura că notificatorul de încredere își menține independența.

Notificatorii de încredere transmit rapoartele respective coordonatorului serviciilor digitale care le-a acordat statutul de notificator de încredere și pune rapoartele respective la dispoziția publicului. Informațiile din rapoartele respective nu conțin date cu caracter personal.

(4) Coordonatorii serviciilor digitale comunică Comisiei și comitetului numele, adresele și adresele de e-mail ale entităților cărora le-au acordat statutul de notificator de încredere în conformitate cu alineatul (2) sau cărora le-au suspendat statutul în conformitate cu alineatul (6) ori l-au revocat în conformitate cu alineatul (7).

(5) Comisia publică informațiile menționate la alineatul (4) într-o bază de date accesibilă publicului într-un format ușor accesibil și care poate fi citit automat și actualizează baza de date.

(6) În cazul în care un furnizor de platforme online deține informații din care rezultă că un notificator de încredere a transmis, prin intermediul mecanismelor prevăzute la articolul 16, un număr semnificativ de notificări insuficient de precise, incorecte sau motivate în mod inadecvat, inclusiv informații colectate în legătură cu prelucrarea plângerilor prin intermediul sistemelor interne de soluționare a plângerilor prevăzute la articolul 20 alineatul (4), furnizorul comunică informațiile respective coordonatorului serviciilor digitale care a acordat statutul de notificator de încredere entității în cauză, furnizând explicațiile și documentele justificative necesare. La primirea informațiilor de la furnizorul de platforme online și în cazul în care coordonatorul serviciilor digitale consideră că există motive legitime pentru a deschide o investigație, statutul de notificator de încredere se suspendă pe durata investigației. Investigația respectivă se realizează fără întârzieri nejustificate.

(7) Coordonatorul serviciilor digitale care a acordat statutul de notificator de încredere unei entități revocă statutul respectiv dacă stabilește, în urma unei investigații efectuate fie din proprie inițiativă, fie pe baza informațiilor primite de la terți, inclusiv a informațiilor furnizate de un furnizor de platforme online în temeiul alineatului (6), că entitatea nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (2). Înainte de a revoca statutul respectiv, coordonatorul serviciilor digitale oferă entității posibilitatea de a reacționa la constatările investigației sale și la intenția sa de a revoca statutul entității de notificator de încredere.

(8) Comisia, după consultarea comitetului, poate, după caz, emite orientări pentru a oferi asistență furnizorilor de platforme online și coordonatorilor serviciilor digitale în aplicarea alineatelor (2), (6) și (7).

Articolul 23

Măsuri și protecție împotriva utilizării abuzive

(1) Furnizorii de platforme online suspendă, pe o perioadă rezonabilă de timp și după ce au emis în prealabil un avertisment, furnizarea serviciilor lor către destinatarii serviciului care furnizează frecvent conținut care este în mod vădit ilegal.

(2) Furnizorii de platforme online suspendă, pe o perioadă rezonabilă de timp și după ce au emis în prealabil un avertisment, prelucrarea notificărilor și a plângerilor transmise prin intermediul mecanismelor de notificare și de acțiune și al sistemelor interne de soluționare a plângerilor menționate la articolul 16 și, respectiv, la articolul 20, de către persoanele fizice sau entitățile ori de către reclamantii care transmit frecvent notificări sau plângeri care sunt în mod vădit nefondate.

(3) Atunci când decid cu privire la suspendare, furnizorii de platforme online evaluează, de la caz la caz și în timp util, cu diligență și obiectiv, dacă un destinatar al serviciului, o persoană fizică, o entitate sau un reclamant întreprinde practicile de utilizare abuzivă menționate la alineatele (1) și (2), ținând seama de toate faptele și circumstanțele relevante care rezultă din informațiile aflate la dispoziția furnizorului platformei online. Circumstanțele respective includ cel puțin următoarele:

- (a) numărul absolut de elemente de conținut vădit ilegal sau de notificări ori plângeri vădit nefondate, transmise într-un anumit interval de timp;
- (b) proporția relativă a numărului respectiv în raport cu numărul total de informații furnizate sau de notificări transmise într-un anumit interval de timp;
- (c) gravitatea utilizărilor abuzive, inclusiv natura conținutului ilegal, și a consecințelor acestora;
- (d) în cazul în care poate fi identificată, intenția destinatarului serviciului, a persoanei fizice, a entității sau a reclamantului.

(4) Furnizorii de platforme online stabilesc, în mod clar și detaliat, în condițiile lor generale de utilizare, politica lor în ceea ce privește utilizarea abuzivă menționată la alineatele (1) și (2) și dau exemple privind faptele și circumstanțele pe care le iau în considerare atunci când evaluează dacă anumite comportamente constituie utilizare abuzivă și durata suspendării.

*Articolul 24***Obligațiile de raportare în materie de transparență ale furnizorilor de platforme online**

- (1) Pe lângă informațiile menționate la articolul 15, furnizorii de platforme online includ în rapoartele menționate la articolul respectiv informații cu privire la următoarele:
- (a) numărul litigiilor înaintate organismelor extrajudiciare de soluționare a litigiilor menționate la articolul 21, rezultatele procedurii de soluționare a litigiilor și durata de timp mediană necesară pentru finalizarea procedurilor de soluționare a litigiilor, precum și ponderea litigiilor în cazul cărora furnizorul platformei online a pus în aplicare deciziile organismului;
 - (b) numărul suspendărilor impuse în temeiul articolului 23, făcând distincție între suspendările aplicate pentru furnizarea de conținut vădit ilegal, transmiterea de notificări vădit nefondate și depunerea de plângeri vădit nefondate.
- (2) Până la 17 februarie 2023 și, ulterior, cel puțin o dată la șase luni, furnizorii de platforme online publică, pentru fiecare platformă online sau motor de căutare online, într-o secțiune accesibilă publicului a interfeței lor online, informații privind numărul mediu lunar de destinatari activi ai serviciului din Uniune, calculat ca medie pe perioada celor șase luni anterioare și în conformitate cu metodologia prevăzută în actele delegate menționate la articolul 33 alineatul (3), în cazul în care au fost adoptate astfel de acte delegate.
- (3) Furnizorii de platforme online sau de motoare de căutare online comunică coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și Comisiei, fără întârzieri nejustificate, la cererea acestora, informațiile menționate la alineatul (2), actualizate până la data unei astfel de cereri. Respectivul coordonator al serviciilor digitale sau Comisia poate solicita furnizorului platformei online sau al motorului de căutare online să furnizeze informații suplimentare în ceea ce privește calculul menționat la alineatul respectiv, inclusiv explicații și justificări cu privire la datele utilizate. Informațiile respective nu includ date cu caracter personal.
- (4) În cazul în care coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire, pe baza informațiilor primite în temeiul alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol, are motive să stabilească că un furnizor de platforme online sau de motoare de căutare online atinge pragul mediu lunar de destinatari activi ai serviciului în Uniune prevăzut la articolul 33 alineatul (1), acesta informează Comisia în acest sens.
- (5) Furnizorii de platforme online transmit Comisiei, fără întârzieri nejustificate, deciziile și expunerile de motive menționate la articolul 17 alineatul (1), în vederea includerii acestora într-o bază de date care poate fi citită automat, gestionată de Comisie. Furnizorii de platforme online se asigură că informațiile transmise nu conțin date cu caracter personal.
- (6) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili modele privind forma, conținutul și alte detalii referitoare la rapoartele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 88.

*Articolul 25***Proiectarea și organizarea interfețelor online**

- (1) Furnizorii de platforme online nu își proiectează, nu își organizează și nu își exploatează interfețele online într-un mod care induce în eroare sau manipulează destinatarii serviciilor lor, ori într-un mod care denaturează semnificativ ori afectează semnificativ în alt mod capacitatea destinatarilor serviciului lor de a lua decizii libere și în cunoștință de cauză.
- (2) Interdicția stabilită la alineatul (1) nu se aplică practicilor reglementate de Directiva 2005/29/CE sau de Regulamentul (UE) 2016/679.
- (3) Comisia poate emite orientări privind aplicarea alineatului (1) unor practici specifice, în special:
- (a) evidențierea anumitor opțiuni atunci când se solicită o decizie din partea destinatarului serviciului;

- (b) solicitarea repetată ca destinatarul serviciului să facă o alegere în cazul în care alegerea respectivă a fost deja făcută, în special prin prezentarea unor ferestre pop-up care interferează cu experiența utilizatorului;
- (c) îngreunarea procedurii de încetare a unui serviciu comparativ cu abonarea la acesta.

Articolul 26

Publicitatea pe platformele online

(1) Furnizorii de platforme online care prezintă comunicări cu caracter publicitar pe interfețele lor online se asigură că, în privința fiecărei comunicări cu caracter publicitar specifice prezentate fiecărui destinatar individual, destinatarii serviciului pot identifica în mod clar, concis, lipsit de ambiguitate și în timp real, următoarele aspecte:

- (a) că informația reprezintă o comunicare cu caracter publicitar, inclusiv prin marcaje vizibile, care ar putea urma standardele stabilite în temeiul articolului 44;
- (b) persoana fizică sau juridică în numele căreia este prezentată comunicarea cu caracter publicitar;
- (c) persoana fizică sau juridică care a plătit pentru comunicarea cu caracter publicitar, atunci când persoana respectivă este diferită de persoana fizică sau juridică menționată la litera (b);
- (d) informații utile, accesibile ușor și direct din comunicarea cu caracter publicitar, cu privire la principalii parametri utilizați pentru a determina destinatarul căruia îi este prezentată comunicarea cu caracter publicitar și, după caz, cum pot fi modificați parametrii respectivi.

(2) Furnizorii de platforme online pun la dispoziția destinatarilor serviciului o funcție prin care să declare dacă conținutul pe care îl furnizează reprezintă sau conține comunicări comerciale.

Atunci când destinatarul serviciului depune o declarație în temeiul prezentului alineat, furnizorul platformei online se asigură că alți destinatari ai serviciului pot identifica în mod clar, lipsit de ambiguitate și în timp real, inclusiv prin marcaje vizibile, care ar putea urma standardele stabilite în temeiul articolului 44, că conținutul furnizat de destinatarul serviciului reprezintă sau conține comunicări comerciale, potrivit declarației respective.

(3) Furnizorii de platforme online nu prezintă comunicări cu caracter publicitar destinatarilor serviciului pe baza creării de profiluri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2016/679 utilizând categoriile speciale de date cu caracter personal menționate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679.

Articolul 27

Transparența sistemelor de recomandare

(1) Furnizorii de platforme online care utilizează sisteme de recomandare stabilesc în condițiile lor generale de utilizare, într-un limbaj simplu și inteligibil, principalii parametri utilizați în sistemele lor de recomandare, precum și orice opțiuni prin care destinatarii serviciului pot modifica sau influența parametrii principali respectivi.

(2) Parametrii principali menționați la alineatul (1) explică de ce anumite informații îi sunt sugerate destinatarului serviciului. Aceștia includ cel puțin:

- (a) criteriile cele mai importante pentru stabilirea informațiilor sugerate destinatarului serviciului;
- (b) motivele pentru importanța relativă a parametrilor respectivi.

(3) În cazul în care sunt disponibile mai multe opțiuni în temeiul alineatului (1) pentru sistemele de recomandare care stabilesc ordinea relativă a informațiilor prezentate destinatarilor serviciului, furnizorii de platforme online pun, de asemenea, la dispoziție o funcție care îi permite destinatarului serviciului să selecteze și să modifice în orice moment opțiunea preferată. Funcția respectivă trebuie să fie accesibilă ușor și direct din secțiunea specifică a interfeței online a platformei online în care se stabilește ordinea de prioritate a informațiilor.

Articolul 28

Protecția minorilor în mediul online

- (1) Furnizorii de platforme online accesibile minorilor instituie măsuri adecvate și proporționale pentru a asigura un nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate a minorilor în cadrul serviciului lor.
- (2) Furnizorii de platforme online nu prezintă pe interfețele lor comunicări cu caracter publicitar bazate pe crearea de profiluri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2016/679 pentru care se folosesc datele cu caracter personal ale destinatarului serviciului, atunci când știu cu un grad rezonabil de certitudine că destinatarul serviciului este minor.
- (3) Respectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol nu obligă furnizorii de platforme online să prelucreze date cu caracter personal suplimentare pentru a evalua dacă destinatarul serviciului este minor.
- (4) Comisia, după consultarea comitetului, poate emite orientări pentru a oferi asistență furnizorilor de platforme online în aplicarea alineatului (1).

SECȚIUNEA 4

Dispoziții suplimentare aplicabile furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții

Articolul 29

Excluderea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici

- (1) Prezenta secțiune nu se aplică furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE.

Prezenta secțiune nu se aplică furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții care s-au calificat anterior pentru statutul de microîntreprindere sau întreprindere mică în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE în cursul celor 12 luni de la pierderea statutului respectiv în temeiul articolului 4 alineatul (2) din recomandarea menționată, cu excepția cazului în care aceștia sunt platforme online foarte mari în conformitate cu articolul 33.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, prezenta secțiune se aplică furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții care au fost desemnate drept platforme online foarte mari în conformitate cu articolul 33, indiferent dacă aceștia se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici.

Articolul 30

Trasabilitatea comercianților

- (1) Furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții se asigură că comercianții pot utiliza respectivele platforme online pentru a promova mesaje privind produsele sau serviciile ori pentru a oferi produse sau servicii consumatorilor situați în Uniune doar dacă, înainte de utilizarea serviciilor lor în scopurile respective, aceștia au obținut următoarele informații, dacă sunt aplicabile în cazul comerciantului:
 - (a) numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale comerciantului;
 - (b) o copie a documentului de identificare al comerciantului sau orice altă identificare electronică, în sensul definiției de la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁰⁾;

⁽⁴⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

- (c) coordonatele contului de plată ale comerciantului;
- (d) în cazul în care comerciantul este înregistrat într-un registru de comerț sau un registru public similar, registrul de comerț în care comerciantul este înregistrat și numărul de înregistrare sau mijlocul echivalent de identificare din registrul respectiv;
- (e) o autocertificare a comerciantului care se angajează să ofere numai produse sau servicii care respectă normele aplicabile ale dreptului Uniunii.

(2) În momentul primirii informațiilor menționate la alineatul (1) și înainte de a-i permite comerciantului în cauză să îi folosească serviciile, furnizorul de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții depune toate eforturile pentru a evalua dacă informațiile menționate la alineatul (1) literele (a)-(e) sunt fiabile și complete, prin utilizarea oricărei baze de date online sau a oricărei interfețe online oficiale și accesibile în mod liber puse la dispoziție de un stat membru sau de Uniune sau prin cereri adresate comerciantului de a furniza documente justificative din surse fiabile. În scopul prezentului regulament, comercianții sunt răspunzători pentru exactitatea informațiilor furnizate.

În ceea ce privește comercianții care, la 17 februarie 2024, utilizează deja serviciile furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții în scopurile menționate la alineatul (1), furnizorii depun toate eforturile pentru a obține informațiile enumerate de la comercianții în cauză în termen de 12 luni. În cazul în care comercianții în cauză nu furnizează informațiile în termenul respectiv, furnizorii suspendă furnizarea serviciilor lor către comercianții respectivi până când aceștia furnizează toate informațiile.

(3) În cazul în care furnizorul de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții obține suficiente indicii sau are motive să considere că oricare dintre informațiile menționate la alineatul (1) obținute de la comerciantul în cauză este incorectă, incompletă sau neactualizată, furnizorul respectiv îi solicită comerciantului să remedieze situația respectivă fără întârziere sau în termenul stabilit în dreptul Uniunii și în dreptul intern.

În cazul în care comerciantul nu corectează sau nu completează informațiile respective, furnizorul de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții suspendă rapid furnizarea serviciilor sale către comerciantul respectiv în legătură cu ofertele de produse sau servicii către consumatorii situați în Uniune până când toate condițiile cererii sunt îndeplinite.

(4) Fără a aduce atingere articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/1150, în cazul în care un furnizor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții refuză să permită unui comerciant să utilizeze serviciul pe care îl furnizează, în temeiul alineatului (1), sau suspendă furnizarea serviciului în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol, comerciantul în cauză are dreptul de a depune o plângere, astfel cum se prevede la articolele 20 și 21 din prezentul regulament.

(5) Furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții stochează informațiile obținute în temeiul alineatelor (1) și (2) în mod securizat pentru o perioadă de șase luni de la încetarea relației contractuale cu comerciantul în cauză. Ulterior, platforma șterge informațiile.

(6) Fără a aduce atingere alineatului (2) de la prezentul articol, furnizorul de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții divulgă informații terților numai în cazul în care are această obligație în temeiul dreptului aplicabil, inclusiv al ordinelor menționate la articolul 10 și al oricărui ordin emis de autoritățile competente ale statelor membre sau de Comisie pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

(7) Furnizorul de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții pune la dispoziția destinatarilor serviciului, pe platforma sa online, informațiile menționate la alineatul (1) literele (a), (d) și (e) în mod clar, ușor accesibil și inteligibil. Informațiile respective trebuie să fie disponibile cel puțin pe interfața online a platformei online unde sunt prezentate informațiile referitoare la produs sau la serviciu.

*Articolul 31***Conformitatea din momentul conceperii**

(1) Furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții se asigură că interfața sa online este proiectată și organizată în așa fel încât comercianții să își poată respecta obligațiile privind informațiile precontractuale, conformitatea produselor și informațiile privind siguranța produselor care le revin în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii.

În special, furnizorul în cauză se asigură că interfața sa online le permite comercianților să furnizeze informații cu privire la numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale operatorului economic, în sensul definiției de la articolul 3 punctul 13 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și din alte norme de drept al Uniunii.

(2) Furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții se asigură că interfața sa online este proiectată și organizată astfel încât să le permită comercianților să furnizeze cel puțin următoarele elemente:

- (a) informațiile necesare pentru identificarea clară și lipsită de ambiguitate a produselor sau a serviciilor promovate sau oferite consumatorilor situați în Uniune prin intermediul serviciilor furnizorilor;
- (b) orice semn de identificare a comerciantului, cum ar fi marca, simbolul sau logoul; și
- (c) după caz, informațiile privind etichetarea și marcarea în conformitate cu normele dreptului aplicabil al Uniunii privind siguranța produselor și conformitatea produselor.

(3) Furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, depun toate eforturile pentru a evalua dacă comercianții respectivi au furnizat informațiile menționate la alineatele (1) și (2) înainte de a le permite să își ofere produsele sau serviciile prin intermediul respectivelor platforme online. După ce au permis comerciantului să ofere produse sau servicii prin intermediul platformei sale online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, furnizorul depune eforturi rezonabile pentru a verifica în mod aleatoriu, în orice bază de date online sau interfață online oficială, accesibilă în mod liber și care poate fi citită automat, dacă produsele sau serviciile oferite au fost identificate ca fiind ilegale.

*Articolul 32***Dreptul la informare**

(1) În cazul în care un furnizor al unei platforme online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții ia cunoștință, indiferent de mijloacele utilizate, că un produs ilegal sau serviciu ilegal a fost oferit de un comerciant consumatorilor situați în Uniune prin utilizarea serviciilor sale, furnizorul respectiv are obligația, în măsura în care are datele lor de contact, să informeze consumatorii care au achiziționat produsul ilegal sau serviciul ilegal în cauză prin intermediul serviciilor sale cu privire la următoarele:

- (a) caracterul ilegal al produsului sau serviciului;
- (b) identitatea comerciantului; și
- (c) orice căi de atac relevante.

Obligația prevăzută la primul paragraf se limitează la achiziționarea de produse ilegale sau servicii ilegale efectuată cu cel mult șase luni înaintea momentului în care furnizorul a luat cunoștință de caracterul ilegal.

(2) În cazul în care, în situația menționată la alineatul (1), furnizorul platformei online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță nu are datele de contact ale tuturor consumatorilor în cauză, furnizorul respectiv publică, astfel încât să fie ușor accesibile pe interfața sa online, informațiile referitoare la produsul sau serviciul ilegal, la identitatea comerciantului și la orice căi de atac relevante.

SECȚIUNEA 5

Obligații suplimentare impuse furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari în vederea gestionării riscurilor sistemice

Articolul 33

Platformele online foarte mari și motoarele de căutare online foarte mari

(1) Prezenta secțiune se aplică platformelor online și motoarelor de căutare online care au un număr mediu lunar de destinatari activi ai serviciilor în Uniune mai mare sau egal cu 45 de milioane și care sunt desemnate drept platforme online foarte mari sau motoare de căutare online foarte mari în conformitate cu alineatul (4).

(2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 87 pentru a ajusta numărul mediu lunar al destinatariilor activi ai serviciului în Uniune menționat la alineatul (1), în cazul în care populația Uniunii crește sau scade cu cel puțin 5 % în raport cu populația Uniunii din 2020 sau cu populația Uniunii după ajustare prin intermediul unui act delegat în anul în care a fost adoptat cel mai recent act delegat. În acest caz, Comisia ajustează numărul astfel încât să corespundă unui procent de 10 % din populația Uniunii în anul în care adoptă actul delegat, rotunjit în sus sau în jos astfel încât numărul să poată fi exprimat în milioane.

(3) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 87, după consultarea comitetului, pentru a completa dispozițiile prezentului regulament prin stabilirea unei metodologii pentru calcularea numărului mediu lunar de destinatari activi ai serviciului în Uniune, în sensul alineatului (1) de la prezentul articol și al articolului 24 alineatul (2), asigurându-se că metodologia ține seama de piață și de evoluțiile tehnologice.

(4) După consultarea statului membru de stabilire sau după luarea în considerare a informațiilor furnizate de coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire în temeiul articolului 24 alineatul (4), Comisia adoptă o decizie prin care desemnează drept platformă online foarte mare sau motor de căutare online foarte mare în sensul prezentului regulament platforma online sau motorul de căutare online care are un număr mediu lunar de destinatari activi ai serviciului mai mare sau egal cu numărul menționat la alineatul (1). Comisia adoptă decizia sa pe baza datelor raportate de furnizorul platformei online sau al motorului de căutare online în temeiul articolului 24 alineatul (2), a informațiilor solicitate în temeiul articolului 24 alineatul (3) sau a oricăror alte informații aflate la dispoziția Comisiei.

Nerespectarea de către furnizorul platformei online sau al motorului de căutare online a articolului 24 alineatul (2) sau a solicitării adresate de către coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire sau de către Comisie în temeiul articolului 24 alineatul (3) nu împiedică Comisia să desemneze furnizorul respectiv ca furnizor de platformă online foarte mare sau de motor de căutare online foarte mare în temeiul prezentului alineat.

În cazul în care Comisia își întemeiază decizia pe alte informații aflate la dispoziția sa în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat sau pe informațiile suplimentare solicitate în temeiul articolului 24 alineatul (3), Comisia îi oferă furnizorului platformei online sau al motorului de căutare online în cauză posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere în termen de 10 zile lucrătoare cu privire la constatările preliminare ale Comisiei și cu privire la intenția acesteia de a desemna platforma online drept platformă online foarte mare sau motorul de căutare online drept motor de căutare online foarte mare. Comisia și ține seama în mod corespunzător de punctul de vedere prezentat de furnizorul în cauză.

Absența punctului de vedere al furnizorului platformei online sau al motorului de căutare online în temeiul celui de al treilea paragraf nu împiedică Comisia să desemneze respectiva platformă online drept platformă online foarte mare sau respectivul motor de căutare online drept motor de căutare online foarte mare pe baza altor informații aflate la dispoziția sa.

(5) Comisia pune capăt desemnării dacă, pe parcursul unei perioade neîntrerupte de un an, platforma online sau motorul de căutare online nu are un număr mediu lunar de destinatari activi ai serviciului mai mare sau egal cu numărul menționat la alineatul (1).

(6) Comisia notifică deciziile sale adoptate în temeiul alineatelor (4) și (5), fără întârzieri nejustificate, furnizorului platformei online sau al motorului de căutare online în cauză, comitetului și coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire.

Comisia se asigură că lista platformelor online desemnate drept platforme online foarte mari și a motoarelor de căutare online desemnate drept motoare de căutare online foarte mari este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și actualizează lista respectivă. Obligațiile prevăzute în prezenta secțiune se aplică, respectiv încetează să se aplice platformelor online foarte mari și motoarelor de căutare online foarte mari în cauză după patru luni de la transmiterea notificării către furnizorul în cauză menționat la primul paragraf.

Articolul 34

Evaluarea riscurilor

(1) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari identifică, analizează și evaluează cu diligență orice riscuri sistemice din cadrul Uniunii care sunt cauzate de proiectarea sau de funcționarea serviciilor lor și a sistemelor lor aferente, inclusiv a sistemelor algoritmice, sau de utilizarea serviciilor lor.

Aceștia efectuează evaluări ale riscurilor până la data aplicării menționate la articolul 33 alineatul (6) al doilea paragraf și, ulterior, cel puțin o dată pe an și, în orice caz, înainte de implementarea funcțiilor care este probabil să aibă un impact critic asupra riscurilor identificate în temeiul prezentului articol. Respectiva evaluare a riscurilor trebuie să fie specifică serviciilor lor și proporțională în raport cu riscurile sistemice, ținând seama de gravitatea și probabilitatea acestora, și include următoarele riscuri sistemice:

- (a) diseminarea de conținut ilegal prin intermediul serviciilor lor;
- (b) orice efecte negative reale sau previzibile asupra exercitării drepturilor fundamentale, în special în ce privește drepturile fundamentale la demnitatea umană, consacrat la articolul 1 din Cartă, respectarea vieții private și de familie, consacrat la articolul 7 din Cartă, protecția datelor cu caracter personal, consacrat la articolul 8 din Cartă, libertatea de exprimare și de informare, inclusiv libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă, consacrată la articolul 11 din Cartă, interzicerea discriminării, consacrată la articolul 21 din Cartă, respectarea drepturilor copilului, consacrate la articolul 24 din Cartă, și un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, consacrat la articolul 38 din Cartă;
- (c) orice efecte negative reale sau previzibile asupra discursului civic și a proceselor electorale, precum și a siguranței publice;
- (d) orice efecte negative reale sau previzibile în ceea ce privește violența bazată pe gen, protecția sănătății publice și a minorilor și consecințele negative grave asupra bunăstării fizice și mentale a persoanei.

(2) Atunci când efectuează evaluări ale riscurilor, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari iau în considerare, în special, dacă și în ce mod oricare dintre riscurile sistemice menționate la alineatul (1) sunt influențate de următorii factori:

- (a) proiectarea sistemelor lor de recomandare și a oricărui alt sistem algoritmic relevant;
- (b) sistemele lor de moderare a conținutului;
- (c) condițiile generale de utilizare și asigurarea respectării lor;
- (d) sistemele lor de selectare și de prezentare a comunicărilor cu caracter publicitar;
- (e) practicile furnizorului în materie de date.

Evaluările analizează, de asemenea, dacă și în ce mod riscurile la care se face referire la alineatul (1) sunt influențate de manipularea intenționată a serviciului lor, inclusiv prin utilizarea neautentică sau exploatarea automatizată a serviciului, precum și de amplificarea și diseminarea potențial rapidă și pe scară largă a conținutului ilegal și a informațiilor incompatibile cu condițiile lor generale de utilizare.

Evaluarea ține seama de aspectele regionale sau lingvistice specifice, inclusiv atunci când acestea sunt specifice unui stat membru.

(3) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari păstrează documentele justificative ale evaluărilor riscurilor timp de cel puțin trei ani de la efectuarea evaluărilor riscurilor și, la cerere, le comunică Comisiei și coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire.

Articolul 35

Atenuarea riscurilor

(1) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari instituie măsuri de atenuare rezonabile, proporționale și eficiente, adaptate la riscurile sistemice specifice identificate în temeiul articolului 34, acordând o atenție deosebită impactului măsurilor respective asupra drepturilor fundamentale. Astfel de măsuri pot include, după caz:

- (a) adaptarea proiectării, a caracteristicilor sau a funcționării serviciilor lor, inclusiv a interfețelor lor online;
- (b) adaptarea condițiilor lor generale de utilizare și asigurarea respectării acestora;
- (c) adaptarea proceselor de moderare a conținutului, inclusiv a vitezei și a calității prelucrării notificărilor legate de tipuri specifice de conținut ilegal și, după caz, eliminarea rapidă a conținutului notificat sau blocarea accesului la acesta, în special în ceea ce privește discursurile ilegale de incitare la ură sau violența cibernetică, precum și adaptarea oricăror procese decizionale relevante și a resurselor dedicate moderării conținutului;
- (d) testarea și adaptarea sistemelor lor algoritmice, inclusiv a sistemelor lor de recomandare;
- (e) adaptarea sistemelor lor de publicitate și adoptarea unor măsuri specifice menite să limiteze sau să ajusteze prezentarea comunicărilor cu caracter publicitar asociate serviciului pe care îl furnizează;
- (f) consolidarea proceselor interne, a resurselor, a testării, a documentării sau a supravegherii oricăreia dintre activitățile lor, în special în ceea ce privește detectarea riscurilor sistemice;
- (g) inițierea sau ajustarea cooperării cu notificatorii de încredere în conformitate cu articolul 22 și punerea în aplicare a deciziilor organismelor de soluționare extrajudiciară a litigiilor în temeiul articolului 21;
- (h) inițierea sau ajustarea cooperării cu alți furnizori de platforme online sau de motoare de căutare online prin intermediul codurilor de conduită și al protocoalelor pentru situații de criză menționate la articolul 45 și, respectiv, la articolul 48;
- (i) adoptarea de măsuri de sensibilizare și adaptarea interfeței lor online pentru a furniza mai multe informații destinatarilor serviciului;
- (j) adoptarea de măsuri specifice pentru a proteja drepturile copilului, inclusiv instrumente de verificare a vârstei și de control parental sau instrumente menite să ajute minorii să semnaleze abuzuri sau să obțină sprijin, după caz;
- (k) asigurarea faptului că o informație, care poate lua forma unei imagini generate sau manipulate ori a unui conținut audio sau video generat sau manipulat care seamănă în mod considerabil cu persoane, obiecte, locuri sau alte entități ori evenimente existente și care, în mod fals, pare a fi autentică sau adevărată, poate fi distinsă prin marcaje vizibile atunci când este prezentată pe interfețele lor online și, în plus, punerea la dispoziție a unei funcții ușor de utilizat care să permită destinatarilor serviciului să indice astfel de informații.

(2) Comitetul, în cooperare cu Comisia, publică rapoarte cuprinzătoare, o dată pe an. Rapoartele includ următoarele:

- (a) identificarea și evaluarea celor mai importante și recurente riscuri sistemice raportate de furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari sau identificate prin alte surse de informații, în special cele prevăzute în conformitate cu articolele 39, 40 și 42;

- (b) cele mai bune practici pentru furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari în vederea atenuării riscurilor sistemice identificate.

Rapoartele respective prezintă riscurile sistemice defalcate în funcție de fiecare stat membru în care au fost identificate acestea și pentru Uniune per ansamblu, după caz.

- (3) Comisia, în cooperare cu coordonatorii serviciilor digitale, poate emite orientări privind aplicarea alineatului (1) în ceea ce privește riscurile specifice, mai ales pentru a prezenta cele mai bune practici și a recomanda posibile măsuri, ținând seama în mod corespunzător de posibilele consecințe ale măsurilor asupra drepturilor fundamentale consacrate în Cartă ale tuturor părților implicate. Atunci când elaborează orientările respective, Comisia organizează consultări publice.

Articolul 36

Mecanismul de răspuns în situații de criză

(1) În cazul apariției unei crize, Comisia, acționând la recomandarea comitetului, poate adopta o decizie prin care să solicite unuia sau mai multor furnizori de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari să pună în aplicare una sau mai multe dintre următoarele acțiuni:

- (a) să evalueze dacă și, în caz afirmativ, în ce măsură și în ce mod funcționarea și utilizarea serviciilor lor contribuie în mod semnificativ sau este probabil să contribuie în mod semnificativ la o amenințare gravă, astfel cum se menționează la alineatul (2);
- (b) să identifice și să aplice măsuri specifice, eficace și proporționale, cum ar fi oricare dintre cele prevăzute la articolul 35 alineatul (1) sau la articolul 48 alineatul (2), pentru a preveni, elimina sau limita orice astfel de contribuție la amenințarea gravă identificată în temeiul literei (a) de la prezentul alineat;
- (c) să raporteze Comisiei, până la o anumită dată sau la intervale regulate specificate în decizie, cu privire la evaluările menționate la litera (a), la conținutul exact, la punerea în aplicare și la impactul calitativ și cantitativ al măsurilor specifice luate în temeiul literei (b) și la orice alt aspect legat de respectivele evaluări sau măsuri, astfel cum se specifică în decizie.

Atunci când identifică și aplică măsuri în temeiul literei (b) de la prezentul alineat, prestatorul sau prestatorii de servicii țin seama în mod corespunzător de gravitatea amenințării menționate la alineatul (2), de urgența măsurilor și de implicațiile reale sau potențiale asupra drepturilor și intereselor legitime ale tuturor părților implicate, inclusiv de posibilitatea ca măsurile să nu respecte drepturile fundamentale consacrate în Cartă.

(2) În sensul prezentului articol, se consideră că a avut loc o criză în cazul în care circumstanțe extraordinare dau naștere unei amenințări grave la adresa siguranței publice sau a sănătății publice în Uniune sau în părți semnificative ale teritoriului acesteia.

(3) Atunci când ia decizia menționată la alineatul (1), Comisia se asigură că sunt îndeplinite toate cerințele următoare:

- (a) acțiunile impuse de decizie sunt strict necesare, justificate și proporționale, având în vedere în special gravitatea amenințării menționate la alineatul (2), urgența măsurilor și implicațiile reale sau potențiale pentru drepturile și interesele legitime ale tuturor părților implicate, inclusiv de posibilitatea ca măsurile să nu respecte drepturile fundamentale consacrate în Cartă;
- (b) decizia specifică un termen rezonabil în care trebuie luate măsurile specifice menționate la alineatul (1) litera (b), având în vedere, în special, urgența măsurilor respective și timpul necesar pentru pregătirea și punerea lor în aplicare;
- (c) acțiunile impuse de decizie sunt limitate la o perioadă care nu depășește trei luni.

(4) După adoptarea deciziei menționate la alineatul (1), Comisia întreprinde, fără întârzieri nejustificate, toate demersurile următoare:

- (a) notifică decizia furnizorului sau furnizorilor cărora li se adresează decizia;

- (b) pune decizia la dispoziția publicului; și
- (c) informează comitetul cu privire la decizie, îl invită să își prezinte opiniile cu privire la aceasta și îl informează cu privire la orice evoluție ulterioară legată de decizie.

(5) Alegerea măsurilor specifice care trebuie adoptate în temeiul alineatului (1) litera (b) și al alineatului (7) al doilea paragraf rămâne la latitudinea furnizorului sau a furnizorilor vizați de decizia Comisiei.

(6) Comisia poate, din proprie inițiativă sau la cererea furnizorului, să inițieze un dialog cu furnizorul pentru a stabili dacă, având în vedere circumstanțele specifice ale furnizorului, măsurile avute în vedere sau puse în aplicare menționate la alineatul (1) litera (b) sunt eficace și proporționale în vederea atingerii obiectivelor urmărite. În special, Comisia se asigură că măsurile luate de furnizorul de servicii în temeiul alineatului (1) litera (b) îndeplinesc cerințele menționate la alineatul (3) literele (a) și (c).

(7) Comisia monitorizează aplicarea măsurilor specifice luate în temeiul deciziei menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, pe baza rapoartelor menționate la litera (c) de la alineatul respectiv și a oricăror alte informații relevante, inclusiv a informațiilor pe care le poate solicita în temeiul articolului 40 sau al articolului 67, ținând seama de evoluția crizei. Comisia raportează periodic comitetului cu privire la monitorizarea respectivă, cel puțin o dată pe lună.

În cazul în care Comisia consideră că măsurile specifice avute în vedere sau puse în aplicare în temeiul alineatului (1) litera (b) nu sunt eficace sau proporționale, aceasta poate, după consultarea comitetului, să adopte o decizie prin care să solicite furnizorului să revizuiască identificarea sau aplicarea respectivelor măsuri specifice.

(8) După caz, având în vedere evoluția crizei, Comisia, acționând pe baza recomandării comitetului, poate modifica decizia menționată la alineatul (1) sau la alineatul (7) al doilea paragraf prin demersurile următoare:

- (a) revocând decizia și, după caz, solicitând platformei online foarte mari sau motorului de căutare online foarte mare să înceteze să aplice măsurile identificate și puse în aplicare în temeiul alineatului (1) litera (b) sau al alineatului (7) al doilea paragraf, în special în cazul în care motivele pentru aplicarea unor astfel de măsuri nu mai există;
- (b) prelungind perioada menționată la alineatul (3) litera (c) cu o perioadă de maximum trei luni;
- (c) ținând seama de experiența dobândită în aplicarea măsurilor, în special de posibilitatea ca măsurile să nu respecte drepturile fundamentale consacrate în Cartă.

(9) Cerințele de la alineatele (1)-(6) se aplică deciziei și modificării acesteia menționate în prezentul articol.

(10) Comisia ține seama în cea mai mare măsură posibilă de recomandarea formulată de comitet în temeiul prezentului articol.

(11) Comisia prezintă în fiecare an Parlamentului European și Consiliului un raport în urma adoptării deciziilor în conformitate cu prezentul articol și, în orice caz, la trei luni de la încheierea crizei, cu privire la aplicarea măsurilor specifice luate în temeiul deciziilor respective.

Articolul 37

Auditul independent

(1) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari fac obiectul, pe propria cheltuială și cel puțin o dată pe an, al unor audituri independente de evaluare a conformității cu următoarele:

- (a) obligațiile prevăzute în capitolul III;
- (b) orice angajamente asumate în temeiul codurilor de conduită menționate la articolele 45 și 46 și al protocoalelor pentru situații de criză menționate la articolul 48.

(2) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari le asigură organizațiilor care efectuează auditurile în temeiul prezentului articol cooperarea și asistența necesare pentru a le permite să efectueze auditurile respective în mod eficace, eficient și în timp util, inclusiv oferindu-le acces la toate datele și incintele relevante și răspunzând la întrebări orale sau scrise. Aceștia se abțin de la a împiedica, a influența în mod nejustificat sau a submina efectuarea auditului.

Auditurile asigură un nivel adecvat de confidențialitate și secretul profesional în ceea ce privește informațiile obținute de la furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari și de la terți în contextul auditurilor, inclusiv după încheierea auditurilor. Cu toate acestea, respectarea acestei cerințe trebuie să nu afecteze în mod negativ efectuarea auditurilor și alte dispoziții ale prezentului regulament, în special dispozițiile privind transparența, supravegherea și punerea în aplicare. În cazul în care acest lucru este necesar în scopul raportării privind transparența în temeiul articolului 42 alineatul (4), raportul de audit și raportul privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului menționate la alineatele (4) și (6) de la prezentul articol sunt însoțite de versiuni care nu conțin nicio informație care ar putea fi considerată în mod rezonabil confidențială.

(3) Auditurile efectuate în temeiul alineatului (1) se efectuează de organizații care:

(a) sunt independente de furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză și de orice persoană juridică asociată cu furnizorul respectiv și nu se află într-o situație de conflict de interese cu aceștia; în special:

(i) nu au furnizat furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză și niciunei persoane juridice asociate cu furnizorul respectiv servicii care nu au legătură cu auditul cu privire la aspectele auditate în perioada de 12 luni anterioară începerii auditului și s-au angajat să nu le furnizeze astfel de servicii în perioada de 12 luni care urmează finalizării auditului;

(ii) nu au furnizat servicii de audit în temeiul prezentului articol furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză și niciunei persoane juridice asociate cu furnizorul respectiv pe o perioadă mai mare de 10 ani consecutivi;

(iii) nu efectuează auditul în schimbul unor onorarii care depind de rezultatul auditului;

(b) au cunoștințe de specialitate dovedite în domeniul gestionării riscurilor, precum și competențe și capacități tehnice;

(c) și-au dovedit obiectivitatea și etica profesională, în special prin respectarea codurilor de practică sau a standardelor corespunzătoare.

(4) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari se asigură că organizațiile care efectuează auditurile redactează un raport de audit pentru fiecare audit. Raportul respectiv se motivează în scris și include cel puțin următoarele elemente:

(a) numele, adresa și punctul de contact al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare care face obiectul auditului și perioada acoperită;

(b) numele și adresa organizației sau ale organizațiilor care efectuează auditul;

(c) o declarație de interese;

(d) o descriere a elementelor specifice auditate și metodologia aplicată;

(e) o descriere și un rezumat ale principalelor constatări ale auditului;

(f) o listă a terților consultați în cadrul auditului;

(g) o opinie de audit cu privire la respectarea de către furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare care face obiectul auditului a obligațiilor și a angajamentelor menționate la alineatul (1), care poate să fie pozitivă, cu observații sau negativă;

(h) în cazul în care opinia de audit nu este pozitivă, recomandări operaționale privind măsuri specifice de asigurare a conformității și termenul recomandat pentru asigurarea conformității.

(5) În cazul în care organizația care efectuează auditul nu a fost în măsură să auditeze anumite elemente specifice sau să exprime o opinie de audit pe baza investigațiilor sale, raportul de audit include o explicație a circumstanțelor și a motivelor pentru care elementele respective nu au putut fi auditate.

(6) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari care primesc un raport de audit care nu este pozitiv țin seama în mod corespunzător de recomandările operaționale care le sunt adresate, în vederea luării măsurilor necesare pentru a le pune în aplicare. În termen de o lună de la primirea respectivelor recomandări, furnizorii respectivi adoptă un raport privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului. În cazul în care nu pun în aplicare recomandările operaționale, aceștia justifică în raportul privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului motivele pentru care nu au pus în aplicare recomandările operaționale și prezintă măsurile alternative pe care le-au luat pentru a remedia orice cazuri de neconformitate identificate.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 87 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea normelor necesare pentru efectuarea auditurilor în temeiul prezentului articol, în special în ceea ce privește normele necesare privind etapele procedurale, metodologiile de audit și modelele de raportare pentru auditurile efectuate în temeiul prezentului articol. Actele delegate respective țin seama de orice standarde de audit voluntare menționate la articolul 44 alineatul (1) litera (e).

Articolul 38

Sistemele de recomandare

În plus față de cerințele prevăzute la articolul 27, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari care utilizează sisteme de recomandare oferă, pentru fiecare dintre sistemele lor de recomandare, cel puțin o opțiune care nu se bazează pe crearea de profiluri, în sensul definiției de la articolul 4 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2016/679.

Articolul 39

Cerințe suplimentare în materie de transparență a publicității online

(1) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari care prezintă comunicări cu caracter publicitar pe interfețele lor online compilează și pun la dispoziția publicului, într-o secțiune specifică a interfeței lor online, prin intermediul unui instrument fiabil și care poate fi interogată, permițând efectuarea de căutări bazate pe criterii multiple, precum și prin intermediul interfețelor de programare a aplicațiilor, un registru care să conțină informațiile menționate la alineatul (2), pe întreaga durată a perioadei în care prezintă comunicarea cu caracter publicitar și pentru o durată de un an după ce comunicarea cu caracter publicitar a fost prezentată ultima dată pe interfețele lor online. Furnizorii respectivi se asigură că registrul nu conține datele cu caracter personal ale destinatarilor serviciului cărora le-a fost sau le-ar fi putut fi prezentată comunicarea cu caracter publicitar și depun eforturi rezonabile pentru a se asigura că informațiile sunt exacte și complete.

(2) Registrul include cel puțin toate informațiile următoare:

- (a) conținutul comunicării cu caracter publicitar, inclusiv denumirea produsului, a serviciului sau a mărcii și obiectul comunicării cu caracter publicitar;
- (b) persoana fizică sau juridică în numele căreia este prezentată comunicarea cu caracter publicitar;
- (c) persoana fizică sau juridică care plătește comunicarea cu caracter publicitar, dacă persoana respectivă este diferită de persoana menționată la litera (b);
- (d) perioada în care a fost prezentată comunicarea cu caracter publicitar;
- (e) dacă se dorea în mod special prezentarea comunicării cu caracter publicitar unuia sau mai multor grupuri specifice de destinatari ai serviciului și, dacă da, principalii parametri utilizați în acest scop, inclusiv, dacă este cazul, principalii parametri utilizați pentru a exclude unul sau mai multe astfel de grupuri specifice;
- (f) comunicările comerciale publicate pe platformele online foarte mari și identificate în temeiul articolului 26 alineatul (2);
- (g) numărul total de destinatari ai serviciului cărora le-a fost afișată comunicarea cu caracter publicitar și, după caz, numărul total, defalcat în funcție de fiecare stat membru, pentru grupul sau grupurile de destinatari către care a fost direcționată în mod specific comunicarea cu caracter publicitar.

(3) În ceea ce privește alineatul (2) literele (a), (b) și (c), în cazul în care furnizorul unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare a eliminat sau a blocat accesul la o anumită comunicare cu caracter publicitar pe baza unei presupuse ilegalități sau incompatibilități cu condițiile sale generale de utilizare, registrul nu include informațiile menționate la literele respective. Într-un astfel de caz, registrul include, pentru comunicarea cu caracter publicitar specifică în cauză, informațiile menționate la articolul 17 alineatul (3) literele (a)-(e) sau la articolul 9 alineatul (2) litera (a) punctul (i), după caz.

După consultarea comitetului, a cercetătorilor agreeți relevanți menționați la articolul 40 și a publicului, Comisia poate emite orientări privind structura, organizarea și funcțiile repertoriilor menționate la prezentul articol.

Articolul 40

Accesul la date și controlul acestora

(1) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari îi oferă coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisiei, la cererea motivată a acestora și într-un termen rezonabil, indicat în cererea respectivă, acces la datele necesare pentru monitorizarea și evaluarea respectării prezentului regulament.

(2) Coordonatorii serviciilor digitale și Comisia utilizează datele respective accesate în temeiul alineatului (1) numai în scopul monitorizării și al evaluării respectării prezentului regulament și țin seama în mod corespunzător de drepturile și de interesele furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari și ale destinatarilor serviciului în cauză, inclusiv de protecția datelor cu caracter personal, de protecția informațiilor confidențiale, în special a secretelor comerciale, și de menținerea securității serviciilor lor.

(3) În scopul alineatului (1), furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari explică, fie la cererea coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, fie la cererea Comisiei, proiectarea, logica, modul de funcționare și testarea sistemelor lor algoritmice, inclusiv a sistemelor lor de recomandare.

(4) La cererea motivată a coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau a Comisiei, furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari oferă, într-un termen rezonabil, specificat în cerere, acces la date cercetătorilor agreeți care îndeplinesc cerințele de la alineatul (8) de la prezentul articol, în unicul scop de a desfășura activități de cercetare care contribuie la detectarea, identificarea și înțelegerea riscurilor sistemice din cadrul Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 34 alineatul (1), precum și la evaluarea caracterului adecvat, a eficacității și a impactului măsurilor de atenuare a riscurilor în temeiul articolului 35.

(5) În termen de 15 zile de la primirea unei cereri prevăzute la alineatul (4), furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari pot solicita coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, să modifice cererea, în cazul în care consideră că nu sunt în măsură să acorde acces la datele solicitate din unul dintre următoarele două motive:

(a) nu au acces la date;

(b) acordarea accesului la date va conduce la vulnerabilități semnificative la adresa securității serviciului lor sau a protecției informațiilor confidențiale, în special a secretelor comerciale.

(6) Cererile de modificare în temeiul alineatului (5) conțin propuneri pentru unul sau mai multe mijloace alternative prin care se poate acorda acces la datele solicitate sau la alte date care sunt adecvate și suficiente pentru scopul cererii.

Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire decide cu privire la cererea de modificare în termen de 15 zile și comunică furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare decizia sa și, dacă este cazul, cererea modificată și noul termen pentru a se conforma cererii.

(7) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari oferă și facilitează accesul la date în temeiul alineatelor (1) și (4) prin intermediul interfețelor adecvate specificate în cerere, inclusiv al bazelor de date online sau al interfețelor de programare a aplicațiilor.

(8) În urma unei cereri justificate în mod corespunzător din partea unor cercetători, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire le acordă cercetătorilor respectivi statutul de cercetători agreați cu privire la o cercetare specifică menționată în cerere și emite o solicitare motivată de acces la datele furnizorului unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare în temeiul alineatului (4), în cazul în care cercetătorii demonstrează că îndeplinesc toate condițiile următoare:

- (a) sunt afiliați la o organizație de cercetare, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/790;
- (b) nu au interese comerciale;
- (c) cererea acestora indică sursa de finanțare a cercetării;
- (d) sunt în măsură să respecte cerințele specifice de securitate și confidențialitate a datelor corespunzătoare fiecărei cereri și să protejeze datele cu caracter personal și descriu în cererea lor măsurile tehnice și organizatorice adecvate pe care le-au instituit în acest sens;
- (e) cererea acestora demonstrează că accesul lor la date și perioadele pentru care solicită accesul sunt necesare și proporționale cu scopurile cercetării lor și că rezultatele preconizate ale cercetării vor contribui la scopurile prevăzute la alineatul (4);
- (f) activitățile de cercetare planificate se vor desfășura în scopurile prevăzute la alineatul (4);
- (g) s-au angajat să pună rezultatele cercetării, în mod gratuit, la dispoziția publicului, într-un termen rezonabil după finalizarea cercetării, sub rezerva drepturilor și a intereselor destinatarilor serviciului în cauză, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679.

La primirea cererii în temeiul prezentului alineat, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire informează Comisia și comitetul.

(9) Cercetătorii pot depune cererea și la coordonatorul serviciilor digitale din statul membru al organizației de cercetare la care sunt afiliați. La primirea cererii în temeiul prezentului alineat, coordonatorul serviciilor digitale efectuează o evaluare inițială a îndeplinirii de către cercetătorii respectivi a tuturor condițiilor prevăzute la alineatul (8). Ulterior, respectivul coordonator al serviciilor digitale trimite cererea, împreună cu documentele justificative prezentate de cercetătorii respectivi și cu evaluarea inițială, coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire. Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire ia decizia de a acorda sau nu statutul de cercetător agreat unui cercetător fără întârzieri nejustificate.

Ținând seama în mod corespunzător de evaluarea inițială furnizată, decizia finală de a acorda unui cercetător statutul de cercetător agreat revine coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, în temeiul alineatului (8).

(10) Coordonatorul serviciilor digitale care a acordat statutul de cercetător agreat și a emis solicitarea motivată de acces la datele unui furnizor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari în favoarea unui cercetător agreat emite o decizie de încetare a accesului în cazul în care stabilește, în urma unei investigații desfășurate fie din proprie inițiativă, fie pe baza informațiilor primite de la terți, că cercetătorul agreat nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (8) și informează furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză cu privire la decizie. Înainte de a pune capăt accesului, coordonatorul serviciilor digitale oferă cercetătorului agreat posibilitatea de a reacționa la constatările investigației sale și la intenția sa de a pune capăt accesului.

(11) Coordonatorii serviciilor digitale din țara de stabilire comunică comitetului numele și datele de contact ale persoanelor fizice sau ale entităților cărora le-au acordat statutul de cercetător agreat în conformitate cu alineatul (8), precum și scopul cercetării cu privire la care a fost formulată cererea sau, în cazul în care au pus capăt accesului la date în conformitate cu alineatul (10), aceștia informează comitetul în acest sens.

(12) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari acordă acces fără întârzieri nejustificate la date, inclusiv, atunci când acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, la date în timp real, cu condiția ca datele să fie accesibile publicului în interfața lor online pentru cercetători, inclusiv pentru cei afiliați la organisme, organizații și asociații non-profit, care respectă condițiile prevăzute la alineatul (8) literele (b), (c), (d) și (e) și care utilizează datele numai pentru efectuarea de activități de cercetare care contribuie la detectarea, identificarea și înțelegerea riscurilor sistemice din cadrul Uniunii în temeiul articolului 34 alineatul (1).

(13) După consultarea comitetului, Comisia adoptă acte delegate de completare a prezentului regulament prin stabilirea condițiilor tehnice pentru efectuarea schimbului de date de către furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari în temeiul alineatelor (1) și (4), precum și a scopurilor în care pot fi utilizate datele. Actele delegate respective stabilesc condițiile specifice în baza cărora se poate realiza schimbul de date cu cercetătorii în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679, precum și indicatorii obiectivi relevanți, procedurile și, dacă este necesar, mecanismele consultative independente de consiliere, ținând seama de drepturile și interesele furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari și ale destinatarilor serviciului în cauză, inclusiv de protecția informațiilor confidențiale, în special a secretelor comerciale, și menținând securitatea serviciilor platformelor.

Articolul 41

Funcția de conformitate

(1) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari introduc o funcție de conformitate, care este independentă de funcțiile operaționale și este compusă din unul sau mai mulți responsabili de conformitate, inclusiv din responsabilul principal al funcției de conformitate. Respectiva funcție de conformitate dispune de autoritate, statut și resurse suficiente, precum și de acces la organul de conducere al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare pentru a monitoriza respectarea de către furnizorul respectiv a prezentului regulament.

(2) Organul de conducere al furnizorului de platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare se asigură că responsabilii de conformitate dețin calificările profesionale, cunoștințele, experiența și capacitatea necesare pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatul (3).

Organul de conducere al furnizorului platformei online foarte mare sau al motorului de căutare online foarte mare se asigură că responsabilul principal al funcției de conformitate este un membru independent al personalului de conducere superior, cu responsabilități distincte pentru funcția de conformitate.

Responsabilul principal al funcției de conformitate raportează direct organului de conducere al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare, independent de personalul de conducere superior, și poate să exprime preocupări și să avertizeze organul de conducere în cazul în care riscurile menționate la articolul 34 sau nerespectarea prezentului regulament afectează sau pot afecta furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, fără a aduce atingere responsabilităților organului de conducere în ceea ce privește funcțiile sale de supraveghere și de conducere.

Responsabilul principal al funcției de conformitate nu poate fi demis fără aprobarea prealabilă a organului de conducere al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare.

(3) Responsabilii de conformitate au următoarele sarcini:

- (a) cooperarea cu coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire și cu Comisia în sensul prezentului regulament;
- (b) asigurarea faptului că toate riscurile menționate la articolul 34 sunt identificate și raportate în mod corespunzător și că sunt adoptate măsuri rezonabile, proporționate și eficiente de reducere a riscurilor în conformitate cu articolul 35;
- (c) organizarea și supravegherea activităților desfășurate de furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare legate de auditul independent în temeiul articolului 37;

- (d) informarea și consilierea conducerii și a angajaților furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare cu privire la obligațiile relevante în temeiul prezentului regulament;
 - (e) monitorizarea respectării de către furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare a obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament;
 - (f) dacă este cazul, monitorizarea respectării de către furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare a angajamentelor asumate în cadrul codurilor de conduită în temeiul articolelor 45 și 46 sau al protocoalelor pentru situații de criză în temeiul articolului 48.
- (4) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari comunică numele și datele de contact ale responsabilului principal al funcției de conformitate coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și Comisiei.
- (5) Organul de conducere al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare definește, supraveghează și răspunde de punerea în aplicare a mecanismelor de guvernanță ale furnizorului care asigură independența serviciului care asigură funcția de conformitate, inclusiv împărțirea responsabilităților în cadrul organizației furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare, prevenirea conflictelor de interese și buna gestionare a riscurilor sistemice identificate în temeiul articolului 34.
- (6) Organul de conducere aprobă și revizuieste periodic, cel puțin o dată pe an, strategiile și politicile pentru luarea în considerare, gestionarea, monitorizarea și atenuarea riscurilor identificate în temeiul articolului 34 la care este sau ar putea fi expusă platforma online foarte mare sau motorul de căutare online foarte mare.
- (7) Organul de conducere alocă suficient timp pentru examinarea măsurilor legate de gestionarea riscurilor. Acesta participă activ la luarea deciziilor legate de gestionarea riscurilor și se asigură că sunt alocate resurse adecvate pentru gestionarea riscurilor identificate în conformitate cu articolul 34.

Articolul 42

Obligațiile de raportare în materie de transparență

- (1) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari publică rapoartele menționate la articolul 15 în termen de cel mult două luni de la data aplicării menționate la articolul 33 alineatul (6) al doilea paragraf și, ulterior, cel puțin o dată la fiecare șase luni.
- (2) În rapoartele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, publicate de furnizorii de platforme online foarte mari, se precizează, pe lângă informațiile menționate la articolul 15 și la articolul 24 alineatul (1):
- (a) resursele umane pe care furnizorul de platforme online foarte mari le dedică moderării conținutului în ceea ce privește serviciul oferit în Uniune, pentru fiecare limbă oficială aplicabilă a statelor membre, după caz, inclusiv pentru respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 16 și 22, precum și pentru respectarea obligațiilor prevăzute la articolul 20;
 - (b) calificările și cunoștințele lingvistice ale persoanelor care desfășoară activitățile menționate la litera (a), precum și formarea și sprijinul acordat acestui personal;
 - (c) indicatorii de acuratețe și informațiile conexe menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (e), pentru fiecare limbă oficială a statelor membre.

Rapoartele se publică în cel puțin una dintre limbile oficiale ale statelor membre.

- (3) Pe lângă informațiile menționate la articolul 24 alineatul (2), furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari includ în rapoartele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol și informații privind numărul mediu lunar al destinatarilor serviciului pentru fiecare stat membru.

(4) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari transmit, fără întârzieri nejustificate, după finalizare, coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și Comisiei, și pun la dispoziția publicului, cel târziu trei luni după primirea fiecărui raport de audit în conformitate cu articolul 37 alineatul (4):

- (a) un raport care prezintă rezultatele evaluării riscurilor în temeiul articolului 34;
- (b) măsurile specifice de atenuare identificate și puse în aplicare în temeiul articolului 35 alineatul (1);
- (c) raportul de audit prevăzut la articolul 37 alineatul (4);
- (d) raportul privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului prevăzut la articolul 37 alineatul (6);
- (e) dacă este cazul, informații despre consultările desfășurate de furnizor în sprijinul evaluărilor riscurilor și conceperea măsurilor de atenuare a riscurilor.

(5) În cazul în care un furnizor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari consideră că publicarea de informații în temeiul alineatului (4) ar putea avea ca rezultat divulgarea de informații confidențiale ale furnizorului respectiv sau ale destinatarilor serviciului, ar putea cauza vulnerabilități semnificative în ceea ce privește securitatea serviciului său, ar putea submina securitatea publică sau aduce un prejudiciu destinatarilor, furnizorul poate elimina aceste informații din rapoartele puse la dispoziția publicului. În acest caz, furnizorul transmite rapoartele complete coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și Comisiei, însoțite de o expunere a motivelor care justifică motivele pentru care informațiile au fost eliminate din rapoartele puse la dispoziția publicului.

Articolul 43

Taxa de supraveghere

(1) Comisia le aplică furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari o taxă anuală de supraveghere la desemnarea acestora în temeiul articolului 33.

(2) Valoarea totală a taxelor anuale de supraveghere acoperă costurile estimate pe care Comisia le suportă în legătură cu sarcinile sale de supraveghere în temeiul prezentului regulament, în special costurile legate de desemnarea în temeiul articolului 33, de crearea, întreținerea și funcționarea bazei de date în temeiul articolului 24 alineatul (5) și de sistemul de schimb de informații în temeiul articolului 85, de sesizările în temeiul articolului 59, de sprijinirea comitetului în temeiul articolului 62 și de sarcinile de supraveghere în temeiul articolului 56 și al capitolului IV secțiunea 4.

(3) Furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari li se aplică o taxă anuală de supraveghere prin raportare la fiecare serviciu pentru care au fost desemnați în temeiul articolului 33.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru stabilirea cuantumului taxei anuale de supraveghere pentru fiecare furnizor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari. La adoptarea respectivelor acte de punere în aplicare, Comisia aplică metodologia stabilită în actul delegat menționat la alineatul (4) de la prezentul articol și respectă principiile prevăzute la alineatul (5) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 88.

(4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 87 pentru stabilirea metodologiei și a procedurilor detaliate pentru:

- (a) stabilirea costurilor estimate menționate la alineatul (2);
- (b) stabilirea taxelor individuale anuale de supraveghere menționate la alineatul (5) literele (b) și (c);
- (c) stabilirea limitei globale maxime definite la alineatul (5) litera (c); și
- (d) modalitățile detaliate necesare pentru efectuarea plăților.

La adoptarea actele delegate respective, Comisia respectă principiile prevăzute la alineatul (5) de la prezentul articol.

(5) Actul de punere în aplicare menționat la alineatul (3) și actul delegat menționat la alineatul (4) respectă următoarele principii:

- (a) estimarea valorii totale a taxei anuale de supraveghere ia în considerare costurile suportate în anul precedent;
- (b) taxa anuală de supraveghere este proporțională cu numărul mediu lunar de destinatari activi din Uniune ai fiecărei platforme online foarte mari sau ai fiecărui motor de căutare online foarte mare desemnat în temeiul articolului 33;
- (c) cuantumul total al taxei anuale de supraveghere percepute de la un anumit furnizor al unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare foarte mare nu depășește în niciun caz 0,05 % din venitul său net anual la nivel mondial din exercițiul financiar precedent.

(6) Taxele individuale anuale de supraveghere percepute în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol constituie venituri alocate externe, în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴¹⁾.

(7) Comisia raportează anual Parlamentului European și Consiliului cu privire la cuantumul total al costurilor suportate pentru îndeplinirea sarcinilor în temeiul prezentului regulament și la cuantumul total al taxelor individuale anuale de supraveghere percepute în anul precedent.

SECȚIUNEA 6

Alte dispoziții privind obligațiile de diligență

Articolul 44

Standarde

(1) Comisia se consultă cu comitetul și sprijină și promovează elaborarea și punerea în aplicare de standarde voluntare stabilite de organisme de standardizare europene și internaționale relevante, cel puțin în ceea ce privește:

- (a) transmiterea electronică a notificărilor în temeiul articolului 16;
- (b) modele, standarde de proiectare și de proces pentru comunicarea cu destinatarul serviciului, într-un mod ușor de utilizat, cu privire la restricțiile rezultate condițiile generale de utilizare și din modificările aduse acestora;
- (c) transmiterea electronică a notificărilor de către notificatorii de încredere în temeiul articolului 22, inclusiv prin interfețe de programare a aplicațiilor;
- (d) interfețe specifice, inclusiv interfețe de programare a aplicațiilor, pentru a facilita respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 39 și 40;
- (e) auditarea platformelor online foarte mari și a motoarelor de căutare online foarte mari în temeiul articolului 37;
- (f) interoperabilitatea registrelor cu evidența comunicărilor cu caracter publicitar menționate la articolul 39 alineatul (2);
- (g) transmiterea de date între intermediarii de publicitate în sprijinul obligațiilor în materie de transparență în temeiul articolului 26 alineatul (1) literele (b), (c) și (d);
- (h) măsuri tehnice pentru a permite respectarea obligațiilor referitoare la publicitate cuprinse în prezentul regulament, inclusiv a obligațiilor privind marcasele proeminente pentru comunicările cu caracter publicitar și comerciale, menționate la articolul 26;

⁽⁴¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

- (i) interfețe de alegere și prezentarea informațiilor privind principalii parametri ai diferitelor tipuri de sisteme de recomandare, în conformitate cu articolele 27 și 38;
 - (j) standarde pentru măsuri specifice de protecție a minorilor în mediul online.
- (2) Comisia sprijină actualizarea standardelor în lumina evoluțiilor tehnologice și a comportamentului destinatarilor serviciilor în cauză. Informațiile relevante privind actualizarea standardelor se pun la dispoziția publicului și trebuie să fie ușor accesibile.

Articolul 45

Codurile de conduită

- (1) Comisia și comitetul încurajează și facilitează elaborarea de coduri de conduită voluntare la nivelul Uniunii care să contribuie la aplicarea corespunzătoare a prezentului regulament, ținând seama mai ales de provocările specifice legate de abordarea diferitelor tipuri de conținut ilegal și a riscurilor sistemice, în conformitate cu dreptul Uniunii, în special în ceea ce privește concurența și protecția datelor cu caracter personal.
- (2) În cazul în care apare un risc sistemic semnificativ în sensul articolului 34 alineatul (1) care afectează mai multe platforme online foarte mari sau motoare de căutare online foarte mari, Comisia poate invita furnizorii platformelor online foarte mari în cauză sau furnizorii motoarelor de căutare online foarte mari în cauză și alți furnizori de platforme online foarte mari, de motoare de căutare online foarte mari, de platforme online și de alte servicii intermediare, după caz, precum și autoritățile competente relevante, organizațiile societății civile și alți factori interesați să participe la elaborarea codurilor de conduită, inclusiv prin stabilirea unor angajamente de a lua măsuri specifice de atenuare a riscurilor, precum și a unui cadru de raportare periodică cu privire la orice măsuri luate și la rezultatele acestora.
- (3) Atunci când pun în aplicare alineatele (1) și (2), Comisia și comitetul și, după caz, alte organisme relevante urmăresc să se asigure că codurile de conduită stabilesc în mod clar obiectivele specifice, conțin indicatori-cheie de performanță pentru a măsura realizarea obiectivelor respective și țin seama în mod corespunzător de nevoile și interesele tuturor părților interesate, și în special ale cetățenilor, la nivelul Uniunii. Comisia și comitetul urmăresc, de asemenea, să se asigure că participanții prezintă periodic rapoarte Comisiei și coordonatorilor serviciilor digitale din țara de stabilire cu privire la eventualele măsuri luate și rezultatele acestora, astfel cum sunt măsurate în raport cu indicatorii-cheie de performanță pe care îi conțin. Indicatorii-cheie de performanță și angajamentele de raportare țin cont de diferențele dintre participanți în ceea ce privește dimensiunea și capacitatea.
- (4) Comisia și comitetul evaluează dacă codurile de conduită îndeplinesc obiectivele menționate la alineatele (1) și (3) și monitorizează și analizează periodic îndeplinirea obiectivelor respectivelor coduri, având în vedere indicatorii-cheie de performanță pe care i-ar putea conține. Comisia și comitetul își publică concluziile.

De asemenea, Comisia și comitetul încurajează și facilitează revizuirea și adaptarea în mod regulat a codurilor de conduită.

În cazul încălcării sistematice a codurilor de conduită, Comisia și comitetul pot invita semnatarii codurilor de conduită să ia măsurile necesare.

Articolul 46

Coduri de conduită pentru publicitatea online

- (1) Comisia încurajează și facilitează elaborarea de coduri de conduită voluntare la nivelul Uniunii de către furnizorii de platforme online și alți furnizori de servicii relevanți, cum ar fi furnizorii de servicii intermediare de publicitate online, alți actori implicați în lanțul valoric al publicității programatice sau organizațiile care îi reprezintă pe destinatarii serviciului și organizațiile societății civile sau autoritățile relevante, pentru a contribui la sporirea transparenței pentru actorii din lanțul valoric al publicității online dincolo de cerințele prevăzute la articolele 26 și 39.

(2) Comisia urmărește să se asigure că codurile de conduită urmăresc transmiterea eficace a informațiilor, cu respectarea deplină a drepturilor și intereselor tuturor părților implicate, precum și crearea unui mediu concurențial, transparent și echitabil în publicitatea online, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, în special în ceea ce privește concurența și protecția vieții private și a datelor cu caracter personal. Comisia se asigură că codurile de conduită abordează cel puțin:

- (a) transmiterea informațiilor deținute de furnizorii de servicii intermediare de publicitate online către destinatarii serviciului în ceea ce privește cerințele prevăzute la articolul 26 alineatul (1) literele (b), (c) și (d);
- (b) transmiterea informațiilor deținute de furnizorii de servicii intermediare de publicitate online către registre în temeiul articolului 39;
- (c) informații utile privind monetizarea datelor.

(3) Comisia încurajează elaborarea de coduri de conduită până la 18 februarie 2025 și aplicarea lor până la 18 august 2025.

(4) Comisia încurajează toți actorii din lanțul valoric de publicitate online menționat la alineatul (1) să aprobe și să respecte angajamentele prevăzute în codurile de conduită.

Articolul 47

Coduri de conduită referitoare la accesibilitate

(1) Comisia încurajează și facilitează elaborarea de coduri de conduită la nivelul Uniunii cu implicarea furnizorilor de platforme online și a altor furnizori de servicii relevanți, a organizațiilor care reprezintă destinatarii serviciului și a organizațiilor societății civile sau a autorităților relevante, pentru a promova participarea egală, deplină și efectivă, prin îmbunătățirea accesului la servicii online care, prin proiectarea lor inițială sau adaptarea lor ulterioară, abordează nevoile specifice ale persoanelor cu dizabilități.

(2) Comisia urmărește să se asigure că codurile de conduită urmăresc obiectivul de a garanta accesibilitatea serviciilor respective, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, pentru a maximiza utilizarea previzibilă a acestora de către persoanele cu dizabilități. Comisia urmărește să se asigure că codurile de conduită abordează cel puțin următoarele obiective:

- (a) conceperea și adaptarea serviciilor pentru a le face accesibile persoanelor cu dizabilități, făcându-le perceptibile, utilizabile, ușor de înțeles și solide;
- (b) explicarea modului în care serviciile îndeplinesc cerințele de accesibilitate aplicabile și punerea acestor informații la dispoziția publicului, într-un mod accesibil pentru persoanele cu dizabilități;
- (c) punerea la dispoziție a informațiilor, formularelor și măsurilor furnizate în temeiul prezentului regulament, astfel încât să fie ușor de găsit, ușor de înțeles și accesibile persoanelor cu dizabilități.

(3) Comisia încurajează elaborarea de coduri de conduită până la 18 februarie 2025 și aplicarea lor până la 18 august 2025.

Articolul 48

Protocoloale pentru situații de criză

(1) Comitetul poate recomanda Comisiei să inițieze elaborarea, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4), a unor protocoale voluntare pentru situații de criză care să abordeze situații de criză. Situațiile respective sunt strict limitate la circumstanțe extraordinare care afectează siguranța publică sau sănătatea publică.

(2) Comisia încurajează și facilitează participarea furnizorilor de platforme online foarte mari, de motoare de căutare online foarte mari și, după caz, a furnizorilor de alte platforme online sau de alte motoare de căutare online la elaborarea, testarea și aplicarea respectivelor protocoale pentru situații de criză. Comisia urmărește să asigure că respectivele protocoale pentru situații de criză includ una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- (a) afișarea în mod vizibil de informații privind situația de criză, furnizate de autoritățile statelor membre sau la nivelul Uniunii sau, în funcție de contextul situației de criză, de către alte organisme relevante de încredere;
- (b) asigurarea faptului că furnizorul de servicii intermediare desemnează un punct de contact specific pentru gestionarea situației de criză; după caz, acesta poate fi punctul electronic de contact menționat la articolul 11 sau, în cazul furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari, responsabilul de conformitate menționat la articolul 41;
- (c) după caz, să adapteze resursele dedicate respectării obligațiilor prevăzute la articolele 16, 20, 22, 23 și 35 la nevoile generate de situația de criză.

(3) Comisia implică, după caz, autoritățile statelor membre și poate implica, de asemenea, organele, oficiile și agențiile Uniunii în elaborarea, testarea și supravegherea aplicării protocoalelor pentru situații de criză. În cazul în care este necesar și oportun, Comisia poate, de asemenea, să implice organizațiile societății civile sau alte organizații relevante în elaborarea protocoalelor pentru situații de criză.

(4) Comisia se asigură că protocoalele pentru situații de criză stabilesc în mod clar toate elementele următoare:

- (a) parametrii specifici pentru a determina care este circumstanța excepțională specifică pe care protocolul pentru situații de criză urmărește să o abordeze și obiectivele pe care le urmărește;
- (b) rolul fiecărui participant și măsurile pe care trebuie să le pună în aplicare pentru pregătirea activării protocolului și după activarea protocolului pentru situații de criză;
- (c) o procedură clară care să stabilească momentul în care se activează protocolul pentru situații de criză;
- (d) o procedură clară care să stabilească perioada în care trebuie luate măsurile de întreprins ca urmare a activării protocolului pentru situații de criză, această perioadă trebuind să se limiteze la strictul necesar pentru abordarea circumstanțelor extraordinare specifice în cauză;
- (e) garanții care să abordeze efectele negative asupra exercitării drepturilor fundamentale consacrate în Cartă, în special a libertății de exprimare și de informare și a dreptului la nediscriminare;
- (f) un proces de raportare publică cu privire la măsurile luate, durata și rezultatele acestora, care să se desfășoare la încetarea situației de criză.

(5) În cazul în care Comisia consideră că un protocol pentru situații de criză nu remediază în mod eficace situația de criză sau nu garantează exercitarea drepturilor fundamentale, astfel cum se menționează la alineatul (4) litera (e), Comisia le solicită participanților să revizuiască protocolul pentru situații de criză, inclusiv prin adoptarea de măsuri suplimentare.

CAPITOLUL IV

PUNERE ÎN APLICARE, COOPERARE, SANCTIUNI ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII

SECȚIUNEA 1

Autoritățile competente și coordonatorii naționali ai serviciilor digitale

Articolul 49

Autoritățile competente și coordonatorii serviciilor digitale

(1) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente ca fiind responsabile cu supravegherea furnizorilor de servicii intermediare și asigurarea respectării prezentului regulament (denumite în continuare „autoritățile competente”).

(2) Statele membre desemnează una dintre autoritățile competente în calitate de coordonator al serviciilor digitale. Coordonatorul serviciilor digitale este responsabil de toate aspectele legate de supraveghere și de asigurarea respectării prezentului regulament în statul membru respectiv, cu excepția cazului în care statul membru în cauză a încredințat anumite sarcini sau sectoare specifice altor autorități competente. Coordonatorul serviciilor digitale are, în orice caz, responsabilitatea de a asigura coordonarea la nivel național în ceea ce privește aspectele respective și de a contribui la supraveghere și la asigurarea respectării prezentului regulament în întreaga Uniune, realizate în mod eficace și consecvent.

În acest scop, coordonatorii serviciilor digitale cooperează între ei și cu alte autorități naționale competente, cu comitetul și cu Comisia, fără a aduce atingere posibilității ca statele membre să prevadă mecanisme de cooperare și schimburi periodice de opinii între coordonatorul serviciilor digitale și alte autorități naționale, atunci când acest lucru este relevant pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin.

În cazul în care, pe lângă coordonatorul serviciilor digitale, un stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente, statul membru se asigură că sarcinile autorităților respective și cele ale coordonatorului serviciilor digitale sunt clar definite și că aceștia cooperează îndeaproape și cu eficacitate în îndeplinirea sarcinilor care le revin.

(3) Statele membre desemnează coordonatorii serviciilor digitale până la 17 februarie 2024.

Statele membre pun la dispoziția publicului și comunică Comisiei și comitetului denumirea autorității competente pe care au desemnat-o drept coordonator al serviciilor digitale și informații cu privire la modul în care poate fi contactat coordonatorul. Statul membru în cauză comunică Comisiei și comitetului numele celorlalte autorități competente menționate la alineatul (2), precum și sarcinile care le revin.

(4) Dispozițiile aplicabile coordonatorilor serviciilor digitale prevăzute la articolele 50, 51 și 56 se aplică, de asemenea, oricăror alte autorități competente desemnate de statele membre în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol.

Articolul 50

Cerințe cu privire la coordonatorii serviciilor digitale

(1) Statele membre se asigură că coordonatorii serviciilor digitale își îndeplinesc sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament în mod imparțial, transparent și în timp util. Statele membre se asigură că coordonatorii serviciilor digitale dispun de toate resursele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile, inclusiv de resurse tehnice, financiare și umane suficiente pentru a-i supraveghea în mod adecvat pe toți furnizorii de servicii intermediare care intră în sfera lor de competență. Pentru a nu afecta în mod negativ independența coordonatorului său al serviciilor digitale, fiecare stat membru se asigură că acesta dispune de suficientă autonomie în gestionarea bugetului său, în limitele generale ale bugetului.

(2) Atunci când își îndeplinesc sarcinile și își exercită competențele în conformitate cu prezentul regulament, coordonatorii serviciilor digitale acționează în deplină independență. Coordonatorii serviciilor digitale nu sunt supuși niciunei influențe externe, indiferent dacă aceasta este directă sau indirectă, și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la nicio altă autoritate publică sau parte privată.

(3) Alineatul (2) de la prezentul articol nu aduce atingere sarcinilor coordonatorilor serviciilor digitale din cadrul sistemului de supraveghere și de asigurare a respectării normelor prevăzute în prezentul regulament și nici cooperării cu alte autorități competente în conformitate cu articolul 49 alineatul (2). Alineatul (2) de la prezentul articol nu împiedică exercitarea controlului jurisdicțional și, de asemenea, nu aduce atingere cerințelor proporționale în materie de responsabilitate în ceea ce privește activitățile generale ale coordonatorilor serviciilor digitale, cum ar fi cheltuielile financiare sau raportarea către parlamentele naționale, cu condiția ca cerințele respective să nu submineze realizarea obiectivelor prezentului regulament.

Articolul 51

Competențele coordonatorilor serviciilor digitale

(1) În cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, coordonatorii serviciilor digitale au următoarele competențe de investigare în ceea ce privește conduita furnizorilor de servicii intermediare care intră în sfera de competență a statului lor membru:

- (a) competența de a le solicita furnizorilor respectivi, precum și altor persoane care acționează în scopuri legate de activitatea lor comercială, economică, meșteșugărească sau profesională care ar putea, în mod rezonabil, să aibă cunoștință de informații referitoare la o presupusă încălcare a prezentului regulament, inclusiv organizațiilor care efectuează auditurile menționate la articolul 37 și la articolul 75 alineatul (2), să furnizeze informațiile respective fără întârzieri nejustificate;
- (b) competența de a efectua sau de a solicita unei autorități judiciare din statul lor membru să dispună inspecții în orice incinte pe care le folosesc furnizorii respectivi sau persoanele respective în scopuri legate de activitatea lor comercială, economică, meșteșugărească sau profesională sau de a solicita altor autorități publice să facă acest lucru, pentru a examina, a confisca, a efectua sau a obține copii ale informațiilor referitoare la o presupusă încălcare, sub orice formă, indiferent de mediul de stocare;
- (c) competența de a solicita oricărui membru al personalului sau oricărui reprezentant al furnizorilor sau persoanelor respective explicații cu privire la orice informații referitoare la o presupusă încălcare și de a înregistra răspunsurile cu consimțământul persoanei în cauză prin orice mijloace tehnice.

(2) În cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, coordonatorii serviciilor digitale au următoarele competențe de asigurare a respectării normelor în ceea ce privește furnizorii de servicii intermediare care intră în sfera de competență a statului lor membru:

- (a) competența de a accepta angajamentele oferite de furnizorii respectivi în ceea ce privește respectarea de către aceștia a prezentului regulament și de a conferi caracter obligatoriu angajamentelor respective;
- (b) competența de a dispune încetarea încălcărilor și, după caz, de a impune măsuri corective proporționale cu încălcarea și necesare pentru a pune capăt efectiv încălcării sau de a solicita unei autorități judiciare din statul lor membru să facă acest lucru;
- (c) competența de a impune amenzi sau de a solicita unei autorități judiciare din statul lor membru să facă acest lucru, în conformitate cu articolul 52, pentru nerespectarea prezentului regulament, inclusiv pentru nerespectarea eventualelor ordine de investigare emise în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol;
- (d) competența de a impune penalități cu titlu cominatoriu sau de a solicita unei autorități judiciare din statul lor membru să facă acest lucru, în conformitate cu articolul 52, pentru a se asigura că se pune capăt încălcării în conformitate cu un ordin emis în temeiul literei (b) de la prezentul paragraf sau pentru nerespectarea eventualelor ordine de investigare emise în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol;
- (e) competența de a adopta măsuri provizorii sau de a solicita autorității judiciare naționale competente din statul lor membru să facă acest lucru, pentru a evita riscul unui prejudiciu grav.

În ceea ce privește primul paragraf literele (c) și (d), coordonatorii serviciilor digitale au, de asemenea, competențele de asigurare a respectării normelor prevăzute la literele respective în ceea ce privește celelalte persoane menționate la alineatul (1) în caz de nerespectare de către acestea a unui ordin care le-a fost emis în temeiul alineatului respectiv. Coordonatorii serviciilor digitale exercită respectivele competențe de asigurare a respectării normelor numai după ce au furnizat în timp util celorlalte persoane respective toate informațiile relevante referitoare la ordinele respective, inclusiv perioada lor de aplicare, amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu care pot fi impuse în caz de nerespectare și căile de atac.

(3) În cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, coordonatorii serviciilor digitale au, de asemenea, competența de a lua următoarele măsuri în ceea ce privește furnizorii de servicii intermediare care intră în sfera de competență a statului lor membru, în cazul în care au fost epuizate toate celelalte competențe prevăzute în prezentul articol menite să asigure încetarea încălcării, dar încălcarea nu a fost remediată sau continuă și cauzează prejudicii grave care nu pot fi evitate prin exercitarea altor competențe disponibile în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern:

- (a) să solicite organului de conducere al furnizorilor respectivi ca, fără întârzieri nejustificate, să examineze situația, să adopte și să prezinte un plan de acțiune care să descrie măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării, să se asigure că furnizorul ia măsurile respective și să prezinte rapoarte cu privire la măsurile luate;
- (b) să solicite autorității judiciare competente din statul lor membru să dispună restricționarea temporară a accesului destinatarilor serviciului vizat de încălcare sau, numai în cazul în care acest lucru nu este fezabil din punct de vedere tehnic, la interfața online a furnizorului de servicii intermediare pe care are loc încălcarea, atunci când coordonatorii serviciilor digitale consideră că un furnizor de servicii intermediare nu a respectat în mod suficient cerințele menționate la litera (a), că încălcarea nu a fost remediată sau continuă și cauzează prejudicii grave și că încălcarea presupune o infracțiune care implică o amenințare la adresa vieții sau a siguranței persoanelor.

Cu excepția cazului în care acționează la cererea Comisiei menționată la articolul 82, înainte de a trimite cererea menționată la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat, coordonatorul serviciilor digitale invită părțile interesate să prezinte observații scrise într-un termen de minimum două săptămâni, descriind măsurile pe care intenționează să le solicite și identificând destinatarul sau destinarii vizați. Furnizorul de servicii intermediare, destinatarul sau destinarii vizați și orice alt terț care demonstrează un interes legitim au dreptul de a participa la procedura desfășurată de autoritatea judiciară competentă. Orice măsură dispusă trebuie să fie proporțională cu natura, gravitatea, recurența și durata încălcării, fără a restricționa în mod nejustificat accesul destinatarilor serviciului în cauză la informații legale.

Restricționarea accesului se face pe o perioadă de patru săptămâni, sub rezerva posibilității ca, prin ordinul său, autoritatea judiciară competentă să permită coordonatorului serviciilor digitale să prelungească perioada respectivă cu perioade suplimentare având aceeași durată, în limita unui număr maxim de prelungiri stabilit de autoritatea judiciară respectivă. Coordonatorul serviciilor digitale prelungește perioada numai în cazul în care, după luarea în considerare a drepturilor și intereselor tuturor părților afectate de restricția respectivă și toate circumstanțele relevante, inclusiv orice informație pe care furnizorul de servicii intermediare, destinatarul sau destinarii și orice alt terț care a demonstrat un interes legitim i-o poate furniza, coordonatorul serviciilor digitale consideră că au fost îndeplinite ambele condiții de mai jos:

- (a) furnizorul de servicii intermediare nu a luat măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării;
- (b) restricția temporară nu restricționează în mod nejustificat accesul destinatarilor serviciului la informații legale, având în vedere numărul destinatarilor afectați și existența unor alternative adecvate și ușor accesibile.

În cazul în care coordonatorul serviciilor digitale consideră că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la al treilea paragraf literele (a) și (b), dar nu mai poate prelungi perioada în temeiul celui de al treilea paragraf, coordonatorul serviciilor digitale transmite o nouă solicitare autorității judiciare competente, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (b).

- (4) Competențele enumerate la alineatele (1), (2) și (3) nu aduc atingere secțiunii 3.
- (5) Măsurile luate de coordonatorii serviciilor digitale în exercitarea competențelor lor enumerate la alineatele (1), (2) și (3) trebuie să fie eficace, cu efect de descurajare și proporționale, ținând seama în special de natura, gravitatea, recurența și durata încălcării sau a presupusei încălcări la care se referă măsurile respective, precum și de capacitatea economică, tehnică și operațională a furnizorului de servicii intermediare în cauză, dacă este cazul.
- (6) Statele membre stabilesc norme și proceduri specifice pentru exercitarea competențelor prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) și se asigură că orice exercitare a competențelor respective face obiectul unor garanții adecvate prevăzute în dreptul intern aplicabil, cu respectarea Cartei și a principiilor generale ale dreptului Uniunii. În special, măsurile respective pot fi luate numai în conformitate cu dreptul la respectarea vieții private și cu dreptul la apărare, inclusiv cu dreptul de a fi ascultat și dreptul de acces la dosar, și sub rezerva dreptului tuturor părților afectate la o cale de atac eficace.

Articolul 52

Sancțiuni

- (1) Statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament de către furnizorii de servicii intermediare din sfera lor de competență și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora în conformitate cu articolul 51.
- (2) Sancțiunile trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică Comisiei normele și măsurile respective și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.
- (3) Statele membre se asigură că cuantumul maxim al amenzilor care pot fi impuse pentru nerespectarea unei obligații prevăzute în prezentul regulament este de 6 % din cifra de afaceri anuală la nivel mondial înregistrată în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare în cauză. Statele membre se asigură că cuantumul maxim al amenzii care poate fi impusă pentru furnizarea de informații incorecte, incomplete sau care induc în eroare, pentru lipsa unui răspuns sau pentru nerezificarea informațiilor incorecte, incomplete sau care induc în eroare și pentru refuzul de a se supune unei inspecții este de 1 % din venitul anual sau din cifra de afaceri anuală la nivel mondial înregistrat(ă) în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare sau de persoana în cauză.
- (4) Statele membre se asigură că cuantumul maxim zilnic al unei penalități cu titlu cominatoriu este de 5 % din cifra de afaceri zilnică medie la nivel mondial sau din venitul zilnic mediu la nivel mondial înregistrat(ă) în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare în cauză, calculată de la data specificată în decizia în cauză.

Articolul 53

Dreptul de a depune o plângere

Destinatarii serviciului, precum și orice organism, organizație sau asociație mandatată să exercite în numele lor drepturile conferite de prezentul regulament au dreptul de a depune o plângere împotriva furnizorilor de servicii intermediare, invocând o încălcare a prezentului regulament, la coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care este situat sau stabilit destinatarul serviciului. Coordonatorul serviciilor digitale analizează plângerea și, dacă este cazul, o transmite coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, însoțită de un aviz, dacă acest lucru este considerat oportun. În cazul în care plângerea intră în sfera de responsabilitate a unei alte autorități competente din statul său membru, coordonatorul serviciilor digitale care primește plângerea o transmite autorității respective. În cursul acestor proceduri, ambele părți au dreptul să fie audiate și să primească informații adecvate despre stadiul plângerii, în conformitate cu dreptul intern.

*Articolul 54***Despăgubiri**

Destinatarii serviciului au dreptul să solicite furnizorilor de servicii intermediare, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, despăgubiri pentru orice daune sau pierderi suferite ca urmare a încălcării de către furnizorii respectivi a obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

*Articolul 55***Rapoarte de activitate**

(1) Coordonatorii serviciilor digitale întocmesc rapoarte anuale cu privire la activitățile lor desfășurate în temeiul prezentului regulament, în care includ numărul de plângeri primite în temeiul articolului 53 și o prezentare generală a acțiunilor întreprinse în urma acestora. Coordonatorii serviciilor digitale pun rapoartele anuale la dispoziția publicului într-un format care poate fi citit automat, sub rezerva normelor aplicabile privind confidențialitatea informațiilor în temeiul articolului 84, și le transmit Comisiei și comitetului.

(2) Raportul anual include, de asemenea, următoarele informații:

- (a) numărul și obiectul ordinelor de acțiune împotriva conținutului ilegal și ale ordinelor de a furniza informații emise în conformitate cu articolele 9 și 10 de către orice autoritate judiciară sau administrativă națională a statului membru al coordonatorului serviciilor digitale în cauză;
- (b) acțiunile întreprinse pentru a da curs ordinelor respective, astfel cum au fost comunicate coordonatorului serviciilor digitale în temeiul articolelor 9 și 10.

(3) În cazul în care un stat membru a desemnat mai multe autorități competente în temeiul articolului 49, acesta se asigură că coordonatorul serviciilor digitale întocmește un raport unic referitor la activitățile tuturor autorităților competente și că coordonatorul serviciilor digitale primește toate informațiile relevante și sprijinul necesar în acest scop din partea celorlalte autorități competente în cauză.

*SECȚIUNEA 2***Competențe, investigații coordonate și mecanisme de asigurare a coerenței***Articolul 56***Competențe**

(1) Statul membru în care se află locul principal de stabilire al furnizorului de servicii intermediare are competența exclusivă de a supraveghea și a asigura respectarea prezentului regulament, cu excepția competențelor prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Comisia are competența exclusivă de a supraveghea și a asigura respectarea capitolului III secțiunea 5.

(3) Pe lângă competențele prevăzute în capitolul III secțiunea 5, Comisia are competența de a supraveghea și a asigura respectarea prezentului regulament în ceea ce privește furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari.

(4) În cazul în care Comisia nu a inițiat proceduri pentru aceeași încălcare, statul membru în care se află locul principal de stabilire al furnizorului unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare are competența de a supraveghea și de a asigura respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, altele decât cele prevăzute în capitolul III secțiunea 5, în ceea ce privește furnizorii respectivi.

(5) Statele membre și Comisia supraveghează și asigură respectarea prezentului regulament în strânsă cooperare.

(6) În cazul în care un furnizor de servicii intermediare nu este stabilit în Uniune, competența de a supraveghea și de a asigura respectarea obligațiilor relevante din prezentul regulament revine statului membru în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul său legal sau Comisiei, după caz, în conformitate cu alineatele (1) și (4) de la prezentul articol.

(7) În cazul în care un furnizor de servicii intermediare nu numește un reprezentant legal în conformitate cu articolul 13, toate statele membre și, în cazul unui furnizor al unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare, Comisia au competența de a supraveghea și a asigura respectarea normelor în conformitate cu prezentul articol.

În cazul în care un coordonator al serviciilor digitale intenționează să își exercite competențele în temeiul prezentului alineat, acesta notifică toți ceilalți coordonatori ai serviciilor digitale și Comisia și se asigură că sunt respectate garanțiile aplicabile prevăzute de Cartă, în special pentru a evita ca același comportament să fie sancționat de mai multe ori pentru încălcarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament. În cazul în care intenționează să își exercite competențele în temeiul prezentului alineat, Comisia informează toți ceilalți coordonatori ai serviciilor digitale în acest sens. În urma notificării în temeiul prezentului alineat, alte state membre nu inițiază proceduri pentru același comportament ca cel menționat în notificare.

Articolul 57

Asistența reciprocă

(1) Coordonatorii serviciilor digitale și Comisia cooperează strâns și își oferă reciproc asistență în vederea aplicării prezentului regulament în mod coerent și eficient. Asistența reciprocă include, în special, schimbul de informații în conformitate cu prezentul articol și obligația coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire de a informa toți coordonatorii serviciilor digitale din țările de destinație, comitetul și Comisia cu privire la deschiderea unei investigații și la intenția de a lua o decizie finală, inclusiv evaluarea sa, cu privire la un anumit furnizor de servicii intermediare.

(2) În scopul unei investigații, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire poate solicita altor coordonatori ai serviciilor digitale să furnizeze informații specifice pe care le dețin cu privire la un anumit furnizor de servicii intermediare sau să își exercite competențele de investigare menționate la articolul 51 alineatul (1) în ceea ce privește informații specifice localizate în statul lor membru. După caz, coordonatorul serviciilor digitale care primește solicitarea poate implica alte autorități competente sau alte autorități publice din statul membru în cauză.

(3) Coordonatorul serviciilor digitale care primește solicitarea în temeiul alineatului (2) dă curs solicitării respective și îl informează pe coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire cu privire la măsurile luate, fără întârzieri nejustificate și în termen de cel mult două luni de la primirea acesteia, cu excepția cazului în care:

- (a) sfera sau obiectul solicitării este insuficient precizată sau justificată ori este disproporționată având în vedere scopurile investigației; sau
- (b) nici coordonatorul serviciilor digitale, nici altă autoritate competentă sau altă autoritate publică din statul membru respectiv nu se află în posesia informațiilor solicitate și nici nu pot avea acces la acestea; sau
- (c) solicitarea nu poate fi respectată fără a încălca dreptul Uniunii sau dreptul intern.

Coordonatorul serviciilor digitale care primește solicitarea își justifică refuzul prin transmiterea unui răspuns motivat, în termenul prevăzut la primul paragraf.

Articolul 58

Cooperarea transfrontalieră dintre coordonatorii serviciilor digitale

(1) Cu excepția cazului în care Comisia a inițiat o investigație pentru aceeași presupusă încălcare, în cazul în care un coordonator al serviciilor digitale din țara de destinație are motive să suspecteze că un furnizor al unui serviciu intermediar a săvârșit o încălcare a prezentului regulament care îi afectează în mod negativ pe destinatarii serviciului din statul membru al coordonatorului serviciilor digitale, acesta îi poate solicita coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să analizeze chestiunea și să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament.

(2) Cu excepția cazului în care Comisia a inițiat o investigație pentru aceeași presupusă încălcare, la cererea a cel puțin trei coordonatori ai serviciilor digitale din țările de destinație, care au motive să suspecteze că un furnizor specific de servicii intermediare a săvârșit o încălcare a prezentului regulament care îi afectează în mod negativ pe destinatarii serviciului din statul lor membru, comitetul poate solicita coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să analizeze chestiunea și să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament.

(3) Solicitarea formulată în temeiul alineatului (1) sau (2) se motivează în mod corespunzător și indică cel puțin:

(a) punctul de contact al furnizorului de servicii intermediare în cauză, prevăzut la articolul 11;

(b) o descriere a faptelor relevante, a dispozițiilor vizate din prezentul regulament și a motivelor pentru care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea sau comitetul suspectează că furnizorul a încălcat prezentul regulament, inclusiv descrierea efectelor negative ale presupusei încălcări;

(c) orice alte informații pe care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea sau comitetul le consideră relevante, inclusiv, după caz, informații colectate din proprie inițiativă sau sugestii privind măsuri specifice de investigare sau de asigurare a respectării legii care trebuie luate, inclusiv măsuri provizorii.

(4) Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire ține seama în cea mai mare măsură posibilă de solicitarea sau recomandarea formulată în temeiul alineatului (1) sau (2) de la prezentul articol. În cazul în care consideră că nu dispune de suficiente informații pentru a da curs solicitării și are motive să considere că coordonatorul serviciilor digitale care a trimis solicitarea sau comitetul ar putea furniza informații suplimentare, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire poate fie să solicite aceste informații în conformitate cu articolul 57, fie, ca alternativă, să inițieze o investigație comună în temeiul articolului 60 alineatul (1) în care să fie implicat cel puțin coordonatorul serviciilor digitale solicitant. Termenul prevăzut la alineatul (5) de la prezentul articol se suspendă până la furnizarea informațiilor suplimentare respective sau până la refuzarea invitației de a participa la investigația comună.

(5) Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire transmite coordonatorului serviciilor digitale care a transmis solicitarea și comitetului, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în decurs de cel mult două luni de la primirea solicitării în temeiul alineatului (1) sau (2), evaluarea cu privire la încălcarea suspectată, însoțită de o explicație privind eventualele măsuri de investigare sau de asigurare a respectării normelor luate sau avute în vedere în legătură cu evaluarea respectivă în scopul de a asigura respectarea prezentului regulament.

Articolul 59

Sesizarea Comisiei

(1) În absența unei comunicări în termenul prevăzut la articolul 58 alineatul (5) sau în cazul unui dezacord al comitetului cu evaluarea sau măsurile luate sau avute în vedere în temeiul articolului 58 alineatul (5) sau în cazurile menționate la articolul 60 alineatul (3), comitetul poate sesiza Comisia, furnizând toate informațiile relevante. Informațiile respective includ cel puțin solicitarea sau recomandarea trimisă coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, evaluarea efectuată de respectivul coordonator al serviciilor digitale, motivele dezacordului și orice informație suplimentară care justifică sesizarea.

(2) Comisia analizează chestiunea în termen de două luni de la data la care a fost sesizată în temeiul alineatului (1), după consultarea coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire.

(3) În cazul în care, în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol, Comisia consideră că evaluarea efectuată sau măsurile de investigare sau de asigurare a respectării normelor luate sau avute în vedere în temeiul articolului 58 alineatul (5) sunt insuficiente pentru a asigura în mod efectiv respectarea acestuia sau sunt incompatibile în alt mod cu prezentul regulament, aceasta comunică opinia sa coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și comitetului și solicită coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să revizuiască chestiunea.

Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire ia măsurile de investigare sau de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament, ținând seama în cea mai mare măsură posibilă de opinia și de cererea de reexaminare din partea Comisiei. Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire informează Comisia, precum și coordonatorul serviciilor digitale solicitant sau comitetul care a luat măsuri în temeiul articolului 58 alineatul (1) sau (2) cu privire la măsurile luate, în termen de două luni de la cererea de reexaminare.

Articolul 60

Investigații comune

- (1) Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire poate lansa și conduce investigații comune cu participarea unuia sau mai multor coordonatori ai serviciilor digitale implicați:
 - (a) din proprie inițiativă, pentru a investiga o presupusă încălcare a prezentului regulament de către un anumit furnizor de servicii intermediare în mai multe state membre; sau
 - (b) la recomandarea comitetului, acționând la cererea a cel puțin trei coordonatori ai serviciilor digitale, care invocă, pe baza unei suspiciuni rezonabile, existența unei încălcări a prezentului regulament de către un anumit furnizor de servicii intermediare care îi afectează pe destinatarii serviciului din statele lor membre.
- (2) Orice coordonator al serviciilor digitale care demonstrează un interes legitim de a participa la o investigație comună în temeiul alineatului (1) poate solicita să facă acest lucru. Investigația comună se încheie în termen de trei luni de la data deschiderii sale, cu excepția cazului în care participanții convin altfel.

Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire comunică poziția sa preliminară cu privire la presupusa încălcare în termen de cel mult o lună de la expirarea termenului menționat la primul paragraf tuturor coordonatorilor serviciilor digitale, Comisiei și comitetului. Poziția preliminară ține seama de opiniile tuturor celorlalți coordonatori ai serviciilor digitale care participă la investigația comună. După caz, respectiva poziție preliminară stabilește, de asemenea, măsurile de asigurare a respectării normelor avute în vedere.

- (3) Comitetul poate sesiza Comisia în temeiul articolului 59, în cazul în care:
 - (a) coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire nu și-a comunicat poziția preliminară în termenul prevăzut la alineatul (2);
 - (b) comitetul este în dezacord substanțial cu poziția preliminară comunicată de coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire; sau
 - (c) coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire nu a inițiat în mod prompt investigația comună în urma recomandării comitetului în temeiul alineatului (1) litera (b).
- (4) Pe parcursul desfășurării investigației comune, coordonatorii serviciilor digitale participanți cooperează cu bună credință, ținând seama, după caz, de indicațiile coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și de recomandarea comitetului. Coordonatorii serviciilor digitale din țara de destinație care participă la investigația comună au dreptul, la cererea coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau după consultarea acestuia, să își exercite competențele de investigare menționate la articolul 51 alineatul (1) cu privire la furnizorii de servicii intermediare vizați de presupusa încălcare, în ceea ce privește informațiile și incintele situate pe teritoriul lor.

SECȚIUNEA 3

Comitetul european pentru servicii digitale

Articolul 61

Comitetul european pentru servicii digitale

- (1) Se înființează un grup consultativ independent al coordonatorilor serviciilor digitale cu atribuții în materie de supraveghere a furnizorilor de servicii intermediare, denumit „Comitetul european pentru servicii digitale” („comitetul”).
- (2) Comitetul le furnizează consiliere coordonatorilor serviciilor digitale și Comisiei în conformitate cu prezentul regulament, în vederea îndeplinirii următoarelor obiective:
 - (a) să contribuie la aplicarea consecventă a prezentului regulament și la cooperarea eficace dintre coordonatorii serviciilor digitale și Comisie în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul regulament;
 - (b) să coordoneze și să contribuie la orientările și analizele Comisiei și ale coordonatorilor serviciilor digitale, precum și ale altor autorități competente, referitoare la problemele emergente din cadrul pieței interne în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul regulament;
 - (c) să le acorde asistență coordonatorilor serviciilor digitale și Comisiei la supravegherea platformelor online foarte mari.

Articolul 62

Structura comitetului

- (1) Comitetul este format din coordonatorii serviciilor digitale, care sunt reprezentați de înalți funcționari. Nedesemnarea de către unul sau mai multe dintre statele membre a unui coordonator al serviciilor digitale nu împiedică executarea de către comitet a sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament. În cazul în care se prevede astfel în dreptul intern, la comitet pot participa, alături de coordonatorul serviciilor digitale, și alte autorități competente cărora li s-au încredințat responsabilități operaționale specifice în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament. La reuniuni pot fi invitate și alte autorități naționale în cazul în care chestiunile discutate le privesc.
 - (2) Comitetul este prezidat de Comisie. Comisia convoacă reuniunile și pregătește ordinea de zi în conformitate cu sarcinile care revin comitetului în temeiul prezentului regulament și în concordanță cu regulamentul său de procedură. Atunci când comitetului i se solicită să adopte o recomandare în temeiul prezentului regulament, acesta pune imediat solicitarea la dispoziția altor coordonatori ai serviciilor digitale, prin intermediul sistemului de schimb de informații prevăzut la articolul 85.
 - (3) Fiecare stat membru dispune de un vot. Comisia nu are drept de vot.
- La adoptarea deciziilor, comitetul hotărăște cu majoritate simplă. Atunci când adoptă o recomandare adresată Comisiei astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (1) primul paragraf, comitetul votează în termen de 48 de ore de la solicitarea președintelui comitetului.
- (4) Comisia furnizează sprijin administrativ și analitic pentru activitățile desfășurate de comitet în temeiul prezentului regulament.
 - (5) Comitetul poate invita experți și observatori să participe la reuniunile sale și poate coopera cu alte organe, oficii, agenții și grupuri consultative ale Uniunii, precum și cu experți externi, după caz. Comitetul pune la dispoziția publicului rezultatele acestei cooperări.
 - (6) Comitetul poate consulta părțile interesate și face publice rezultatele unor astfel de consultări.
 - (7) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură după ce a obținut aprobarea Comisiei.

Articolul 63

Sarcinile comitetului

(1) În cazul în care sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 61 alineatul (2), comitetul îndeplinește, în special, următoarele sarcini:

- (a) sprijină coordonarea investigațiilor comune;
- (b) sprijină autoritățile competente în analiza rapoartelor și a rezultatelor auditurilor desfășurate cu privire la platformele online foarte mari sau la motoarele de căutare online foarte mari, a căror transmitere este prevăzută de prezentul regulament;
- (c) emite avize și recomandări destinate coordonatorilor serviciilor digitale sau le furnizează consiliere în conformitate cu prezentul regulament, ținând seama în special de libertatea de a presta servicii a furnizorilor de servicii intermediare;
- (d) consiliază Comisia cu privire la măsurile menționate la articolul 66 și adoptă avize cu privire la platformele online foarte mari sau la motoarele de căutare online foarte mari, în conformitate cu prezentul regulament;
- (e) sprijină și promovează elaborarea și punerea în aplicare a standardelor, orientărilor, rapoartelor, modelelor și codurilor de conduită europene, în cooperare cu părțile interesate relevante, astfel cum se prevede în prezentul regulament, inclusiv prin emiterea de avize sau recomandări cu privire la aspecte legate de articolul 44, precum și identificarea problemelor emergente în legătură cu aspectele reglementate de prezentul regulament.

(2) Coordonatorii serviciilor digitale și, după caz, alte autorități competente care nu dau curs avizelor, solicitărilor sau recomandărilor adoptate de comitet care le sunt adresate prezintă motivele pentru care au ales să nu dea curs respectivelor acte, inclusiv o explicație cu privire la investigațiile, acțiunile și măsurile pe care le-au pus în aplicare, în cadrul rapoartelor lor publicate în temeiul prezentului regulament sau al deciziilor lor relevante, după caz.

SECȚIUNEA 4

Supraveghere, investigare, asigurarea respectării normelor și monitorizare în ceea ce privește furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari

Articolul 64

Dezvoltarea cunoștințelor de specialitate și a capacităților

(1) Comisia, în cooperare cu coordonatorii serviciilor digitale și cu comitetul, dezvoltă cunoștințele de specialitate și capacitățile la nivelul Uniunii, inclusiv, după caz, prin detașarea personalului statelor membre.

(2) În plus, Comisia, în cooperare cu coordonatorii serviciilor digitale și cu comitetul, coordonează evaluarea problemelor sistemice și emergente din întreaga Uniune în ceea ce privește platformele online foarte mari sau motoarele de căutare online foarte mari în legătură cu aspectele vizate de prezentul regulament.

(3) Comisia poate solicita coordonatorilor serviciilor digitale, comitetului și altor organe, oficii și agenții ale Uniunii care dețin cunoștințele de specialitate relevante să sprijine evaluarea problemelor sistemice și emergente din întreaga Uniune în temeiul prezentului regulament.

(4) Statele membre cooperează cu Comisia în special prin intermediul coordonatorilor lor ai serviciilor digitale și al altor autorități competente, după caz, inclusiv prin punerea la dispoziție a cunoștințelor de specialitate și capacităților acestora.

*Articolul 65***Asigurarea respectării obligațiilor furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari**

(1) În scopul de a investiga respectarea de către furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, Comisia poate exercita competențele de investigare prevăzute în prezenta secțiune chiar înainte de a iniția proceduri în temeiul articolului 66 alineatul (2). Comisia poate exercita competențele respective din proprie inițiativă sau în urma unei cereri formulate în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol.

(2) În cazul în care un coordonator al serviciilor digitale are motive să suspecteze că un furnizor al unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare a încălcat dispozițiile capitolului III secțiunea 5 sau a încălcat în mod sistemic oricare dintre dispozițiile prezentului regulament, afectându-i în mod grav pe destinatarii serviciului din statul său membru, acesta poate transmite Comisiei, prin sistemul de schimb de informații menționat la articolul 85, o solicitare de analizare a chestiunii.

(3) Solicitarea formulată în temeiul alineatului (2) se motivează în mod corespunzător și indică cel puțin:

- (a) punctul de contact al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, prevăzut la articolul 11;
- (b) o descriere a faptelor relevante, a dispozițiilor vizate din prezentul regulament și a motivelor pentru care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea suspectează că furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză a încălcat prezentul regulament, inclusiv o descriere a faptelor care demonstrează caracterul sistemic al presupusei încălcări;
- (c) orice alte informații pe care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea le consideră relevante, inclusiv, după caz, informații colectate din proprie inițiativă.

*Articolul 66***Inițierea procedurilor de către Comisie și cooperarea în cadrul investigației**

(1) Comisia poate iniția proceduri în vederea eventualei adoptări a unor decizii în temeiul articolelor 73 și 74 cu privire la comportamentul în cauză al furnizorului platformei online foarte mari sau motorului de căutare online foarte mare pe care Comisia îl suspectează că a încălcat oricare dintre dispozițiile prezentului regulament.

(2) În cazul în care decide să inițieze proceduri în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, Comisia transmite o notificare în acest sens tuturor coordonatorilor serviciilor digitale și comitetului prin intermediul sistemului de schimb de informații menționat la articolul 85, precum și furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză.

Coordonatorii serviciilor digitale transmit Comisiei, fără întârzieri nejustificate după ce au fost informați cu privire la inițierea procedurilor, orice informații pe care le dețin cu privire la încălcarea în cauză.

Inițierea procedurilor în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol de către Comisie degreveză coordonatorul serviciilor digitale sau orice autoritate competentă, după caz, de competența sa de a supraveghea și de a asigura respectarea normelor prevăzute în prezentul regulament în temeiul articolului 56 alineatul (4).

(3) În exercitarea competențelor sale de investigare în temeiul prezentului regulament, Comisia poate solicita sprijinul individual sau comun al oricărui coordonator al serviciilor digitale vizat de presupusa încălcare, inclusiv al coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire. Coordonatorii serviciilor digitale care au primit o astfel de solicitare și, în cazul în care este implicată de coordonatorul serviciilor digitale, orice altă autoritate competentă cooperează în mod loial și în timp util cu Comisia și au dreptul de a-și exercita competențele de investigare menționate la articolul 51 alineatul (1) în ceea ce privește furnizorul de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari în cauză, în legătură cu informațiile, persoanele și sediile situate pe teritoriul statului lor membru și în conformitate cu solicitarea.

(4) Comisia furnizează coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și comitetului toate informațiile relevante cu privire la exercitarea competențelor menționate la articolele 67-72 și la constatările sale preliminare menționate la articolul 79 alineatul (1). Comitetul transmite Comisiei opinia sa cu privire la constatările preliminare respective în termenul stabilit în temeiul articolului 79 alineatul (2). În decizia sa, Comisia ține seama în cea mai mare măsură posibilă de orice opinie a comitetului.

Articolul 67

Solicitări de informații

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt atribuite în temeiul prezentei secțiuni, Comisia poate solicita, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, precum și oricărei alte persoane fizice sau juridice care acționează în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau profesională și care ar putea, în mod rezonabil, să aibă cunoștință de informații referitoare la presupusa încălcare, inclusiv organizațiilor care efectuează auditurile menționate la articolul 37 și la articolul 75 alineatul (2), să furnizeze aceste informații într-un termen rezonabil.

(2) Atunci când transmite o cerere simplă de informații furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori unei alte persoane menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia menționează temeiul juridic și scopul cererii, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește termenul în care trebuie furnizate informațiile, precum și amenzile prevăzute la articolul 74 pentru furnizarea de informații incorecte, incomplete sau care induc în eroare.

(3) Atunci când solicită printr-o decizie furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori unei alte persoane menționate la alineatul (1) de la prezentul articol să furnizeze informații, Comisia menționează temeiul juridic și scopul solicitării, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește termenul în care trebuie furnizate informațiile. Comisia indică, de asemenea, amenzile prevăzute la articolul 74 și indică sau impune penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 76. De asemenea, aceasta indică dreptul de a ataca decizia la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

(4) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari în cauză ori o altă persoană menționată la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice, întreprinderile sau societățile ori, în cazul în care acestea nu au personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte furnizează informațiile solicitate în numele furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză sau al altei persoane menționate la alineatul (1). Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă au în continuare întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau care induc în eroare.

(5) La cererea Comisiei, coordonatorii serviciilor digitale și celelalte autorități competente îi furnizează acesteia toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își poată îndeplini îndatoririle care i-au fost atribuite în conformitate cu prezenta secțiune.

(6) Comisia, fără întârzieri nejustificate, după ce a trimis cererea simplă sau decizia menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, transmite o copie a acesteia coordonatorilor serviciilor digitale, prin intermediul sistemului de schimb de informații menționat la articolul 85.

Articolul 68

Competența de a desfășura interviuri și de a lua declarații

(1) Pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentei secțiuni, Comisia poate să intervieveze orice persoană fizică sau juridică care consimte să fie interviuată, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații, în legătură cu presupusa încălcare. Comisia are dreptul de a înregistra astfel de interviuri prin mijloace tehnice adecvate.

(2) În cazul în care interviul menționat la alineatul (1) se desfășoară în alte sedii decât cele ale Comisiei, Comisia informează coordonatorul serviciilor digitale din statul membru pe teritoriul căruia are loc interviul. Dacă respectivul coordonator al serviciilor digitale solicită acest lucru, funcționarii săi pot acorda asistență funcționarilor și celorlalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie să desfășoare interviul.

Articolul 69

Competența de a efectua inspecții

(1) Pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentei secțiuni, Comisia poate efectua toate inspecțiile necesare în incintele furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori ale altei persoane menționate la articolul 67 alineatul (1).

(2) Funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie să efectueze o inspecție sunt împuterniciți:

- (a) să intre în orice sediu, pe orice teren și în orice mijloc de transport al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, ori al celeilalte persoane în cauză;
- (b) să examineze registrele și alte documente legate de prestarea serviciului în cauză, indiferent de suportul pe care sunt stocate;
- (c) să ridice sau să obțină, în orice format, copii sau extrase din astfel de registre sau alte evidențe;
- (d) să solicite furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare ori celeilalte persoane în cauză să ofere acces și explicații cu privire la organizarea, funcționarea, sistemul informatic, algoritmi, tratarea datelor și practicile sale comerciale și să înregistreze sau să documenteze explicațiile oferite;
- (e) să sigileze orice incinte utilizate în scopuri legate de activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau profesională a furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare ori a celeilalte persoane în cauză, precum și registrele sau alte documente, pe perioada și în măsura în care este necesar pentru inspecție;
- (f) să solicite oricărui reprezentant sau membru al personalului furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare ori al celeilalte persoane în cauză explicații cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile;
- (g) să adreseze întrebări oricărui astfel de reprezentant sau membru al personalului cu privire la obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile.

(3) Inspecțiile pot fi efectuate, de asemenea, cu asistență din partea auditorilor sau a experților numiți de Comisie în temeiul articolului 72 alineatul (2), precum și din partea coordonatorului serviciilor digitale sau a altor autorități naționale competente ale statului membru pe teritoriul căruia are loc inspecția.

(4) În cazul în care registrele și celelalte evidențe solicitate privind furnizarea serviciului vizat sunt incomplete sau în cazul în care răspunsurile la întrebările adresate în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol sunt incorecte, incomplete sau care induc în eroare, funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie să efectueze o inspecție își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise care precizează obiectul și scopul inspecției și sancțiunile prevăzute la articolele 74 și 76. În timp util înainte de inspecție, Comisia informează coordonatorul serviciilor digitale din statul membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția cu privire la inspecție.

(5) În cursul inspecțiilor, funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie, auditorii și experții desemnați de Comisie, precum și coordonatorul serviciilor digitale sau alte autorități competente ale statului membru pe teritoriul căruia are loc inspecția pot să solicite furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare ori celeilalte persoane în cauză să furnizeze explicații cu privire la organizarea, funcționarea, sistemul informatic, algoritmi, tratarea datelor și desfășurarea activităților sale și să adreseze întrebări personalului-cheie.

(6) Furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare ori cealaltă persoană fizică sau juridică în cauză are obligația de a se supune unei inspecții dispuse printr-o decizie a Comisiei. Decizia indică obiectul și scopul inspecției, stabilește data la care aceasta începe și indică sancțiunile prevăzute la articolele 74 și 76, precum și dreptul de a ataca decizia la Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Comisia se consultă cu coordonatorul serviciilor digitale din statul membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția înainte de a lua decizia respectivă.

(7) Funcționarii coordonatorului serviciilor digitale din statul membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția, precum și alte persoane autorizate sau desemnate de coordonator asistă în mod activ, la cererea respectivului coordonator al serviciilor digitale sau a Comisiei, funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie în legătură cu inspecția. În acest scop, aceștia dispun de competențele enumerate la alineatul (2).

(8) În cazul în care funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie constată că furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare ori cealaltă persoană în cauză se opune unei inspecții dispuse în temeiul prezentului articol, statul membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția, la cererea respectivilor funcționari sau a celorlalte persoane care îi însoțesc și în conformitate cu dreptul intern al statului membru, le acordă asistența necesară, inclusiv, dacă este cazul în temeiul dreptului intern respectiv, prin măsuri coercitive luate de o autoritate competentă de aplicare a legii, astfel încât să le permită să efectueze inspecția.

(9) În cazul în care asistența prevăzută la alineatul (8) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare naționale în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză, o astfel de autorizare este solicitată de coordonatorul serviciilor digitale din statul membru respectiv la cererea funcționarilor și a celorlalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie. O astfel de autorizare poate fi solicitată și în mod preventiv.

(10) În cazul în care se solicită autorizarea menționată la alineatul (9), autoritatea judiciară națională sesizată verifică dacă decizia Comisiei prin care se dispune inspecția este autentică și se asigură că măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare, nici excesive, având în vedere obiectul inspecției. Atunci când efectuează o astfel de verificare, autoritatea judiciară națională poate solicita Comisiei, direct sau prin intermediul coordonatorilor serviciilor digitale din statul membru în cauză, explicații detaliate, în special cu privire la motivele pentru care Comisia suspectează o încălcare a prezentului regulament, precum și cu privire la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare, ori a celeilalte persoane vizate. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu poate pune la îndoială necesitatea inspecției și nici nu poate solicita informații din dosarul Comisiei. Controlul legalității deciziei Comisiei se exercită doar de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 70

Măsuri provizorii

(1) În contextul procedurilor care pot conduce la adoptarea unei decizii de neconformitate în temeiul articolului 73 alineatul (1), în caz de urgență cauzată de riscul unor prejudicii grave pentru destinatarul serviciului, Comisia poate dispune, printr-o decizie, măsuri provizorii împotriva furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, pe baza constatării *prima facie* a unei încălcări.

(2) Decizia adoptată în temeiul alineatului (1) se aplică pe o durată determinată și poate fi reînnoită în măsura în care este necesar și adecvat.

*Articolul 71***Angajamente**

- (1) În cazul în care, în cursul procedurilor desfășurate în temeiul prezentei secțiuni, furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză se angajează să asigure respectarea dispozițiilor relevante ale prezentului regulament, Comisia poate, printr-o decizie, să confere angajamentelor respective caracter obligatoriu pentru furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză și să declare că nu mai există motive pentru a lua măsuri.
- (2) Comisia poate, la cerere sau din proprie inițiativă, să redeschidă procedura:
- (a) în cazul în care intervine o schimbare semnificativă privind oricare dintre faptele pe care s-a fundamentat decizia;
 - (b) în cazul în care furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză acționează în contradicție cu angajamentele asumate; sau
 - (c) în cazul în care decizia s-a întemeiat pe informații incomplete, incorecte sau care induc în eroare comunicate de furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori de o altă persoană menționată la articolul 67 alineatul (1).
- (3) În cazul în care consideră că angajamentele oferite de furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză nu sunt de natură să asigure respectarea efectivă a dispozițiilor relevante ale prezentului regulament, Comisia respinge angajamentele respective printr-o decizie motivată atunci când încheie procedurile.

*Articolul 72***Acțiuni de monitorizare**

- (1) În scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt atribuite în temeiul prezentei secțiuni, Comisia poate lua măsurile necesare pentru a monitoriza punerea în aplicare și respectarea efectivă a prezentului regulament de către furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare. Comisia poate dispune ca furnizorul să ofere acces la bazele sale de date și la algoritmi săi, precum și explicații referitoare la aceștia. Astfel de acțiuni pot include impunerea unei obligații pentru furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare de a păstra toate documentele considerate necesare pentru a evalua punerea în aplicare și respectarea obligațiilor în temeiul prezentului regulament.
- (2) Acțiunile prevăzute la alineatul (1) pot include numirea unor experți și auditori externi independenți, precum și a unor experți și auditori din partea autorităților naționale competente cu acordul autorității vizate, care să acorde asistență Comisiei în ceea ce privește monitorizarea aplicării efective și a respectării dispozițiilor relevante din prezentul regulament și să îi furnizeze acesteia opinii de specialitate sau cunoștințe specifice.

*Articolul 73***Neconformitate**

- (1) Comisia adoptă o decizie de neconformitate în cazul în care constată că furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză nu respectă una sau mai multe dintre următoarele:
- (a) dispozițiile relevante din prezentul regulament;
 - (b) măsurile provizorii dispuse în temeiul articolului 70;
 - (c) angajamentele care au devenit obligatorii în temeiul articolului 71.

(2) Înainte de adoptarea deciziei în temeiul alineatului (1), Comisia comunică constatările sale preliminare furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză. În constatările preliminare, Comisia explică măsurile pe care intenționează să le ia sau pe care consideră că furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ar trebui să le ia pentru a da curs în mod eficace constatărilor preliminare.

(3) În decizia adoptată în temeiul alineatului (1), Comisia dispune ca furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză să ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea deciziei adoptate în temeiul alineatului (1) într-un termen rezonabil menționat în cuprinsul deciziei și să furnizeze informații cu privire la măsurile pe care furnizorul intenționează să le ia pentru a se conforma deciziei.

(4) Furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză transmite Comisiei o descriere a măsurilor pe care le-a luat pentru a asigura respectarea deciziei adoptate în temeiul alineatului (1) atunci când aplică aceste măsuri.

(5) În cazul în care constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), Comisia încheie investigația printr-o decizie. Decizia se aplică imediat.

Articolul 74

Amenzi

(1) În decizia menționată la articolul 73, Comisia poate aplica furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză amenzi care nu depășesc 6 % din cifra sa de afaceri anuală totală la nivel mondial din exercițiul financiar precedent în cazul în care constată că furnizorul respectiv, cu intenție sau din culpă:

- (a) încalcă dispozițiile relevante din prezentul regulament;
- (b) nu respectă o decizie care dispune măsuri provizorii în temeiul articolului 70; sau
- (c) nu respectă un angajament devenit obligatoriu printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 71.

(2) Comisia poate adopta o decizie prin care să aplice furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori unei alte persoane fizice sau juridice menționate la articolul 67 alineatul (1) amenzi care nu depășesc 1 % din venitul anual total sau din cifra de afaceri anuală totală la nivel mondial din exercițiul financiar precedent, în cazul în care furnizorul respectiv sau persoana respectivă, cu intenție sau din culpă:

- (a) furnizează informații incorecte, incomplete sau care induc în eroare ca răspuns la o cerere simplă sau la o cerere prin intermediul unei decizii formulată în temeiul articolului 67;
- (b) nu răspunde, în termenul stabilit, cererii de informații formulate prin intermediul unei decizii;
- (c) nu rectifică, în termenul stabilit de Comisie, informațiile incorecte, incomplete sau care induc în eroare furnizate de către un membru al personalului sau nu furnizează ori refuză să furnizeze informații complete;
- (d) refuză să se supună unei inspecții dispuse în temeiul articolului 69;
- (e) nu respectă măsurile adoptate de Comisie în temeiul articolului 72; sau
- (f) nu respectă condițiile de acces la dosarul Comisiei în temeiul articolului 79 alineatul (4).

(3) Înainte de adoptarea deciziei în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol, Comisia comunică constatările sale preliminare furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori unei alte persoane menționate la articolul 67 alineatul (1).

(4) La stabilirea cuantumului amenzii, Comisia ține seama de natura, gravitatea, durata și recurența încălcării și, în cazul amenzilor aplicate în temeiul alineatului (2), de întârzierea cauzată procedurii.

*Articolul 75***Supravegherea consolidată a măsurilor corective pentru a aborda încălcările obligațiilor prevăzute în capitolul III secțiunea 5**

(1) Atunci când adoptă o decizie în temeiul articolului 73 cu privire la o încălcare de către un furnizor al unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare a oricăreia dintre dispozițiile capitolului III secțiunea 5, Comisia utilizează sistemul de supraveghere consolidată prevăzut la prezentul articol. În acest sens, Comisia ține seama în cea mai mare măsură posibilă de orice aviz emis de comitet în temeiul prezentului articol.

(2) În decizia menționată la articolul 73, Comisia solicită furnizorului unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare în cauză să elaboreze și să comunice coordonatorilor serviciilor digitale, Comisiei și comitetului, într-un termen rezonabil specificat în decizie, un plan de acțiune care să stabilească măsurile necesare care sunt suficiente pentru a pune capăt încălcării sau pentru a o remedia. Măsurile respective includ angajamentul de a efectua un audit independent în conformitate cu articolul 37 alineatele (3) și (4) privind punerea în aplicare a celorlalte măsuri și specifică identitatea auditorilor și metodologia, calendarul și acțiunile subsecvente auditului. Măsurile pot include, de asemenea, după caz, angajamentul de a adera la un cod de conduită relevant, astfel cum se prevede la articolul 45.

(3) În termen de o lună de la primirea planului de acțiune, comitetul transmite Comisiei avizul său cu privire la planul respectiv. În termen de o lună de la primirea avizului respectiv, Comisia decide dacă măsurile prevăzute în planul de acțiune sunt suficiente pentru a pune capăt încălcării sau pentru a o remedia și stabilește un termen rezonabil pentru punerea sa în aplicare. În decizia respectivă se ține seama de eventualul angajament de a adera la codurile de conduită relevante. Comisia monitorizează ulterior punerea în aplicare a planului de acțiune. În acest scop, furnizorul unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare în cauză comunică Comisiei raportul de audit fără întârzieri nejustificate odată ce devine disponibil și informează Comisia cu privire la măsurile luate pentru punerea în aplicare a planului de acțiune. În cazul în care este necesar pentru o astfel de monitorizare, Comisia poate solicita furnizorului unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare în cauză să furnizeze informații suplimentare într-un termen rezonabil stabilit de Comisie.

Comisia informează comitetul și coordonatorii serviciilor digitale cu privire la punerea în aplicare a planului de acțiune și la monitorizarea acestuia.

(4) Comisia poate lua măsurile necesare în conformitate cu prezentul regulament, în special cu articolul 76 alineatul (1) litera (e) și articolul 82 alineatul (1), în cazul în care:

- (a) furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză nu furnizează niciun plan de acțiune, raportul de audit, actualizările necesare sau orice alte informații suplimentare necesare, în termenul aplicabil;
- (b) Comisia respinge planul de acțiune propus deoarece consideră că măsurile prevăzute în acesta sunt insuficiente pentru a pune capăt încălcării sau a o remedia; sau
- (c) Comisia consideră, pe baza raportului de audit, a oricăror actualizări sau informații suplimentare furnizate sau a oricăror alte informații relevante de care dispune, că punerea în aplicare a planului de acțiune este insuficientă pentru a pune capăt încălcării sau pentru a o remedia.

*Articolul 76***Penalități cu titlu cominatoriu**

(1) Comisia poate adopta o decizie prin care să aplice furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori unei alte persoane menționate la articolul 67 alineatul (1), după caz, penalități cu titlu cominatoriu care nu depășesc 5 % din venitul zilnic mediu sau din cifra de afaceri anuală la nivel mondial din exercițiul financiar precedent pentru fiecare zi de întârziere, calculate de la data stabilită în decizie, pentru a le obliga:

- (a) să furnizeze informații corecte și complete ca răspuns la o decizie prin care se solicită informații în temeiul articolului 67;
- (b) să se supună unei inspecții dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 69;

- (c) să respecte o decizie care dispune măsuri provizorii în temeiul articolului 70 alineatul (1);
- (d) să își respecte angajamentele devenite obligatorii în urma unei decizii adoptate în temeiul articolului 71 alineatul (1);
- (e) să respecte o decizie adoptată în temeiul articolului 73 alineatul (1), inclusiv, după caz, cerințele pe care le conține cu privire la planul de acțiune menționat la articolul 75.

(2) În cazul în care furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori o altă persoană menționată la articolul 67 alineatul (1) și-a îndeplinit obligația a cărei nerespectare era vizată de penalitățile cu titlu cominatoriu, Comisia poate stabili cuantumul definitiv al penalităților cu titlu cominatoriu la o valoare mai mică decât cea prevăzută în decizia inițială.

Articolul 77

Termenul de prescripție pentru impunerea penalităților

- (1) Competențele conferite Comisiei prin articolele 74 și 76 sunt supuse unui termen de prescripție de cinci ani.
- (2) Prescripția curge din ziua în care se comite încălcarea. Cu toate acestea, în cazul unor încălcări continue sau repetate, prescripția începe să curgă din ziua încetării încălcării.
- (3) Orice acțiune întreprinsă de Comisie sau de coordonatorul serviciilor digitale al unui stat membru în scopul investigării unei încălcări sau al unor proceduri referitoare la o încălcare întrerupe termenul de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu. Printre acțiunile care întrerup termenul de prescripție se numără, în special, următoarele:
 - (a) solicitările de informații din partea Comisiei sau a unui coordonator al serviciilor digitale;
 - (b) o inspecție;
 - (c) inițierea unei proceduri de către Comisie în temeiul articolului 66 alineatul (1).
- (4) După fiecare întrerupere începe să curgă o nouă prescripție. Cu toate acestea, termenul de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu se împlineste cel târziu în ziua în care s-a scurs o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție fără să se fi aplicat o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu de către Comisie. Perioada respectivă se prelungește cu perioada în care termenul de prescripție a fost suspendat în temeiul alineatului (5).
- (5) Termenul de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu se suspendă pe durata în care decizia Comisiei face obiectul unor acțiuni pendente la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 78

Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor

- (1) Competența Comisiei de a pune în aplicare deciziile luate în temeiul articolelor 74 și 76 este supusă unui termen de prescripție de cinci ani.
- (2) Prescripția începe să curgă de la data la care decizia devine definitivă.
- (3) Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor se întrerupe:
 - (a) prin notificarea unei decizii de modificare a cuantumului inițial al amenzii sau al penalităților cu titlu cominatoriu sau de refuzare a unei cereri de modificare;
 - (b) prin orice act al Comisiei sau al unui stat membru care acționează la cererea Comisiei ce vizează executarea silită a amenzii sau a penalităților cu titlu cominatoriu.
- (4) După fiecare întrerupere începe să curgă o nouă prescripție.

- (5) Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor se suspendă pe perioada în care:
- (a) se acordă timp pentru efectuarea plății;
 - (b) se suspendă executarea plății în temeiul unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene sau a unei instanțe naționale.

Articolul 79

Dreptul de a fi ascultat și dreptul de acces la dosar

- (1) Înainte de a adopta o decizie în temeiul articolului 73 alineatul (1), al articolului 74 sau al articolului 76, Comisia acordă furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori unei alte persoane menționate la articolul 67 alineatul (1) posibilitatea de a fi ascultat(ă) cu privire la:
- (a) constatările preliminare ale Comisiei, inclusiv cu privire la orice chestiune referitor la care Comisia a ridicat obiecții; și
 - (b) măsurile pe care Comisia ar putea intenționa să le adopte având în vedere constatările preliminare menționate la litera (a).
- (2) Furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori o altă persoană menționată la articolul 67 alineatul (1) își poate prezenta observațiile cu privire la constatările preliminare ale Comisiei într-un termen rezonabil stabilit de Comisie în constatările sale preliminare, care nu poate fi mai mic de 14 zile.
- (3) Comisia își fundamentează deciziile numai pe obiecțiile cu privire la care părțile în cauză au putut prezenta observații.
- (4) Dreptul la apărare al părților în cauză este pe deplin respectat în cadrul procedurilor. Acestea au dreptul de a avea acces la dosarul Comisiei în condițiile unei divulgări negociate, sub rezerva interesului legitim al furnizorului platformei online foarte mari sau motorului de căutare online foarte mare ori al unei alte persoane în cauză de a-și proteja secretele profesionale. Comisia are competența de a adopta decizii care stabilesc aceste condiții de divulgare în cazul unui dezacord între părți. Dreptul de acces la dosarul Comisiei nu include accesul la informațiile confidențiale și la documentele interne ale Comisiei, ale comitetului, ale coordonatorilor serviciilor digitale, ale altor autorități competente sau ale altor autorități publice ale statelor membre. În special, dreptul de acces nu include accesul la corespondența dintre Comisie și autoritățile respective. Nicio dispoziție a prezentului alineat nu împiedică Comisia să divulge și să utilizeze informațiile necesare pentru a dovedi o încălcare.
- (5) Informațiile colectate în temeiul articolelor 67, 68 și 69 se utilizează numai în scopul prezentului regulament.

Articolul 80

Publicarea deciziilor

- (1) Comisia publică deciziile pe care le adoptă în temeiul articolului 70 alineatul (1), al articolului 71 alineatul (1) și al articolelor 73-76. Publicarea indică numele părților și conținutul principal al deciziei, inclusiv orice sancțiuni aplicate.
- (2) Publicarea ține seama de drepturile și interesele legitime ale furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, ale oricărei alte persoane menționate la articolul 67 alineatul (1) și ale oricărui terți în ceea ce privește protejarea informațiilor confidențiale ale acestora.

Articolul 81

Controlul efectuat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene

În conformitate cu articolul 261 din TFUE, Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență de fond în ceea ce privește controlul deciziilor prin care Comisia a impus amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție poate elimina, reduce sau mări amenda sau penalitatea cu titlu cominatoriu aplicată.

*Articolul 82***Cereri de restricționare a accesului și cooperarea cu instanțele naționale**

(1) În cazul în care au fost epuizate toate competențele conferite în temeiul prezentei secțiuni menite să pună capăt încălcării prezentului regulament, iar încălcarea persistă și cauzează prejudicii grave care nu pot fi evitate prin exercitarea altor competențe disponibile în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, Comisia poate solicita coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire a furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză să acționeze în temeiul articolului 51 alineatul (3).

Înainte de a-i adresa o astfel de solicitare coordonatorului serviciilor digitale, Comisia invită părțile interesate să prezinte observații scrise într-un termen care nu poate fi mai mic de 14 zile lucrătoare, descriind măsurile pe care intenționează să le solicite și precizând destinatarul sau destinatarii măsurilor respective.

(2) Comisia, acționând din proprie inițiativă, poate prezenta observații scrise autorității judiciare competente menționate la articolul 51 alineatul (3) dacă acest demers este necesar pentru aplicarea coerentă a prezentului regulament. De asemenea, Comisia poate formula observații orale cu permisiunea autorității judiciare în cauză.

Exclusiv în scopul pregătirii observațiilor sale, Comisia poate solicita autorității judiciare competente să îi transmită sau să asigure transmiterea oricărui document necesar pentru evaluarea cazului.

(3) Atunci când o instanță națională se pronunță cu privire la o chestiune care face deja obiectul unei decizii adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament, respectiva instanță națională nu adoptă nicio decizie contrară deciziei respective a Comisiei. De asemenea, instanțele naționale evită să adopte decizii care ar putea intra în conflict cu o decizie avută în vedere de Comisie în cadrul unei proceduri inițiate de aceasta în temeiul prezentului regulament. În acest scop, o instanță națională poate evalua dacă este necesar să își suspende procedura. Acest lucru nu aduce atingere articolului 267 din TFUE.

*Articolul 83***Acte de punere în aplicare legate de intervenția Comisiei**

În ceea ce privește intervenția Comisiei reglementată de prezenta secțiune, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare privind modalitățile practice pentru:

- (a) procedurile desfășurate în temeiul articolelor 69 și 72;
- (b) audierile prevăzute la articolul 79;
- (c) divulgarea negociată a informațiilor prevăzută la articolul 79.

Înainte de adoptarea oricăror măsuri în temeiul primului paragraf de la prezentul articol, Comisia publică un proiect al acestora și invită toate părțile interesate să-și prezinte observațiile în termenul stabilit în proiect, care nu poate fi mai scurt de o lună. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 88.

*SECȚIUNEA 5***Dispoziții comune privind asigurarea respectării normelor***Articolul 84***Secretul profesional**

Fără a aduce atingere schimbului și utilizării informațiilor menționate în prezentul capitol, Comisia, comitetul, autoritățile competente ale statelor membre și funcționarii, agenții și alte persoane care lucrează sub supravegherea acestora și orice altă persoană fizică sau juridică implicată, inclusiv auditorii și experții numiți în temeiul articolului 72 alineatul (2), nu divulgă informațiile pe care le-au obținut sau care au făcut obiectul unui schimb în temeiul prezentului regulament și care, prin natura lor, fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional.

*Articolul 85***Sistemul de schimb de informații**

- (1) Comisia instituie și menține un sistem fiabil și securizat de schimb de informații menit să sprijine comunicațiile dintre coordonatorii serviciilor digitale, Comisie și comitet. Alte autorități competente pot primi acces la acest sistem, dacă acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Coordonatorii serviciilor digitale, Comisia și comitetul utilizează sistemul de schimb de informații pentru toate comunicările efectuate în temeiul prezentului regulament.
- (3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc modalitățile practice și operaționale de funcționare a sistemului de schimb de informații și de interoperabilitate a acestuia cu alte sisteme relevante. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 88.

*Articolul 86***Reprezentare**

- (1) Fără a aduce atingere Directivei (UE) 2020/1828 sau oricărui alt tip de reprezentare în temeiul dreptului intern, destinarii serviciilor intermediare au cel puțin dreptul de a mandata un organism, o organizație sau o asociație să exercite în numele lor drepturile care le sunt conferite de prezentul regulament, cu condiția ca organismul, organizația sau asociația să îndeplinească toate condițiile următoare:
 - (a) își desfășoară activitatea fără scop lucrativ;
 - (b) a fost constituit(ă) în mod corespunzător, în conformitate cu dreptul intern al unui stat membru;
 - (c) printre obiectivele sale statutare se numără un interes legitim de a asigura respectarea prezentului regulament.
- (2) Furnizorii de platforme online iau măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a se asigura că plângerile depuse de organisme, organizațiile sau asociațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în numele destinatarilor serviciului prin intermediul mecanismelor menționate la articolul 20 alineatul (1) sunt prelucrate și soluționate cu prioritate și fără întârzieri nejustificate.

SECȚIUNEA 6

Acte delegate și acte de punere în aplicare*Articolul 87***Exercitarea delegării**

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 24, 33, 37, 40 și 43 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 16 noiembrie 2022. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 24, 33, 37, 40 și 43 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 24, 33, 37, 40 și 43 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 88

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet (denumit în continuare „Comitetul pentru servicii digitale”). Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 89

Modificarea Directivei 2000/31/CE

1. Articolele 12-15 din Directiva 2000/31/CE se elimină.
2. Trimiterile la articolele 12-15 din Directiva 2000/31/CE se interpretează ca trimiteri la articolele 4, 5, 6 și, respectiv, la articolul 8 din prezentul regulament.

Articolul 90

Modificarea Directivei (UE) 2020/1828

În anexa I la Directiva (UE) 2020/1828 se adaugă următorul punct:

„68. Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (JO L 277, 27.10.2022, p. 1).”

Articolul 91

Revizuire

(1) Până la 18 februarie 2027, Comisia realizează o evaluare și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European cu privire la efectul potențial al prezentului regulament asupra dezvoltării și a creșterii economice a întreprinderilor mici și mijlocii.

Până la 17 noiembrie 2025, Comisia realizează o evaluare și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European cu privire la:

- (a) aplicarea articolului 33, inclusiv domeniul de aplicare al furnizorilor de servicii intermediare care fac obiectul obligațiilor prevăzute în capitolul III secțiunea 5 din prezentul regulament;
- (b) interacțiunea dintre prezentul regulament și alte acte juridice, în special actele menționate la articolul 2 alineatele (3) și (4).

(2) Până la 17 noiembrie 2027, și, ulterior, din cinci în cinci ani, Comisia realizează o evaluare a prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European.

Raportul se referă, în special, la:

- (a) aplicarea alineatului (1) al doilea paragraf literele (a) și (b);
 - (b) contribuția prezentului regulament la aprofundarea și funcționarea eficientă a pieței interne a serviciilor intermediare, în special în ceea ce privește furnizarea transfrontalieră de servicii digitale;
 - (c) aplicarea articolelor 13, 16, 20, 21, 45 și 46;
 - (d) domeniul de aplicare al obligațiilor impuse întreprinderilor mici și microîntreprinderilor;
 - (e) eficacitatea mecanismelor de supraveghere și de asigurare a respectării normelor;
 - (f) impactul asupra respectării dreptului la libertatea de exprimare și de informare.
- (3) Raportul menționat la alineatele (1) și (2) este însoțit, dacă este cazul, de o propunere de modificare a prezentului regulament.
- (4) De asemenea, în raportul menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia realizează o evaluare și prezintă un raport cu privire la rapoartele anuale de activitate întocmite de coordonatorii serviciilor digitale și furnizate Comisiei și comitetului în temeiul articolului 55 alineatul (1).
- (5) În scopul menționat la alineatul (2), statele membre și comitetul transmit informații la cererea Comisiei.
- (6) La efectuarea evaluărilor menționate la alineatul (2), Comisia ia în considerare pozițiile și constatările Parlamentului European, ale Consiliului, precum și ale altor organisme sau surse relevante și acordă o atenție deosebită întreprinderilor mici și mijlocii și poziției noilor concurenți.

(7) Până la 18 februarie 2027, Comisia, după consultarea comitetului, efectuează o evaluare a funcționării comitetului și a aplicării articolului 43 și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European, ținând seama de primii ani de aplicare a regulamentului. Pe baza constatărilor și ținând seama în cea mai mare măsură posibilă de avizul comitetului, raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de o propunere de modificare a prezentului regulament în ceea ce privește structura comitetului.

Articolul 92

Aplicarea anticipată în cazul furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari

Prezentul regulament se aplică furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari desemnați în temeiul articolului 33 alineatul (4) după patru luni de la notificarea furnizorului în cauză menționată la articolul 33 alineatul (6), în cazul în care data respectivă este anterioară datei de 17 februarie 2024.

*Articolul 93***Intrare în vigoare și aplicare**

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezentul regulament se aplică de la 17 februarie 2024.

Cu toate acestea, articolul 24 alineatele (2), (3) și (6), articolul 33 alineatele (3)-(6), articolul 37 alineatul (7), articolul 40 alineatul (13), articolul 43 și secțiunile 4, 5 și 6 din capitolul IV se aplică de la 16 noiembrie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 19 octombrie 2022.

Pentru Parlamentul European
Președinta
R. METSOLA

Pentru Consiliu
Președintele
M. BEK

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA (UE) 2022/2066 A CONSILIULUI

din 21 februarie 2022

privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului de punere în aplicare a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Republica Gaboneză și Comunitatea Europeană (2021-2026)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43, coroborat cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) și cu articolul 218 alineatul (7),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu Decizia (UE) 2021/1117 a Consiliului ⁽²⁾, Protocolul de punere în aplicare a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Republica Gaboneză și Comunitatea Europeană (2021-2026) ⁽³⁾ (denumit în continuare „protocolul”) a fost semnat la 29 iunie 2021, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară.
- (2) Protocolul se aplică cu titlu provizoriu de la data semnării sale.
- (3) Obiectivul Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Republica Gaboneză și Comunitatea Europeană ⁽⁴⁾ (denumit în continuare „acordul”) și al protocolului este de a permite Uniunii și Republicii Gaboneze (denumită în continuare „Gabon”) să colaboreze mai strâns pentru a promova în continuare dezvoltarea unei politici sustenabile în domeniul pescuitului și a permite o exploatare responsabilă a resurselor piscicole din zona de pescuit a Gabonului și din Oceanul Atlantic, contribuind în același timp la condiții de muncă decente în sectorul pescuitului.
- (4) Protocolul ar trebui să fie aprobat.
- (5) Articolul 9 din acord instituie un comitet mixt responsabil cu monitorizarea punerii în aplicare a acordului. În plus, în temeiul articolului 19 alineatul (5) din protocol, comitetul mixt poate aproba anumite modificări ale protocolului. Pentru a facilita adoptarea modificărilor respective, Comisia ar trebui împuternicită să le aprobe, în numele Uniunii, printr-o procedură simplificată, sub rezerva respectării unor condiții specifice de fond și de formă.
- (6) Poziția Uniunii cu privire la propunerile de modificări ale protocolului ar trebui să fie stabilită de Consiliu. Comisia ar trebui să aprobe modificările propuse, în numele Uniunii, cu excepția cazului în care un anumit număr de state membre ce constituie o minoritate de blocare, în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, se opun modificărilor respective.

⁽¹⁾ Aprobarea din 14 decembrie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Decizia (UE) 2021/1117 a Consiliului din 28 iunie 2021 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Protocolului de punere în aplicare a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Republica Gaboneză și Comunitatea Europeană (2021-2026) (JO L 242, 8.7.2021, p. 3).

⁽³⁾ JO L 242, 8.7.2021, p. 5.

⁽⁴⁾ JO L 109, 26.4.2007, p. 3.

- (7) Protocolul ar trebui să intre în vigoare cât mai curând posibil, având în vedere importanța economică a activităților de pescuit ale Uniunii în zona de pescuit a Gabonului și necesitatea de a se reduce pe cât posibil durata de întrerupere a acestor activități,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Protocolul de punere în aplicare a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Republica Gaboneză și Comunitatea Europeană (2021-2026) (denumit în continuare „protocolul”) se aprobă în numele Uniunii.

Articolul 2

Președintele Consiliului efectuează, în numele Uniunii, notificarea prevăzută la articolul 26 din protocol.

Articolul 3

În conformitate cu procedura scrisă prevăzută în anexa la prezenta decizie, Comisia este împuternicită să aprobe, în numele Uniunii, modificările aduse protocolului adoptate de comitetul mixt instituit în temeiul articolului 9 din Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Republica Gaboneză și Comunitatea Europeană.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 21 februarie 2022.

Pentru Consiliu
Președintele
J. DENORMANDIE

ANEXĂ

PROCEDURA DE APROBARE A MODIFICĂRILOR LA PROTOCOL CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATE
DE COMITETUL MIXT

În cazul în care comitetului mixt i se solicită să adopte modificări ale protocolului în conformitate cu articolul 19 alineatul (5) din Protocolul de punere în aplicare a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Republica Gaboneză și Comunitatea Europeană (2021-2026) (denumit în continuare „protocolul”), Comisia este autorizată să aprobe modificările propuse în numele Uniunii, în următoarele condiții:

1. Comisia se asigură că aprobarea acordată în numele Uniunii:
 - (a) este conformă cu obiectivele politicii comune în domeniul pescuitului;
 - (b) este compatibilă cu normele pertinente adoptate de către organizațiile regionale de gestionare a pescuitului și ține seama de gestionarea în comun de către statele de coastă;
 - (c) ține seama de cele mai recente informații statistice, biologice și de alte informații relevante transmise Comisiei.
 2. Înainte de a aproba în numele Uniunii modificările propuse, Comisia le transmite Consiliului cu suficient timp înainte de reuniunea în cauză a comitetului mixt.
 3. Consiliul evaluează conformitatea modificărilor propuse cu condițiile stabilite la punctul 1.
 4. Comisia aprobă modificările propuse în numele Uniunii, cu excepția cazului în care un anumit număr de state membre ce constituie o minoritate de blocare în cadrul Consiliului, în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, se opun modificărilor respective. Atunci când se constituie o astfel de minoritate de blocare, Comisia respinge, în numele Uniunii, modificările propuse.
 5. Dacă, în cadrul unor reuniuni ulterioare ale comitetului mixt, inclusiv la fața locului, este imposibil să se ajungă la un acord privind modificările propuse, chestiunea este retrimisă Consiliului, în conformitate cu procedura prevăzută la punctele 2-4, pentru ca poziția Uniunii să țină seama de noile elemente.
 6. Comisia este invitată să ia, în timp util, toate măsurile necesare pentru a asigura realizarea acțiunilor subsecvente deciziei comitetului mixt privind modificările propuse, inclusiv, atunci când este cazul, publicarea deciziei relevante în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și prezentarea eventualelor propuneri necesare pentru punerea în aplicare a deciziei respective.
 7. În ceea ce privește alte chestiuni care nu se referă la modificări ale protocolului prevăzute la articolul 19 alineatul (5) din protocol, poziția care urmează să fie adoptată de Uniune în cadrul comitetului mixt se stabilește în conformitate cu tratatele și cu practicile de lucru uzuale.
-

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2022/2067 AL COMISIEI

din 25 octombrie 2022

de modificare a anexei I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 de stabilire a măsurilor speciale de combatere a pestei porcine africane

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor (Legea privind sănătatea animală) ⁽¹⁾, în special articolul 71 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Pesta porcină africană este o boală infecțioasă virală care afectează porcine deținute și sălbatice și care poate avea un impact sever asupra populațiilor de animale în cauză și asupra profitabilității creșterii animalelor, cauzând perturbări ale circulației transporturilor acestor animale și ale produselor provenite de la ele, în interiorul Uniunii, precum și ale exporturilor către țări terțe.
- (2) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 al Comisiei ⁽²⁾ a fost adoptat în temeiul Regulamentului (UE) 2016/429 și stabilește măsuri speciale de combatere a pestei porcine africane care trebuie aplicate într-o perioadă limitată de timp de către statele membre menționate în anexa sa I (statele membre în cauză), în zonele de restricții I, II și III menționate în anexa respectivă.
- (3) Zonele menționate ca zone de restricții I, II și III în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 sunt bazate pe situația epidemiologică a pestei porcine africane în Uniune. Anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 a fost modificată cel mai recent prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/1911 al Comisiei ⁽³⁾ ca urmare a modificărilor situației epidemiologice a bolii respective în Germania și Italia. De la data adoptării respectivului regulament de punere în aplicare, situația epidemiologică în ceea ce privește boala respectivă în anumite state membre în cauză a evoluat.
- (4) Este necesar ca orice modificări ale zonelor de restricții I, II și III menționate în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 să fie bazate pe situația epidemiologică a pestei porcine africane în zonele afectate de boala respectivă și pe situația epidemiologică generală a pestei porcine africane în statul membru în cauză, pe nivelul riscului de răspândire suplimentară a bolii respective, pe principiile și criteriile științifice aplicate în definirea geografică a zonelor din perspectiva pestei porcine africane și pe orientările Uniunii convenite cu statele membre în cadrul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, care sunt puse la dispoziția publicului pe site-ul de internet al Comisiei ⁽⁴⁾. Este necesar ca astfel de modificări să țină seama și de standardele internaționale, cum ar fi Codul sanitar pentru animale terestre ⁽⁵⁾ al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OIE), precum și de justificările pentru stabilirea zonelor, puse la dispoziție de autoritățile competente ale statelor membre în cauză.

⁽¹⁾ JO L 84, 31.3.2016, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 al Comisiei din 7 aprilie 2021 de stabilire a măsurilor speciale de combatere a pestei porcine africane (JO L 129, 15.4.2021, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/1911 al Comisiei din 6 octombrie 2022 de modificare a anexei I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 de stabilire a măsurilor speciale de combatere a pestei porcine africane (JO L 261, 7.10.2022, p. 6).

⁽⁴⁾ Documentul de lucru SANTE/7112/2015/Rev. 3 „Principles and criteria for geographically defining ASF regionalisation” (Principii și criterii pentru definirea geografică a regionalizării din perspectiva PPA). https://ec.europa.eu/food/animals/animal-diseases/control-measures/asf_en

⁽⁵⁾ OIE *Terrestrial Animal Health Code* (Codul sanitar pentru animale terestre al OIE), ediția a 29-a, 2021. Volumele I și II ISBN 978-92-95115-40-8; <https://www.woah.org/en/what-we-do/standards/codes-and-manuals/terrestrial-code-online-access/>

- (5) Regulamentul delegat (UE) 2020/689 al Comisiei ⁽⁶⁾ completează normele privind combaterea bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2016/429 și definite ca boli de categoria A, B și C în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1882 al Comisiei ⁽⁷⁾. În special, articolul 9 din Regulamentul delegat (UE) 2020/689 prevede anumite măsuri de clasificare a unui animal sau a unui grup de animale ca fiind un caz suspectat sau confirmat al unei boli listate, inclusiv pesta porcină africană.
- (6) Regulamentul delegat (UE) 2020/687 al Comisiei ⁽⁸⁾ completează normele privind combaterea bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2016/429 și definite ca boli de categoria A, B și C în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1882. În particular, articolele 63-66 din Regulamentul delegat (UE) 2020/687 prevăd anumite măsuri care trebuie luate în cazul confirmării oficiale a unui focar de boală de categoria A la animale sălbatice, inclusiv pesta porcină africană la porcine sălbatice. Mai concret, aceste măsuri prevăd stabilirea unei zone în care se înregistrează cazuri de infecții și a unor interdicții privind circulația animalelor sălbatice din speciile listate și a produselor de origine animală provenind de la acestea.
- (7) În mai 2022, Italia a informat Comisia în legătură cu actuala situație a pestei porcine africane de pe teritoriul ei, în urma unui caz suspectat de boală respectivă la un porc sălbatic din provincia Rieti, regiunea Lazio. Utilizând principiul precauției, autoritatea competentă din statul membru respectiv a tratat cazul suspectat de pestă porcină africană ca și cum ar fi fost un caz confirmat de pestă porcină africană și a stabilit o zonă infectată, astfel cum se prevede în cazul confirmării oficiale a bolii respective în Regulamentul delegat (UE) 2020/687 și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605.
- (8) În octombrie 2022, Italia a informat Comisia că măsurile continue și detaliate de control al bolilor și supravegherea pasivă a porcinelor deținute și sălbatice demonstrează absența circulației virusului pestei porcine africane în provincia Rieti și că autoritatea competentă italiană este în măsură să concluzioneze că respectivul caz suspectat de pestă porcină africană în provincia Rieti nu trebuie să fie considerat un caz confirmat de pestă porcină africană în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2020/689 deoarece, în pofida faptului că în rezultatele testelor de la animalul în cauză a fost identificat un acid nucleic specific bolii, animalul nu a prezentat semne clinice compatibile cu boala și a fost eliminată posibilitatea oricărei legături epidemiologice cu alte cazuri suspectate sau confirmate.
- (9) De asemenea, de la data adoptării Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/1911 au apărut noi focare de pestă porcină africană la porcine sălbatice din Germania. În plus, situația epidemiologică din anumite zone menționate ca zone de restricții I și III din Polonia s-a îmbunătățit în ceea ce privește porcinele deținute și sălbatice.
- (10) În octombrie 2022 au fost observate mai multe focare de pestă porcină africană la porcine sălbatice în landul Brandenburg din Germania, într-o zonă menționată în prezent ca zonă de restricții II în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605, situată în imediata apropiere a unei zone din landul Brandenburg menționată în prezent ca zonă de restricții I în anexa respectivă. Aceste noi focare de pestă porcină africană apărută la porcine sălbatice constituie un nivel crescut de risc, care necesită să fie reflectat în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605. În consecință, limitele actuale ale zonelor de restricții de categoria I și II trebuie modificate pentru a se ține seama de aceste focare recente.
- (11) Ca urmare a apariției respectivelor focare recente de pestă porcină africană la porcine sălbatice din landul Brandenburg din Germania și ținând seama de situația epidemiologică actuală în ceea ce privește pesta porcină africană în Uniune, stabilirea zonelor în acest stat membru a fost reevaluată și actualizată în conformitate cu articolele 5, 6 și 7 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605. În plus, au fost reevaluate și actualizate și măsurile în vigoare de gestionare a riscurilor. Este necesar ca aceste modificări să fie reflectate în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605.

⁽⁶⁾ Regulamentul delegat (UE) 2020/689 al Comisiei din 17 decembrie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele privind supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală pentru anumite boli listate și emergente (JO L 174, 3.6.2020, p. 211).

⁽⁷⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1882 al Comisiei din 3 decembrie 2018 privind aplicarea anumitor norme de prevenire și control al bolilor în cazul categoriilor de boli listate și de stabilire a unei liste a speciilor și a grupurilor de specii care prezintă un risc considerabil de răspândire a bolilor listate respective (JO L 308, 4.12.2018, p. 21).

⁽⁸⁾ Regulamentul delegat (UE) 2020/687 al Comisiei din 17 decembrie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele de prevenire și control al anumitor boli listate (JO L 174, 3.6.2020, p. 64).

- (12) De asemenea, având în vedere eficacitatea măsurilor de control al pestei porcine africane vizând porcinele deținute din anumite zone de restricții III menționate în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 care se aplică în Polonia în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2020/687, în special a celor prevăzute la articolele 22, 25 și 40, și în conformitate cu măsurile de atenuare a riscurilor vizând pesta porcină africană prezentate în Codul WOAAH, este necesar ca anumite zone din regiunile Lubelskie, Podkarpackie, Wielkopolskie și Lubuskie din Polonia, menționate în prezent ca zone de restricții III în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605, să fie menționate de acum ca zone de restricții II în anexa respectivă, datorită absenței focarelor de pestă porcină africană la porcinele deținute din aceste zone de restricții III în ultimele doisprezece luni, deși boala este încă prezentă la porcine sălbatice. Este necesar ca respectivele zone de restricții III să fie incluse de acum ca zone de restricții II, ținând seama de situația epidemiologică actuală a pestei porcine africane.
- (13) De asemenea, având în vedere eficacitatea măsurilor de combatere a pestei porcine africane vizând porcinele deținute din zonele de restricții I menționate în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 care se aplică în Polonia în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2020/687, în special a celor prevăzute la articolele 64, 65 și 67, și în conformitate cu măsurile de reducere a riscurilor vizând pesta porcină africană prezentate în Codul WOAAH, este necesar ca anumite zone din regiunile Podkarpackie, Łódzkie și Śląskie din Polonia, menționate în prezent ca zone de restricții I în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 să fie eliminate de acum din zonele de restricții I în respectiva anexă, datorită absenței focarelor de pestă porcină africană la animalele porcine deținute și sălbatice din respectivele zone de restricții I în ultimele douăsprezece luni. Este necesar ca zonele de restricții I să fie eliminate de acum din anexa respectivă pentru a ține seama de situația epidemiologică actuală a pestei porcine africane.
- (14) De asemenea, pe baza informațiilor și a justificărilor primite din partea Italiei, ținând seama în special de finalizarea anchetei epidemiologice și de eficacitatea măsurilor de combatere a pestei porcine africane, precum și de situația actuală favorabilă a pestei porcine africane la porcinele sălbatice din regiunea Lazio și de măsurile de control al bolilor puse în aplicare în mod corespunzător de Italia, pentru a preveni orice perturbare inutilă a comerțului, este oportun ca zonele de restricții I și II din provincia Rieti să fie acum eliminate din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 pentru a se ține seama de situația epidemiologică actuală a pestei porcine africane din statul membru respectiv.
- (15) Pentru a ține seama de recente evoluții ale situației epidemiologice a pestei porcine africane în Uniune și pentru a combate într-un mod proactiv riscurile asociate răspândirii bolii respective, este necesar să fie delimitate noi zone de restricții, având o suprafață suficientă, în Germania și Polonia, care să fie menționate ca zone de restricții I și II în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605. De asemenea, anumite părți din zona de restricții de categoria I trebuie eliminate din anexa respectivă pentru Polonia. Întrucât situația pestei porcine africane este foarte dinamică în Uniune, la delimitarea respectivelor noi zone de restricții s-a ținut seama de situația epidemiologică din zonele înconjurătoare.
- (16) Având în vedere caracterul urgent al situației epidemiologice din Uniune în ceea ce privește răspândirea pestei porcine africane, este important ca modificările anexei I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 efectuate prin prezentul regulament de punere în aplicare să intre în vigoare cât mai curând posibil.
- (17) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 se înlocuiește cu textul din anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 octombrie 2022.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

Anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/605 se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA I

ZONE DE RESTRICȚII

PARTEA I

1. Germania

Următoarele zone de restricții I din Germania:

Bundesland Brandenburg:

— Landkreis Dahme-Spreewald:

— Gemeinde Alt Zauche-Wußwerk,

— Gemeinde Byhleguhre-Byhlen,

— Gemeinde Märkische Heide, mit den Gemarkungen Alt Schadow, Neu Schadow, Pretschen, Plattkow, Wittmannsdorf, Schuhlen-Wiese, Bückchen, Kuschkow, Gröditsch, Groß Leuthen, Leibchel, Glietz, Groß Leine, Dollgen, Krugau, Dürrenhofe, Biebersdorf und Klein Leine,

— Gemeinde Neu Zauche,

— Gemeinde Schwielochsee mit den Gemarkungen Groß Liebitz, Guhlen, Mochow und Siegadel,

— Gemeinde Spreewaldheide,

— Gemeinde Straupitz,

— Landkreis Märkisch-Oderland:

— Gemeinde Müncheberg mit den Gemarkungen Müncheberg, Eggersdorf bei Müncheberg und Hoppegarten bei Müncheberg,

— Gemeinde Bliesdorf mit den Gemarkungen Kunersdorf - westlich der B167 und Bliesdorf - westlich der B167

— Gemeinde Märkische Höhe mit den Gemarkungen Reichenberg und Batzlow,

— Gemeinde Wriezen mit den Gemarkungen Haselberg, Frankenfelde, Schulzendorf, Lüdersdorf Biesdorf, Rathsdorf - westlich der B 167 und Wriezen - westlich der B167

— Gemeinde Buckow (Märkische Schweiz),

— Gemeinde Strausberg mit den Gemarkungen Hohenstein und Ruhlsdorf,

— Gemeine Garzau-Garzin,

— Gemeinde Waldsiefersdorf,

— Gemeinde Rehfelde mit der Gemarkung Werder,

— Gemeinde Reichenow-Mögelin,

— Gemeinde Prötzel mit den Gemarkungen Harnekop, Sternebeck und Prötzel östlich der B 168 und der L35,

— Gemeinde Oberbarnim,

— Gemeinde Bad Freienwalde mit der Gemarkung Sonnenburg,

— Gemeinde Falkenberg mit den Gemarkungen Dannenberg, Falkenberg westlich der L 35, Gersdorf und Krüge,

— Gemeinde Höhenland mit den Gemarkungen Steinbeck, Wollenberg und Wölsickendorf,

— Landkreis Barnim:

— Gemeinde Joachimsthal östlich der L220 (Eberswalder Straße), östlich der L23 (Töpferstraße und Templiner Straße), östlich der L239 (Glambecker Straße) und Schorfheide (JO) östlich der L238,

- Gemeinde Friedrichswalde mit der Gemarkung Glambeck östlich der L 239,
- Gemeinde Althüttendorf,
- Gemeinde Ziethen mit den Gemarkungen Groß Ziethen und Klein Ziethen westlich der B198,
- Gemeinde Chorin mit den Gemarkungen Golzow, Senftenhütte, Buchholz, Schorfheide (Ch), Chorin westlich der L200 und Sandkrug nördlich der L200,
- Gemeinde Britz,
- Gemeinde Schorfheide mit den Gemarkungen Altenhof, Werbellin, Lichterfelde und Finowfurt,
- Gemeinde (Stadt) Eberswalde mit der Gemarkungen Finow und Spechthausen und der Gemarkung Eberswalde südlich der B167 und westlich der L200,
- Gemeinde Breydin,
- Gemeinde Melchow,
- Gemeinde Sydower Fließ mit der Gemarkung Grüntal nördlich der K6006 (Landstraße nach Tuchen), östlich der Schönholzer Straße und östlich Am Postweg,
- Hohenfinow südlich der B167,
- Landkreis Uckermark:
 - Gemeinde Passow mit den Gemarkungen Briest, Passow und Schönow,
 - Gemeinde Mark Landin mit den Gemarkungen Landin nördlich der B2, Grünow und Schönermark,
 - Gemeinde Angermünde mit den Gemarkungen Frauenhagen, Mürow, Angermünde nördlich und nordwestlich der B2, Dobberzin nördlich der B2, Kerkow, Welsow, Bruchhagen, Greiffenberg, Günterberg, Biesenbrow, Görldorf, Wolletz und Altkünkendorf,
 - Gemeinde Zichow,
 - Gemeinde Casekow mit den Gemarkungen Blumberg, Wartin, Luckow-Petershagen und den Gemarkungen Biesendahlshof und Casekow westlich der L272 und nördlich der L27,
 - Gemeinde Hohenselchow-Groß Pinnow mit der Gemarkung Hohenselchow nördlich der L27,
 - Gemeinde Tantow,
 - Gemeinde Mescherin außer der Gemarkung Neurochlitz östlich der B2, dieser folgend bis zur Gemarkungsgrenze Rosow, weiter in nordwestlicher Richtung bis Rosow, weiter auf der K7311 zur Landesgrenze zu Mecklenburg-Vorpommern, dieser folgend in östlicher Richtung bis zur polnischen Grenze,
 - Gemeinde Gartz (Oder) mit der Gemarkung Geesow westlich der B2 sowie den Gemarkungen Gartz und Hohenreinkendorf nördlich der L27 und der B2 bis zur Kastanienallee, dort links abbiegend dem Schülerweg folgend bis Höhe Bahnhof, von hier in östlicher Richtung den Salveybach kreuzend bis zum Tantower Weg, diesen in nördlicher Richtung bis zu Stettiner Straße, diese weiter folgend bis zur B2, dieser in nördlicher Richtung folgend,
 - Gemeinde Pinnow nördlich und westlich der B2,
- Landkreis Oder-Spree:
 - Gemeinde Storkow (Mark),
 - Gemeinde Spreenhagen mit den Gemarkungen Braunsdorf, Markgrafpieske, Lebbin und Spreenhagen,
 - Gemeinde Grünheide (Mark) mit den Gemarkungen Kagel, Kienbaum und Hangelsberg,
 - Gemeinde Fürstenwalde westlich der B 168 und nördlich der L 36,

- Gemeinde Rauen,
- Gemeinde Wendisch Rietz bis zur östlichen Uferzone des Scharmütelsees und von der südlichen Spitze des Scharmütelsees südlich der B246,
- Gemeinde Reichenwalde,
- Gemeinde Bad Saarow mit der Gemarkung Petersdorf und der Gemarkung Bad Saarow-Pieskow westlich der östlichen Uferzone des Scharmütelsees und ab nördlicher Spitze westlich der L35,
- Gemeinde Tauche mit der Gemarkung Werder,
- Gemeinde Steinhöfel mit den Gemarkungen Jänickendorf, Schönfelde, Beerfelde, Gölsdorf, Buchholz, Tempelberg und den Gemarkungen Steinhöfel, Hasenfelde und Heinersdorf westlich der L36 und der Gemarkung Neuendorf im Sande nördlich der L36,
- Landkreis Spree-Neiße:
 - Gemeinde Turnow-Preilack mit der Gemarkung Turnow,
 - Gemeinde Drachhausen,
 - Gemeinde Schmogrow-Fehrow,
 - Gemeinde Drehnow,
 - Gemeinde Teichland mit den Gemarkungen Maust und Neuendorf,
 - Gemeinde Guhrow,
 - Gemeinde Werben,
 - Gemeinde Dissen-Striesow,
 - Gemeinde Briesen,
 - Gemeinde Drebkau mit den Gemarkungen Jehserig, Schorbus, Domsdorf, Drebkau, Laubst, Leuthen, Siewisch, Casel und Greifenhain,
 - Gemeinde Kolkwitz mit den Gemarkungen Klein Gaglow nördl. der BAB 15, Kolkwitz, Gulben, Papitz, Babow, Eichow, Krieschow, Limberg, Glinzig, Milkersdorf und Hähnchen,
 - Gemeinde Burg (Spreewald)
 - Kreisfreie Stadt Cottbus außer den Gemarkungen Kahren, Gallinchen, Groß Gaglow und der Gemarkung Kiekebusch südlich der BAB,
- Landkreis Oberspreewald-Lausitz:
 - Gemeinde Neupetershain,
 - Gemeinde Lauchhammer,
 - Gemeinde Schwarzheide,
 - Gemeinde Schipkau,
 - Gemeinde Senftenberg mit den Gemarkungen Brieske, Niemtsch, Senftenberg, Reppist, Hosena, Großkoschen, Kleinkoschen und Sedlitz,
 - die Gemeinde Schwarzbach mit der Gemarkung Biehlen,
 - Gemeinde Neu-Seeland mit den Gemarkungen Lieske, Bahnsdorf und Lindchen,
 - Gemeinde Großräschen mit den Gemarkungen Dörrwalde und Allmosen,
 - Gemeinde Tettau,
- Landkreis Elbe-Elster:
 - Gemeinde Großthiemig,
 - Gemeinde Hirschfeld,
 - Gemeinde Gröden,

- Gemeinde Schraden,
- Gemeinde Merzdorf,
- Gemeinde Röderland mit der Gemarkung Wainsdorf, Prösen, Stolzenhain a.d. Röder,
- Gemeinde Plessa mit der Gemarkung Plessa,
- Landkreis Prignitz:
 - Gemeinde Groß Pankow mit den Gemarkungen Baek, Tangendorf, Tacken, Hohenvier, Strigleben, Steinberg und Gulow,
 - Gemeinde Perleberg mit der Gemarkung Schönfeld,
 - Gemeinde Karstädt mit den Gemarkungen Postlin, Strehlen, Blüten, Klockow, Premslin, Glövizin, Waterloo, Karstädt, Dargardt, Garlin und die Gemarkungen Groß Warnow, Klein Warnow, Reckenzin, Streesow und Dallmin westlich der Bahnstrecke Berlin/Spandau-Hamburg/Altona,
 - Gemeinde Gülitz-Reetz,
 - Gemeinde Putlitz mit den Gemarkungen Lockstädt, Mansfeld und Laaske,
 - Gemeinde Triglitz,
 - Gemeinde Marienfließ mit der Gemarkung Frehne,
 - Gemeinde Kümmernitztal mit der Gemarkungen Buckow, Preddöhl und Grabow,
 - Gemeinde Gerdshagen mit der Gemarkung Gerdshagen,
 - Gemeinde Meyenburg,
 - Gemeinde Pritzwalk mit der Gemarkung Steffenshagen,

Bundesland Sachsen:

- Landkreis Bautzen
 - Gemeinde Arnsdorf, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Cunewalde,
 - Gemeinde Demitz-Thumitz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Doberschau-Gaußig,
 - Gemeinde Göda, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Großharthau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Großpostwitz/O.L.,
 - Gemeinde Hochkirch, sofern nicht bereits der Sperrzone II,
 - Gemeinde Kubschütz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Neukirch/Lausitz,
 - Gemeinde Obergurig,
 - Gemeinde Schmölln-Putzkau,
 - Gemeinde Sohland a. d. Spree,
 - Gemeinde Stadt Bautzen, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Bischhofswerda, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Radeberg, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Schirgiswalde-Kirschau,
 - Gemeinde Stadt Wilthen,
 - Gemeinde Steinigtwolmsdorf,

- Stadt Dresden:
 - Stadtgebiet, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Landkreis Meißen:
 - Gemeinde Diera-Zehren, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Glaubitz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Hirschstein,
 - Gemeinde Käbschütztal,
 - Gemeinde Klipphausen, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Niederau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Nünchritz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Röderau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Gröditz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Lommatzsch,
 - Gemeinde Stadt Meißen, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Nossen außer Ortsteil Nossen,
 - Gemeinde Stadt Riesa,
 - Gemeinde Stadt Strehla,
 - Gemeinde Stauchitz,
 - Gemeinde Wülknitz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Zeithain,
- Landkreis Mittelsachsen:
 - Gemeinde Reinsberg,
- Landkreis Sächsische Schweiz-Osterzgebirge:
 - Gemeinde Bannewitz,
 - Gemeinde Dürnröhrsdorf-Dittersbach,
 - Gemeinde Kreischa,
 - Gemeinde Lohmen,
 - Gemeinde Müglitztal,
 - Gemeinde Stadt Dohna,
 - Gemeinde Stadt Freital,
 - Gemeinde Stadt Heidenau,
 - Gemeinde Stadt Hohnstein,
 - Gemeinde Stadt Neustadt i. Sa.,
 - Gemeinde Stadt Pirna,
 - Gemeinde Stadt Rabenau mit den Ortsteilen Lübau, Obernaundorf, Oelsa, Rabenau und Spechtritz,
 - Gemeinde Stadt Stolpen,
 - Gemeinde Stadt Tharandt mit den Ortsteilen Fördergersdorf, Großopitz, Kurort Hartha, Pohrsdorf und Spechtshausen,
 - Gemeinde Stadt Wilsdruff, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,

Bundesland Mecklenburg-Vorpommern:

— Landkreis Vorpommern Greifswald

- Gemeinde Penkun,
- Gemeinde Nadrensee,
- Gemeinde Krackow,
- Gemeinde Glasow,
- Gemeinde Grambow,

— Landkreis Ludwigslust-Parchim:

- Gemeinde Barkhagen mit den Ortsteilen und Ortschaften: Altenlinden, Kolonie Lalchow, Plauerhagen, Zarchlin, Barkow-Ausbau, Barkow,
- Gemeinde Blievenstorf mit dem Ortsteil: Blievenstorf,
- Gemeinde Brenz mit den Ortsteilen und Ortschaften: Neu Brenz, Alt Brenz,
- Gemeinde Domsühl mit den Ortsteilen und Ortschaften: Severin, Bergrade Hof, Bergrade Dorf, Zieslütze, Alt Dammerow, Schlieven, Domsühl, Domsühl-Ausbau, Neu Schlieven,
- Gemeinde Gallin-Kuppentin mit den Ortsteilen und Ortschaften: Kuppentin, Kuppentin-Ausbau, Daschow, Zahren, Gallin, Penzlin,
- Gemeinde Ganzlin mit den Ortsteilen und Ortschaften: Dresenow, Dresenower Mühle, Twietfort, Ganzlin, Tönchow, Wendisch Priborn, Liebhof, Gnevsdorf,
- Gemeinde Granzin mit den Ortsteilen und Ortschaften: Lindenbeck, Greven, Beckendorf, Bahlenrade, Granzin,
- Gemeinde Grabow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Fresenbrügge, Grabow, Griemoor, Heidehof, Kaltehof, Winkelmoor,
- Gemeinde Groß Laasch mit den Ortsteilen und Ortschaften: Groß Laasch,
- Gemeinde Kremmin mit den Ortsteilen und Ortschaften: Beckentin, Kremmin,
- Gemeinde Kritzow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Schlemmin, Kritzow,
- Gemeinde Lewitzrand mit dem Ortsteil und Ortschaften: Matzlow-Garwitz (teilweise),
- Gemeinde Lübz mit den Ortsteilen und Ortschaften: Bobzin, Broock, Broock Ausbau, Hof Gischow, Lübz, Lutheran, Lutheran Ausbau, Riederfelde, Ruthen, Wessentin, Wessentin Ausbau,
- Gemeinde Neustadt-Glewe mit den Ortsteilen und Ortschaften: Hohes Feld, Kiez, Klein Laasch, Liebs Siedlung, Neustadt-Glewe, Tuckhude, Wabel,
- Gemeinde Obere Warnow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Grebbin und Wozinkel, Gemarkung Kossebade teilweise, Gemarkung Herzberg mit dem Waldgebiet Bahlenholz bis an die östliche Gemeindegrenze, Gemarkung Woeten unmittelbar östlich und westlich der L16,
- Gemeinde Parchim mit den Ortsteilen und Ortschaften: Dargelütz, Neuhof, Kiekindemark, Neu Klockow, Möderitz, Malchow, Damm, Parchim, Voigtsdorf, Neu Matzlow,
- Gemeinde Passow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Unterbrüz, Brüz, Welzin, Neu Brüz, Weisin, Charlottenhof, Passow,
- Gemeinde Plau am See mit den Ortsteilen und Ortschaften: Reppentin, Gaarz, Silbermühle, Appelburg, Seelust, Plau-Am See, Plötzenhöhe, Klebe, Lalchow, Quetzin, Heidekrug,
- Gemeinde Rom mit den Ortsteilen und Ortschaften: Lancken, Stralendorf, Rom, Darze, Paarsch,
- Gemeinde Spornitz mit den Ortsteilen und Ortschaften: Dütschow, Primark, Steinbeck, Spornitz,
- Gemeinde Werder mit den Ortsteilen und Ortschaften: Neu Benthen, Benthen, Tannenhof, Werder.

2. Estonia

Următoarele zone de restricții I din Estonia:

- Hiiu maakond.

3. Grecia

Următoarele zone de restricții I din Grecia:

- in the regional unit of Drama:
 - the community departments of Sidironero and Skaloti and the municipal departments of Livadero and Ksiropotamo (in Drama municipality),
 - the municipal department of Paranesti (in Paranesti municipality),
 - the municipal departments of Kokkinogeia, Mikropoli, Panorama, Pyrgoi (in Prosotsani municipality),
 - the municipal departments of Kato Nevrokopi, Chrysokefalo, Achladea, Vathytopos, Volakas, Granitis, Dasotos, Eksohi, Katafyto, Lefkogeia, Mikrokleisoura, Mikromilea, Ochyro, Pagoneri, Perithorio, Kato Vrontou and Potamoi (in Kato Nevrokopi municipality),
- in the regional unit of Xanthi:
 - the municipal departments of Kimmerion, Stavroupoli, Gerakas, Dafnonas, Komnina, Kariofyto and Neochori (in Xanthi municipality),
 - the community departments of Satres, Thermes, Kotyli, and the municipal departments of Myki, Echinis and Oraio and (in Myki municipality),
 - the community department of Selero and the municipal department of Sounio (in Avdira municipality),
- in the regional unit of Rodopi:
 - the municipal departments of Komotini, Anthochorio, Gratini, Thrylorio, Kalhas, Karydia, Kikidio, Kosmio, Pandrosos, Aigeiros, Kallisti, Meleti, Neo Sidirochori and Mega Doukato (in Komotini municipality),
 - the municipal departments of Ipio, Arriana, Darmeni, Archontika, Fillyra, Ano Drosini, Aratos and the Community Departments Kehros and Organi (in Arriana municipality),
 - the municipal departments of Iasmos, Sostis, Asomatoi, Polyanthos and Amvrosia and the community department of Amaxades (in Iasmos municipality),
 - the municipal department of Amaranta (in Maroneia Sapon municipality),
- in the regional unit of Evros:
 - the municipal departments of Kyriaki, Mandra, Mavroklisi, Mikro Dereio, Protokklisi, Roussa, Goniko, Geriko, Sidirochori, Megalo Derio, Sidiro, Giannouli, Agriani and Petrolofos (in Soufli municipality),
 - the municipal departments of Dikaia, Arzos, Elaia, Therapio, Komara, Marasia, Ormenio, Pentalofos, Petroti, Plati, Ptelea, Kyprinos, Zoni, Fulakio, Spilaio, Nea Vyssa, Kavili, Kastanies, Rizia, Sterna, Ampelakia, Valtos, Megali Doxipara, Neochori and Chandras (in Orestiada municipality),
 - the municipal departments of Asvestades, Ellinochori, Karoti, Koufovouno, Kiani, Mani, Sitochori, Alepochori, Asproneri, Metaxades, Vrysika, Doksa, Elafoxori, Ladi, Paliouri and Poimeniko (in Didymoteicho municipality),
- in the regional unit of Serres:
 - the municipal departments of Kerkini, Livadia, Makrynitsa, Neochori, Platanakia, Petritsi, Akritochori, Vyroneia, Gonimo, Mandraki, Megalochori, Rodopoli, Ano Poroia, Katw Poroia, Sidirokastro, Vamvakophyto, Promahonas, Kamaroto, Strymonochori, Charopo, Kastanousi and Chortero and the community departments of Achladochori, Agkistro and Kapnophyto (in Sintiki municipality),

- the municipal departments of Serres, Elaionas and Oinoussa and the community departments of Orini and Ano Vrontou (in Serres municipality),
- the municipal departments of Dasochoriou, Irakleia, Valtero, Karperi, Koimisi, Lithotopos, Limnochori, Podismeno and Chrysochorafa (in Irakleia municipality).

4. Letonia

Următoarele zone de restricții I din Letonia:

- Dienvidkurzemes novada, Grobiņas pagasts, Nīcas pagasta daļa uz ziemeļiem no apdzīvotas vietas Bernāti, autoceļā V1232, A11, V1222, Bārtas upes, Otaņķu pagasts, Grobiņas pilsēta,
- Ropažu novada Stopiņu pagasta daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļā V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes.

5. Lituania

Următoarele zone de restricții I din Lituania:

- Kalvarijos savivaldybė,
- Klaipėdos rajono savivaldybė: Agluonėnų, Dovilų, Gargždų, Priekulės, Vėžaičių, Kretingalės ir Dauparų-Kvietinių seniūnijos,
- Marijampolės savivaldybė išskyrus Šumskų ir Sasnavos seniūnijos,
- Palangos miesto savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė: Bartninkų, Gražiškių, Keturvalakių, Pajevonio, Virbalio, Vištyčio seniūnijos.

6. Ungaria

Următoarele zone de restricții I din Ungaria:

- Békés megye 950950, 950960, 950970, 951950, 952050, 952750, 952850, 952950, 953050, 953150, 953650, 953660, 953750, 953850, 953960, 954250, 954260, 954350, 954450, 954550, 954650, 954750, 954850, 954860, 954950, 955050, 955150, 955250, 955260, 955270, 955350, 955450, 955510, 955650, 955750, 955760, 955850, 955950, 956050, 956060, 956150 és 956160 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Bács-Kiskun megye 600150, 600850, 601550, 601650, 601660, 601750, 601850, 601950, 602050, 603250, 603750 és 603850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Budapest 1 kódszámú, vadgazdálkodási tevékenységre nem alkalmas területe,
- Csongrád-Csanád megye 800150, 800160, 800250, 802220, 802260, 802310 és 802450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Fejér megye 400150, 400250, 400351, 400352, 400450, 400550, 401150, 401250, 401350, 402050, 402350, 402360, 402850, 402950, 403050, 403450, 403550, 403650, 403750, 403950, 403960, 403970, 404650, 404750, 404850, 404950, 404960, 405050, 405750, 405850, 405950,
- 406050, 406150, 406550, 406650 és 406750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Győr-Moson-Sopron megye 100550, 100650, 100950, 101050, 101350, 101450, 101550, 101560 és 102150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750260, 750350, 750450, 750460, 754450, 754550, 754560, 754570, 754650, 754750, 754950, 755050, 755150, 755250, 755350 és 755450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye 250150, 250250, 250450, 250460, 250550, 250650, 250750, 251050, 251150, 251250, 251350, 251360, 251650, 251750, 251850, 252250, kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Pest megye 571550, 572150, 572250, 572350, 572550, 572650, 572750, 572850, 572950, 573150, 573250, 573260, 573350, 573360, 573450, 573850, 573950, 573960, 574050, 574150, 574350, 574360, 574550, 574650, 574750, 574850, 574860, 574950, 575050, 575150, 575250, 575350, 575550, 575650, 575750, 575850, 575950, 576050, 576150, 576250, 576350, 576450, 576650, 576750, 576850, 576950, 577050, 577150, 577350, 577450, 577650, 577850, 577950, 578050, 578150, 578250, 578350, 578360, 578450, 578550, 578560, 578650, 578850, 578950, 579050, 579150, 579250, 579350, 579450, 579460, 579550, 579650, 579750, 580250 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

7. Polonia

Următoarele zone de restricții I din Polonia:

w województwie kujawsko - pomorskim:

- powiat rypiński,
- powiat brodnicki,
- powiat grudziądzki,
- powiat miejski Grudziądz,
- powiat wąbrzeski,

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Wielbark i Rozogi w powiecie szczycieńskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew i część gminy Kulesze Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Miastkowo, Nowogród, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
- gminy Szumowo, Zambrów z miastem Zambrów i część gminy Kołaki Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,
- gminy Grabowo, Kolno i miasto Kolno, Turośl w powiecie kolneńskim,

w województwie mazowieckim:

- powiat ostrołęcki,
- powiat miejski Ostrołęka,
- gminy Bielsk, Brudzeń Duży, Bulkowo, Drobin, Gąbin, Łąck, Nowy Duninów, Radzanowo, Słupno, Staroźreby i Stara Biała w powiecie plockim,
- powiat miejski Płock,
- powiat ciechanowski,
- gminy Baboszewo, Dzierżanin, Joniec, Nowe Miasto, Płońsk i miasto Płońsk, Raciąż i miasto Raciąż, Sochocin w powiecie płońskim,
- powiat sierpecki,
- gmina Biezuń, Lutocin, Siemiątkowo i Żuromin w powiecie żuromińskim,
- część powiatu ostrowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- gminy Dzieżgowo, Lipowiec Kościelny, Mława, Radzanów, Strzegowo, Stupsk, Szreńsk, Szydłowo, Wiśniewo w powiecie mławskim,
- powiat przasnyski,
- powiat makowski,
- powiat pułtuski,
- część powiatu wyszkowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- część powiatu węgrowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- część powiatu wołomińskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- gminy Mokobody i Suchozębry w powiecie siedleckim,

- gminy Dobrze, Jakubów, Kałuszyn, Stanisławów w powiecie mińskim,
 - gminy Bielany i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
 - powiat gostyniński,
- w województwie podkarpackim:
- gmina Krempana w powiecie jasielskim,
 - część powiatu ropczycko – sędziszowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
 - gminy Pruchnik, Rokietnica, Roźwienica, w powiecie jarosławskim,
 - gminy Fredropol, Krasiczyn, Krzywca, Przemyśl, część gminy Orły położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 77, część gminy Żurawica na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 77 w powiecie przemyskim,
 - powiat miejski Przemyśl,
 - gminy Gać, Jawornik Polski, Kańczuga, część gminy Zarzecze położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Mlecza w powiecie przeworskim,
 - powiat łańcucki,
 - gminy Trzebownisko, Głogów Małopolski, część gminy Świlcza położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. 94 i część gminy Sokołów Małopolski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr. 875 w powiecie rzeszowskim,
 - gmina Raniżów w powiecie kolbuszowskim,
 - część powiatu dębickiego niewymieniona w części II załącznika I,
- w województwie świętokrzyskim:
- gminy Nowy Korczyn, Solec-Zdrój, Wiślica, Stopnica, Tuczępy, Busko Zdrój w powiecie buskim,
 - powiat kazimierski,
 - powiat skarżyski,
 - część powiatu opatowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
 - część powiatu sandomierskiego niewymieniona w części II załącznika I,
 - gminy Bogoria, Osiek, Staszów i część gminy Rytwiany położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 764, część gminy Szydłów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 756 w powiecie staszowskim,
 - gminy Pawłów, Wąchock, część gminy Brody położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 9 oraz na południowy - zachód od linii wyznaczonej przez drogi: nr. 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie, drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy i część gminy Mirzec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr. 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno - wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,
 - powiat ostrowiecki,
 - gminy Fałków, Ruda Maleniecka, Radoszyce, Smyków, Słupia Konecka, część gminy Końskie położona na zachód od linii kolejowej, część gminy Stąporków położona na południe od linii kolejowej w powiecie koneckim,
 - gminy Bodzentyn, Bieliny, Łągów, Morawica, Nowa Słupia, część gminy Raków położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr. 756 i 764, część gminy Chęciny położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr. 762, część gminy Górno położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy łączącą miejscowości Leszczyna – Cedzyna oraz na południe od linii wyznaczonej przez ul. Kielecką w miejscowości Cedzyna biegnącą do wschodniej granicy gminy, część gminy Daleszyce położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. 764 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Daleszyce – Słopiec – Borków, dalej na północ od linii wyznaczonej przez tę drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą nr. 764 do przecięcia z linią rzeki Belnianka, następnie na północ od linii wyznaczonej przez rzeki Belnianka i Czarna Nida biegnącej do zachodniej granicy gminy w powiecie kieleckim,

- gminy Działoszyce, Michałów, Pińczów, Złota w powiecie pińczowskim,
- gminy Imielno, Jędrzejów, Nagłowice, Sędziszów, Słupia, Sobków, Wodzisław w powiecie jędrzejowskim,
- gminy Moskorzew, Radków, Secemin, część gminy Włoszczowa położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 742 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Konieczno i dalej na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Konieczno – Rogienice – Dąbie – Podłazie, część gminy Kluczewsko położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy i łączącą miejscowości Krogulec – Nowiny - Komorniki do przecięcia z linią rzeki Czarna, następnie na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Czarna biegnącą do przecięcia z linią wyznaczoną przez drogę nr. 742 i dalej na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 742 biegnącą od przecięcia z linią rzeki Czarna do południowej granicy gminy w powiecie włoszczowskim,

w województwie łódzkim:

- gminy Łyszkowice, Kocierzew Południowy, Kiernoza, Chąšno, Nieborów, część gminy wiejskiej Łowicz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. 92 biegnącej od granicy miasta Łowicz do zachodniej granicy gminy oraz część gminy wiejskiej Łowicz położona na wschód od granicy miasta Łowicz i na północ od granicy gminy Nieborów w powiecie łowickim,
- gminy Cielądz, Rawa Mazowiecka z miastem Rawa Mazowiecka w powiecie rawskim,
- gminy Bolimów, Głuchów, Godzianów, Lipce Reymontowskie, Maków, Nowy Kawęczyn, Skierniewice, Słupia w powiecie skierniewickim,
- powiat miejski Skierniewice,
- gminy Mniszków, Paradyż, Sławno i Żarnów w powiecie opoczyńskim,
- gminy Czerniewice, Inowłódz, Lubochnia, Rzeczyca, Tomaszów Mazowiecki z miastem Tomaszów Mazowiecki, Zelechlinek w powiecie tomaszowskim,

gmina Przedbórz w powiecie radomszczańskim, w województwie pomorskim:

- gminy Ostaszewo, miasto Krynica Morska oraz część gminy Nowy Dwór Gdański położona na południowy - zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr. 7, następnie przez drogę nr. 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,
- gminy Lichnowy, Miłoradz, Malbork z miastem Malbork, część gminy Nowy Staw położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 55 w powiecie malborskim,
- gminy Mikołajki Pomorskie, Stary Targ i Sztum w powiecie sztumskim,
- powiat gdański,
- Miasto Gdańsk,
- powiat tczewski,
- powiat kwidzyński,

w województwie lubuskim:

- gmina Lubiszyn w powiecie gorzowskim,
- gmina Dobięgniew w powiecie strzelecko – drezdeneckim,

w województwie dolnośląskim:

- gminy Dziadowa Kłoda, Międzybórz, Syców, Twardogóra, część gminy wiejskiej Oleśnica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. S8, część gminy Dobroszyce położona na wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od północnej do południowej granicy gminy w powiecie oleśnickim,
- gminy Jordanów Śląski, Kobierzyce, Mietków, Sobótka, część gminy Żórawina położona na zachód od linii wyznaczonej przez autostradę A4, część gminy Kąty Wrocławskie położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie wrocławskim,

- część gminy Domaniów położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie oławskim,
 - gmina Wiązów w powiecie strzelińskim,
 - część powiatu średzkiego niewymieniona w części II załącznika I,
 - miasto Świeradów - Zdrój w powiecie lubańskim,
 - gminy Pielgrzymka, miasto Złotoryja, część gminy wiejskiej Złotoryja położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy w miejscowości Nowa Wieś Złotoryjska do granicy miasta Złotoryja oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr. 382 biegnącą od granicy miasta Złotoryja do wschodniej granicy gminy w powiecie złotoryjskim,
 - gmina Mirsk w powiecie lwóweckim,
 - gminy Janowice Wielkie, Mysłakowice, Stara Kamienica w powiecie karkonoskim,
 - część powiatu miejskiego Jelenia Góra położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. 366,
 - gminy Bolków, Męcinka, Mściwojów, Paszowice, miasto Jawor w powiecie jaworskim,
 - gminy Dobromierz, Jaworzyna Śląska, Marcinowice, Strzegom, Żarów w powiecie świdnickim,
 - gminy Dzierżoniów, Pieszycy, miasto Bielawa, miasto Dzierżoniów w powiecie dzierzoniowskim,
 - gminy Głuszycza, Mieroszów w powiecie wałbrzyskim,
 - gmina Nowa Ruda i miasto Nowa Ruda w powiecie kłodzkim,
 - gminy Kamienna Góra, Marciszów i miasto Kamienna Góra w powiecie kamiennogórskim,
- w województwie wielkopolskim:
- gminy Koźmin Wielkopolski, Rozdrażew, miasto Sulmierzyce, część gminy Krotoszyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi: nr. 15 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr. 36, nr. 36 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr. 15 do skrzyżowania z drogą nr. 444, nr. 444 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr. 36 do południowej granicy gminy w powiecie krotoszyńskim,
 - gminy Brodnica, część gminy Dolsk położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 434 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr. 437, a następnie na wschód od drogi nr. 437 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr. 434 do południowej granicy gminy, część gminy Śrem położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 310 biegnącą od zachodniej granicy gminy do miejscowości Śrem, następnie na wschód od drogi nr. 432 w miejscowości Śrem oraz na wschód od drogi nr. 434 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr. 432 do południowej granicy gminy w powiecie śremskim,
 - gminy Borek Wielkopolski, Piaski, Pogorzela, w powiecie gostyńskim,
 - gmina Grodzisk Wielkopolski i część gminy Kamieniec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 308 w powiecie grodziskim,
 - gmina Czempin w powiecie kościańskim,
 - gminy Kleszczewo, Kostrzyn, Kórnik, Pobiedziska, Mosina, miasto Puszczykowo, część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na południe od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie poznańskim,
 - gmina Kiszkowo i część gminy Kłecko położona na zachód od rzeki Mała Wełna w powiecie gnieźnieńskim,
 - powiat czarnkowsko-trzcianecki,
 - część gminy Wronki położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Wartę biegnącą od zachodniej granicy gminy do przecięcia z drogą nr. 182, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr. 182 oraz 184 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr. 182 do południowej granicy gminy w powiecie szamotulskim,

- gmina Budzyń w powiecie chodzieskim,
 - gminy Mieścisko, Skoki i Wągrowiec z miastem Wągrowiec w powiecie wągrowieckim,
 - powiat pleszewski,
 - gmina Zagórz w powiecie słupeckim,
 - gmina Pyzdry w powiecie wrzesińskim,
 - gminy Kotlin, Żerków i część gminy Jarocin położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr. S11 i 15 w powiecie jarocińskim,
 - powiat ostrowski,
 - powiat miejski Kalisz,
 - powiat kaliski,
 - powiat turecki,
 - gminy Rzgów, Grodziec, Krzymów, Stare Miasto, Rychwał w powiecie konińskim,
 - powiat kępiński,
 - powiat ostrzeszowski,
- w województwie opolskim:
- gminy Domaszowice, Pokój, część gminy Namysłów położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie namysłowskim,
 - gminy Wołczyn, Kluczbork, Byczyna w powiecie kluczborskim,
 - gminy Praszka, Gorzów Śląski część gminy Rudniki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. 42 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr. 43 i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 43 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr. 42 w powiecie oleskim,
 - gmina Grodków w powiecie brzeskim,
 - gminy Komprachcice, Łubniany, Murów, Niemodlin, Tułowice w powiecie opolskim,
 - powiat miejski Opole,
- w województwie zachodniopomorskim:
- gminy Nowogródek Pomorski, Barlinek, Myślibórz, część gminy Dębno położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 126 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr. 23 w miejscowości Dębno, następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 23 do skrzyżowania z ul. Jana Pawła II w miejscowości Cychry, następnie na północ od ul. Jana Pawła II do skrzyżowania z ul. Ogrodową i dalej na północ od linii wyznaczonej przez ul. Ogrodową, której przedłużenie biegnie do wschodniej granicy gminy w powiecie myśliborskim,
 - gmina Stare Czarnowo w powiecie gryfińskim,
 - gmina Bielice, Kozielice, Pyrzyce w powiecie pyrzyckim,
 - gminy Bierzwnik, Krzęcin, Pełczyce w powiecie choszczeńskim,
 - część powiatu miejskiego Szczecin położona na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę Odra Zachodnia biegnącą od północnej granicy gminy do przecięcia z drogą nr. 10, następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr. 10 biegnącą od przecięcia z linią wyznaczoną przez rzekę Odra Zachodnia do wschodniej granicy gminy,
 - gminy Dobra (Szczecińska), Police w powiecie polickim,
- w województwie małopolskim:
- powiat brzeski,
 - powiat gorlicki,
 - powiat proszowicki,

- część powiatu nowosądeckiego niewymieniona w części II załącznika I,
- gminy Czorsztyn, Krościenko nad Dunajcem, Ochotnica Dolna w powiecie nowotarskim,
- powiat miejski Nowy Sącz,
- powiat tarnowski,
- powiat miejski Tarnów,
- część powiatu dąbrowskiego niewymieniona w części III załącznika I.

8. Slovakia

Următoarele zone de restricții I din Slovacia:

- in the district of Nové Zámky, Sikenička, Pavlová, Bíňa, Kamenín, Kamenný Most, Malá nad Hronom, Belá, Lubá, Šarkan, Gbelce, Bruty, Mužla, Obid, Štúrovo, Nána, Kamenica nad Hronom, Chľaba, Lefa, Bajtava, Salka, Malé Kosihy,
- in the district of Veľký Krtíš, the municipalities of Ipeľské Predmostie, Veľká nad Ipľom, Hrušov, Kleňany, Sečianky,
- in the district of Levice, the municipalities of Keľ, Čata, Pohronský Ruskov, Hronovce, Želiezovce, Zalaba, Malé Ludince, Šalov, Sikenica, Pastovce, Bielovce, Ipeľský Sokolec, Lontov, Kubáňovo, Sazdice, Demandice, Dolné Semerovce, Vyškovce nad Ipľom, Preseľany nad Ipľom, Hrkovce, Tupá, Horné Semerovce, Hokovce, Slatina, Horné Turovce, Veľké Turovce, Šahy, Tešmak, Plášťovce, Ipeľské Uľany, Bátovce, Pečenice, Jabloňovce, Bohunice, Pukanec, Uhliská,
- in the district of Krupina, the municipalities of Dudince, Terany, Hontianske Moravce, Sudince, Súdoľce, Lišov,
- the whole district of Ružomberok,
- in the region of Turčianske Teplice, municipalities of Turček, Horná Štubňa, Čremošné, Háj, Rakša, Mošovce,
- in the district of Martin, municipalities of Blatnica, Folkušová, Necpaly,
- in the district of Dolný Kubín, the municipalities of Kraľovany, Žaškov, Jasenová, Vyšný Kubín, Oravská Poruba, Leštiny, Osádka, Malatiná, Chlebnice, Krivá,
- in the district of Tvrdošín, the municipalities of Oravský Biely Potok, Habovka, Zuberec,
- in the district of Žarnovica, the municipalities of Rudno nad Hronom, Voznica, Hodruša-Hámre,
- the whole district of Žiar nad Hronom, except municipalities included in zone II.

9. Italia

Următoarele zone de restricții I din Italia:

Piedmont Region:

- in the province of Alessandria, the municipalities of Casalnoceto, Oviglio, Tortona, Viguzzolo, Frugarolo, Bergamasco, Castellar Guidobono, Berzano Di Tortona, Cerreto Grue, Carbonara Scrivia, Casasco, Carentino, Frascaro, Paderna, Montegioco, Spineto Scrivia, Villaromagnano, Pozzolo Formigaro, Momperone, Merana, Monleale, Terzo, Borgoratto Alessandrino, Casal Cermelli, Montemarzino, Bistagno, Castellazzo Bormida, Bosco Marengo, Castelspina, Volpeglino, Alice Bel Colle, Gamalero, Volpedo, Pozzol Groppo, Sarezzano,
- in the province of Asti, the municipalities of Olmo Gentile, Nizza Monferrato, Incisa Scapaccino, Roccaverano, Castel Boglione, Mombaruzzo, Maranzana, Castel Rocchero, Rocchetta Palafea, Castelletto Molina, Castelnuovo Belbo, Montabone, Quaranti, Fontanile, Calamandrana, Bruno, Sessame, Monastero Bormida, Bubbio, Cassinasco, Serole, Loazzolo, Cessole, Vesime, San Giorgio Scarampi,
- in the province of Cuneo, the municipalities of Bergolo, Pezzolo Valle Uzzone, Cortemilia, Levice, Castelletto Uzzone, Perletto,

Liguria Region:

- in the province of Genova, the Municipalities of Rovegno, Rapallo, Portofino, Cicagna, Avegno, Montebruno, Santa Margherita Ligure, Favale Di Malvaro, Recco, Camogli, Moconesi, Tribogna, Fascia, Uscio, Gorreto, Fontanigorda, Neirone, Rondanina, Lorsica, Propata;
- in the province of Savona, the municipalities of Cairo Montenotte, Quiliano, Dego, Altare, Piana Crixia, Giusvalla, Albissola Marina, Savona,

Emilia-Romagna Region:

- in the province of Piacenza, the municipalities of Ottone, Zerba,

Lombardia Region:

- in the province of Pavia, the municipalities of Rocca Susella, Montesegele, Menconico, Val Di Nizza, Bagnaria, Santa Margherita Di Staffora, Ponte Nizza, Brallo Di Pregola, Varzi, Godiasco, Cecima,

Lazio Region:

- in the province of Rome,

North: the municipalities of Riano, Castelnuovo di Porto, Capena, Fiano Romano, Morlupo, Sacrofano, Magliano Romano, Formello, Campagnano di Roma, Anguillara;

West: the municipality of Fiumicino;

South: the municipality of Rome between the boundaries of the municipality of Fiumicino (West), the limits of Zone 3 (North), the Tiber river up to the intersection with the Grande Raccordo Anulare GRA Highway, the Grande Raccordo Anulare GRA Highway up to the intersection with A24 Highway, A24 Highway up to the intersection with Viale del Tecnopolo, viale del Tecnopolo up to the intersection with the boundaries of the municipality of Guidonia Montecelio;

East: the municipalities of Guidonia Montecelio, Montelibretti, Palombara Sabina, Monterotondo, Mentana, Sant'Angelo Romano, Fonte Nuova.

PARTEA II

1. Bulgaria

Următoarele zone de restricții II din Bulgaria:

- the whole region of Haskovo,
- the whole region of Yambol,
- the whole region of Stara Zagora,
- the whole region of Pernik,
- the whole region of Kyustendil,
- the whole region of Plovdiv, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Pazardzhik, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Smolyan,
- the whole region of Dobrich,
- the whole region of Sofia city,
- the whole region of Sofia Province,
- the whole region of Blagoevgrad excluding the areas in Part III,
- the whole region of Razgrad,
- the whole region of Kardzhali,
- the whole region of Burgas,
- the whole region of Varna excluding the areas in Part III,
- the whole region of Silistra,

- the whole region of Ruse,
- the whole region of Veliko Tarnovo,
- the whole region of Pleven,
- the whole region of Targovishte,
- the whole region of Shumen,
- the whole region of Sliven,
- the whole region of Vidin,
- the whole region of Gabrovo,
- the whole region of Lovech,
- the whole region of Montana,
- the whole region of Vratza.

2. Germania

Următoarele zone de restricții II din Germania:

Bundesland Brandenburg:

- Landkreis Oder-Spree:
 - Gemeinde Grunow-Dammendorf,
 - Gemeinde Mixdorf
 - Gemeinde Schlaubetal,
 - Gemeinde Neuzelle,
 - Gemeinde Neißemünde,
 - Gemeinde Lawitz,
 - Gemeinde Eisenhüttenstadt,
 - Gemeinde Vogelsang,
 - Gemeinde Ziltendorf,
 - Gemeinde Wiesenau,
 - Gemeinde Friedland,
 - Gemeinde Siehdichum,
 - Gemeinde Müllrose,
 - Gemeinde Briesen,
 - Gemeinde Jacobsdorf
 - Gemeinde Groß Lindow,
 - Gemeinde Brieskow-Finkenheerd,
 - Gemeinde Ragow-Merz,
 - Gemeinde Beeskow,
 - Gemeinde Rietz-Neuendorf,
 - Gemeinde Tauche mit den Gemarkungen Stremmen, Ranzig, Trebatsch, Sabrodt, Sawall, Mitweide, Lindenberg, Falkenberg (T), Görsdorf (B), Wulfersdorf, Giesensdorf, Briescht, Kossenblatt und Tauche,
 - Gemeinde Langewahl,
 - Gemeinde Berkenbrück,
 - Gemeinde Steinhöfel mit den Gemarkungen Arensdorf und Demitz und den Gemarkungen Steinhöfel, Hasenfelde und Heinersdorf östlich der L 36 und der Gemarkung Neuendorf im Sande südlich der L36,

- Gemeinde Fürstenwalde östlich der B 168 und südlich der L36,
- Gemeinde Diensdorf-Radlow,
- Gemeinde Wendisch Rietz östlich des Scharmützelsees und nördlich der B 246,
- Gemeinde Bad Saarow mit der Gemarkung Neu Golm und der Gemarkung Bad Saarow-Pieskow östlich des Scharmützelsees und ab nördlicher Spitze östlich der L35,
- Landkreis Dahme-Spreewald:
 - Gemeinde Jamlitz,
 - Gemeinde Lieberose,
 - Gemeinde Schwielochsee mit den Gemarkungen Goyatz, Jessern, Lamsfeld, Ressen, Speichrow und Zaue,
- Landkreis Spree-Neiße:
 - Gemeinde Schenkendöbern,
 - Gemeinde Guben,
 - Gemeinde Jänschwalde,
 - Gemeinde Tauer,
 - Gemeinde Peitz,
 - Gemeinde Kolkwitz mit der Gemarkung Klein Gaglow südl. der BAB 15,
 - Gemeinde Turnow-Preilack mit der Gemarkung Preilack,
 - Gemeinde Teichland mit der Gemarkung Bärenbrück,
 - Gemeinde Heinersbrück,
 - Gemeinde Forst,
 - Gemeinde Groß Schacksdorf-Simmersdorf,
 - Gemeinde Neiße-Malxetal,
 - Gemeinde Jämlitz-Klein Düben,
 - Gemeinde Tschernitz,
 - Gemeinde Döbern,
 - Gemeinde Felixsee,
 - Gemeinde Wiesengrund,
 - Gemeinde Spremberg,
 - Gemeinde Welzow,
 - Gemeinde Neuhausen/Spree,
 - Gemeinde Drebkau mit der Gemarkung Kausche,
 - Kreisfreie Stadt Cottbus mit den Gemarkungen Kahren, Gallinchen, Groß Gaglow und der Gemarkung Kiekebusch südlich der BAB 15,
- Landkreis Märkisch-Oderland:
 - Gemeinde Bleyen-Genschmar,
 - Gemeinde Neuhardenberg
 - Gemeinde Golzow,
 - Gemeinde Küstriner Vorland,
 - Gemeinde Alt Tucheband,
 - Gemeinde Reitwein,

- Gemeinde Podelzig,
- Gemeinde Gusow-Platkow,
- Gemeinde Seelow,
- Gemeinde Vierlinden,
- Gemeinde Lindendorf,
- Gemeinde Fichtenhöhe,
- Gemeinde Lietzen,
- Gemeinde Falkenhagen (Mark),
- Gemeinde Zeschdorf,
- Gemeinde Treplin,
- Gemeinde Lebus,
- Gemeinde Müncheberg mit den Gemarkungen Jahnsfelde, Trebnitz, Obersdorf, Münchehofe und Hermersdorf,
- Gemeinde Märkische Höhe mit der Gemarkung Ringenwalde,
- Gemeinde Bliesdorf mit der Gemarkung Metzdorf und Gemeinde Bliesdorf – östlich der B167 bis östlicher Teil, begrenzt aus Richtung Gemarkungsgrenze Neutrebbin südlich der Bahnlinie bis Straße „Sophienhof“ dieser westlich folgend bis „Ruesterchegraben“ weiter entlang Feldweg an den Windrädern Richtung „Herrnhof“, weiter entlang „Letschiner Hauptgraben“ nord-östlich bis Gemarkungsgrenze Altrebbin und Kunersdorf – östlich der B167,
- Gemeinde Bad Freienwalde mit den Gemarkungen Altglietzen, Altranft, Bad Freienwalde, Bralitz, Hohenwutzen, Schiffmühle, Hohensaaten und Neuenhagen,
- Gemeinde Falkenberg mit der Gemarkung Falkenberg östlich der L35,
- Gemeinde Oderaue,
- Gemeinde Wriezen mit den Gemarkungen Altwriezen, Jäckelsbruch, Neugaul, Bearegard, Eichwerder, Rathsdorf – östlich der B167 und Wriezen – östlich der B167,
- Gemeinde Neulewin,
- Gemeinde Neutrebbin,
- Gemeinde Letschin,
- Gemeinde Zechin,
- Landkreis Barnim:
 - Gemeinde Lunow-Stolzenhagen,
 - Gemeinde Parsteinsee,
 - Gemeinde Oderberg,
 - Gemeinde Liepe,
 - Gemeinde Hohenfinow (nördlich der B167),
 - Gemeinde Niederfinow,
 - Gemeinde (Stadt) Eberswalde mit den Gemarkungen Eberswalde nördlich der B167 und östlich der L200, Sommerfelde und Tornow nördlich der B167,
 - Gemeinde Chorin mit den Gemarkungen Brodowin, Chorin östlich der L200, Serwest, Neuehütte, Sandkrug östlich der L200,
 - Gemeinde Ziethen mit der Gemarkung Klein Ziethen östlich der Serwester Dorfstraße und östlich der B198,

- Landkreis Uckermark:
 - Gemeinde Angermünde mit den Gemarkungen Crussow, Stolpe, Gellmersdorf, Neukünkendorf, Bölkendorf, Herzsprung, Schmargendorf und den Gemarkungen Angermünde südlich und südöstlich der B2 und Dobberzin südlich der B2,
 - Gemeinde Schwedt mit den Gemarkungen Criewen, Zützen, Schwedt, Stendell, Kummerow, Kunow, Vierraden, Blumenhagen, Oderbruchwiesen, Enkelsee, Gatow, Hohenfelde, Schöneberg, Flemisdorf und der Gemarkung Felchow östlich der B2,
 - Gemeinde Pinnow südlich und östlich der B2,
 - Gemeinde Berkholz-Meyenburg,
 - Gemeinde Mark Landin mit der Gemarkung Landin südlich der B2,
 - Gemeinde Casekow mit der Gemarkung Woltersdorf und den Gemarkungen Biesendahlshof und Casekow östlich der L272 und südlich der L27,
 - Gemeinde Hohenselchow-Groß Pinnow mit der Gemarkung Groß Pinnow und der Gemarkung Hohenselchow südlich der L27,
 - Gemeinde Gartz (Oder) mit der Gemarkung Friedrichsthal und den Gemarkungen Gartz und Hohenreinkendorf südlich der L27 und der B2 bis Kastanienallee, dort links abbiegend dem Schülerweg folgend bis Höhe Bahnhof, von hier in östlicher Richtung den Salveybach kreuzend bis zum Tantower Weg, diesen in nördlicher Richtung bis zu Stettiner Straße, diese weiter folgend bis zur B2, dieser in nördlicher Richtung folgend,
 - Gemeinde Mescherin mit der Gemarkung Neurochlitz östlich der B2, dieser folgend bis zur Gemarkungsgrenze Rosow, weiter in nordwestlicher Richtung bis Rosow, weiter auf der K7311 zur Landesgrenze zu Mecklenburg-Vorpommern, dieser folgend in östlicher Richtung bis zur polnischen Grenze,
 - Gemeinde Passow mit der Gemarkung Jamikow,
- Kreisfreie Stadt Frankfurt (Oder),
- Landkreis Prignitz:
 - Gemeinde Karstädt mit den Gemarkungen Neuhof und Kribbe und den Gemarkungen Groß Warnow, Klein Warnow, Reckenzin, Streesow und Dallmin östlich der Bahnstrecke Berlin/Spandau-Hamburg/Altona,
 - Gemeinde Berge,
 - Gemeinde Pirow mit den Gemarkungen Hülsebeck, Pirow, Bresch und Burow,
 - Gemeinde Putlitz mit den Gemarkungen Sagast, Nettelbeck, Porep, Lütkenhof, Putlitz, Weitendorf und Telschow,
 - Gemeinde Marienfließ mit den Gemarkungen Jännersdorf, Stepenitz und Krependorf,
- Landkreis Oberspreewald-Lausitz:
 - Gemeinde Senftenberg mit der Gemarkung Peickwitz,
 - Gemeinde Hohenbocka,
 - Gemeinde Grünewald,
 - Gemeinde Hermsdorf,
 - Gemeinde Kroppen,
 - Gemeinde Ortrand,
 - Gemeinde Großmehlen,
 - Gemeinde Lindenau,
 - Gemeinde Frauendorf,
 - Gemeinde Ruhland,
 - Gemeinde Guteborn
 - Gemeinde Schwarzbach mit der Gemarkung Schwarzbach,

Bundesland Sachsen:

— Landkreis Bautzen:

- Gemeinde Arnsdorf nördlich der B6,
- Gemeinde Burkau,
- Gemeinde Crostwitz,
- Gemeinde Demitz-Thumitz nördlich der S111,
- Gemeinde Elsterheide,
- Gemeinde Frankenthal,
- Gemeinde Göda nördlich der S111,
- Gemeinde Großdubrau,
- Gemeinde Großharthau nördlich der B6,
- Gemeinde Großnaundorf,
- Gemeinde Haselbachtal,
- Gemeinde Hochkirch nördlich der B6,
- Gemeinde Königswartha,
- Gemeinde Kubschütz nördlich der B6,
- Gemeinde Laußnitz,
- Gemeinde Lichtenberg,
- Gemeinde Lohsa,
- Gemeinde Malschwitz,
- Gemeinde Nebelschütz,
- Gemeinde Neukirch,
- Gemeinde Neschwitz,
- Gemeinde Ohorn,
- Gemeinde Oßling,
- Gemeinde Ottendorf-Okrilla,
- Gemeinde Panschwitz-Kuckau,
- Gemeinde Puschwitz,
- Gemeinde Räckelwitz,
- Gemeinde Radibor,
- Gemeinde Ralbitz-Rosenthal,
- Gemeinde Rammenau,
- Gemeinde Schwepnitz,
- Gemeinde Spreetal,
- Gemeinde Stadt Bautzen nördlich der S111 bis Abzweig S 156 und nördlich des Verlaufs S 156 bis Abzweig B6 und nördlich des Verlaufs der B 6 bis zur östlichen Gemeindegrenze,
- Gemeinde Stadt Bernsdorf,
- Gemeinde Stadt Bischofswerda nördlich der B6 nördlich der S111,
- Gemeinde Stadt Elstra,
- Gemeinde Stadt Großröhrsdorf,
- Gemeinde Stadt Hoyerswerda,
- Gemeinde Stadt Kamenz,

- Gemeinde Stadt Königsbrück,
 - Gemeinde Stadt Lauta,
 - Gemeinde Stadt Pulsnitz,
 - Gemeinde Stadt Radeberg nördlich der B6,
 - Gemeinde Stadt Weißenberg,
 - Gemeinde Stadt Wittichenau,
 - Gemeinde Steina,
 - Gemeinde Wachau,
 - Stadt Dresden:
 - Stadtgebiet nördlich der BAB4 bis zum Verlauf westlich der Elbe, dann nördlich der B6,
 - Landkreis Görlitz,
 - Landkreis Meißen:
 - Gemeinde Diera-Zehren östlich der Elbe,
 - Gemeinde Ebersbach,
 - Gemeinde Glaubitz östlich des Grödel-Elsterwerdaer-Floßkanals,
 - Gemeinde Klipphausen östlich der S177,
 - Gemeinde Lampertswalde,
 - Gemeinde Moritzburg,
 - Gemeinde Niederau östlich der B101,
 - Gemeinde Nünchritz östlich der Elbe und südlich des Grödel-Elsterwerdaer-Floßkanals,
 - Gemeinde Priestewitz,
 - Gemeinde Röderau östlich des Grödel-Elsterwerdaer-Floßkanals,
 - Gemeinde Schönfeld,
 - Gemeinde Stadt Coswig,
 - Gemeinde Stadt Gröditz östlich des Grödel-Elsterwerdaer-Floßkanals,
 - Gemeinde Stadt Großenhain,
 - Gemeinde Stadt Meißen östlich des Straßenverlaufs der S177 bis zur B6, dann B6 bis zur B101, ab der B101 Elbtalbrücke Richtung Norden östlich der Elbe,
 - Gemeinde Stadt Radebeul,
 - Gemeinde Stadt Radeburg,
 - Gemeinde Thienendorf,
 - Gemeinde Weinböhla,
 - Gemeinde Wülknitz östlich des Grödel-Elsterwerdaer-Floßkanals,
 - Landkreis Sächsische Schweiz-Osterzgebirge:
 - Gemeinde Stadt Wilsdruff nördlich der BAB4 zwischen den Abfahrten Wilsdruff und Dreieck Dresden-West,
- Bundesland Mecklenburg-Vorpommern:
- Landkreis Ludwigslust-Parchim:
 - Gemeinde Balow mit dem Ortsteil: Balow,
 - Gemeinde Brunow mit den Ortsteilen und Ortslagen: Bauerkuhl,
 - Brunow (bei Ludwigslust), Klüß, Löcknitz (bei Parchim),

- Gemeinde Dambeck mit dem Ortsteil und der Ortslage:
- Dambeck (bei Ludwigslust),
- Gemeinde Ganzlin mit den Ortsteilen und Ortslagen: Barackendorf, Hof Retzow, Klein Damerow, Retzow, Wangelin,
- Gemeinde Gehlsbach mit den Ortsteilen und Ortslagen: Ausbau Darß, Darß, Hof Karbow, Karbow, Karbow-Ausbau, Quaßlin, Quaßlin Hof, Quaßliner Mühle, Vietlütbe, Wahlstorf
- Gemeinde Groß Godems mit den Ortsteilen und Ortslagen:
- Groß Godems, Klein Godems,
- Gemeinde Karrenzin mit den Ortsteilen und Ortslagen: Herzfeld, Karrenzin, Karrenzin-Ausbau, Neu Herzfeld, Repzin, Wulfsahl,
- Gemeinde Kreien mit den Ortsteilen und Ortslagen: Ausbau Kreien,
- Hof Kreien, Kolonie Kreien, Kreien, Wilsen,
- Gemeinde Kritzow mit dem Ortsteil und der Ortslage: Benzin,
- Gemeinde Lübz mit den Ortsteilen und Ortslagen: Burow, Gischow, Meyerberg,
- Gemeinde Möllenbeck mit den Ortsteilen und Ortslagen: Carlshof, Horst, Menzendorf, Möllenbeck,
- Gemeinde Muchow mit dem Ortsteil und Ortslage: Muchow,
- Gemeinde Parchim mit dem Ortsteil und Ortslage: Slate,
- Gemeinde Prislich mit den Ortsteilen und Ortslagen: Marienhof, Neese, Prislich, Werle,
- Gemeinde Rom mit dem Ortsteil und Ortslage: Klein Niendorf,
- Gemeinde Ruhner Berge mit den Ortsteilen und Ortslagen: Dorf Polnitz, Drenkow, Griebow, Jarchow, Leppin, Malow, Malower Mühle, Marnitz, Mentin, Mooster, Poitendorf, Polnitz, Suckow, Tessenow, Zachow,
- Gemeinde Siggelkow mit den Ortsteilen und Ortslagen: Groß Pankow, Klein Pankow, Neuburg, Redlin, Siggelkow,
- Gemeinde Stolpe mit den Ortsteilen und Ortslagen: Barkow, Granzin, Stolpe Ausbau, Stolpe,
- Gemeinde Ziegendorf mit den Ortsteilen und Ortslagen: Drefahl, Meierstorf, Neu Drefahl, Pampin, Platschow, Stresendorf, Ziegendorf,
- Gemeinde Zierzow mit den Ortsteilen und Ortslagen: Kolbow, Zierzow.

3. Estonia

Următoarele zone de restricții II din Estonia:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

4. Letonia

Următoarele zone de restricții II din Letonia:

- Aizkraukles novads,
- Alūksnes, novada Alsviķu, Annas, Ilzenes, Jaunalūksnes, Jaunlaicenes, Kalncempju, Liepnas, Malienas, Mālpes, Mārkalnes, Pededzes, Veclaicenes, Zeltiņu, Ziemera pagasts, Jaunannas pagasta daļa uz ziemeļrietumiem no Pededzes upes, Alūksnes pilsēta,
- Augšdaugavas novads,
- Ādažu novads,
- Balvu, novada Baltinavas, Bērzpils, Briežuciema, Krišjāņu, Kupravas, Lazdukalna, Lazdulejas, Medņevas, Rugāju, Susāju, Šķilbēnu, Tilžas, Vectilžas, Vecumu, Žīguru, Viļakas pilsēta,

- Bauskas novads,
- Cēsu novads,
- Dienvidkurzemes novada Aizputes, Cīravas, Lažas, Durbes, Dunalkas, Tadaikšu, Vecpils, Bārtas, Sakas, Bunkas, Priekules, Gramzdas, Kalētu, Virgas, Dunikas, Vaiņodes, Gaviezes, Rucavas, Vērgales, Medzes pagasts, Nīcas pagasta daļa uz dienvidiem no apdzīvotas vietas Bernāti, autoceļa V1232, A11, V1222, Bārtas upes, Embūtes pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa P116, P106, autoceļa no apdzīvotas vietas Dinsdurbe, Kalvenes pagasta daļa uz rietumiem no ceļa pie Vārtājas upes līdz autoceļam A9, uz dienvidiem no autoceļa A9, uz rietumiem no autoceļa V1200, Kazdangas pagasta daļa uz rietumiem no ceļa V1200, P115, P117, V1296, Aizputes, Durbes, Pāvilostas, Priekules pilsēta,
- Dobeles novads,
- Gulbenes, novada Beļavas, Daukstu, Druvienas, Galgauskas, Jaungulbenes, Lejasciema, Lizuma, Līgo, Rankas, Stāmerienas, Stradu, Tirzas pagasts, Litenes pagasta daļa uz rietumiem no Pededzes upes, Gulbenes pilsēta,
- Jelgavas novads,
- Jēkabpils novads,
- Krāslavas novads,
- Kuldīgas novada Alsungas, Gudenieku, Kurmāles, Rendas, Kabiles, Vārmes, Pelču, Snēpeles, Turlavas, Laidu pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V1296, Ēdoles pagasta daļa uz rietumiem no autoceļa V1269, V1271, V1288, P119, Īvandes pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa P119, Rumbas pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa P120, Kuldīgas pilsēta,
- Ķekavas novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mārupes novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Preiļu, novada Aglonas, Aizkalnes, Pelēču, Preiļu, Riebiņu, Rožkalnu, Saunas, Sīļukalna, Stabulnieku, Upmalas, Vārkavas pagasts, Galēnu pagasta daļa uz rietumiem no autoceļa V740, V595, Rušonas pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V742, Preiļu pilsēta,
- Rēzeknes, novada Audriņu, Bērzgales, Čornajas, Dekšāres, Dricānu, Gaigalavas, Griškānu, Ilzeskalna, Kantinieku, Kaunatas, Lendžu, Mākoņkalna, Nagļu, Nautrēnu, Ozolaines, Ozolmuižas, Pušas, Rikavas, Sakstagala, Sokolku, Stolērovos, Stružānu, Vērēmu, Viļānu pagasts, Lūznavas pagasta daļa uz austrumiem no autoceļa A13 līdz apdzīvotai vietai Vertukšne, uz austrumiem no Vertukšnes ezera, Maltas pagasta daļa uz austrumiem no autoceļa Vertukšne – Rozentova un uz austrumiem no autoceļa P56, P57, V569, Feimaņu pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V577, V742, Viļānu pilsēta,
- Ropažu novada Garkalnes, Ropažu pagasts, Stopiņu pagasta daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Daugulupes ielas un Daugulupītes, Vangažu pilsēta,
- Salaspils novads,
- Saldus novads,
- Saulkrastu novads,
- Siguldas novads,
- Smiltenes novads,
- Talsu novads,
- Tukuma novads,

- Valkas novads,
- Valmieras novads,
- Varakļānu novads,
- Ventspils novada Ances, Popes, Puzes, Tārgales, Vārves, Užavas, Usmas, Jūrkalnes pagasts, Ugāles pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V1347, uz austrumiem no autoceļa P123, Ziru pagasta daļa uz rietumiem no autoceļa V1269, P108, Piltenes pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V1310, V1309, autoceļa līdz Ventas upei, Piltenes pilsēta,
- Daugavpils valstspilsētas pašvaldība,
- Jelgavas valstspilsētas pašvaldība,
- Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība,
- Rēzeknes valstspilsētas pašvaldība.

5. Lituania

Urmātoarele zone de restricții II din Lituania:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Akmenės rajono savivaldybė,
- Birštono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Eržvilko, Juodaičių, Seredžiaus, Smalininkų ir Viešvilės seniūnijos,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė,
- Kazlų rūdos savivaldybė: Kazlų Rūdos seniūnija, išskyrus vakarinė dalis iki kelio 2602 ir 183, Plutiškių seniūnija.
- Kelmės rajono savivaldybė,
- Kėdainių rajono savivaldybė,
- Klaipėdos rajono savivaldybė: Judrėnų, Endriejavo ir Veiviržėnų seniūnijos,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Kretingos rajono savivaldybė,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Mažeikių rajono savivaldybė,
- Molėtų rajono savivaldybė: Alantos, Balninkų, Čiulėnų, Inturkės, Joniškio, Luokesos, Mindūnų, Suginčių ir Videniškių seniūnijos,
- Pagėgių savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,

- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Rietavo savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė,
- Plungės rajono savivaldybė,
- Raseinių rajono savivaldybė,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybė,
- Šakių rajono savivaldybė: Kriūkų, Lekėčių ir Lukšių seniūnijos,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė: Čiobiškio, Gelvonų, Jauniūnų, Kernavės, Musinkų ir Širvintų seniūnijos,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė: Deltuvos, Lyduokių, Pabaisko, Pivonijos, Siesikų, Šešuolių, Taujėnų, Ukmergės miesto, Veprių, Vidiškių ir Žemaitkiemo seniūnijos,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė: Avižienių, Bezdonių, Buivydžių, Dūkštų, Juodšilių, Kalvelių, Lavoriškių, Maišiagalos, Marijampolio, Medininkų, Mickūnų, Nemenčinės, Nemenčinės miesto, Nemėžio, Pagirių, Riešės, Rudaminos, Rukainių, Sudervės, Sužionių, Šatrininkų ir Zujūnų seniūnijos,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

6. Ungaria

Următoarele zone de restricții II din Ungaria:

- Békés megye 950150, 950250, 950350, 950450, 950550, 950650, 950660, 950750, 950850, 950860, 951050, 951150, 951250, 951260, 951350, 951450, 951460, 951550, 951650, 951750, 952150, 952250, 952350, 952450, 952550, 952650, 953250, 953260, 953270, 953350, 953450, 953550, 953560, 953950, 954050, 954060, 954150, 956250, 956350, 956450, 956550, 956650 és 956750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Fejér megye 403150, 403160, 403250, 403260, 403350, 404250, 404550, 404560, 404570, 405450, 405550, 405650, 406450 és 407050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Hajdú-Bihar megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Heves megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750250, 750550, 750650, 750750, 750850, 750970, 750980, 751050, 751150, 751160, 751250, 751260, 751350, 751360, 751450, 751460, 751470, 751550, 751650, 751750, 751850, 751950, 752150, 752250, 752350, 752450, 752460, 752550, 752560, 752650, 752750, 752850, 752950, 753060, 753070, 753150, 753250, 753310, 753450, 753550, 753650, 753660, 753750, 753850, 753950, 753960, 754050, 754150, 754250, 754360, 754370, 754850, 755550, 755650 és 755750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye: 250350, 250850, 250950, 251450, 251550, 251950, 252050, 252150, 252350, 252450, 252450, 252550, 252650, 252750, 252850, 252860, 252950, 252960, 253050, 253150, 253250, 253350, 253450 és 253550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye valamennyi vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570150, 570250, 570350, 570450, 570550, 570650, 570750, 570850, 570950, 571050, 571150, 571250, 571350, 571650, 571750, 571760, 571850, 571950, 572050, 573550, 573650, 574250, 577250, 580050 és 580150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe.

7. Polonia

Următoarele zone de restricții II din Polonia:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Stare Juchy, Prostki oraz gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- powiat elbląski,
- powiat miejski Elbląg,
- część powiatu gołdapskiego niewymieniona w części III załącznika I,
- powiat piski,
- powiat bartoszycki,
- część powiatu oleckiego niewymieniona w części III załącznika I,
- część powiatu giżyckiego niewymieniona w części III załącznika I,
- powiat braniewski,
- powiat kętrzyński,
- powiat lidzbarski,
- gminy Dźwierzuty Jedwabno, Pasym, Świętajno, Szczytno i miasto Szczytno w powiecie szczycieńskim,
- powiat mrągowski,
- część powiatu węgorzewskiego niewymieniona w części III załącznika I,
- powiat olsztyński,
- powiat miejski Olsztyn,
- powiat nidzicki,
- gminy Kisielice, Susz, Zalewo w powiecie iławskim,
- część powiatu ostródzkiego niewymieniona w części III załącznika I,
- gmina Iłowo – Osada, część gminy wiejskiej Działdowo położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej do zachodniej granicy gminy, część gminy Płońnica położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej do zachodniej granicy gminy, część gminy Lidzbark położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr. 544 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr. 541 oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 541 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr. 544 w powiecie działdowskim,

w województwie podlaskim:

- powiat bielski,
- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- gminy Łomża, Piątnica, Jedwabne, Przytuły i Wizna w powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Łomża,
- powiat siemiatycki,
- powiat hajnowski,
- gminy Ciechanowiec, Klukowo, Szepietowo, Kobylin-Borzymy, Nowe Piekuty, Sokoły i część gminy Kulesze Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie wysokomazowieckim,
- gmina Rutki i część gminy Kołaki Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,
- gminy Mały Płock i Stawiski w powiecie kolneńskim,
- powiat białostocki,
- powiat suwalski,
- powiat miejski Suwałki,
- powiat augustowski,
- powiat sokólski,
- powiat miejski Białystok,

w województwie mazowieckim:

- gminy Domanice, Korczew, Kotuń, Mordy, Paprotnia, Przesmyki, Siedlce, Skórzec, Wiśniew, Wodnie, Zbuczyn w powiecie siedleckim,
- powiat miejski Siedlce,
- gminy Ceranów, Jabłonna Lacka, Kosów Lacki, Repki, Sabnie, Sterdyń w powiecie sokołowskim,
- powiat łosicki,
- powiat sochaczewski,
- powiat zwoleński,
- powiat kozienicki,
- powiat lipski,
- powiat radomski,
- powiat miejski Radom,
- powiat szydłowiecki,
- gminy Lubowidz i Kuczbork Osada w powiecie żuromińskim,
- gmina Wieczfnia Kościelna w powiecie mławskim,
- gminy Bodzanów, Słubice, Wyszogród i Mała Wieś w powiecie płockim,
- powiat nowodworski,
- gminy Czerwińsk nad Wisłą, Naruszewo, Załuski w powiecie płońskim,
- gminy: miasto Kobyłka, miasto Marki, miasto Ząbki, miasto Zielonka, część gminy Tłuszcz ograniczona liniami kolejowymi: na północ od linii kolejowej biegnącej od wschodniej granicy gminy do miasta Tłuszcz oraz na wschód od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy gminy do miasta Tłuszcz, część gminy Jadów położona na północ od linii kolejowej biegnącej od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie wołomińskim,

- powiat garwoliński,
 - gminy Boguty – Pianki, Brok, Zaręby Kościelne, Nur, Małkinia Górna, część gminy Wąsewo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr. 60, część gminy wiejskiej Ostrów Mazowiecka położona na południe od miasta Ostrów Mazowiecka i na południe od linii wyznaczonej przez drogę 60 biegnącą od zachodniej granicy miasta Ostrów Mazowiecka do zachodniej granicy gminy w powiecie ostrowskim,
 - część gminy Sadowne położona na północny- zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Łochów położona na północny – zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie węgrowskim,
 - gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszków, część gminy Zabrodzie położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. S8 w powiecie wyszkowskim,
 - gminy Cegłów, Dębe Wielkie, Halinów, Latowicz, Mińsk Mazowiecki i miasto Mińsk Mazowiecki, Mrozy, Siennica, miasto Sulejówek w powiecie mińskim,
 - powiat otwocki,
 - powiat warszawski zachodni,
 - powiat legionowski,
 - powiat piaseczyński,
 - powiat pruszkowski,
 - powiat grójecki,
 - powiat grodziski,
 - powiat żyrardowski,
 - powiat białobrzegi,
 - powiat przysuski,
 - powiat miejski Warszawa,
- w województwie lubelskim:
- powiat bialski,
 - powiat miejski Biała Podlaska,
 - powiat janowski,
 - powiat puławski,
 - powiat rycki,
 - powiat łukowski,
 - powiat lubelski,
 - powiat miejski Lublin,
 - powiat lubartowski,
 - powiat łęczyński,
 - powiat świdnicki,
 - powiat biłgorajski,
 - powiat hrubieszowski,
 - powiat krasnostawski,
 - powiat chełmski,
 - powiat miejski Chełm,
 - powiat tomaszowski,
 - powiat kraśnicki,
 - powiat opolski,
 - powiat parczewski,

- powiat włodawski,
 - powiat radzyński,
 - powiat miejski Zamość,
 - powiat zamojski,
- w województwie podkarpackim:
- powiat stalowowolski,
 - powiat lubaczowski,
 - gminy Medyka, Stubno, część gminy Orły położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 77, część gminy Żurawica na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 77 w powiecie przemyskim,
 - powiat jarosławski,
 - gmina Kamień w powiecie rzeszowskim,
 - gminy Cmolas, Dzikowiec, Kolbuszowa, Majdan Królewski i Niwiska powiecie kolbuszowskim,
 - powiat leżajski,
 - powiat niżański,
 - powiat tarnobrzeski,
 - gminy Adamówka, Sieniawa, Tryńcza, Przeworsk z miastem Przeworsk, Zarzecze w powiecie przeworskim,
 - gmina Ostrów, część gminy Sędziszów Małopolski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. A4,
 - część gminy Czarna położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. A4, część gminy Żyraków położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. A4, część gminy wiejskiej Dębica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. A4 w powiecie dębickim,
 - część powiatu mieleckiego niewymieniona w części III załącznika I,
- w województwie małopolskim:
- gminy Nawojowa, Piwniczna Zdrój, Rytro, Stary Sącz, część gminy Łącko położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Dunajec w powiecie nowosądeckim,
 - gmina Szczawnica w powiecie nowotarskim,
- w województwie pomorskim:
- gminy Dzierzgoń i Stary Dzierzgoń w powiecie sztumskim,
 - gmina Stare Pole, część gminy Nowy Staw położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 55 w powiecie malborskim,
 - gminy Stegny, Sztutowo i część gminy Nowy Dwór Gdański położona na północny - wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr. 7, następnie przez drogę nr. 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,
- w województwie świętokrzyskim:
- gmina Tarłów i część gminy Ożarów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. 74 biegnącą od miejscowości Honorów do zachodniej granicy gminy w powiecie opatowskim,
 - część gminy Brody położona wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 9 i na północny - wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie oraz przez drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy i część gminy Mirzec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr. 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno - wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,

- gmina Gowarczów, część gminy Końskie położona na wschód od linii kolejowej, część gminy Stąporków położona na północ od linii kolejowej w powiecie koneckim,
 - gminy Dwikozy i Zawichost w powiecie sandomierskim,
- w województwie lubuskim:
- gminy Bogdaniec, Deszczno, Kłodawa, Kostrzyn nad Odrą, Santok, Witnica w powiecie gorzowskim,
 - powiat miejski Gorzów Wielkopolski,
 - gminy Drezdenko, Strzelce Krajeńskie, Stare Kurowo, Zwierzyn w powiecie strzelecko – drezdeneckim,
 - powiat żarski,
 - powiat słubicki,
 - gminy Brzeźnica, Iłowa, Gozdnicza, Małomice Wymiarki, Żagań i miasto Żagań w powiecie żagańskim,
 - powiat krośnieński,
 - powiat zielonogórski,
 - powiat miejski Zielona Góra,
 - powiat nowosolski,
 - powiat sulęciński,
 - powiat międzyrzecki,
 - powiat świebodziński,
 - powiat wschowski,
- w województwie dolnośląskim:
- powiat zgorzelecki,
 - gminy Gaworzyce, Grębocice, Polkowice i Radwanice w powiecie polkowickim,
 - część powiatu wołowskiego niewymieniona w części III załącznika I,
 - gmina Jeżów Sudecki w powiecie karkonoskim,
 - gminy Rudna, Ścinawa, miasto Lubin i część gminy Lubin niewymieniona w części III załącznika I w powiecie lubińskim,
 - gmina Malczyce, Miękinia, Środa Śląska, część gminy Kostomłoty położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. A4, część gminy Udanin położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. A4 w powiecie średzkim,
 - gmina Wądroże Wielkie w powiecie jaworskim,
 - gminy Kunice, Legnickie Pole, Prochowice, Ruja w powiecie legnickim,
 - gminy Wisznia Mała, Trzebnica, Zawonia, część gminy Oborniki Śląskie położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr. 340 w powiecie trzebnickim,
 - gminy Leśna, Lubań i miasto Lubań, Olszyna, Platerówka, Siekierczyn w powiecie lubańskim,
 - powiat miejski Wrocław,
 - gminy Czernica, Długołęka, Siechnice, część gminy Żórawina położona na wschód od linii wyznaczonej przez autostradę A4, część gminy Kąty Wrocławskie położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie wrocławskim,
 - gminy Jelcz - Laskowice, Oława z miastem Oława i część gminy Domaniów położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie oławskim,

- gmina Bierutów, miasto Oleśnica, część gminy wiejskiej Oleśnica położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr. S8, część gminy Dobroszyce położona na zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od północnej do południowej granicy gminy w powiecie oleśnickim,
- gmina Cieszków, Krośnice, część gminy Milicz położona na wschód od linii łączącej miejscowości Poradów – Piotrkosice – Sulimierz – Sułów - Gruszcza w powiecie milickim,
- część powiatu bolesławieckiego niewymieniona w części III załącznika I,
- powiat głogowski,
- gmina Niechlów w powiecie górowskim,
- gmina Świerzawa, Wojcieszów, część gminy Zagrodno położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Jadwisin – Modlikowice Zagrodno oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 382 biegnącą od miejscowości Zagrodno do południowej granicy gminy w powiecie złotoryjskim,
- gmina Gryfów Śląski, Lubomierz, Lwówek Śląski, Wleń w powiecie lwóweckim,
- gminy Czarny Bór, Stare Bogaczowice, Walim, miasto Boguszów - Gorce, miasto Jedlina – Zdrój, miasto Szczawno – Zdrój w powiecie wałbrzyskim,
- powiat miejski Wałbrzych,
- gmina Świdnica, miasto Świdnica, miasto Świebodzice w powiecie świdnickim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Siedlec, Wolsztyn, część gminy Przemęt położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Borek – Kluczewo – Sączkowo – Przemęt – Błotnica – Starkowo – Boszkowo – Letnisko w powiecie wolsztyńskim,
- gmina Wielichowo, Rakoniewice, Granowo, część gminy Kamieniec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 308 w powiecie grodziskim,
- powiat międzychodzki,
- powiat nowotomyski,
- powiat obornicki,
- część gminy Połajewo na położona na południe od drogi łączącej miejscowości Chraplewo, Tarnówko-Boruszyn, Krosin, Jakubowo, Połajewo - ul. Ryczywolska do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim,
- powiat miejski Poznań,
- gminy Buk, Czerwonak, Dopiewo, Komorniki, Rokietnica, Stęszew, Swarzędz, Suchy Las, Tarnowo Podgórne, część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na północ od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie poznańskim,
- gminy,
- część powiatu szamotulskiego niewymieniona w części I i III załącznika I,
- gmina Pępowo w powiecie gostyńskim,
- gminy Kobylin, Zduny, część gminy Krotoszyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi: nr. 15 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr. 36, nr. 36 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr. 15 do skrzyżowania z drogą nr. 444, nr. 444 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr. 36 do południowej granicy gminy w powiecie krotoszyńskim,
- gmina Wijewo w powiecie leszczyńskim,

w województwie łódzkim:

- gminy Białaczów, Drzewica, Opoczno i Poświętne w powiecie opoczyńskim,
- gminy Biała Rawska, Regnów i Sadkowice w powiecie rawskim,

— gmina Kowiesy w powiecie skierniewickim,

w województwie zachodniopomorskim:

— gmina Boleszkowice i część gminy Dębno położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 126 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr. 23 w miejscowości Dębno, następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 23 do skrzyżowania z ul. Jana Pawła II w miejscowości Cychry, następnie na południe od ul. Jana Pawła II do skrzyżowania z ul. Ogrodową i dalej na południe od linii wyznaczonej przez ul. Ogrodową, której przedłużenie biegnie do wschodniej granicy gminy w powiecie myśliborskim,

— gminy Cedynia, Gryfino, Mieszkowice, Moryń, część gminy Chojna położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr. 31 biegnącą od północnej granicy gminy i 124 biegnącą od południowej granicy gminy w powiecie gryfińskim,

— gmina Kołbaskowo w powiecie polickim,

w województwie opolskim:

— gminy Brzeg, Lubsza, Lewin Brzeski, Olszanka, Skarbimierz w powiecie brzeskim,

— gminy Dąbrowa, Dobrzeń Wielki, Popielów w powiecie opolskim,

— gminy Świerczów, Wilków, część gminy Namysłów położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie namysłowskim.

8. **Slovenia**

Următoarele zone de restricții II din Slovenia:

— the whole district of Gelnica except municipalities included in zone III,

— the whole district of Poprad,

— the whole district of Spišská Nová Ves,

— the whole district of Levoča,

— the whole district of Kežmarok,

— in the whole district of Michalovce except municipalities included in zone III,

— the whole district of Košice-okolie,

— the whole district of Rožnava,

— the whole city of Košice,

— in the district of Sobrance: Remetské Hámre, Vyšná Rybnica, Hlivišťa, Ruská Bystrá, Podhorod', Choňkovce, Ruský Hrabovec, Inovce, Beňatina, Koňuš,

— the whole district of Vranov nad Topľou,

— the whole district of Humenné except municipalities included in zone III,

— the whole district of Snina,

— the whole district of Prešov except municipalities included in zone III,

— the whole district of Sabinov except municipalities included in zone III,

— the whole district of Svidník, except municipalities included in zone III,

— the whole district of Stropkov, except municipalities included in zone III,

— the whole district of Bardejov,

— the whole district of Stará Ľubovňa,

— the whole district of Revúca,

— the whole district of Rimavská Sobota except municipalities included in zone III,

- in the district of Veľký Krtíš, the whole municipalities not included in part I,
- the whole district of Lučenec,
- the whole district of Poltár,
- the whole district of Zvolen, except municipalities included in zone III,
- the whole district of Detva,
- the whole district of Krupina, except municipalities included in zone I,
- the whole district of Banská Stianica,
- in the district of Žiar nad Hronom the municipalities of Hronská Dúbrava, Trnavá Hora,
- the whole district of Banská Bystrica, except municipalities included in zone III,
- the whole district of Brezno,
- the whole district of Liptovský Mikuláš,
- the whole district of Trebišov.

9. Italia

Următoarele zone de restricții II din Italia:

Piedmont Region:

- in the Province of Alessandria, the municipalities of Cavatore, Castelnuovo Bormida, Cabella Ligure, Carrega Ligure, Francavilla Bisio, Carpeneto, Costa Vescovato, Grogardo, Orsara Bormida, Pasturana, Melazzo, Mornese, Ovada, Predosa, Lerma, Fraconalto, Rivalta Bormida, Fresonara, Malvicino, Ponzone, San Cristoforo, Sezzadio, Rocca Grimalda, Garbagna, Tassarolo, Mongiardino Ligure, Morsasco, Montaldo Bormida, Prasco, Montaldeo, Belforte Monferrato, Albera Ligure, Bosio, Cantalupo Ligure, Castelletto D'orba, Cartosio, Acqui Terme, Arquata Scrivia, Parodi Ligure, Ricaldone, Gavi, Cremolino, Brignano-Frascata, Novi Ligure, Molare, Cassinelle, Morbello, Avolasca, Carezzano, Basaluzzo, Dernice, Trisobbio, Strevi, Sant'Agata Fossili, Pareto, Visone, Voltaggio, Tagliolo Monferrato, Casaleggio Boiro, Capriata D'orba, Castellania, Carrosio, Cassine, Vignole Borbera, Serravalle Scrivia, Silvano D'orba, Villalvernia, Roccaforte Ligure, Rocchetta Ligure, Sardigliano, Stazzano, Borghetto Di Borbera, Grondona, Cassano Spinola, Montacuto, Gremiasco, San Sebastiano Curone, Fabbrica Curone, Spigno Monferrato, Montechiaro d'Acqui, Castelletto d'Erro, Ponti, Denice,
- in the province of Asti, the municipality of Mombaldone,

Liguria Region:

- in the province of Genova, the municipalities of Bogliasco, Arenzano, Ceranesi, Ronco Scrivia, Mele, Isola Del Cantone, Lumarzo, Genova, Masone, Serra Riccò, Campo Ligure, Mignanego, Busalla, Bargagli, Savignone, Torriglia, Rossiglione, Sant'Olcese, Valbrenna, Sori, Tiglieto, Campomorone, Cogoleto, Pieve Ligure, Davagna, Casella, Montoggio, Crocefieschi, Vobbia;
- in the province of Savona, the municipalities of Albisola Superiore, Celle Ligure, Stella, Pontinvrea, Varazze, Urbe, Sassello, Mioglia,

Lazio Region:

- the Area of the Municipality of Rome within the administrative boundaries of the Local Health Unit „ASL RM1”.

PARTEA III

1. Bulgaria

Următoarele zone de restricții III din Bulgaria:

- in Blagoevgrad region:
 - the whole municipality of Sandanski
 - the whole municipality of Strumyani
 - the whole municipality of Petrich,

- the Pazardzhik region:
 - the whole municipality of Pazardzhik,
 - the whole municipality of Panagyurishte,
 - the whole municipality of Lesichevo,
 - the whole municipality of Septemvri,
 - the whole municipality of Strelcha,
- in Plovdiv region
 - the whole municipality of Hisar,
 - the whole municipality of Suedinenie,
 - the whole municipality of Maritsa
 - the whole municipality of Rodopi,
 - the whole municipality of Plovdiv,
- in Varna region:
 - the whole municipality of Byala,
 - the whole municipality of Dolni Chiflik.

2. Italia

Următoarele zone de restricții III din Italia:

- Sardinia Region: the whole territory.

3. Letonia

Următoarele zone de restricții III din Letonia:

- Dienvidkurzemes novada Embūtes pagasta daļa uz ziemeļiem autoceļa P116, P106, autoceļa no apdzīvotas vietas Dinsdurbe, Kalvenes pagasta daļa uz austrumiem no ceļa pie Vārtājas upes līdz autoceļam A9, uz ziemeļiem no autoceļa A9, uz austrumiem no autoceļa V1200, Kazdangas pagasta daļa uz austrumiem no ceļa V1200, P115, P117, V1296,
- Kuldīgas novada Rudbāržu, Nīkrāces, Padures, Raņķu, Skrundas pagasts, Laidu pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V1296, Ēdoles pagasta daļa uz austrumiem no autoceļa V1269, V1271, V1288, P119, Īvandes pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa P119, Rumbas pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa P120, Skrundas pilsēta,
- Ventpils novada Zlēku pagasts, Ugāles pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V1347, uz rietumiem no autoceļa P123, Ziru pagasta daļa uz austrumiem no autoceļa V1269, P108, Piltenes pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V1310, V1309, autoceļa līdz Ventas upei,
- Alūksnes novada Jaunannas pagasta daļa uz dienvidaustrumiem no Pededzes upes,
- Balvu novada Kubulu, Viksnas, Bērzkalnes, Balvu pagasts, Balvu pilsēta,
- Gulbenes novada Litenes pagasta daļa uz austrumiem no Pededzes upes,
- Preiļu novada Silajāņu pagasts, Galēnu pagasta daļa uz austrumiem no autoceļa V740, V595, Rušonas pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V742,
- Rēzeknes novada Silmalas pagasts, Lūznavas pagasta daļa uz rietumiem no autoceļa A13 līdz apdzīvotai vietai Vertukšne, uz rietumiem no Vertukšnes ezera, Maltas pagasta daļa uz rietumiem no autoceļa Vertukšne – Rozentova un uz rietumiem no autoceļa P56, P57, V569, Feimaņu pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V577, V742.

4. Lituania

Următoarele zone de restricții III din Lituania:

- Jurbarko rajono savivaldybė: Jurbarko miesto seniūnija, Girdžių, Jurbarkų Raudonės, Skirsnemunės, Veliuonos ir Šimkaičių seniūnijos,
- Molėtų rajono savivaldybė: Dubingių ir Giedraičių seniūnijos,

- Marijampolės savivaldybė: Sasnavos ir Šunskų seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė: Barzdų, Gelgaudiškio, Griškabūdžio, Kidulių, Kudirkos Naumiesčio, Sintautų, Slavikų, Sudargo, Šakių, Plokščių ir Žvirgždaičių seniūnijos.
- Kazlų rūdos savivaldybė: Antanavos, Jankų ir Kazlų Rūdos seniūnijos: vakarinė dalis iki kelio 2602 ir 183,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė: Gižų, Kybartų, Klausūčių, Pilviškių, Šeimenos ir Vilkaviškio miesto seniūnijos.
- Širvintų rajono savivaldybė: Alionių ir Zibalų seniūnijos,
- Ukmergės rajono savivaldybė: Želvos seniūnija,
- Vilniaus rajono savivaldybė: Paberžės seniūnija.

5. Polonia

Urmātoarele zone de restricții III din Polonia:

w województwie zachodniopomorskim:

- gminy Banie, Trzcińsko – Zdrój, Widuchowa, część gminy Chojna położona na wschód linii wyznaczonej przez drogi nr. 31 biegnącą od północnej granicy gminy i 124 biegnącą od południowej granicy gminy w powiecie gryfińskim,

w województwie warmińsko-mazurskim:

- część powiatu działdowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- część powiatu iławskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- powiat nowomiejski,
- gminy Dąbrówno, Grunwald i Ostróda z miastem Ostróda w powiecie ostródzkim,
- gmina Banie Mazurskie, część gminy Gołdap położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy i łączącą miejscowości Pietraszki – Grygieliszki – Łobody - Bałupiany - Piękne Łąki do skrzyżowania z drogą nr. 65, następnie od tego skrzyżowania na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 65 biegnącą do skrzyżowania z drogą nr. 650 i dalej na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 650 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr. 65 do miejscowości Wronki Wielkie i dalej na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Wronki Wielkie – Suczki – Pietrasze – Kamionki – Wilkasy biegnącą do południowej granicy gminy w powiecie gołdapskim,
- część gminy Pozdezdrze położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej do południowej granicy gminy i łączącą miejscowości Stręgiel – Gębałka – Kutry – Jakunówko – Jasieniec, część gminy Budry położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej do południowej granicy gminy i łączącą miejscowości Skalisze – Budzewo – Budry – Brzozówko w powiecie węgorzewskim,
- część gminy Kruklanki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej do wschodniej granicy gminy i łączącą miejscowości Jasieniec – Jeziorowskie – Podlesne w powiecie giżyckim,
- część gminy Kowale Oleckie położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej do południowej granicy gminy i łączącą miejscowości Wierzbianki – Czerwony Dwór – Mazury w powiecie oleckim,

w województwie podkarpackim:

- gminy Borowa, Czermin, Radomyśl Wielki, Wadowice Górne w powiecie mieleckim,

w województwie lubuskim:

- gminy Niegosławice, Szprotawa w powiecie żagańskim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Krzemieniewo, Lipno, Osieczna, Rydzyna, Świąciechowa, Włoszakowice w powiecie leszczyńskim,

- powiat miejski Leszno,
- gminy Kościan i miasto Kościan, Krzywiń, Śmigiel w powiecie kościańskim,
- część gminy Dolsk położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 434 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr. 437, a następnie na zachód od drogi nr. 437 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr. 434 do południowej granicy gminy, część gminy Śrem położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 310 biegnącą od zachodniej granicy gminy do miejscowości Śrem, następnie na zachód od drogi nr. 432 w miejscowości Śrem oraz na zachód od drogi nr. 434 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr. 432 do południowej granicy gminy w powiecie śremskim,
- gminy Gostyń, Krobia i Poniec w powiecie gostyńskim,
- część gminy Przemęt położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Borek – Kluczewo – Sączkowo – Przemęt – Błotnica – Starkowo – Boszkowo – Letnisko w powiecie wolsztyńskim,
- powiat rawicki,
- gmina Pniewy, część gminy Duszniki położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A2 oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy, łączącą miejscowości Ceradz Kościelny – Grzebienisko – Wierzeja – Wilkowo, biegnącą do skrzyżowania z autostradą A2, część gminy Kaźmierz położona zachód od linii wyznaczonej przez rzekę Sarna, część gminy Ostroróg położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr. 184 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr. 116 oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr. 116 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr. 184 do zachodniej granicy gminy, część gminy Szamotuły położona na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę Sarna biegnącą od południowej granicy gminy do przecięcia z drogą nr. 184 oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr. 184 biegnącą od przecięcia z rzeką Sarna do północnej granicy gminy w powiecie szamotulskim,

w województwie dolnośląskim:

- część powiatu górowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- część gminy Lubin położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr. 335 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Lubin oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 333 biegnącą od granicy miasta Lubin do południowej granicy gminy w powiecie lubińskim,
- gminy Prusice, Żmigród, część gminy Oborniki Śląskie położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. 340 w powiecie trzebnickim,
- część gminy Zagrodno położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Jadwisin – Modlikowice - Zagrodno oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 382 biegnącą od miejscowości Zagrodno do południowej granicy gminy, część gminy wiejskiej Złotoryja położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy w miejscowości Nowa Wieś Złotoryjska do granicy miasta Złotoryja oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. 382 biegnącą od granicy miasta Złotoryja do wschodniej granicy gminy w powiecie złotoryjskim,
- gmina Gromadka w powiecie bolesławieckim,
- gminy Chocianów i Przemków w powiecie polkowickim,
- gminy Chojnów i miasto Chojnów, Krotoszyce, Miłkowice w powiecie legnickim,
- powiat miejski Legnica,
- część gminy Wołów położona na wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od północnej do południowej granicy gminy, część gminy Wińsko położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr. 36 biegnącą od północnej do zachodniej granicy gminy, część gminy Brzeg Dolny położona na wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową od północnej do południowej granicy gminy w powiecie wołowskim,
- część gminy Milicz położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Poradów – Piotrkosice - Sulimierz-Sułów - Gruszczyca w powiecie milickim,

w województwie świętokrzyskim:

- gminy Gnojno, Pacanów w powiecie buskim,
- gminy Łubnice, Oleśnica, Połaniec, część gminy Rytwiany położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 764, część gminy Szydłów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 756 w powiecie staszowskim,
- gminy Chmielnik, Masłów, Miedziana Góra, Mniów, Łopuszno, Piekoszów, Pierzchnica, Sitkówka-Nowiny, Strawczyn, Zagnańsk, część gminy Raków położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr. 756 i 764, część gminy Chęciny położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr. 762, część gminy Górno położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy łączącą miejscowości Leszczyna – Cedzyna oraz na północ od linii wyznaczonej przez ul. Kielecką w miejscowości Cedzyna biegnącą do wschodniej granicy gminy, część gminy Daleszyce położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr. 764 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Daleszyce – Słopiec – Borków, dalej na południe od linii wyznaczonej przez tę drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą nr. 764 do przecięcia z linią rzeki Belnianka, następnie na południe od linii wyznaczonej przez rzeki Belnianka i Czarna Nida biegnącej do zachodniej granicy gminy w powiecie kieleckim,
- powiat miejski Kielce,
- gminy Krasocin, część gminy Włoszczowa położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 742 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Konieczno i dalej na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Konieczno – Rogienice – Dąbie – Podłazie, część gminy Kluczewsko położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy i łączącą miejscowości Krogulec – Nowiny - Komorniki do przecięcia z linią rzeki Czarna, następnie na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Czarna biegnącą do przecięcia z linią wyznaczoną przez drogę nr. 742 i dalej na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr. 742 biegnącą od przecięcia z linią rzeki Czarna do południowej granicy gminy w powiecie włoszczowskim,
- gmina Kije w powiecie pińczowskim,
- gminy Małogoszcz, Oksa w powiecie jędrzejowskim,

w województwie małopolskim:

- gminy Dąbrowa Tarnowska, Radgoszcz, Szczucin w powiecie dąbrowskim.

6. România

Următoarele zone de restricții III din România:

- Zona orașului București,
- Județul Constanța,
- Județul Satu Mare,
- Județul Tulcea,
- Județul Bacău,
- Județul Bihor,
- Județul Bistrița-Năsăud,
- Județul Brăila,
- Județul Buzău,
- Județul Călărași,
- Județul Dâmbovița,
- Județul Galați,
- Județul Giurgiu,
- Județul Ialomița,
- Județul Ilfov,
- Județul Prahova,

- Județul Sălaj,
- Județul Suceava,
- Județul Vaslui,
- Județul Vrancea,
- Județul Teleorman,
- Județul Mehedinți,
- Județul Gorj,
- Județul Argeș,
- Județul Olt,
- Județul Dolj,
- Județul Arad,
- Județul Timiș,
- Județul Covasna,
- Județul Brașov,
- Județul Botoșani,
- Județul Vâlcea,
- Județul Iași,
- Județul Hunedoara,
- Județul Alba,
- Județul Sibiu,
- Județul Caraș-Severin,
- Județul Neamț,
- Județul Harghita,
- Județul Mureș,
- Județul Cluj,
- Județul Maramureș.

7. Slovacia

Următoarele zone de restricții III din Slovacia:

- The whole district of Vranov and Topľou,
- In the district of Humenné: Lieskovec, Myslina, Humenné, Jasenov, Brekov, Závadka, Topoľovka, Hudcovce, Ptičie, Chlmec, Porúbka, Brestov, Gruzovce, Ohradzany, Slovenská Volová, Karná, Lackovce, Kochanovce, Hažín nad Cirochou, Závada, Nižná Sitnica, Vyšná Sitnica, Rohožník, Prituľany, Ruská Poruba, Ruská Kajňa,
- In the district of Michalovce: Strážske, Staré, Oreské, Zbudza, Voľa, Nacina Ves, Pusté Čemerné, Lesné, Rakovec nad Ondavou, Petrovce nad Laborcom, Trnava pri Laborci, Vinné, Kaluža, Klokočov, Kusín, Jovsa, Poruba pod Vihorlatom, Hojné, Lúčky, Závadka, Hažín, Zalužice, Michalovce, Krásnovce, Šamudovce, Vrbnica, Žbince, Lastomír, Zemplínska Široká, Čečehov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce, Senné, Palín, Sliepkovce, Hatalov, Budkovce, Stretava, Stretávka, Pavlovce nad Uhom, Vysoká nad Uhom, Bajany,
- In the district of Rimavská Sobota: Jesenské, Gortva, Hodejov, Hodejovec, Širkovce, Šimonovce, Drňa, Hostice, Gemerské Dechtáre, Jestice, Dubovec, Rimavské Janovce, Rimavská Sobota, Belín, Pavlovce, Sútor, Bottovo, Dúžava, Mojín, Konrádovce, Čierny Potok, Blhovce, Gemerček, Hajnáčka,
- In the district of Gelnica: Hrišovce, Jaklovce, Kluknava, Margecany, Richnava,

- In the district Of Sabinov: Daletice,
 - In the district of Prešov: Hrabkov, Krížovany, Žipov, Kvačany, Ondrašovce, Chminianske Jakubovany, Klenov, Bajerov, Bertotovce, Brežany, Bzenov, Fričovce, Hendrichovce, Hermanovce, Chmiňany, Chminianska Nová Ves, Janov, Jarovnice, Kojatice, Lažany, Mikušovce, Ovčie, Rokycany, Sedlice, Suchá Dolina, Svinia, Šindliar, Široké, Štefanovce, Vífaz, Župčany,
 - the whole district of Medzilaborce,
 - In the district of Stropkov: Havaj, Malá Poľana, Bystrá, Mikové, Varechovce, Vladiča, Staškovce, Makovce, Veľkrop, Solník, Korunková, Bukovce, Krišľovce, Jakušovce, Kolbovce,
 - In the district of Svidník: Pstruša,
 - In the district of Zvolen: Očová, Zvolen, Sliach, Veľká Lúka, Lukavica, Sielnica, Železná Breznica, Trnie, Turová, Kováčová, Budča, Hronská Breznica, Ostrá Lúka, Bacúrov, Breziny, Podzámčok, Michalková, Zvolenská Slatina, Lieskovec,
 - In the district of Banská Bystrica: Sebedín-Bečov, Čerín, Dúbravica, Oravce, Mólča, Horná Mičiná, Dolná Mičiná, Vlkanová, Hronsek, Badín, Horné Pršany, Malachov, Banská Bystrica,
 - The whole district of Sobrance except municipalities included in zone II.”
-

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2022/2068 AL COMISIEI**din 26 octombrie 2022****de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ („regulamentul de bază”), în special articolul 11 alineatul (2),având în vedere Regulamentul (UE) 2015/477 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind măsurile pe care Uniunea le poate adopta în ceea ce privește efectul combinat al măsurilor antidumping sau antisubvenții și al măsurilor de salvagardare ⁽²⁾, în special articolul 1,

întrucât:

1. PROCEDURA**1.1. Investigațiile anterioare și măsurile în vigoare**

- (1) Prin Regulamentul (UE) 2016/1328 ⁽³⁾, Comisia Europeană a instituit taxe antidumping la importurile de anumite produse plate din oțel laminate la rece („PLR”) originare din Republica Populară Chineză („RPC” sau „China”) și din Federația Rusă („Rusia”) („măsurile inițiale”). Investigația care a condus la instituirea măsurilor inițiale va fi denumită în continuare „investigația inițială”.
- (2) Taxele antidumping în vigoare în prezent pentru RPC sunt de 19,7 % pentru importurile de la producătorii-exportatori incluși în eșantion, de 20,5 % pentru societățile cooperante neincluse în eșantion și de 22,1 % pentru toate celelalte societăți, iar pentru Rusia variază între 18,7 % și 34 % pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion, nivelul taxei pentru toate celelalte societăți fiind de 36,1 %.

1.2. Cererea de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor

- (3) În urma publicării unui aviz de expirare iminentă ⁽⁴⁾, Comisia Europeană („Comisia”) a primit o cerere de reexaminare în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ JO L 83, 27.3.2015, p. 11.

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1328 al Comisiei din 29 iulie 2016 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă (JO L 210, 4.8.2016, p. 1).

⁽⁴⁾ JO C 389, 16.11.2020, p. 4.

- (4) Cererea de reexaminare a fost depusă la 3 mai 2021 de Asociația Europeană a Oțelului („EUROFER”) („solicitantul”) în numele industriei producătoare de PLR din Uniune, în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază. Cererea de reexaminare s-a bazat pe faptul că expirarea măsurilor ar avea ca efect probabil reparația dumpingului și continuarea sau reparația prejudiciului cauzat industriei Uniunii.

1.3. Deschiderea unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor

- (5) Întrucât a stabilit, în urma consultării comitetului înființat în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază, că există suficiente elemente de probă pentru deschiderea unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, la 3 august 2021, Comisia a deschis o reexaminare în perspectiva expirării măsurilor în privința importurilor de PLR originare din RPC și din Rusia („țările în cauză”), în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază. Comisia a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁵⁾ („avizul de deschidere”).

1.4. Perioada investigației de reexaminare și perioada examinată

- (6) Investigația privind continuarea sau reparația dumpingului a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2020 și 30 iunie 2021 („perioada investigației de reexaminare”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea probabilității unei continuări sau reparații a prejudiciului a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2017 și sfârșitul perioadei investigației de reexaminare („perioada examinată”).

1.5. Părțile interesate

- (7) În avizul de deschidere, părțile interesate au fost invitate să contacteze Comisia în vederea participării la investigație. În plus, Comisia a informat în mod specific solicitantul, toți producătorii cunoscuți din Uniune, producătorii cunoscuți din RPC și din Rusia, precum și autoritățile din RPC și din Rusia, importatorii, utilizatorii și comerțanții cunoscuți cu privire la deschiderea reexaminării în perspectiva expirării măsurilor și i-a invitat să participe.

1.6. Observații privind deschiderea investigației

- (8) Părțile interesate au avut ocazia de a prezenta observații cu privire la deschiderea reexaminării în perspectiva expirării măsurilor și de a solicita o audiere în fața Comisiei și/sau a consilierului-auditor pentru proceduri comerciale. Comisia a primit observații de la trei producători-exportatori din Rusia, de la Guvernul Rusiei, de la un importator neafiliat și de la un utilizator.
- (9) În observațiile lor privind deschiderea investigației, cei trei producători-exportatori ruși au susținut că solicitantul nu a prezentat elemente de probă suficiente și fiabile care să ateste probabilitatea continuării sau a reparației dumpingului prejudiciabil cauzat de importurile din Rusia. În plus, Guvernul Rusiei, producătorii-exportatori ruși, importatorul neafiliat și un utilizator au susținut că nu există nicio legătură de cauzalitate între situația prejudiciului suferit de industria Uniunii și importurile de PLR din China și din Rusia. Raționamentul diferitelor părți a fost că prejudiciul adus industriei Uniunii, în cazul în care a existat, a fost cauzat de alți factori decât importurile prejudiciabile din Rusia și din China, date fiind volumele neglijabile ale importurilor de PLR din țările în cauză.
- (10) Totuși, astfel cum se arată și în avizul de deschidere, solicitantul a afirmat că „înlăturarea prejudiciului astfel cum a fost stabilit inițial s-a datorat, în principal, existenței măsurilor și că, dacă s-ar permite expirarea acestora, reluarea importurilor substanțiale din țările în cauză la prețuri de dumping ar putea conduce la reparația prejudiciului pentru industria Uniunii” ⁽⁶⁾. Scopul investigației de reexaminare a fost acela de a stabili dacă expirarea măsurilor este susceptibilă să conducă la continuarea sau la reparația prejudiciului cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping din țările în cauză. Informațiile furnizate de solicitant în etapa de deschidere au fost suficiente pentru a demonstra că prejudiciul cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping ar reapărea în cazul în care importurile care fac obiectul unui dumping ar fi reluate la volume mai mari. În consecință, Comisia a respins afirmațiile părților privind legătura de cauzalitate.

⁽⁵⁾ Aviz de deschidere a unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor antidumping aplicabile importurilor de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă (JO C 311, 3.8.2021, p. 6).

⁽⁶⁾ JO C 311, 3.8.2021, p. 8, punctul 4.2.

- (11) Guvernul Rusiei a susținut că, la calcularea valorii normale, solicitantul nu a prezentat suficiente elemente de probă privind creșterea dumpingului, astfel cum se menționează la articolul 5.2 din Acordul antidumping. În plus, acesta a susținut că informațiile furnizate în versiunea deschisă a cererii de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor nu au fost suficient de detaliate și nu au prezentat cifrele exacte utilizate pentru calcularea marjei, deoarece costurile de transport, costurile de export, precum și prețurile de pe piața de PLR a Rusiei și calculele în sine fuseseră puse la dispoziție în cifre aproximative. Guvernul Rusiei a solicitat Comisiei să examineze calculele furnizate în cerere și să prezinte elemente de probă care să arate că aceste calcule sunt fiabile. În plus, Guvernul Rusiei a făcut referire la articolul 6.2 din Acordul antidumping afirmând că, prin faptul că nu oferă posibilitatea de a înțelege în mod rezonabil conținutul informațiilor transmise cu titlu confidențial, solicitantul a împiedicat atât Guvernul Rusiei, cât și producătorii ruși, precum și alte părți interesate să își apere pe deplin interesele și a solicitat Comisiei și EUROFER să furnizeze date mai detaliate privind calculul marjei de dumping.
- (12) În ceea ce privește afirmația privind suficiența elementelor de probă, cererea de reexaminare a recunoscut că exporturile rusești de produs în cauză către Uniune au scăzut brusc în comparație cu perioada de investigație a investigației inițiale. Prin urmare, cererea a evaluat probabilitatea reapariției dumpingului prin referire la prețurile de export către alte țări terțe, nu către Uniune. Analiza elementelor de probă a arătat că cererea conținea suficiente elemente de probă privind probabilitatea reapariției dumpingului.
- (13) Marja de dumping calculată în cerere a reflectat comportamentul în materie de prețuri al producătorilor-exportatori ruși pe piețele țărilor terțe și nu a reflectat neapărat nivelul exact de dumping calculat în cadrul investigației. Cu toate acestea, solicitantul a furnizat în cerere suficiente elemente de probă privind prețul de export și valoarea normală, care indicau probabilitatea reapariției dumpingului. De asemenea, solicitantul a furnizat o descriere suficient de detaliată a metodologiei utilizate pentru calcularea dumpingului pentru a permite o înțelegere rezonabilă a conținutului informațiilor transmise cu titlu confidențial.
- (14) Pentru a evalua valoarea normală a PLR pentru producătorii-exportatori ruși, solicitantul a fost nevoit să colecteze informații publice și pe bază de abonament cu privire la prețurile de vânzare pe piața internă a unei tone de PLR de către principalii exportatori de pe piața lor internă pentru perioada de referință. Comisia a verificat și a confirmat prețul de export cu ajutorul bazei de date Global Trade Atlas („GTA”).
- (15) Întrucât importurile în Uniune ale produsului care face obiectul reexaminării din Rusia au fost neglijabile după instituirea taxelor antidumping în 2016, solicitantul și-a bazat prețul de export pe mai multe surse de informații privind prețurile vânzărilor la export de PLR din Rusia către țările terțe în 2020. Aceste prețuri de export pentru o tonă de PLR au fost stabilite pe baza informațiilor de piață privind prețurile de export din Rusia. Prețul de export a fost verificat și confirmat pe baza prețului mediu GTA pentru cele trei destinații principale de export ale Rusiei.
- (16) Prin urmare, solicitantul a comparat prețul franco fabrică mediu de export al produselor siderurgice din oțel PLR din Rusia cu o valoare normală bazată pe prețurile interne din Rusia.
- (17) În analiza legală pe care a efectuat-o, Comisia a luat în considerare numai aspectele pentru care elementele de probă erau suficient de adecvate și de exacte.
- (18) În consecință, afirmațiile Guvernului Rusiei au fost respinse.
- (19) Comisia a considerat că versiunea neconfidențială a cererii disponibilă în dosar pentru a fi consultată de părțile interesate conținea toate elementele de probă esențiale și rezumate neconfidențiale ale datelor confidențiale care să permită părților interesate să își exercite în mod corespunzător dreptul la apărare. În consecință, această afirmație a fost respinsă.

1.7. Eșantionarea

- (20) În avizul de deschidere, Comisia a anunțat că ar putea constitui un eșantion de părți interesate, în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază.

1.7.1. Eșantionarea producătorilor din Uniune

- (21) În avizul de deschidere, Comisia a anunțat că a selectat cu titlu provizoriu un eșantion de trei producători din Uniune. Comisia a selectat eșantionul pe baza volumului de producție și a volumului de vânzări raportate pentru produsul similar. Eșantionul a fost alcătuit din trei producători din Uniune care reprezentau peste 30 % din volumul total estimat al producției de produs similar din Uniune și peste 20 % din volumul total estimat al vânzărilor.
- (22) În conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la eșantionul provizoriu. Nu au fost primite observații și, prin urmare, eșantionul provizoriu a fost confirmat și a fost considerat reprezentativ pentru industria Uniunii.

1.7.2. Eșantionarea importatorilor

- (23) Pentru a decide dacă este necesară eșantionarea și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat importatorilor neafiliați să furnizeze informațiile specificate în anexa la avizul de deschidere.
- (24) Niciun importator neafiliat nu a răspuns la formularul de eșantionare. În consecință, Comisia a decis că eșantionarea nu este necesară.

1.7.3. Eșantionarea producătorilor-exportatori din Rusia și din China

- (25) Pentru a decide dacă este necesară eșantionarea și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat tuturor producătorilor-exportatori din Rusia și din China să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere. În plus, Comisia a solicitat autorităților din China și din Rusia să identifice și/sau să contacteze și alți producători-exportatori, dacă este cazul, care ar putea fi interesați să participe la investigație.
- (26) La deschiderea investigației, Comisia a pus la dispoziție o copie a chestionarelor în dosarul destinat consultării de către părțile interesate și pe site-ul DG TRADE.
- (27) Niciun producător-exportator chinez nu a furnizat informațiile solicitate și nu a fost de acord să fie inclus în eșantion. Comisia a informat Misiunea Republicii Populare Chineze pe lângă Uniunea Europeană cu privire la intenția sa de a aplica datele disponibile în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază. Nu s-au primit observații.
- (28) Prin urmare, întrucât nu a existat cooperare din partea producătorilor chinezi, constatările cu privire la importurile din RPC s-au bazat pe datele disponibile în temeiul articolului 18 din regulamentul de bază, în special utilizând statisticile comerciale privind importurile și exporturile [Eurostat, Global Trade Atlas („GTA”) ⁽⁷⁾ și OCDE ⁽⁸⁾].
- (29) Trei producători-exportatori ruși, și anume PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works (MMK) și societățile sale afiliate (MMK Group), PJSC Novolipetsk Steel (NLMK) și societățile sale afiliate (NLMK Group) și PJSC Severstal (Severstal) și societățile sale afiliate (SEVERSTAL Group), au furnizat informațiile solicitate și au fost de acord să fie incluși în eșantion. Cu toate acestea, la 6 septembrie 2021, cei trei producători-exportatori menționați au informat Comisia că au decis să nu transmită răspunsuri individuale la chestionarul antidumping, dar că vor coopera cu Comisia cu privire la toate celelalte aspecte ale reexaminării efectuate în perspectiva expirării măsurilor, cum ar fi observațiile privind cererea de reexaminare, probabilitatea continuării sau a reapariției prejudiciului și interesul Uniunii. Ulterior, la 13 septembrie 2021, cei trei producători-exportatori ruși au prezentat observații cu privire la cererea de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor, la presupusa continuare și la probabilitatea reapariției dumpingului prejudiciabil și la interesul Uniunii. Aceștia au invitat Comisia să efectueze o verificare selectivă a unor date relevante specifice societăților, cum ar fi producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție, care au fost prezentate împreună cu observațiile.

(7) <https://www.gtis.com/gta>

(8) https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials

- (30) În urma acestei comunicări, la 21 septembrie și la 19 noiembrie 2021, Comisia a informat producătorii-exportatori menționați anterior că îi consideră părți necooperante și le-a comunicat intenția sa de a aplica articolul 18 din regulamentul de bază și de a utiliza datele disponibile pentru a-și stabili constatările în cadrul investigației. De asemenea, Comisia a informat autoritățile din Rusia cu privire la intenția sa de a aplica datele disponibile în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază.
- (31) La 30 septembrie și la 29 noiembrie 2021, Comisia a primit observații de la cei trei producători-exportatori ruși cu privire la aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază. Aceștia nu au fost de acord cu aprecierea Comisiei asupra statutului lor în ceea ce privește cooperarea și și-au reiterat intenția de a coopera cu privire la alte aspecte ale reexaminării, cum ar fi continuarea sau repariția prejudiciului, probabilitatea continuării dumpingului prejudiciabil și interesul Uniunii. Ei au invitat din nou Comisia să verifice datele privind producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție pe care le-au prezentat.
- (32) În acest sens, producătorii-exportatori ruși nu au furnizat informațiile necesare solicitate în răspunsurile lor la chestionar. Comisia a considerat că producătorii-exportatori ruși au furnizat doar informații fragmentate, care s-au limitat la producție, capacitate și volumul producției, fără elemente de probă care să le susțină. În consecință, întrucât producătorii-exportatori nu au furnizat informații suficiente și fiabile care să permită Comisiei să ajungă la o concluzie rezonabilă și exactă, Comisia a utilizat informațiile disponibile la dosar, astfel cum se explică în considerentul 30. În orice caz, Comisia a utilizat informațiile furnizate de cei trei producători ruși în această privință, în măsura posibilului.
- (33) Comisia a trimis Guvernului Republicii Populare Chineze („GC”) un chestionar referitor la existența unor distorsiuni semnificative în RPC în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază.
- (34) De asemenea, Comisia a trimis chestionare producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Aceleași chestionare fuseseră puse la dispoziție și online ⁽⁹⁾ în ziua deschiderii investigației. În plus, Comisia a trimis un chestionar asociației producătorilor din Uniune, EUROFER.
- (35) S-au primit răspunsuri la chestionar din partea celor trei producători din Uniune incluși în eșantion și din partea EUROFER.

1.7.4. Verificarea

- (36) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru a determina probabilitatea continuării sau a repariției dumpingului și a prejudiciului și interesul Uniunii. Din cauza izbucnirii pandemiei de COVID-19 și a măsurilor adoptate ulterior pentru a face față epidemiei („Avizul privind COVID-19”) ⁽¹⁰⁾, Comisia nu a reușit să efectueze vizite de verificare la sediile societăților incluse în eșantion. În schimb, Comisia a efectuat verificări încrucișate la distanță („VID”) ale informațiilor furnizate de următoarele societăți prin videoconferință:

Producătorii din Uniune

- Voestalpine Stahl GmbH, Austria
- ThyssenKrupp Steel Europe AG, Germania
- ArcelorMittal Belgium, Belgia

1.8. Procedura ulterioară

- (37) La 19 august 2022, Comisia a comunicat faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționa să mențină taxele antidumping în vigoare pentru importurile din RPC și din Rusia. Tuturor părților li s-a acordat posibilitatea de a formula observații în urma acestei informări.

⁽⁹⁾ https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2538

⁽¹⁰⁾ Aviz privind consecințele epidemiei de COVID-19 asupra anchetelor antidumping și antisubvenții (2020/C 86/06) (JO C 86, 16.3.2020, p. 6).

- (38) Observațiile prezentate de părțile interesate au fost analizate de Comisie și au fost luate în considerare, după caz. Au fost audiate părțile care au formulat o solicitare în acest sens.

2. PRODUSUL CARE FACE OBIECTUL REEXAMINĂRII, PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

2.1. Produsul care face obiectul reexaminării

- (39) Produsul care face obiectul reexaminării este același cu cel din investigația inițială, constând în produsele laminate plate din fier sau din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, cu excepția oțelului inoxidabil, de toate lățimile, laminate la rece, neplacate și neacoperite, neprelucrate altfel decât prin laminare la rece, încadrate în prezent la codurile NC ex 7209 15 00 (codul TARIC 7209 15 00 90), 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99 (codul TARIC 7209 18 99 90), ex 7209 25 00 (codul TARIC 7209 25 00 90), 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80 (codurile TARIC 7211 23 80 19, 7211 23 80 95 și 7211 23 80 99), ex 7211 29 00 (codurile TARIC 7211 29 00 19 și 7211 29 00 99), 7225 50 80 și 7226 92 00 („produsul care face obiectul reexaminării”).
- (40) Următoarele tipuri de produse sunt excluse din definiția produsului care face obiectul reexaminării:
- produsele laminate plate din fier sau din oțel nealiat, de toate lățimile, laminate la rece, neplacate și neacoperite, neprelucrate altfel decât prin laminare la rece, în rulouri sau nu, de orice grosime, electrice;
 - produsele laminate plate din fier sau din oțel nealiat, de toate lățimile, laminate la rece, neplacate și neacoperite, în rulouri, cu o grosime mai mică de 0,35 mm, recoapte (cunoscute sub denumirea de „plăci negre”);
 - produsele laminate plate din alte oțeluri aliate, de toate lățimile, din oțeluri cu siliciu numite „magnetice”, și
 - produsele laminate plate din oțeluri aliate, neprelucrate altfel decât prin laminare la rece, din oțeluri rapide.
- (41) Produsele plate din oțel laminate la rece sunt fabricate din rulouri laminate la cald. Procesul de laminare la rece presupune trecerea unei folii sau benzi – care anterior a fost laminată la cald și decapată – prin rulouri de laminare la rece, adică sub temperatura de înmuiere a metalului. Produsele plate din oțel laminate la rece sunt fabricate pentru a îndeplini anumite specificații sau specificații proprii utilizatorului final. Ele pot fi furnizate sub diferite forme: în rulouri (uleiate sau neuleiate), în bucăți de anumite lungimi (folii) sau în benzi înguste. Produsele plate din oțel laminate la rece reprezintă produse industriale achiziționate de utilizatorii finali pentru o varietate de aplicații, în special în industria prelucrătoare (industria generală, industria de ambalare, industria autovehiculelor etc.), dar și în construcții.

2.2. Produsul în cauză

- (42) Produsul în cauză vizat de prezenta investigație este produsul care face obiectul reexaminării, originar din RPC și din Rusia.

2.3. Produsul similar

- (43) Astfel cum s-a stabilit în investigația inițială, prezenta investigație de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor a confirmat faptul că următoarele produse au aceleași caracteristici fizice de bază, precum și aceleași utilizări principale:
- produsul în cauză atunci când este exportat către Uniune;
 - produsul care face obiectul reexaminării, vândut pe piața internă din RPC și din Rusia și
 - produsul care face obiectul reexaminării, fabricat și vândut în Uniune de către industria Uniunii.
- (44) Prin urmare, aceste produse sunt considerate produse similare în înțelesul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

3. DUMPINGUL

3.1. Republica Populară Chineză

3.1.1. Observații preliminare

- (45) În perioada investigației de reexaminare, importurile de anumite produse plate din oțel laminate la rece din China au continuat, deși la niveluri mai scăzute decât în perioada investigației inițiale (și anume între 1 aprilie 2014 și 31 martie 2015). Potrivit datelor Eurostat, importurile de anumite produse plate din oțel laminate la rece din China au reprezentat mai puțin de 1 % din piața Uniunii în perioada investigației de reexaminare, comparativ cu o cotă de piață de 10,3 % ⁽¹¹⁾ în cursul investigației inițiale. În termeni absoluți, China a exportat către Uniune aproximativ 32 000 de tone în perioada investigației de reexaminare, ceea ce reprezintă o scădere semnificativă în comparație cu cele aproximativ 732 000 de tone ⁽¹²⁾ pe care le-a exportat în Uniune în cursul perioadei investigației inițiale.
- (46) În cursul investigației inițiale, Comisia a constatat că exporturile produsului în cauză din China au făcut obiectul unui dumping la un nivel semnificativ pe piața Uniunii. Marjele de dumping ale exportatorilor chinezi cooperanți au variat între 52,7 % și 59,2 %. Ca urmare a aplicării regulii taxei celei mai mici, taxele antidumping instituite asupra importurilor din China au fost stabilite la un nivel mult mai scăzut, cuprins între 19,7 % și 22,1 %.
- (47) Astfel cum se menționează în considerentul 27, niciun producător-exportator din China nu a cooperat la investigație. În consecință, Comisia a informat autoritățile din RPC că, din cauza lipsei de cooperare, Comisia ar putea aplica articolul 18 din regulamentul de bază cu privire la constatările referitoare la RPC. Comisia nu a primit nicio observație și nicio cerere pentru intervenția consilierului-auditor în această privință.
- (48) În consecință, în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, constatările cu privire la probabilitatea continuării sau a reapariției dumpingului care vizează RPC s-au bazat pe datele disponibile, în special pe informațiile cuprinse în cererea de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor și în observațiile prezentate de părțile interesate, împreună cu alte surse de informații, cum ar fi statisticile comerciale privind importurile și exporturile [Eurostat, GTA ⁽¹³⁾ și OCDE ⁽¹⁴⁾] și rapoartele unor furnizori independenți de date financiare, precum Global Financials, publicate de Dun & Bradstreet ⁽¹⁵⁾.

3.1.2. Dumpingul

3.1.2.1. Procedura de stabilire a valorii normale în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază pentru importurile de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din RPC

- (49) Având în vedere elementele de probă suficiente disponibile la momentul deschiderii investigației care tind să demonstreze existența unor distorsiuni semnificative în RPC în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază, Comisia a deschis investigația în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.
- (50) Pentru a obține informațiile pe care le-a considerat necesare pentru investigația sa cu privire la presupusele distorsiuni semnificative, Comisia a trimis un chestionar către GC. În plus, la punctul 5.3.2 din avizul de deschidere, Comisia a invitat toate părțile interesate să își prezinte punctele de vedere și să furnizeze informații și documente justificative referitoare la aplicarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, în termen de 37 de zile de la data publicării avizului de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Nu s-a primit niciun răspuns la chestionar din partea GC și nu s-a primit nicio observație privind aplicarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază în termenul stabilit. Ulterior, prin nota verbală din 13 septembrie 2021, Comisia a informat GC că va folosi datele disponibile în sensul articolului 18 din regulamentul de bază pentru a stabili existența distorsiunilor semnificative în RPC.

⁽¹¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/181 al Comisiei din 10 februarie 2016 de impunere a unei taxe antidumping asupra importurilor de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă (JO L 37, 12.2.2016, p. 17), considerentul 113.

⁽¹²⁾ A se vedea nota de subsol anterioară.

⁽¹³⁾ <https://www.gtis.com/gta/>.

⁽¹⁴⁾ https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials

⁽¹⁵⁾ <https://ec.altares.eu/>

- (51) La punctul 5.3.2 din avizul de deschidere, Comisia a precizat, de asemenea, că, având în vedere elementele de probă disponibile, Brazilia este o posibilă țară terță reprezentativă pentru China în cazul de față, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, în scopul stabilirii valorii normale pe baza unor prețuri sau valori de referință nedistorsionate. Comisia a precizat, de asemenea, că va examina și alte posibile țări adecvate, în conformitate cu criteriile stabilite la articolul 2 alineatul (6a) prima liniuță din regulamentul de bază.
- (52) La 24 noiembrie 2020, prin intermediul unei note („prima notă”), Comisia a informat părțile interesate cu privire la sursele relevante pe care intenționa să le utilizeze la stabilirea valorii normale. În nota respectivă, Comisia a furnizat o listă a tuturor factorilor de producție, cum ar fi materiile prime, forța de muncă și energia utilizate pentru fabricarea produselor plate din oțel laminate la rece. În plus, pe baza criteriilor de alegere a prețurilor sau a valorilor de referință nedistorsionate, Comisia a identificat ca posibile țări reprezentative Brazilia, Mexic, Rusia și Turcia. Comisia nu a primit observații cu privire la prima notă.
- (53) La 17 martie 2022, prin intermediul unei a doua note („a doua notă”), Comisia a informat părțile interesate cu privire la sursele relevante pe care intenționa să le utilizeze la stabilirea valorii normale, luând în considerare Brazilia ca țară reprezentativă. Nu s-au primit observații.

3.1.2.2. Valoarea normală

- (54) În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază, „[v]aloarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare”.
- (55) Cu toate acestea, potrivit articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, „[i]n cazul în care se stabilește [...] că nu este adecvat să se folosească prețurile și costurile interne din țara exportatoare din cauza existenței în țara respectivă a unor distorsiuni semnificative în înțelesul literei (b), valoarea normală este construită exclusiv pe baza costurilor de producție și de vânzare care reflectă prețuri sau valori de referință nedistorsionate” și „include o sumă rezonabilă și nedistorsionată pentru cheltuielile administrative, costurile de vânzare și cele generale și pentru profituri” („cheltuielile administrative, costurile de vânzare și cele generale” sunt denumite în continuare „costurile VAG”).
- (56) Astfel cum se explică în subsecțiunile următoare, Comisia a concluzionat în cadrul prezentei investigații că, pe baza elementelor de probă disponibile și având în vedere lipsa cooperării din partea GC și a producătorilor-exportatori chinezi, este adecvată aplicarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.

3.1.3. Existența unor distorsiuni semnificative

- (57) În cadrul investigațiilor recente privind sectorul siderurgic din RPC ⁽¹⁶⁾, Comisia a constatat existența unor distorsiuni semnificative în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază.
- (58) În cadrul investigațiilor respective, Comisia a constatat că în RPC există o intervenție substanțială a statului, ceea ce duce la distorsionarea alocării efective a resurselor în conformitate cu principiile pieței ⁽¹⁷⁾. În special, Comisia a concluzionat că, în sectorul oțelului, care reprezintă principala materie primă utilizată la fabricarea produsului care face obiectul reexaminării, nu numai că persistă un grad substanțial de proprietate din partea GC în sensul

⁽¹⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191 al Comisiei din 16 februarie 2022 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau din oțel originare din Republica Populară Chineză (JO L 36, 17.2.2022, p. 1); Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239 al Comisiei din 15 decembrie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite turnuri eoliene din oțel la scară industrială originare din Republica Populară Chineză (JO L 450, 16.12.2021, p. 59); Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635 al Comisiei din 16 aprilie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tuburi și țevi sudate din fier sau oțel nealiat originare din Belarus, Republica Populară Chineză și Rusia, ca urmare a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 132, 19.4.2021, p. 145) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508 al Comisiei din 7 aprilie 2020 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumite foi și rulouri din oțel inoxidabil laminate la cald originare din Indonezia, din Republica Populară Chineză și din Taiwan (JO L 110, 8.4.2020, p. 3).

⁽¹⁷⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentele 195-201, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 149-150 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508, considerentele 158-159.

articolului 2 alineatul (6a) litera (b) prima liniuță din regulamentul de bază ⁽¹⁸⁾, dar GC este, de asemenea, în măsură să intervină în procesul de stabilire a prețurilor și a costurilor prin prezența statului în cadrul firmelor în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a doua liniuță din regulamentul de bază ⁽¹⁹⁾. Comisia a constatat, de asemenea, că prezența și intervenția statului pe piețele financiare, precum și în furnizarea de materii prime și de factori de producție au un efect suplimentar de distorsionare asupra pieței. Într-adevăr, în ansamblu, sistemul de planificare din RPC are ca rezultat concentrarea resurselor în sectoarele desemnate de GC ca fiind strategice sau importante din punct de vedere politic, în locul alocării acestora în conformitate cu forțele pieței ⁽²⁰⁾. În plus, Comisia a concluzionat că legislația chineză privind falimentul și proprietatea nu funcționează în mod corespunzător în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a patra liniuță din regulamentul de bază, ceea ce generează distorsiuni, în special atunci când întreprinderile insolvente sunt menținute pe linia de plutire și când sunt atribuite drepturi de folosință asupra terenurilor în RPC ⁽²¹⁾. În aceeași ordine de idei, Comisia a constatat distorsiuni ale costurilor salariale în sectorul siderurgic în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a cincea liniuță din regulamentul de bază ⁽²²⁾, precum și distorsiuni pe piețele financiare în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a șasea liniuță din regulamentul de bază, în special în ceea ce privește accesul la capital al întreprinderilor din RPC ⁽²³⁾.

- (59) La fel ca în investigațiile anterioare referitoare la sectorul siderurgic din RPC, Comisia a analizat, în prezenta investigație, dacă este adecvat sau nu să utilizeze prețurile și costurile interne din RPC, dată fiind existența unor distorsiuni semnificative în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază. Comisia a făcut această analiză pe baza dovezilor disponibile la dosar, inclusiv a elementelor de probă conținute în cerere, precum și în documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind distorsiunile semnificative din economia Republicii Populare Chineze în scopul investigațiilor în materie de apărare comercială ⁽²⁴⁾ („raportul”), care se bazează pe sursele disponibile în mod public. Această analiză a inclus examinarea intervențiilor substanțiale ale statului în economia RPC în general, dar și a situației specifice a pieței din sectorul relevant, inclusiv a produsului care face obiectul reexaminării. Comisia a completat în continuare aceste elemente de probă cu propriile cercetări privind diferitele criterii relevante pentru a confirma existența unor distorsiuni semnificative în RPC, astfel cum s-a constatat și în investigațiile sale anterioare în această privință.

⁽¹⁸⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentele 195-201, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 115-118 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508, considerentele 122-127.

⁽¹⁹⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentele 195-201, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 119-122 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508, considerentele 128-132: În timp ce dreptul autorităților de stat relevante de a numi și de a revoca personalul-cheie din conducere în cadrul întreprinderilor deținute de stat („IDS”), în conformitate cu legislația chineză, poate fi considerat ca reflectând drepturile de proprietate corespunzătoare, celele PCC din cadrul întreprinderilor deținute de stat și private reprezintă un alt canal important prin care statul poate interveni în deciziile comerciale. Conform dreptului societăților comerciale din RPC, se înființează o organizație PCC în fiecare societate (cu cel puțin trei membri ai PCC, astfel cum se specifică în Constituția PCC), iar societatea oferă condițiile necesare pentru desfășurarea activităților organizației de partid. În trecut, această cerință pare să nu fi fost întotdeauna urmată sau aplicată cu strictețe. Cu toate acestea, cel puțin din 2016, PCC și-a consolidat intenția de a controla deciziile comerciale în cadrul IDS, aceasta fiind o chestiune de principiu politic. Se pare că PCC exercită, de asemenea, presiuni asupra societăților private pentru ca acestea să acorde prioritate „patriotismului” și să urmeze disciplina de partid. În 2017 s-a raportat că existau celule de partid în 70 % dintre cele aproximativ 1,86 milioane de societăți private, exercitându-se o presiune tot mai mare ca organizațiile PCC să aibă ultimul cuvânt în procesul decizional din cadrul societăților respective. Aceste norme se aplică la scară largă în întreaga economie chineză, în toate sectoarele, inclusiv producătorilor de SSCR și furnizorilor de factori de producție ai acestora.

⁽²⁰⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentele 195-201, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 123-129 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508, considerentele 133-138.

⁽²¹⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentele 195-201, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 130-133 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508, considerentele 139-142.

⁽²²⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentele 195-201, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 134-135 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508, considerentele 143-144.

⁽²³⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentele 195-201, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 136-145 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508, considerentele 145-154.

⁽²⁴⁾ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2017) 483 final/2, 20. 12. 2017, disponibil la adresa: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf

- (60) În cerere se afirmă că economia chineză în ansamblu este puternic influențată și afectată de diverse intervenții atotcuprinzătoare ale GC sau ale altor autorități publice la diferite niveluri de guvernare, din cauza cărora prețurile și costurile interne ale industriei siderurgice chineze nu pot fi utilizate în prezenta investigație. Pentru a-și susține poziția, solicitarea a făcut referire la investigațiile recente ale Comisiei privind sectorul siderurgic chinez ⁽²⁵⁾ sau la concluziile Forumului mondial al G20 privind supracapacitatea producției siderurgice ⁽²⁶⁾.
- (61) Mai precis, cererea a subliniat că, în contextul doctrinei „*economiei de piață socialiste*”, consacrată în Constituția RPC, al omniprezenței Partidului Comunist Chinez („PCC”) și al influenței statului asupra economiei prin intermediul inițiativelor de planificare strategică – cum ar fi cel de al 13-lea și cel de al 14-lea plan cincinal –, intervenționismul GC îmbracă diverse forme, administrative, financiare și de reglementare.
- (62) Cererea a furnizat exemple de elemente care indică existența unor distorsiuni, astfel cum sunt enumerate la articolul 2 alineatul (6a) litera (b) prima până la a șasea liniuță din regulamentul de bază. În special, făcând referire la investigațiile anterioare ale Comisiei în sectorul siderurgic, la raport, la raportările autorităților din țările terțe (USTR) și ale altor instituții (FMI), solicitantul a susținut că:
- Piața PLR este deservită în mare măsură de întreprinderi care se află în proprietatea autorităților din RPC sau care își desfășoară activitatea sub controlul, sub supravegherea în privința politicilor sau sub îndrumarea autorităților respective, având în vedere, în special, influența PCC atât asupra întreprinderilor private, cât și asupra întreprinderilor deținute de stat, prin intermediul numirilor PCC în cadrul societăților, precum și având în vedere amestecul sistematic al funcțiilor de stat cu cele de la nivelul PCC. Solicitantul a susținut, de asemenea, că, deși sectorul siderurgic este alcătuit în proporții aproximativ egale din întreprinderi deținute de stat și întreprinderi private în ceea ce privește producția și capacitatea de producție, patru dintre cei mai mari cinci producători de oțel sunt IDS, printre care și Baowu, al doilea producător de oțel brut ca mărime din lume, societate deținută integral de stat și aliniată îndeaproape la politica în domeniul oțelului a GC. Solicitantul a subliniat, în acest sens, că GC urmează planul de a consolida 70 % din producția de fier și oțel în cadrul a zece societăți campioane până în 2025, strategie care afectează și industria PLR, de exemplu prin achiziționarea de către Baowu a producătorului de PLR Maanshan Iron & Steel în 2019.
 - Prezența statului în cadrul firmelor permite acestuia să intervină în procesul de stabilire a prețurilor sau a costurilor, în special prin exercitarea controlului de reglementare și de conducere asupra IDS, precum și printr-un rol din ce în ce mai important al PCC atât în întreprinderile de stat, cât și în cele private, care au fost îndemnate în ultimii ani să lase decizii majore în sarcina PCC. Solicitantul a făcut referire, de asemenea, la suprapuneri de personal între asociația CISA controlată de stat și cel mai mare producător privat de oțel, grupul Shagang, precum și la prezența statului în societățile din amonte din acest sector pentru care sunt stabilite obiective, ceea ce duce la costuri anormal de scăzute pentru industria siderurgică.
 - Politicile sau măsurile publice discriminează în favoarea furnizorilor interni sau influențează în alt mod forțele de pe piața liberă, având în vedere în special sistemul de planificare care direcționează resurse către anumite industrii, cum ar fi sectorul siderurgic. Solicitantul a ilustrat acest lucru citând proiectul celui de al 14-lea plan cincinal pentru industria siderurgică, în care se reiterează importanța acesteia pentru economia chineză, precum și făcând referire la alte documente de planificare și strategice care prevăd sprijin pentru sectorul siderurgic, printre care „Made in China 2025”. Solicitantul a făcut referire și la alte politici publice care afectează forțele de pe piața liberă, cum ar fi orientarea prețurilor materiilor prime de către GC prin numeroase măsuri, cum ar fi cotele de export, cerințele de obținere a licențelor de export, taxele la export sau reducerile de TVA, prin diferențierea prețurilor la energie. În plus, cererea descrie stimulentele oferite de autoritățile chineze producătorilor de oțel care participă la inițiativa „O centură, un drum” („Belt and Road”), menită să încurajeze prezența societăților chineze pe piețele străine.

⁽²⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei din 5 aprilie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 92, 6.4.2017, p. 68); Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/969 al Comisiei din 8 iunie 2017 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 146, 9.6.2017, p. 17) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/688 al Comisiei din 2 mai 2019 de instituire a unei taxe compensatorii definitive asupra importurilor de anumite produse din oțel cu acoperire organică originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 18 din Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 116, 3.5.2019, p. 39).

⁽²⁶⁾ Forumul mondial privind supracapacitatea producției siderurgice, Raport ministerial, 20 septembrie 2018.

- Lipsa, aplicarea discriminatorie sau aplicarea inadecvată a legislației privind falimentul, societățile comerciale sau proprietatea conduce la supraviețuirea unui număr mare de „societăți zombi”, care contribuie la persistența capacităților neutilizate, o problemă care este resimțită în special în sectorul siderurgic și care se răsfrânge asupra piețelor financiare și de împrumut ale Chinei. Solicitantul a subliniat, de asemenea, că, având în vedere absența proprietății private asupra terenurilor în China, statul chinez intervine în utilizarea terenurilor de către sectorul siderurgic, astfel cum a constatat deja Comisia în investigațiile anterioare ⁽²⁷⁾.
 - Costurile salariale sunt distorsionate, întrucât nu există negocieri libere, iar singurul sindicat recunoscut din punct de vedere juridic, ACFTU, este subordonat conducerii PCC. Solicitantul a subliniat, de asemenea, că China nu a ratificat încă mai multe convenții fundamentale ale OIM și că forța de muncă chineză este afectată de sistemul de înregistrare a gospodăriilor.
 - Accesul la finanțare este acordat de instituții care pun în aplicare obiectivele politicilor publice sau care nu acționează independent de stat din cauza prezenței dominante a băncilor deținute și controlate de stat, în care statul și PCC au influență asupra deciziilor privind personalul și activitatea și care se aliniază la obiectivele politicilor industriale ale țării. Potrivit cererii, producătorii chinezi de PLR beneficiază masiv de împrumuturi preferențiale acordate de băncile respective. Solicitantul a subliniat că și băncile private trebuie să țină seama de politica națională atunci când își desfășoară activitatea. În mod similar distorsiunilor din sectorul bancar, cererea descrie rolul dominant al actorilor guvernamentali pe piața obligațiunilor și rolul de distorsiune al agențiilor de rating de credit deținute de stat sau al agențiilor private puternic influențate de stat, care facilitează finanțarea la rate mai favorabile pentru industriile încurajate decât cele care ar fi fost disponibile pe piețele financiare care funcționează în conformitate cu principiile pieței.
- (63) Astfel cum se precizează în considerentul 50, GC nu a prezentat observații și nu a furnizat elemente de probă care să susțină sau să infirme elementele de probă existente la dosarul cazului, inclusiv raportul și elementele de probă suplimentare furnizate de solicitant, cu privire la existența unor distorsiuni semnificative și/sau la oportunitatea aplicării articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază în cazul de față.
- (64) În special în sectorul produsului care face obiectul reexaminării, și anume sectorul siderurgic, persistă un grad substanțial de proprietate din partea GC. Mulți dintre cei mai mari producători de PLR sunt deținute de stat, cum ar fi, de exemplu, Hebei Iron and Steel, Handan Iron and Steel, Baoshan Iron and Steel, Shanghai Meishan Iron and Steel, BX Steel Posco Cold Rolled Sheet, WISCO International Economic and Trading, Maanshan Iron and Steel, Tianjin Rolling One Steel sau Inner Mongolia Baotou Steel Union. Baosteel, o altă întreprindere chineză importantă deținută de stat care este implicată în fabricarea oțelului, face parte din China Baowu Steel Group Co. Ltd. (anterior Baosteel Group și Wuhan Iron & Steel), cel mai mare producător de oțel din lume ⁽²⁸⁾, deținut în ultimă instanță în proporție de 100 % de Comisia de supraveghere și administrare a activelor deținute de stat de la nivel central („SASAC”) ⁽²⁹⁾. Deși se estimează că raportul nominal dintre numărul de întreprinderi deținute de stat și numărul de societăți private este aproape egal, dintre cei cinci producători chinezi de oțel clasați printre primii 10 producători de oțel ca mărime din lume, patru sunt întreprinderi deținute de stat ⁽³⁰⁾. Totodată, deși primii zece producători au reprezentat doar aproximativ 36 % din producția industrială totală în 2016, GC a stabilit în același an obiectivul de a consolida până în 2025 între 60 % și 70 % din producția de oțel în cadrul a aproximativ zece întreprinderi de mari dimensiuni ⁽³¹⁾. Această intenție a fost reiterată de GC în aprilie 2019, când a anunțat lansarea unor orientări privind consolidarea industriei siderurgice ⁽³²⁾. Această consolidare poate atrage după sine fuziuni forțate între societăți private profitabile și IDS neperformante ⁽³³⁾. Având în vedere că niciun exportator chinez al produsului care face obiectul reexaminării nu a cooperat, nu se poate stabili proporția exactă a producătorilor privați de produse plate din oțel laminate la rece și a celor deținute de stat. Cu toate acestea, deși este posibil să nu fie disponibile informații specifice pentru sectorul PLR, acesta reprezintă un subsector al industriei siderurgice și, prin urmare, constatările privind sectorul siderurgic sunt considerate sugestive și pentru produsul care face obiectul reexaminării.

⁽²⁷⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/688, considerentul 86.

⁽²⁸⁾ A se vedea la adresa: <https://worldsteel.org/steel-topics/statistics/top-producers> (consultat la 4 august 2022).

⁽²⁹⁾ A se vedea, de exemplu, la adresa: <http://www.fitchratings.com/research/corporate-finance/china-baowu-steel-group-corporation-limited-05-03-2021> (consultat la 4 august 2022).

⁽³⁰⁾ Raportul – capitolul 14, p. 358: 51 % societăți private și 49 % IDS în ceea ce privește producția și 44 % IDS și 56 % societăți private în ceea ce privește capacitatea.

⁽³¹⁾ Disponibil la: www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm; https://policyn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e și www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (consultat la 4 august 2022).

⁽³²⁾ Disponibil la adresa: http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (consultat la 4 august 2022).

⁽³³⁾ Astfel cum s-a întâmplat cu fuziunea din 2009 dintre societatea privată Rizhao și IDS Shandong Iron and Steel. A se vedea „Beijing steel report”, p. 58 și preluarea pachetului majoritar de acțiuni ale Magang Steel de către China Baowu Steel Group în iunie 2019; a se vedea <https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2> (consultat la 4 august 2022).

- (65) Cele mai recente documente de politică ale Chinei privind sectorul siderurgic confirmă importanța continuă pe care autoritățile chineze o atribuie sectorului, inclusiv intenția de a interveni în acest sector pentru a-l modela în conformitate cu politicile guvernamentale. Acest fapt este exemplificat de proiectul de aviz orientativ al Ministerului Industriei și Tehnologiei Informației privind promovarea unei dezvoltări de înaltă calitate a industriei siderurgice, care solicită consolidarea în continuare a bazei industriale și îmbunătățirea semnificativă a nivelului de modernizare a lanțului industrial ⁽³⁴⁾ sau prin cel de al 14-lea plan cincinal privind dezvoltarea industriei materiilor prime, conform căruia sectorul „va adera la combinația dintre poziția de lider de piață și promovarea guvernamentală” și va „cultiva un grup de întreprinderi de vârf cu o poziție de lider în domeniul ecologiei și o competitivitate de bază” ⁽³⁵⁾. Exemple similare ale intenției autorităților chineze de a supraveghea și orienta evoluțiile sectorului pot fi observate la nivel de provincie, de exemplu în Shandong, care nu numai că prevede „construirea unei ecologii a industriei siderurgice [...], crearea de parcuri de producție, extinderea lanțului industrial și crearea de clustere industriale”, dar dorește ca industria siderurgică să „ofere o demonstrație de transformare și modernizare [...] în provincia noastră și chiar în întreaga țară” ⁽³⁶⁾.
- (66) În ceea ce privește faptul că GC este în măsură să intervină în procesul de stabilire a prețurilor și a costurilor prin prezența statului în cadrul firmelor în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a doua liniuță din regulamentul de bază, din cauza lipsei de cooperare din partea producătorilor de PLR, a fost imposibil să se stabilească în mod sistematic existența unor legături personale între producătorii produsului care face obiectul reexaminării și PCC. Totuși, având în vedere că PLR reprezintă un subsector al sectorului siderurgic, informațiile disponibile cu privire la producătorii de oțel sunt relevante și pentru PLR. Pentru a oferi un exemplu, președintele Consiliului de administrație al Baowu îndeplinește în același timp și funcția de secretar al Comitetului de partid, directorul general fiind secretarul adjunct al Comitetului de partid ⁽³⁷⁾. În mod similar, președintele Consiliului de administrație al Baosteel ocupă și funcția de secretar al Comitetului de partid, iar directorul executiv este și secretarul adjunct al Comitetului de partid ⁽³⁸⁾. La un nivel mai general, având în vedere aplicabilitatea generală a legislației privind prezența PCC în cadrul societăților, nu se poate presupune că ar exista o diferență între capacitatea GC de a interveni în procesul de stabilire a prețurilor și a costurilor prin prezența statului în cadrul firmelor și cea a sectorului siderurgic în general.
- (67) Atât întreprinderile publice, cât și cele private din sectorul PLR fac obiectul supravegherii în privința politicilor și al îndrumării. Următoarele exemple ilustrează tendința GC de intervenție din ce în ce mai mare menționată mai sus în sectorul PLR. Mulți producători de PLR evidențiază în mod explicit pe site-urile lor activități de consolidare a partidului, au membri de partid în conducerea societății și își subliniază afilierea la PCC. De exemplu, Baowu indică faptul că în cadrul grupului există 301 comitete de partid, numărul membrilor PCC în rândul personalului Baowu ridicându-se la 84 571 ⁽³⁹⁾. În plus, grupul precizează următoarele în ceea ce privește consolidarea PCC în cadrul întreprinderii: „Consolidarea conducerii partidului și îmbunătățirea guvernantei corporative, îmbunătățirea sistemului modern de întreprinderi. China Baowu pune integral în aplicare cerințele «Avizelor privind consolidarea conducerii partidului în îmbunătățirea guvernantei corporative de către întreprinderile centrale», [...] Sistemul decizional revizuit și îmbunătățit pentru chestiunile majore a perfecționat și mai mult autoritatea decizională a Comitetului de partid, a Consiliului de administrație, a directorilor și a altor organe de guvernare, aspectele și formele decizionale autorizate de Consiliul de administrație [...]. [...] Baowu adoptă și pune în aplicare planificarea simultană a consolidării partidului și a reformării întreprinderii, instituirea simultană a organizațiilor de partid și a entităților operaționale, alocarea simultană a conducătorilor organizațiilor de partid și a personalului însărcinat cu chestiunile de partid” ⁽⁴⁰⁾.
- (68) În plus, în sectorul PLR sunt în vigoare politici discriminatorii în favoarea producătorilor interni sau care influențează în alt mod piața în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a treia liniuță din regulamentul de bază. Chiar dacă PLR reprezintă un sector specializat și chiar dacă în cursul investigației nu s-a putut identifica niciun document de politică specific care să îndrume în mod special dezvoltarea sectorului PLR în sine, acesta beneficiază de pe urma îndrumării și a intervenției statului în sectorul siderurgic, în cadrul căruia PLR este un subsector.

⁽³⁴⁾ A se vedea: https://www.miit.gov.cn/gzcy/yjzj/art/2020/art_af1bef04b9624997956b2bff6cdb7383.html (consultat la 13 ianuarie 2022).

⁽³⁵⁾ A se vedea secțiunea IV subsecțiunea 3 din plan, disponibil la adresa: https://www.miit.gov.cn/zwgk/zcwj/wjfb/tz/art/2021/art_2960538d19e34c66a5eb8d01b74cbb20.html (consultat la 13 ianuarie 2022).

⁽³⁶⁾ A se vedea cel de al 14-lea plan cincinal privind dezvoltarea industriei siderurgice, Cuvânt înainte.

⁽³⁷⁾ A se vedea site-ul grupului, la adresa: http://www.baowugroup.com/about/board_of_directors (consultat la 28 martie 2022).

⁽³⁸⁾ A se vedea site-ul internet al societății, disponibil la adresa: <https://www.baosteel.com/about/manager> (consultat la 28 martie 2022).

⁽³⁹⁾ A se vedea site-ul grupului, la adresa: http://www.baowugroup.com/party_building/overview (consultat la 28 martie 2022).

⁽⁴⁰⁾ *Ibidem*.

- (69) Industria siderurgică este considerată de GC ca fiind o industrie-cheie ⁽⁴¹⁾. Acest lucru este confirmat de numeroasele planuri, directive și alte documente axate pe oțel, care sunt emise la nivel național, regional și municipal, precum „Planul de ajustare și modernizare a industriei siderurgice pentru perioada 2016-2020”, valabil pe parcursul unei părți semnificative din perioada investigației de reexaminare. Acest plan arăta că industria siderurgică este „un sector important, fundamental al economiei chineze, o piatră de temelie a națiunii” ⁽⁴²⁾. Principalele sarcini și obiective stabilite în acest plan acoperă toate aspectele legate de dezvoltarea industriei ⁽⁴³⁾. Cel de al 13-lea plan cincinal privind dezvoltarea economică și socială ⁽⁴⁴⁾, aplicabil pe parcursul perioadei investigației de reexaminare, prevedea sprijinirea întreprinderilor producătoare de tipuri de produse din oțel de înaltă calitate ⁽⁴⁵⁾. De asemenea, acesta s-a axat pe obținerea calității, durabilității și fiabilității produselor, prin sprijinirea întreprinderilor care utilizează tehnologii legate de producția nepoluantă a oțelului, laminarea de precizie și îmbunătățirea calității ⁽⁴⁶⁾. În mod similar, în cadrul celui de al 14-lea plan cincinal adoptat în martie 2021, GC a desemnat industria siderurgică pentru transformare și modernizare, precum și pentru optimizare și ajustare structurală ⁽⁴⁷⁾.
- (70) „Catalogul de îndrumare privind restructurarea industriei (versiunea 2019) ⁽⁴⁸⁾ („catalogul”) plasează sectorul oțelului în rândul sectoarelor industriale încurajate. Cealaltă materie primă importantă utilizată pentru fabricarea PLR este minereul de fier. Minereul de fier a fost inclus în Planul național privind resursele minerale pentru perioada 2016-2020 pe parcursul unei părți semnificative din perioada investigației de reexaminare. Planul avea în vedere, printre altele, „asigurarea concentrării întreprinderilor și dezvoltarea unor mine mari și mijlocii competitive pe piață”, „asigurarea orientării resurselor locale astfel încât acestea să se concentreze asupra grupurilor miniere de mari dimensiuni”, „reducerea sarcinii asupra întreprinderilor producătoare de minereu de fier, creșterea competitivității întreprinderilor naționale producătoare de minereu de fier” și „controlul adecvat al dezvoltării minelor de minereu de fier cu adâncime de 1 000 de metri și a minelor de minereu de fier de mici dimensiuni”.
- (71) Minereul de fier este menționat, de asemenea, în cel de al 13-lea plan cincinal privind oțelul pentru perioada 2016-2020, care era în vigoare în perioada investigației de reexaminare. Planul are în vedere, în ceea ce privește minereul de fier: „sprijinirea în continuare a lucrărilor de explorare în principalele zone minerale interne, [...] sprijinirea unei serii de întreprinderi naționale existente și foarte competitive din sectorul minereului de fier, datorită unei dezvoltări mai ample și intensificate [...], precum și consolidarea rolului bazelor de resurse minerale interne în ceea ce privește securitatea (aprovizionării)”.
- (72) Minereul de fier este clasificat ca industrie strategică emergentă („ISE”) și, prin urmare, face obiectul celui de al 13-lea plan cincinal privind ISE. Minereul de fier și aliajele feroase sunt, de asemenea, enumerate în catalog. Aliajele feroase sunt menționate în Catalogul îndrumător MIIT 2018 pentru dezvoltarea și transferul industriei. Exemplele de mai sus privind sectorul siderurgic în general și sectorul minereului de fier în special, aceasta din urmă fiind o materie primă importantă pentru producerea PLR, demonstrează importanța pe care GC o acordă acestor sectoare. Ca atare, GC orientează și dezvoltarea în continuare a sectorului PLR în conformitate cu o gamă largă de directive și de instrumente de politică și controlează practic toate aspectele legate de dezvoltarea și funcționarea sectorului. Prin urmare, sectorul PLR beneficiază de îndrumare și intervenție din partea statului în ceea ce privește principala materie primă necesară pentru producția de PLR, și anume fierul.
- (73) În concluzie, GC a luat măsuri pentru a determina operatorii să respecte obiectivele politicii publice de a sprijini sectoarele industriale încurajate, inclusiv producția principalelor materii prime utilizate pentru fabricarea PLR. Aceste măsuri împiedică forțele pieței să acționeze liber.

⁽⁴¹⁾ Raportul, partea III capitolul 14, p. 346 și următoarele.

⁽⁴²⁾ Introducere la Planul de adaptare și modernizare a industriei siderurgice.

⁽⁴³⁾ Raportul – capitolul 14, p. 347.

⁽⁴⁴⁾ Cel de al 13-lea plan cincinal pentru dezvoltarea economică și socială al Republicii Populare Chineze (2016-2020), disponibil la adresa: <https://en.ndrc.gov.cn/policies/202105/P020210527785800103339.pdf> (consultat la 4 august 2022).

⁽⁴⁵⁾ Raportul – capitolul 14, p. 349.

⁽⁴⁶⁾ Raportul – capitolul 14, p. 352.

⁽⁴⁷⁾ A se vedea cel de al 14-lea plan cincinal pentru dezvoltare economică și socială națională și obiectivele pe termen lung pentru 2035, partea III articolul VIII, disponibil la adresa: <https://cset.georgetown.edu/publication/china-14th-five-year-plan/> (consultat la 4 august 2022).

⁽⁴⁸⁾ „Catalogul de îndrumare privind restructurarea industriei (versiunea 2019)”, aprobat prin Decretul nr. 29 al Comisiei naționale pentru dezvoltare și reformă a Republicii Populare Chineze din 27 august 2019; disponibil la adresa: <http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf> (consultat la 27 iunie 2022).

- (74) Prezenta investigație nu a evidențiat niciun element de probă care să indice că aplicarea discriminatorie sau inadecvată a legislației privind falimentul și proprietatea în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) a patra liniuță din regulamentul de bază în sectorul PLR, menționată în considerentul 55 de mai sus, nu i-ar afecta pe producătorii produsului care face obiectul reexaminării.
- (75) Sectorul PLR este afectat și de distorsiuni ale costurilor salariale în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a cincea liniuță din regulamentul de bază, astfel cum se menționează, de asemenea, în considerentul 55 de mai sus. Aceste distorsiuni afectează sectorul atât direct (în contextul fabricării produsului care face obiectul investigației sau a principalilor factori de producție), cât și indirect (în contextul accesului la capitalul sau la factorii de producție ai societăților care sunt supuse aceluiași sistem de muncă în RPC)⁽⁴⁹⁾.
- (76) În plus, în cadrul prezentei investigații nu a fost prezentat niciun element de probă care să demonstreze că sectorul PLR nu este afectat de intervenția statului în sistemul financiar în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a șasea liniuță din regulamentul de bază, astfel cum se menționează și în considerentul 55 de mai sus. Prin urmare, intervenția substanțială a statului în sistemul financiar conduce la afectarea gravă a condițiilor de piață la toate nivelurile.
- (77) În cele din urmă, Comisia reamintește că, pentru a produce PLR, sunt necesari mai mulți factori de producție. Atunci când producătorii de PLR cumpără/contractează acești factori de producție, prețurile pe care le plătesc (și care sunt înregistrate drept costuri ale acestora) sunt expuse, în mod evident, aceluiași distorsiuni sistematice menționate anterior. De exemplu, furnizorii de factori de producție angajează forță de muncă supusă distorsiunilor. Aceștia pot împrumuta fonduri care sunt supuse distorsiunilor care afectează sectorul financiar/alocarea de capital. În plus, ei fac obiectul sistemului de planificare care se aplică la toate nivelurile administrative și în toate sectoarele.
- (78) În consecință, pe lângă faptul că prețurile de vânzare pentru PLR pe piața internă nu sunt adecvate pentru a fi utilizate în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, sunt afectate inclusiv toate costurile factorilor de producție (inclusiv ale materiilor prime, energiei, terenurilor, finanțării, forței de muncă etc.), deoarece formarea prețurilor acestora este afectată de intervenții substanțiale ale statului, astfel cum se arată în părțile I și II ale raportului. Într-adevăr, intervențiile statului descrise în legătură cu alocarea de capitaluri, cu terenurile, forța de muncă, energia și materiile prime sunt prezente în întreaga RPC. Aceasta înseamnă, de exemplu, că un factor de producție care a fost, în sine, produs în RPC prin combinarea unei serii de factori de producție este expus unor distorsiuni semnificative. Același raționament este valabil și pentru factorii de producție ai factorilor de producție și așa mai departe.
- (79) Nici GC, nici producătorii-exportatori nu au prezentat elemente de probă sau argumente contrare în cadrul prezentei investigații.
- (80) În concluzie, elementele de probă disponibile au arătat că prețurile sau costurile produsului care face obiectul reexaminării, inclusiv costurile materiilor prime, ale energiei și ale forței de muncă, nu sunt rezultatul forțelor de pe piața liberă, deoarece sunt afectate de intervenția substanțială a statului în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază, astfel cum rezultă din impactul efectiv sau potențial al unuia sau al mai multor elemente relevante menționate la dispoziția respectivă. Pe această bază și în lipsa oricărei cooperări din partea GC, Comisia a concluzionat că nu este adecvat să se utilizeze prețurile și costurile de pe piața internă pentru a stabili valoarea normală în acest caz. În consecință, Comisia a procedat la construirea valorii normale exclusiv pe baza unor costuri de producție și de vânzare care reflectă prețuri sau valori de referință nedistorsionate, cu alte cuvinte, în acest caz, pe baza costurilor corespunzătoare de producție și de vânzare dintr-o țară reprezentativă adecvată, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, după cum se arată în secțiunea următoare.

3.1.4. Țara reprezentativă

3.1.4.1. Observații generale

- (81) Alegerea țării reprezentative s-a bazat pe următoarele criterii, în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază:
- un nivel de dezvoltare economică asemănător celui din China. În acest scop, Comisia a utilizat țări cu un venit național brut pe cap de locuitor asemănător celui din China, potrivit datelor din baza de date a Băncii Mondiale⁽⁵⁰⁾;

⁽⁴⁹⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 134-135, și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508, considerentele 143-144.

⁽⁵⁰⁾ „World Bank Open Data – Upper Middle Income” (Date deschise ale Băncii Mondiale – Venituri medii-superioare), <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income>

- fabricarea produsului care face obiectul reexaminării în țara respectivă ⁽⁵¹⁾;
- disponibilitatea datelor publice relevante în țara reprezentativă;
- în cazul în care există mai multe țări reprezentative posibile, ar trebui să se acorde prioritate, dacă este cazul, țării cu un nivel adecvat de protecție socială și a mediului.

(82) Astfel cum se explică în considerentele 52 și 53, Comisia a publicat două note la dosar cu privire la sursele utilizate pentru stabilirea valorii normale. Aceste note descriu faptele și elementele de probă care stau la baza criteriilor relevante. Părțile nu au primit observații cu privire la aceste elemente și la sursele relevante, astfel cum se prevede în cele două note menționate anterior. În cea de a doua notă, Comisia a comunicat părților interesate intenția sa de a considera Brazilia drept o țară reprezentativă adecvată în cazul de față, dacă se va confirma existența unor distorsiuni semnificative în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.

3.1.4.2. Un nivel de dezvoltare economică asemănător celui din RPC

- (83) În prima notă privind factorii de producție, Comisia a identificat Brazilia, Mexicul, Rusia și Turcia ca fiind țări cu un nivel de dezvoltare economică asemănător celui din RPC conform Băncii Mondiale; cu alte cuvinte, toate aceste țări sunt clasificate de Banca Mondială drept țări cu „venituri medii-superioare” pe baza venitului național brut și se cunoștea faptul că are loc fabricarea produsului care face obiectul reexaminării.
- (84) În cererea sa, solicitantul a propus Brazilia ca țară reprezentativă presupus adecvată, deoarece Brazilia găzduia mai mulți producători integrați de oțel și reprezintă un exemplu de piață internă competitivă pentru principalele produse siderurgice, inclusiv pentru produsul care face obiectul reexaminării. Solicitantul a indicat, de asemenea, în cererea sa că toți factorii de producție utilizați la fabricarea produsului care face obiectul investigației în Brazilia sunt în general importați din mai multe surse și, în mare măsură, din surse nedistorsionate.
- (85) Nu s-au primit observații cu privire la țările identificate în nota respectivă.

3.1.4.3. Disponibilitatea datelor publice relevante în țara reprezentativă

- (86) În prima notă, Comisia a indicat faptul că, în cazul țărilor identificate ca țări unde se fabrică produsul care face obiectul reexaminării, și anume Brazilia, Mexic, Rusia și Turcia, disponibilitatea datelor publice trebuia verificată suplimentar, în special în ceea ce privește datele financiare publice de la producătorii produsului care face obiectul reexaminării.
- (87) În ceea ce privește Mexicul, Comisia a identificat două societăți care au fost menționate în prima notă drept producători. Totuși, una dintre aceste două societăți a înregistrat pierderi începând cu anul 2016, inclusiv în 2020. În privința celeilalte societăți, s-a dovedit că situațiile sale financiare pentru anul 2020 nu erau coerente cu situațiile sale financiare pentru anul anterior (2019): de exemplu, s-a constatat că vânzările nete au fost de aproximativ 7 ori mai mici în 2020 decât în 2019. Nu s-au găsit informații care să susțină o astfel de diferență în ceea ce privește vânzările nete (care a avut și un impact asupra profitului net) între anii 2020 și 2019. Prin urmare, ambele societăți s-au dovedit a nu fi candidați adecvați pentru stabilirea cheltuielilor generale de producție, a costurilor VAG și a profitului. În lipsa altor informații la dosar disponibile Comisiei cu privire la existența în Mexic a altor societăți care ar fabrica produsul care face obiectul reexaminării și pentru care ar exista date financiare disponibile public, Comisia a concluzionat că Mexicul nu mai poate fi considerat o țară reprezentativă adecvată.
- (88) În ceea ce privește Rusia, Comisia a identificat două societăți care au fost menționate în prima notă drept producători și care aveau date financiare disponibile publicului. Ambele societăți au fost profitabile în 2020 și în anii anteriori. Totuși, astfel cum se indică în considerentul 91, Comisia a identificat mai multe probleme în ceea ce privește datele disponibile pentru Rusia, deoarece aceasta nu a importat o serie de materii prime importante, cum ar fi gazul natural lichefiat, utilizate pentru fabricarea produsului care face obiectul investigației. În plus, prețurile gazelor naturale păreau să fie denaturate în Rusia. În consecință, Comisia a concluzionat că Rusia nu era potrivită pentru a fi considerată țară reprezentativă adecvată pentru prezenta investigație.

⁽⁵¹⁾ În cazul în care produsul care face obiectul reexaminării nu este fabricat în nicio țară cu un nivel asemănător de dezvoltare, se poate lua în considerare fabricarea unui produs din aceeași categorie generală și/sau sector cu produsul care face obiectul reexaminării.

- (89) În ceea ce privește Turcia, în prima notă, Comisia a identificat două societăți ca producători. Pentru una dintre acestea, însă, nu erau disponibile situații financiare recente ușor accesibile. Pentru cealaltă societate, în pofida faptului că aceasta a fost profitabilă în 2020 și în anii anteriori, Comisia a considerat că nivelul costurilor de vânzare și al cheltuielilor generale („costurile VAG”) ale acestei societăți nu era rezonabil, deoarece costurile sale VAG exprimate ca procent din costul său de producție erau scăzute (mai puțin de 2 % în 2020) sau chiar negative. În consecință, Comisia a concluzionat că nu poate utiliza datele acestor societăți ca sumă nedistorsionată și rezonabilă pentru costurile VAG pentru stabilirea valorii normale nedistorsionate. În consecință, Comisia a concluzionat că Turcia nu poate fi considerată țară reprezentativă adecvată pentru prezenta investigație.
- (90) În sfârșit, în ceea ce privește Brazilia, Comisia a identificat în prima notă cinci societăți producătoare de PLR. Totuși, două dintre aceste cinci societăți au avut costuri de vânzare și costuri generale („costuri VAG”) negative exprimate ca procent din costul lor de producție și, prin urmare, datele lor nu au putut fi utilizate în scopul stabilirii valorii normale nedistorsionate. Celelalte trei societăți braziliene dispuneau de date financiare publice recente care indicau profiturile și suma rezonabilă pentru costurile VAG pentru anul 2020.
- (91) Comisia a analizat, de asemenea, importurile principalilor factori de producție în Brazilia, Mexic, Rusia și Turcia. Analiza datelor privind importurile a arătat că Rusia nu a importat anumiți factori importanți de producție. În plus, prețurile gazelor naturale păreau să fie denaturate în Rusia. În plus, analiza datelor privind importurile a arătat că Turcia nu a importat gaz natural lichefiat (gaz natural lichefiat SA 2711 11) și a importat doar o cantitate limitată de oxigen (oxigen SA 2804 40). Prin urmare, nici Rusia, nici Turcia nu puteau fi considerate țări reprezentative adecvate.
- (92) În lumina considerațiilor de mai sus, Comisia a informat părțile interesate în cea de a doua notă că intenționa să utilizeze Brazilia ca țară reprezentativă adecvată și trei societăți braziliene (ArcelorMittal Brazil, CSN și Usiminas), în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază, ca sursă de prețuri sau valori de referință nedistorsionate în vederea calculării valorii normale.
- (93) Părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile privind caracterul adecvat al Braziliei ca țară reprezentativă și al celor trei societăți (ArcelorMittal Brazil, CSN și Usiminas) ca producători din țara reprezentativă. În urma celei de a doua note nu au fost primite observații.

3.1.4.4. Nivelul de protecție socială și a mediului

- (94) După ce s-a stabilit că Brazilia este singura țară reprezentativă adecvată pe baza tuturor elementelor de mai sus, nu a fost necesară efectuarea unei evaluări a nivelului protecției sociale și a mediului în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază.

3.1.4.5. Concluzie

- (95) Având în vedere analiza de mai sus, Brazilia îndeplinea criteriile stabilite la articolul 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază pentru a fi considerată drept țară reprezentativă adecvată.

3.1.5. Surse utilizate pentru stabilirea costurilor nedistorsionate

- (96) În prima notă, Comisia a enumerat factorii de producție, cum ar fi materialele, energia și forța de muncă, utilizați de către producătorii-exportatori pentru fabricarea produsului care face obiectul reexaminării și a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile și să propună informații disponibile public referitoare la valori nedistorsionate pentru fiecare dintre factorii de producție menționați în nota respectivă.

- (97) Ulterior, în cea de a doua notă, Comisia a afirmat că, pentru a construi valoarea normală în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, va utiliza GTA pentru a stabili costul nedistorsionat al majorității factorilor de producție, în special al materiilor prime. În plus, Comisia a afirmat că va utiliza următoarele surse pentru a stabili costul nedistorsionat al energiei; prețul energiei electrice practicat de unul dintre cei mai mari furnizori de energie electrică din Brazilia, societatea EDP Brasil ⁽⁵²⁾, în timp ce va utiliza datele – astfel cum se explică în continuare în considerentul 109 – pentru prețul gazelor naturale din Brazilia. În plus, Comisia a afirmat că, pentru stabilirea costurilor nedistorsionate ale forței de muncă, va utiliza statisticile OIM pentru a determina salariile în Brazilia. Statisticile OIM ⁽⁵³⁾ furnizează informații privind salariile lunare ale angajaților ⁽⁵⁴⁾ și numărul mediu săptămânal de ore lucrate în Brazilia, în industria prelucrătoare ⁽⁵⁵⁾, în 2020.
- (98) În a doua notă, Comisia a informat, de asemenea, părțile interesate că, având în vedere lipsa cooperării din partea producătorilor-exportatori chinezi, va grupa ponderea neglijabilă în costul total de producție a unora dintre materiile prime în categoria „consumabile”, pe baza informațiilor prezentate în cerere de către solicitant. În plus, Comisia a informat că va aplica procentajul la costul recalculat al materiilor prime pe baza informațiilor furnizate de solicitant în cererea sa pentru determinarea consumabilelor atunci când va utiliza valorile de referință nedistorsionate stabilite din țara reprezentativă adecvată.
- (99) Nu s-au primit observații.

3.1.6. Costuri și valori de referință nedistorsionate

3.1.6.1. Factorii de producție

- (100) Comisia a invitat solicitantul să furnizeze clarificări cu privire la factorii de producție relevanți utilizați pentru procesele de producție pornind de la produse semifinite laminate la cald și să prezinte o actualizare a nivelului costurilor de transport care să acopere întreaga perioadă a investigației de reexaminare. La 17 februarie 2022, solicitantul a furnizat informațiile cerute.
- (101) Având în vedere toate informațiile bazate pe cerere și informațiile ulterioare transmise de solicitant, au fost identificați următorii factori de producție și sursele acestora pentru a stabili valoarea normală în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază:

Tabelul 1

Factorii de producție ai anumitor produse plate din oțel laminate la rece

Factor de producție	Codul mărfii	Valoarea nedistorsionată în CNY	Unitatea de măsură
Materii prime			
Dolomit	251810, 251820 și 251830	169,9	tone
Calcar	252100	160,8	tone
Var nestins	252210	852,8	tone
Minereuri de fier și concentratele lor	260111 și 260112	1 206,8	tone
Produse feroase	720310 și 720390	453 671	tone

⁽⁵²⁾ [https://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/tarifas-aplicadas-a-clientes-atendidos-em-alta-e-media-tensao-\(grupo-a\)](https://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/tarifas-aplicadas-a-clientes-atendidos-em-alta-e-media-tensao-(grupo-a)) și <https://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/bandeira-tarifaria>

⁽⁵³⁾ <https://ilostat.ilo.org>

⁽⁵⁴⁾ <https://ilostat.ilo.org/data/>

<https://www.ilo.org/shinyapps/bulkexplorer36/>

https://www.ilo.org/shinyapps/bulkexplorer38/?lang=en&segment=indicator&id=EAR_4MTH_SEX_ECO_CUR_NB_A

⁽⁵⁵⁾ https://www.ilo.org/shinyapps/bulkexplorer38/?lang=en&segment=indicator&id=HOW_TEMP_SEX_ECO_NB_A

Antracit și cărbune bituminos	270111 și 270112	662	tone
Huilă de cocs și semicocs	270400	2 027,6	tone
Oxigen	280440	8 796,3	metri cubi
Feromangan	720211 și 720219	9 388,2	tone
Ferocrom	720241 și 720249	9 470,6	tone
Semifabricate din fier sau din oțeluri nealiat	7207	4 256,3	tone
Produce laminate plate, din fier sau din oțeluri nealiat	72081000, 72082500, 72082610, 72082690, 72082710, 72082790, 72083610, 72083690, 72083700, 72083810, 72083890, 72083910, 72083990, 72084000, 72085100, 72085200, 72085300, 72085400, 72089000, 72111300, 72111400, 72111900	4 637,9	tone
Produce laminate plate, din alte oțeluri aliate, cu o lățime de minimum 600 mm	72253000, 72254010, 72254090	8 539,6	tone
Produce laminate plate, din oțeluri aliate, cu o lățime sub 600 mm	72269100	9 081,8	tone
Subproduse: Deșeuri			
Deșeuri și resturi de fier sau de oțel	720430 și 720449	2 383,3	tone
Deșeuri de așchiere, șpan, deșeuri de măcinare, pilitură și resturi de ștanțare sau decupare, din fier sau din oțel	720441	3 269,1	tone
Forța de muncă			
Forța de muncă		24,8	oră/persoană
Energia			
Energia electrică		547,7	KWH
Gazele naturale	271111 și 271112	1 638	tone

3.1.6.2. Materii prime

- (102) Pe baza informațiilor furnizate de solicitant în cererea sa, există două procese principale de producție pentru fabricarea anumitor produse plate din oțel laminate la rece:

- Primul proces de producție, pornind de la materii prime cu utilizarea unui convertizor cu insuflare de oxigen (*blast oxygen furnace* – BOF): În acest proces de producție, prima etapă este fabricarea de „produse plate din oțel călit complet laminate la rece” („full-hard cold rolled flat” – „FH CRF”) din materiile prime (în principal minereu de fier și cărbune cocsificabil), adică produsul obținut imediat după ce materialul laminat la cald este trecut prin laminorul la rece pentru reducerea grosimii. A doua etapă constă în recoacere, încălzirea FH CRF pentru a restabili proprietățile oțelului.
- Al doilea proces de producție, începând cu produsele semifinite, și anume produsele plate din oțel laminate la cald: producția de PLR începe cu rulourile plate din oțel laminate la cald („rulouri decapate”) achiziționate, care vor avea o pondere covârșitoare în costurile factorilor de producție.
- (103) Pentru a stabili prețul nedistorsionat al materiilor prime (în cazul primului proces de producție) și al produselor plate din oțel laminate la cald (în cazul celui de al doilea proces de producție), astfel cum au fost livrate la poarta unui producător dintr-o țară reprezentativă, Comisia a utilizat ca bază prețul de import mediu ponderat către țara reprezentativă, astfel cum a fost raportat în GTA, la care s-au adăugat taxele de import și costurile de transport. Prețul de import în țara reprezentativă a fost determinat ca fiind media ponderată a prețurilor unitare ale importurilor din toate țările terțe, cu excepția RPC și a țărilor care nu sunt membre ale OMC, menționate în anexa I la Regulamentul (UE) 2015/755 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁵⁶⁾. Comisia a decis să excludă importurile din RPC în țara reprezentativă, concluzionând în considerentul 80 că nu este oportun să se utilizeze prețurile și costurile interne din RPC din cauza existenței unor distorsiuni semnificative în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază. Având în vedere că nu există niciun element de probă din care să reiasă că aceleași distorsiuni nu afectează în egală măsură și produsele destinate exportului, Comisia a considerat că aceleași distorsiuni au afectat și prețurile de export. După excluderea importurilor din RPC în țara reprezentativă, volumul importurilor din alte țări terțe a rămas reprezentativ.
- (104) O serie de factori de producție au reprezentat o parte neglijabilă din costurile totale ale materiilor prime în perioada investigației de reexaminare. Întrucât valoarea utilizată pentru aceștia nu a avut niciun impact semnificativ asupra calculului marjei de dumping, indiferent de sursa utilizată, Comisia a decis să includă costurile respective în categoria consumabilelor. Astfel cum se explică în considerentul 98, Comisia a aplicat procentul furnizat de solicitant în cererea sa pentru a determina valoarea consumabilelor atunci când a utilizat valorile de referință nedistorsionate stabilite din țara reprezentativă adecvată.
- (105) În ceea ce privește taxele de import, Comisia a observat că Brazilia a importat cele mai relevante materii prime (minereu de fier din peste 5 țări, cărbune și cocs din peste 10 țări). Având în vedere faptul că în cadrul unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor nu este necesar să se calculeze o marjă exactă de dumping, ci să se stabilească probabilitatea continuării sau a reapariției dumpingului, Comisia a calculat taxele de import pentru fiecare materie primă pe baza volumelor reprezentative ale importurilor dintr-un număr mic de țări, care reprezentau cel puțin 80 % din totalul importurilor celor mai relevante materii prime (minereu de fier, cărbune și cocs).
- (106) În ceea ce privește costurile de transport, în lipsa oricărei cooperări, Comisia a invitat solicitantul să prezinte o actualizare a nivelului costurilor de transport intern care să acopere întreaga perioadă a investigației de reexaminare. La 4 și, respectiv, la 17 februarie 2022, solicitantul a prezentat informațiile cerute. Comisia a exprimat costurile de transport intern pentru aprovizionarea cu materii prime sub forma unui procent din costul efectiv al materiilor prime respective și a aplicat apoi același procent la costul nedistorsionat al acelorași materii prime, pentru a obține costul de transport nedistorsionat. Comisia a considerat că s-ar putea folosi, în mod rezonabil și cu titlu indicativ, raportul dintre costul materiei prime și costurile de transport raportate de producătorul-exportator pentru a estima costurile de transport nedistorsionate ale materiilor prime livrate la fabrica societății.

3.1.6.3. Forța de muncă

- (107) Comisia a utilizat statisticile OIM pentru a determina salariile din Brazilia. Statisticile OIM⁽⁵⁷⁾ furnizează informații privind salariile lunare ale angajaților⁽⁵⁸⁾ și numărul mediu săptămânal de ore lucrate în Brazilia, în industria prelucrătoare⁽⁵⁹⁾, în 2020.

⁽⁵⁶⁾ Regulamentul (UE) 2015/755 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe (JO L 123, 19.5.2015, p. 33). Articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază prevede că prețurile de pe piața internă din țările respective nu pot fi utilizate în scopul stabilirii valorii normale și, în orice caz, aceste date privind importurile au fost neglijabile.

⁽⁵⁷⁾ <https://ilostat.ilo.org>

⁽⁵⁸⁾ <https://ilostat.ilo.org/data> https://www.ilo.org/shinyapps/bulkexplorer36/?lang=en&segment=indicator&id=EAR_4MTH_SEX_ECO_CUR_NB_A

⁽⁵⁹⁾ https://www.ilo.org/shinyapps/bulkexplorer38/?lang=en&segment=indicator&id=HOW_TEMP_SEX_ECO_NB_A

3.1.6.4. Energie electrică

- (108) Comisia a utilizat tariful prețului energiei electrice raportat de unul dintre cei mai mari furnizori de energie electrică din Brazilia, societatea EDP Brasil ⁽⁶⁰⁾, pentru a stabili valoarea nedistorsionată a costului energiei electrice.

3.1.6.5. Gazele naturale

- (109) Prețul gazelor naturale din Brazilia s-a bazat pe date care prezintă prețurile de import vămuite pentru gazele importate combinând cantitățile de import și valorile extrase din GTA cu datele privind tarifele obținute de la MacMap ⁽⁶¹⁾.

3.1.6.6. Cheltuielile indirecte de fabricație, costurile VAG, profiturile și amortizarea

- (110) În conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, „valoarea normală construită include o sumă rezonabilă și nedistorsionată pentru cheltuielile administrative, costurile de vânzare și cele generale și pentru profituri”. În plus, trebuie stabilită o valoare pentru cheltuielile indirecte de fabricație care să acopere costurile neincluse în factorii de producție menționați anterior.
- (111) Comisia a utilizat datele financiare a trei societăți braziliene (ArcelorMittal Brazil, CSN și Usiminas), producători din țara reprezentativă, astfel cum se menționează în considerentul 90.
- (112) Pentru a stabili o valoare nedistorsionată a cheltuielilor indirecte de fabricație și având în vedere lipsa cooperării din partea producătorilor-exportatori chinezi, Comisia a utilizat datele disponibile în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază. Prin urmare, pe baza datelor furnizate de solicitant în cererea sa, Comisia a stabilit raportul dintre cheltuielile indirecte de producție, pe de o parte, și costurile totale de fabricație și costurile forței de muncă, pe de altă parte. Acest procent a fost aplicat ulterior la valoarea nedistorsionată a costului de fabricație pentru a se obține valoarea nedistorsionată a cheltuielilor indirecte de fabricație.

3.1.7. Calcularea valorii normale

- (113) Pe baza celor de mai sus, Comisia a construit valoarea normală per tip de produs la nivelul franco fabrică în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază.
- (114) În primul rând, Comisia a stabilit costurile de fabricație nedistorsionate. În lipsa cooperării din partea producătorilor-exportatori, Comisia a utilizat informațiile furnizate de solicitant în cererea de reexaminare referitoare la utilizarea fiecărui factor de producție (materiale și forță de muncă) la fabricarea produsului care face obiectul reexaminării.
- (115) După ce a fost stabilit costul de fabricație nedistorsionat, Comisia a aplicat cheltuielile indirecte de fabricație, costurile VAG și profitul, astfel cum se menționează în considerentul 112. Cheltuielile indirecte de fabricație au fost determinate pe baza datelor furnizate de solicitant. Costurile VAG și profitul au fost stabilite pe baza datelor financiare a trei societăți braziliene (ArcelorMittal Brazil, CSN și Usiminas), astfel cum se menționează în considerentul 111. Comisia a adăugat următoarele elemente la costurile nedistorsionate de fabricație:

— cheltuielile indirecte de fabricație, care au reprezentat în total 10 % din costurile directe de fabricație începând cu primul proces de producție și 2 % din costurile directe de fabricație începând cu al doilea proces de producție;

⁽⁶⁰⁾ <https://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/tarifas-aplicadas-a-clientes-atendidos-em-alta-e-media-tensao-grupo-a> și <https://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/bandeira-tarifaria>

⁽⁶¹⁾ www.macmap.org

- costurile VAG și alte costuri, care au reprezentat 18,5 % din costurile mărfurilor vândute (denumite în continuare „CMV”) ale celor trei societăți braziliene menționate mai sus și
- profiturile, care s-au ridicat la 14,7 % din costurile mărfurilor vândute, realizate de cele trei societăți braziliene menționate mai sus, au fost aplicate costurilor totale de fabricație nedistorsionate.

(116) Pe această bază, Comisia a construit valoarea normală per tip de produs la nivelul franco fabrică în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază. Valoarea normală construită a variat fie între 1 200 și 1 400 EUR/tonă, fie între 1 500 și 1 700 EUR/tonă, în funcție de procesul de producție (a se vedea considerentul 102 în acest sens) în cursul perioadei investigației de reexaminare.

3.1.8. Prețul de export

(117) În lipsa cooperării din partea producătorilor-exportatori din China, prețul de export a fost stabilit pe baza datelor din baza de date constituită în temeiul articolului 14 alineatul (6) ⁽⁶²⁾, la nivelul CIF.

3.1.9. Comparație

(118) Comisia a comparat valoarea normală construită în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază cu prețul de export stabilit mai sus.

(119) În cazurile justificate de necesitatea de a asigura o comparație echitabilă, Comisia a ajustat valoarea normală și/sau prețul de export pentru a ține cont de diferențele care afectau prețurile și comparabilitatea acestora, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Pe baza informațiilor furnizate de solicitant în ceea ce privește transportul maritim și intern și taxele de descărcare, în valoare de 140,44 EUR/tonă, s-au efectuat ajustări la prețul de export pentru a-l aduce la nivelul franco fabrică.

3.1.10. Continuarea dumpingului

(120) Pe această bază, Comisia a stabilit că prețul de export a fost mai mic decât valoarea normală cu 29,7 % pentru primul proces de producție pornind de la materiile prime, astfel cum se explică în considerentul 102, și cu 8,83 % pentru al doilea proces de producție, pornind de la produsele semifinite.

(121) Cu toate acestea, întrucât volumul importurilor în cauză a fost foarte redus, reprezentând mai puțin de 0,5 % din totalul importurilor în Uniune și o cotă de piață mai mică de 1 % pe piața Uniunii, prețurile au fost considerate nereprezentative. Din acest motiv, Comisia a concluzionat că aceste volume scăzute nu oferă o bază suficientă pentru a se pronunța cu privire la continuarea dumpingului. Prin urmare, Comisia a analizat probabilitatea reapariției dumpingului.

3.1.11. Probabilitatea reapariției dumpingului

(122) Pentru analiza probabilității reapariției dumpingului, au fost cercetate următoarele elemente suplimentare: exporturile către țări terțe, capacitatea de producție și capacitatea neutilizată din China, precum și atractivitatea pieței Uniunii.

3.1.11.1. Relația dintre prețurile de export către țări terțe și prețurile de export către Uniune

(123) Comisia a analizat tiparul prețurilor exporturilor chineze către țări terțe în cursul perioadei investigației de reexaminare. Prin urmare, Comisia a consultat informații disponibile în mod public, precum statisticile Chinei privind exporturile raportate în Global Trade Atlas („GTA”), și a extras cantitățile și valorile exporturilor de anumite produse plate din oțel laminate la rece încadrate la codurile SA 7209 15 90, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 90, 7209 25 00, 7209 26 00, 7209 27 00, 7209 28 00, 7211 23 00, 7211 29 00, 7225 50 00 și 7226 92 00 pentru perioada investigației de reexaminare. Cantitățile exportate (în tone) către toate țările (inclusiv Uniunea Europeană) se ridică la 3 253 368 de tone, din care 31 602 tone sau aproximativ 1 % au fost exportate către Uniune.

⁽⁶²⁾ Baza de date constituită în temeiul articolului 14 alineatul (6) furnizează date privind importurile de produse care fac deja obiectul înregistrării sau al unor măsuri antidumping sau antisubvenții, provenite din țările vizate de procedură și din alte țări terțe, la nivelul codurilor TARIC de 10 cifre.

- (124) Statisticile Chinei privind exporturile prezentate în GTA au arătat un preț CIF mediu de export din China către alte țări în valoare de 629 EUR/tonă, care a fost ajustat la un preț franco fabrică (după ajustările aplicate pentru a ține seama de transportul maritim și intern și de taxele de descărcare) în valoare de 585 EUR/tonă. Ultimul preț a fost chiar mai mic decât prețul de export către UE în perioada investigației de reexaminare.
- (125) Prin urmare, s-a considerat că este probabil ca, în cazul în care măsurile actuale ar fi abrogate, producătorii-exportatori chinezi să înceapă să vândă către Uniune la niveluri sub valoarea normală stabilită.

3.1.11.2. Capacitatea de producție și capacitatea neutilizată din China

- (126) Potrivit datelor din cererea solicitantului, în China există peste 50 de producători-exportatori ai produsului care face obiectul reexaminării. Potrivit statisticilor Chinei privind exporturile raportate în GTA, ceilalți producători-exportatori chinezi au exportat și în restul lumii.
- (127) În lipsa cooperării din partea producătorilor-exportatori din China, Comisia și-a întemeiat constatările cu privire la capacitatea celorlalți producători-exportatori pe datele disponibile și s-a bazat pe informațiile cuprinse în cererea de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor, precum și pe alte surse disponibile, precum Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1029 al Comisiei ⁽⁶³⁾, un document al OCDE referitor la cele mai recente evoluții ⁽⁶⁴⁾ în ceea ce privește capacitățile de producție a oțelului din 2021, publicat în septembrie 2021, și datele Asociației Mondiale a Oțelului privind anul 2021 ⁽⁶⁵⁾.
- (128) În primul rând, informațiile cuprinse în cererea de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor estimau capacitatea totală a Chinei la peste 120 de milioane de tone, iar producția și consumul Chinei au fost estimate, ambele, la 100 de milioane de tone în 2020. Pe această bază, capacitatea neutilizată din China a fost estimată la 20 de milioane de tone în 2020, ceea ce reprezintă un indiciu al capacității neutilizate din perioada investigației de reexaminare, care depășește în mod semnificativ consumul total al Uniunii pe piața liberă (aproximativ 9,7 milioane de tone) din perioada investigației de reexaminare. În al doilea rând, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1029 a prevăzut că, în pofida „creșterii excepționale a consumului din China” [a se vedea considerentul 36 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1029], raportul ministerial din 2020 al Forumului mondial privind supracapacitatea producției siderurgice („GFSEC”), bazat pe date până în 2019, a prevăzut că „implicațiile imediate ale perspectivelor privind cererea constau în faptul că diferența dintre capacitate și cerere la nivel mondial, un indicator al riscurilor de ofertă excedentară pentru piața oțelului, va crește semnificativ, ajungând la cel puțin 606 mmt în 2020”. În raport se menționa, de asemenea, că „această inversare a supracapacității poate duce la perturbări ale schimburilor comerciale, poate determina scăderea bruscă a prețurilor oțelului și poate afecta sustenabilitatea economică a industriei siderurgice”. În al treilea rând, această situație a fost confirmată și în documentul OCDE intitulat „Cele mai recente evoluții în ceea ce privește capacitățile de producție a oțelului din 2021”. Documentul menționa nu numai „o serie de investiții noi legate de măsurile Chinei de înlocuire a uzinelor siderurgice mici și învechite, în special în zonele de coastă din estul și sudul Chinei”, ci și faptul că Guvernul Chinei „a constatat că există cazuri în care unele oțelării și-au extins capacitatea de producție în cadrul sistemului de schimburi de capacitate”. În plus, documentul OCDE făcea referire la investițiile societăților siderurgice chineze în țările din Asia de Sud, precum Filipine și Indonezia. În cele din urmă, chiar dacă datele Asociației Mondiale a Oțelului pentru anul 2021 se referă numai la oțelul brut, acestea pot fi considerate sugestive pentru produsul în cauză, deoarece producția de oțel laminat la rece este, în esență, al doilea proces de producție a oțelului, după producția de oțel laminat la cald. În acest sens, datele din 2021 privind producția de oțel brut au arătat că China a fost responsabilă pentru 52,9 % din producția mondială de oțel, ceea ce reprezintă și un indiciu al capacității enorme de producție a produsului în cauză existente în RPC în cursul anului 2021.

- (129) În plus, unele piețe principale, cum sunt SUA și India, sunt protejate prin măsuri antidumping privind produsul care face obiectul reexaminării, ceea ce reduce accesul producătorilor-exportatori chinezi.
- (130) Pe această bază, este probabil ca producătorii chinezi să își direcționeze capacitățile neutilizate către piața Uniunii în cantități mari, la prețuri de dumping, în cazul expirării măsurilor.

3.1.11.3. Atractivitatea pieței Uniunii

- (131) Piața Uniunii se numără printre cele mai mari piețe de anumite produse plate din oțel laminate la rece din lume.

⁽⁶³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1029 al Comisiei din 24 iunie 2021 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/159 al Comisiei în vederea prelungirii măsurii de salvagardare aplicabile importurilor de anumite produse siderurgice (JO L 225 I, 25.6.2021, p. 1).

⁽⁶⁴⁾ <https://www.oecd.org/industry/ind/latest-developments-in-steelmaking-capacity-2021.pdf>

⁽⁶⁵⁾ <https://worldsteel.org/steel-topics/statistics/world-steel-in-figures-2022>

- (132) Solicitantul a susținut în cererea sa că numai măsurile de salvagardare privind oțelul ale Uniunii, care se aplică produsului care face obiectul reexaminării, nu ar fi suficiente pentru a proteja piața Uniunii împotriva importurilor în cantități semnificative la prețuri de dumping. Întrucât China nu a primit niciun contingent specific de țară pentru produsul care face obiectul reexaminării, producătorii-exportatori chinezi au acces la un volum mare de contingente reziduale în cadrul cărora ar putea să își direcționeze exporturile către piața Uniunii în cazul expirării măsurilor antidumping. Prin urmare, în cazul în care măsurile antidumping ar fi abrogate, este probabil ca volumele exporturilor chineze să crească semnificativ în cadrul contingentului rezidual și, prin urmare, să inunde piața Uniunii înainte ca vreo taxă în afara contingentului în temeiul măsurii de salvagardare să devină aplicabilă.
- (133) Importatorul Duferco S.A. a afirmat ⁽⁶⁶⁾ că autoritățile chineze au anulat reducerea de 13 % a taxei pe valoarea adăugată la exporturile de oțel, inclusiv la importurile produsului care face obiectul reexaminării, în vederea reducerii producției de oțel din China (pentru a aborda problema emisiilor sale de carbon), asigurând, în același timp, aprovizionarea internă a Chinei. Duferco S.A. a afirmat că, prin urmare, se preconizează că prețurile importurilor din China vor crește, subminând astfel atractivitatea pieței Uniunii. Cu toate acestea, Comisia nu a putut confirma această afirmație, întrucât evoluția volumelor și a prețurilor depinde și de multe alte elemente, cum ar fi, în special, supracapacitatea existentă și atractivitatea pieței Uniunii în comparație cu alte țări terțe.

3.1.11.4. Concluzie privind probabilitatea reapariției

- (134) Piața Uniunii este foarte atractivă, întrucât se numără printre cele mai mari din lume. În plus, astfel cum se prevede în tabelul 7 din considerentul 202, prețurile de vânzare unitare medii ponderate practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion față de clienți neafiliați de pe piața liberă din Uniune s-au ridicat la 622 EUR/tonă în cursul perioadei investigației de reexaminare, nivel care depășește prețul mediu de export din China ajustat la un preț franco fabrică de 585 EUR/tonă (a se vedea considerentul 124). Prin urmare, în cazul în care măsurile antidumping actuale expiră, ar fi probabil ca producătorii chinezi să își utilizeze capacitatea neutilizată și, în plus, să își reorienteze către piața Uniunii o parte din vânzările lor la export mai puțin profitabile din țări terțe.
- (135) Pe baza considerațiilor de mai sus, s-a concluzionat că există riscul de reapariție a dumpingului în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor.

3.2. Rusia

3.2.1. Observații preliminare

- (136) În cursul perioadei investigației de reexaminare, importurile din Rusia ale produsului care face obiectul reexaminării au continuat, deși la niveluri semnificativ mai scăzute decât în perioada investigației inițiale (și anume între 1 aprilie 2014 și 31 martie 2015). Conform statisticilor Comext (Eurostat), importurile de PLR din Rusia au reprezentat mai puțin de 3 000 de tone în perioada investigației de reexaminare, în comparație cu peste 700 000 de tone în perioada investigației inițiale. Importurile de PLR din Rusia au reprezentat o cotă de piață de aproape 0 % atât din piața totală a Uniunii, cât și din piața liberă a Uniunii în perioada investigației de reexaminare, comparativ cu o cotă de piață de 9,8 % în perioada investigației inițiale.
- (137) Astfel cum se explică în considerentul 29, cei trei producători-exportatori ruși s-au făcut cunoscuți la deschiderea investigației și și-au exprimat dorința de a coopera. Totuși, aceștia au informat ulterior Comisia că nu intenționează să răspundă la chestionarul destinat producătorilor-exportatori.
- (138) În consecință, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază, constatările cu privire la continuarea dumpingului sau la probabilitatea reapariției acestuia s-au bazat pe datele disponibile.

⁽⁶⁶⁾ Deschiderea unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor antidumping aplicabile importurilor de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă, comunicare în numele Duferco S.A., 27.8.2021, secțiunea 4.1. China, paginile 6-7.

3.2.2. Continuarea dumpingului importurilor în perioada investigației de reexaminare

3.2.2.1. Valoarea normală

- (139) După cum s-a menționat în considerentul 138 de mai sus, din cauza lipsei de cooperare din partea producătorilor-exportatori din Rusia, Comisia a fost nevoită să recurgă la datele disponibile pentru a stabili valoarea normală. În acest scop, Comisia a utilizat datele furnizate de solicitant pentru perioada investigației de reexaminare bazate pe referințele prețurilor interne ale MEPS International⁽⁶⁷⁾ pentru Rusia – PLR – regiunea Volga. Pe această bază, valoarea normală a fost de 702,97 EUR/tonă în perioada investigației de reexaminare.

3.2.2.2. Prețul de export

- (140) Din cauza lipsei de cooperare din partea producătorilor-exportatori din Rusia, Comisia a fost nevoită să recurgă la datele disponibile pentru a stabili prețul de export.
- (141) Prețul de export a fost stabilit pe baza datelor CIF comunicate de Eurostat. Astfel, prețul de export a fost de 755,65 EUR/tonă.

3.2.2.3. Comparatie

- (142) Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export aferente produsului care face obiectul reexaminării la nivel franco fabrică. Pe baza informațiilor furnizate de solicitant, s-au efectuat ajustări pentru a ține seama de transportul maritim și intern și de taxele de descărcare, în valoare de 127,84 EUR/tonă, astfel încât prețul de export să fie adus la nivelul franco fabrică. Pe această bază, prețul franco fabrică ajustat al exporturilor către Uniune a fost de 627,81 EUR/tonă.

3.2.2.4. Continuarea dumpingului

- (143) Comparatia de mai sus a arătat că prețurile de export către Uniune, exprimate ca procent din valoarea CIF, au fost cu 10 % mai mici decât valoarea normală stabilită.
- (144) Cu toate acestea, având în vedere că volumul importurilor în cauză a fost foarte redus, reprezentând 1 % din totalul importurilor în Uniune și aproape 0 % din cota pieței Uniunii, Comisia a analizat și probabilitatea reapariției dumpingului.

3.2.3. Probabilitatea reapariției dumpingului în cazul abrogării măsurilor

- (145) În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a investigat probabilitatea reapariției dumpingului în cazul expirării măsurilor. În acest sens, au fost analizate următoarele elemente suplimentare: exporturile către țări terțe, capacitatea de producție și capacitatea neutilizată din Rusia, precum și atractivitatea pieței Uniunii.

3.2.3.1. Exporturile către țări terțe

(a) Valoarea normală

- (146) Valoarea normală a fost construită astfel cum se explică în secțiunea 3.2.2.1 de mai sus.

(b) Prețul de export

- (147) Prețul de export a fost stabilit pe baza prețurilor de export către alte țări terțe ale produsului care face obiectul reexaminării. În acest sens, din cauza lipsei de cooperare din partea producătorilor-exportatori, Comisia a utilizat baza de date GTA. Prețul CIF mediu de export către țări terțe a fost de 536 EUR/tonă în perioada investigației de reexaminare. Prețul CIF de export către țări terțe a fost redus la nivelul franco fabrică prin deducerea costurilor de transport și de asigurare și a costurilor de transport intern în Rusia, care s-au ridicat la 127,84 EUR/tonă, astfel cum se menționează în considerentul 141. Pe această bază, prețul de export franco fabrică ajustat către țări terțe a fost de 408,72 EUR/tonă.

⁽⁶⁷⁾ Global Steel Prices, Indexes & Forecasts (Prețurile mondiale ale oțelului, indici și previziuni) | MEPS International.

(c) *Compararea prețurilor*

- (148) Comisia a comparat valoarea normală stabilită în secțiunea 3.2.2.1 și prețurile medii de export către țări terțe la nivel franco fabrică.
- (149) Compararea de mai sus a arătat că exporturile rusești ale produsului care face obiectul reexaminării către țări terțe, exprimate ca procent din valoarea CIF, au fost cu 55 % mai mici decât valoarea normală stabilită.
- (150) În observațiile lor privind deschiderea investigației, cei trei producători-exportatori ruși au susținut că prețurile de export către piețele terțe nu sunt mai reprezentative decât prețurile de export către Uniune, deoarece aceste exporturi, în principal către Turcia, sunt compuse din tipuri mai ieftine de PLR, ceea ce ar explica prețurile mai mici. Aceștia au sugerat că prețurile de export ridicate ale Rusiei raportate de Eurostat sunt reprezentative și trebuie să fie utilizate în evaluare.
- (151) În acest sens, Comisia a observat că nu au fost furnizate elemente de probă care să susțină afirmația privind diferențele dintre tipurile de produse. De fapt, cei trei producători-exportatori ruși nu au furnizat un răspuns la chestionar care să permită Comisiei să își efectueze evaluarea cu privire la tipurile de produse exportate către Uniune. În consecință, astfel cum se explică în considerentul 138, Comisia și-a întemeiat evaluarea pe datele disponibile. Aceasta a utilizat baza de date GTA ca cea mai adecvată sursă pentru a stabili prețul de export al Rusiei către țări terțe. În orice caz, chiar dacă prețurile de export ale Rusiei către Uniune ar fi fost utilizate astfel cum au sugerat cei trei exportatori ruși, Comisia a stabilit în secțiunea 3.2.2.4 de mai sus că prețurile de export ale Rusiei către Uniune obținute de la Eurostat, exprimate ca procent din valoarea CIF, au fost cu 10 % mai mici decât valoarea normală stabilită. În consecință, afirmația a fost respinsă.

3.2.3.2. Capacitatea de producție și capacitatea neutilizată din Rusia

- (152) Având în vedere nivelul redus de cooperare din partea producătorilor-exportatori ruși, capacitatea de producție și capacitatea neutilizată din Rusia au fost stabilite pe baza datelor disponibile, în special a informațiilor furnizate de solicitant cu privire la perioada investigației de reexaminare.
- (153) Potrivit informațiilor furnizate de solicitant, capacitatea totală a Rusiei de fabricare a produsului care face obiectul reexaminării a depășit 12 000 000 de tone în perioada investigației de reexaminare. Solicitantul a estimat că producătorii ruși dispun de o capacitate neutilizată de aproximativ 2 milioane de tone, care nu poate fi absorbită de piața internă. În plus, solicitantul a susținut că producătorii ruși au crescut capacitatea de producție de oțel laminat la rece cu aproximativ 1 150 000 de tone între 2016 și 2021.
- (154) Producătorii-exportatori ruși au contestat estimarea capacității neutilizate din Rusia, astfel cum a fost furnizată de solicitant. În observațiile prezentate cu privire la deschiderea investigației, aceștia au furnizat date despre capacitatea totală de producție a industriei PLR din Rusia, despre volumul total al producției și despre gradul de utilizare a capacității de producție. Ei au susținut că, în 2020, industria PLR a Rusiei a avut o capacitate neutilizată de [1,8-2,3] milioane de tone, care reprezenta doar [4-8] % din consumul total al Uniunii (32,4 milioane de tone). S-a afirmat, de asemenea, că, ținând seama de creșterea estimată a consumului și a producției de PLR în Rusia și în Uniunea Economică Eurasiatică (UEE), se preconizează că capacitatea liberă a industriei ruse de PLR va scădea și mai mult.
- (155) În acest sens, astfel cum se explică în considerentul 32, producătorii-exportatori ruși nu au trimis răspunsuri la chestionar, iar Comisia a considerat că au furnizat doar informații fragmentate cu privire la producție, capacitate și volumul producției, fără elemente de probă care să le susțină și pe care Comisia nu le-a putut verifica. În consecință, întrucât producătorii-exportatori nu au furnizat informații suficiente și fiabile în ceea ce privește capacitatea de producție și volumele de producție, Comisia a utilizat informațiile disponibile la dosar.

- (156) În plus, producătorii-exportatori ruși au furnizat datele referitoare la producție, capacitate și gradul de utilizare a capacității numai într-o versiune sensibilă, fără un rezumat neconfidențial. Astfel cum se menționează în avizul de deschidere, dacă o parte care furnizează informații confidențiale nu prezintă motive întemeiate pentru solicitarea unui tratament confidențial sau nu furnizează un rezumat neconfidențial al acestora în formatul și de calitate solicitate, Comisia poate să nu ia în considerare respectivele informații, cu excepția cazului în care se poate demonstra în mod convingător, utilizând surse adecvate, că informațiile sunt corecte. Având în vedere că informațiile privind producția, capacitatea și gradul de utilizare a capacității au fost furnizate numai în versiune sensibilă și, prin urmare, nu au putut face obiectul unor observații ale altor părți interesate, nu s-a putut demonstra în mod satisfăcător că informațiile sunt corecte.
- (157) În orice caz, datele în cauză furnizate de producătorii-exportatori ruși și cele furnizate de solicitant nu au fost divergente în mare măsură. Prin urmare, Comisia a considerat că o evaluare bazată pe datele furnizate de producătorii-exportatori ruși nu ar fi condus la o concluzie diferită. În consecință, Comisia a respins afirmațiile.
- (158) După comunicarea constatărilor, guvernul rus, precum și producătorii-exportatori au contestat constatările Comisiei potrivit cărora producătorii-exportatori nu au cooperat pe deplin la investigație și nu a fost transmisă nicio versiune deschisă relevantă (astfel cum se explică în considerentul 156). Astfel, producătorii-exportatori au susținut că Comisia și-a exercitat competențele sale discreționare în mod necorespunzător în această privință.
- (159) În primul rând, Comisia a observat că informațiile privind capacitatea pentru fiecare societate au fost furnizate doar de producătorii-exportatori într-o formă indexată care nu a permis părților să prezinte observații cu privire la capacitatea exactă instalată (nu au fost furnizate intervale). Nici datele privind producția, nici datele privind utilizarea capacității nu au fost furnizate în versiunea deschisă. În consecință, Comisia și-a reiterat constatarea potrivit căreia versiunea deschisă a informațiilor privind producția, capacitatea și gradul de utilizare a capacității nu a putut fi examinată de celelalte părți interesate. În al doilea rând, aceste informații nu au fost furnizate ca parte a răspunsurilor la chestionar și nu au putut fi verificate încrucișat cu alte părți ale chestionarelor și cu documentele subiacente pe care societățile trebuie să le furnizeze ca elemente de probă în sprijinul informațiilor prezentate în răspunsul la chestionar. În cele din urmă, astfel cum se explică în considerentul 157 de mai sus, Comisia a stabilit că, chiar dacă datele furnizate ar fi fost luate în considerare, constatările sale privind capacitatea neutilizată ar fi rămas aceleași. Prin urmare, Comisia a respins aceste afirmații.
- (160) Capacitatea neutilizată a produsului care face obiectul reexaminării disponibilă în Rusia reprezintă aproximativ 21 % din consumul total al Uniunii pe piața liberă în perioada investigației de reexaminare, atunci când aceasta se bazează pe cerere, și aproximativ 20 % în cazul în care observațiile producătorilor-exportatori ruși ar fi luate în considerare.
- (161) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că producătorii-exportatori ruși dispun de o capacitate neutilizată semnificativă, pe care ar putea să o utilizeze pentru a produce PLR în vederea exportului în Uniune, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor.

3.2.3.3. Atractivitatea pieței Uniunii

- (162) Comisia a stabilit că producătorii-exportatori ruși au exportat produsul care face obiectul reexaminării către piețe terțe la prețuri cu aproximativ 14 % mai mici decât prețurile medii de vânzare practicate de producătorii din Uniune pe piața Uniunii. Luând în considerare acest nivel de preț, este posibil ca exportul către Uniune să fie mai atractiv pentru exportatorii ruși decât exporturile către toate celelalte țări.
- (163) Piața Uniunii este atractivă și datorită proximității sale geografice și a dimensiunii sale, cu un consum total de 33 579 173 de tone, inclusiv un consum pe piața liberă de 9 677 020 de tone în perioada investigației de reexaminare.

- (164) Volumul exporturilor către țări terțe a fost de 580 000 de tone în perioada investigației de reexaminare, ceea ce a reprezentat 6 % din consumul de pe piața liberă a Uniunii. Aceasta înseamnă un volum suplimentar de PLR care ar putea fi redirecționat către piața Uniunii, având în vedere atractivitatea sa, în cazul expirării măsurilor.
- (165) După comunicarea constatărilor, producătorii-exportatori și guvernul rus au susținut că piața Uniunii nu mai era atractivă pentru producătorii-exportatori din cauza sancțiunilor și, chiar și în perioada anterioară aplicării sancțiunilor, „fluxurile comerciale, infrastructura și lanțurile de aprovizionare au fost deja distruse” și că ar fi nevoie de mai mulți ani înainte ca acestea să fie restabilite.
- (166) Deși afirmația privind sancțiunile este abordată în considerentele 167 și 172 de mai jos, Comisia a observat că nu a fost furnizată nicio dovadă în ceea ce privește afirmația potrivit căreia ar fi nevoie de ani pentru a restabili exporturile către Uniune. În același timp, având în vedere prețurile semnificativ mai mici la care producătorii-exportatori ruși continuă să exporte către restul lumii, proximitatea geografică și dimensiunea pieței Uniunii, precum și volumul semnificativ de exporturi către țări terțe care ar putea fi redirecționate către Uniune, Comisia și-a reiterat constatările potrivit cărora piața Uniunii este atractivă pentru producătorii-exportatori ruși.
- (167) Această concluzie nu este repusă în discuție de evenimentele recente. În acest sens, Comisia a observat că, după deschiderea investigației, ca urmare a agresiunii militare a Federației Ruse împotriva Ucrainei, Uniunea a impus pachete succesive de sancțiuni împotriva Rusiei, care au afectat și produsele siderurgice și/sau societățile siderurgice care produc și exportă produsul care face obiectul reexaminării după perioada investigației de reexaminare. Cel mai recent pachet de sancțiuni care vizează produsul ce face obiectul reexaminării și/sau producătorii-exportatori cuprinde o interdicție la importul de PLR. Această interdicție a intrat în vigoare la 16 martie 2022 ⁽⁶⁸⁾. Având în vedere că aceste sancțiuni sunt legate de agresiunea militară și de situația geopolitică subiacentă, domeniul lor de aplicare, ajustarea și/sau durata acestora sunt imprevizibile. În plus, măsurile antidumping au o durată de viață de cinci ani. Având în vedere incertitudinile menționate anterior și faptul că domeniul de aplicare și durata exactă a sancțiunilor pot fi modificate în continuare în orice moment de către Consiliu, Comisia a constatat că acestea nu pot avea un impact asupra concluziilor sale din prezenta procedură.

3.2.3.4. Concluzie privind probabilitatea reparației dumpingului

- (168) Comisia a stabilit că producătorii-exportatori ruși vând în țări terțe la prețuri mai mici decât valoarea normală.
- (169) Astfel cum se explică în considerentul 161, capacitatea neutilizată din Rusia a fost semnificativă în perioada investigației de reexaminare, reprezentând aproximativ 21 % din consumul total al Uniunii pe piața liberă din perioada investigației de reexaminare, și a crescut între 2016 și 2021.
- (170) În cele din urmă, atractivitatea pieței Uniunii din perspectiva dimensiunii sale, a proximității geografice și a prețurilor indică probabilitatea ca exporturile din Rusia și capacitatea neutilizată să fie (re)direcționate către Uniune, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor.
- (171) În urma comunicării constatărilor, guvernul rus a susținut că nu există nicio probabilitate de reparație a dumpingului, deoarece importurile au fost ne semnificative și, din cauza sancțiunilor, producătorii ruși au încetat complet exporturile către Uniune pentru o perioadă lungă și nedeterminată.
- (172) În ceea ce privește exporturile către Uniune, Comisia a reamintit că a stabilit probabilitatea reparației dumpingului pe baza elementelor descrise mai sus, care nu includ nivelul actual al exporturilor către Uniune, care este considerat o situație temporară care se poate schimba în orice moment. În ceea ce privește sancțiunile în vigoare, astfel cum se explică în considerentul 167, având în vedere că domeniul de aplicare, ajustarea și/sau durata acestora sunt

⁽⁶⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO L 229, 31.7.2014, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2022/428 (JO L 87 I, 15.3.2022, p. 13). Vă rugăm să consultați versiunea consolidată a Regulamentului (UE) nr. 833/2014, care conține toate modificările referitoare la pachetul de sancțiuni, la adresa: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO /TXT/?uri=CELEX%3A02014R0833-20220413>

imprevizibile și pot fi modificate în orice moment, Comisia a constatat că acestea nu pot avea un impact asupra concluziilor prezentei proceduri. Prin urmare, evenimentele recente care au afectat temporar importurile din Rusia în Uniune nu pot modifica constatările făcute în ceea ce privește reparația dumpingului în acest caz, iar aceste afirmații au fost respinse.

- (173) În consecință, Comisia a concluzionat că există probabilitatea ca dumpingul să reapară în cazul în care măsurile nu ar fi prelungite.

4. PREJUDICIUL

4.1. Definiția industriei Uniunii și a producției Uniunii

- (174) Produsul similar a fost fabricat de 21 de producători din Uniune în cursul perioadei examinate. Aceștia constituie „industria Uniunii” în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- (175) Producția totală a Uniunii în perioada investigației de reexaminare a fost stabilită la aproximativ 30,5 milioane de tone. Comisia a stabilit această cifră pe baza tuturor informațiilor disponibile cu privire la industria Uniunii, printre care se numără și informațiile furnizate de solicitant. Astfel cum se arată în considerentul 21, s-a constituit un eșantion alcătuit din trei producători din Uniune care reprezentau peste 30 % din producția totală de produs similar a Uniunii.
- (176) Deoarece industria Uniunii este în mare parte integrată pe verticală, iar produsele plate din oțel laminate la rece sunt considerate o materie primă principală pentru producția de diverse produse cu valoare adăugată în aval, consumurile de pe piața captivă și de pe piața liberă au fost analizate separat.
- (177) Distincția dintre piața captivă și piața liberă este relevantă pentru analiza prejudiciului, deoarece produsele destinate utilizării captive nu sunt expuse concurenței directe din importuri, iar prețurile de transfer sunt stabilite în cadrul grupurilor în funcție de diferite politici tarifare și, prin urmare, nu sunt fiabile. În schimb, producția destinată pieței libere se află în concurență directă cu importurile produsului în cauză, iar prețurile sunt prețurile pieței libere.
- (178) Pentru a oferi o imagine cât mai completă asupra industriei Uniunii, în mod asemănător cu ceea ce s-a realizat în cadrul investigației inițiale, Comisia a obținut date pentru întreaga activitate legată de produsele plate din oțel laminate la rece și a stabilit dacă producția a fost destinată utilizării captive sau pieței libere. Comisia a constatat că aproximativ 78 % din producția totală a producătorilor din Uniune a fost destinată utilizării captive.
- (179) Comisia a examinat anumiți indicatori economici referitori la industria Uniunii doar pe baza datelor privind piața liberă. Acești indicatori sunt: volumul vânzărilor și prețurile de vânzare pe piața Uniunii; cota de piață; volumul și prețurile exporturilor și profitabilitatea. Pentru alți indicatori, cum ar fi producția, capacitatea, productivitatea, ocuparea forței de muncă și salariile, cifrele menționate mai jos se referă la întreaga activitate și, prin urmare, nu se justifică separarea cifrelor.

4.2. Consumul la nivelul Uniunii

- (180) Comisia a stabilit consumul la nivelul Uniunii pe baza (a) datelor furnizate de EUROFER privind vânzările în Uniune de produs similar ale industriei din Uniune, verificate încrucișat cu producătorii din Uniune incluși în eșantion și (b) importurilor de produs care face obiectul reexaminării din toate țările terțe, astfel cum au fost raportate către Eurostat.
- (181) Consumul la nivelul Uniunii a evoluat după cum urmează:

Tabelul 2

Consumul la nivelul Uniunii (tone)

	2018	2019	2020	Perioada investigației de reexaminare
Consumul total la nivelul Uniunii	39 389 717	38 484 642	31 808 880	33 579 173
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	98	81	85
Piața captivă	28 207 944	28 129 434	22 651 025	23 902 153
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	100	80	85
Piața liberă	11 181 772	10 355 209	9 157 856	9 677 020
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	93	82	87

Sursa: datele furnizate de EUROFER și verificate încrucișat cu răspunsurile la chestionar ale producătorilor incluși în eșantion; Eurostat.

- (182) Consumul de pe piața liberă a crescut în comparație cu cele 7 122 682 de tone consumate în cursul perioadei investigației inițiale (1 aprilie 2014-31 martie 2015). Cu toate acestea, în cursul perioadei examinate, consumul captiv din Uniune a scăzut cu aproximativ 15 %, în timp ce consumul de pe piața liberă din Uniune a scăzut cu aproximativ 13 %. În perioada 2018-2019, consumul de pe piața captivă a rămas stabil, în timp ce consumul de pe piața liberă a scăzut cu 7 %. Principala scădere a avut loc între anii 2019 și 2020, când atât consumul liber, cât și cel captiv au scăzut substanțial, cu 11 % și, respectiv, 20 %. Această scădere a început în 2019 din cauza unei încetiniri generale a creșterii economice în Uniune, dar a fost exacerbată din cauza încetinirii generale a creșterii economice cauzate de pandemia de COVID-19. Încetinirea creșterii economice în general și în industria prelucrătoare în special a afectat cererea globală de oțel. Acest fapt a avut un impact asupra industriei autovehiculelor, care reprezintă o parte semnificativă a utilizatorilor de PLR. Din 2020 până în perioada investigației de reexaminare, atât consumul captiv, cât și cel liber au crescut cu 5 %, fără a reveni totuși la nivelurile din 2018.

4.3. Importurile din țările în cauză și din restul lumii

4.3.1. Volumul și cota de piață a importurilor din țările în cauză și din restul lumii

- (183) Comisia a stabilit volumul importurilor pe baza datelor Eurostat. Cota de piață a importurilor a fost stabilită pe baza unei comparații între volumele importurilor și consumul de pe piața liberă din Uniune, raportată în tabelul 2 de mai sus.
- (184) Importurile în Uniune din țările în cauză și din restul lumii au evoluat după cum urmează:

Tabelul 3

Volumul importurilor (tone) și cota de piață

	2018	2019	2020	Perioada investigației de reexaminare
Volumul importurilor din țările în cauză	14 367	4 286	1 435	9 713
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	30	10	68
Cota de piață (%)	0,1	0,0	0,0	0,1
Volumul importurilor din RPC	2 305	1 275	423	7 065
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	55	18	307
Cota de piață, RPC (%)	0,0	0,0	0,0	0,1
Volumul importurilor din Rusia	12 062	3 011	1 012	2 648
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	25	8	22
Cota de piață, Rusia (%)	0,0	0,0	0,0	0,0
Volumul importurilor din restul lumii	2 279 706	2 113 190	1 876 491	2 154 420
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	93	82	95
Cota de piață, restul lumii (%)	20,39	20,41	20,49	22,26

Sursa: Eurostat

- (185) Deși în perioada investigației inițiale importurile din China reprezentau 20 % din piață și 1,4 milioane de tone, potrivit informațiilor Eurostat, acestea au dispărut practic de pe piața Uniunii. De fapt, importurile din țările în cauză au continuat să scadă de la 14 367 la 9 713 tone în cursul perioadei examinate. Deși volumul importurilor din ambele țări în cauză a crescut din nou într-o anumită măsură între 2020 și perioada investigației de reexaminare, în paralel cu creșterea înregistrată de volumul consumului în aceeași perioadă, importurile respective au reprezentat în continuare o cotă de piață de numai 0,1 % în perioada investigației de reexaminare.

- (186) Importurile totale ale produsului care face obiectul reexaminării din alte țări terțe decât țările în cauză au scăzut cu 5 % (de la 2,28 la 2,15 milioane de tone) în cursul perioadei examinate, urmând aceeași tendință descendentă ca și consumul de pe piața liberă a Uniunii, astfel cum se menționează în tabelul 2, dar într-o măsură mai mică. În plus, țările terțe și-au menținut (și chiar au crescut cu aproape 2 puncte procentuale) cota de piață pe piața liberă în cursul perioadei examinate, în timp ce industria Uniunii a pierdut aproape 2 % din cota de piață. Cu toate acestea, oferta de PLR pe piața liberă a fost fragmentată, niciuna dintre celelalte țări terțe nedeținând o cotă de piață mai mare de 4 % pe piața Uniunii ⁽⁶⁹⁾.

4.4. Situația economică a industriei Uniunii

4.4.1. Observații generale

- (187) Evaluarea situației economice a industriei Uniunii a implicat o evaluare a tuturor indicatorilor economici care au influențat situația industriei Uniunii în cursul perioadei examinate.
- (188) În scopul determinării prejudiciului, Comisia a făcut distincție între indicatorii de prejudiciu macroeconomici și cei microeconomici. Comisia a evaluat indicatorii macroeconomici pe baza datelor cuprinse în răspunsul la chestionar transmis de EUROFER cu privire la vânzările de produs similar ale industriei Uniunii, verificate încrucișat cu datele furnizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion. Comisia a evaluat indicatorii microeconomici pe baza datelor cuprinse în răspunsurile la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Ambele seturi de date au fost considerate reprezentative pentru situația economică a industriei Uniunii.
- (189) Indicatorii macroeconomici sunt: producția, capacitatea de producție, gradul de utilizare a capacității de producție, volumul vânzărilor, cota de piață, creșterea economică, ocuparea forței de muncă, productivitatea, amploarea marjei de dumping și redresarea în urma practicilor de dumping anterioare.
- (190) Indicatorii microeconomici sunt: prețurile unitare medii, costul unitar, costul forței de muncă, stocurile, profitabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a atrage capital.

4.4.2. Indicatorii macroeconomici

4.4.2.1. Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

- (191) Producția totală, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție din Uniune au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 4

Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

	2018	2019	2020	Perioada investigației de reexaminare
Volumul producției (tone)	36 298 267	35 686 689	29 229 520	30 520 404
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	98	81	84
Capacitatea de producție (tone)	45 912 036	45 976 102	48 542 510	44 909 450
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	100	106	98

⁽⁶⁹⁾ India, Turcia, Ucraina și Republica Coreea au fost singurele țări cu o cotă de piață de peste 3 % în perioada investigației de reexaminare, iar o cotă de piață de peste 2 % au avut doar Taiwanul și Regatul Unit.

Gradul de utilizare a capacității de producție (%)	79	78	60	68
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	98	76	86

Sursa: EUROFER și producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (192) Volumul producției a scăzut semnificativ de la începutul perioadei examinate. Scăderea urmează o tendință și o magnitudine în mare măsură similare cu cele observate în ceea ce privește scăderea consumului total din Uniune. Volumul producției a scăzut cu 16 % în perioada investigației de reexaminare.
- (193) Capacitatea de producție a scăzut, de asemenea, ușor în cursul perioadei examinate și se află la un nivel mult mai redus decât în cursul investigației inițiale. Acest lucru se datorează în parte faptului că Regatul Unit făcea încă parte din Uniune în cursul investigației inițiale, în timp ce în cadrul prezentei investigații de reexaminare capacitatea sa de producție nu a mai fost luată în considerare. În plus, industria Uniunii a luat măsuri pentru a-și adapta și raționaliza capacitatea în conformitate cu consumul pieței. Prin urmare, gradul de utilizare a capacității de producție s-a îmbunătățit inițial în comparație cu investigația inițială. Totuși, de la încetinirea creșterii economice a Uniunii în 2019 și, în special, după începutul pandemiei de COVID-19, acesta a scăzut din nou în mod semnificativ în cursul perioadei examinate, deși s-a redresat într-o oarecare măsură în perioada investigației de reexaminare (în care scăderea a fost cu aproape 20 de puncte procentuale mai mică în 2020 comparativ cu 2018, aceasta a fost de -11 % în perioada investigației de reexaminare în comparație cu 2018).

4.4.2.2. Volumul vânzărilor și cota de piață

- (194) Volumul vânzărilor și cota de piață a industriei Uniunii au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 5

Volumul importurilor (tone) și cota de piață

	2018	2019	2020	Perioada investigației de reexaminare
Volumul total al vânzărilor pe piața Uniunii – piața liberă și piața captivă	37 095 644	36 367 167	29 930 954	31 415 040
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	98	81	85
Vânzări și utilizări pe piața captivă	28 207 944	28 129 434	22 651 025	23 902 153
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	100	80	85
Vânzări pe piața liberă	8 887 699	8 237 733	7 279 930	7 512 887
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	93	82	85
Cota de piață a vânzărilor pe piața liberă (%)	79	80	79	78

Sursa: EUROFER și producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (195) Vânzările totale în Uniune au urmat o tendință descendentă în cursul perioadei examinate, cu o scădere globală de 15 %. Aceeași tendință se observă cu o amplitudine similară pentru piața captivă și cea liberă, în paralel cu scăderea consumului prezentată în tabelul 2.
- (196) Cota de piață a industriei Uniunii pe piața liberă a rămas relativ stabilă pe parcursul perioadei examinate, dar a scăzut cu aproape 2 % în perioada investigației de reexaminare. Această scădere coincide cu creșterea cotei de piață a țărilor terțe în perioada investigației de reexaminare, astfel cum se arată în tabelul 3.

4.4.2.3. Creșterea economică

- (197) În contextul scăderii consumului, industria Uniunii a înregistrat pierderi nu numai în ceea ce privește volumul vânzărilor în Uniune, ci și în ceea ce privește cota de piață pe piața liberă. În consecință, industria Uniunii nu a înregistrat creștere economică în perioada examinată.

4.4.2.4. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

- (198) Ocuparea forței de muncă și productivitatea au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 6

Ocuparea forței de muncă și productivitatea

	2018	2019	2020	Perioada investigației de reexaminare
Numărul de angajați	9 634	9 137	9 773	9 321
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	95	101	97
Productivitatea (tone/angajat)	3 768	3 906	2 991	3 274
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	104	79	87

Sursa: EUROFER și producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (199) Industria Uniunii nu a reușit să mențină numărul de angajați implicați în fabricarea produsului care face obiectul reexaminării, care a scăzut în ansamblu cu 3 % între 2018 și perioada investigației de reexaminare.
- (200) Productivitatea forței de muncă a industriei Uniunii, măsurată ca producție (tone) per angajat, a scăzut semnificativ în cursul perioadei examinate (-13 %). Scăderea considerabilă a productivității se explică prin scăderea mai accentuată a volumului producției, care este legată, de asemenea, de scăderea vânzărilor și a cererii de produse ale industriei Uniunii, în comparație cu scăderea mai mică a numărului de angajați.

4.4.2.5. Amplasarea marjei de dumping și redresarea în urma practicilor de dumping din trecut

- (201) Toate marjele de dumping stabilite în cursul prezentei investigații de reexaminare au fost semnificativ superioare nivelului *de minimis*. În același timp, nivelul importurilor în perioada investigației de reexaminare a fost foarte redus, reprezentând doar 0,1 % din consumul la nivelul Uniunii. Măsurile antidumping instituite ca urmare a investigației inițiale au permis industriei Uniunii să se redreseze în urma practicilor de dumping anterioare, astfel cum reiese din datele pentru 2018 și după cum confirmă declarațiile solicitantului din cererea de reexaminare.

4.4.3. Indicatorii microeconomici

4.4.3.1. Prețurile și factorii care influențează prețurile

- (202) În perioada examinată, costul producției și prețurile de vânzare unitare medii ponderate practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion față de clienți neafiliați din Uniune au evoluat după cum urmează:

Tabelul 7

Prețurile de vânzare și costul de producție în Uniune (EUR/tonă)

	2018	2019	2020	Perioada investigației de reexaminare
Prețul de vânzare unitar mediu în Uniune pe piața liberă	654	613	553	622
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	94	85	95
Costul unitar de producție	592	617	573	643
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	104	97	109

Sursa: producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (203) În cursul perioadei examinate, prețurile de vânzare pe piața Uniunii practicate către părți neafiliate (piața liberă) au scăzut cu 5 %. O analiză detaliată arată că, din 2018 până în 2020, prețurile de vânzare au scăzut cu 15 %, apoi au crescut din nou în perioada investigației de reexaminare cu 12 %. În aceeași perioadă, costul de producție a fluctuat, dar a fost cu aproape 10 % mai mare în perioada investigației de reexaminare decât în 2018. Cu excepția anului 2018, costul mediu de producție a fost mai mare decât prețul mediu de vânzare în toți anii. Deși prețurile de vânzare au crescut semnificativ între 2020 și perioada investigației de reexaminare, industria Uniunii nu a reușit încă să crească prețul de vânzare până la un nivel suficient pentru a acoperi costul de producție.

4.4.3.2. Costurile cu forța de muncă

- (204) Costurile medii cu forța de muncă ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 8

Costurile medii cu forța de muncă per angajat

	2018	2019	2020	Perioada investigației de reexaminare
Costurile medii cu forța de muncă per angajat (EUR)	91 664	97 412	93 113	97 981
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	106	102	107

Sursa: producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (205) În cursul perioadei examinate, costurile medii cu forța de muncă au fluctuat, dar au înregistrat o creștere globală de 7 %. În timp ce numărul de angajați a scăzut, costurile totale ale forței de muncă au scăzut și ele, dar într-o măsură mai mică.

4.4.3.3. Stocurile

- (206) Nivelurile stocurilor producătorilor din cadrul Uniunii incluși în eșantion au evoluat în perioada examinată după cum urmează:

Tabelul 9

Stocurile

	2018	2019	2020	Perioada investigației de reexaminare
Stocuri finale (tone)	488 722	429 657	284 572	262 487
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	88	58	54
Stocurile finale, exprimate ca procent din producție (%)	4	4	3	2
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	88	65	55

Sursa: producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (207) În cursul perioadei examinate, stocurile industriei Uniunii au scăzut continuu. În mod normal, orice variație a stocurilor de PLR urmează aceleași tendințe ca și producția, care a scăzut, de asemenea, în cursul perioadei examinate, astfel cum se arată în tabelul 4 ⁽⁷⁰⁾. Totuși, în cursul perioadei examinate, în una dintre societățile incluse în eșantion au avut loc anumite activități de restructurare, ceea ce a implicat o divizare parțială care a inclus și stocurile. În plus, una dintre societățile incluse în eșantion a avut probleme cu mai multe echipamente într-o anumită perioadă, ceea ce a necesitat mai multe vânzări din stocuri decât se anticipase. Cu toate acestea, astfel cum s-a stabilit și în investigația inițială, stocurile nu sunt considerate un indicator de prejudiciu important pentru această industrie, deoarece majoritatea tipurilor de produs similar sunt fabricate de industria Uniunii pe baza unor comenzi specifice din partea utilizatorilor ⁽⁷¹⁾.

4.4.3.4. Profitabilitatea, fluxul de numerar, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a atrage capital

- (208) Profitabilitatea, fluxul de numerar, investițiile și randamentul investițiilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat în perioada examinată după cum urmează:

Tabelul 10

Profitabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor

	2018	2019	2020	Perioada investigației de reexaminare
Profitabilitatea vânzărilor din Uniune către clienți neafiliați (% din cifra de afaceri din vânzări)	16,1	- 2,8	- 14,7	- 3,1

⁽⁷⁰⁾ Acest fapt a fost confirmat și în investigația inițială, a se vedea considerentul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/181.

⁽⁷¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/181, considerentul 136.

<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	- 17	- 92	- 20
Fluxul de lichidități (EUR)	1 197 337 649	1 024 735 660	744 992 480	822 335 704
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	86	62	69
Investițiile (EUR)	65 866 851	75 059 376	61 159 498	72 616 722
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	114	93	110
Randamentul investițiilor (%)	5	0	- 3	- 1
<i>Indice</i> (2018 = 100)	100	- 8	- 69	- 12

Sursa: producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (209) Comisia a stabilit profitabilitatea producătorilor din Uniune incluși în eșantion prin exprimarea profitului net înainte de impozitare, realizat din vânzările produsului similar către clienți neafiliați din Uniune, ca procent din cifra de afaceri obținută din vânzările respective.
- (210) Ca urmare a instituirii măsurilor antidumping, industria Uniunii a reușit să își îmbunătățească profitabilitatea față de perioada investigației inițiale și chiar să depășească profitul indicativ stabilit în investigația respectivă ⁽⁷²⁾. Cu toate acestea, după vârful înregistrat în 2018, scăderea consumului din Uniune pe piața liberă, combinată cu scăderea prețurilor de vânzare în anii următori, astfel cum se arată în tabelul 7 de mai sus, a condus la un cost de producție unitar care a devenit mai mare decât prețul mediu de vânzare. Reducerea consumului de PLR de la nivelul Uniunii nu a permis industriei Uniunii să stabilească prețurile de vânzare la un nivel care să acopere cel puțin costul de producție.
- (211) Fluxul net de lichidități reprezintă capacitatea producătorilor din Uniune de a-și autofinanța activitățile. Tendința fluxului net de lichidități a evoluat într-o mare măsură în concordanță cu profitabilitatea, situându-se la nivelul maxim în 2018, înainte de a scădea substanțial în 2019 și 2020; în cursul perioadei de investigație s-a redresat într-o anumită măsură, dar a rămas sub nivelurile din 2018 și 2019.
- (212) Randamentul investițiilor este profitul exprimat ca procent din valoarea contabilă netă a investițiilor. În ansamblu, investițiile au crescut în cursul perioadei examinate, în 2020 și în perioada investigației de reexaminare, dar au rămas sub nivelul din 2019. Randamentul investițiilor a evoluat negativ și a urmat aceeași tendință ca și profitabilitatea.

4.5. Concluzie privind prejudiciul

- (213) Toți indicatorii macroeconomici au prezentat o tendință negativă în cursul perioadei examinate: producția, gradul de utilizare a capacității de producție, volumul vânzărilor pe piața Uniunii (atât pe piața captivă, cât și pe piața liberă), cota de piață, ocuparea forței de muncă și productivitatea. În mod similar, majoritatea indicatorilor microeconomici au prezentat o tendință negativă în cursul perioadei examinate: prețurile de vânzare pe piața liberă a Uniunii, costurile de producție, profitabilitatea, stocurile finale, fluxul de lichidități și randamentul investițiilor. Numai investițiile au prezentat o tendință pozitivă.

⁽⁷²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1328.

- (214) Deși a reușit să crească prețurile în perioada investigației de reexaminare, industria Uniunii a avut în continuare o marjă de profit negativă de -3,1 % în perioada investigației de reexaminare. Fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor s-au deteriorat de asemenea, ceea ce a creat dificultăți industriei Uniunii în ceea ce privește capacitatea de a atrage capital și de a înregistra creștere economică.
- (215) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că, până în 2018, industria Uniunii s-a redresat în urma prejudiciului important, în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, suferit în trecut, cauzat de importurile care au făcut obiectul unui dumping provenite din China și din Rusia. Cu toate acestea, în cursul perioadei examinate, situația prejudiciului s-a deteriorat, iar industria Uniunii s-a aflat din nou într-o situație fragilă din punct de vedere economic și prejudiciabilă în perioada investigației de reexaminare.
- (216) În urma comunicării constatărilor, guvernul rus nu a fost de acord cu concluzia Comisiei privind situația industriei din Uniune în cursul perioadei investigației de reexaminare. Potrivit guvernului rus, situația s-a îmbunătățit în cursul perioadei investigației de reexaminare în comparație cu anul precedent, cu excepția costului unitar de producție.
- (217) Cu toate acestea, deși este corect că unii dintre indicatorii de prejudiciu s-au îmbunătățit într-o oarecare măsură între 2020 și perioada investigației de reexaminare, astfel cum s-a subliniat, de asemenea, în analiza de mai sus (de exemplu, în considerentul 193 sau 211), indicatorii au arătat o deteriorare în cursul perioadei examinate. Cu toate acestea, îmbunătățirea observată în perioada investigației de reexaminare nu a fost suficientă pentru a scoate industria din Uniune din situația fragilă din punct de vedere economic cu care s-a confruntat din 2018. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.
- (218) Din cauza nivelurilor neglijabile ale importurilor din țările în cauză pe parcursul perioadei examinate, Comisia a concluzionat că importurile din China și din Rusia nu ar fi putut cauza prejudiciul suferit de industria Uniunii.
- (219) Prin urmare, Comisia a examinat în continuare probabilitatea reapariției prejudiciului cauzat inițial de importurile care au făcut obiectul unui dumping provenite din China și din Rusia, în cazul în care măsurile ar fi abrogate.

5. PROBABILITATEA REAPARIȚIEI PREJUDICIULUI

- (220) Comisia a concluzionat, în considerentul 215, că industria Uniunii era într-o situație economică fragilă în perioada investigației de reexaminare. Comisia a concluzionat, de asemenea, în considerentul 218, că prejudiciul suferit de industria Uniunii în perioada investigației de reexaminare nu ar fi putut fi cauzat de importurile la prețuri de dumping din China și din Rusia, din cauza volumului foarte redus al acestora. Prin urmare, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a analizat dacă ar exista probabilitatea reapariției prejudiciului cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping provenite din China și din Rusia, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor.
- (221) În această privință, Comisia a examinat capacitatea de producție și capacitatea neutilizată din țările în cauză, relația dintre prețurile de export către țări terțe și nivelul prețurilor din Uniune și impactul importurilor potențiale și al nivelurilor prețurilor unor astfel de importuri din aceste țări asupra situației industriei Uniunii, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor.

5.1. Capacitatea neutilizată din China și din Rusia și atractivitatea pieței Uniunii

- (222) Astfel cum s-a arătat deja în secțiunile 3.1.11.2 și 3.2.3.2, producătorii-exportatori din China și din Rusia dispun de capacități neutilizate semnificative, care împreună depășesc substanțial volumele de producție actuale și cererea internă din aceste țări. Aceste capacități neutilizate ar putea fi utilizate pentru fabricarea produsului care face obiectul reexaminării în vederea exportului către Uniune în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor. Cantitățile care ar putea fi exportate de producătorii-exportatori chinezi și ruși sunt semnificative în comparație cu dimensiunea pieței UE. Într-adevăr, capacitățile neutilizate reprezintă mai mult decât dublul consumului total al Uniunii pe piața liberă din perioada investigației de reexaminare.

- (223) Astfel cum s-a descris în secțiunile 3.1.11.1 și 3.2.3.1, producătorii-exportatori chinezi și ruși au exportat către principalele lor piețe terțe la prețuri semnificativ mai mici decât valoarea normală stabilită, care, în plus, au fost mai mici decât prețurile de vânzare medii (indicative) ale producătorilor din Uniune pe piața Uniunii în perioada investigației de reexaminare. Prin urmare, luând în considerare nivelul de preț al exporturilor din China și din Rusia către alte piețe terțe, este posibil ca exportul către Uniune să fie mult mai atractiv pentru exportatorii din aceste țări. În consecință, se poate preconiza în mod rezonabil că, în cazul abrogării măsurilor, producătorii-exportatori ruși și chinezi ar începe din nou să exporte către Uniune volume mari ale produsului care face obiectul reexaminării. Această preconizare este întărită și de disponibilitatea unei capacități neutilizate semnificative în China și în Rusia. Astfel cum se menționează în considerentul 167, deși în prezent există o interdicție la importul în Uniune al anumitor produse siderurgice exportate din Rusia, printre care și PLR ⁽⁷³⁾, este probabil ca aceasta să fie o măsură temporară și nu există nicio modalitate de a prevedea durata acesteia în raport cu durata prelungirii măsurilor actuale. Prin urmare, acest fapt nu afectează concluziile cu privire la atractivitatea pieței Uniunii.
- (224) Cei trei producători-exportatori ruși au susținut că solicitantul, în cererea sa, a supraestimat atractivitatea pieței Uniunii în ceea ce privește Rusia. Potrivit societăților rusești, dacă ar crește exporturile către țări terțe, aceste exporturi ar fi destinate mai degrabă partenerilor comerciali preferențiali ai Rusiei decât Uniunii. Totuși, astfel cum a subliniat și solicitantul, nu există niciun motiv pentru care capacitatea neutilizată a Rusiei să fie utilizată pentru creșterea exporturilor către partenerii comerciali preferențiali ai acesteia. Într-adevăr, astfel de exporturi beneficiază deja de o taxă de 0 %, astfel încât ar fi putut deja exporta cu scutire de taxe vamale. În schimb, exporturile către Uniune fac în prezent obiectul unor taxe, iar o comparație a prețurilor practicate de Rusia și de China față de țări terțe plus taxa antidumping a Uniunii nu ar conduce la subcotarea prețului indicativ, în timp ce o eliminare a taxei antidumping ar însemna o astfel de subcotare. Prin urmare, nu este convingător să se susțină că exporturile către astfel de parteneri comerciali ar crește, deoarece nu a fost identificată nicio schimbare care ar putea avea loc între momentul actual și viitorul apropiat și care ar duce la creșterea exporturilor din Rusia către astfel de țări. În consecință, Comisia a respins afirmația exportatorilor ruși.
- (225) În urma comunicării constatărilor, cei trei producători-exportatori ruși și guvernul rus au susținut că nu ar exista nicio probabilitate de reapariție a dumpingului prejudiciabil din partea Rusiei. În opinia acestor părți, „legislația și practicile UE dovedesc că sancțiunile UE sunt un instrument de politică pe termen lung”, în timp ce „măsurile antidumping ale UE nu au o durată de viață prestabilită” ⁽⁷⁴⁾. Producătorii-exportatori ruși au susținut că nu există niciun indiciu că sancțiunile împotriva Rusiei ar fi relaxate sau ridicate. Cu toate acestea, chiar dacă sancțiunile ar fi ridicate, piața UE nu este atractivă pentru exportatorii ruși „din cauza riscurilor ridicate de introducere a unor restricții comerciale severe”.
- (226) Astfel cum se menționează, de asemenea, în considerentele 165 și 166, nu a fost furnizat niciun element de probă care să arate motivul pentru care piața Uniunii ar fi mai puțin atractivă pentru exportatorii ruși în cazul unui scenariu fără sancțiuni. În plus, considerentele 172, 223 și 248 din prezentul regulament explică de ce Comisia a constatat că sancțiunile nu pot avea un impact asupra concluziilor prezentei proceduri. În consecință, aceste afirmații au fost respinse.

5.2. Efectul asupra situației industriei Uniunii

- (227) Pentru a stabili modul în care importurile din China și din Rusia ar afecta industria Uniunii în cazul în care măsurile ar fi abrogate, Comisia a efectuat o analiză prospectivă și comparativă a prețurilor în scenariul fără existența unor măsuri antidumping.
- (228) Din cauza lipsei de cooperare din partea producătorilor-exportatori din țările în cauză, combinată cu cantitățile foarte mici importate în Uniune din aceste țări, nu au putut fi stabilite prețuri de import fiabile în perioada investigației de reexaminare. Prin urmare, nu a fost posibil să se efectueze un calcul semnificativ al subcotării prețurilor pe această bază. În aceste circumstanțe, pentru a estima prețul probabil la care producătorii chinezi și ruși

⁽⁷³⁾ A se vedea Regulamentul (UE) 2022/428 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 833/2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina.

⁽⁷⁴⁾ Potrivit producătorilor-exportatori ruși, orice măsură antidumping „încetează atunci când condițiile care stau la baza instituirii sale încetează să existe”, în timp ce Comisia utilizează măsurile antidumping „ca instrument de protecție comercială pe termen lung”.

ar vinde la export către piața Uniunii, Comisia a efectuat o comparație între prețul mediu (franco fabrică) al producătorilor din Uniune incluși în eșantion și prețul mediu ponderat corespunzător al produsului care face obiectul reexaminării atunci când este exportat către țări terțe ⁽⁷⁵⁾ din China și din Rusia.

- (229) Rezultatul comparației a fost exprimat ca procent din cifra de afaceri înregistrată de producătorii din cadrul Uniunii incluși în eșantion în perioada investigației de reexaminare. A rezultat o diferență de preț de aproape 13 % în cazul Rusiei. Prin urmare, Comisia a constatat că prețurile practicate de Rusia ar subcota prețurile din Uniune la un nivel similar pe piața Uniunii, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor.
- (230) Aceeași comparație efectuată cu privire la China a constatat că prețurile de export din China către țări terțe nu au fost mai mici decât prețurile din Uniune. Totuși, o analiză suplimentară a arătat că aceste prețuri au fost sub prețul indicativ al Uniunii. S-a constatat că, utilizând același profit indicativ ca și în investigația inițială (9,9 %) ⁽⁷⁶⁾, importurile din China la nivelul prețurilor practicate de China la exportul către țări terțe erau cu 10 % mai mici decât prețul indicativ al Uniunii. Prin urmare, este probabil ca importurile din China să cauzeze un prejudiciu în cazul în care măsurile nu ar fi menținute.

5.3. Concluzie

- (231) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că absența măsurilor ar conduce, cel mai probabil, la o creștere semnificativă a importurilor care fac obiectul unui dumping din China și din Rusia la prețuri prejudiciabile, ceea ce ar conduce la reparația prejudiciului important.

6. INTERESUL UNIUNII

- (232) În conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, Comisia a analizat în ce măsură menținerea măsurilor antidumping existente ar fi în mod clar împotriva interesului Uniunii în ansamblu. Stabilirea interesului Uniunii s-a bazat pe evaluarea diferitelor interese implicate, printre care cele ale industriei, ale importatorilor și ale utilizatorilor din Uniune.

6.1. Interesul industriei Uniunii

- (233) Industria Uniunii este situată în 14 state membre (Germania, Republica Slovacă, Italia, Slovenia, Luxemburg, Grecia, Belgia, Țările de Jos, Austria, Finlanda, Suedia, Portugalia, Ungaria și Spania). Aceasta are peste 9 000 de angajați în legătură cu produsul care face obiectul reexaminării.
- (234) Deși măsurile antidumping în vigoare au împiedicat, în mare măsură, intrarea pe piața Uniunii a importurilor care fac obiectul unui dumping din Rusia și din China, industria Uniunii s-a aflat într-o situație fragilă din punct de vedere economic în perioada investigației de reexaminare, după cum o confirmă tendințele negative ale indicatorilor de prejudiciu.
- (235) Pe baza celor de mai sus, Comisia a stabilit că există o mare probabilitate de reparație a prejudiciului cauzat inițial de importurile din țările în cauză, în cazul în care măsurile ar expira. Afluxul de volume substanțiale de importuri care fac obiectul unui dumping din Rusia și din China ar înrăutăți situația economică deja foarte fragilă a industriei Uniunii și ar amenința viabilitatea acesteia.
- (236) Prin urmare, Comisia a concluzionat că menținerea măsurilor antidumping împotriva Rusiei și a Chinei este în interesul industriei Uniunii.

6.2. Interesul utilizatorilor și al importatorilor neafiliați

- (237) Comisia a contactat toți utilizatorii și toți importatorii neafiliați cunoscuți. Niciun utilizator și niciun importator neafiliat nu s-a făcut cunoscut manifestat și nu a cooperat la prezenta investigație prin transmiterea unui răspuns la chestionar.

⁽⁷⁵⁾ Acest preț a fost stabilit pe o bază CIF, astfel cum s-a raportat în GTA (<https://www.gtis.com/gta>), cu ajustări corespunzătoare pentru costurile ulterioare importului.

⁽⁷⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1328, considerentul 156.

- (238) Un singur importator neafiliat, Duferco S.A., și un singur utilizator, ATS S.A., au transmis o comunicare cu privire la deschiderea investigației. Potrivit Duferco S.A., prețurile oțelului au crescut semnificativ, creând deficite în lanțul de aprovizionare. Guvernul Rusiei a atras atenția, de asemenea, asupra utilizatorilor și consumatorilor din Uniune care suferă de pe urma unei creșteri bruște a prețurilor la PLR. ATS S.A. și cei trei producători-exportatori ruși se referă la o creștere a prețurilor din prima jumătate a anului 2021, despre care susțin că a adus prejudicii utilizatorilor și consumatorilor de PLR. În plus, părțile susțin că măsurile de salvagardare existente privind importurile de produse siderurgice constituie un instrument de sine stătător de protecție comercială care contribuie la creșterea prețurilor și la un dezechilibru între cerere și ofertă ⁽⁷⁷⁾.
- (239) În acest sens, măsurile de salvagardare au o logică și un obiectiv diferite față de cele ale măsurilor antidumping. Astfel cum s-a explicat în considerentul 132 de mai sus, măsurile de salvagardare nu sunt suficiente pentru a proteja piața Uniunii împotriva importurilor în cantități semnificative la prețuri de dumping. În plus, datele furnizate de Duferco S.A în sprijinul afirmației sale datează din aprilie și iulie 2021 și vizează tendințele observate în cursul perioadei investigației de reexaminare. Astfel cum a arătat analiza din secțiunea 4.4.2, gradul de utilizare a capacității de producție de către industria Uniunii a fost de numai 68 % în cursul aceleiași perioade, iar prețurile sale de vânzare s-au situat la un nivel relativ scăzut. Acest lucru a indicat faptul că există numeroase posibilități de creștere a producției la prețuri competitive.
- (240) ATS S.A. și producătorii-exportatori ruși nu au furnizat niciun element de probă în sprijinul afirmațiilor făcute în comunicările transmise. Astfel cum se arată în analiza din secțiunea 4.4.3, datele pentru perioada investigației de reexaminare, care include prima jumătate a anului 2021, nu au confirmat afirmațiile ATS S.A. De fapt, prețurile industriei Uniunii nu au fost la un nivel anormal de ridicat. Acestea s-au situat sub costul unitar și chiar sub prețurile de export ale unor țări terțe, printre care și China, precum și sub prețul indicativ al industriei Uniunii.
- (241) Întrucât niciuna dintre părțile interesate menționate în considerentul 238 și niciun alt utilizator sau importator neafiliat nu a furnizat un răspuns la chestionar sau orice alte informații în afară de comunicările menționate anterior, Comisia nu a avut la dispoziție suficiente informații pentru a concluziona că menținerea măsurilor ar fi în detrimentul interesului utilizatorilor sau al importatorilor.

6.3. Concluzie privind interesul Uniunii

- (242) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a concluzionat că nu există motive imperioase legate de interesul Uniunii împotriva menținerii măsurilor existente asupra importurilor de produs care face obiectul reexaminării originar din Rusia și din China.

7. CERERI DE SUSPENDARE/ÎNCETARE A MĂSURILOR

- (243) Trei producători-exportatori ruși și un utilizator (ATS S.A.) au susținut că măsurile actuale ar trebui suspendate. În plus, chiar înainte de deschiderea investigației de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor, un importator neafiliat situat în Regatul Unit (Stemcor London Limited) formulase, de asemenea, o cerere similară.
- (244) Argumentele prezentate de diferitele părți se refereau la presupusa creștere ridicată a prețurilor în Uniune care a avut loc recent, după sfârșitul anului 2020, la scăderea importurilor de PLR din țările în cauză și la un presupus dezechilibru între cerere și ofertă. Elementele de probă și datele furnizate în sprijinul acestor argumente, deși reduse, se refereau aproape în întregime la o perioadă acoperită de perioada investigației de reexaminare. Niciuna dintre părți nu a furnizat date referitoare la perioada ulterioară perioadei investigației de reexaminare sau date prognozate viitoare în sprijinul argumentelor sale, cu excepția prețurilor de vânzare din Uniune în al treilea trimestru al anului 2021 și a menționării unei tendințe descendente moderate la sfârșitul anului 2021. Cei trei producători-exportatori ruși au susținut că „o previziune analitică a evoluțiilor viitoare ale pieței în perioada 2022-2023 ar fi incertă și ar avea în vedere un număr mare de scenarii alternative, chiar contradictorii. Nici cei mai complecși indicatori economici nu pot clarifica evoluțiilor viitoare”. Prin urmare, în acest stadiu, este dificil să se tragă vreo concluzie pe această bază în ceea ce privește existența unei modificări temporare a condițiilor de piață.

⁽⁷⁷⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/978 al Comisiei din 23 iunie 2022 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/159 de instituire a unei măsuri de salvagardare definitive aplicabilă importurilor de anumite produse siderurgice (JO L 167, 24.6.2022, p. 58).

- (245) Comisia a reamintit în acest sens că articolul 14 alineatul (4) din regulamentul de bază prevede că, în interesul Uniunii, măsurile antidumping pot fi suspendate în cazul în care condițiile de piață s-au schimbat temporar în așa fel încât este improbabil ca prejudiciul să reapară în urma unei astfel de suspendări.
- (246) În ceea ce privește al doilea element și astfel cum se prevede în secțiunile de mai sus privind prejudiciul, reparația prejudiciului și interesul Uniunii (considerentul 174 și următoarele), Comisia a observat că industria Uniunii se afla încă într-o situație fragilă în perioada investigației de reexaminare și că, în orice caz, exista o probabilitate mare ca prejudiciul important cauzat inițial de importurile care au făcut obiectul unui dumping provenite din China și din Rusia la prețuri prejudiciabile să reapară în cazul expirării măsurilor. În plus, Comisia nu a identificat niciun motiv imperios legat de interesul Uniunii împotriva menținerii măsurilor. Prin urmare, pe baza informațiilor disponibile în cadrul prezentei investigații, Comisia nu a putut concluziona, în acest stadiu, că ar fi puțin probabil ca prejudiciul respectiv să reapară în urma unei suspendări și că ar fi în interesul Uniunii să se suspende măsurile în temeiul articolului 14 alineatul (4) din regulamentul de bază. În consecință, Comisia a respins afirmația. Comisia și-a rezervat dreptul de a examina în continuare, în timp util, necesitatea suspendării măsurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- (247) În plus, NLMK Group, Severstal Group și MMK Group au susținut că, întrucât livrările de PLR din Rusia către Uniune au fost oprite complet prin sancțiuni, nu există niciun temei juridic pentru menținerea măsurilor nici ca rezultat al reexaminării în curs în perspectiva expirării măsurilor, nici în cursul perioadei legale de aplicare a măsurilor. Producătorii-exportatori au susținut că reorientarea fluxurilor comerciale fundamentale determinată de sancțiunile respective are un caracter durabil. Potrivit acestui argument, măsurile nu ar servi scopului lor de a proteja industria și piața Uniunii împotriva practicilor comerciale neloiale ale exportatorilor străini și, prin urmare, nu ar fi necesare în temeiul articolului 11 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- (248) Comisia a observat că, după deschiderea investigației, din cauza agresiunii militare a Federației Ruse împotriva Ucrainei, UE a impus pachete succesive de sancțiuni împotriva Rusiei, care au afectat și produsele siderurgice și/sau societățile siderurgice care produc și exportă produsul care face obiectul investigației după perioada investigației de reexaminare. Cu toate acestea, contrar afirmației producătorilor-exportatori, nu se poate considera că situația actuală are un caracter durabil. Într-adevăr, astfel cum se menționează în considerentele 167 și 172, Comisia a constatat că sancțiunile respective nu pot avea un impact asupra concluziilor sale din cadrul prezentei investigații. În special, Comisia a constatat că, în pofida sancțiunilor actuale, măsurile sunt în continuare necesare în înțelesul articolului 11 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază.

8. MĂSURILE ANTIDUMPING

- (249) Potrivit concluziilor la care a ajuns Comisia privind reparația dumpingului, reparația prejudiciului și interesul Uniunii, măsurile antidumping referitoare la PLR din Rusia și China ar trebui menținute.
- (250) Sunt necesare măsuri speciale pentru a asigura aplicarea taxelor antidumping individuale. Societățile supuse unor taxe antidumping individuale trebuie să prezinte autorităților vamale ale statelor membre o factură comercială valabilă. Factura trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament. Este necesar ca importurile care nu sunt însoțite de factura respectivă să facă obiectul taxei antidumping aplicabile pentru „toate celelalte societăți”.
- (251) Deși prezentarea acestei facturi este necesară pentru ca autoritățile vamale ale statelor membre să aplice importurilor nivelurile individuale ale taxei antidumping, ea nu este singurul element care trebuie luat în considerare de către autoritățile vamale. Într-adevăr, chiar dacă le este prezentată o factură care îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament, autoritățile vamale ale statelor membre trebuie să își efectueze verificările uzuale și pot, la fel ca în toate celelalte cazuri, să solicite documente suplimentare (documente de expediere etc.) pentru a verifica exactitatea datelor conținute în declarație și pentru a asigura faptul că aplicarea ulterioară a taxei mai mici este justificată, în conformitate cu legislația vamală.

- (252) În cazul în care exporturile uneia dintre societățile care beneficiază de niveluri individuale mai mici ale taxei cresc semnificativ în volum după instituirea măsurilor în cauză, s-ar putea considera că o astfel de creștere în volum constituie, ea însăși, o modificare a configurației schimburilor comerciale datorată instituirii măsurilor, în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază. În astfel de circumstanțe și numai în cazul în care sunt îndeplinite condițiile, poate fi deschisă o investigație anticircumvenție. O astfel de investigație poate examina, printre altele, necesitatea de a elimina nivelul (nivelurile) individual(e) al(e) taxei și, prin urmare, instituirea unei taxe la nivel național.
- (253) Nivelurile taxelor antidumping specificate în prezentul regulament în mod individual pentru întreprinderi se aplică exclusiv importurilor de produs care face obiectul reexaminării originar din țările în cauză și fabricat de entitățile juridice menționate. Importurile de produs care face obiectul reexaminării fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, trebuie să facă obiectul taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți”. Acestea nu trebuie să li se aplice niciunul dintre nivelurile individuale ale taxei antidumping.
- (254) O societate care își schimbă ulterior denumirea poate solicita aplicarea acestor niveluri individuale ale taxei antidumping. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei ⁽⁷⁸⁾. Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să permită demonstrarea faptului că schimbarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică. În cazul în care schimbarea denumirii societății nu îi afectează dreptul de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* va fi publicat un regulament referitor la schimbarea denumirii.
- (255) În conformitate cu articolul 109 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁹⁾, în cazul în care un quantum trebuie rambursat în urma unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, rata dobânzii este rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în prima zi calendaristică a fiecărei luni.
- (256) Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 al Comisiei ⁽⁸⁰⁾, Comisia a instituit o măsură de salvagardare cu privire la anumite produse siderurgice pentru o perioadă de trei ani. Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1029, măsura de salvagardare a fost prelungită până la 30 iunie 2024. Produsul care face obiectul reexaminării face parte din una dintre categoriile de produse care fac obiectul măsurii de salvagardare. În consecință, odată ce contingentele tarifare stabilite în temeiul măsurii de salvagardare sunt depășite, atât taxa în afara contingentului tarifar, cât și taxa antidumping ar deveni exigibile pentru aceleași importuri. Întrucât un astfel de cumul de măsuri antidumping cu măsuri de salvagardare poate avea asupra schimburilor comerciale un efect mai important decât este de dorit, Comisia a decis să împiedice aplicarea simultană a taxei antidumping și a taxei vamale în afara contingentului tarifar pentru produsul care face obiectul reexaminării pe durata instituirii taxei de salvagardare.
- (257) Aceasta înseamnă că, în cazul în care taxa vamală în afara contingentului tarifar menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 devine aplicabilă produsului care face obiectul reexaminării și depășește nivelul taxelor antidumping instituite în temeiul prezentului regulament, se percepe numai taxa vamală în afara contingentului tarifar menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159. În cursul perioadei de aplicare simultană a taxelor de salvagardare și a taxelor antidumping, perceperea taxelor instituite în temeiul prezentului regulament se suspendă. În cazul în care taxa în afara contingentului tarifar, menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/159, devine aplicabilă produsului care face obiectul reexaminării și este stabilită la un nivel inferior nivelului taxelor antidumping instituite în temeiul prezentului regulament, taxa în afara contingentului tarifar, menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159, se percepe în plus față de diferența dintre această taxă și taxele antidumping mai ridicate instituite în temeiul prezentului regulament. Partea din valoarea taxelor antidumping care nu este percepută se suspendă.

⁽⁷⁸⁾ Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgia.

⁽⁷⁹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

⁽⁸⁰⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 al Comisiei din 31 ianuarie 2019 de instituire a unor măsuri de salvagardare definitive împotriva importurilor de anumite produse siderurgice (JO L 31, 1.2.2019, p. 27).

(258) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de produse laminate plate din fier sau din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, cu excepția oțelului inoxidabil, de toate lățimile, laminate la rece, neplacate și neacoperite, neprelucrate altfel decât prin laminare la rece, încadrate în prezent la codurile NC ex 7209 15 00 (codul TARIC 7209 15 00 90), 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99 (codul TARIC 7209 18 99 90), ex 7209 25 00 (codul TARIC 7209 25 00 90), 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80 (codurile TARIC 7211 23 80 19, 7211 23 80 95 și 7211 23 80 99), ex 7211 29 00 (codurile TARIC 7211 29 00 19 și 7211 29 00 99), 7225 50 80 și 7226 92 00, originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă.

Următoarele tipuri de produse sunt excluse din definiția produsului în cauză:

- produsele laminate plate din fier sau din oțel nealiat, de toate lățimile, laminate la rece, neplacate și neacoperite, neprelucrate altfel decât prin laminare la rece, în rulouri sau nu, de orice grosime, electrice;
- produsele laminate plate din fier sau din oțel nealiat, de toate lățimile, laminate la rece, neplacate și neacoperite, în rulouri, cu o grosime mai mică de 0,35 mm, recoapte (cunoscute sub denumirea de „plăci negre”);
- produsele laminate plate din alte oțeluri aliate, de toate lățimile, din oțeluri cu siliciu numite „magnetice” și
- produsele laminate plate din oțeluri aliate, neprelucrate altfel decât prin laminare la rece, din oțeluri rapide.

(2) Nivelurile taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco-frontiera Uniunii, înainte de vămuire, pentru produsul descris la alineatul (1) și fabricat de societățile menționate mai jos, se stabilesc după cum urmează:

Țara	Societatea	Taxa antidumping (%)	Codul adițional TARIC
RPC	Angang Steel Company Limited, Anshan	19,7	C097
	Tianjin Angang Tiantie Cold Rolled Sheets Co. Ltd., Tianjin	19,7	C098
	Alte societăți cooperante enumerate în anexă	20,5	
	Toate celelalte societăți	22,1	C999
Rusia	Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC, Magnitogorsk	18,7	C099
	PAO Severstal, Cherepovets	34	C100
	Toate celelalte societăți	36,1	C999

(3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxelor specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea la autoritățile vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, pe care trebuie să figureze o declarație datată și semnată de un reprezentant oficial al entității care emite respectiva factură, identificat prin numele și funcția acestuia, redactată după cum urmează: „Subsemnatul (subsemnata) certific faptul că (volumul) de (produsul în

cauză) vândut pentru export în Uniunea Europeană, vizat de prezenta factură, a fost produs de către (denumirea și adresa societății) (cod adițional TARIC) în [țara în cauză]. Declar că informațiile din prezenta factură sunt complete și corecte”. În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa stabilită pentru „toate celelalte societăți”.

(4) Articolul 1 alineatul (2) poate fi modificat pentru a se adăuga noi producători-exportatori din Republica Populară Chineză și pentru a-i supune la nivelul taxei antidumping medii ponderate corespunzător aferent societăților cooperante neincluse în eșantion. Un producător-exportator nou trebuie să pună la dispoziție dovezi din care să reiasă că:

- (a) nu a exportat mărfurile descrise la articolul 1 alineatul (1), originare din Republica Populară Chineză, în cursul perioadei cuprinse între 1 aprilie 2014 și 31 martie 2015 (perioada investigației inițiale);
 - (b) nu este afiliat unui exportator sau producător care face obiectul măsurilor instituite prin prezentul regulament și
 - (c) fie a exportat efectiv produsul care face obiectul reexaminării, fie și-a asumat o obligație contractuală irevocabilă de a exporta o cantitate semnificativă în Uniune după încheierea perioadei investigației inițiale.
- (5) În cazul în care nu se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

(1) În cazul în care taxa în afara contingentului tarifar menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 devine aplicabilă produselor laminate plate din fier sau din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, cu excepția oțelului inoxidabil, de toate lățimile, laminate la rece, neplacate și neacoperite, neprelucrate altfel decât prin laminare la rece, și depășește nivelul taxei antidumping prevăzute la articolul 1 alineatul (2), se percepe numai taxa în afara contingentului tarifar menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159.

(2) În cursul perioadei de aplicare a alineatului (1), perceperea taxelor instituite în temeiul prezentului regulament se suspendă.

(3) În cazul în care taxa în afara contingentului tarifar menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 devine aplicabilă produselor laminate plate din fier sau din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, cu excepția oțelului inoxidabil, de toate lățimile, laminate la rece, neplacate și neacoperite, neprelucrate altfel decât prin laminare la rece, și este stabilită la un nivel inferior taxei antidumping prevăzute la articolul 1 alineatul (2), taxa în afara contingentului tarifar menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 se percepe în plus față de diferența dintre taxa respectivă și taxa antidumping mai mare prevăzută la articolul 1 alineatul (2).

(4) Partea din cuantumul taxelor antidumping care, în temeiul alineatului (3), nu a fost percepută, se suspendă.

(5) Suspendările menționate la alineatele (2) și (4) sunt limitate în timp la perioada de aplicare a taxei în afara contingentului tarifar, menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 octombrie 2022.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

Producători-exportatori cooperanți din China care nu au fost incluși în eșantion:

Țara	Denumirea	Codul adițional TARIC
RPC	Hesteel Co., Ltd Tangshan Branch, Tangshan	C103
RPC	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd, Handan	C104
RPC	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Shanghai	C105
RPC	Shanghai Meishan Iron & Steel Co., Ltd., Nanjing	C106
RPC	BX Steel POSCO Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Benxi	C107
RPC	Bengang Steel Plates Co., Ltd, Benxi	C108
RPC	WISCO International Economic & Trading Co. Ltd., Wuhan	C109
RPC	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd., Maanshan	C110
RPC	Tianjin Rolling-one Steel Co., Ltd., Tianjin	C111
RPC	Zhangjiagang Yangtze River Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Zhangjiagang	C112
RPC	Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd., Baotou City	C113

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2022/2069 A COMISIEI

din 30 septembrie 2022

de acordare a unei derogări solicitate de Țările de Jos în temeiul Directivei 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole

[notificată cu numărul C(2022) 6859]

(Numai textul în limba neerlandeză este autentic)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole ⁽¹⁾, în special anexa III punctul 2 al treilea paragraf,

întrucât:

- (1) Directiva 91/676/CEE stabilește norme privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole.
- (2) Punctul 2 din anexa III la Directiva 91/676/CEE stabilește că statele membre care intenționează să împrăștie o cantitate de gunoi de grajd care depășește 170 kg de azot pe hectar (ha) trebuie să fixeze cantități care să nu compromită îndeplinirea obiectivelor specificate la articolul 1 din directiva respectivă. În cazul în care un stat membru admite o altă valoare în temeiul paragrafului al doilea litera (b), acesta informează Comisia, care analizează motivul efectuării modificării respective, în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 9 alineatul (2).
- (3) Prin Decizia 2005/880/CE ⁽²⁾, Comisia a acordat o derogare solicitată de Țările de Jos în conformitate cu Directiva 91/676/CEE în scopul autorizării împrăștierii de gunoi de grajd de la animale erbivore în limita a 250 kg de azot pe hectar pe an, în ferme cu o suprafață formată în proporție de cel puțin 70 % din pajiști.
- (4) Prin Decizia 2010/65/UE ⁽³⁾ de modificare a Deciziei 2005/880/CE, Comisia a acordat o derogare solicitată de Țările de Jos în conformitate cu Directiva 91/676/CEE în scopul autorizării împrăștierii gunoi de grajd de la animale erbivore în limita a 250 kg de azot pe hectar pe an, în ferme cu o suprafață formată în proporție de cel puțin 70 % din pajiști, până la 31 decembrie 2013.
- (5) Prin Decizia de punere în aplicare 2014/291/UE a Comisiei ⁽⁴⁾, care a încetat să se mai aplice de la 31 decembrie 2017, Țările de Jos au primit o derogare în temeiul Directivei 91/676/CEE prin care se autoriza împrăștierii de gunoi de grajd de la animale erbivore în fermele cu o suprafață formată în proporție de cel puțin 80 % din pajiști, în limita a 230 kg de azot pe hectar pe an pentru fermele de pe solurile nisipoase din sud și din centru și de pe solurile de loess și în limita a 250 kg de azot pe hectar pe an pentru fermele de pe alte tipuri de sol. Derogarea viza 19 564 de ferme în 2016, reprezentând 47 % din suprafața agricolă netă totală din Țările de Jos.

⁽¹⁾ JO L 375, 31.12.1991, p. 1.

⁽²⁾ Decizia 2005/880/CE a Comisiei din 8 decembrie 2005 de acordare a unei derogări solicitate de Țările de Jos în conformitate cu Directiva 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 324, 10.12.2005, p. 89).

⁽³⁾ Decizia 2010/65/UE a Comisiei din 5 februarie 2010 de modificare a Deciziei 2005/880/CE de acordare a unei derogări solicitate de Țările de Jos în conformitate cu Directiva 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 35, 6.2.2010, p. 18).

⁽⁴⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/291/UE a Comisiei din 16 mai 2014 de acordare a unei derogări solicitate de Țările de Jos în temeiul Directivei 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 148, 20.5.2014, p. 88).

- (6) Prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/820 a Comisiei ⁽⁵⁾, care a încetat să se mai aplice de la 1 ianuarie 2020, Țările de Jos au primit o derogare, în temeiul Directivei 91/676/CEE, de a autoriza împrăștierea de gunoi de grajd de la animale erbivore în fermele cu o suprafață formată în proporție de cel puțin 80 % din pajiști, în limita a 230 kg de azot pe hectar pe an pentru fermele de pe solurile nisipoase din sud și din centru și de pe solurile de loess și în limita a 250 kg de azot pe hectar pe an pentru fermele de pe alte tipuri de sol. Derogarea viza 18 818 ferme în 2019, reprezentând 44,7 % din suprafața agricolă netă totală din Țările de Jos.
- (7) Prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/1073 a Comisiei ⁽⁶⁾, care a încetat să se mai aplice de la 31 decembrie 2021, Țările de Jos au primit o derogare de a autoriza împrăștierea gunoierului de grajd de la animale erbivore în fermele cu o suprafață formată în proporție de cel puțin 80 % din pajiști, în limita a 230 kg de azot pe hectar pe an pentru fermele de pe solurile nisipoase din sud și din centru și de pe solurile de loess și în limita a 250 kg de azot pe hectar pe an pentru fermele de pe alte tipuri de sol. Durata respectivei decizii de punere în aplicare a fost limitată la doi ani pentru a permite Țărilor de Jos să pună în aplicare pe deplin o strategie consolidată de asigurare a respectării legislației care să prevină fraudă în punerea în aplicare a politicii sale privind gunoiul de grajd. În plus, au fost incluse condiții suplimentare pentru a preveni creșterea efectivului de animale și pentru a reduce emisiile de amoniac rezultate în urma împrăștierei gunoierului de grajd.
- (8) La 25 februarie 2022, Țările de Jos au solicitat o nouă derogare în temeiul punctului 2 al treilea paragraf din anexa III la Directiva 91/676/CEE.
- (9) Datele raportate de Țările de Jos ⁽⁷⁾ în conformitate cu articolul 10 din Directiva 91/676/CEE au arătat că, în perioada 2016-2019, aproximativ 14 % dintre stațiile de monitorizare a apelor subterane din Țările de Jos au înregistrat concentrații medii de nitrați peste 50 mg/l, 5 % dintre stații au înregistrat concentrații medii de nitrați cuprinse între 40 și 50 mg/l, iar 73 % dintre ele – concentrații de sub 25 mg/l. De asemenea, datele au arătat că, în perioada 2016-2019, 99 % dintre stațiile de monitorizare a apelor de suprafață din Țările de Jos au înregistrat concentrații medii de nitrați sub 50 mg/l, iar 96 % dintre aceste stații de monitorizare au înregistrat concentrații medii de nitrați sub 25 mg/l. Cu toate acestea, în perioada de raportare 2016-2019, 58 % dintre apele dulci au fost eutrofice, iar 10 % puteau deveni eutrofice în lipsa adoptării de măsuri.
- (10) Aceste date, astfel cum au fost publicate în Raportul privind articolul 10 din Directiva 91/676/CEE ⁽⁸⁾, au indicat și variații semnificative între provinciile neerlandeze, precum și că în mai multe provincii din Țările de Jos există puncte critice de poluare cu nitrați a apelor subterane și zone eutrofice. În *Limburg*, la 36 % dintre stațiile de monitorizare a apelor subterane s-au înregistrat concentrații medii de nitrați mai mari de 50 mg/l și la 22 % dintre stații s-au înregistrat tendințe negative, iar 74 % din apele de suprafață erau eutrofice și 16 % erau expuse riscului de a deveni eutrofice în lipsa adoptării de măsuri. În *Noord-Brabant*, la 26 % dintre stațiile de monitorizare a apelor subterane s-au înregistrat concentrații medii de nitrați mai mari de 50 mg/l și la 20 % dintre stații s-au înregistrat tendințe negative, iar 68 % din apele de suprafață erau eutrofice și 7 % erau expuse riscului de a deveni eutrofice în lipsa adoptării de măsuri. În *Zeeland*, la 14 % dintre stațiile de monitorizare a apelor subterane s-au înregistrat concentrații medii de nitrați mai mari de 50 mg/l și la 47 % dintre stații s-au înregistrat tendințe negative, iar 80 % din apele de suprafață erau eutrofice și 11 % erau expuse riscului de a deveni eutrofice în lipsa adoptării de măsuri. În *Zuid-Holland*, 54 % din apele de suprafață erau eutrofice și 17 % erau expuse riscului de a deveni eutrofice în lipsa adoptării de măsuri. În *Noord-Holland*, 61 % din apele de suprafață erau eutrofice și 19 % erau expuse riscului de a deveni eutrofice în lipsa adoptării de măsuri. În *Utrecht*, la 24 % dintre stațiile de monitorizare a apelor subterane s-au înregistrat tendințe negative ale concentrațiilor de nitrați, iar 43 % din apele de suprafață erau eutrofice și 10 % erau expuse riscului de a deveni eutrofice în lipsa adoptării de măsuri. În *Gelderland*, la 10 % dintre stațiile de monitorizare a apelor subterane s-au înregistrat concentrații medii de nitrați mai mari de 50 mg/l și la 15 % dintre stații s-au înregistrat tendințe negative. În *Overijssel*, la 18 % dintre stațiile de monitorizare a apelor subterane s-au înregistrat concentrații medii de nitrați mai mari de 50 mg/l și la 19 % dintre stații s-au înregistrat tendințe negative, iar 67 % din apele de suprafață erau eutrofice și 4 % erau expuse riscului de a deveni eutrofice în lipsa adoptării de măsuri. În *Drenthe*, la 15 % dintre stațiile de monitorizare a apelor subterane s-au înregistrat concentrații medii de nitrați mai mari de 50 mg/l, iar 65 % din apele de suprafață erau eutrofice și 9 % erau expuse riscului de a deveni eutrofice în lipsa adoptării de măsuri. În *Friesland*, la 23 % dintre stațiile de monitorizare a apelor subterane s-au înregistrat tendințe negative ale concentrațiilor de nitrați, iar 85 % din apele de suprafață erau eutrofice. În *Groningen*, 52 % din apele de suprafață erau eutrofice și 11 % erau expuse riscului de a deveni eutrofice în lipsa adoptării de măsuri. În *Flevoland*, 33 % din apele de suprafață erau eutrofice.

⁽⁵⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/820 a Comisiei din 31 mai 2018 de acordare a unei derogări solicitate de Țările de Jos în temeiul Directivei 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 137, 4.6.2018, p. 27).

⁽⁶⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/1073 a Comisiei din 17 iulie 2020 de acordare a unei derogări solicitate de Țările de Jos în temeiul Directivei 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 234, 21.7.2020, p. 20).

⁽⁷⁾ COM(2021) 1000 și SWD(2021) 1001, partea 28.

⁽⁸⁾ COM(2021) 1000 și SWD(2021) 1001, partea 28.

- (11) Datele prezentate de Țările de Jos în 2020 și 2021 în contextul rapoartelor întocmite în temeiul Deciziei de punere în aplicare (UE) 2020/1073 au arătat creșteri ale concentrațiilor de nitrați în apele subterane din zonele cu soluri argiloase, nisipoase și de loess. În sudul și estul regiunii cu sol nisipos, concentrația medie de nitrați în metrul superior al apelor subterane a fost de 67 mg/l în 2021. Aceasta depășește valoarea-limită de 50 mg/l impusă la nivelul Uniunii. Față de 2017, concentrația de nitrați s-a dublat în această parte a regiunii cu sol nisipos. Concentrația medie în nordul regiunii cu sol nisipos a rămas mai mică decât valoarea-limită a Uniunii, dar a crescut la 37 mg/l în 2021. În regiunea cu sol de loess, concentrația medie a scăzut ușor la 57 mg/l în 2020, dar încă se situează peste valoarea-limită a Uniunii. În regiunea cu sol argilos, concentrațiile de nitrați au rămas în mod constant sub valoarea-limită, însă au crescut. În regiunea cu sol de turbă, cea mai mică concentrație medie înregistrată a fost de 14 mg/l în 2021. De asemenea, potrivit datelor prezentate, în fermele incluse în rețeaua de monitorizare a derogării, concentrația de nitrați din apa din rizosferă a depășit frecvent normele, chiar dacă valoarea medie a rămas sub 50 mg/l.
- (12) Țările de Jos pun în aplicare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Directiva 91/676/CEE, un program de acțiune pe întregul lor teritoriu. La 26 decembrie 2021, Țările de Jos au adoptat un nou program de acțiune pentru perioada 2022-2025 ⁽⁹⁾ (Al-7-lea program de acțiune privind nitrații), care cuprinde măsuri suplimentare de reducere a pierderilor de nutrienți (azot și fosfor) în mediu și se bazează pe o abordare regională diferențiată în funcție de nivelul de poluare cu nutrienți și de tipul de sol. Totuși, evaluarea impactului asupra mediului efectuată în pregătirea celui de Al 7-lea program de acțiune privind nitrații de către Comitetul consultativ științific al autorităților neerlandeze (*Commissie van Deskundigen Meststoffenwet*) a constatat că efectele potențiale ale programului de acțiune nu vor fi suficiente pentru atingerea obiectivelor privind calitatea apei. La 25 februarie 2022, Țările de Jos au adoptat un addendum ⁽¹⁰⁾ la cel de Al 7-lea program de acțiune privind nitrații, care face referire la Programul național pentru zonele rurale ⁽¹¹⁾ și stabilește o abordare integrată a naturii, apei și climei, inclusiv a emisiilor de azot, pentru a îndeplini cerințele Uniunii în materie de mediu și de climă. Prin acest addendum, guvernul neerlandez încearcă să își transpună ambițiile în măsuri concrete menite să realizeze obiectivele de calitate a apei în ceea ce privește nutrienții din surse agricole.
- (13) Cel de Al 7-lea program de acțiune privind nitrații 2022-2025 și addendumul la acesta au stabilit, pentru fiecare regiune, eforturile necesare în vederea atingerii obiectivelor de calitate a apei în ceea ce privește nitrații și fosforul din surse agricole, astfel cum se prevede în Directiva 91/676/CEE și în planul neerlandez de management al bazinului hidrografic adoptat în contextul Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹²⁾. Pentru a atinge obiectivele privind concentrațiile de nitrați din apele subterane, regiunile *Zand Noord*, *Zand Oost*, *Westelijk Noord-Brabant*, *Centraal zeekei*, *Zuidwestelijk zeekeigebied*, *Westelijk zandgebied* trebuie să depună unele eforturi, iar regiunile *Gelderse Vallei*, *Oostelijk Noord-Brabant en Limburg Zand*, *Lössgebied* trebuie să depună eforturi semnificative. Pentru a atinge obiectivele privind concentrațiile de fosfor din apele de suprafață (eutrofizare), regiunile *Zand Noord*, *Zand Oost*, *Westelijk Noord-Brabant*, *Oostelijk Noord-Brabant en Limburg Zand*, *Noordelijk zeekeigebied*, *Centraal zeekei* și *Zuidwestelijk zeekeigebied* trebuie să depună unele eforturi, iar regiunile *Gelderse Vallei*, *Lössgebied*, *Westelijk Zeekei*, *Westelijk veengebied*, *Westelijk zandgebied* trebuie să depună eforturi semnificative. Aceste informații sunt în concordanță cu datele raportate de Țările de Jos în temeiul articolului 10 din Directiva 91/676/CEE.
- (14) Țările de Jos vor adopta o nouă desemnare a zonelor poluate cu nitrați și fosfor din surse agricole (*zone poluate cu nutrienți*), care ar trebui să includă toate bazinele hidrografice vizate pentru amplasarea de puncte de monitorizare a apelor subterane și a apelor de suprafață care prezintă o poluare medie cu nitrați sau evenimente ocazionale de poluare cu nitrați, a celor care riscă să fie poluate și a celor cu tendință de creștere a poluării, precum și de puncte de monitorizare a eutrofizării sau a apelor care riscă să devină eutrofice. Desemnarea ar trebui să țină seama, de asemenea, de jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în special de hotărârile pronunțate în cauzele C-221/03 ⁽¹³⁾ și C-543/16 ⁽¹⁴⁾. În cazul în care nu se va institui o nouă desemnare până la 1 ianuarie 2024, toate zonele în care sunt necesare unele eforturi sau eforturi semnificative vor fi desemnate ca zone poluate cu nutrienți.

⁽⁹⁾ Titlul original: „7e Nederlandse actieprogramma betreffende de Nitraatrichtlijn (2022-2025)”.

⁽¹⁰⁾ Titlul original: „Addendum op het 7e actieprogramma Nitraatrichtlijn”.

⁽¹¹⁾ Nationaal Programma Landelijk Gebied.

⁽¹²⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽¹³⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 22 septembrie 2005, C 221/03, Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei, ECLI:EU:C:2005:573.

⁽¹⁴⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 21 iunie 2018, Comisia Europeană/Republica Federală Germania, C-543/16, ECLI:EU:C:2018:481.

- (15) Această cerere de derogare ar trebui avută în vedere în contextul mai larg al politicilor UE referitoare la aspectele legate de gestionarea nutrienților, din care merită menționate obiectivele și țintele Directivelor 2000/60/CE, 2006/118/CE⁽¹⁵⁾ și 2008/56/CE⁽¹⁶⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, ambiția tot mai mare a Regulamentului privind partajarea eforturilor⁽¹⁷⁾ și planul strategic PAC pentru Țările de Jos⁽¹⁸⁾, precum și obiectivele Pactului verde european privind poluarea cu nutrienți. Pactul verde european stabilește obiective legate de reducerea pierderilor de nutrienți în Uniune și de limitarea gazelor cu efect de seră, altele decât CO₂, și anume metanul și protoxidul de azot, pentru care fertilizarea și creșterea animalelor reprezintă o sursă majoră. În special, Uniunea s-a angajat, în cadrul Strategiei „De la fermă la consumator”⁽¹⁹⁾ și al Planului de acțiune privind reducerea la zero a poluării⁽²⁰⁾, să reducă cu 50 % pierderile de nutrienți în 2030, ceea ce ar duce la reducerea cu 20 % a îngrășămintelor și la menținerea fertilității solului, precum și să reducă cu 25 % ecosistemele UE în care sunt depășite „cantitățile critice” de depuneri de azot, poluarea atmosferică amenințând biodiversitatea.
- (16) În „propunerea inițială de Program național pentru zonele rurale” din 10 iunie 2022⁽²¹⁾, guvernul neerlandez precizează următoarele: „În turbării, în siturile Natura 2000, în zonele de protecție a apelor subterane, în cursurile de apă vulnerabile și în zonele-tampon din jurul siturilor Natura 2000 apar cele mai mari provocări. În aceste zone, fermierii vor avea mai multe restricții ale activității sau mai puține posibilități de dezvoltare. Extinderea agriculturii este, în acest caz, cea mai adecvată cale”. Există, de asemenea, un „angajament de a crea zone de tranziție în jurul siturilor Natura 2000”. „Zonele de tranziție (zone tampon) din jurul siturilor Natura 2000 sunt zone adiacente siturilor Natura 2000 care contribuie la refacerea sistemului în vederea menținerii și a refacerii biodiversității sitului Natura 2000 în cauză”.
- (17) Comisia a examinat cererea de derogare a Țărilor de Jos ținând seama de cerințele și obiectivele Directivei 91/676/CEE și de experiența dobândită în urma deciziilor de derogare anterioare, precum și prin prisma celui de Al 7-lea program de acțiune privind nitrării și a addendumului la acesta. De asemenea, Comisia a examinat tendințele în ceea ce privește calitatea apei și a luat în considerare obiectivele Pactului verde european. Pe baza celor de mai sus, Comisia consideră că este necesar să se asigure o perioadă previzibilă de derogare de tranziție pentru fermierii care exploatează pajiști, de maximum patru ani, până când reformele planificate, astfel cum sunt prevăzute în addendum, vor fi pe deplin integrate în legislația neerlandeză, această derogare de tranziție urmând să însoțească punerea treptată în aplicare a noilor reforme. Comisia consideră totodată că, pentru realizarea obiectivelor Directivei 91/676/CEE, este necesar ca Țările de Jos să îndeplinească anumite condiții suplimentare stricte, în special în zonele poluate cu nutrienți, dar nu numai în acestea. Derogarea solicitată ar trebui să sprijine procesul de reformă definit în addendum și în Programul național pentru zonele rurale.
- (18) Derogarea acordată prin prezenta decizie nu aduce atingere obligațiilor Țărilor de Jos de a aplica Directiva 92/43/CEE a Consiliului⁽²²⁾ și hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-293/17⁽²³⁾, în special cu privire la interpretarea articolului 6 alineatul (3) din directiva menționată, nici obligațiilor de a aplica Directiva 2000/60/CE și Directiva 2008/56/CE și nu exclude faptul că pot fi necesare măsuri suplimentare pentru îndeplinirea obligațiilor care decurg din aceste directive.

⁽¹⁵⁾ Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării (JO L 372, 27.12.2006, p. 19).

⁽¹⁶⁾ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

⁽¹⁸⁾ SWD(2020) 93 final – Analiza legăturilor dintre reforma PAC și Pactul verde; #SWD(2020) 388 final – Recomandările Comisiei pentru planul strategic PAC al Țărilor de Jos. SWD(2020) 388 final.

⁽¹⁹⁾ O Strategie „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic, COM(2020) 381 final.

⁽²⁰⁾ COM(2021) 400 final.

⁽²¹⁾ Titlul original: „Startnotitie Nationaal Programma Landelijk Gebied – 10 Juni 2022”.

⁽²²⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁽²³⁾ Cauza C-293/17, Coöperatie Mobilisation for the Environment și Vereniging Leefmilieu (ECLI:EU:C:2018:882).

- (19) Este esențial să se asigure că autorizarea unor cantități anuale suplimentare de gunoi de grajd pe hectar nu întârzie și nu periclitează cerințele altor acte legislative ale Uniunii, ale căror obiective riscă să nu poată fi îndeplinite din cauza poluării cu azot și fosfor. Prin urmare, nu ar trebui să se permită acordarea de autorizații naționale de derogare fermierilor individuali în zonele de protecție a apelor subterane și în siturile Natura 2000 sau în zonele-tampon din jurul siturilor Natura 2000, astfel cum sunt definite în Programul național pentru zonele rurale al Țărilor de Jos și a căror dimensiune va fi specificată în 2023.
- (20) Densitatea efectivului de animale în Țările de Jos rămâne foarte ridicată; în 2016, aceasta a fost cea mai ridicată din Uniune, fiind de aproape cinci ori mai mare decât media Uniunii. Conform datelor furnizate de Țările de Jos, în perioada 2019-2021 efectivul total de animale a scăzut cu 2,5 %, în timp ce numărul de bovine a crescut.
- (21) Producția totală de gunoi de grajd din 2020 nu ar trebui să fie depășită. Acest plafon al producției maxime de gunoi de grajd va fi integrat în legislația națională la 1 ianuarie 2024. În plus, punerea în aplicare a reformelor planificate în cadrul Programului național pentru zonele rurale ar trebui să conducă la o reducere treptată a producției de gunoi de grajd până la sfârșitul perioadei de valabilitate a prezentei decizii.
- (22) În special în zonele poluate cu nutrienți, este necesară completarea celui de Al 7-lea program de acțiune privind nitrării și a addendumului la acesta cu măsuri specifice recunoscute pentru eficacitatea lor în gestionarea durabilă a nutrienților la nivel de fermă și în reducerea pierderilor de nutrienți în apele subterane și în apele dulci.
- (23) Țările de Jos au stabilit o strategie consolidată de asigurare a respectării legislației pentru a intensifica eforturile de prevenire a fraudei în aplicarea politicii lor privind gunoiul de grajd. Strategia a fost pusă în aplicare în perioada 2020-2021, dar a suferit unele întârzieri și din cauza pandemiei de COVID-19. Aplicarea strategiei de-a lungul principalelor sale axe de acțiune trebuie realizată în mod eficient și extinsă la alte regiuni în care evaluarea independentă indică un risc semnificativ de nerespectare intenționată a normelor privind gestionarea gunoiului de grajd. Perioada de tranziție pentru reformele agricole planificate ar putea duce, de asemenea, la creșterea fraudei și, prin urmare, controalele ar trebui intensificate.
- (24) Autorizațiile pentru fermierii individuali se acordă în anumite condiții care urmăresc să asigure fertilizarea la nivel de fermă în funcție de nevoile culturilor, precum și prevenirea pierderilor de azot și de fosfat în apă. Măsurile prevăzute în prezenta decizie ar trebui să vină în completarea măsurilor deja aplicate prin cel de Al 7-lea Program de acțiune privind nitrării și prin addendumul la acesta.
- (25) Țările de Jos trebuie să pună în aplicare toate măsurile stabilite în anexa III la Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁴⁾ pentru reducerea emisiilor de amoniac. Raportul privind impactul Directivei 91/676/CEE asupra emisiilor gazoase de azot ⁽²⁵⁾ a concluzionat că, în unele regiuni cu o densitate mare a efectivului de animale, derogarea poate conduce la emisii mai mari de gaze. Prin urmare, ar trebui luate măsuri adecvate pentru reducerea emisiilor de amoniac, printre care tehnici de împrăștiere cu emisii reduse, dacă este necesar în combinație cu o temperatură maximă la care se poate împrăști gunoiul de grajd și cu o obligație strictă de încorporare imediată în sol a gunoiului de grajd/dejecțiilor lichide atunci când sunt împrăștiate pe terenuri.

⁽²⁴⁾ Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE (JO L 344, 17.12.2016, p. 1).

⁽²⁵⁾ Impactul Directivei privind nitrării asupra emisiilor gazoase de azot, Efectele măsurilor din cadrul Programului de acțiune privind nitrării asupra emisiilor gazoase de azot, contractul ENV.B.1/ETU/2010/0009.

- (26) Condițiile prevăzute la articolul 4 din prezenta decizie sunt considerate versiunea cerințelor legale în materie de gestionare stabilite în legislația națională în sensul articolelor 12 și 13 din Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁶⁾, iar condițiile prevăzute la articolele 5-9 din prezenta decizie sunt considerate, în cazul entităților care beneficiază de derogări, drept versiunea cerințelor legale în materie de gestionare stabilite în legislația națională în sensul articolelor 12 și 13 din Regulamentul (UE) 2021/2115.
- (27) Țările de Jos trebuie să respecte obiectivele privind emisiile de gaze cu efect de seră și absorbțiile rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030. Schimbarea destinației terenurilor din pajiști în terenuri arabile ar determina o creștere a emisiilor de carbon din sol și ar împiedica respectarea articolului 4 din Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁷⁾.
- (28) Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁸⁾ prevede norme generale de instituire a infrastructurii pentru informații spațiale în Uniune, în scopul punerii în aplicare a politicilor Uniunii în materie de mediu și al politicilor sau activităților Uniunii care pot avea un impact asupra mediului. În cazurile aplicabile, informațiile spațiale colectate în contextul prezentei decizii ar trebui să fie conforme cu dispozițiile directivei menționate. În plus, pentru reducerea sarcinii administrative și îmbunătățirea coerenței datelor, atunci când colectează datele necesare în temeiul prezentei decizii, Țările de Jos ar trebui, după caz, să utilizeze informațiile generate în cadrul sistemului integrat de administrare și control instituit de Țările de Jos în temeiul articolului 67 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁹⁾.
- (29) Prezenta decizie va înceta să se aplice de la 31 decembrie 2025.
- (30) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul Comitetului pentru nitrați, instituit în temeiul articolului 9 din Directiva 91/676/CEE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Derogare

Se acordă derogarea solicitată de Țările de Jos prin scrisoarea din 25 februarie 2022, cu scopul de a permite împrăștierea pe terenuri a unei cantități de azot din gunoiul de grajd de la animale erbivore mai mare decât cea prevăzută la punctul 2 al doilea paragraf prima teză din anexa III la Directiva 91/676/CEE, ca măsură tranzitorie de însoțire a reformelor din sectorul agricol și zootehnic din Țările de Jos în vederea îndeplinirii cerințelor UE în materie de mediu și climă în ceea ce privește emisiile de azot (inclusiv de amoniac) și nutrienții din apă (inclusiv Directiva 91/676/CEE) și sub rezerva condițiilor stabilite în prezenta decizie.

⁽²⁶⁾ Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEAGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013 (JO L 435, 6.12.2021, p. 1).

⁽²⁷⁾ Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1).

⁽²⁸⁾ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

⁽²⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 549).

*Articolul 2***Domeniul de aplicare al derogării**

Derogarea se aplică fermelor cu pajiște cărora li s-a acordat o autorizație în conformitate cu articolul 6.

*Articolul 3***Definiții**

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

1. „fermă cu pajiște” înseamnă orice exploatație în care cel puțin 80 % din suprafața disponibilă pentru împrăștierea gunoiului de grajd este formată din pajiști;
2. „animale erbivore” înseamnă bovine (cu excepția vițelilor de lapte), ovine, caprine, cabaline, măgari, cervide și bivoli de apă;
3. „teren agricol” înseamnă suprafața care este deținută, arendată sau administrată de către fermier în temeiul unui contract individual scris și pentru administrarea căreia fermierul este direct responsabil;
4. „pajiște” înseamnă o pajiște permanentă sau o pajiște temporară care durează mai puțin de cinci ani;
5. „plan de fertilizare” înseamnă un calcul privind utilizarea planificată și disponibilitatea nutrienților;
6. „registru de fertilizare” înseamnă bilanțul nutrienților pe baza utilizării efective și a absorbției de nutrienți;
7. „sistem de înregistrare privind fertilizarea” înseamnă un sistem electronic prin care fermierii raportează cu privire la utilizările efective ale nutrienților și la gestionarea gunoiului de grajd;
8. „soluri nisipoase din sud și din centru” înseamnă solurile indicate ca soluri nisipoase din sud și soluri nisipoase din centru în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare a Legii privind îngrășămintele ⁽³⁰⁾ din Țările de Jos;
9. „soluri de loess” înseamnă solurile indicate ca soluri de loess în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare a Legii privind îngrășămintele din Țările de Jos;
10. „nutrienți” înseamnă azot și fosfat.

*Articolul 4***Condițiile generale de acordare a derogării**

Derogarea se acordă în următoarele condiții:

1. Până cel târziu la 1 ianuarie 2024, Țările de Jos elaborează o nouă desemnare și o nouă hartă a zonelor poluate cu nitrați și fosfor din surse agricole (*zonele poluate cu nutrienți*), incluzând toate bazinele hidrografice vizate pentru amplasarea de puncte de monitorizare a apelor subterane și a apelor de suprafață care prezintă o poluare medie cu nitrați sau evenimente ocazionale de poluare cu nitrați, a celor care riscă să fie poluate și a celor cu tendință de creștere a poluării, precum și de puncte de monitorizare a eutrofizării sau a apelor care riscă să devină eutrofice.

Ca măsură tranzitorie și până la intrarea în vigoare a noii desemnări la 1 ianuarie 2024 cel târziu, se vor încadra în categoria zonelor poluate cu nutrienți solurile nisipoase din sud și din centru și zonele cu soluri de loess, precum și, de la 1 ianuarie 2023, bazinele hidrografice definite pe baza corpurilor de apă regionale și calificate drept zone necorespunzătoare din punctul de vedere al nivelului de nutrienți (stare proastă, slabă și moderată) pe baza analizei naționale a calității apei (2020) ⁽³¹⁾, efectuată de Agenția de evaluare a mediului (PBL) a Țărilor de Jos.

Începând cu 1 ianuarie 2024, se instituie o desemnare finală și o hartă finală a zonelor poluate cu nutrienți, care trebuie să includă cel puțin zonele desemnate în 2023, precum și orice altă zonă suplimentară în care agricultura contribuie în mod semnificativ la poluarea cu nutrienți, și anume cu peste 19 % din cantitatea totală de nutrienți.

⁽³⁰⁾ Titlul original: „Uitvoeringsregeling Meststoffenwet”.

⁽³¹⁾ https://www.pbl.nl/sites/default/files/downloads/pbl-2020-nationale-analyse-waterkwaliteit-4002_0.pdf.

În cazul în care la 1 ianuarie 2024 nu sunt instituite desemnarea finală și harta finală a zonelor poluate cu nutrienți, se utilizează desemnarea prevăzută în cel de Al 7-lea program de acțiune privind nitrații și în addendumul la acesta, care include toate zonele în care sunt necesare unele eforturi sau eforturi semnificative pentru atingerea obiectivelor de calitate a apei în ceea ce privește concentrațiile de nitrați și de fosfor, astfel cum se specifică în Directiva 91/676/CEE și în planul neerlandez de management al bazinului hidrografic adoptat în contextul Directivei 2000/60/CE.

2. Țările de Jos monitorizează cantitatea de gunoi de grajd produsă și se asigură că producția de gunoi de grajd la nivel național, atât în ceea ce privește azotul, cât și fosfatul, nu depășește 489,4 milioane kg de azot și 150,7 milioane kg de fosfat (cantitatea produsă în 2020), precum și că, în urma punerii în aplicare a reformelor prevăzute în addendum, cantitatea de gunoi de grajd produsă scade treptat, iar în 2025 nu depășește 440 de milioane kg de azot și 135 de milioane kg de fosfat.
3. De la 1 ianuarie 2023, Țările de Jos nu acordă autorizații de derogare, astfel cum se menționează la articolul 5 din prezenta decizie, în cadrul siturilor Natura 2000 instituite în conformitate cu Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³²⁾ și cu Directiva 92/43/CEE, iar începând cu 1 ianuarie 2024 nu acordă autorizații de derogare în zonele-tampon din apropierea siturilor Natura 2000, astfel cum sunt menționate în Programul național pentru zone rurale, în care depunerile de azot depășesc cantitatea critică.
4. De la 1 ianuarie 2023, Țările de Jos nu acordă autorizații de derogare, astfel cum se menționează la articolul 5 din prezenta decizie, în zonele de protecție a apelor subterane. În zonele în care apele subterane prezintă poluare cu nitrați, pentru zonele de protecție a apelor subterane se aplică, până la 1 ianuarie 2024, un pachet de măsuri obligatorii menit să ducă la reducerea cantităților de nutrienți.
5. Țările de Jos pun în aplicare următoarele măsuri:
 - (a) începând cu luna ianuarie 2023, toate fermele elaborează un plan anual de fertilizare înaintea sezonului de vegetație. Planul de fertilizare descrie rotația culturilor pe terenul agricol și împrăștierea planificată a gunoiului de grajd și a altor îngrășăminte azotate și fosfatice;
 - (b) de la 1 ianuarie 2024 se instituie un sistem electronic de înregistrare privind fertilizarea, în care se înregistrează împrăștierea îngrășămintelor minerale, precum și producția de gunoi de grajd și împrăștierea acestuia pe teren. Până la 1 ianuarie 2025, toți fermierii trebuie să utilizeze registrul electronic. Autoritățile neerlandeze monitorizează și analizează ratele de împrăștiere a îngrășămintelor și oferă consiliere fermierilor cu privire la metodele de reducere a ratelor globale de împrăștiere;
 - (c) pe terenurile agricole aflate de-a lungul cursurilor de apă se instituie zone tampon pe care fertilizarea este interzisă. Această măsură se aplică de la 1 ianuarie 2023 pentru toate cursurile de apă care străbat parcele agricole din Țările de Jos. Zonele tampon se stabilesc astfel:
 - (i) zone tampon cu o lățime minimă de cinci metri de-a lungul pâraielor și al corpurilor de apă de suprafață vulnerabile din punct de vedere ecologic, astfel cum sunt definite în Directiva 2000/60/CE;
 - (ii) zone tampon cu o lățime minimă de trei metri de-a lungul tuturor celorlalte cursuri de apă din zonele agricole, inclusiv de-a lungul șanțurilor.

Aceste lățimi minime pot fi ajustate în zonele cu șanțuri de drenaj și de irigații semnificative, după cum urmează:

- zone tampon cu lățimea de trei metri de-a lungul corpurilor de apă de suprafață, astfel cum sunt definite în Directiva 2000/60/CE, în cazul în care suprafața totală la nivel de parcelă a unei zone tampon cu lățimea de cinci metri ar reprezenta mai mult de 4 % din parcela agricolă. În cazul în care suprafața totală la nivel de parcelă a unei zone tampon cu lățimea de trei metri de-a lungul corpurilor de apă de suprafață, astfel cum sunt definite în Directiva 2000/60/CE, care nu depășesc 10 metri lățime ar reprezenta peste 4 % din parcela agricolă, zona tampon poate fi redusă la 1 m;
- zone tampon cu lățimea de un metru de-a lungul tuturor celorlalte cursuri de apă din zone agricole, în cazul în care suprafața totală la nivel de parcelă a unei zone tampon cu lățimea de trei metri ar reprezenta peste 4 % din parcela agricolă. În cazul în care suprafața totală la nivel de parcelă a unei zone tampon cu lățimea de un metru ar reprezenta peste 4 % din parcela agricolă, zona tampon poate fi redusă la 0,5 m;
- (iii) zone tampon cu o lățime minimă de un metru de-a lungul cursurilor de apă care seacă în timpul verii (ape secate cel puțin în perioada 1 aprilie-1 octombrie);

⁽³²⁾ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

- (d) În zonele poluate cu nutrienți se aplică următoarea condiție: rata globală de fertilizare cu îngrășăminte organice și chimice se reduce treptat, astfel încât, începând cu 1 ianuarie 2025, ratele să fie cu 20 % mai mici decât cele publicate în anexa la cel de Al 7-lea program de acțiune privind nitrații. În cazul în care revizuirea planificată a normelor de fertilizare stabilește valori mai mici, acestea din urmă prevalează.
6. Țările de Jos continuă să pună în aplicare strategia consolidată de asigurare a respectării legislației, valorificând experiența dobândită în urma punerii în aplicare a articolului 4 alineatul (3) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/1073. Strategia consolidată de asigurare a respectării legislației include cel puțin următoarele elemente:
- (a) evaluarea independentă continuă a riscurilor în cazurile de fraudă și identificarea zonelor de manipulare și de gestionare a gunoiului de grajd și a actorilor implicați în astfel de activități care prezintă un risc mai ridicat de nerespectare intenționată a normelor naționale privind gunoiul de grajd, specificate în Regulamentul de punere în aplicare a Legii privind îngrășămintele ⁽³³⁾, în Decretul privind utilizarea îngrășămintelor ⁽³⁴⁾ și în Decretul privind activitățile de management de mediu ⁽³⁵⁾ (în măsura în care vizează zone fără culturi) sau bazate pe aceste acte;
- (b) punerea în aplicare în continuare a măsurilor consolidate de asigurare a respectării legislației în De Peel, Gelderse Vallei și Twente, identificate ca zone cu risc ridicat de nerespectare intenționată a normelor naționale privind gunoiul de grajd; strategia consolidată de asigurare a respectării legislației trebuie să se extindă treptat, înainte de sfârșitul anului 2025, la toate celelalte regiuni care, potrivit evaluării, se află într-o zonă cu risc ridicat, ținând seama de experiența dobândită și de cele mai bune practici;
- (c) concentrarea specifică a strategiei de asigurare a respectării legislației asupra actorilor cu grad ridicat de risc din lanțul valoric al gunoiului de grajd, inclusiv asupra intermediarilor și a co-digestorilor din toate regiunile;
- (d) sistem automat de transmitere în timp real a informațiilor privind responsabilitatea pentru transportul gunoiului de grajd, începând cu 1 ianuarie 2023;
- (e) continuarea consolidării capacității în materie de inspecții și controale, care trebuie să fie cel puțin egală cu 40 % din capacitatea necesară pentru inspecțiile pe teren la fermele cu pajiște care fac obiectul autorizației menționate la articolul 11 alineatul (2), inclusiv controalele aleatorii, și o mai bună direcționare a acestei capacități către zonele de manipulare și de gestionare a gunoiului de grajd care prezintă riscuri;
- (f) inspectarea individuală a cel puțin 5,5 % din fermele de porci anual.

Articolul 5

Cereri de autorizare

- (1) Fermierii care exploatează pajiști pot depune la autoritatea competentă o cerere pentru obținerea unei autorizații anuale de împrăștiere a unei cantități mai mari de gunoi de grajd de la animale erbivore, incluzând dejecțiile animalelor proprii, și anume o cantitate anuală de gunoi de grajd pe hectar care conține:
- (a) pentru 2022, până la 230 kg de azot pe hectar anual în zonele poluate cu nutrienți și până la 250 kg de azot pe hectar anual în alte zone;
- (b) pentru 2023, până la 220 kg de azot pe hectar anual în zonele poluate cu nutrienți și până la 240 kg de azot pe hectar anual în alte zone;
- (c) pentru 2024, până la 210 kg de azot pe hectar anual în zonele poluate cu nutrienți și până la 230 kg de azot pe hectar anual în alte zone;
- (d) pentru 2025, până la 190 kg de azot pe hectar anual în zonele poluate cu nutrienți și până la 200 kg de azot pe hectar anual în alte zone;
- (e) după 31 decembrie 2025, până la 170 kg de azot pe hectar anual în toate zonele.

⁽³³⁾ Titlul original: „Uitvoeringsregeling Meststoffenwet”.

⁽³⁴⁾ Titlul original: „Besluit gebruik meststoffen”.

⁽³⁵⁾ Titlul original: „Activiteitenbesluit milieubeheer”.

(2) Împreună cu cererea menționată la alineatul (1), solicitanții prezintă o declarație scrisă în care precizează că îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 7, 8 și 9 și că acceptă ca împrăștierea îngrășămintelor, precum și planul și registrul de fertilizare menționate la articolul 7 să poată face obiectul inspecției menționate la articolul 11 din prezenta decizie.

Articolul 6

Acordarea autorizațiilor

Autorizațiile de împrăștiere în fermele cu pajiște a unei cantități mai mari de gunoi de grajd de la animale erbivore, incluzând dejecțiile animalelor proprii, se acordă sub rezerva respectării condițiilor stabilite la articolele 7, 8 și 9.

Articolul 7

Condiții privind împrăștierea gunoiului de grajd și a altor îngrășăminte în fermele cu pajiște care beneficiază de o derogare

(1) Cantitatea de gunoi de grajd provenit de la animale erbivore, incluzând dejecțiile animalelor proprii, împrăștiată anual în fermele cu pajiște nu depășește cantitățile specificate la articolul 5.

(2) În fermele cu pajiște nu se utilizează fosfat din îngrășăminte chimice.

(3) Fiecare fermă cu pajiște întocmește un plan de fertilizare până la 28 februarie cel târziu. Planul include cel puțin elementele enumerate la articolul 7 alineatul (4) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/1073. Planul de fertilizare se revizuieste în termen de cel mult șapte zile de la orice modificare survenită în practicile agricole din cadrul fermei cu pajiște.

(4) Fiecare fermă cu pajiște ține un registru de fertilizare pentru fiecare an calendaristic. Acesta este înaintat autorității competente până la data de 31 martie a următorului an calendaristic. Registrul de fertilizare cuprinde următoarele elemente:

(a) suprafețele cultivate;

(b) numărul și tipul de animale;

(c) producția de gunoi de grajd per animal;

(d) cantitatea de îngrășăminte care provin din afara fermei cu pajiște;

(e) cantitatea de gunoi de grajd furnizată contractanților și, prin urmare, neutilizată în ferma cu pajiște și numele contractanților respectivi.

(5) Fiecare fermă cu pajiște efectuează o analiză a conținutului de azot și de fosfor din sol pentru fiecare zonă omogenă a fermei, cel puțin o dată la patru ani, luând în considerare rotația culturilor și caracteristicile solului. Este necesar să se efectueze cel puțin o analiză la fiecare cinci hectare de teren. Pe baza acestei analize se aplică planul de fertilizare al fermei și măsurile corective.

(6) În cazul în care pajiștea este arată pentru reinnoire, standardul de împrăștiere a azotului se reduce cu 50 kg de azot pe hectar după data de 31 mai a fiecărui an calendaristic. În cazul în care pajiștea este arată pentru cultivarea porumbului, standardul de împrăștiere a azotului pentru porumb se reduce cu 65 kg de azot pe hectar.

(7) În cazul în care rotația culturilor include plante leguminoase sau alte plante care fixează azotul atmosferic, cantitatea de îngrășăminte împrăștiate se reduce în mod corespunzător.

(8) Gunoiul de grajd nu se împrășteie toamna, înainte de cultivarea ierbii.

*Articolul 8***Condiții privind gestionarea terenurilor în fermele cu pajiște care beneficiază de o derogare**

- (1) În zonele poluate cu nutrienți, suprafețele cultivate anterior cu porumb se cultivă cu iarbă sau cu alte culturi care asigură acoperirea solului în timpul iernii.
- (2) Culturile de captare nu se ară înainte de data de 1 februarie.
- (3) În zonele poluate cu nutrienți, iarba se ară numai primăvara, cu excepția situațiilor în care:
 - (a) se reinnoiesc pajiștile, caz în care aratul se poate realiza până la 31 august cel târziu;
 - (b) se plantează bulbi de flori, caz în care aratul se poate realiza toamna.
- (4) Pajiștile arate de pe toate tipurile de sol se înlocuiesc imediat cu o cultură cu un necesar ridicat de azot, iar fertilizarea se bazează pe o analiză a solului privind azotul mineral și alți parametri de referință pentru estimarea emisiilor de azot generate de mineralizarea materiei organice a solului.

*Articolul 9***Condiții privind reducerea emisiilor de amoniac pentru a diminua depunerile de nutrienți și în apă**

- (1) În cazul fermelor cu pajiște care beneficiază de o autorizație acordată în temeiul articolului 6, se aplică următoarele condiții:
 - (a) pe pajiștile de pe soluri nisipoase și de loess, dejecțiile lichide se împrăștie prin injectare la mică adâncime;
 - (b) pe pajiștile de pe soluri argiloase și de turbă, dejecțiile lichide se împrăștie prin injectare la mică adâncime cu un injector de dejecții lichide cu patine, cu o rată de diluție de 2:1 a dejecțiilor lichide în apă, sau cu un injector cu discuri;
 - (c) dejecțiile lichide nu se împrăștie cu un injector cu patine în cazul în care temperatura exterioară este mai mare sau egală cu 20 °C;
 - (d) pe terenul arabil, dejecțiile lichide se împrăștie prin injectare sau se introduc în sol imediat după împrăștiere printr-o singură trecere;
 - (e) dejecțiile solide se introduc în sol imediat după împrăștiere prin maximum două treceri.
- (2) Țările de Jos oferă cursuri de formare privind măsurile de reducere a emisiilor de amoniac tuturor fermierilor care exploatează pajiști ce fac obiectul unei autorizații. Prima formare trebuie să aibă loc înainte de 31 decembrie 2023.

*Articolul 10***Monitorizare**

- (1) Autoritățile competente se asigură că se întocmesc hărți care să indice procentul:
 - (a) de ferme cu pajiște din fiecare localitate care fac obiectul autorizațiilor;
 - (b) de animale din fiecare localitate care fac obiectul autorizațiilor;
 - (c) de teren agricol din fiecare localitate care face obiectul autorizațiilor.

Aceste hărți se actualizează în fiecare an.

- (2) Autoritățile competente instituie și mențin o rețea de monitorizare pentru prelevarea de probe din apa din sol, din cursurile de apă, din apele subterane de mică adâncime și din apa de scurgere la punctele de monitorizare din fermele cu pajiște care fac obiectul unei autorizații. Această rețea de monitorizare furnizează date privind concentrația de nitrați și de fosfați din apa care trece din rizosferă în apele subterane și în sistemul apelor de suprafață.

- (3) Rețeaua de monitorizare cuprinde cel puțin 300 de ferme care fac obiectul autorizațiilor și care sunt reprezentative pentru fiecare tip de sol (argilos, de turbă, nisipos, de loess nisipos), pentru fiecare nivel de poluare, pentru practicile de fertilizare și pentru rotația culturilor. Componența rețelei de monitorizare nu se modifică în perioada de aplicabilitate a prezentei decizii.
- (4) Autoritățile competente monitorizează:
- (a) apa din rizosferă, apele de suprafață și apele subterane;
- (b) progresele înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor de calitate a apei în ceea ce privește concentrațiile de nitrați și de fosfați, astfel cum se specifică în Directiva 91/676/CEE și în planul neerlandez de management al bazinelor hidrografice adoptat în contextul Directivei 2000/60/CE în zonele poluate cu nutrienți.
- (5) Țările de Jos furnizează Comisiei date privind concentrațiile de nitrați din apele de suprafață și din apele subterane, precum și privind concentrațiile de fosfați din apele de suprafață și starea trofică a acestor ape, atât în condițiile existenței derogării, cât și în lipsa acesteia.

Articolul 11

Controale și inspecții

- (1) Autoritățile competente efectuează controale administrative cu privire la toate cererile de autorizare, pentru a evalua dacă se respectă condițiile prevăzute la articolele 7, 8 și 9. În cazul în care se demonstrează că aceste condiții nu sunt îndeplinite, autoritățile competente resping cererea, iar solicitantul este informat cu privire la motivele refuzului.

Autoritățile competente efectuează controale administrative pentru cel puțin 5 % dintre fermele cu pajiște care fac obiectul autorizațiilor, în ceea ce privește utilizarea terenurilor, efectivul de animale și producția de gunoi de grajd.

- (2) Pe baza analizei riscurilor, autoritățile competente stabilesc un program de inspecții pe teren la fermele cu pajiște care fac obiectul autorizațiilor, care se desfășoară cu o frecvență corespunzătoare. Programul ia în considerare rezultatele controalelor din anii precedenți, rezultatele controalelor generale aleatorii privind legislația de transpunere a Directivei 91/676/CEE, precum și orice altă informație care ar putea indica nerespectarea condițiilor prevăzute la articolele 7, 8 și 9 din prezenta decizie.

Inspecțiile pe teren se efectuează în cel puțin 5 % dintre fermele cu pajiște care fac obiectul autorizațiilor, pentru a evalua dacă se respectă condițiile prevăzute la articolele 7, 8 și 9. Aceste inspecții sunt completate de inspecțiile și controalele menționate la articolul 4 alineatul (6).

- (3) În cazul în care, în orice an, se stabilește că o fermă cu pajiște care face obiectul unei autorizații nu a îndeplinit condițiile prevăzute la articolele 7, 8 și 9, titularul autorizației este sancționat în conformitate cu normele naționale și nu este eligibil pentru obținerea unei autorizații în anul următor.

- (4) Autorităților competente li se acordă competențele și mijloacele necesare pentru a verifica respectarea condițiilor pentru acordarea unei autorizații în temeiul prezentei decizii.

Articolul 12

Raportare

- (1) În fiecare an, până la data de 30 iunie cel târziu, autoritățile competente înaintează Comisiei un raport care conține următoarele informații:
- (a) date referitoare la fertilizare în toate fermele cu pajiște care fac obiectul unor autorizații în temeiul articolului 6, inclusiv informații privind producția și tipurile de sol;
- (b) tendințele în ceea ce privește numărul de animale pentru fiecare categorie de animale din Țările de Jos și din fermele cu pajiște care fac obiectul unei autorizații;
- (c) tendințele producției naționale de gunoi de grajd, în ceea ce privește conținutul de azot și de fosfat al acestuia;
- (d) punerea în aplicare a condițiilor generale prevăzute la articolul 4;

- (e) hărțile menționate la articolul 10 alineatul (1);
 - (f) rezultatele monitorizării apelor subterane și de suprafață în ceea ce privește concentrațiile de nitrați și de fosfat și eutrofizarea, inclusiv informații privind tendințele calității apei pentru apele subterane și apele de suprafață, atât în cazurile supuse derogării, cât și în celelalte cazuri, precum și impactul derogărilor asupra calității apei, astfel cum se menționează la articolul 10 alineatele (4) și (5);
 - (g) o evaluare, pe baza controalelor efectuate la nivel de fermă, a modului în care sunt puse în aplicare condițiile de autorizare prevăzute la articolele 7, 8 și 9, precum și informații privind fermele care nu respectă cerințele, pe baza rezultatelor controalelor administrative și ale inspecțiilor menționate la articolul 11;
 - (h) informații privind punerea în aplicare a strategiei consolidate de asigurare a respectării legislației, menționată la articolul 4, cu raportarea specifică a fiecăruia dintre elementele menționate la articolul 4 alineatul (6).
- (2) Datele spațiale incluse în raport, menționate la alineatul (1), respectă, dacă este cazul, dispozițiile Directivei 2007/2/CE. La colectarea datelor necesare, Țările de Jos utilizează, dacă este cazul, informațiile generate în cadrul Sistemului integrat de administrare și control instituit în temeiul articolului 67 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Articolul 13

Perioadă de aplicare

Prezenta decizie se aplică până la 31 decembrie 2025.

Articolul 14

Destinatar

Prezenta decizie se adresează Regatului Țărilor de Jos.

Adoptată la Bruxelles, 30 septembrie 2022.

Pentru Comisie
Virginijus SINKEVIČIUS
Membru al Comisiei

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2022/2070 A COMISIEI**din 26 octombrie 2022****de a nu suspenda taxele antidumping definitive la importurile de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1688**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 14 alineatul (4),

după consultarea comitetului instituit prin articolul 15 alineatul (2) din regulamentul menționat,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

- (1) La 8 octombrie 2019, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1688 ⁽²⁾ (denumit în continuare „regulamentul inițial”), Comisia a instituit taxe antidumping definitive la importurile de amestecuri de uree și azotat de amoniu (denumite în continuare „UAN” sau „produsul în cauză”) originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (denumite în continuare „țările în cauză”).
- (2) În mai 2021, Copa-Cogeca (denumit în continuare „solicitantul”), o asociație de utilizatori ai produsului în cauză, a prezentat informații referitoare la o presupusă modificare temporară a condițiilor de piață care a avut loc după instituirea măsurilor definitive. Perioada de investigație inițială (denumită în continuare „PI inițială”) a fost cuprinsă între 1 iulie 2017 și 30 iunie 2018. Solicitantul a susținut că o astfel de modificare temporară ar justifica suspendarea taxelor antidumping în vigoare în prezent, în conformitate cu articolul 14 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/1036. Alte asociații, și anume AGBP (Association Générale des Producteurs de Blé) și Interore (International Ore & Fertilizer Belgium SA) au furnizat, de asemenea, elemente de probă în sprijinul suspendării taxelor antidumping. Aceste observații nu conțineau toate elementele de probă relevante care să permită Comisiei să continue analiza. Comisia a colaborat cu solicitantul pentru a colecta elemente de probă suplimentare în sprijinul afirmației sale privind o modificare temporară a condițiilor de piață.
- (3) La 16 noiembrie 2021, având în vedere elementele de probă disponibile, Comisia a decis să solicite AGBP, Copa-Cogeca și Fertilizers Europe să furnizeze informații suplimentare referitoare la perioada ulterioară perioadei de investigație inițiale și, mai precis, informații privind prețurile, cererea la nivelul Uniunii și performanța industriei din Uniune în cursul celui de al treilea trimestru al anului 2021, pentru a examina și a evalua impactul, dacă este cazul, al presupuselor modificări ale circumstanțelor de pe piața Uniunii și probabilitatea reluării prejudiciului ca urmare a suspendării.
- (4) În urma acestor observații, Copa-Cogeca (care a inclus unele dintre argumentele invocate de AGBP) și industria din Uniune au avut posibilitatea de a prezenta observații.
- (5) Pe baza informațiilor de mai sus, Comisia a examinat dacă o astfel de suspendare era justificată. Elementele luate în considerare sunt rezumate mai jos.
- (6) La 20 iulie 2022, Comisia a comunicat constatările sale către AGBP, Interore, Copa-Cogeca și Fertilizers Europe. Tuturor părților li s-a acordat o perioadă în cursul căreia au putut formula observații cu privire la această comunicare. Au fost primite observații din partea Interore, Copa-Cogeca și Fertilizers Europe.

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1688 al Comisiei din 8 octombrie 2019 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (JO L 258, 9.10.2019, p. 21).

2. EXAMINAREA CONDIȚIILOR DE PIAȚĂ MODIFICATE

- (7) Articolul 14 alineatul (4) din regulamentul de bază prevede că, în interesul Uniunii, măsurile antidumping pot fi suspendate în cazul în care condițiile de piață s-au schimbat temporar într-o asemenea măsură încât este puțin probabil ca prejudiciul să reapară ca urmare a unei astfel de suspendări. Comisia va examina aceste elemente în continuare.

2.1. Analiza modificărilor condițiilor de piață

- (8) Presupusele modificări temporare ale condițiilor de piață au constat într-o penurie de aprovizionare pe piața Uniunii, deoarece volumul importurilor a scăzut, iar industria din Uniune și-a redus producția. Dezechilibrul temporar dintre cerere și ofertă a condus la o creștere bruscă a prețurilor. Analiza a acoperit două părți, și anume, în primul rând, o comparație între condițiile de piață din PI inițială și din 2021 și, în al doilea rând, o actualizare a celor mai recente evoluții din 2022 pentru care au fost disponibile date.
- (9) De la instituirea măsurilor, statisticile Eurostat care acoperă perioada până la sfârșitul anului 2021 au indicat o scădere bruscă a importurilor de UAN. Importurile din țările în cauză au scăzut cu 69 % în comparație cu PI inițială și au fost înlocuite doar parțial cu importurile din alte țări. Acest lucru a dus la o scădere a importurilor din toate țările de origine cu aproape 60 % în comparație cu volumul importat în PI inițială. Cota de piață a importurilor a scăzut, de asemenea, de la 43 % la 19 %, pe baza ipotezei că cererea din Uniune a rămas stabilă, astfel cum a afirmat Copa-Cogeca. Acest lucru a creat un deficit de aprovizionare de 1,14 milioane de tone, dacă se compară perioada de investigație inițială cu anul 2021.
- (10) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor, Copa-Cogeca a subliniat că importurile au crescut în prima jumătate a anului 2022 cu peste 250 % în comparație cu prima jumătate a anului 2021. Partea a observat că această creștere a coincis cu o scădere dramatică a producției din Uniune din cauza factorilor prezențați mai jos. În ceea ce privește importurile, datele de care dispune Comisia confirmă această creștere.

Tabelul 1

Volumul importurilor

(în mii de tone)

	PI (1 iulie 2017-30 iunie 2018)	2018	2019	2020	2021 semestrul 1	2021 semestrul 2	2022 semestrul 1
Toate importurile	1 927	1 998	1 322	1 027	294	499	753
Importurile din Trinidad și Tobago	368	361	401	418	172	217	332
Importurile din Rusia	613	688	314	90	15	130	320
Importurile din Statele Unite ale Americii	742	890	222	-	-	-	37
Alte importuri	204	59	385	519	107	152	64

Sursă: regulamentul inițial, Eurostat.

- (11) În ceea ce privește posibilele evoluții viitoare ale importurilor, Comisia a observat că Statele Unite ale Americii (denumite în continuare „SUA”) par să își fi concentrat vânzările de UAN pe piața internă începând din 2020. Importurile din Trinidad și Tobago nu par să fie afectate de instituirea, în octombrie 2019, a măsurilor antidumping definitive. Acestea au continuat să intre în Uniune în cantități semnificative. În 2021, aceste importuri au reprezentat 50 % (389 000 de tone) din totalul importurilor în Uniune. În primele patru luni ale anului 2022, Trinidad și Tobago a exportat în Uniune peste 234 000 de tone, ceea ce reprezintă cu 54 % mai mult decât în aceeași perioadă a anului trecut (aproximativ 152 000 de tone). Astfel, se pare că UAN din Trinidad și Tobago continuă, într-adevăr, să intre în Uniune în cantități semnificative.

- (12) În ceea ce privește importurile din Rusia, anunțurile și sancțiunile ne-au oferit motive să credem că o eventuală creștere a importurilor de UAN din Rusia ar fi foarte puțin probabilă. Într-adevăr, la 4 martie 2022, Ministerul Comerțului și Industriei din Rusia a anunțat că „recomand[ă] producătorilor ruși să suspende temporar exporturile de îngrășăminte rusești până când transportatorii vor relua lucrările (regulate) și vor oferi garanții că exporturile de îngrășăminte rusești vor fi finalizate în întregime.”⁽³⁾
- (13) În plus, principalii acționari ai unor producători ruși majori de UAN, cum ar fi dl. Melnichenko din cadrul EuroChem și directorul general al acestei societăți, Vladimir Rashevsky, domnul Mazepin din cadrul Uralchem și domnul Moshe Kantor din cadrul ACRON se află pe lista de sancțiuni a UE. Deși sancțiunile individuale nu au afectat în mod direct aceste societăți din Rusia, este posibil ca ele să aibă un impact potențial asupra importurilor provenite din Rusia. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că importurile din Rusia au continuat la niveluri foarte semnificative (practic fără declin) în 2022. Într-adevăr, în prima jumătate a anului 2022, importurile au crescut până la nivelurile importurilor din 2019. Numai în iunie 2022, volumul importurilor din Rusia a fost mai mare decât în prima jumătate a anului 2021.
- (14) Belarus a reprezentat o altă sursă de importuri în Uniune, dar aceasta a fost, de asemenea, întreruptă din cauza faptului că principalul producător belarus, Grodno Azot, figurează pe lista de sancțiuni a UE începând cu 2 decembrie 2021.
- (15) La 12 martie 2022, ministrul ucrainean al Politicii Agrare Roman Leschenko a anunțat, de asemenea, interzicerea exporturilor de îngrășăminte, inclusiv de UAN.
- (16) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că se poate preconiza în mod rezonabil că Trinidad și Tobago va rămâne principala sursă de importuri de UAN în Uniune.
- (17) Dacă se analizează datele pentru 2021, având în vedere reducerea importurilor și cererea stabilă estimată în considerentul 9, industria din Uniune ar fi trebuit să își crească vânzările cu aproximativ 31 % în comparație cu vânzările sale din PI inițială, ceea ce ar corespunde unei cantități suplimentare de 821 000 de tone. Cu toate acestea, potrivit informațiilor colectate cu privire la aprovizionarea industriei din Uniune, în timp ce producția a crescut substanțial în urma instituirii măsurilor, această creștere nu a fost suficientă pentru a compensa pe deplin scăderea importurilor. Vânzările industriei din Uniune pe piața Uniunii au crescut în medie cu aproximativ 17 %, ceea ce corespunde unei cantități de aproximativ 450 000 de tone. Având în vedere că, astfel cum se menționează în considerentul 9, cererea de UAN din Uniune a rămas relativ stabilă de la PI inițială, deficitul de aprovizionare creat de volumul mai mic al importurilor nu este acoperit în totalitate de creșterea vânzărilor industriei din Uniune, ceea ce a condus la un dezechilibru estimat între cerere și ofertă de aproximativ 371 000 de tone în 2021.
- (18) În ceea ce privește datele pentru 2022, astfel cum au fost furnizate de Copa-Cogeca în observațiile sale privind comunicarea constatărilor, industria din Uniune pare să își fi redus în mod dramatic producția. Deficitul de aprovizionare creat a fost prea mare pentru a putea fi compensat de creșterea importurilor în prima jumătate a anului 2022, discutată în considerentul 10 de mai sus.
- (19) Prin urmare, se poate concluziona că, după investigația inițială, a existat un dezechilibru temporar între cerere și ofertă pe piața Uniunii.
- (20) Prețul de piață al UAN din Uniune („prețul UAN”) a fost stabilit utilizând prețul mediu al UAN 30 franco rezervor practicat la Rouen, care este cel mai recunoscut preț de piață reprezentativ din Europa, iar Franța este cea mai mare țară consumatoare de UAN din Uniunea Europeană. Prețul UAN din Uniune a crescut brusc în a doua jumătate a anului 2021. Prețurile au crescut de peste două ori în aceste șase luni și au fost în decembrie 2021 de aproape patru ori mai mari decât în cursul PI inițială. Prețul mediu al UAN, care a fost de 154 EUR/tonă în cursul PI inițiale, a ajuns la 598 EUR/tonă în decembrie 2021.
- (21) Principalul motiv pentru această creștere a prețurilor pare să fie creșterea prețurilor gazelor naturale care, potrivit informațiilor colectate de la producătorii din Uniune, a reprezentat o proporție substanțială din costurile de producție ale UAN. De la PI inițială, prețurile medii ale gazelor naturale în Uniune au crescut cu aproape 400 %, de la 6,53 USD/MMBtu⁽⁴⁾ la 32,23 USD/MMBtu în ultimul trimestru al anului 2021.

⁽³⁾ <https://www.reuters.com/article/ukraine-crisis-russia-fertilizers-idINL2N2V71JG>

⁽⁴⁾ MMBtu: milioane de unități termice britanice.

- (22) Prețurile importurilor de UAN au înregistrat, de asemenea, o creștere, dar într-o măsură mai mică decât prețurile industriei din Uniune. În cursul anului 2021, prețurile din Trinidad și Tobago și Rusia au fost în mod constant mai mici decât prețurile de piață publicate ale UAN. În primele două trimestre ale anului 2022, acest lucru este valabil în continuare, cu excepția Trinidad și Tobago, care a depășit cu puțin prețurile de piață ale UAN publicate în al doilea trimestru al anului 2022.

Tabelul 2

Prețurile de import și prețurile UAN 30 franco rezervor la Rouen publicate

(în EUR)

	PI (1 iulie 2017-30 iunie 2018)	2021 T1	2021 T2	2021 T3	2021 T4	2022 T1	2022 T2
Importurile din Trinidad și Tobago	140	166	229	222	323	569	700
Importurile din Rusia	126	147	N/A	269	302	483	451
Importurile din Statele Unite ale Americii	124	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	653
Alte importuri	129	164	220	253	303	577	547
UAN 30 franco rezervor la Rouen (Franța)	154	255	237	318	591	695	689

Sursă: regulamentul inițial, Eurostat și Fertecon.

- (23) Astfel cum s-a menționat în considerentele 17 și 18, oferta de pe piața UE nu a fost în măsură să facă față cererii estimate a fi relativ stabilă. Acest lucru, împreună cu o creștere semnificativă a costurilor materiilor prime, a condus probabil la o creștere a prețurilor.
- (24) Această creștere a prețului UAN reprezintă o povară financiară pentru utilizatori, deoarece UAN nu poate fi înlocuit cu ușurință cu alte îngrășăminte azotate. UAN este lichid, iar fermierii care cumpără UAN sunt într-o situație de blocaj din cauza echipamentelor necesare pentru distribuirea acestui lichid. Fermierii care utilizează alte îngrășăminte azotate au nevoie de echipamente diferite. În plus, cantitatea de UAN de care au nevoie fermierii nu este elastică. În timpul ciclului vegetal, fermierii dispun de o anumită flexibilitate cu privire la momentul utilizării UAN, dar nu pot reduce prea mult cantitatea totală de UAN fără a risca recolta și scăderea calității.
- (25) Pe baza motivelor expuse mai sus, Comisia a concluzionat că există o schimbare temporară a condițiilor pieței de la PI inițială, în sensul că oferta nu satisface cererea și prețurile mai mari.
- (26) În urma comunicării constatărilor, Interore și Copa-Cogeca și-au reiterat afirmația potrivit căreia, din cauza prețurilor ridicate ale gazelor din Uniune, industria din Uniune nu și-a crescut producția pentru a înlocui importurile și, prin urmare, utilizatorii de UAN au avut nevoie de importurile din SUA și Trinidad și Tobago. În plus, Copa-Cogeca a susținut că există o lipsă de concurență pe piața Uniunii.
- (27) Astfel cum se menționează în considerentul 25, Comisia a recunoscut că oferta nu a putut satisface cererea și prețurile UAN au crescut. Întrucât Copa-Cogeca nu a adus niciun element de probă care să susțină lipsa concurenței, această afirmație a fost respinsă.

3. PROBABILITATEA REAPARIȚIEI PREJUDICIULUI

- (28) Analiza informațiilor suplimentare solicitate de Comisie societății Fertilizers Europe, care a fost reclamantul în cadrul investigației inițiale, pentru a examina dacă este puțin probabil ca prejudiciul să reapară ca urmare a suspendării, în conformitate cu articolul 14 alineatul (4) din regulamentul de bază, a arătat că industria din Uniune se află încă într-o situație prejudiciabilă.

- (29) În pofida creșterii prețurilor UAN, creșterea paralelă a prețurilor gazelor naturale a avut un impact negativ major asupra rentabilității industriei din Uniune. Fertilizers Europe a furnizat date pentru primele trei trimestre ale anului 2021 privind costurile UAN vândute, prețurile franco fabrică, precum și cifrele privind rentabilitatea pentru producătorii din Uniune, reprezentând 65 % din industria din Uniune. Aceste date au arătat o tendință clară de scădere a rentabilității, ceea ce a dus la pierderi de - 9 % în medie în al treilea trimestru al anului 2021.
- (30) Pentru a-și actualiza constatările, Comisia a efectuat, de asemenea, simulări privind evoluția rentabilității industriei din Uniune, în cazul în care măsurile actuale ar fi suspendate. Această actualizare a fost realizată prin utilizarea tendințelor prețurilor gazelor naturale (de departe cel mai mare factor de cost) și ale prețului UAN între primul trimestru al anului 2021 și al doilea trimestru al anului 2022. Aceste tendințe au fost utilizate pentru a actualiza costurile reale de producție și cifra de afaceri corespunzătoare a industriei din Uniune pentru a reflecta situația acestora până în al doilea trimestru al anului 2022. Această actualizare a arătat că situația deficitară a industriei din Uniune în al treilea trimestru al anului 2021 a continuat în prima jumătate a anului 2022.
- (31) În plus, pe baza observațiilor privind comunicarea constatărilor, este clar că situația reală a industriei din Uniune este mai gravă decât se preconizase pe baza simulării. Deși simularea a presupus o producție și vânzări constante ale industriei din Uniune, o prăbușire a producției și a vânzărilor industriei din Uniune în 2022, astfel cum a fost prezentată de Copa-Cogeca, nu ar face decât să agraveze situația industriei din Uniune. Motivul este evoluția prețurilor gazelor naturale și a prețurilor UAN. Prețul UAN a evoluat pozitiv pentru o perioadă și a atins nivelul maxim în martie 2022 (875 EUR/tonă). Prețul UAN a început apoi să scadă, ajungând la 595 EUR/tonă în iunie 2022. Comisia nu are niciun indiciu că prețurile UAN vor crește în lunile următoare. În schimb, prețurile gazelor naturale au rămas la un nivel ridicat în ultimul trimestru al anului 2021 și în primele două trimestre ale anului 2022 (în medie 32,34 USD/MMBtu). Deși în luna mai s-a înregistrat o scădere a prețurilor gazelor naturale (29,8 USD/MMBtu), acestea au fost în creștere ulterior. În iunie, acestea s-au situat din nou la 34,4 USD/MMBtu, iar perspectivele indică o creștere și mai substanțială la prețuri de peste 50 USD/MMBtu ⁽⁵⁾.
- (32) În aceste condiții, producătorii din Uniune nu numai că nu au fost în măsură să crească producția pentru a compensa pe deplin importurile pierdute în 2021, ci au trebuit să limiteze și mai mult producția, după cum reiese dintr-o serie de închideri parțiale ale liniilor de producție. În observațiile sale privind comunicarea constatărilor, Copa-Cogeca însăși a remarcat că prețurile UAN din septembrie 2022 nu au fost în măsură să acopere costul gazelor necesare pentru a produce UAN. Având în vedere că doar o parte din costurile variabile depășesc deja prețurile de vânzare ale UAN pe piața Uniunii și costurile fixe pe unitate de producție au crescut în mod semnificativ din cauza scăderii producției, este de necontestat faptul că industria din Uniune a suferit în continuare un prejudiciu important.
- (33) În urma comunicării constatărilor, Fertilizers Europe a reiterat faptul că se preconiza că prețul gazelor în Uniune va rămâne ridicat în al patrulea trimestru al anului 2022 și că industria din Uniune se aștepta să sufere un prejudiciu din cauza importurilor.
- (34) În urma comunicării constatărilor, în cursul unei audieri, Copa-Cogeca a afirmat că, pentru evaluarea probabilității de reapariție a prejudiciului, Comisia ar trebui să analizeze vânzările și rentabilitatea industriei din Uniune după solicitarea inițială a Copa-Cogeca, și anume începând din iulie 2021.
- (35) În acest sens, Comisia a observat că o decizie de suspendare a măsurilor antidumping nu poate fi un exercițiu static. Piața de UAN din Uniune s-a dovedit a fi foarte volatilă în perioada ulterioară solicitării inițiale a Copa-Cogeca, afectând evaluarea condițiilor de piață modificate și probabilitatea reapariției prejudiciului. Prin urmare, informațiile furnizate inițial de Copa-Cogeca au fost considerate depășite și s-a considerat că sunt necesare informații suplimentare. Informațiile suplimentare obținute de la industria din Uniune au arătat că producătorii din Uniune au suferit pierderi financiare. Într-adevăr, Copa-Cogeca a recunoscut că industria din Uniune a suferit un prejudiciu în 2022. În observațiile sale privind comunicarea constatărilor, Copa-Cogeca însăși observă că „[î]n ceea ce privește industria din Uniune [...], vânzările sale ar fi trebuit să scadă dramatic în 2022” și că „[î]n condițiile actuale de piață, nu este, prin urmare, profitabil să se prelucreze gazele naturale în UAN. Prin urmare, este logic ca aproape toate instalațiile de UAN din UE să fi fost inactive.”

⁽⁵⁾ Pe baza prețului TTF Gas futures din Țările de Jos, care este prețul de livrare la Title Transfer Facility. TTF din Țările de Jos este, de asemenea, indicele bursier utilizat de Banca Mondială pentru a calcula prețul istoric al gazelor.

- (36) În plus, în cursul unei audieri, Copa-Cogeca a susținut o lipsă de transparență și de reprezentativitate a datelor privind rentabilitatea furnizate de industria din Uniune. Astfel cum se menționează în considerentul 29, Comisia a obținut date care arată o situație deficitară a producătorilor cooperanți din Uniune, care reprezintă majoritatea producției din Uniune. Această cifră a profitabilității s-a bazat pe cifra de afaceri și pe costurile UAN ale producătorilor din Uniune. Întrucât aceste informații au fost confidențiale, a putut fi divulgată doar o cifră agregată pentru toți producătorii cooperanți din Uniune. În plus, astfel cum s-a menționat în considerentele 32 și 35 de mai sus, Copa-Cogeca însăși nu pare să conteste faptul că industria din Uniune suferă un prejudiciu important.
- (37) În urma comunicării constatărilor, Copa-Cogeca a susținut că o continuare a măsurilor ar fi împotriva interesului Uniunii și ar avea un efect negativ asupra producției de alimente din Uniune. Comisia a reamintit că, în temeiul articolului 14 alineatul (4) din regulamentul de bază, măsurile pot fi suspendate în interesul Uniunii numai în cazul în care este puțin probabil ca prejudiciul să reapară ca urmare a suspendării. Având în vedere situația industriei din Uniune în septembrie 2022, astfel cum a recunoscut Copa-Cogeca în observațiile sale privind comunicarea constatărilor rezumate în considerentele 32 și 35 de mai sus, industria din Uniune a continuat să înregistreze pierderi financiare și, prin urmare, este probabil ca prejudiciul să se agraveze în cazul în care măsurile ar fi suspendate, condițiile de suspendare nu au fost îndeplinite, iar Comisia nu a considerat necesar să evalueze interesul Uniunii în temeiul articolului 14 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- (38) Copa-Cogeca a susținut că măsurile de protecție nu sunt necesare, având în vedere că industria din Uniune nu este în măsură să producă UAN în prezent, deoarece prețul gazelor este mult mai mare decât prețul UAN și, în consecință, producția de UAN din Uniune a scăzut considerabil.
- (39) Cu toate acestea, Comisia a observat că Copa-Cogeca a furnizat date care arată că există încă producție de UAN în Uniune și că industria din Uniune suferă un prejudiciu important. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

4. CONCLUZIE

- (40) Condițiile de piață s-au schimbat temporar, în sensul că nu există o ofertă suficientă de UAN pe piața Uniunii la prețuri accesibile pentru a satisface cererea constantă. Acest lucru se datorează în principal faptului că importurile de UAN au scăzut în mod semnificativ, iar producătorii din Uniune nu pot compensa pe deplin volumele de import pierdute, din cauza unei creșteri semnificative a costului de producție.
- (41) Într-adevăr, factorii care stau la baza prețurilor record actuale ale UAN sunt prețurile actuale record ale gazelor naturale. Gazele sunt principala materie primă pentru producția de UAN. Aceste prețuri extreme ale gazelor au determinat pierderile industriei din Uniune în al treilea trimestru al anului 2021. Această creștere a costurilor nu a putut fi transferată clienților din două motive. În primul rând, din cauza flexibilității menționate în considerentul 24, fermierii au decis să amâne achiziționarea de UAN pentru sezonul de fertilizare (primăvara). În al doilea rând, din cauza presiunii continue asupra prețurilor exercitate de importuri, astfel cum se arată în tabelul 2 de mai sus. În plus, astfel cum au recunoscut părțile, în condițiile actuale ale pieței, industria din Uniune nu este în măsură să producă și să vândă UAN cu profit și, prin urmare, o parte semnificativă a capacității sale de producție este neutilizată. Există, de asemenea, indicii că suspendarea ar agrava și mai mult situația industriei din Uniune. Importurile la prețuri de dumping din țările în cauză, în special din Trinidad și Tobago, ar conduce la o presiune suplimentară asupra prețurilor industriei din Uniune și la riscul aferent de erodare a prețurilor pe piața Uniunii.
- (42) Având în vedere că examinarea evoluțiilor ulterioare PI a arătat că industria din Uniune suferă în continuare de pe urma unei situații prejudiciabile, Comisia nu a putut concluziona că condițiile de piață s-au schimbat temporar într-o asemenea măsură încât este puțin probabil ca prejudiciul să reapară ca urmare a unei suspendări în temeiul articolului 14 alineatul (4) din regulamentul de bază. Prezenta decizie nu aduce atingere dreptului Comisiei de a lua o decizie în temeiul articolului 14 alineatul (4) din regulamentul de bază, în cazul în care situația se va schimba în viitor.
- (43) Prin urmare, Comisia a decis să nu suspende taxele antidumping definitive la importurile de amestecuri de uree și azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1688,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Condițiile de suspendare a taxei antidumping definitive instituite prin articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1688 privind importurile de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii în conformitate cu articolul 14 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/1036 nu sunt îndeplinite.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 26 octombrie 2022.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

DECIZIA (UE) 2022/2071 A BĂNCII CENTRALE EUROPENE**din 20 octombrie 2022****privind dispoziții tranzitorii pentru aplicarea rezervelor minime obligatorii de către Banca Centrală Europeană în urma introducerii euro în Croația (BCE/2022/36)**

COMITETUL EXECUTIV AL BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolul 19.1 și articolul 46.2 prima liniuță,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2531/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind aplicarea rezervelor minime obligatorii de către Banca Centrală Europeană ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2532/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 cu privire la atribuțiile Băncii Centrale Europene în materie de sancțiuni ⁽²⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană ⁽³⁾, în special articolul 5 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2021/378 al Băncii Centrale Europene din 22 ianuarie 2021 privind aplicarea rezervelor minime obligatorii (BCE/2003/1) ⁽⁴⁾,

având în vedere Regulamentul (UE) 2021/379 al Băncii Centrale Europene din 22 ianuarie 2021 privind posturile din bilanț ale instituțiilor de credit și ale sectorului instituții financiare monetare (BCE/2021/2) ⁽⁵⁾,

întrucât:

- (1) Ca urmare a adoptării monedei euro de către Croația la 1 ianuarie 2023, instituțiile situate în Croația vor fi supuse obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii începând cu această dată, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/378 (BCE/2021/1).
- (2) Integrarea acestor entități în sistemul rezervelor minime obligatorii al Eurosistemului necesită adoptarea unor dispoziții tranzitorii pentru a asigura integrarea armonioasă a acestora, fără crearea unor sarcini disproporționate pentru instituțiile din statele membre a căror monedă este euro, inclusiv Croația.
- (3) Articolul 5 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene implică faptul că BCE, sprijinită de băncile centrale naționale, culege informațiile statistice necesare, fie de la autoritățile naționale competente, fie direct de la agenții economici, inclusiv în scopul de a asigura efectuarea la timp a pregătirilor necesare în domeniul statisticii în vederea adoptării euro de către un stat membru,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

*Articolul 1***Definiții**

În sensul prezentei decizii, se aplică definițiile prevăzute la articolul 2 din Regulamentul (UE) 2021/378 (BCE/2021/1).

⁽¹⁾ JO L 318, 27.11.1998, p. 1.

⁽²⁾ JO L 318, 27.11.1998, p. 4.

⁽³⁾ JO L 318, 27.11.1998, p. 8.

⁽⁴⁾ JO L 73, 3.3.2021, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 73, 3.3.2021, p. 16.

Articolul 2

Dispoziții tranzitorii pentru instituțiile situate în Croația

- (1) Prin derogare de la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2021/378 (BCE/2021/1), se stabilește o perioadă de aplicare tranzitorie cuprinsă între 1 ianuarie 2023 și 7 februarie 2023 pentru instituțiile situate în Croația.
- (2) Baza de calcul a rezervelor minime obligatorii pentru fiecare instituție situată în Croația pentru perioada de aplicare tranzitorie se definește pe baza bilanțului instituției respective la 31 octombrie 2022. Hrvatska narodna banka solicită instituțiilor situate în Croația să raporteze baza lor de calcul a rezervelor minime obligatorii în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/379 (BCE/2021/2). Hrvatska narodna banka solicită instituțiilor situate în Croația care beneficiază de derogarea prevăzută la articolul 9 alineatul (1) sau (2) din Regulamentul (UE) 2021/379 (BCE/2021/2) să determine baza de calcul a rezervelor minime obligatorii pentru perioada de aplicare tranzitorie pe baza bilanțului acestora la 30 septembrie 2022.
- (3) Cu privire la perioada de aplicare tranzitorie, rezervele minime obligatorii ale unei instituții situate în Croația sunt calculate de către aceasta sau de către Hrvatska narodna banka. Partea care calculează rezervele minime obligatorii transmite aceste calcule celeilalte părți, acordându-i acesteia o perioadă de timp suficientă pentru a le verifica și a transmite revizuirile. Rezervele minime obligatorii calculate, inclusiv orice revizuire ale acestora, sunt confirmate de cele două părți până la 20 decembrie 2022 cel târziu. În cazul în care partea care a primit notificarea nu confirmă valoarea rezervelor minime obligatorii până la 20 decembrie 2022, se consideră că aceasta a acceptat ca valoarea calculată să se aplice pentru perioada de aplicare tranzitorie.
- (4) Articolul 3 alineatele (2)-(4) din prezenta decizie se aplică *mutatis mutandis* instituțiilor situate în Croația astfel încât, pentru perioadele de aplicare inițiale, aceste instituții să poată deduce din bazele de calcul ale rezervelor minime obligatorii orice elemente de pasiv datorate unor instituții din Croația, chiar dacă, la momentul la care sunt calculate rezervele minime obligatorii, aceste instituții nu figurează pe lista instituțiilor care sunt supuse obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii menționate la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2021/378 (BCE/2021/1).

Articolul 3

Dispoziții tranzitorii pentru instituțiile situate în alte state membre a căror monedă este euro

- (1) Existența unei perioade de aplicare tranzitorii pentru instituțiile situate în Croația nu afectează perioada de aplicare prevăzută pentru instituțiile situate în alte state membre a căror monedă este euro, stabilită în temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) 2021/378 (BCE/2021/1).
- (2) Instituțiile situate în alte state membre a căror monedă este euro pot decide să deducă din baza de calcul a rezervelor minime obligatorii, pentru perioadele de aplicare de la 21 decembrie 2022 la 7 februarie 2023 și de la 8 februarie la 21 martie 2023, orice elemente de pasiv datorate unor instituții situate în Croația, chiar dacă, la momentul la care sunt calculate rezervele minime obligatorii, aceste instituții nu figurează pe lista instituțiilor care sunt supuse obligației de constituire a rezervelor minime obligatorii menționate la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2021/378 (BCE/2021/1).
- (3) Instituțiile situate în alte state membre a căror monedă este euro care decid să deducă elemente de pasiv datorate unor instituții situate în Croația în conformitate cu alineatul (2) calculează rezervele minime obligatorii, pentru perioadele de aplicare de la 21 decembrie 2022 la 7 februarie 2023 și de la 8 februarie la 21 martie 2023, pe baza bilanțului acestora la 31 octombrie 2022 și, respectiv, 31 decembrie 2022 și raportează informațiile statistice în conformitate cu Partea 1 din anexa III la Regulamentul (UE) 2021/379 (BCE/2021/2), considerând instituțiile situate în Croația ca fiind deja supuse regimului rezervelor minime obligatorii al BCE.

Aceasta nu aduce atingere obligației instituțiilor de a raporta informațiile statistice pentru perioadele respective în conformitate cu anexa I partea 2 tabelul 1 la Regulamentul (UE) 2021/379 (BCE/2021/2), considerând în continuare instituțiile situate în Croația ca bănci situate în „Restul lumii”.

Tabelele se raportează în conformitate cu procedurile și termenele stabilite în Regulamentul (UE) 2021/379 (BCE/2021/2).

(4) Pentru perioadele de aplicare care încep în decembrie 2022 și februarie 2023, instituțiile situate în alte state membre a căror monedă este euro care beneficiază de derogarea prevăzută la articolul 9 alineatul (1) sau (2) ori la articolul 9 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) 2021/379 (BCE/2021/2) și care decid să deducă elemente de pasiv datorate unor instituții situate în Croația în conformitate cu alineatul (2) calculează rezervele minime obligatorii pe baza bilanțului la 30 septembrie 2022 și raportează informațiile statistice în conformitate cu partea 1 din anexa III la Regulamentul (UE) 2021/379 (BCE/2021/2), considerând instituțiile situate în Croația ca fiind deja supuse regimului rezervelor minime obligatorii al BCE.

Pentru perioadele de aplicare care încep în martie și mai 2023, instituțiile situate în alte state membre a căror monedă este euro care beneficiază de derogarea prevăzută la articolul 9 alineatul (1) sau (2) ori la articolul 9 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) 2021/379 (BCE/2021/2) și care decid să deducă elemente de pasiv datorate unor instituții situate în Croația în conformitate cu alineatul (2) calculează rezervele minime obligatorii pe baza bilanțului la 31 decembrie 2022 și raportează informațiile statistice în conformitate cu partea 1 din anexa III la Regulamentul (UE) 2021/379 (BCE/2021/2), considerând instituțiile situate în Croația ca fiind deja supuse regimului rezervelor minime obligatorii al BCE.

Aceasta nu aduce atingere obligației instituțiilor de a raporta informațiile statistice pentru perioadele respective în conformitate cu anexa I partea 2 tabelul 1 la Regulamentul (UE) 2021/379 (BCE/2021/2), considerând în continuare instituțiile situate în Croația ca bănci situate în „Restul lumii”.

Informațiile statistice se raportează în conformitate cu procedurile și termenele stabilite în Regulamentul (UE) 2021/379 (BCE/2021/2).

Articolul 4

Dispoziții finale

- (1) Prezenta decizie produce efecte de la data notificării sale către destinatari.
- (2) Se aplică de la 1 noiembrie 2022.
- (3) În lipsa unor dispoziții specifice în prezenta decizie, se aplică dispozițiile Regulamentelor (UE) 2021/378 (BCE/2021/1) și (UE) 2021/379 (BCE/2021/2).

Articolul 5

Destinatari

Prezenta decizie se adresează Hrvatska narodna banka, instituțiilor situate în Croația și instituțiilor situate în alte state membre a căror monedă este euro.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 20 octombrie 2022.

Președinta BCE
Christine LAGARDE

III

(Alte acte)

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

DECIZIA nr. 029/22/COL A AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE

din 9 februarie 2022

de modificare a normelor de fond în domeniul ajutoarelor de stat prin introducerea noilor Orientări din 2022 privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie [2022/2072]

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European („Acordul privind SEE”), în special articolele 61-63 și Protocolul 26,

având în vedere Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție („Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție”), în special articolul 24 și articolul 5 alineatul (2) litera (b), având în vedere Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție („Protocolul 3”), în special articolul 1 alineatul (1) din partea I,

întrucât:

în temeiul articolului 24 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, Autoritatea AELS de Supraveghere pune în aplicare dispozițiile Acordului privind SEE referitoare la ajutoarele de stat;

în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, Autoritatea AELS de Supraveghere emite comunicări sau orientări referitoare la aspectele tratate în Acordul privind SEE, în cazul în care respectivul acord sau Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție prevede în mod expres acest lucru sau în cazul în care Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că este necesar;

în temeiul articolului 1 alineatul (1) din partea I a Protocolului 3, Autoritatea AELS de Supraveghere trebuie să examineze în mod constant toate sistemele de ajutor existente în statele AELS ⁽¹⁾ și să propună orice măsură adecvată cerută de evoluția progresivă sau de funcționarea Acordului privind SEE;

Orientările Autorității AELS de Supraveghere privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 (denumite în continuare „Orientările Autorității AELS de Supraveghere pentru perioada 2014-2020”) ⁽²⁾, astfel cum au fost modificate ⁽³⁾, s-au aplicat până la 31 decembrie 2021;

Orientările Autorității AELS de Supraveghere pentru perioada 2014-2020 au corespuns Orientărilor Comisiei Europene („Comisia”) privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 („Orientările Comisiei pentru perioada 2014-2020”) ⁽⁴⁾. Orientările Comisiei pentru perioada 2014-2020, astfel cum au fost modificate ⁽⁵⁾, s-au aplicat până la 31 decembrie 2021;

⁽¹⁾ Articolul 1 litera (b) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție prevede că „termenul «state AELS» înseamnă Republica Islanda, Regatul Norvegiei și, în condițiile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din Protocolul de adaptare a Acordului dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție, Principatul Liechtenstein”.

⁽²⁾ Decizia nr. 301/14/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 16 iulie 2014 de modificare, pentru a nouăzeci și opta oară, a normelor de procedură și de fond în domeniul ajutoarelor de stat, prin adoptarea unor noi Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 (JO L 131, 28.5.2015, p. 1, și Suplimentul SEE nr. 30, 28.5.2015, p. 1).

⁽³⁾ Decizia nr. 90/20/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 15 iulie 2020 de modificare, pentru a șaptea oară, a normelor procedurale și de fond în domeniul ajutoarelor de stat, prin modificarea și prelungirea anumitor orientări privind ajutoarele de stat (JO L 359, 29.10.2020, p. 16 și suplimentul SEE nr. 68, 29.10.2020, p. 4).

⁽⁴⁾ Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 (JO C 200, 28.6.2014, p. 1).

⁽⁵⁾ Comunicarea Comisiei privind prelungirea aplicării și modificările Orientărilor privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020, ale Orientărilor privind ajutoarele de stat pentru promovarea investițiilor de finanțare de risc, ale Orientărilor privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020, ale Orientărilor privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate, ale Comunicării Comisiei privind criteriile pentru analiza compatibilității cu piața internă a ajutorului de stat destinat să promoveze realizarea unor proiecte importante de interes european comun, ale Comunicării Comisiei privind cadrul pentru ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare și ale Comunicării Comisiei către statele membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt (2020/C 224/02) (JO C 224, 8.7.2020, p. 2).

la 27 ianuarie 2022, Comisia a adoptat Orientările UE din 2022 privind ajutoarele de stat pentru climă, protecția mediului și energie („Orientările din 2022”) ⁽⁶⁾;

Orientările din 2022 sunt relevante și pentru Spațiul Economic European („SEE”);

aplicarea uniformă a normelor SEE privind ajutoarele de stat trebuie asigurată pe întreg teritoriul SEE, în concordanță cu obiectivul de omogenitate stabilit la articolul 1 din Acordul privind SEE;

în conformitate cu punctul II de la titlul „GENERALITĂȚI” din anexa XV la Acordul privind SEE, Autoritatea AELS de Supraveghere, după consultarea Comisiei, trebuie să adopte acte corespunzătoare celor adoptate de Comisie;

Orientările din 2022 se pot referi la anumite instrumente de politică ale Uniunii Europene și la anumite acte juridice ale Uniunii Europene care nu au fost încorporate în Acordul privind SEE. În vederea asigurării unei aplicări uniforme a dispozițiilor privind ajutoarele de stat și a unor condiții egale de concurență pe întreg teritoriul SEE, Autoritatea AELS de Supraveghere va aplica, în general, aceleași puncte de referință ca și Comisia atunci când va evalua compatibilitatea ajutorului cu funcționarea Acordului privind SEE,

după consultarea Comisiei,

după consultarea statelor AELS,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Normele de fond în domeniul ajutoarelor de stat se modifică prin introducerea noilor Orientări din 2022 privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie. Orientările din 2022 sunt anexate la prezenta decizie și fac parte integrantă din aceasta.

(2) Autoritatea AELS de Supraveghere aplică prezentele orientări pentru evaluarea compatibilității tuturor ajutoarelor pentru climă, protecția mediului și energie supuse obligației de notificare care au fost acordate sau care urmează să fie acordate de la 9 februarie 2022. Ajutoarele ilegale vor fi evaluate în conformitate cu normele aplicabile la data la care s-au acordat ajutoarele.

Articolul 2

Autoritatea AELS de Supraveghere aplică Orientările din 2022 cu următoarele adaptări, după caz, dar fără a se limita la acestea:

- (a) în cazul în care există o trimitere la „statul membru (statele membre)”, Autoritatea AELS de Supraveghere o interpretează ca trimitere la „statul (statele) AELS” ⁽⁷⁾ sau, după caz, la „statul (statele) care face (fac) parte din SEE”;
- (b) în cazul în care există o trimitere la „Comisia Europeană”, Autoritatea AELS de Supraveghere o interpretează ca trimitere la „Autoritatea AELS de Supraveghere”;
- (c) în cazul în care există o trimitere la „tratatul” sau la „TFUE”, Autoritatea AELS de Supraveghere o interpretează ca trimitere la „Acordul privind SEE”;
- (d) în cazul în care există o trimitere la „normele Uniunii privind ajutoarele de stat”, Autoritatea AELS de Supraveghere o interpretează ca trimitere la „normele SEE privind ajutoarele de stat”;
- (e) în cazul în care există o trimitere la articolul 107 din TFUE sau la secțiuni ale articolului respectiv, Autoritatea AELS de Supraveghere o interpretează ca trimitere la articolul 61 din Acordul privind SEE și la secțiunile corespunzătoare ale articolului respectiv;
- (f) în cazul în care există o trimitere la articolul 108 din TFUE sau la secțiuni ale articolului respectiv, Autoritatea AELS de Supraveghere o interpretează ca trimitere la articolul 1 din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție și la secțiunile corespunzătoare ale articolului respectiv;

⁽⁶⁾ Documentul C(2022) 481 final nu a fost încă publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽⁷⁾ „Statele AELS” înseamnă Islanda, Liechtenstein și Norvegia.

- (g) în cazul în care există o trimitere la Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului ⁽⁸⁾, Autoritatea AELS de Supraveghere o interpretează ca trimitere la partea II din Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție;
- (h) în cazul în care există o trimitere la Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ⁽⁹⁾, Autoritatea AELS de Supraveghere o interpretează ca trimitere la Decizia 195/04/COL a Autorității AELS de Supraveghere;
- (i) în cazul în care există o trimitere la formularea „(in)compatibil(ă)(i)(e) cu piața internă”, Autoritatea AELS de Supraveghere o interpretează ca fiind „(in)compatibil(ă)(i)(e) cu funcționarea Acordului privind SEE”;
- (j) în cazul în care există o trimitere la formularea „în interiorul (sau în afara) Uniunii”, Autoritatea AELS de Supraveghere o interpretează ca „în interiorul (sau în afara) SEE”;
- (k) în cazul în care există o trimitere la „comerțul în interiorul Uniunii”, Autoritatea AELS de Supraveghere o interpretează ca trimitere la „comerțul în interiorul SEE”;
- (l) în cazul în care orientările prevăd că acestea se vor aplica „tuturor sectoarelor de activitate economică”, Autoritatea AELS de Supraveghere le aplică „tuturor sectoarelor de activitate economică sau părților de sectoare de activitate economică care intră în domeniul de aplicare al Acordului privind SEE”;
- (m) în cazul în care există o trimitere la comunicări, avize sau orientări ale Comisiei, Autoritatea AELS de Supraveghere o interpretează ca trimitere la orientările corespunzătoare ale Autorității AELS de Supraveghere.

Articolul 3

Punctul 468 din Orientările din 2022 se înlocuiește cu următorul text:

„Din aceste motive, Autoritatea AELS de Supraveghere propune statelor AELS următoarele măsuri adecvate, în temeiul articolului 1 alineatul (1) din partea 1 a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție:

- (a) statele AELS își modifică, dacă este necesar, schemele existente de ajutor pentru protecția mediului și energie pentru a le alinia la prezentele orientări până cel târziu la 31 decembrie 2023;
- (b) statele AELS sunt invitate să își dea acordul explicit și necondiționat cu privire la măsurile propuse, până la 11 aprilie 2022. În absența unui răspuns, Autoritatea AELS de Supraveghere va considera că statul AELS în cauză nu este de acord cu măsurile propuse.”

Adoptată la Bruxelles, 9 februarie 2022.

Pentru Autoritatea AELS de Supraveghere

Arne RØKSUND
Președintă
Membră responsabilă a Colegiului

Árni Páll ÁRNASON
Membru al Colegiului

Stefan BARRIGA
Membru al Colegiului

Melpo-Menie JOSÉPHIDÈS
Contrasemnatar în calitate de director,
Afaceri juridice și executive

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9).

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/1589 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 140, 30.4.2004, p. 1).

COMUNICARE A COMISIEI

Orientările din 2022 privind ajutoarele de stat pentru climă, protecția mediului și energie

	<i>Pagina</i>
1. INTRODUCERE	225
2. DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII	227
2.1. Domeniul de aplicare	227
2.2. Măsurile de ajutor care fac obiectul prezentelor orientări	227
2.3. Structura orientărilor	228
2.4. Definiții	228
3. EVALUAREA COMPATIBILITĂȚII ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 107 ALINEATUL (3) LITERA (C) DIN TRATAT	239
3.1. Condiția pozitivă: ajutorul trebuie să faciliteze dezvoltarea unei activități economice	239
3.1.1. Identificarea activității economice care este facilitată de măsură, a efectelor sale pozitive pentru societate în general și, după caz, a relevanței acesteia pentru politicile specifice ale Uniunii	239
3.1.2. Efectul stimulativ	240
3.1.3. Absența încălcării vreunei dispoziții relevante din dreptul Uniunii	241
3.2. Condiția negativă: ajutorul nu trebuie să modifice în mod nejustificat condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun	241
3.2.1. Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale	241
3.2.1.1. Necesitatea ajutorului	241
3.2.1.2. Caracterul adecvat	242
3.2.1.2.1. Caracterul adecvat în comparație cu instrumente de politică alternative	243
3.2.1.2.2. Caracterul adecvat în comparație cu alte instrumente de ajutor	243
3.2.1.3. Proportionalitatea	244
3.2.1.3.1. Cumularea	245
3.2.1.4. Transparență	246
3.2.2. Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale	247
3.3. Evaluarea efectelor pozitive ale ajutorului în raport cu efectele negative asupra concurenței și a schimburilor comerciale	248
4. CATEGORII DE AJUTOARE	249
4.1. Ajutoare pentru reducerea și eliminarea emisiilor de gaze cu efect de seră, inclusiv prin sprijinirea energiei din surse regenerabile și a eficienței energetice	249
4.1.1. Justificare	249
4.1.2. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	249
4.1.2.1. Ajutoare pentru energia din surse regenerabile	249
4.1.2.2. Alte ajutoare pentru reducerea și eliminarea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru eficiența energetică	250
4.1.3. Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale	250
4.1.3.1. Necesitatea ajutorului	250
4.1.3.2. Caracterul adecvat	251
4.1.3.3. Eligibilitatea	251

4.1.3.4.	Consultarea publică	252
4.1.3.5.	Proporționalitatea	253
4.1.4.	Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale și echilibrarea	256
4.2.	Ajutoare pentru îmbunătățirea performanței energetice și de mediu a clădirilor	259
4.2.1.	Justificarea ajutorului	259
4.2.2.	Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	259
4.2.3.	Efectul stimulativ	260
4.2.4.	Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale	260
4.2.4.1.	Caracterul adecvat	260
4.2.4.2.	Proporționalitatea	261
4.2.4.3.	Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale și echilibrarea	262
4.3.	Ajutoarele pentru mobilitatea curată	262
4.3.1.	Ajutoarele pentru achiziționarea și luarea în leasing de vehicule nepoluante și de echipamente de deservire mobile curate, precum și pentru retehnologizarea vehiculelor și a echipamentelor pentru servicii mobile	263
4.3.1.1.	Justificarea ajutorului	263
4.3.1.2.	Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	263
4.3.1.3.	Efectul stimulativ	264
4.3.1.4.	Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale	264
4.3.1.4.1.	Caracterul adecvat	264
4.3.1.4.2.	Proporționalitatea	264
4.3.1.5.	Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale și echilibrarea	266
4.3.2.	Ajutoarele pentru instalarea infrastructurii de reîncărcare sau de realimentare	267
4.3.2.1.	Justificarea ajutorului	267
4.3.2.2.	Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	267
4.3.2.3.	Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale	268
4.3.2.3.1.	Necesitatea ajutorului	268
4.3.2.3.2.	Caracterul adecvat	268
4.3.2.3.3.	Proporționalitatea	268
4.3.2.4.	Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale și echilibrarea	269
4.4.	Ajutoarele pentru utilizarea eficientă a resurselor și pentru sprijinirea tranziției către o economie circulară ..	271
4.4.1.	Justificarea ajutorului	271
4.4.2.	Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	272
4.4.3.	Efectul stimulativ	273
4.4.4.	Reducerea la minimum a denaturării concurenței și a schimburilor comerciale	274
4.4.4.1.	Necesitatea ajutorului	274
4.4.4.2.	Caracterul adecvat	274
4.4.4.3.	Proporționalitatea	274
4.4.5.	Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale	276

4.5.	Ajutoarele pentru prevenirea sau reducerea poluării, cu excepția poluării produse de gazele cu efect de seră	276
4.5.1.	Justificarea ajutorului	276
4.5.2.	Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	277
4.5.3.	Efectul stimulat	278
4.5.4.	Reducerea la minimum a denaturării concurenței și a schimburilor comerciale	278
4.5.4.1.	Necesitatea ajutorului	278
4.5.4.2.	Proportionalitatea	278
4.5.5.	Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale	279
4.6.	Ajutoarele pentru remedierea daunelor aduse mediului, reabilitarea habitatelor naturale și a ecosistemelor, protejarea sau refacerea biodiversității și punerea în aplicare a unor soluții bazate pe natură pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora	279
4.6.1.	Justificarea ajutorului	279
4.6.2.	Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	280
4.6.3.	Efectul stimulat	280
4.6.4.	Proportionalitatea	281
4.7.	Ajutoarele sub formă de reduceri ale taxelor fiscale sau parafiscale	282
4.7.1.	Ajutoarele sub formă de reduceri ale taxelor de mediu fiscale și parafiscale	282
4.7.1.1.	Justificarea ajutorului	282
4.7.1.2.	Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	282
4.7.1.3.	Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale	283
4.7.1.3.1.	Necesitatea ajutorului	283
4.7.1.3.2.	Caracterul adecvat	284
4.7.1.3.3.	Proportionalitatea	284
4.7.2.	Ajutoarele pentru protecția mediului sub formă de reduceri ale taxelor fiscale sau parafiscale	284
4.7.2.1.	Justificarea ajutorului	284
4.7.2.2.	Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	285
4.7.2.3.	Efectul stimulat	285
4.7.2.4.	Proportionalitatea	313
4.7.2.5.	Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale	286
4.8.	Ajutoare pentru siguranța alimentării cu energie electrică	286
4.8.1.	Justificarea ajutorului	286
4.8.2.	Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	286
4.8.3.	Efectul stimulat	287
4.8.4.	Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale	287
4.8.4.1.	Necesitatea ajutorului	287
4.8.4.2.	Caracterul adecvat	288
4.8.4.3.	Eligibilitatea	288
4.8.4.4.	Consultarea publică	289
4.8.4.5.	Proportionalitatea	290

4.8.5.	Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale și echilibrarea	290
4.9.	Ajutoarele pentru infrastructura energetică	292
4.9.1.	Justificarea ajutorului	292
4.9.2.	Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	294
4.9.3.	Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale	294
4.9.3.1.	Necesitatea și caracterul adecvat	294
4.9.3.2.	Proportionalitatea ajutorului	295
4.9.4.	Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale și echilibrarea	295
4.10.	Ajutoare pentru sistemele de termoficare și de răcire centralizată	295
4.10.1.	Justificarea ajutorului	295
4.10.2.	Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	296
4.10.3.	Necesitatea și caracterul adecvat	296
4.10.4.	Proportionalitatea măsurii de ajutor	297
4.10.5.	Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale și echilibrarea	297
4.11.	Ajutoarele sub formă de reduceri ale taxelor pe energia electrică pentru utilizatorii mari consumatori de energie	298
4.11.1.	Justificarea ajutorului	298
4.11.2.	Domeniul de aplicare: taxe pentru care se pot acorda reduceri	299
4.11.3.	Reducerea la minimum a denaturării concurenței și a schimburilor comerciale	299
4.11.3.1.	Eligibilitatea	299
4.11.3.2.	Proportionalitatea măsurii de ajutor	300
4.11.3.3.	Forma ajutorului de stat	300
4.11.3.4.	Auditorile energetice și sistemele de gestionare a energiei	301
4.11.3.5.	Norme tranzitorii	301
4.12.	Ajutoare pentru închiderea centralelor electrice care utilizează cărbune, turbă sau șisturi bituminoase și a operațiunilor de minerit legate de extracția cărbunelui, a turbei sau a șisturilor bituminoase	302
4.12.1.	Ajutoare pentru încetarea anticipată a activităților profitabile legate de cărbune, turbă și șisturi bituminoase	302
4.12.1.1.	Justificarea ajutorului	302
4.12.1.2.	Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	303
4.12.1.3.	Efectul stimulat	303
4.12.1.4.	Necesitatea și caracterul adecvat	303
4.12.1.5.	Proportionalitatea	303
4.12.1.6.	Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale	304
4.12.2.	Ajutoare pentru costurile excepționale generate de încetarea activităților necompetitive legate de cărbune, turbă și șisturi bituminoase	304
4.12.2.1.	Justificarea ajutorului	304
4.12.2.2.	Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	304
4.12.2.3.	Necesitatea și caracterul adecvat	305
4.12.2.4.	Efectul stimulat și proportionalitatea	305
4.12.2.5.	Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale	305

4.13. Ajutoare pentru studii sau servicii de consultanță cu privire la aspecte legate de climă, protecția mediului și energie	306
4.13.1. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin	306
4.13.2. Efectul stimulativ	306
4.13.3. Proportionalitatea	306
5. EVALUAREA	306
6. RAPORTAREA ȘI MONITORIZAREA	307
7. APLICABILITATEA	308
8. REVIZUIREA	308

1. INTRODUCERE

- Comisia a acordat prioritate politică absolută Pactului verde european, cu scopul de a transforma Uniunea într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și competitivă, în care să nu existe emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050 și în care creșterea economică să fie decuplată de utilizarea resurselor, fără a lăsa pe nimeni în urmă. Obiectivele ambițioase ale Comisiei în materie de climă au fost consolidate în 2019 prin Comunicarea privind Pactul verde european ⁽¹⁾, care stabilește obiectivul ca până în 2050 să nu existe emisii nete de gaze cu efect de seră. Pentru a înscrie economia și societatea noastră pe o traiectorie echitabilă, verde și prosperă astfel încât acestea să devină neutre din punct de vedere climatic până în 2050, Comisia a propus, de asemenea, reducerea emisiilor nete de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % până în 2030, comparativ cu nivelurile din 1990 ⁽²⁾. Aceste obiective ambițioase au fost consacrate în Legea europeană a climei ⁽³⁾.
- Pachetul de propuneri legislative „Pregătiți pentru 55” sprijină atingerea acestor obiective ⁽⁴⁾ și înscrie UE pe drumul cel bun către realizarea neutralității climatice până în 2050.
- Îndeplinirea obiectivelor privind neutralitatea climatică, adaptarea la schimbările climatice, utilizarea eficientă a resurselor și eficiența energetică, principiul „eficiența energetică înainte de toate”, circularitatea, reducerea la zero a poluării, refacerea biodiversității și sprijinirea acestei tranziții verzi va necesita eforturi semnificative și un sprijin adecvat. Pentru a atinge nivelul de ambiție prevăzut în Comunicarea privind Pactul verde european, vor fi necesare investiții semnificative, inclusiv în surse regenerabile de energie. Comisia a estimat că atingerea obiectivelor în materie de climă, energie și transport pentru 2030, al căror nivel de ambiție a fost recent ridicat, va necesita investiții anuale suplimentare în valoare de 390 de miliarde EUR, comparativ cu nivelurile din perioada 2011-2020 ⁽⁵⁾, alte 130 de miliarde EUR pe an fiind estimate anterior pentru celelalte obiective de mediu ⁽⁶⁾. Amploarea acestor investiții necesită mobilizarea atât a fondurilor din sectorul privat, cât și a fondurilor publice într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Acest lucru va afecta toate sectoarele și, prin urmare, economia Uniunii în ansamblu.

⁽¹⁾ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Pactul verde european”, COM(2019) 640 final.

⁽²⁾ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 – Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor”, COM(2020) 562 final.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

⁽⁴⁾ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – „Pregătiți pentru 55”: îndeplinirea obiectivului climatic al UE pentru 2030 pe calea spre atingerea obiectivului de neutralitate climatică”, COM(2021) 550 final.

⁽⁵⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/amendment-renewable-energy-directive-2030-climate-target-with-annexes_en.pdf

⁽⁶⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Economia UE după pandemia de COVID-19: implicații pentru guvernarea economică”, COM(2021) 662 final.

4. Politica în domeniul concurenței și, în special, normele privind ajutoarele de stat au un rol important în facilitarea și sprijinirea Uniunii în vederea îndeplinirii obiectivelor de politică prevăzute în Pactul verde. Comunicarea privind Pactul verde european afirmă în mod expres că normele privind ajutoarele de stat vor fi revizuite pentru a ține seama de aceste obiective de politică, pentru a sprijini o tranziție justă și eficientă din punctul de vedere al costurilor către neutralitatea climatică și pentru a facilita eliminarea treptată a combustibililor fosili, asigurând în același timp condiții de concurență echitabile pe piața internă. Prezentele orientări reflectă această revizuire.
5. Pentru a evita ca ajutoarele de stat să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența pe piața internă și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre, articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede principiul interzicerii ajutoarelor de stat. Cu toate acestea, în anumite cazuri, astfel de ajutoare pot fi compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatele (2) și (3) din tratat.
6. Statele membre trebuie să notifice ajutoarele de stat în temeiul articolului 108 alineatul (3) din tratat, cu excepția măsurilor care îndeplinesc condițiile prevăzute de un regulament de exceptare pe categorii adoptat de Comisie în temeiul articolului 1 din Regulamentul (UE) 2015/1588 al Consiliului (⁷).
7. Prezentele orientări oferă îndrumări cu privire la modul în care Comisia va evalua compatibilitatea măsurilor de protecție a mediului, inclusiv de protecție a climei, și a măsurilor de ajutor în domeniul energiei care fac obiectul cerinței de notificare în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat. Orice trimitere la „protecția mediului” din prezentele orientări ar trebui înțeleasă ca o trimitere la protecția mediului, incluzând protecția climei.
8. În temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, o măsură de ajutor poate fi declarată compatibilă cu piața internă dacă sunt îndeplinite două condiții, una pozitivă și una negativă. Condiția pozitivă este ca ajutorul să faciliteze dezvoltarea unei activități economice. Condiția negativă este ca ajutorul să nu modifice în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.
9. Este general acceptat faptul că piețele competitive tind să producă rezultate eficiente în ceea ce privește prețurile, producția și utilizarea resurselor. Intervenția statului poate fi totuși necesară pentru a facilita dezvoltarea anumitor activități economice care nu s-ar dezvolta deloc sau care nu s-ar dezvolta în același ritm sau în aceleași condiții în absența ajutorului. Astfel, intervenția contribuie la o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii.
10. În contextul protecției mediului, din cauza externalităților de mediu, a imperfecțiunilor informaționale și a problemelor de coordonare, este posibil ca, atunci când iau decizii cu privire la consum, investiții și producție, participanții la piață să nu ia pe deplin în considerare costurile și beneficiile unei activități economice, în pofida intervențiilor în materie de reglementare. Aceste disfuncționalități ale pieței, și anume situațiile în care este puțin probabil ca, în baza propriilor mecanisme, piețele să producă rezultate eficiente, nu conduc la un nivel optim de bunăstare pentru consumatori și pentru societate în general, ceea ce duce la niveluri insuficiente de protecție a mediului în raport cu activitățile economice desfășurate în absența sprijinului din partea statului.
11. Autoritățile statelor membre ar trebui să se asigure că măsura de ajutor, condițiile aferente acesteia, procedurile de adoptare a acesteia și activitatea care beneficiază de sprijin nu contravin legislației Uniunii în domeniul mediului. Autoritățile statelor membre ar trebui să se asigure și că publicului interesat i se oferă ocazia de a fi consultat în cadrul procesului decizional privind ajutoarele. În cele din urmă, persoanelor și organizațiilor ar trebui să li se ofere posibilitatea de a contesta ajutorul sau măsurile de punere în aplicare a ajutorului în fața instanțelor naționale în cazul în care pot face dovada nerespectării legislației Uniunii din domeniul mediului (⁸).

(⁷) Regulamentul (UE) 2015/1588 al Consiliului din 13 iulie 2015 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale (JO L 248, 24.9.2015, p. 1).

(⁸) A se vedea Comunicarea Comisiei privind accesul la justiție în probleme de mediu (JO C 275, 18.8.2017, p. 1) în ceea ce privește punerea în aplicare la nivel național a Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu.

2. DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

2.1. Domeniul de aplicare

12. Prezentele orientări se aplică ajutoarelor de stat acordate pentru a facilita dezvoltarea activităților economice într-un mod care să îmbunătățească protecția mediului, precum și desfășurarea activităților din sectorul energetic care sunt reglementate de tratat, cu condiția ca măsurile de ajutor respective să facă obiectul secțiunii 2.2 din prezentele orientări. Prin urmare, prezentele orientări se aplică și sectoarelor care fac obiectul unor norme specifice ale Uniunii privind ajutoarele de stat, cu excepția cazului în care acele norme specifice ale Uniunii prevăd altceva sau conțin dispoziții privind ajutoarele pentru protecția mediului sau ajutoarele din sectorul energetic care se aplică aceleași măsuri, caz în care prevalează normele sectoriale specifice. Prezentele orientări prevalează asupra punctului 17 litera (b) din Orientările privind sectorul aviației ⁽⁹⁾ în ceea ce privește măsurile de ajutor de mediu în favoarea aeroporturilor mari cu un volum de peste 5 milioane de pasageri pe ani.
13. Prezentele orientări nu se aplică:
- (a) ajutoarelor de stat destinate proiectării și fabricării de produse, de mașini, de echipamente sau de mijloace de transport ecologice menite să funcționeze cu mai puține resurse naturale, nici măsurilor adoptate în uzine sau alte unități de producție în scopul ameliorării siguranței sau a igienei ⁽¹⁰⁾;
 - (b) ajutoarelor de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare care fac obiectul normelor stabilite în Cadrul pentru ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare ⁽¹¹⁾;
 - (c) Ajutoarele de stat care intră sub incidența normelor privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier ⁽¹²⁾ sau în sectorul pescuitului și acvaculturii ⁽¹³⁾;
 - (d) ajutoarelor de stat pentru energia nucleară.
14. Ajutoarele pentru protecția mediului și energie nu trebuie să fie acordate întreprinderilor aflate în dificultate, astfel cum sunt definite în Orientările Comisiei privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate ⁽¹⁴⁾.
15. La evaluarea ajutoarelor acordate în favoarea unei întreprinderi care face obiectul unui ordin de recuperare neexecutat în urma unei decizii anterioare a Comisiei de declarare a unui ajutor ca fiind ilegal și incompatibil cu piața internă, Comisia va lua în considerare cuantumul ajutorului care nu a fost încă recuperat ⁽¹⁵⁾.

2.2. Măsurile de ajutor care fac obiectul prezentelor orientări

16. Comisia a identificat o serie de categorii de măsuri în domeniul protecției mediului și al energiei în privința cărora ajutoarele de stat ar putea fi compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat în anumite condiții:
- (a) ajutoare pentru reducerea și eliminarea emisiilor de gaze cu efect de seră, inclusiv prin sprijinirea energiei din surse regenerabile și a eficienței energetice;
 - (b) ajutoare pentru îmbunătățirea performanței energetice și de mediu a clădirilor;

⁽⁹⁾ Comunicarea Comisiei - Orientări privind ajutoarele de stat destinate aeroporturilor și companiilor aeriene (JO C 99, 4.4.2014, p. 3).

⁽¹⁰⁾ Ajutorul de mediu are, în general, un efect de denaturare mai redus și este mai eficace dacă este acordat consumatorului/utilizatorului de produse ecologice în locul producătorului/fabricantului de produse ecologice. Acest lucru nu aduce atingere posibilității statelor membre de a acorda ajutoare de mediu întreprinderilor pentru îmbunătățirea nivelului de protecție a mediului în cadrul activităților de producție ale acestora.

⁽¹¹⁾ Comunicarea Comisiei - Cadrul pentru ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare (JO C 198, 27.6.2014, p. 1).

⁽¹²⁾ Orientările Uniunii Europene privind ajutoarele de stat în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale pentru perioada 2014-2020 (JO C 204, 1.7.2014, p. 1).

⁽¹³⁾ Comunicarea Comisiei - Orientări pentru examinarea ajutoarelor de stat în sectorul pescuitului și acvaculturii (JO C 217, 2.7.2015, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Comunicarea Comisiei - Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate (JO C 249, 31.7.2014, p. 1).

⁽¹⁵⁾ A se vedea Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 septembrie 1995, TWD/Comisia, cauzele conexe T-244/93 și T-486/93, EU:T:1995:160, punctul 56. A se vedea, de asemenea, Comunicarea Comisiei - Comunicare a Comisiei privind recuperarea ajutoarelor de stat ilegale și incompatibile (JO C 247, 23.7.2019, p. 1).

- (c) ajutoare pentru achiziționarea și luarea în leasing de vehicule nepoluante (utilizate pentru transportul aerian, rutier, feroviar, pe căi navigabile interioare și maritim) și de echipamente de deservire mobile nepoluante, precum și pentru retehnologizarea vehiculelor și a echipamentelor pentru servicii mobile;
- (d) ajutoare pentru instalarea infrastructurii de reîncărcare sau de realimentare pentru vehiculele nepoluante;
- (e) ajutoare pentru utilizarea eficientă a resurselor și pentru sprijinirea tranziției către o economie circulară;
- (f) ajutoare pentru prevenirea sau reducerea poluării, cu excepția poluării produse de gazele cu efect de seră;
- (g) ajutoare pentru remedierea daunelor aduse mediului, reabilitarea habitatelor naturale și a ecosistemelor, protejarea sau refacerea biodiversității și punerea în aplicare a unor soluții bazate pe natură pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora;
- (h) ajutoare sub formă de reduceri ale taxelor fiscale sau parafiscale;
- (i) ajutoare pentru siguranța alimentării cu energie electrică;
- (j) ajutoare pentru infrastructura energetică;
- (k) ajutoare pentru investiții pentru sistemele de termoficare și de răcire centralizată;
- (l) ajutoare sub formă de reduceri ale taxelor pe energia electrică pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- (m) ajutoare pentru închiderea centralelor electrice care utilizează cărbune, turbă sau șisturi bituminoase și a operațiunilor de minerit legate de extracția cărbunelui, a turbei sau a șisturilor bituminoase;
- (n) ajutoare pentru studii sau servicii de consultanță cu privire la aspecte legate de climă, protecția mediului și energie.

2.3. Structura orientărilor

- 17. Capitolul 3 stabilește criteriile de compatibilitate care se aplică în general diferitelor categorii de ajutoare reglementate de prezentele orientări. Secțiunea 3.2.1.3.1 privind cumularea se aplică tuturor categoriilor de ajutoare reglementate de prezentele orientări. Capitolul 4 stabilește criteriile specifice de compatibilitate care se aplică măsurilor de ajutor care fac obiectul diferitelor secțiuni ale acestui capitol. Se aplică criteriile de compatibilitate din capitolul 3, cu excepția cazului în care sunt prevăzute dispoziții mai specifice în secțiunile dedicate din capitolul 4.
- 18. Condițiile prevăzute în prezentele orientări se aplică schemelor de ajutoare și ajutoarelor individuale, indiferent dacă se bazează pe o schemă de ajutoare sau sunt acordate ad-hoc, cu excepția cazului în care se prevede altfel.

2.4. Definiții

- 19. În sensul prezentelor orientări, se aplică următoarele definiții:
 - (1) „ajutor ad-hoc” înseamnă ajutorul care nu este acordat pe baza unei scheme de ajutoare;
 - (2) „intensitatea ajutorului” înseamnă quantumul brut al ajutorului exprimat ca procent din costurile eligibile. Toate cifrele utilizate trebuie luate în considerare înainte de a deduce impozitele sau orice alte taxe. În cazul în care ajutorul este acordat sub altă formă decât cea a unei subvenții, quantumul ajutorului trebuie să fie echivalentul subvenției brută al ajutorului. Ajutoarele care pot fi plătite în mai multe tranșe trebuie calculate la valoarea lor în momentul acordării. Rata dobânzii care trebuie utilizată în scopul scontului și pentru calculul quantumului ajutorului în formă de credit preferențial ⁽¹⁶⁾ trebuie să fie rata de referință aplicabilă în momentul acordării subvenției. Intensitatea ajutorului se calculează pentru fiecare beneficiar;
 - (3) „zone asistate” înseamnă zone care, la momentul acordării ajutorului, sunt desemnate pe o hartă a ajutoarelor regionale aprobată, în aplicarea articolului 107 alineatul (3) literele (a) și (c) din tratat;
 - (4) „echilibrare” pentru energia electrică înseamnă echilibrare în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾;

⁽¹⁶⁾ Un împrumut cu o rată a dobânzii sub nivelul pieței.

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică (JO L 158, 14.6.2019, p. 54).

- (5) „parte responsabilă cu echilibrarea (PRE)” înseamnă parte responsabilă cu echilibrarea în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 14 din Regulamentul (UE) 2019/943;
- (6) „biodiversitate” înseamnă biodiversitate în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁸⁾;
- (7) „biocombustibili” înseamnă biocombustibili în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 33 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁹⁾;
- (8) „biogaz” înseamnă biogaz în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 28 din Directiva (UE) 2018/2001;
- (9) „biolichide” înseamnă biolichide în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 32 din Directiva (UE) 2018/2001;
- (10) „biomasă” înseamnă fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor de origine biologică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 24 din Directiva (UE) 2018/2001;
- (11) „combustibili din biomasă” înseamnă combustibili din biomasă în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 27 din Directiva (UE) 2018/2001;
- (12) „mecanism de asigurare a capacității” înseamnă un mecanism de asigurare a capacității în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 22 din Regulamentul (UE) 2019/943;
- (13) „captarea și stocarea dioxidului de carbon” (CSC) înseamnă o serie de tehnologii care permit captarea dioxidului de carbon (CO₂) emis de instalațiile industriale, inclusiv a emisiilor inerente proceselor, sau captarea dioxidului de carbon direct din aerul înconjurător, transportul într-un loc de stocare și injectarea CO₂ în formațiuni geologice subterane adecvate pentru stocare permanentă;
- (14) „captarea și utilizarea dioxidului de carbon” („CUC”) înseamnă o serie de tehnologii care permit captarea CO₂ emis de instalațiile industriale, inclusiv a emisiilor inerente proceselor, sau captarea direct din aerul înconjurător, precum și transportul către un punct de consum sau de utilizare a CO₂ în vederea utilizării în totalitate a acestor emisii de CO₂;
- (15) „eliminarea CO₂” înseamnă activități antropice care elimină CO₂ din atmosferă și îl stochează în mod durabil în rezervoare geologice, terestre sau oceanice sau în produse. Aceasta include îmbunătățirea antropică existentă și potențială a absorbanților biologici sau geochimici și captarea și stocarea directă a aerului, dar exclude absorbția naturală de CO₂ care nu este cauzată în mod direct de activitățile umane;
- (16) „sistem de obligații ale furnizorilor” înseamnă un sistem în care se creează valoare pentru furnizarea de bunuri sau servicii prin certificarea acestor bunuri sau servicii și prin impunerea unei obligații furnizorilor sau consumatorilor de a cumpăra certificate;
- (17) „echipament mobil nepoluant de handling la sol” înseamnă un echipament mobil utilizat în activități de servicii conexe transportului aerian sau maritim care are zero emisii directe (la țeava de evacuare) de CO₂;
- (18) „echipament de deservire nepoluant” înseamnă echipament terminal nepoluant și echipament nepoluant de handling la sol;
- (19) „echipament terminal mobil nepoluant” înseamnă echipamentul mobil utilizat pentru încărcarea, descărcarea și transbordarea mărfurilor și a unităților de încărcare intermodale, precum și pentru deplasarea încărcăturii în interiorul zonei de terminal, care are zero emisii directe de CO₂ (la țeava de evacuare) sau, în lipsa unor alternative care să asigure zero emisii directe de CO₂ (la țeava de evacuare), care produce emisii directe de CO₂ (la țeava de evacuare) semnificativ mai scăzute decât echipamentele terminale convenționale;
- (20) „vehicul nepoluant” înseamnă:
 - (a) în ceea ce privește vehiculele cu două și trei roți și cvadriciclurile:
 - (i) un vehicul care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu emisii zero de CO₂ la țeava de evacuare, calculate în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 24 din regulamentul respectiv și în anexa V la acesta;

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

⁽¹⁹⁾ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

- (b) în ceea ce privește vehiculele rutiere ușoare:
- (i) un vehicul din categoria M1, M2 sau N1 cu emisii zero de CO₂ la țeava de evacuare, determinate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1151 al Comisiei ⁽²⁰⁾;
 - (ii) un vehicul nepoluant, astfel cum este definit la articolul 4 punctul 4 litera (a) din Directiva 2009/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾;
- (c) în ceea ce privește vehiculele rutiere grele:
- (i) un vehicul greu cu emisii zero, astfel cum este definit la articolul 4 punctul 5 din Directiva 2009/33/CE;
 - (ii) până la 31 decembrie 2025, un vehicul greu cu emisii scăzute, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 12 din Regulamentul (UE) 2019/1242 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²²⁾;
 - (iii) până la 31 decembrie 2025, un vehicul nepoluant, astfel cum este definit la articolul 4 punctul 4 litera (b) din Directiva 2009/33/CE și care nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2019/1242;
- (d) în ceea ce privește navele de navigație interioară:
- (i) o navă de navigație interioară pentru transportul de pasageri sau de marfă care are zero emisii directe (la țeava de evacuare/de eșapament) de CO₂;
 - (ii) o navă de navigație interioară pentru transportul de pasageri care are un motor hibrid sau cu dublă alimentare ce utilizează în timpul funcționării normale energie obținută în proporție de cel puțin 50 % din combustibili cu zero emisii directe (la țeava de evacuare) de CO₂ sau energie electrică de la priză;
 - (iii) o navă de navigație interioară pentru transportul de marfă care are emisii directe (la țeava de evacuare) de CO₂/tonă-kilometru (gCO₂/tkm), calculate (sau estimate, în cazul navelor noi) cu ajutorul indicelui eficienței energetice în exploatare al Organizației Maritime Internaționale, care sunt cu 50 % mai mici decât valoarea medie de referință a emisiilor de CO₂ stabilită pentru vehiculele grele (subgrupa de vehicule 5-LH) în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/1242;
- Atunci când efectuează o evaluare pentru a stabili dacă o navă poate fi considerată vehicul nepoluant, Comisia ține seama de evoluțiile din sectorul în cauză, inclusiv luând ca referință criteriile tehnice de examinare pe baza cărora o activitate poate fi considerată activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice, astfel cum se prevede în actul delegat relevant adoptat în temeiul Regulamentului (UE) 2020/852;
- (e) în ceea ce privește navele maritime:
- (i) o navă maritimă și de coastă pentru transportul de pasageri sau de marfă, pentru operațiuni portuare sau pentru activități auxiliare care are zero emisii directe (la țeava de evacuare) de CO₂; sau
 - (ii) o navă maritimă și de coastă pentru transportul de pasageri sau de marfă ori pentru operațiuni portuare sau pentru activități auxiliare care are un motor hibrid sau cu dublă alimentare ce utilizează în timpul funcționării normale pe mare și în porturi energie obținută în proporție de cel puțin 25 % din combustibili cu zero emisii directe (la țeava de evacuare) de CO₂ sau din energie electrică de la priză sau care a atins o valoare a indicelui eficienței energetice de proiectare (EEDI) al Organizației Maritime Internaționale cu 10 % sub cerințele privind EEDI aplicabile la 1 aprilie 2022 și care poate funcționa cu combustibili cu zero emisii directe (la țeava de evacuare) de CO₂ sau cu combustibili din surse regenerabile; sau

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) 2017/1151 al Comisiei din 1 iunie 2017 de completare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor (JO L 175, 7.7.2017, p. 1).

⁽²¹⁾ Directiva 2009/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante, în sprijinul unei mobilități cu emisii scăzute (JO L 120, 15.5.2009, p. 5).

⁽²²⁾ Regulamentul (UE) 2019/1242 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile de CO₂ pentru vehiculele grele noi și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 595/2009 și (UE) 2018/956 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Directivei 96/53/CE a Consiliului (JO L 198, 25.7.2019, p. 202).

- (iii) o navă maritimă și de coastă pentru transportul de mărfuri care este utilizată exclusiv pentru exploatarea de servicii costiere și pe distanțe scurte, concepută pentru a permite transferul modal al mărfurilor transportate în prezent pe cale terestră către transportul pe mare și care are emisii directe (la țeava de evacuare) de CO₂, calculate cu ajutorul indicelui EEDI, cu 50 % mai mici decât valoarea medie de referință a emisiilor de CO₂ definită pentru vehiculele grele (subgrupa de vehicule 5-LH) în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/1242;

Atunci când efectuează o evaluare pentru a stabili dacă o navă poate fi considerată vehicul nepoluant, Comisia ține seama de evoluțiile din sectorul în cauză, inclusiv luând ca referință criteriile tehnice de examinare pe baza cărora o activitate poate fi considerată activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice, astfel cum se prevede în actul delegat relevant adoptat în temeiul Regulamentului (UE) 2020/852;

- (f) în ceea ce privește materialul rulant feroviar:
 - (i) materialul rulant care are zero emisii directe (la țeava de evacuare) de CO₂;
 - (ii) materialul rulant care are zero emisii directe de CO₂ la țeava de evacuare atunci când circulă pe o linie cu infrastructura necesară și utilizează un motor convențional în cazul în care o astfel de infrastructură nu este disponibilă (hibrid);
- (g) în ceea ce privește aeronavele:
 - (i) o aeronavă care are zero emisii directe (la țeava de evacuare) de CO₂.
 - (ii) o aeronavă cu o performanță de mediu substanțial îmbunătățită în comparație cu o aeronavă cu aceeași masă la decolare corespunzătoare unei alternative disponibile pe piață pe scară largă;
- (21) „cogenerare” sau energie termică și electrică combinată înseamnă cogenerare în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 30 din Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²³⁾;
- (22) „sit contaminat” înseamnă un sit în care s-a confirmat prezența, cauzată de activitatea umană, a unor materiale sau substanțe la un asemenea nivel încât prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu, având în vedere utilizarea actuală sau viitoarea utilizare autorizată a terenurilor, a fundului mării sau a râurilor;
- (23) „proiect demonstrativ” înseamnă proiect demonstrativ în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 24 din Regulamentul (UE) 2019/943;
- (24) „digitalizare” înseamnă adoptarea de tehnologii utilizate de dispozitive și/sau sisteme electronice care permit sporirea funcționalității produselor, dezvoltarea de servicii online, modernizarea proceselor sau migrarea la modele de afaceri bazate pe dezintermedierea producției de bunuri și a prestării de servicii, generând în cele din urmă un impact transformator;
- (25) „eliminare” înseamnă eliminare în sensul definiției prevăzute la articolul 3 punctul 19 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁴⁾;
- (26) „operator de distribuție” (OD) înseamnă operator de distribuție în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 29 din Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁵⁾;
- (27) „încălzire centralizată” sau „răcire centralizată” înseamnă încălzire centralizată sau răcire centralizată în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 19 din Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁶⁾;

⁽²³⁾ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

⁽²⁴⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁽²⁵⁾ Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO L 158, 14.6.2019, p. 125).

⁽²⁶⁾ Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).

- (28) „sisteme de termoficare și/sau de răcire centralizată” înseamnă instalații de producere a încălzirii și/sau a răcirii și rețele de stocare și de distribuție a energiei termice, care cuprind atât rețeaua primară - de transport-, cât și rețeaua secundară de conducte, pentru furnizarea de căldură sau răcire consumatorilor. Mențiunea referitoare la încălzirea centralizată trebuie interpretată ca referindu-se la sistemele de termoficare și/sau răcire centralizată, în funcție de modul în care rețelele furnizează încălzire sau răcire, în comun sau separat;
- (29) „ecoinovare” înseamnă orice formă de activitate inovatoare, inclusiv noi procese de producție, noi produse sau servicii, precum și noi metode de gestionare și de derulare a activităților economice, care are ca rezultat sau are ca scop îmbunătățirea semnificativă a protecției mediului și reducerea semnificativă a efectelor poluării asupra mediului. În sensul acestei definiții, nu se consideră inovații următoarele:
- (a) activitățile care conduc doar la schimbări sau îmbunătățiri ne semnificative în ceea ce privește protecția mediului;
 - (b) o creștere a producției sau a capacității serviciilor prin adăugarea de sisteme de fabricație sau logistice care sunt foarte asemănătoare cu cele utilizate deja;
 - (c) schimbări în practicile comerciale, în organizarea locului de muncă sau în relațiile externe bazate pe metode organizaționale folosite deja în întreprindere;
 - (d) modificarea strategiei de gestionare;
 - (e) concentrări economice și achiziții;
 - (f) încetarea utilizării unui proces;
 - (g) simpla înlocuire sau extindere a capitalului;
 - (h) schimbări rezultate numai din modificarea prețurilor factorilor, personalizarea producției, schimbările sezoniere normale și alte schimbări ciclice;
 - (i) comercializarea de produse noi sau îmbunătățite semnificativ;
- (30) „ecosistem” înseamnă ecosistem în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 13 din Regulamentul (UE) 2020/852;
- (31) „eficiență energetică” înseamnă eficiență energetică în sensul definiției de la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2012/27/UE;
- (32) „stocare de energie” înseamnă stocare de energie în sistemul de energie electrică, în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 59 din Directiva (UE) 2019/944;
- (33) „instalație de stocare a energiei” înseamnă, în sistemul de energie electrică, o instalație de stocare a energiei, în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 60 din Directiva (UE) 2019/944;
- (34) „sistem eficient de termoficare și răcire centralizată” înseamnă un sistem eficient de termoficare și răcire centralizată în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 41 din Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului;
- (35) „energie din surse regenerabile” înseamnă energia generată de instalații care utilizează exclusiv surse regenerabile de energie, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2018/2001, precum și cota, din punctul de vedere al valorii calorice, a energiei produse din surse regenerabile de energie în instalații hibride care utilizează și surse de energie convențională și include energia electrică regenerabilă utilizată pentru umplerea sistemelor de stocare conectate „din spatele contorului” (instalate în comun sau ca o completare la instalația regenerabilă), dar exclude energia electrică produsă ca urmare a sistemelor de stocare;
- (36) „infrastructură energetică” ⁽²⁷⁾ înseamnă orice echipament sau instalație fizică care este situată în Uniune sau care conectează Uniunea cu una sau mai multe țări terțe și care se încadrează în următoarele categorii:

⁽²⁷⁾ Proiectele care sunt construite pentru un utilizator sau un grup mic de utilizatori identificați *ex ante* și sunt adaptate nevoilor acestora („infrastructură dedicată”) nu îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate infrastructuri energetice.

- (a) în ceea ce privește energia electrică:
- (i) sisteme de transport și distribuție, „transport” însemnând transportul de energie electrică terestru, precum și offshore, în rețeaua interconectată de foarte înaltă și de înaltă tensiune, în scopul livrării energiei electrice către clienții finali sau către distribuitori, dar fără a include și furnizarea, iar „distribuție” însemnând transportul de energie electrică terestru, precum și offshore, în rețele de distribuție de înaltă, medie și joasă tensiune, în vederea livrării sale către clienți, dar fără a include și furnizarea;
 - (ii) orice echipament indispensabil sau instalație indispensabilă pentru a asigura funcționarea în condiții de siguranță, securitate și eficiență a sistemelor menționate la punctul (i), inclusiv a sistemelor de protecție, monitorizare și control la toate tensiunile și stațiile electrice;
 - (iii) componente de rețea complet integrate, în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 51 din Directiva (UE) 2019/944;
 - (iv) rețele electrice inteligente, adică sisteme și componente care integrează tehnologii ale informației și comunicațiilor, prin platforme digitale operaționale, sisteme de control și tehnologii bazate pe senzori, utilizate atât pentru transport, cât și pentru distribuție, având ca scop o rețea de transport și distribuție a energiei electrice mai sigură, eficientă și inteligentă, creșterea capacității de integrare a unor noi forme de producție, stocare și consum și facilitarea unor noi modele de afaceri și structuri de piață;
 - (v) rețele electrice offshore, adică orice echipament sau instalație de transport sau de distribuție a energiei electrice în sensul definiției prevăzute la punctul (i) care are o dublă funcționalitate: interconectarea și transportul sau distribuția energiei electrice din surse regenerabile offshore de la siturile de generare offshore către două sau mai multe țări. Aceasta include și rețelele inteligente, precum și orice echipament adiacent sau instalație adiacentă offshore, care îndeplinesc un rol esențial pentru funcționarea în condiții de siguranță, securitate și eficiență, inclusiv a sistemelor de protecție, monitorizare și control, precum și stațiile electrice necesare dacă acestea asigură, de asemenea, interoperabilitatea tehnologică și, printre altele, compatibilitatea interfeței dintre diferite tehnologii;
- (b) în ceea ce privește gazul (gazele naturale, biogazul – inclusiv biometanul – și/sau gazele regenerabile de origine nebiologică):
- (i) conducte de transport și distribuție pentru transportul gazelor care fac parte dintr-o rețea, cu excepția conductelor de înaltă presiune utilizate pentru distribuția în amonte de gaze naturale;
 - (ii) instalații subterane de stocare conectate la conductele de gaze de înaltă presiune menționate la punctul (i);
 - (iii) instalații de recepție, de stocare și de regazeificare sau decompresie pentru gaze lichefiate sau comprimate;
 - (iv) orice echipament sau instalație esențială pentru funcționarea securizată, eficientă și în condiții de siguranță a sistemului sau pentru asigurarea capacității bidirecționale, inclusiv stații de comprimare;
 - (v) rețele inteligente de gaze, adică oricare dintre următoarele echipamente sau instalații menite să permită și să faciliteze integrarea în rețea a gazelor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon (inclusiv hidrogenul sau gazele de origine nebiologică): sisteme și componente digitale care integrează tehnologii ale informației și comunicațiilor, sisteme de control și tehnologii bazate pe senzori pentru a permite monitorizarea, controlul calității și gestionarea într-un mod interactiv și inteligent a producției, transportului, distribuției și consumului de gaze în cadrul unei rețele de gaze. În plus, rețelele inteligente pot include și echipamente care să permită fluxuri inversate de la nivelul distribuției la nivelul transportului și modernizările aferente necesare ale rețelei existente;

- (c) în ceea ce privește hidrogenul ⁽²⁸⁾:
- (i) conducte de transport pentru transportul la înaltă presiune al hidrogenului, precum și conducte de distribuție pentru distribuția locală a hidrogenului care oferă acces mai multor utilizatori ai rețelei în mod transparent și nediscriminatoriu;
 - (ii) instalații de stocare, care înseamnă instalații utilizate pentru stocarea hidrogenului cu un grad ridicat de puritate, incluzând partea terminalului pentru hidrogen utilizată pentru depozitare, dar excluzând partea utilizată pentru operațiunile de producție, și incluzând instalațiile rezervate exclusiv operatorilor de rețele de hidrogen pentru îndeplinirea funcțiilor lor. Instalațiile de stocare a hidrogenului includ instalațiile subterane de stocare conectate la conductele de transport sau de distribuție a hidrogenului de înaltă presiune menționate la punctul (i);
 - (iii) instalații de dispecerizare, de recepție, de regazeificare sau de decompresie pentru hidrogen sau hidrogen încorporat în alte substanțe chimice, cu scopul de a injecta hidrogenul fie în rețeaua pentru gaze, fie în rețeaua destinată hidrogenului;
 - (iv) terminale, care înseamnă instalații utilizate pentru transformarea hidrogenului lichid în hidrogen gazos în scopul injectării în rețeaua de hidrogen. Terminalele includ echipamentele auxiliare și stocarea temporară necesare pentru procesul de transformare și injectarea ulterioară în rețeaua de hidrogen, dar nu includ niciuna dintre părțile terminalului de hidrogen utilizate pentru stocare;
 - (v) „capacități de interconexiune” înseamnă o rețea de hidrogen (sau o parte a acesteia) care traversează sau trece peste o frontieră dintre state membre sau dintre un stat membru și o țară terță până pe teritoriul statelor membre sau până la marea teritorială a statului membru respectiv;
 - (vi) orice echipamente sau instalații esențiale pentru funcționarea securizată, eficientă și în condiții de siguranță a sistemului pentru hidrogen sau pentru asigurarea capacității bidirecționale, inclusiv stații de comprimare;
- (d) în ceea ce privește dioxidul de carbon ⁽²⁹⁾:
- (i) conducte, diferite de rețelele de conducte în amonte, utilizate pentru transportul de dioxid de carbon de la mai multe surse, adică instalații industriale (inclusiv centrale electrice) care produc dioxid de carbon sub formă de gaz prin combustie sau alte reacții chimice care implică compuși de carbon fosili sau non-fosili, în scopul depozitării geologice permanente a dioxidului de carbon în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁰⁾ sau în scopul utilizării dioxidului de carbon ca materie primă sau pentru a spori randamentele proceselor biologice;
 - (ii) instalații pentru lichefierea și stocarea dioxidului de carbon, în vederea transportării sau stocării;
 - (iii) infrastructura din cadrul unei formațiuni geologice utilizate pentru stocarea geologică permanentă a dioxidului de carbon în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2009/31/CE și instalațiile de suprafață și de injectare aferente;
 - (iv) orice echipamente sau instalații esențiale pentru funcționarea corespunzătoare, sigură și eficientă a sistemului, inclusiv a sistemelor de protecție, monitorizare și control. De exemplu, poate fi vorba despre mijloace mobile pentru transportul și stocarea dioxidului de carbon, cu condiția ca aceste mijloace mobile să corespundă definiției unui vehicul nepoluant;

⁽²⁸⁾ În ceea ce privește hidrogenul, toate activele enumerate la punctele (i)-(vi) pot fi active nou-construite sau active convertite din gaze naturale în hidrogen („reorientate”) sau o combinație a celor două. În ceea ce privește hidrogenul, activele enumerate la punctele (i)-(vi) care fac obiectul accesului terților îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate infrastructuri energetice.

⁽²⁹⁾ Activele enumerate la punctele (i)-(iv) în ceea ce privește dioxidul de carbon care fac obiectul accesului terților îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate infrastructuri energetice.

⁽³⁰⁾ Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 140, 5.6.2009, p. 114).

- (e) infrastructura utilizată pentru transmisia sau distribuția energiei termice sub formă de abur, apă fierbinte sau lichide răcite de la mai mulți producători/utilizatori, bazată pe utilizarea energiei din surse regenerabile sau a căldurii reziduale provenite din aplicații industriale;
 - (f) proiecte de interes comun, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 4 din Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³¹⁾ și proiecte de interes reciproc, menționate la articolul 171 din tratat;
 - (g) alte categorii de infrastructură, referitoare la infrastructura care permite conectarea fizică sau fără fir a energiei din surse regenerabile sau fără emisii de dioxid de carbon între producători și utilizatori de la mai multe puncte de acces și de ieșire și care este deschisă accesului terților care nu aparțin întreprinderilor care dețin/administrează infrastructura;
- (37) „performanță energetică” înseamnă performanța energetică a unei clădiri în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2010/31/UE;
- (38) „economii de energie” înseamnă economii de energie astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2012/27/UE;
- (39) „protecția mediului” înseamnă orice acțiune sau activitate menită să reducă sau să prevină poluarea, impactul negativ asupra mediului sau un alt prejudiciu asupra mediului fizic (inclusiv asupra aerului, a apei, a solului), a ecosistemelor sau a resurselor naturale rezultat din activitățile umane, inclusiv să atenueze schimbările climatice, să reducă riscul unor astfel de prejudicii, să protejeze și să refacă biodiversitatea sau să conducă la o utilizare mai eficientă a resurselor naturale, inclusiv măsuri de economisire a energiei și utilizarea de surse regenerabile de energie și alte tehnici de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de alți poluanți, precum și să realizeze trecerea la modelele economiei circulare pentru a reduce consumul de materii prime și a spori eficiența. Aceasta include, de asemenea, acțiuni care consolidează capacitatea de adaptare și reduc la minimum vulnerabilitatea la impactul schimbărilor climatice;
- (40) „taxă de mediu fiscală sau parafiscală” înseamnă o taxă sau un impozit aplicat unei baze de impozitare specifice și care se aplică unor produse sau servicii specifice cu un efect negativ clar asupra mediului sau care urmărește să taxeze anumite activități, bunuri sau servicii astfel încât costurile de mediu să poată fi incluse în prețul lor sau astfel încât producătorii și consumatorii să fie orientați către activități care respectă mai mult mediul;
- (41) „plan de evaluare” înseamnă un document care cuprinde una sau mai multe scheme de ajutor și care conține cel puțin următoarele aspecte minime:
- (a) obiectivele de evaluat,
 - (b) întrebările evaluării,
 - (c) indicatorii de rezultat,
 - (d) metoda avută în vedere pentru efectuarea evaluării,
 - (e) cerințele privind colectarea datelor,
 - (f) calendarul propus al evaluării, inclusiv data prezentării rapoartelor de evaluare intermediară și finală,
 - (g) descrierea organismului independent care va efectua evaluarea sau a criteriilor care vor fi folosite pentru selectarea acestuia și modalitățile de punere la dispoziția publicului a evaluării;
- (42) „schemă de răspundere extinsă a producătorilor” înseamnă o schemă de răspundere extinsă a producătorilor astfel cum este definită la articolul 2 punctul 21 din Directiva 2008/98/CE;
- (43) un „generator” este o întreprindere care produce energie electrică în scop comercial;
- (44) „gaz cu efect de seră” înseamnă orice gaz care contribuie la efectul de seră prin absorbirea radiațiilor infraroșii, inclusiv dioxidul de carbon, metanul, protoxidul de azot și gazele fluorurate, cum ar fi hidrofluorcarburile;
- (45) „cogenerare de înaltă eficiență” înseamnă cogenerare de înaltă eficiență în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 34 din Directiva 2012/27/UE;

⁽³¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene, de abrogare a Deciziei nr. 1364/2006/CE și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 713/2009, (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009 (JO L 115, 25.4.2013, p. 39).

- (46) „operator de rețea de hidrogen” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care îndeplinește funcția de rețea de transport de hidrogen și răspunde de exploatarea, asigurarea întreținerii și, dacă este necesar, dezvoltarea rețelei de transport de hidrogen într-o anumită zonă și, după caz, a interconexiunilor sale cu alte rețele de hidrogen, precum și de asigurarea capacității pe termen lung a sistemului de a satisface un nivel rezonabil al cererii pentru transportul hidrogenului;
- (47) „dezechilibru” înseamnă un dezechilibru în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 8 din Regulamentul (UE) 2017/2195 al Comisiei;
- (48) „decontare a dezechilibrelor” înseamnă decontarea dezechilibrelor în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 9 din Regulamentul (UE) 2017/2195 al Comisiei;
- (49) „interval de decontare a dezechilibrelor” înseamnă interval de decontare a dezechilibrelor în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (UE) 2019/943;
- (50) „ajutoare individuale” înseamnă ajutoarele ad-hoc și ajutoarele supuse obligației de notificare, acordate pe baza unui sistem de ajutoare;
- (51) „schemă de întreruptibilitate” înseamnă o măsură pentru siguranța alimentării cu energie electrică menită să asigure o frecvență stabilă în sistemul electroenergetic sau să soluționeze problemele de siguranță a alimentării pe termen scurt, inclusiv prin întreruperea sarcinii;
- (52) „microîntreprindere” înseamnă o microîntreprindere care îndeplinește condițiile pentru microîntreprinderi prevăzute în Recomandarea Comisiei privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii ⁽³²⁾;
- (53) „soluție bazată pe natură” înseamnă o soluție inspirată și susținută de natură care este eficientă din punctul de vedere al costurilor, oferă simultan beneficii de mediu, sociale și economice și contribuie la consolidarea rezilienței și care aduce într-o mai mare măsură și în mod mai diversificat natura, precum și elementele și procesele naturale în orașe, în peisajele terestre și marine, prin intervenții sistemice adaptate la realitatea locală și eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor;
- (54) „măsură legată de congestiunea rețelelor” înseamnă o măsură pentru siguranța alimentării cu energie electrică menită să compenseze o insuficiență a rețelei de transport sau de distribuție a energiei electrice;
- (55) „poluant” înseamnă un poluant în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului;
- (56) „poluator” înseamnă un poluator în sensul definiției prevăzute la punctul 3 din anexa la Recomandarea 75/436/Euratom a Consiliului ⁽³³⁾;
- (57) „poluare” înseamnă poluare în sensul definiției prevăzute la articolul 3 punctul 2 din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁴⁾;
- (58) „principiul poluatorul plătește” înseamnă că poluatorul care cauzează poluarea ar trebui să suporte costurile măsurilor de combatere a poluării;
- (59) „pregătire pentru reutilizare” înseamnă pregătire pentru reutilizare în sensul definiției prevăzute la articolul 3 punctul 16 din Directiva 2008/98/CE;
- (60) „infrastructură de încărcare” înseamnă o infrastructură fixă sau mobilă care furnizează energie electrică vehiculelor nepoluante sau echipamentelor mobile de deservire nepoluante;
- (61) „valorificare” înseamnă valorificare în sensul definiției prevăzute la articolul 3 punctul 15 din Directiva 2008/98/CE;
- (62) „reciclare” înseamnă reciclare în sensul definiției prevăzute la articolul 3 punctul 17 din Directiva 2008/98/CE;
- (63) „proiect de referință” înseamnă un exemplu de proiect care este reprezentativ pentru proiectul mediu dintr-o categorie de beneficiari eligibili pentru o schemă de ajutor;

⁽³²⁾ Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

⁽³³⁾ Recomandarea Consiliului din 3 martie 1975 privind alocarea costurilor și acțiunile întreprinse de autoritățile publice în probleme de mediu (JO L 194, 25.7.1975, p. 1).

⁽³⁴⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

- (64) „infrastructură de realimentare” înseamnă o infrastructură fixă sau mobilă pentru furnizarea de hidrogen, gaze naturale, în stare gazoasă [gaze naturale comprimate (GNC)] și lichidă [gaze naturale lichefiate (GNL)], biogaz și biocombustibili, inclusiv biocombustibili avansați, sau combustibili sintetici produși pe bază de energie din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon;
- (65) „reabilitare” înseamnă acțiuni de management de mediu care vizează restabilirea unui nivel de funcționare a ecosistemului în situri degradate, în care obiectivul este mai degrabă furnizarea reinnoită și continuă de servicii ecosistemice decât biodiversitatea și integritatea unui ecosistem de referință natural sau seminatural desemnat;
- (66) „decontaminare” înseamnă acțiuni de management de mediu, cum ar fi eliminarea sau detoxifierea contaminanților sau a excesului de nutrienți din sol și din apă, care vizează eliminarea surselor de degradare;
- (67) „energie electrică din surse regenerabile” înseamnă energia electrică obținută din surse regenerabile, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2018/2001;
- (68) „comunitate de energie din surse regenerabile” înseamnă o comunitate de energie din surse regenerabile astfel cum este definită la articolul 2 punctul 16 din Directiva (UE) 2018/2001;
- (69) „energie regenerabilă” înseamnă energie din surse regenerabile sau energie regenerabilă în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2018/2001;
- (70) „hidrogen produs din surse regenerabile de energie” înseamnă hidrogen produs din energie din surse regenerabile în conformitate cu metodologiile stabilite în Directiva (UE) 2018/2001 pentru combustibilii lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi;
- (71) „combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi” înseamnă combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 36 din Directiva (UE) 2018/2001;
- (72) „adecvarea resurselor” înseamnă un nivel de capacitate generată care este considerat ca fiind adecvat pentru a satisface nivelurile cererii din zona de ofertare, în orice moment, pe baza unui indicator statistic convențional utilizat de organizații pe care instituțiile Uniunii îl recunosc ca îndeplinind un rol esențial în crearea unei piețe unice în sectorul energiei electrice, precum Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică (ENTSO-E);
- (73) „utilizarea eficientă a resurselor” înseamnă reducerea cantității de factori de producție necesari pentru producerea unei unități de producție sau înlocuirea factorilor de producție primari cu factori de producție secundari;
- (74) „refacere” înseamnă procesul de sprijinire a refacerii unui ecosistem ca mijloc de conservare a biodiversității și de sporire a rezilienței ecosistemelor, în special la schimbările climatice. Refacerea ecosistemelor include măsuri luate pentru îmbunătățirea stării unui ecosistem și pentru recrearea sau restabilirea unui ecosistem în cazul în care starea respectivă s-a pierdut, precum și pentru îmbunătățirea rezilienței ecosistemului și a adaptării la schimbările climatice;
- (75) „reutilizare” înseamnă reutilizarea definită la articolul 3 punctul (13) din Directiva 2008/98/CE și include orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în alte scopuri decât cele pentru care au fost concepute;
- (76) „întreprindere mică” înseamnă o întreprindere care îndeplinește condițiile prevăzute pentru întreprinderile mici în Recomandarea Comisiei privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii;
- (77) „întreprindere mică și mijlocie” („IMM”) înseamnă o întreprindere care îndeplinește condițiile prevăzute de Recomandarea Comisiei privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii;
- (78) „întreprindere mică cu capitalizare medie” înseamnă o întreprindere care nu este IMM și al cărei număr de angajați, calculat în conformitate cu articolele 3-6 din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei ⁽³⁵⁾, nu este mai mare de 499 de persoane și a cărei cifră de afaceri anuală nu este mai mare de 100 de milioane EUR sau al cărei bilanț anual nu este mai mare de 86 de milioane EUR. Mai multe entități vor fi considerate o singură întreprindere dacă este îndeplinită una dintre condițiile enumerate la articolul 3 punctul 3 din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 651/2014;

⁽³⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat (JO L 187, 26.6.2014, p. 1).

- (79) „reîncărcare inteligentă” înseamnă o operațiune de reîncărcare în cazul căreia intensitatea energiei electrice furnizate bateriei este ajustată în timp real, pe baza informațiilor primite prin intermediul comunicațiilor electronice;
- (80) „pregătire pentru soluții inteligente” înseamnă capacitatea clădirilor sau a unităților unei clădiri de a-și adapta funcționarea la nevoile ocupantului, inclusiv optimizarea eficienței energetice și a performanței globale, și de a-și adapta funcționarea ca răspuns la semnalele rețelei;
- (81) „responsabilități standard de echilibrare” înseamnă responsabilități de echilibrare care nu creează discriminări între tehnologii și care nu scutesc niciun generator de responsabilitatea în materie de echilibrare, astfel cum se prevede la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2019/943;
- (82) „demararea lucrărilor” înseamnă primul angajament ferm (de exemplu, de a comanda echipamente sau de a începe construcția) care face o investiție ireversibilă. Cumpărarea de terenuri și lucrările pregătitoare, precum obținerea permiselor și realizarea studiilor preliminare de fezabilitate, nu sunt considerate drept demarare a lucrărilor. În cazul preluărilor de întreprinderi, „demararea lucrărilor” înseamnă data de achiziționare a activelor direct legate de unitatea preluată;
- (83) „rezervă strategică” înseamnă un mecanism de asigurare a capacității în care capacitatea de energie electrică, cum ar fi cea de producere, de stocare sau de consum dispecerizabil, este deținută în afara pieței energiei electrice și dispecerizată numai în circumstanțe specifice;
- (84) „costul total al deținerii” înseamnă costul total al achiziționării și al deținerii unui vehicul pe durata sa de viață, inclusiv costurile legate de achiziționarea sau de leasingul vehiculului, costurile pentru combustibil, costurile de întreținere și reparații, costurile de asigurare, costurile financiare și taxele;
- (85) „operator de transport și de sistem” (OTS) înseamnă un operator de transport și de sistem în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 35 din Directiva (UE) 2019/944;
- (86) „vehicul” înseamnă oricare dintre următoarele:
- un vehicul rutier din categoria M1, M2, N1, M3, N2, N3 sau L;
 - o navă de navigație interioară sau o navă maritimă și de coastă pentru transportul de pasageri sau de marfă;
 - materialul rulant;
 - o aeronavă;
- (87) „tratate” înseamnă tratate în sensul definiției prevăzute la articolul 3 punctul 14 din Directiva 2008/98/CE;
- (88) „nivelul minim al taxei Uniunii” înseamnă nivelul minim de impozitare prevăzut în dreptul Uniunii; în ceea ce privește produsele energetice și energia electrică, înseamnă nivelul minim de impozitare prevăzut în anexa I la Directiva 2003/96/CE a Consiliului ⁽³⁶⁾;
- (89) „standard al Uniunii” înseamnă:
- un standard obligatoriu al Uniunii care stabilește nivelurile care trebuie atinse în ceea ce privește mediul de către întreprinderi în mod individual, excluzând standardele sau obiectivele stabilite la nivelul Uniunii care sunt obligatorii din punct de vedere juridic pentru statele membre, însă nu și pentru întreprinderile individuale;
 - obligația de a utiliza cele mai bune tehnici disponibile (BAT) definite în Directiva 2010/75/UE și de a se asigura că nivelurile de emisie nu le depășesc pe cele care s-ar fi înregistrat prin aplicarea BAT; dacă nivelurile de emisie asociate BAT ⁽³⁷⁾ au fost definite în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2010/75/UE sau în temeiul altor directive aplicabile, acele niveluri se vor aplica în sensul prezentelor orientări; dacă nivelurile respective sunt exprimate ca interval, va fi aplicabilă numai limita în care se atinge BAT pentru prima dată în ceea ce privește întreprinderea în cauză;
- (90) „deșeurii” înseamnă deșeurii în sensul definiției prevăzute la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE;
- (91) „căldură reziduală” înseamnă căldură reziduală în sensul definiției prevăzute la articolul 2 punctul 9 din Directiva (UE) 2018/2001.

⁽³⁶⁾ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).

⁽³⁷⁾ Pot fi incluse nivelurile de emisii, nivelurile de eficiență energetică sau nivelurile de performanță de mediu asociate celor mai bune tehnici disponibile.

3. EVALUAREA COMPATIBILITĂȚII ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 107 ALINEATUL (3) LITERA (C) DIN TRATAT

20. Prezentele orientări stabilesc criteriile de compatibilitate, în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, a măsurilor de ajutor pentru protecția mediului, inclusiv protecția climei, și a obiectivelor energetice care fac obiectul obligației de notificare prevăzute la articolul 108 alineatul (3) din tratat.
21. În temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, Comisia poate să considere că sunt compatibile cu piața internă ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități economice în cadrul Uniunii (condiție pozitivă), în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun (condiție negativă).
22. Atunci când efectuează o evaluare pentru a stabili dacă ajutoarele pentru protecția mediului și ajutoarele pentru energie pot fi considerate compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, Comisia va analiza următoarele aspecte:
- (a) în ceea ce privește prima condiție (cea pozitivă), faptul că ajutorul facilitează dezvoltarea unei activități economice:
- (i) identificarea activității economice care este facilitată de măsură, a efectelor sale pozitive pentru societate în general și, după caz, a relevanței acesteia pentru politicile specifice ale Uniunii (a se vedea secțiunea 3.1.1);
 - (ii) efectul stimulat al ajutorului (a se vedea secțiunea 3.1.2);
 - (iii) absența încălcării vreunei dispoziții relevante din dreptul Uniunii (a se vedea secțiunea 3.1.3).
- (b) în ceea ce privește a doua condiție (cea negativă), faptul că ajutorul nu afectează în mod necorespunzător condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun:
- (i) necesitatea intervenției statului (a se vedea secțiunea 3.2.1.1);
 - (ii) caracterul adecvat al ajutorului (a se vedea secțiunea 3.2.1.2);
 - (iii) proporționalitatea ajutorului (ajutor limitat la minimumul necesar pentru atingerea obiectivului), inclusiv cumularea (a se vedea secțiunea 3.2.1.3);
 - (iv) transparența ajutorului (a se vedea secțiunea 3.2.1.4);
 - (v) evitarea efectelor negative nejustificate ale ajutorului asupra concurenței și a schimburilor comerciale (a se vedea secțiunea 3.2.2)
 - (vi) punerea în balanță a efectelor pozitive și negative ale ajutorului (a se vedea secțiunea 3.3).

3.1. Condiția pozitivă: ajutorul trebuie să faciliteze dezvoltarea unei activități economice

3.1.1. *Identificarea activității economice care este facilitată de măsură, a efectelor sale pozitive pentru societate în general și, după caz, a relevanței acesteia pentru politicile specifice ale Uniunii*

23. Atunci când notifică ajutorul, statele membre trebuie să identifice activitățile economice care vor fi facilitate ca urmare a acestuia și modul în care este sprijinită dezvoltarea acestor activități.
24. Ajutorul pentru prevenirea sau reducerea efectelor negative ale activităților economice asupra climei sau a mediului poate facilita dezvoltarea activităților economice prin creșterea sustenabilității activității economice în cauză. De asemenea, ajutorul poate asigura posibilitatea ca activitatea respectivă să continue în viitor fără a aduce prejudicii disproporționate mediului și poate sprijini crearea de noi activități economice și servicii (sprijinirea dezvoltării așa-numitei „economii verzi”).
25. De asemenea, statul membru trebuie să explice dacă și cum va contribui ajutorul la îndeplinirea obiectivelor politicii în domeniul climei, ale politicii de mediu și ale politicii energetice a Uniunii și, mai precis, beneficiile preconizate ale ajutorului în ceea ce privește contribuția semnificativă a acestuia la protecția mediului, inclusiv la atenuarea schimbărilor climatice, sau la funcționarea eficientă a pieței interne a energiei.

3.1.2. *Efectul stimulat*

26. Se poate considera că ajutorul facilitează o activitate economică numai dacă are un efect stimulat. Un efect stimulat apare în cazul în care ajutorul determină beneficiarul să își schimbe comportamentul, să se implice într-o activitate economică suplimentară sau într-o activitate economică care respectă mediul, pe care, în absența ajutorului, nu ar desfășura-o sau ar desfășura-o în mod limitat sau diferit.
27. Ajutoarele nu trebuie să sprijine costurile unei activități pe care beneficiarul ajutorului ar fi desfășurat-o oricum și nu trebuie să compenseze riscul comercial normal al unei activități economice ⁽³⁸⁾.
28. Demonstrarea unui efect stimulat presupune identificarea scenariului factual și a scenariului contrafactual probabil în absența ajutorului ⁽³⁹⁾. Comisia va examina acest aspect pe baza cuantificării menționate în secțiunea 3.2.1.3.
29. Comisia consideră că ajutorul nu are un efect stimulat pentru beneficiar în cazul în care începutul lucrărilor la proiect sau al activității a avut loc înainte ca cererea de ajutor să fie depusă, în scris, de către beneficiar la autoritățile naționale. În cazurile în care beneficiarul începe să pună în aplicare un proiect înainte de a introduce cererea de ajutor, niciun ajutor acordat în favoarea proiectului respectiv nu va fi, în principiu, considerat compatibil cu piața internă.
30. Cererea de ajutor poate lua diverse forme, inclusiv, de exemplu, o ofertă în cadrul unei proceduri de ofertare concurențiale. Cererea trebuie să includă cel puțin numele solicitantului, o descriere a proiectului sau a activității, inclusiv locul unde se desfășoară acesta, precum și cuantumul ajutorului necesar pentru realizarea acestuia.
31. În anumite cazuri excepționale, ajutorul poate avea un efect stimulat chiar și în cazul proiectelor care au început înainte de depunerea cererii de ajutor. În special, se consideră că ajutorul are un efect stimulat în cazul în următoarele situații:
- (a) ajutorul se acordă automat, în conformitate cu criteriile obiective și nediscriminatorii și fără exercitarea ulterioară a puterii discreționare de către statul membru, iar măsura a fost adoptată și a intrat în vigoare înainte de demararea lucrărilor la proiect sau a activității care beneficiază de ajutor, cu excepția versiunilor ulterioare ale schemelor fiscale, în cazul cărora activitatea era deja acoperită de schemele anterioare sub formă de avantaje fiscale;
 - (b) autoritățile naționale au publicat, înainte de demararea lucrărilor, un anunț privind intenția lor de a institui măsura de ajutor propusă, cu condiția aprobării măsurii de către Comisie, astfel cum se prevede la articolul 108 alineatul (3) din tratat. Acest anunț trebuie să fie pus la dispoziție pe un site public (sau prin alte mijloace de comunicare la care publicul să aibă acces larg și la fel de simplu) și să precizeze în mod clar tipul de proiecte pe care statul membru le propune pentru a fi eligibile și data de la care statul membru intenționează să considere eligibile astfel de proiecte. Eligibilitatea propusă nu trebuie să fie limitată în mod nejustificat. Beneficiarul trebuie să fi informat autoritatea care acordă ajutorul, înainte de demararea lucrărilor, că măsura de ajutor propusă este considerată o condiție pentru deciziile de investiții luate. În cazul în care se bazează pe acest anunț pentru a demonstra existența unui efect stimulat, statul membru trebuie să furnizeze, în cadrul notificării sale privind ajutorul de stat, o copie a anunțului și un link către site-ul pe care a fost publicat sau o dovadă a faptului că a fost pus la dispoziția publicului;

⁽³⁸⁾ A se vedea Hotărârea Curții de Justiție din 13 iunie 2013, HGA și alții/Comisia, C-630/11 P - C-633/11 P, EU:C:2013:387, punctul 104.

⁽³⁹⁾ Acest scenariu trebuie să fie credibil, autentic și raportat la factori de decizie prevalenți la data luării de către beneficiar a deciziei cu privire la proiect. Statele membre sunt invitate să se bazeze pe documente oficiale emise de conducerea întreprinderii, pe evaluări ale riscurilor, pe rapoarte financiare, pe planuri interne de afaceri, pe avize ale experților și pe alte studii privind proiectul în cauză. Documentele care conțin informații despre previziunile privind cererea, previziunile costurilor, previziunile financiare, documentele prezentate unui comitet de investiții și care dezvoltă scenariile de investiție/exploatare sau documentele furnizate instituțiilor financiare ar putea ajuta statele membre să demonstreze efectul stimulat. Aceste documente trebuie să dateze din aceeași perioadă ca procesul în urma căruia s-a luat decizia privind investiția/exploatarea.

(c) ajutoarele de exploatare acordate instalațiilor existente pentru o producție ecologică în cazul în care nu are loc o „demarare a lucrărilor” deoarece nu există investiții noi semnificative. În aceste cazuri, efectul stimulativ poate fi demonstrat printr-o modificare în sensul funcționării instalației într-un mod prietenos cu mediul, în locul unui mod de funcționare alternativ mai ieftin, care este mai puțin prietenos cu mediul.

32. Comisia consideră că ajutoarele acordate doar pentru acoperirea costurilor de adaptare la standardele viitoare ale Uniunii nu au, în principiu, un efect stimulativ. Ca regulă generală, numai ajutoarele destinate atingerii unor standarde mai stricte decât cele ale Uniunii pot avea un efect stimulativ. Totuși, în cazurile în care standardul relevant al Uniunii a fost deja adoptat, dar nu este încă în vigoare, ajutorul poate avea un efect stimulativ dacă stimulează implementarea și finalizarea investiției cu cel puțin 18 luni înainte de intrarea în vigoare a standardului, cu excepția cazului în care se indică altfel în secțiunile 4.1-4.13. Pentru a nu descuraja statele membre de la a impune standarde naționale obligatorii mai stricte sau mai ambițioase decât standardele corespunzătoare ale Uniunii, măsurile de ajutor pot avea un efect stimulativ indiferent de existența unor astfel de standarde naționale obligatorii. Același lucru este valabil și în cazul ajutoarelor acordate în prezența unor standarde naționale obligatorii adoptate în absența standardelor Uniunii.

3.1.3. Absența încălcării vreunei dispoziții relevante din dreptul Uniunii

33. În cazul în care activitatea care beneficiază de sprijin sau măsura de ajutor sau condițiile asociate acesteia, inclusiv metoda de finanțare, atunci când aceasta face parte integrantă din măsura respectivă, presupune o încălcare a dreptului relevant al Uniunii, ajutorul în cauză nu poate fi declarat compatibil cu piața internă. Acest lucru este valabil, de exemplu, atunci când ajutorul face obiectul unor clauze care condiționează, în mod direct sau indirect, originea produselor sau a echipamentelor, cum ar fi cerințele ca beneficiarul să achiziționeze produse fabricate în interiorul UE.

3.2. Condiția negativă: ajutorul nu trebuie să modifice în mod nejustificat condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun

3.2.1. Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale

3.2.1.1. Necesitatea ajutorului

34. Măsura de ajutor de stat propusă trebuie să vizeze o situație în care poate genera o dezvoltare semnificativă pe care piața nu o poate realiza singură, de exemplu prin remedierea disfuncționalităților pieței în ceea ce privește proiectele sau activitățile pentru care se acordă ajutorul. Deși este general acceptat faptul că piețele concurențiale tind să conducă la rezultate eficiente din punctul de vedere al dezvoltării activităților economice, al prețurilor, al producției și al utilizării resurselor, în cazul în care există disfuncționalități ale pieței, intervenția publică sub formă de ajutor de stat poate să îmbunătățească funcționarea eficientă a piețelor și, astfel, să contribuie la dezvoltarea unei activități economice, în măsura în care piața, în sine, nu reușește să producă un rezultat eficient. Statul membru ar trebui să identifice disfuncționalitățile pieței care împiedică atingerea unui nivel suficient de protecție a mediului sau realizarea unei piețe interne eficiente a energiei. Principalele disfuncționalități ale pieței legate de protecția mediului și de energie care pot împiedica obținerea rezultatului optim și pot duce la un rezultat ineficient sunt:

(a) Externalități negative: acestea sunt mai frecvente în cazul măsurilor de ajutor în domeniul mediului și apar atunci când nu s-a stabilit în mod adecvat prețul pentru poluare, și anume atunci când întreprinderea în cauză nu suportă costul integral al poluării. În acest caz, întreprinderile care acționează în propriul lor interes nu ar avea suficiente stimulente pentru a lua în considerare externalitățile negative cauzate de activitatea lor economică, nici atunci când optează să utilizeze o anumită tehnologie, nici atunci când decid asupra nivelului de producție. Cu alte cuvinte, costurile suportate de întreprindere nu reflectă pe deplin costurile suportate de consumatori și de societate în general. Prin urmare, întreprinderile nu au, de obicei, suficiente stimulente să își reducă nivelul poluării sau să adopte măsuri individuale de protecție a mediului.

(b) Externalități pozitive: faptul că o parte a beneficiilor care rezultă dintr-o investiție va reveni altor operatori de pe piață decât investitorul poate determina întreprinderile să reducă nivelul investiției. Externalități pozitive pot apărea, de exemplu, în cazul investițiilor în ecoinovare, în stabilitatea sistemului, în tehnologiile noi și inovatoare privind energia regenerabilă și în măsurile inovatoare care vizează consumul dispecerizabil sau în cazul infrastructurilor energetice sau al măsurilor pentru siguranța alimentării cu energie electrică de care beneficiază mai multe state membre sau un număr mai mare de consumatori.

- (c) Informații asimetrice: acestea apar, de regulă, pe piețele unde există o discrepanță între informațiile disponibile unei părți a pieței și informațiile disponibile celeilalte părți a pieței. Această situație ar putea surveni, de exemplu, atunci când investitorii financiari externi nu dispun de informații complete cu privire la randamentele și riscurile probabile ale unui proiect. De asemenea, ar putea surveni în cazul colaborării transfrontaliere referitoare la infrastructuri, atunci când o parte are un dezavantaj din punctul de vedere al informațiilor în comparație cu cealaltă parte. Deși riscul sau incertitudinea în sine nu duc la prezența unei disfuncționalități a pieței, problema informațiilor asimetrice este legată de gradul de risc și de incertitudine. Ambele tind să fie mai mari în cazul investițiilor în domeniul mediului care au în general o perioadă de amortizare mai lungă, ceea ce duce la punerea unui accent mai mare pe perspectivele pe termen scurt, fapt care ar putea fi agravat de condițiile de finanțare pentru astfel de investiții, în special pentru IMM-uri.
- (d) Probleme de coordonare: acestea ar putea împiedica dezvoltarea unui proiect sau conceperea eficientă a acestuia ca urmare a intereselor și a stimulentele divergente în rândul investitorilor, așa-numitele „motivații divergente”, a costurilor contractelor sau ale acordurilor de asigurare de răspundere civilă, a nesiguranței privind rezultatul colaborării și a efectelor de rețea, de exemplu, alimentarea neîntreruptă cu energie electrică. Aceste probleme de coordonare pot apărea, de exemplu, în relația dintre proprietarul unei clădiri și chiriaș în ceea ce privește soluțiile eficiente din punct de vedere energetic. Problemele de coordonare pot fi amplificate ca urmare a problemelor de informare, în special a celor legate de informațiile asimetrice. Problemele de coordonare pot decurge, de asemenea, din necesitatea de a atinge o anumită masă critică înainte ca lansarea proiectului să fie atractivă din punct de vedere comercial, ceea ce poate fi un aspect deosebit de relevant în proiectele de infrastructură (transfrontaliere).
35. Cu toate acestea, simpla existență a unor disfuncționalități ale pieței într-un anumit context nu este suficientă pentru a demonstra necesitatea ajutorului de stat. Este posibil ca alte politici și măsuri să fie deja instituite pentru a remedia o parte din disfuncționalitățile identificate ale pieței. Printre exemple se numără reglementarea sectorială, standardele obligatorii ale Uniunii privind poluarea, obligațiile cu privire la alimentare, mecanismele de stabilire a prețurilor, cum ar fi sistemul Uniunii de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) și taxele pe emisiile de dioxid de carbon. Măsurile suplimentare, inclusiv ajutoarele de stat, pot viza doar disfuncționalitățile reziduale ale pieței, și anume pe cele care rămân neabordate de politici și măsuri de acest tip. De asemenea, este important să se indice modul în care ajutoarele de stat consolidează alte politici și măsuri instituie care au ca obiectiv remedierea aceluiași disfuncționalități ale pieței. De aceea, este mai greu să se demonstreze necesitatea ajutorului de stat în cazul în care ajutorul contracarează efectele altor politici care vizează aceleași disfuncționalități ale pieței. Prin urmare, statul membru ar trebui să identifice, de asemenea, eventualele politici și măsuri existente care vizează deja disfuncționalitățile identificate în materie de reglementare sau ale pieței.
36. Comisia va considera că ajutorul este necesar dacă statul membru demonstrează că acesta vizează în mod efectiv disfuncționalități reziduale ale pieței, luând în considerare, de asemenea, alte politici și măsuri deja în vigoare care abordează unele dintre disfuncționalitățile identificate ale pieței.
37. În cazurile în care ajutorul de stat este acordat pentru proiecte sau activități care, în ceea ce privește conținutul lor tehnologic, nivelul de risc și dimensiunea, sunt similare celor deja realizate în cadrul Uniunii în condițiile pieței, Comisia va presupune, în principiu, că nu există o disfuncționalitate a pieței și va solicita dovezi suplimentare pentru a demonstra necesitatea ajutorului de stat.
38. Pentru a demonstra necesitatea ajutorului, statul membru trebuie să demonstreze că proiectul sau, în cazul schemelor, proiectul de referință nu ar fi realizat în absența ajutorului. Comisia va evalua acest lucru pe baza cuantificării menționate în secțiunea 3.2.1.3 sau a unei analize specifice bazate pe dovezi prezentate de statul membru care demonstrează necesitatea ajutorului.
- 3.2.1.2. Caracterul adecvat
39. Măsura de ajutor propusă trebuie să constituie un instrument de politică adecvat pentru atingerea obiectivului urmărit al ajutorului, ceea ce înseamnă că nu trebuie să existe o politică și un instrument de ajutor care permit obținerea aceluiași rezultate în condițiile unui efect de denaturare mai redus.

3.2.1.2.1. Caracterul adecvat în comparație cu instrumente de politică alternative

40. Ajutoarele de stat nu reprezintă singurul instrument de politică aflat la dispoziția statelor membre pentru a promova creșterea nivelurilor de protecție a mediului sau pentru a asigura o piață internă a energiei eficiente. Pot exista și alte instrumente, mai adecvate, cum ar fi instrumente de piață sau măsuri la nivelul cererii care presupun reglementări, respectarea principiului „eficiența energetică înainte de toate”⁽⁴⁰⁾, achiziții publice sau standardizare, precum și creșterea finanțării alocate infrastructurii publice și măsuri fiscale generale. Instrumentele fără caracter obligatoriu, cum ar fi aplicarea din proprie inițiativă a etichetelor ecologice, precum și diseminarea tehnologiilor ecologice pot să joace, de asemenea, un rol important în atingerea unui nivel ridicat de protecție a mediului⁽⁴¹⁾.
41. Diferite măsuri destinate remedierii aceleiași disfuncționalități a pieței se pot neutraliza reciproc. Aceasta se întâmplă atunci când un mecanism eficient, bazat pe piață, a fost introdus pentru a contracara în mod specific problema externalităților, de exemplu sistemul ETS al Uniunii. O nouă măsură de sprijin menită să remedieze aceeași disfuncționalitate a pieței riscă să submineze eficiența mecanismului bazat pe piață. Prin urmare, atunci când o schemă de ajutoare vizează remedierea disfuncționalităților reziduale ale pieței, aceasta trebuie concepută astfel încât să nu submineze eficiența mecanismului bazat pe piață.
42. Respectarea principiului „poluatorul plătește” prin intermediul legislației privind protecția mediului urmărește să garanteze că o disfuncționalitate a pieței legată de externalitățile negative va fi remediată. Prin urmare, ajutoarele de stat nu reprezintă un instrument adecvat și nu pot fi acordate în măsura în care beneficiarul ajutorului ar putea fi considerat responsabil de poluare în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale existente în materie.

3.2.1.2.2. Caracterul adecvat în comparație cu alte instrumente de ajutor

43. Ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pot fi acordate sub diverse forme. Cu toate acestea, statul membru ar trebui să garanteze că ajutorul este acordat sub forma care are potențialul de a denatura într-o măsură cât mai mică schimburile comerciale și concurența.
44. În acest sens, statul membru trebuie să demonstreze motivul pentru care alte forme de ajutor cu un potențial mai redus de denaturare sunt mai puțin adecvate, de exemplu: avansurile rambursabile, comparativ cu granturile directe, creditele fiscale, comparativ cu reducerile de impozit sau tipurile de ajutoare bazate pe instrumente financiare, precum instrumentele de datorii, comparativ cu instrumentele de capital, inclusiv, de exemplu, credite preferențiale sau subvenționări ale ratei dobânzii, garanții de stat sau o altă furnizare de finanțare în condiții avantajoase.
45. Instrumentul de ajutor trebuie să fie adecvat disfuncționalității pieței pe care măsura de ajutor intenționează să o remedieze. În situația în care veniturile efective sunt incerte, de exemplu în cazul măsurilor de reducere a consumului de energie, un avans rambursabil poate constitui instrumentul cel mai adecvat.

⁽⁴⁰⁾ Potrivit acestui principiu, statele membre trebuie să țină seama în cea mai mare măsură posibilă, în planificarea energetică și în deciziile de politică și de investiții, de măsurile alternative rentabile privind eficiența energetică, care să eficientizeze cererea și oferta de energie, în special prin economiile de energie la nivelul utilizării finale rentabile din punct de vedere al costurilor, prin inițiative de reacție din partea cererii și prin eficientizarea conversiei, transportului și a distribuției de energie, fiind îndeplinite totodată obiectivele deciziilor respective. A se vedea Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

⁽⁴¹⁾ Utilizarea etichetelor de mediu și a mențiunilor „ecologic” pe produse poate fi un alt mijloc pentru a le permite consumatorilor/utilizatorilor să ia decizii de cumpărare în cunoștință de cauză și pentru a crește cererea de produse ecologice. Dacă sunt bine concepute, recunoscute, înțelese, fiabile și percepute de consumatorii relevanți, etichetele de mediu solide și mențiunile „ecologic” veridice pot fi un instrument puternic pentru a ghida și pentru a influența comportamentul (consumatorului) spre opțiuni mai ecologice. Utilizarea unei scheme de etichetare/de certificare cu o bună reputație, cu criterii clare și care face obiectul verificării externe (din partea unei părți terțe) va fi unul dintre mijloacele cele mai eficiente ale întreprinderilor pentru a demonstra consumatorilor și părților interesate că acestea respectă standarde de mediu ridicate. În acest context, Comisia nu include norme specifice privind ajutorul pentru proiectarea și fabricarea de produse ecologice în domeniul de aplicare al prezentelor orientări.

46. Statul membru trebuie să demonstreze că ajutorul și modul în care este conceput sunt adecvate pentru atingerea obiectivului măsurii pe care îl vizează ajutorul.

3.2.1.3. Proportionalitatea

47. Ajutoarele sunt considerate a fi proporționale în cazul în care quantumul lor pentru fiecare beneficiar în parte se limitează la minimumul necesar pentru realizarea proiectului sau a activității care beneficiază de ajutor.
48. Ca principiu general, ajutoarele vor fi considerate ca fiind limitate la minimumul necesar pentru desfășurarea proiectului sau a activității care beneficiază de ajutor în cazul în care ajutorul corespunde costului suplimentar net (deficitului de finanțare) necesar pentru îndeplinirea obiectivului măsurii de ajutor, în comparație cu scenariul contrafactual în absența ajutorului. Costurile nete suplimentare sunt determinate de diferența dintre veniturile și costurile economice (inclusiv costurile de investiție și de exploatare) aferente proiectului care beneficiază de ajutor și cele aferente proiectului alternativ pe care beneficiarul ajutorului l-ar realiza în mod credibil în absența ajutorului.
49. O evaluare detaliată a costului suplimentar net nu va fi necesară în cazul în care quantumul ajutorului este determinat printr-o procedură de ofertare concurențială, deoarece aceasta oferă o estimare fiabilă a ajutorului minim necesar potențialilor beneficiari ⁽⁴²⁾. Prin urmare, Comisia consideră că proportionalitatea ajutorului este asigurată dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:
- (a) procedura de ofertare este concurențială, adică: este deschisă, clară, transparentă și nediscriminatorie, bazată pe criterii obiective, definită *ex ante* în conformitate cu obiectivul măsurii și reducând la minimum riscul de prezentare a unor oferte strategice;
 - (b) criteriile sunt publicate cu suficient timp înainte de termenul de depunere a candidaturilor, pentru a permite o concurență efectivă ⁽⁴³⁾;
 - (c) bugetul sau volumul aferent procedurii de ofertare reprezintă o constrângere obligatorie în sensul că se poate preconiza că nu toți ofertanții vor primi ajutor, numărul estimat de ofertanți este suficient pentru a asigura o concurență efectivă, iar proiectarea procedurilor de ofertare subcotate pe durata punerii în aplicare a unei scheme este corectată pentru a restabili concurența efectivă în cadrul procedurilor de ofertare ulterioare sau, în lipsa acestei măsuri, de îndată ce există condiții adecvate;
 - (d) sunt evitate ajustările *ex post* ale rezultatului procedurii de ofertare (cum ar fi negocierile ulterioare privind rezultatele ofertării sau raționalizarea), deoarece acestea pot submina eficiența rezultatului procedurii.
50. Ca regulă generală, criteriile de selecție utilizate pentru stabilirea clasamentului ofertelor și, în cele din urmă, pentru alocarea ajutorului în cadrul procedurii de ofertare concurențiale ar trebui să stabilească o legătură directă sau indirectă între contribuția la obiectivele principale ale măsurii și quantumul ajutorului cerut de solicitant. Această legătură poate fi exprimată, de exemplu, ca ajutor per unitate de protecție a mediului sau ca ajutor per unitate de energie ⁽⁴⁴⁾. De asemenea, ar putea fi indicat să se includă și alte criterii de selecție care nu sunt legate direct sau indirect de obiectivele principale ale măsurii. În astfel de cazuri, aceste alte criterii nu trebuie să reprezinte mai mult de 30 % din ponderea tuturor criteriilor de selecție. Statul membru trebuie să motiveze abordarea propusă și să se asigure că aceasta este adecvată pentru obiectivele urmărite.

⁽⁴²⁾ Cu toate acestea, în cazul în care există posibilitatea de „oferte cu zero subvenții”, statele membre ar trebui să explice cum se va asigura proportionalitatea. Ofertele cu subvenții zero pot apărea, de exemplu, deoarece se preconizează că veniturile de pe piață vor crește în timp și/sau deoarece ofertanții câștigători primesc concesiuni sau alte beneficii și beneficiază de măsuri de susținere a prețurilor. Ar trebui să se evite stabilirea de niveluri minime sau de plafoane ale prețurilor care limitează procedura concurențială, subminând proportionalitatea, chiar dacă acestea sunt stabilite la zero.

⁽⁴³⁾ De obicei, o perioadă de șase săptămâni va fi suficientă. Pentru proceduri deosebit de complexe sau noi, poate fi nevoie ca aceasta să fie mai lungă. În cazuri justificate, de exemplu în situația unor proceduri simple sau regulate/repetate, poate fi adecvată o perioadă mai scurtă.

⁽⁴⁴⁾ La evaluarea unităților de protecție a mediului, statele membre pot, de exemplu, să elaboreze o metodologie care să contabilizeze emisiunile sau alte tipuri de poluare în diferitele etape ale activității economice sprijinite, durată de realizare a proiectului sau costurile de integrare a sistemului. Atunci când analizează contribuția la obiectivele principale în raport cu quantumul ajutorului solicitat, statele membre pot, de exemplu, să compare diferitele criterii obiective și să selecteze, pe baza quantumului ajutorului per unitate din media ponderată a criteriilor obiective sau dintr-o gamă limitată de oferte cu quantumul cel mai scăzut al ajutorului per unitate a criteriilor obiective, pe cele cu punctajele cele mai ridicate în raport cu criteriile obiective. Parametrii oricărei astfel de abordări trebuie să fie adaptați pentru a se asigura că procedura de ofertare este, în continuare, nediscriminatorie și efectiv concurențială și reflectă valoarea economică.

51. În cazul în care ajutorul nu este acordat în cadrul unei proceduri de ofertare concurențiale, costul net suplimentar trebuie determinat comparând profitabilitatea scenariului factual cu cea a scenariului contrafactual. Pentru a determina deficitul de finanțare în astfel de cazuri, statul membru trebuie să prezinte o cuantificare, pentru scenariul factual și un scenariu contrafactual credibil, a tuturor costurilor și veniturilor principale, a costului mediu ponderat al capitalului (CMPC) estimat al beneficiarilor pentru actualizarea fluxurilor de numerar viitoare, precum și a valorii actualizate nete (VAN) pentru scenariul factual și cel contrafactual, pe întreaga durată de viață a proiectului. Comisia va verifica dacă acest scenariu contrafactual este realist ⁽⁴⁵⁾. Statul membru trebuie să motiveze ipotezele utilizate pentru fiecare aspect al cuantificării și să explice și să justifice metodologiile aplicate. Costul suplimentar net tipic poate fi estimat ca diferența dintre VAN pentru scenariul factual și pentru scenariul contrafactual pe durata de viață a proiectului de referință.
52. Un scenariu contrafactual poate consta în faptul că beneficiarul nu realizează o activitate sau o investiție sau își continuă activitatea fără modificări. În cazul în care dovezile susțin că acesta este cel mai probabil scenariu contrafactual, costul suplimentar net poate fi aproximat prin VAN negativă a proiectului în scenariul factual în absența ajutorului pe durata proiectului (deci, presupunând implicit că VAN a scenariului contrafactual este zero) ⁽⁴⁶⁾. Acest lucru este valabil în special în cazul proiectelor de infrastructură.
53. În cazul ajutoarelor individuale și al schemelor de ajutor cu un număr deosebit de limitat de beneficiari, calculele și previziunile de la punctul 51 trebuie să fie prezentate la nivelul planului de afaceri detaliat al proiectului, iar pentru schemele de ajutor, pe baza unuia sau mai multor proiecte de referință. În mod similar, dacă se aplică punctul 52, referințele justificative trebuie să fie prezentate la nivelul planului de afaceri detaliat al proiectului, iar pentru schemele de ajutor, pe baza unuia sau mai multor proiecte de referință.
54. În anumite circumstanțe, poate fi dificil să se identifice pe deplin beneficiile și costurile implicate pentru beneficiar și, prin urmare, să se cuantifice VAN în scenariul factual și în cel contrafactual. În aceste cazuri se pot aplica abordări alternative, detaliate în capitolul 4 pentru tipuri specifice de ajutoare. În cazurile respective, ajutorul poate fi considerat proporțional în cazul în care quantumul acestuia nu depășește intensitatea maximă a ajutorului.
55. În cazul în care nu se utilizează o procedură de ofertare concurențială, iar evoluțiile viitoare ale costurilor și veniturilor sunt marcate de un grad ridicat de incertitudine și există o asimetrie puternică a informațiilor, statului membru i se poate solicita să introducă modele de compensare care să nu fie în întregime *ex ante*. Aceste modele sunt, în schimb, o combinație de mecanisme *ex ante* și *ex post* sau introduc mecanisme *ex post* de recuperare sau de monitorizare a costurilor, menținând în același timp stimulentele pentru ca beneficiarii să își reducă la minimum costurile și să își dezvolte, în timp, activitatea într-un mod mai eficient.

3.2.1.3.1. Cumularea

56. Ajutoarele pot fi acordate simultan în cadrul mai multor scheme de ajutoare sau pot fi cumulate cu ajutoare ad-hoc sau *de minimis* în legătură cu aceleași costuri eligibile, cu condiția ca quantumul total al ajutoarelor acordate pentru un proiect sau pentru o activitate să nu conducă la supracompensare sau să nu depășească quantumul maxim al ajutorului permis în temeiul prezentelor orientări. În cazul în care statul membru permite cumularea ajutorului acordat în cadrul unei măsuri cu ajutorul acordat în cadrul altor măsuri, atunci acesta trebuie să specifice, pentru fiecare măsură, metoda utilizată pentru a asigura respectarea condițiilor prevăzute la prezentul punct.

⁽⁴⁵⁾ Nu se va considera realist un scenariu contrafactual care propune ca plan alternativ de investiții/exploatare o continuare pe termen lung a activităților actuale care nu sunt durabile din punctul de vedere al mediului.

⁽⁴⁶⁾ În absența unui proiect alternativ, Comisia se va asigura că quantumul ajutorului nu depășește minimul necesar pentru ca proiectul care beneficiază de ajutor să fie suficient de profitabil, de exemplu prin crearea posibilității de a atinge o rată internă de rentabilitate economică (RIRE) care să corespundă valorii de referință sau pragului minim acceptabil specifice sectorului sau întreprinderii. Pot fi, de asemenea, utilizate în acest scop ratele normale de rentabilitate cerute de întreprinderea beneficiară în alte proiecte similare, costul de capital al întreprinderii în ansamblu sau valorile rentabilității observate în mod obișnuit în sectorul în cauză. Toate costurile și beneficiile relevante preconizate trebuie să fie luate în considerare pe întreaga durată de viață a proiectului.

57. Finanțările din partea Uniunii gestionate la nivel central care nu sunt controlate în mod direct sau indirect de statul membru nu constituie ajutoare de stat. În cazul în care o astfel de finanțare din partea Uniunii este combinată cu un ajutor de stat, trebuie să se asigure că cuantumul total al finanțării publice acordate în legătură cu aceleași costuri eligibile nu conduce la supracompensare.

3.2.1.4. Transparență

58. Pentru a reduce efectele negative prin asigurarea accesului concurenților la informațiile relevante cu privire la activitățile care beneficiază de sprijin, statul membru în cauză trebuie să se asigure că următoarele informații sunt publicate, în Modulul privind transparența ajutoarelor de stat al Comisiei ⁽⁴⁷⁾ sau pe un site cuprinzător dedicat ajutoarelor de stat, la nivel național sau regional:
- (a) textul integral al schemei de ajutoare aprobate sau al deciziei privind acordarea unui ajutor individual și al dispozițiilor de punere în aplicare a acesteia sau un link către acesta;
 - (b) informații privind fiecare ajutor individual, acordat ad-hoc sau în cadrul unei scheme de ajutoare, care a fost aprobat pe baza prezentelor orientări și care depășește 100 000 EUR ⁽⁴⁸⁾.
59. Statele membre trebuie să își organizeze propriile site-uri cuprinzătoare privind ajutoarele de stat, unde publică informațiile impuse de prezenta secțiune, astfel încât aceste informații să poată fi accesate cu ușurință. Informațiile trebuie să fie publicate sub formă de foi de calcul cu date fără drepturi de proprietate, care să permită căutarea, extragerea și descărcarea eficientă, precum și partajarea cu ușurință a datelor pe internet, de exemplu în format CSV sau XML. Publicul larg trebuie să aibă acces la site fără restricții. Pentru accesarea site-ului nu trebuie să fie necesară înregistrarea prealabilă a utilizatorului.
60. Pentru schemele sub formă de avantaje fiscale sau parafiscale, condițiile stabilite la punctul 58 litera (b) se vor considera îndeplinite dacă statele membre publică informațiile necesare privind cuantumul ajutoarelor individuale conform următoarelor intervale (în milioane EUR):
- 0,1-0,5;
 - 0,5-1;
 - 1-2;
 - 2-5;
 - 5-10;
 - 10-30;
 - 30-60;
 - 60-100;
 - 100-250;
 - 250 sau mai mult.
61. Informațiile menționate la punctul 58 litera (b) trebuie să fie publicate în termen de șase luni de la data acordării ajutorului sau, în cazul ajutoarelor sub formă de avantaje fiscale, în termen de un an de la data la care trebuie depusă declarația fiscală ⁽⁴⁹⁾. În cazul ajutoarelor ilegale dar compatibile, statele membre vor trebui să asigure publicarea *ex post* a acestor informații, cel târziu în termen de șase luni de la data deciziei Comisiei prin care ajutorul este declarat compatibil. Pentru a permite aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în temeiul tratatului, informațiile trebuie să fie disponibile timp de cel puțin 10 ani de la data la care a fost acordat ajutorul.

⁽⁴⁷⁾ Căutare publică în baza de date privind transparența ajutoarelor de stat, disponibilă la adresa: <https://webgate.ec.europa.eu/competition/transparency/public?lang=ro>.

⁽⁴⁸⁾ La cererea unui stat membru, justificată în mod corespunzător, se poate renunța la această cerință în cazul în care publicarea detaliată integrală ar aduce atingere concurenței în procedurile ulterioare de alocare, permițând, de exemplu, prezentarea de oferte strategice.

⁽⁴⁹⁾ În cazul în care nu există o cerință formală privind declarația anuală, se va considera, în scopul înregistrării, că data de 31 decembrie a anului pentru care a fost acordat ajutorul este data acordării.

62. Comisia va publica pe site-ul său linkuri către site-urile privind ajutoarele de stat menționate la punctul 59.

3.2.2. *Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale*

63. Articolul 107 alineatul (3) litera (c) din tratat permite Comisiei să declare compatibile ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități economice sau a anumitor regiuni economice, dar numai „în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun”.

64. Aplicarea acestei condiții negative necesită în primul rând o evaluare a efectului de denaturare al ajutorului în cauză asupra condițiilor schimburilor comerciale. Prin însăși natura sa, orice măsură de ajutor va genera sau va amenința să genereze denaturări ale concurenței și va avea un efect asupra schimburilor comerciale dintre statele membre, deoarece consolidează poziția concurențială a beneficiarilor, chiar dacă măsura de ajutor este necesară, adecvată, proporțională și transparentă.

65. Ajutoarele destinate protecției mediului vor tinde, prin însăși natura lor, să favorizeze produsele și tehnologiile ecologice, în detrimentul altor produse și tehnologii mai poluante. Acest efect al ajutoarelor nu va fi, în principiu, considerat o denaturare nejustificată a concurenței, întrucât vizează disfuncționalitățile pieței care fac necesar ajutorul. În plus, sprijinul pentru produsele și tehnologiile benefice pentru climă contribuie la realizarea obiectivelor prevăzute în Legea europeană a climei pentru 2030 și 2050. Prin urmare, în ceea ce privește măsurile de protecție a mediului, Comisia va examina efectele de denaturare asupra concurenților care, la rândul lor, își desfășoară activitatea în condiții ecologice, chiar și în absența unui ajutor.

66. Comisia consideră că schemele deschise unei game mai largi de potențiali beneficiari au sau riscă să aibă un efect de denaturare a concurenței mai redus decât sprijinul care vizează doar un număr mic de beneficiari specifici, în special atunci când domeniul de aplicare al măsurii de ajutor include toți concurenții care doresc să furnizeze același serviciu, același produs sau același beneficiu.

67. Ajutoarele de stat acordate pentru obiectivele în materie de mediu și de energie pot avea efectul nedorit de a submina recompensele oferite de piață celor mai eficienți și inovatori producători, precum și stimulentele pentru ca cei mai puțin eficienți să își îmbunătățească activitatea, să se restructureze sau să iasă de pe piață. Acest lucru poate crea, de asemenea, bariere ineficiente în calea intrării pe piață a unor potențiali concurenți mai eficienți sau mai inovatori. Pe termen lung, astfel de denaturări pot obstructiona inovarea, eficiența și adoptarea unor tehnologii mai curate. Aceste efecte de denaturare pot fi deosebit de importante atunci când ajutorul este acordat unor proiecte care oferă un beneficiu tranzitoriu redus, dar care blochează tehnologii mai ecologice pe termen lung, inclusiv cele necesare pentru realizarea obiectivelor climatice pe termen mediu și lung consacrate în Legea europeană a climei. Acest lucru este valabil, de exemplu, în cazul sprijinirii anumitor activități pe bază de combustibili fosili care asigură o reducere imediată a emisiilor de gaze cu efect de seră, dar care conduc la reduceri mai lente ale emisiilor pe termen lung. În condițiile în care toate celelalte elemente sunt egale, cu cât investiția care beneficiază de ajutor este mai apropiată de data țintă relevantă, cu atât este mai mare probabilitatea ca beneficiile sale tranzitorii să fie depășite de posibilele măsuri disuasive pentru tehnologii mai curate. Prin urmare, Comisia va lua în considerare, în evaluarea sa, aceste posibile efecte negative pe termen scurt și lung asupra concurenței și a schimburilor comerciale.

68. Ajutorul poate denatura concurența și prin consolidarea sau menținerea unei puteri de piață semnificative pentru beneficiar. Chiar și în cazul în care ajutorul nu consolidează în mod direct puterea semnificativă de piață, acesta o poate face în mod indirect, prin descurajarea extinderii concurenților existenți, provocând ieșirea de pe piață a acestora sau descurajând intrarea pe piață a unor noi concurenți. Acest aspect trebuie luat în considerare în special atunci când măsura de sprijin vizează un număr mic de beneficiari specifici sau atunci când operatorii tradiționali au dobândit putere de piață înainte de liberalizarea pieței, cum se întâmplă uneori, de exemplu, pe piețele energiei. Acest lucru poate fi, de asemenea, relevant în cadrul procedurilor de ofertare concurențiale de pe piețele emergente, atunci când există riscul ca un actor cu o poziție puternică pe piață să câștige majoritatea procedurilor și să împiedice intrarea pe piață a unor noi actori semnificativi.

69. În afara denaturărilor de pe piețele de produse, ajutorul poate, de asemenea, să producă unele efecte asupra schimburilor comerciale și asupra alegerii amplasării. Aceste denaturări pot apărea la nivelul statelor membre, atunci când întreprinderile fie intră în concurență transfrontalieră, fie iau în considerare amplasări diferite pentru investiții. Chiar dacă ajutorul care vizează conservarea unei activități economice într-o regiune sau deplasarea acesteia din alte regiuni din cadrul pieței interne nu antrenează în mod direct o denaturare a pieței de

produse, acesta poate să deplaseze activități sau investiții dintr-o regiune în alta, fără a avea vreun impact net asupra mediului. Comisia va verifica dacă ajutorul nu are efecte vădit negative asupra concurenței și a schimburilor comerciale. De exemplu, ajutoarele acordate pentru îndeplinirea obiectivelor în materie de mediu și de energie care generează doar o simplă schimbare a locului de desfășurare a activității economice, fără a îmbunătăți nivelul existent de protecție a mediului în statele membre, nu vor fi considerate compatibile cu piața internă.

70. Comisia va aproba măsuri în temeiul prezentelor orientări pentru o perioadă maximă de 10 ani, deși în anumite cazuri se pot aplica limitări suplimentare (a se vedea punctul 76). În cazul în care un stat membru dorește să prelungească durata măsurii dincolo de această perioadă maximă, acesta poate notifica din nou măsura. Aceasta înseamnă că ajutorul ar putea fi acordat în temeiul măsurilor aprobate în limitele intervalului maxim de 10 ani de la data notificării deciziei Comisiei prin care ajutorul este declarat compatibil.

3.3. Evaluarea efectelor pozitive ale ajutorului în raport cu efectele negative asupra concurenței și a schimburilor comerciale

71. Ca ultimă etapă, Comisia va echilibra efectele negative identificate ale măsurii de ajutor asupra concurenței și a condițiilor comerciale cu efectele pozitive ale ajutorului preconizat asupra activităților economice care beneficiază de sprijin, inclusiv contribuția acestuia la protecția mediului și la obiectivele politicii energetice și, în special, la tranziția către activități durabile din punctul de vedere al mediului și la realizarea obiectivelor obligatorii din punct de vedere juridic în conformitate cu Legea europeană a climei și obiectivele Uniunii privind energia și clima pentru 2030.
72. Cu ocazia evaluării comparative, Comisia va acorda o atenție specială articolului 3 din Regulamentul (UE) 2020/852 privind taxonomia UE, inclusiv principiului de „a nu aduce prejudicii semnificative”⁽⁵⁰⁾, sau altor metodologii comparabile. În plus, în cadrul evaluării efectelor negative asupra concurenței și a schimburilor comerciale, Comisia va lua în considerare, după caz, externalitățile negative ale activității care beneficiază de ajutor, în cazul în care acestea modifică în mod nefavorabil concurența și schimburile comerciale dintre statele membre într-o măsură care contravine interesului comun prin crearea sau agravarea ineficiențelor pieței, inclusiv, în special, externalitățile care ar putea împiedica realizarea obiectivelor climatice stabilite în temeiul dreptului Uniunii⁽⁵¹⁾.
73. Comisia va considera că o măsură de ajutor este compatibilă cu piața internă numai în cazul în care efectele pozitive depășesc efectele negative. În cazurile în care măsura de ajutor propusă nu abordează o disfuncționalitate bine identificată a pieței într-un mod adecvat și proporțional, de exemplu din cauza caracterului tranzitoriu al avantajului și a denaturărilor pe termen lung pe care le implică, astfel cum se prevede la punctul 67, tendința va fi ca efectele negative de denaturare a concurenței să depășească efectele pozitive ale măsurii. Prin urmare, Comisia va concluziona, probabil, că măsura de ajutor propusă este incompatibilă.
74. Este puțin probabil ca măsurile care implică, în mod direct sau indirect, sprijin pentru combustibilii fosili, în special pentru cei mai poluanți dintre combustibilii fosili, să creeze efecte pozitive asupra mediului, acestea având adesea efecte negative importante, deoarece pot spori externalitățile negative de mediu de pe piață. Același lucru este valabil și pentru măsurile care implică noi investiții în gazele naturale, cu excepția cazului în care se demonstrează că nu există niciun efect de creare de dependență⁽⁵²⁾. De aceea, o echilibrare pozitivă a unor astfel de măsuri va fi, în principiu, puțin probabilă, astfel cum se explică mai detaliat în capitoul 4.

⁽⁵⁰⁾ Pentru măsurile care sunt identice cu cele din cadrul planurilor de redresare și reziliență aprobate de Consiliu, conformitatea acestora cu principiul de „a nu aduce prejudicii semnificative” este considerată îndeplinită, întrucât acest lucru a fost deja verificat.

⁽⁵¹⁾ Acest lucru ar putea fi valabil și în cazul în care ajutorul denaturează funcționarea instrumentelor economice instituite pentru a internaliza astfel de externalități negative (de exemplu, prin influențarea semnalelor de preț emise de sistemul ETS al Uniunii sau de un instrument similar).

⁽⁵²⁾ De exemplu, aceasta se poate baza pe un plan național de decarbonizare cu obiective obligatorii și/sau poate include angajamente obligatorii ale beneficiarului de a introduce tehnologii de decarbonizare precum CSC/CUC sau de a înlocui gazele naturale cu gaze din surse regenerabile sau cu gaze cu emisii scăzute de dioxid de carbon sau angajamente obligatorii de a închide centrala într-un interval de timp coerent cu obiectivele climatice ale Uniunii. Pentru îndeplinirea obiectivelor climatice ale Uniunii pentru 2030 și 2050, trebuie să existe o traiectorie descendentă clară pentru toți combustibilii fosili, inclusiv pentru gazele naturale. Evaluarea impactului realizată de Comisie pentru Planul privind obiectivul climatic pentru 2030 explică faptul că, până în 2050, „utilizarea fără restricții a gazelor naturale va deveni incompatibilă cu obiectivul neutralității climatice, iar utilizarea acestora [trebuie] redusă cu 66-71 % comparativ cu 2015” [SWD(2020) 176 final].

75. În general, Comisia va aprecia în mod pozitiv caracteristicile măsurilor propuse de statele membre pentru a facilita participarea IMM-urilor și, după caz, a comunităților de energie din surse regenerabile la proceduri de ofertare concurențiale, cu condiția ca efectele pozitive ale asigurării participării și acceptării să depășească posibilele efecte de denaturare.
76. Alți factori care trebuie luați în considerare pentru a stabili echilibrul general al anumitor categorii de scheme de ajutoare în anumite cazuri sunt:
- (a) o cerință de evaluare *ex post*, astfel cum se indică în capitolul 5; în astfel de cazuri, Comisia poate limita durata schemelor [în mod normal, la maximum patru ani], cu posibilitatea de a notifica din nou prelungirea acestora ulterior;
 - (b) o cerință - în absența unei proceduri de ofertare concurențiale - de a notifica individual proiectele de sprijin de o anumită dimensiune sau care prezintă anumite caracteristici;
 - (c) o cerință ca măsurile de ajutor să fie supuse unei limite de timp.

4. CATEGORII DE AJUTOARE

4.1. **Ajutoare pentru reducerea și eliminarea emisiilor de gaze cu efect de seră, inclusiv prin sprijinirea energiei din surse regenerabile și a eficienței energetice**

4.1.1. *Justificare*

77. În Legea europeană a climei, Uniunea a stabilit obiective obligatorii și ambițioase de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2030 și 2050. În Regulamentul (UE) 2018/1999, Uniunea a stabilit obiectivele Uniunii în materie de energie și climă pentru 2030. În Directiva privind eficiența energetică, Uniunea a stabilit obiective obligatorii în materie de eficiență energetică pentru 2030. Ajutoarele de stat pot fi necesare pentru a contribui la realizarea acestor obiective ale Uniunii și a contribuțiilor naționale conexe.

4.1.2. *Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin*

78. Secțiunea 4.1 stabilește normele de compatibilitate în cazul măsurilor pentru energia din surse regenerabile, inclusiv ajutoarele pentru producția de energie din surse regenerabile sau de combustibili sintetici produși pe bază de energie din surse regenerabile. Aceasta stabilește, de asemenea, normele de compatibilitate pentru măsurile de ajutor care implică o gamă largă de alte tehnologii al căror obiectiv principal este reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră ⁽⁵³⁾.

4.1.2.1. Ajutoare pentru energia din surse regenerabile

79. Prezenta secțiune stabilește normele de compatibilitate pentru măsurile de sprijinire a tuturor tipurilor de energie din surse regenerabile.
80. Sprijinul pentru biocombustibili, biolichide, biogaz (inclusiv biometan) și combustibilii proveniți din biomasă poate fi aprobat numai în măsura în care combustibilii care beneficiază de ajutor respectă criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute în Directiva (UE) 2018/2001 și în actele sale de punere în aplicare sau delegate.
81. Ajutoarele pentru valorificarea energetică a deșeurilor pot fi considerate compatibile în temeiul prezentei secțiuni în măsura în care se limitează la deșeurile care se încadrează în definiția surselor regenerabile de energie.
82. Ajutoarele pentru producția de hidrogen din surse regenerabile de energie ⁽⁵⁴⁾ pot fi evaluate în temeiul prezentei secțiuni.

⁽⁵³⁾ Sunt incluse atât investițiile de tip *brownfield*, cât și cele de tip *greenfield*.

⁽⁵⁴⁾ Aceasta include electrolizoarele conectate la rețea care au încheiat contracte de achiziție de energie electrică din surse regenerabile cu operatori economici producători de energie electrică din surse regenerabile care îndeplinesc condițiile stabilite în Regulamentul delegat al Comisiei adoptat în temeiul articolului 27 alineatul (3) din Directiva (UE) 2018/2001.

4.1.2.2. Alte ajutoare pentru reducerea și eliminarea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru eficiența energetică

83. În principiu, sunt eligibile toate tehnologiile care contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, inclusiv ajutoarele pentru producerea de energie cu emisii reduse de dioxid de carbon sau de combustibili sintetici pe bază de energie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, ajutoarele pentru eficiența energetică, inclusiv cogenerarea de înaltă eficiență, ajutoarele pentru CSC/CUC, ajutoarele pentru consumul dispecerizabil și stocarea energiei, în cazul în care acestea reduc emisiile, precum și ajutoarele pentru reducerea sau evitarea emisiilor rezultate din procesele industriale, inclusiv prelucrarea materiilor prime. Prezenta secțiune acoperă, de asemenea, sprijinul pentru eliminarea gazelor cu efect de seră din mediu. Aceasta nu se aplică măsurilor al căror obiectiv principal nu este reducerea sau eliminarea emisiilor de gaze cu efect de seră. În cazul în care o măsură contribuie atât la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, cât și la prevenirea sau reducerea poluării provenite din alte surse decât gazele cu efect de seră, compatibilitatea măsurii va fi evaluată pe baza prezentei secțiuni sau a secțiunii 4.5, în funcție de obiectivul predominant dintre cele două.
84. Prezenta secțiune vizează, de asemenea, proiectele de infrastructură dedicate (inclusiv pentru hidrogen, alte gaze cu emisii scăzute de dioxid de carbon și dioxidul de carbon în vederea stocării/utilizării) care nu se încadrează în definiția infrastructurii energetice, precum și proiectele care înglobează o infrastructură dedicată sau o infrastructură energetică ori ambele, în combinație fie cu producția, fie cu consumul/utilizarea.
85. În măsura în care ajutorul facilitează investițiile pentru îmbunătățirea performanței energetice a activităților industriale, prezenta secțiune se aplică în egală măsură IMM-urilor și întreprinderilor mici cu capitalizare medie furnizoare de măsuri de îmbunătățire a performanței energetice în scopul de a facilita contractele de performanță energetică în sensul articolului 2 punctul 27 din Directiva 2012/27/UE privind eficiența energetică.
86. Ajutoarele pentru valorificarea energetică a deșeurilor pot fi considerate compatibile în temeiul prezentei secțiuni în măsura în care se limitează la deșeurile utilizate pentru instalațiile pe bază de combustibili care se încadrează în definiția cogenerării de înaltă eficiență.
87. Ajutoarele pentru producția de hidrogen cu conținut scăzut de carbon pot fi evaluate în temeiul prezentei secțiuni.
88. În temeiul prezentei secțiuni se pot examina și ajutoarele de sprijinire a electrificării care prevăd utilizarea de energie electrică din surse regenerabile și/sau de energie electrică cu emisii scăzute de dioxid de carbon, inclusiv sprijinul pentru încălzire și procesele industriale.

4.1.3. Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale

4.1.3.1. Necesitatea ajutorului

89. Punctele 34-37 nu se aplică măsurilor pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. Statul membru trebuie să identifice măsurile de politică deja în vigoare pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. Cu toate acestea, chiar dacă sistemul ETS al Uniunii și politicile și măsurile conexe internalizează o parte din costurile emisiilor de gaze cu efect de seră, acestea nu pot încă să le internalizeze în totalitate.
90. Statul membru ar trebui să demonstreze că ajutorul este necesar pentru activitățile propuse, astfel cum se prevede la punctul 38, ținând seama de situația contrafactuală ⁽⁵⁵⁾, precum și de costurile și veniturile relevante, inclusiv de cele legate de ETS și de politicile și măsurile conexe identificate la punctul 89. În cazul în care există incertitudini importante cu privire la viitoarele evoluții ale pieței legate de o mare parte a argumentelor economice (în această situație s-ar putea afla, de exemplu, investițiile în energia din surse regenerabile în cazul în care veniturile din energia electrică nu sunt cuplate cu costurile de producție), sprijinul sub forma unei anumite remunerații garantate pentru limitarea expunerii la scenarii negative poate fi considerat necesar pentru a asigura realizarea investiției private. În astfel de cazuri, pentru a se asigura proporționalitatea, pot fi necesare limitări ale rentabilității și/sau recuperării legate de posibile scenarii pozitive.

⁽⁵⁵⁾ Scenariul contrafactual se referă la activitatea care ar fi fost desfășurată de beneficiar în absența ajutorului. În cazul unor activități de decarbonizare, aceasta poate implica realizarea unei investiții într-o alternativă mai puțin ecologică. În alte cazuri, scenariul contrafactual poate consta în lipsa unei investiții, sau într-o investiție întârziată, dar poate consta și într-o decizie de exploatare care are drept rezultat beneficii ecologice mai mici, cum ar fi, spre exemplu, continuarea exploatării instalațiilor existente la locul de producere și/sau achiziționarea de energie.

91. În cazul în care statul membru demonstrează că ajutorul este necesar în conformitate cu punctul 90, Comisia presupune că persistă o disfuncționalitate reziduală a pieței, care poate fi remediată prin intermediul ajutoarelor pentru decarbonizare, cu excepția cazului în care deține elemente care dovedesc contrariul.
92. În cazul schemelor care durează mai mult de trei ani, statul membru trebuie să confirme că își va actualiza analiza costurilor și veniturilor relevante cel puțin la fiecare trei ani sau, în cazul schemelor care implică o frecvență mai scăzută a acordării de ajutoare, înainte de acordarea ajutorului, ceea ce ar oferi asigurarea că ajutorul este în continuare necesar pentru fiecare categorie eligibilă de beneficiari. În cazul în care ajutorul nu mai este necesar pentru o categorie de beneficiari, categoria respectivă ar trebui eliminată înainte de acordarea unui ajutor suplimentar ⁽⁵⁶⁾.

4.1.3.2. Caracterul adecvat

93. Secțiunea 3.2.1.2 nu se aplică măsurilor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Comisia presupune că ajutorul de stat poate fi, în principiu, o măsură adecvată pentru atingerea obiectivelor de decarbonizare, având în vedere că alte instrumente de politică nu sunt, de regulă, suficiente pentru atingerea acestor obiective, cu condiția ca toate celelalte condiții de compatibilitate să fie îndeplinite. Având în vedere amploarea și caracterul urgent al provocării pe care o reprezintă decarbonizarea, pot fi utilizate mai multe instrumente diferite, inclusiv granturile directe.
94. Ajutoarele pentru facilitarea contractelor de performanță energetică, menționate la punctul 85, pot lua numai una dintre formele următoare:
- (a) un împrumut sau o garanție acordată furnizorului măsurilor de îmbunătățire a performanței energetice în baza unui contract de performanță energetică;
 - (b) produs financiar destinat refinanțării furnizorului respectiv (de exemplu, factoring sau forfetare).

4.1.3.3. Eligibilitatea

95. Este posibil ca măsurile de decarbonizare care vizează unele activități specifice care concurează cu alte activități nesubvenționate să conducă la denaturări mai mari ale concurenței, în comparație cu măsurile deschise tuturor activităților concurente. Prin urmare, statul membru ar trebui să motiveze măsurile care nu includ toate tehnologiile și proiectele aflate în concurență - de exemplu, toate proiectele care funcționează pe piața energiei electrice sau toate întreprinderile care produc produse substituibile și care sunt capabile din punct de vedere tehnic să contribuie în mod eficient la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră ⁽⁵⁷⁾. Această motivare ar trebui să se bazeze pe considerente obiective legate, de exemplu, de eficiență, de costuri sau de alte circumstanțe relevante. Motivările se pot baza pe probele colectate în cadrul consultării publice menționate în secțiunea 4.1.3.4, după caz.
96. Comisia va evalua această motivare și va considera, de exemplu, că o eligibilitate mai limitată nu denaturează în mod nejustificat concurența în cazul în care:
- (a) o măsură vizează un obiectiv specific sectorial sau tehnologic stabilit în dreptul Uniunii ⁽⁵⁸⁾, cum ar fi o schemă privind energia din surse regenerabile sau eficiența energetică ⁽⁵⁹⁾;
 - (b) măsura urmărește în mod specific sprijinirea proiectelor demonstrative;
 - (c) măsura urmărește să abordeze nu doar decarbonizarea, ci și calitatea aerului sau alte tipuri de poluare;

⁽⁵⁶⁾ Acest lucru nu ar afecta dreptul de a primi ajutor deja acordat (de exemplu, în cadrul unui contract pe o perioadă de 10 ani).

⁽⁵⁷⁾ În general, Comisia nu va solicita ca măsurile să fie deschise la nivel transfrontalier, deși acest lucru poate contribui la reducerea preocupărilor privind concurența.

⁽⁵⁸⁾ De exemplu, dacă este cazul, pentru hidrogenul produs din surse regenerabile de energie.

⁽⁵⁹⁾ Într-un astfel de caz, eligibilitatea ar trebui limitată numai în conformitate cu definițiile relevante, dacă astfel de definiții există în legislația sectorială. De exemplu, o schemă concepută pentru a îndeplini obiectivul principal al Uniunii în materie de energie din surse regenerabile ar trebui să fie deschisă tuturor tehnologiilor care corespund definiției noțiunii de „surse regenerabile de energie” din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 8), iar o schemă concepută pentru a îndeplini un obiectiv secundar al Uniunii ar trebui să fie deschisă tuturor tehnologiilor care pot contribui la îndeplinirea obiectivului secundar respectiv. Cu toate acestea, statele membre pot, de asemenea, să limiteze și mai mult domeniul de aplicare al măsurilor lor de sprijin, inclusiv la anumite tipuri de surse regenerabile de energie, pe baza altor criterii obiective, cum ar fi cele enumerate la punctul 96 literele (b)-(g).

- (d) un stat membru indică motivele pentru care preconizează că sectoarele eligibile sau tehnologiile inovatoare au potențialul de a aduce o contribuție importantă și eficientă din punctul de vedere al costurilor la protecția mediului și la decarbonizarea profundă pe termen lung;
- (e) măsura este necesară pentru a realiza diversificarea de care este nevoie pentru a se evita agravarea problemelor legate de stabilitatea rețelei ⁽⁶⁰⁾;
- (f) se poate preconiza că o abordare mai selectivă va conduce la reducerea costurilor de realizare a protecției mediului (de exemplu, prin reducerea costurilor de integrare în rețea datorită diversificării, inclusiv între sursele regenerabile de energie, care ar putea include și consumul dispecerizabil și/sau stocarea) și/sau va avea ca rezultat reducerea denaturării concurenței;
- (g) un proiect a fost selectat în urma unei proceduri deschise cu scopul de a fi inclus într-un proiect transfrontalier integrat de mari dimensiuni, conceput în comun de mai multe state membre, menit să aibă o contribuție importantă la protecția mediului în interesul comun al Uniunii și care fie aplică o tehnologie inovatoare, ce decurge dintr-o activitate de cercetare, dezvoltare și inovare (C&D&I) desfășurată de beneficiar sau de o altă entitate, atât timp cât beneficiarul dobândește drepturile de utilizare a rezultatelor activităților de C&D&I anterioare, fie se numără printre primii utilizatori ai unei tehnologii inovatoare din sectorul său de activitate.

97. Statele membre trebuie să reexamineze în mod periodic normele privind eligibilitatea și orice norme conexe pentru a se asigura că motivarea furnizată pentru a justifica o eligibilitate mai limitată continuă să se aplice pe durata de viață a fiecărei scheme, cu alte cuvinte pentru a se asigura că orice limitări ale eligibilității pot fi justificate și atunci când sunt dezvoltate noi tehnologii sau abordări sau când se asigură disponibilitatea unui volum mai mare de date.

4.1.3.4. Consultarea publică

98. Secțiunea 4.1.3.4 se aplică de la 1 iulie 2023.

99. Înainte de notificarea ajutorului, în alte situații decât cele excepționale justificate corespunzător, statele membre trebuie să se consulte public cu privire la impactul concurențial și proporționalitatea măsurilor care trebuie notificate în temeiul prezentei secțiuni. Obligația de consultare nu se aplică în ceea ce privește modificările aduse măsurilor deja aprobate care nu aduc atingere domeniului de aplicare sau eligibilității acestora și nici nu prelungesc durata acestora la mai mult de 10 ani de la notificarea deciziei inițiale a Comisiei de constatare a compatibilității ajutorului, nici în ceea ce privește cazurile menționate la punctul 100. Pentru a stabili dacă o măsură este justificată, având în vedere criteriile prevăzute în prezentele orientări, este necesară următoarea consultare publică ⁽⁶¹⁾:

- (a) pentru măsurile în cazul cărora valoarea estimată a ajutorului mediu anual care urmează să fie acordat este de cel puțin 150 de milioane EUR pe an, o consultare publică cu o durată de cel puțin șase săptămâni, care să cuprindă:
 - (i) eligibilitatea;
 - (ii) metoda și estimarea subvenției pe tonă de emisii de CO₂ echivalent ⁽⁶²⁾ evitate (pe proiect sau proiect de referință);
 - (iii) utilizarea propusă și domeniul de aplicare al procedurilor de ofertare concurențiale, precum și eventualele excepții propuse;

⁽⁶⁰⁾ Într-un caz care include acordarea de sprijin regional, statul membru ar trebui să demonstreze că serviciile auxiliare și normele de dispecerizare permit participarea eficientă a surselor regenerabile de energie, a stocării și a consumului dispecerizabil, după caz, precum și recompensarea opțiunilor tehnologice și de alegere a amplasării care sprijină stabilitatea rețelei, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/943 și cu Directiva (UE) 2019/944. În cazul în care statul membru identifică o problemă locală legată de siguranța alimentării care nu poate fi soluționată pe termen mediu (de exemplu, în termen de 5-10 ani) prin îmbunătățiri ale organizării pieței sau printr-o consolidare suficientă a rețelei, ar trebui concepută și evaluată o măsură de abordare a acestei preocupări în temeiul secțiunii 4.8.

⁽⁶¹⁾ Statele membre se pot baza pe procesele naționale de consultare existente cu privire la aceste cerințe. Atât timp cât consultarea abordează punctele enumerate în prezentele orientări și se desfășoară pe perioada de timp prevăzută, nu este necesară o consultare separată. Este posibil ca aceasta să nu fie necesară nici pentru cazurile menționate la punctul 96 litera (g).

⁽⁶²⁾ CO₂ echivalent [CO_{2(e)}] este o măsură metrică utilizată pentru compararea emisiilor diferitelor gaze cu efect de seră pe baza potențialului de încălzire globală al acestora, prin transformarea cantităților de gaze altele decât dioxidul de carbon în cantitatea echivalentă de dioxid de carbon cu același potențial de încălzire globală.

- (iv) principalii parametri pentru procesul de alocare a ajutorului ⁽⁶³⁾, inclusiv pentru a permite concurența între diferitele tipuri de beneficiari ⁽⁶⁴⁾;
 - (v) principalele ipoteze care stau la baza cuantificării utilizate pentru a demonstra efectul stimulat, necesitatea și proporționalitatea;
 - (vi) în cazul în care pot fi sprijinite noi investiții în producția de gaze naturale sau în producția industrială, garanțiile propuse pentru a se asigura compatibilitatea cu obiectivele climatice ale Uniunii (a se vedea punctul 129);
- (b) pentru măsurile în cazul cărora valoarea estimată a ajutorului mediu anual care urmează să fie acordat este de sub 150 de milioane EUR pe an, o consultare publică cu o durată de cel puțin patru săptămâni, care să abordeze:
- (i) eligibilitatea;
 - (ii) utilizarea propusă și domeniul de aplicare al procedurilor de ofertare concurențiale, precum și eventualele excepții propuse;
 - (iii) în cazul în care pot fi sprijinite noi investiții în producția de gaze naturale sau în producția industrială, garanțiile propuse pentru a se asigura compatibilitatea cu obiectivele climatice ale Uniunii (a se vedea punctul 129);
100. Nu este necesară o consultare publică pentru măsurile care intră sub incidența punctului 99 litera (b) în cazul în care se organizează proceduri de ofertare concurențiale, iar măsura nu sprijină investiții în producerea de energie și activități de producție sau de alt tip pe bază de combustibili fosili.
101. Chestionarele de consultare trebuie publicate pe un site public. Statele membre trebuie să publice un răspuns la consultare care să sintetizeze și să abordeze contribuțiile primite. Acesta ar trebui să includă explicarea modului în care posibilele efecte negative asupra concurenței au fost reduse la minimum prin domeniul de aplicare sau eligibilitatea măsurii propuse. În cadrul notificării măsurilor de ajutor prevăzute de prezenta secțiune statele membre trebuie să includă un link către răspunsul lor la consultare.
102. În cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, Comisia ar putea lua în considerare metode alternative de consultare, cu condiția ca punerea în aplicare (continuă) a ajutorului să țină seama de punctele de vedere ale părților interesate. În astfel de cazuri, ar putea fi necesară combinarea metodelor alternative cu acțiuni corective pentru a reduce la minimum posibilele efecte de denaturare ale măsurii.

4.1.3.5. Proporționalitatea

103. În general, acordarea ajutoarelor pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră ar trebui să aibă loc prin intermediul unei proceduri de ofertare concurențiale, descrisă la punctele 49 și 50, astfel încât obiectivele măsurii ⁽⁶⁵⁾ să poată fi atinse prin mijloace proporționale care să reducă la minimum denaturarea concurenței și a schimburilor comerciale. Bugetul sau volumul aferent procedurii de ofertare reprezintă o constrângere obligatorie în sensul că este de așteptat ca nu toți ofertanții să primească ajutor, numărul estimat de ofertanți este suficient pentru a asigura o concurență efectivă, iar conceperea procedurilor de ofertare subcotate pe durata punerii în aplicare a unei scheme este corectată pentru a restabili concurența efectivă în cadrul procedurilor de ofertare ulterioare sau, în lipsa acestei măsuri, de îndată ce există condiții adecvate ⁽⁶⁶⁾.

⁽⁶³⁾ De exemplu, intervalul de timp dintre procedura concurențială și perioada de livrare, regulile privind ofertarea/oferta, regulile de stabilire a prețurilor.

⁽⁶⁴⁾ De exemplu, în cazul în care există durate diferite ale contractelor, metodologiile diferite de calculare a capacității/produției eligibile, asigurate cu tehnologii diferite, metodologiile diferite pentru calcularea sau plata subvențiilor.

⁽⁶⁵⁾ De exemplu, atingerea obiectivelor de decarbonizare ale statului membru.

⁽⁶⁶⁾ O astfel de constrângere obligatorie poate fi obținută în diverse moduri complementare, inclusiv prin acțiuni de diminuare a eventualelor constrângeri în ceea ce privește oferta, prin ajustarea volumului astfel încât să reflecte oferta disponibilă probabilă la un moment dat și/sau prin modificarea altor caracteristici ale concepției procedurii de ofertare (precum criteriile de eligibilitate pentru participare), în scopul îndeplinirii obiectivului măsurii (de exemplu, obiectivele de decarbonizare ale statelor membre) într-un mod proporțional care să reducă la minimum denaturarea concurenței și a schimburilor comerciale. Concomitent cu garantarea proporționalității și competitivității, statele membre pot lua în considerare și așteptările legitime ale investitorilor.

104. Procedura de ofertare ar trebui, în principiu, să fie deschisă tuturor beneficiarilor eligibili pentru a permite o alocare a ajutorului eficientă din punctul de vedere al costurilor și pentru a reduce denaturările concurenței. Totuși, procedura de ofertare poate fi limitată la una sau mai multe categorii specifice de beneficiari în cazul în care sunt furnizate dovezi, inclusiv eventuale dovezi relevante colectate în cadrul consultării publice, care arată, de exemplu, că:
- (a) o procedură unică deschisă tuturor beneficiarilor eligibili ar conduce la un rezultat sub nivelul optim sau ar împiedica realizarea obiectivelor măsurii; această justificare poate face referire la criteriile prevăzute la punctul 96;
 - (b) există o abatere semnificativă între nivelurile ofertelor pe care se preconizează că le vor propune diferitele categorii de beneficiari (în general, o astfel de situație ar fi aceea în care nivelurile preconizate ale ofertelor competitive – identificate pe baza analizei solicitate la punctul 90 – diferă cu peste 10 %); în acest caz, pot fi utilizate proceduri de ofertare concurențiale separate, astfel încât categoriile de beneficiari cu costuri similare să concureze între ele.
105. În cazul în care un stat membru invocă excepțiile prevăzute la punctul 104 litera (b) în cazul unei scheme care va dura mai mult de trei ani, analiza cerută la punctul 92 ar trebui să examineze și dacă aceste excepții pot fi invocate în continuare. Statele membre trebuie să confirme în special că schemele de acest tip vor fi adaptate în timp, astfel încât tehnologiile pentru care se preconizează că se vor prezenta oferte între care diferențele sunt sub 10 % să fie licitate prin aceeași procedură de ofertare concurențială. În mod similar, statul membru poate alege să organizeze proceduri concurențiale separate în cazul în care analiza actualizată de la punctul 92 evidențiază diferențe de costuri suficient de importante pentru a conduce la diferențe de peste 10 % între oferte.
106. În cazul în care analiza care trebuie efectuată în conformitate cu punctul 90 arată că ar putea exista o diferență semnificativă între nivelurile ofertelor pe care se preconizează că le vor prezenta diferitele categorii de beneficiari, statele membre ar trebui să ia în considerare riscul de supracompensare la care conduc tehnologiile mai ieftine. Acest lucru va fi, de asemenea, luat în considerare de Comisie în evaluarea sa. Dacă este cazul, se pot impune plafoane ale ofertelor pentru a limita oferta maximă din partea ofertanților individuali din anumite categorii. Eventualele plafoane ale ofertelor ar trebui justificate prin referire la cuantificarea proiectelor de referință menționate la punctele 51, 52 și 53.
107. Excepțiile de la cerința de a aloca ajutorul și de a stabili nivelul ajutorului printr-o procedură de ofertare concurențială pot fi justificate în cazul în care dovezile, inclusiv cele colectate în cadrul consultării publice, arată că se aplică una din următoarele situații:
- (a) oferta potențială sau numărul de ofertanți potențiali nu este suficient pentru a asigura concurența; în această situație, statul membru trebuie să demonstreze că nu este posibilă creșterea concurenței prin reducerea bugetului sau prin facilitarea participării la procedura de ofertare (de exemplu, prin identificarea de noi terenuri în vederea amenajării sau prin adaptarea cerințelor preliminare), după caz;
 - (b) beneficiarii sunt proiecte mici, definite după cum urmează:
 - (i) pentru proiectele de producere sau stocare a energiei electrice – proiecte cu o putere instalată mai mică sau egală cu 1 MW;
 - (ii) pentru consumul de energie electrică – proiecte cu o cerere de energie electrică maximă mai mică sau egală cu 1 MW;
 - (iii) pentru tehnologiile de producere a căldurii și de producție de gaze – proiecte cu o capacitate instalată mai mică sau egală cu 1 MW sau echivalent;
 - (iv) pentru 100 % din proiectele deținute de IMM-uri sau de comunități de energie din surse regenerabile cu o putere instalată sau o cerere maximă mai mică sau egală cu 6 MW;
 - (v) pentru proiecte deținute în proporție de 100 % de întreprinderi mici și microîntreprinderi sau de comunități de energie din surse regenerabile numai pentru producerea de energie eoliană, cu o capacitate instalată mai mică sau egală cu 18 MW;
 - (vi) pentru măsurile de eficiență energetică care nu implică producerea de energie cu beneficii pentru IMM-uri, în cazul în care beneficiarii primesc sub 300 000 EUR per proiect.
 - (c) Proiectele individuale îndeplinesc cumulativ următoarele două condiții:
 - (i) proiectul a fost selectat în urma unei proceduri deschise cu scopul de a fi inclus într-un proiect transfrontalier integrat de mari dimensiuni, conceput în comun de mai multe state membre, menit să aibă o contribuție importantă la protecția mediului în interesul comun al Uniunii;

- (ii) proiectul fie aplică o tehnologie inovatoare care decurge dintr-o activitate de C&D&I desfășurată de beneficiar sau de o altă entitate, atât timp cât beneficiarul dobândește drepturile de utilizare a rezultatelor activității de C&D&I anterioare, fie se numără printre primele utilizări ale unei tehnologii inovatoare din sectorul de activitate în cauză.
108. Statele membre pot utiliza, de asemenea, sisteme competitive de certificate sau de obligații ale furnizorilor pentru a stabili cuantumul ajutorului și pentru a aloca ajutorul, cu condiția ca:
- (a) cererea în cadrul sistemului să fie stabilită sub nivelul ofertei potențiale;
 - (b) prețul de cumpărare sau de penalizare care se aplică unui consumator sau furnizor care nu a cumpărat numărul necesar de certificate (adică prețul care constituie valoarea maximă care ar fi plătită pentru sprijin) este stabilit la un nivel suficient de ridicat pentru a stimula respectarea obligației. Cu toate acestea, prețul de penalizare ar trebui să se bazeze pe cuantificarea menționată la punctele 51, 52 și 53, pentru a evita ca un nivel excesiv de ridicat să conducă la supracompensare.
 - (c) în cazul în care schemele implică sprijin pentru biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă, statele membre trebuie să țină seama de informațiile privind sprijinul primit deja din documentația sistemului de echilibrare a masei prevăzută la articolul 30 din Directiva (UE) 2018/2001, pentru a evita supracompensarea.
109. De asemenea, statele membre pot să conceapă scheme de sprijin care să vizeze decarbonizarea sau eficiența energetică, sub formă de reduceri ale taxelor fiscale sau parafiscale, cum ar fi taxele destinate finanțării obiectivelor politicii de mediu. Pentru astfel de scheme nu este obligatorie aplicarea unei proceduri de ofertare concurențiale. Însă un astfel de ajutor trebuie acordat, în principiu, în același mod tuturor întreprinderilor eligibile care își desfășoară activitatea în același sector de activitate economică și care se află într-o situație de fapt identică sau similară în ceea ce privește scopurile sau obiectivele măsurii de ajutor. Statul membru care transmite notificarea trebuie să instituie un mecanism de monitorizare anuală prin care să verifice dacă ajutorul este în continuare necesar. Prezenta secțiune nu se referă la reducerile taxelor sau impozitelor, care reflectă costurile esențiale ale furnizării de energie sau de servicii conexe. De exemplu, reducerile taxelor de rețea sau ale taxelor de finanțare a mecanismelor de asigurare a capacității sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei secțiuni.
110. În cazul în care reducerea taxelor fiscale sau parafiscale scade costurile de exploatare recurente, cuantumul ajutorului nu trebuie să depășească diferența dintre costurile proiectului sau activității ecologice și cele ale scenariului contrafactual mai puțin ecologic. În cazul în care proiectul sau activitatea mai ecologică poate avea ca rezultat economii de costuri potențiale sau venituri suplimentare, acestea trebuie luate în considerare atunci când se stabilește proporționalitatea ajutorului.
111. Atunci când concep schemele de ajutoare, statele membre trebuie să țină seama de informațiile privind sprijinul primit deja din documentația sistemului de echilibrare a masei prevăzută la articolul 30 din Directiva (UE) 2018/2001.
112. În cazul în care măsurile de ajutor acordate cuprind concesiuni sau alte beneficii, precum dreptul de utilizare a terenurilor, a fundului mării sau a râurilor ori dreptul la o conexiune la infrastructură, statele membre trebuie să se asigure că aceste concesiuni li se atribuie beneficiarilor pe baza unor criterii obiective și transparente legate de obiectivele măsurii (a se vedea punctul 50).
113. În cazul în care ajutorul ia forma unui împrumut cu rang prioritar acordat furnizorului măsurilor de îmbunătățire a performanței energetice în cadrul unui contract de performanță energetică, instrumentele de împrumut ar trebui să asigure o rată de coinvestiție substanțială din partea furnizorilor comerciali de finanțare prin împrumut. Se prezumă că rata de coinvestiție este substanțială dacă nu este mai mică de 30 % din valoarea portofoliului subiacent de contracte de performanță energetică al furnizorului. Suma rambursată de furnizor pentru măsurile de îmbunătățire a performanței energetice trebuie să fie cel puțin egală cu valoarea nominală a împrumutului. În cazul în care ajutorul se acordă sub forma unei garanții, garanția publică nu trebuie să depășească 80 % din principalul împrumutului subiacent, iar pierderile trebuie să fie suportate proporțional și în aceleași condiții de instituția de credit și de stat. Suma garantată trebuie să scadă proporțional, astfel încât garanția să nu acopere niciodată mai mult de 80 % din împrumutul restant. Împrumutul sau garanția publică acordată furnizorului măsurilor de îmbunătățire a performanței energetice trebuie să fie limitată la cel mult 10 ani.

4.1.4. *Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale și echilibrarea*

114. Cu excepția punctului 70, secțiunile 3.2.2 și 3.3 nu se aplică măsurilor pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.
115. Prezentul punct se aplică de la 1 iulie 2023. Trebuie să se estimeze subvenția pe tonă de emisii evitate de CO₂ echivalent pentru fiecare proiect sau, în cazul schemelor, pentru fiecare proiect de referință și să se precizeze ipotezele și metodologia aplicată pentru acest calcul. În măsura posibilului, această estimare ar trebui să identifice reducerea emisiilor nete generate de activitate, ținând seama de emisiile create sau reduse pe durata ciclului de viață. În plus, ar trebui să se ia în considerare interacțiunile pe termen scurt și lung cu alte politici sau măsuri relevante, inclusiv cu sistemul ETS al Uniunii. În principiu, pentru a permite compararea costurilor diferitelor măsuri de protecție a mediului, metodologia ar trebui să fie similară pentru toate măsurile promovate de un stat membru ⁽⁶⁷⁾.
116. Pentru a produce efecte pozitive asupra mediului în ceea ce privește decarbonizarea, ajutorul nu trebuie să se limiteze la transferarea emisiilor dintr-un sector în altul, ci trebuie să asigure reduceri globale ale emisiilor de gaze cu efect de seră.
117. Pentru a evita riscul de dublă subvenționare și pentru a asigura verificarea reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră, ajutoarele pentru decarbonizarea activităților industriale trebuie să reducă emisiile care rezultă direct din activitatea industrială respectivă. Ajutoarele pentru îmbunătățirea eficienței energetice a activităților industriale trebuie să îmbunătățească eficiența energetică a activităților beneficiarilor.
118. Ca excepție de la cerința prevăzută la ultima teză a punctului 117, îmbunătățirea eficienței energetice a activităților industriale poate fi sprijinită prin acordarea de ajutoare pentru facilitarea contractelor de performanță energetică.
119. În cazul în care acordarea de ajutoare pentru facilitarea contractelor de performanță energetică nu are loc în urma unei proceduri de ofertare concurențiale, ajutoarele de stat trebuie acordate, în principiu, în același mod tuturor întreprinderilor eligibile care își desfășoară activitatea în același sector de activitate economică și care se află într-o situație de fapt identică sau similară în ceea ce privește scopurile sau obiectivele măsurii de ajutor.
120. Pentru a evita alocarea de fonduri unor proiecte care nu se realizează, ceea ce ar putea bloca noile intrări pe piață, statele membre trebuie să demonstreze că se vor lua măsuri rezonabile pentru a se asigura că proiectele care beneficiază de ajutor vor fi derulate efectiv, de exemplu prin stabilirea unor termene clare pentru realizarea proiectelor, prin verificarea fezabilității proiectului ca parte a cerințelor preliminare pentru primirea ajutorului, prin solicitarea plății garanțiilor de către participanți sau prin monitorizarea dezvoltării și a realizării proiectelor. Cu toate acestea, statele membre pot acorda mai multă flexibilitate în ceea ce privește cerințele preliminare pentru proiectele dezvoltate și deținute în proporție de 100 % de IMM-uri sau de comunități de energie din surse regenerabile, ca mijloc de reducere a barierelor din calea participării acestora ⁽⁶⁸⁾.

⁽⁶⁷⁾ Principiile de calculare a reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră utilizate pentru Fondul UE pentru inovare oferă un punct de referință util, disponibil la adresa: https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/docs/2021-2027/innovfund/wp-call/2021/call-annex_c_innovfund-lsc-2021_en.pdf. Cu toate acestea, în cazul în care ca intrare se utilizează energia electrică, metodologia utilizată trebuie să ia în considerare emisiile generate de producerea acestei energii electrice. Statele membre pot opta să utilizeze nivelul subvenției pe tonă de emisii evitate de CO₂ echivalent drept criteriu de selecție în măsurile lor de ajutor, dar nu sunt obligate să procedeze în modul acesta.

⁽⁶⁸⁾ În plus, potrivit precizării de la punctul 75, Comisia va aprecia, în general, în mod pozitiv celelalte caracteristici propuse de statele membre pentru a facilita participarea IMM-urilor și a comunităților de energie din surse regenerabile la proceduri de ofertare concurențiale, cu condiția ca efectele pozitive ale asigurării participării și acceptării să depășească posibilele efecte de denaturare.

121. Ajutoarele pentru decarbonizare pot lua diverse forme, inclusiv de granturi inițiale și de contracte pentru plăți curente de ajutor, cum ar fi contractele pe diferență ⁽⁶⁹⁾. Ajutoarele care acoperă costurile legate mai mult de exploatare decât de investiții ar trebui utilizate numai în cazul în care statul membru demonstrează că acestea conduc la decizii mai ecologice în ceea ce privește exploatarea.
122. În cazul în care ajutorul este necesar în primul rând pentru a acoperi costuri pe termen scurt care pot fi variabile, cum ar fi costurile combustibilului din biomasă sau costurile de producție a energiei electrice, și plătite pe perioade care depășesc un an, statele membre ar trebui să confirme că se vor monitoriza costurile de producție pe care se bazează cuantumul ajutorului și că acest cuantum va fi actualizat cel puțin o dată pe an.
123. Ajutorul trebuie să fie conceput astfel încât să prevină orice denaturare nejustificată a funcționării eficiente a piețelor și, în special, să mențină stimulente eficiente pentru funcționare și semnale de preț. De exemplu, beneficiarii ar trebui să rămână expuși la variația prețurilor și la riscul de piață, cu excepția cazului în care acest lucru subminează atingerea obiectivului ajutorului. În special, beneficiarii nu ar trebui să beneficieze de stimulente care să-i încurajeze să își ofere producția la un preț mai mic decât costurile marginale suportate și nu trebuie să primească ajutor pentru produse în nicio perioadă în care valoarea de piață a producției respective este negativă ⁽⁷⁰⁾.
124. Comisia va efectua o evaluare de la caz la caz a măsurilor care includ proiecte de infrastructură dedicate. În evaluarea sa, Comisia va analiza, printre altele, dimensiunea infrastructurii în raport cu piața relevantă, impactul asupra probabilității unor investiții suplimentare bazate pe piață, măsura în care infrastructura este destinată inițial unui utilizator individual sau unui grup de utilizatori și existența unui plan credibil sau a unui angajament ferm de conectare la o rețea mai largă, durata oricăror derogări sau excepții de la legislația privind piața internă, structura pieței relevante și poziția beneficiarilor pe acea piață.
125. De exemplu, în cazul în care infrastructura conectează inițial doar un număr redus de utilizatori, efectul de denaturare poate fi atenuat atunci când aceasta face parte dintr-un plan de dezvoltare a unei rețele mai largi a Uniunii pe baza următoarelor criterii:
- (a) contabilitatea infrastructurii ar trebui separată de orice altă activitate, iar costurile de acces și de utilizare ar trebui să fie transparente;
 - (b) cu excepția cazului în care acest lucru ar periclita îndeplinirea obiectivului ajutorului, ajutoarele ar trebui să fie condiționate de angajamente de a deschide infrastructura ⁽⁷¹⁾ către terți în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii (inclusiv apeluri publice pentru cereri de racordare în condiții echivalente);
 - (c) avantajul pe care beneficiarii îl obțin până la o astfel de dezvoltare mai amplă ar putea fi compensat, de exemplu prin contribuția la extinderea suplimentară a rețelei;
 - (d) poate fi necesar ca avantajul obținut de utilizatorii dedicați să fie limitat și/sau partajat cu alți actori.
126. Pentru a evita subminarea obiectivului măsurii sau a altor obiective ale Uniunii în materie de protecție a mediului, nu trebuie oferite stimulente pentru producerea de energie care ar înlocui forme de energie mai puțin poluante. De exemplu, în cazul în care se sprijină cogenerarea bazată pe surse neregenerabile sau producția de energie din biomasă, nu trebuie să se primească, în măsura posibilului, stimulente pentru producerea de energie electrică sau căldură dacă acest lucru ar însemna reducerea surselor regenerabile de energie cu poluare zero.

⁽⁶⁹⁾ Un contract pe diferență dă dreptul beneficiarului la o plată egală cu diferența dintre un preț „de exercitare” fix și un preț de referință, cum ar fi un preț de piață, pe unitate de producție. Acestea au fost utilizate pentru măsuri de producere a energiei electrice în ultimii ani, dar ar putea implica, de asemenea, un preț de referință legat de ETS, și anume contracte pe diferență în materie de carbon. Aceste contracte pe diferență în materie de carbon pot fi un instrument util pentru introducerea pe piață a unor tehnologii revoluționare care ar putea fi necesare pentru a realiza decarbonizarea industrială. Contractele pe diferență pot presupune și rambursări de la beneficiari către contribuabili sau consumatori pentru perioadele în care prețul de referință depășește prețul de exercitare.

⁽⁷⁰⁾ Instalațiile de energie electrică din surse regenerabile de mici dimensiuni pot beneficia de sprijinirea directă a prețurilor, care să acopere costurile totale de exploatare și care să nu le impună să își vândă energia electrică pe piață, în concordanță cu exceptarea prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Directiva (UE) 2018/2001. Instalațiile vor fi considerate ca fiind de mici dimensiuni în cazul în care capacitatea lor este sub pragul aplicabil prevăzut la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2019/943.

⁽⁷¹⁾ Aceasta se referă la lista activelor de la punctele 19(36).

127. Ajutoarele pentru decarbonizare pot denatura în mod nejustificat concurența atunci când înlocuiesc investițiile în alternative mai curate care sunt deja disponibile pe piață sau atunci când creează dependență de anumite tehnologii, împiedicând dezvoltarea pe scară mai largă a unei piețe pentru soluții mai curate și utilizarea acestora. Prin urmare, Comisia va verifica, de asemenea, dacă măsura de ajutor nu stimulează sau prelungeste consumul de combustibili fosili și de energie ⁽⁷²⁾, împiedicând astfel dezvoltarea unor alternative mai curate și reducând în mod semnificativ beneficiul ecologic global al investiției. Statele membre ar trebui să explice modul în care intenționează să evite acest risc, inclusiv prin angajamente obligatorii de a utiliza în principal combustibili din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon sau prin eliminarea treptată a surselor de combustibili fosili.
128. Comisia consideră că anumite măsuri de ajutor au efecte negative asupra concurenței și a schimburilor comerciale, efecte a căror compensare este puțin probabilă. În special, anumite măsuri de ajutor pot agrava disfuncționalitățile pieței, creând ineficiențe în detrimentul consumatorilor și al bunăstării sociale. De exemplu, măsurile care stimulează investiții noi în producția industrială sau energetică bazată pe cei mai poluanți combustibili fosili, cum sunt cărbunile, motorina, lignitul, petrolul și turba și șisturile bituminoase, sporesc externalitățile negative de mediu de pe piață. Se va considera că acești combustibili nu au efecte pozitive asupra mediului, având în vedere incompatibilitatea lor cu obiectivele climatice ale Uniunii.
129. În mod similar, măsurile care stimulează investițiile noi în producția energetică sau industrială bazată pe gaze naturale pot reduce emisiile de gaze cu efect de seră și de alți poluanți pe termen scurt, dar pot agrava externalitățile negative de mediu pe termen mai lung, în comparație cu investițiile alternative. Pentru ca investițiile în gazele naturale să fie considerate ca având efecte pozitive asupra mediului, statele membre trebuie să explice modul în care se vor asigura că investițiile contribuie la atingerea obiectivului climatic al Uniunii pentru 2030 și a obiectivului privind neutralitatea climatică până în 2050. În special, statele membre trebuie să explice modul în care se va evita dependența de aceste echipamente de producere a energiei pe bază de gaze naturale sau de producție pe bază de gaze naturale. De exemplu, aceasta se poate baza pe un plan național de decarbonizare cu obiective obligatorii și/sau poate include angajamente obligatorii ale beneficiarului de a introduce tehnologii de decarbonizare precum CSC/CUC sau de a înlocui gazele naturale cu gaze din surse regenerabile sau cu gaze cu emisii scăzute de dioxid de carbon sau angajamente obligatorii de a închide centrala într-un interval de timp coerent cu obiectivele climatice ale Uniunii. Angajamentele ar trebui să includă unul sau mai multe obiective intermediare credibile în ceea ce privește reducerea emisiilor în vederea atingerii neutralității climatice până în 2050.
130. Producția de biocombustibili din culturi alimentare și furajere poate crea o cerere suplimentară de terenuri și conduce la extinderea terenurilor agricole în zone cu rol în stocarea unor cantități ridicate de carbon, cum ar fi pădurile, zonele umede și turbăriile, cauzând astfel emisii suplimentare de gaze cu efect de seră. Acesta este motivul pentru care Directiva (UE) 2018/2001 limitează cantitățile de biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă produși din culturi alimentare și furajere care se iau în calcul în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor în materie de energie din surse regenerabile. Comisia consideră că anumite măsuri de ajutor pot agrava externalitățile negative indirecte. Prin urmare, Comisia va considera, în principiu, că este puțin probabil ca ajutoarele de stat acordate pentru biocombustibili, biolichide, biogaz și combustibili din biomasă care depășesc plafoanele ce stabilesc că aceștia sunt eligibili pentru calcularea consumului final brut de energie din surse regenerabile în statul membru în cauză, în conformitate cu articolul 26 din Directiva (UE) 2018/2001, să producă efecte pozitive mai mari decât efectele negative ale măsurii.
131. În cazul în care sunt identificate riscuri de denaturare suplimentară a concurenței sau măsurile prezintă caracteristici cu totul noi sau sunt deosebit de complexe, Comisia poate impune condițiile prevăzute la punctul 76.
132. În cazul măsurilor sau al schemelor de ajutor individuale care aduc beneficii unui număr extrem de mic de beneficiari sau unui beneficiar istoric, statele membre ar trebui, în plus, să demonstreze că măsura de ajutor propusă nu va conduce la denaturări ale concurenței, de exemplu prin creșterea puterii de piață. Chiar și atunci când ajutorul nu sporește în mod direct puterea de piață, acesta poate avea un astfel de efect în mod indirect, descurajând extinderea concurenților existenți ori determinându-i să iasă de pe piață sau descurajând intrarea pe piață a unor noi concurenți. Atunci când analizează efectele negative ale respectivelor măsuri de ajutor, Comisia pune accentul pe impactul previzibil pe care îl poate avea ajutorul asupra concurenței dintre întreprinderile de pe piețele produsului în cauză, precum și pe piețele din amonte și din aval, după caz, și asupra riscului de capacitate excedentară. Comisia va evalua și potențialele efecte negative asupra comerțului, inclusiv riscul apariției unei curse a subvențiilor între statele membre, în special în ceea ce privește alegerea amplasamentului.

⁽⁷²⁾ Inclusiv combustibilii cu emisii scăzute de dioxid de carbon din surse neregenerabile și purtătorii de energie care nu emit la țeava de evacuare, dar sunt produși printr-un proces cu o intensitate ridicată a carbonului.

133. În cazul în care ajutorul se acordă fără o procedură de ofertare concurențială, iar măsura aduce beneficii unui număr deosebit de restrâns de beneficiari sau unui singur beneficiar tradițional, Comisia poate solicita statului membru să se asigure că beneficiarul diseminează know-how-ul obținut datorită proiectului care beneficiază de ajutor, pentru a accelera astfel implementarea tehnologiilor demonstrate cu succes.
134. Cu condiția îndeplinirii tuturor celorlalte condiții de compatibilitate, Comisia va considera, de regulă, că echilibrul măsurilor de decarbonizare este pozitiv (cu alte cuvinte, denaturările pieței interne sunt depășite de efectele pozitive), având în vedere contribuția lor la atenuarea schimbărilor climatice, care este definită ca obiectiv de mediu în Regulamentul (UE) 2020/852 și/sau având în vedere contribuția lor la îndeplinirea obiectivelor Uniunii în materie de energie și climă, atât timp cât nu există indicii evidente de nerespectare a principiului de „a nu provoca prejudicii semnificative”⁽⁷³⁾. În cazul în care nu se aplică supoziția de mai sus, Comisia va verifica dacă, în ansamblu, efectele pozitive (inclusiv respectarea punctelor din secțiunea 4.1.4 și a oricăror angajamente legate de punctul 129) compensează efectele negative asupra pieței interne.

4.2. Ajutoare pentru îmbunătățirea performanței energetice și de mediu a clădirilor

4.2.1. Justificarea ajutorului

135. Măsurile destinate îmbunătățirii performanței energetice și de mediu a clădirilor vizează externalitățile negative prin crearea unor stimulente individuale destinate atingerii obiectivelor privind economiile de energie și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și de alți poluanți. Pe lângă disfuncționalitățile generale ale pieței identificate în capitolul 3, pot apărea disfuncționalități specifice ale pieței în domeniul performanței energetice și de mediu a clădirilor. De exemplu, în cazul în care se are în vedere întreprinderea unor lucrări de renovare într-o clădire, beneficiile măsurilor de performanță energetică și de mediu nu îi revin, în general, doar proprietarului clădirii, care suportă în general costurile de renovare, ci și chiriașului. Prin urmare, Comisia consideră că ajutorul de stat poate fi necesar pentru a promova investiții care vizează îmbunătățirea performanței energetice și de mediu a clădirilor.

4.2.2. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin

136. Se pot acorda ajutoare pentru îmbunătățirea eficienței energetice a clădirilor.
137. Aceste ajutoare pot fi combinate cu ajutoare pentru oricare sau toate dintre măsurile următoare:
- (a) montarea unor instalații integrate de producere a energiei din surse regenerabile la fața locului, care produc energie electrică, căldură sau răcire;
 - (b) instalarea unor echipamente pentru stocarea energiei generate de instalațiile de producere a energiei din surse regenerabile la fața locului;
 - (c) construirea și instalarea infrastructurii de încălzire și a infrastructurii conexe, cum ar fi conductele, pentru uzul utilizatorilor clădirii, în cazul în care parcare a fie este situată în interiorul clădirii, fie este adiacentă clădirii;
 - (d) instalarea de echipamente pentru digitalizarea managementului și controlului în materie de mediu și energie ale clădirii, în special pentru a spori gradul de pregătire pentru soluții inteligente, inclusiv cablajul intern pasiv sau cablajul structurat pentru rețelele de date și partea auxiliară a rețelei pasive de pe proprietatea căreia îi aparține clădirea, dar excluzând cablajul pentru rețelele de date din afara proprietății;
 - (e) alte investiții care îmbunătățesc performanța energetică sau de mediu a clădirii, inclusiv investiții în acoperișuri verzi și echipamente pentru recuperarea apei de ploaie.

⁽⁷³⁾ Pentru măsurile care sunt identice cu cele din cadrul planurilor de redresare și reziliență aprobate de Consiliu, conformitatea acestora cu principiul de „a nu aduce prejudicii semnificative” este considerată îndeplinită, întrucât acest lucru a fost deja verificat.

138. De asemenea, se pot acorda ajutoare pentru îmbunătățirea performanței energetice a echipamentelor de încălzire sau răcire din clădire. Ajutoarele pentru echipamentele de încălzire sau răcire conectate direct la sistemele centralizate de termoficare și răcire vor fi evaluate în conformitate cu condițiile aplicabile ajutoarelor pentru încălzire și răcire centralizată prevăzute în secțiunea 4.10. Ajutoarele pentru îmbunătățirea eficienței energetice a proceselor de producție și pentru echipamentele de producere de energie utilizate pentru alimentarea utilajelor vor fi evaluate în conformitate cu condițiile aplicabile ajutoarelor pentru reducerea și eliminarea emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute în secțiunea 4.1.
139. Ajutorul trebuie să determine:
- (a) în cazul renovării unor clădiri existente, îmbunătățirile performanței energetice care conduc la o reducere a necesarului de energie primară cu cel puțin 20 % comparativ cu situația anterioară investiției sau, în cazul în care îmbunătățirile fac parte dintr-o renovare în etape, o reducere a necesarului de energie primară cu cel puțin 30 % comparativ cu situația anterioară investiției, pe o perioadă de cinci ani;
 - (b) în cazul măsurilor de renovare care au ca obiect instalarea sau înlocuirea unui singur tip de element al clădirii ⁽⁷⁴⁾ în sensul articolului 2 punctul 9 din Directiva 2010/31/UE, o reducere a necesarului de energie primară cu cel puțin 10 % comparativ cu situația anterioară investiției, cu condiția ca statul membru să demonstreze că măsura are, la nivelul schemei, un efect global semnificativ în ceea ce privește reducerea necesarului de energie primară;
 - (c) în cazul clădirilor noi, îmbunătățirile performanței energetice conduc la o reducere a necesarului de energie primară cu cel puțin 10 % în comparație cu pragul pentru cerințele referitoare la clădirile al căror consum de energie este aproape egal cu zero stabilit în măsurile naționale de punere în aplicare a Directivei 2010/31/UE.
140. Ajutoarele pentru îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor se pot acorda și IMM-urilor și întreprinderilor mici cu capitalizare medie care furnizează măsuri de îmbunătățire a performanței energetice pentru facilitarea contractelor de performanță energetică în sensul articolului 2 punctul 27 din Directiva 2012/27/UE privind eficiența energetică.

4.2.3. Efectul stimulat

141. Cerințele prevăzute la punctele 142 și 143 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.1.2.
142. Comisia consideră că, în principiu, ajutoarele pentru proiecte cu o perioadă de recuperare a investiției ⁽⁷⁵⁾ mai mică de cinci ani nu au un efect stimulat. Totuși, statul membru poate furniza dovezi prin care să demonstreze că ajutorul este necesar pentru a declanșa o schimbare de comportament, chiar și în cazul proiectelor cu o perioadă de recuperare a investiției mai scurtă.
143. Dacă dreptul Uniunii impune întreprinderilor standarde minime de performanță energetică care îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate standarde ale Uniunii, se va considera că ajutoarele pentru toate investițiile necesare pentru ca întreprinderile să poată respecta standardele respective au un efect stimulat, cu condiția ca ajutoarele să fie acordate înainte ca cerințele să devină obligatorii pentru întreprinderea în cauză ⁽⁷⁶⁾. Statul membru trebuie să se asigure că beneficiarii furnizează un plan și un calendar de renovare precise care să demonstreze că renovarea pentru care s-a acordat ajutorul este cel puțin suficientă pentru a permite clădirii în cauză să respecte aceste standarde minime de performanță energetică.

4.2.4. Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale

4.2.4.1. Caracterul adecvat

144. Condiția prevăzută la punctul 145 se aplică în plus față de condițiile prevăzute în secțiunea 3.2.1.2.

⁽⁷⁴⁾ Astfel de investiții ar putea viza, de exemplu, înlocuirea ferestrelor sau a cazanelor din clădire sau s-ar putea axa pe izolația pereților.

⁽⁷⁵⁾ Perioada de recuperare a investiției este perioada necesară pentru recuperarea costului unei investiții (fără ajutor).

⁽⁷⁶⁾ Aceste dispoziții se aplică oriunde se acordă ajutoare pentru a permite întreprinderilor să respecte standardele minime de performanță energetică care îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate standarde ale Uniunii înainte ca acestea să devină obligatorii pentru întreprinderea în cauză, indiferent de existența unor standarde anterioare ale Uniunii aflate deja în vigoare.

145. Ajutoarele pentru facilitarea contractelor de performanță energetică pot lua forma unui împrumut sau a unei garanții acordate furnizorului de măsuri de îmbunătățire a performanței energetice în baza unui contract de performanță energetică sau pot consta într-un produs financiar destinat finanțării furnizorului (de exemplu, factoring sau forfetare).

4.2.4.2. Proporționalitatea

146. Costurile eligibile sunt costurile de investiție direct legate de atingerea unui nivel mai ridicat de performanță energetică sau de mediu.
147. Intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească 30 % din costurile eligibile pentru măsurile specificate la punctul 139 literele (a) și (c). Pentru măsurile specificate la punctul 139 litera (b), intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească 25 %. În cazul în care ajutoarele pentru investiții care permit întreprinderilor să se conformeze standardelor minime de performanță energetică ce îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate standarde ale Uniunii se acordă cu mai puțin de 18 luni înainte de intrarea în vigoare a standardelor Uniunii, intensitățile ajutoarelor nu trebuie să depășească 20 % din costurile eligibile pentru măsurile specificate la punctul 139 literele (a) și (c) sau, respectiv, 15 % din costurile eligibile pentru măsurile specificate la punctul 139 litera (b).
148. În ceea ce privește ajutoarele acordate pentru îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor existente, intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 15 puncte procentuale în cazul în care îmbunătățirile în materie de performanță energetică conduc la o reducere a necesarului de energie primară cu cel puțin 40 %. Totuși, această creștere a intensității ajutorului nu se aplică în cazul în care proiectul, deși asigură o reducere a necesarului de energie primară cu cel puțin 40 %, nu îmbunătățește performanța energetică a clădirii peste nivelul impus de standardele minime de performanță energetică care îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate standarde ale Uniunii și intră în vigoare în termen de mai puțin de 18 luni.
149. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 20 de puncte procentuale în cazul ajutoarelor acordate întreprinderilor mici sau cu 10 puncte procentuale în cazul ajutoarelor acordate întreprinderilor mijlocii.
150. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 15 puncte procentuale în cazul investițiilor efectuate în zone asistate care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (a) din tratat sau cu 5 puncte procentuale în cazul investițiilor efectuate în zone asistate care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din tratat.
151. În funcție de caracteristicile specifice ale măsurii, statul membru poate demonstra, de asemenea, pe baza unei analize a deficitului de finanțare, astfel cum se prevede la punctele 48, 51 și 52, că este necesar un quantum mai mare al ajutorului. Quantumul ajutorului nu trebuie să depășească deficitul de finanțare, astfel cum se prevede la punctele 51 și 52. Dacă ajutoarele pentru investiții care permit întreprinderilor să se conformeze standardelor minime de performanță energetică ce îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate standarde ale Uniunii se acordă cu mai puțin de 18 luni înainte de intrarea în vigoare a standardelor Uniunii, quantumul maxim al ajutorului nu trebuie să depășească 70 % din deficitul de finanțare.
152. În cazul în care ajutorul este acordat în urma unei proceduri de ofertare concurențiale desfășurate în conformitate cu criteriile stabilite la punctele 49 și 50, quantumul ajutorului este considerată proporțional. În cazul în care ajutoarele pentru investiții care permit întreprinderilor să se conformeze standardelor minime de performanță energetică ce îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate standarde ale Uniunii se acordă cu mai puțin de 18 luni înainte de intrarea în vigoare a standardelor Uniunii, statul membru trebuie să se asigure că riscul de supracompensare este abordat în mod corespunzător, de exemplu prin plafonarea ofertelor.
153. Ajutoarele acordate sub formă de instrumente financiare nu fac obiectul intensităților maxime ale ajutorului stabilite la punctele 147-151. În cazul în care ajutorul este acordat sub forma unei garanții, garanția nu ar trebui să depășească 80 % din împrumutul subiacent. În cazul în care ajutorul este acordat sub forma unui împrumut, suma rambursată de proprietarul (proprietarii) clădirii către fondul pentru eficiență energetică sau pentru energie din surse regenerabile sau către un alt intermediar financiar trebuie să fie cel puțin egală cu quantumul nominal al împrumutului.

4.2.4.3. Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale și echilibrarea

154. Cerințele prevăzute la punctele 155-157 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.2.2.
155. Ajutoarele pentru investiții în echipamente care utilizează gaze naturale menite să îmbunătățească eficiența energetică a clădirilor pot conduce la o reducere a necesarului de energie pe termen scurt, dar pot agrava externalitățile negative de mediu pe termen mai lung, în comparație cu investițiile alternative. Ajutoarele pentru instalarea de echipamente care utilizează gaze naturale pot denatura în mod nejustificat concurența în cazul în care înlocuiesc investițiile în alternative mai curate care sunt deja disponibile pe piață sau în cazul în care creează dependență de anumite tehnologii, împiedicând astfel dezvoltarea unei piețe pentru tehnologii mai curate și utilizarea acestora. Este improbabil ca efectele pozitive ale măsurilor care creează astfel de efecte de înlocuire sau de creare de dependență să depășească efectele negative pe care acestea le au asupra concurenței. În cadrul evaluării sale, Comisia va analiza dacă echipamentele care utilizează gaze naturale înlocuiesc echipamentele energetice care utilizează combustibili fosili cei mai poluanți, cum sunt petrolul și cărbunele.
156. Pe piață sunt deja disponibile alternative la echipamentele energetice care utilizează combustibili fosili poluanți precum petrolul și cărbunele. În acest context, se consideră că ajutoarele pentru instalarea de echipamente eficiente din punct de vedere energetic care utilizează astfel de combustibili nu produc aceleași efecte pozitive ca ajutoarele pentru instalarea de echipamente energetice mai puțin poluante. În primul rând, îmbunătățirea marginală în ceea ce privește reducerea necesarului de energie este contrabalansată de emisiile mai mari de dioxid de carbon legate de utilizarea combustibililor fosili. În al doilea rând, acordarea de ajutoare pentru instalarea de echipamente energetice care utilizează combustibili fosili solizi sau lichizi are drept consecință un risc semnificativ de a crea dependență de tehnologiile pe bază de combustibili fosili și de a înlocui investițiile în alternative mai curate disponibile pe piață prin redirectionarea cererii existente pentru echipamente energetice care nu utilizează combustibili fosili solizi sau lichizi. Acest lucru ar descuraja și dezvoltarea în continuare a pieței tehnologiilor care folosesc combustibili nefosili. Prin urmare, Comisia consideră că este puțin probabil ca efectele negative asupra concurenței ale ajutoarelor pentru echipamente energetice care utilizează bioenergie sau combustibili fosili solizi sau lichizi să fie compensate.
157. În cazul în care ajutorul este acordat sub formă de resurse atribuite, de participare la capital, de garanție sau de împrumut acordat unui fond pentru eficiență energetică sau pentru energie din surse regenerabile sau unui alt intermediar financiar, Comisia va verifica dacă sunt îndeplinite condițiile necesare pentru a se asigura că fondul pentru eficiență energetică sau pentru energie din surse regenerabile sau alți intermediari financiari nu beneficiază de niciun avantaj necuvenit și aplică o strategie de investiții solidă din punct de vedere comercial în scopul punerii în aplicare a măsurii de ajutor pentru performanța energetică. Trebuie să fie îndeplinite, în special, următoarele condiții:
- (a) intermediarii financiari sau administratorii de fonduri trebuie selectați printr-o procedură deschisă, transparentă și nediscriminatorie, care să se desfășoare în conformitate cu dreptul Uniunii și cu legislațiile naționale aplicabile;
 - (b) se prevăd condiții cu scopul de a asigura că intermediarii financiari, inclusiv fondurile pentru eficiență energetică sau pentru energie din surse regenerabile, sunt gestionați pe bază comercială și vor asigura faptul că deciziile de finanțare sunt motivate de obținerea unui profit;
 - (c) administratorii fondului pentru eficiență energetică sau ai fondului pentru energie din surse regenerabile sau ai altor intermediari financiari transferă într-o măsură cât mai mare avantajul beneficiarilor finali [proprietarul (proprietarii) sau chiriașul (chiriașii) clădirilor], sub forma unor volume mai mari de finanțare, a unor cerințe mai reduse în materie de garanții reale, a unor prime de garantare mai mici sau a unor rate ale dobânzii mai scăzute.

4.3. Ajutoarele pentru mobilitatea curată

158. Secțiunile 4.3.1 și 4.3.2 stabilesc condițiile în care ajutoarele de stat pentru anumite investiții menite să reducă sau să evite emisiile de CO₂ și de alți poluanți din sectoarele transportului aerian, rutier, feroviar, fluvial și maritim pot facilita dezvoltarea unei activități economice într-un mod ecologic, fără a modifica în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun al Uniunii.

159. Domeniul de aplicare al prezentelor orientări nu cuprinde ajutoarele pentru investiții în vehicule rutiere ușoare și grele alimentate cu gaz (în special GNL, GNC și biogaz) și în infrastructura relevantă de realimentare cu gaz pentru transportul rutier, cu excepția infrastructurii GNL destinate numai realimentării vehiculelor rutiere grele. Având în vedere stadiul actual de dezvoltare a pieței, se preconizează că aceste tehnologii vor oferi posibilități mult mai mici de a contribui la atenuarea schimbărilor climatice și la reducerea poluării aerului în comparație cu alternativele mai curate și mai inovatoare și că acestea vor denatura astfel concurența în mod nejustificat prin înlocuirea investițiilor în aceste alternative mai curate și prin crearea de dependență față de soluții de mobilitate care nu sunt conforme cu obiectivele pentru 2030 și 2050.

4.3.1. *Ajutoarele pentru achiziționarea și luarea în leasing de vehicule nepoluante și de echipamente de deservire mobile curate, precum și pentru re tehnologizarea vehiculelor și a echipamentelor pentru servicii mobile*

4.3.1.1. Justificarea ajutorului

160. Pentru a atinge obiectivul obligatoriu din punct de vedere juridic al Uniunii de a atinge neutralitatea climatică până în 2050, Comunicarea privind Pactul verde european a stabilit obiectivul de reducere până în 2050 a emisiilor generate de transporturi cu cel puțin 90 % față de nivelurile din 1990. Comunicarea privind Strategia pentru o mobilitate durabilă și inteligentă ⁽⁷⁷⁾ trasează o traiectorie către realizarea acestui obiectiv prin decarbonizarea atât a modurilor individuale de transport, cât și a întregului lanț de transport ⁽⁷⁸⁾.

161. Deși politicile existente pot furniza stimulente pentru adoptarea vehiculelor nepoluante, prin stabilirea unor obiective obligatorii privind emisiile de CO₂ pentru nou parc de vehicule rutiere al producătorilor ⁽⁷⁹⁾, prin internalizarea externalităților climatice și de mediu ⁽⁸⁰⁾ sau prin impulsivarea cererii de vehicule prin intermediul achizițiilor publice ⁽⁸¹⁾, este posibil ca acestea să nu fie suficiente pentru a remedia în totalitate disfuncționalitățile pieței care afectează sectorul în cauză. În pofida politicilor existente, este posibil ca anumite bariere de pe piață și disfuncționalități ale pieței să rămână neremediate, inclusiv accesibilitatea vehiculelor nepoluante în comparație cu vehiculele convenționale, disponibilitatea redusă a infrastructurii de reincărcare sau de realimentare și existența externalităților de mediu. Prin urmare, statele membre pot acorda ajutor pentru a remedia aceste disfuncționalități reziduale ale pieței și pentru a sprijini dezvoltarea sectorului mobilității curate.

4.3.1.2. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin

162. Se pot acorda ajutoare pentru achiziționarea și luarea în leasing a unor vehicule nepoluante noi sau rulate, precum și pentru achiziționarea și luarea în leasing a unor echipamente de deservire mobile nepoluante.

163. De asemenea, se pot acorda ajutoare pentru postechiparea, re tehnologizarea și adaptarea vehiculelor sau a echipamentelor pentru servicii mobile în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care le permite să îndeplinească condițiile pentru a fi considerate vehicule nepoluante sau echipamente de deservire mobile nepoluante sau

(b) în cazul în care este necesar pentru ca navele și aeronavele să poată utiliza biocombustibili și combustibili sintetici, inclusiv combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi, sau mări ponderea acestora, în plus față de combustibilii fosili sau ca alternativă la aceștia sau

(c) în cazul în care este necesar pentru ca navele să poată utiliza propulsia eoliană.

⁽⁷⁷⁾ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - „Strategia pentru o mobilitate durabilă și inteligentă: înscrierea transporturilor europene pe calea viitorului”, COM(2020) 789 final.

⁽⁷⁸⁾ Comunicarea cuprinde inclusiv obiectivul de a avea cel puțin 30 de milioane de autoturisme cu emisii zero și 80 000 de camioane cu emisii zero în circulație până în 2030 și ca, până în 2050, aproape toate autoturismele, camionetele, autobuzele și vehiculele grele noi să aibă emisii zero.

⁽⁷⁹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1242 și Regulamentul (UE) 2019/631 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile de CO₂ pentru autoturismele noi și pentru vehiculele utilitare ușoare noi și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 443/2009 și (UE) nr. 510/2011 (JO L 111, 25.4.2019, p. 13).

⁽⁸⁰⁾ De exemplu, prin Directiva 1999/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri (JO L 187, 20.7.1999, p. 42) și sistemul ETS al Uniunii.

⁽⁸¹⁾ De exemplu, prin Directiva 2009/33/CE.

4.3.1.3. Efectul stimulat

164. Condițiile prevăzute la punctele 165-169 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.1.2.
165. Statul membru trebuie să prezinte un scenariu contrafactual credibil în absența ajutorului. Scenariul contrafactual corespunde unei investiții cu aceeași capacitate, durată de viață și, după caz, alte caracteristici tehnice relevante ca și investiția ecologică. În cazul în care investiția vizează achiziționarea sau luarea în leasing de vehicule nepoluante sau de echipamente de deservire mobile nepoluante, scenariul contrafactual constă, în general, în achiziționarea sau luarea în leasing de vehicule sau și de echipamente de deservire mobile curate din aceeași categorie și cu aceeași capacitate, care respectă cel puțin standardele Uniunii, dacă există astfel de standarde, și care ar fi achiziționate sau luate în leasing și fără să se acord acest ajutor.
166. Un alt scenariu contrafactual ar putea consta în menținerea în funcțiune a vehiculului existent sau a echipamentului de deservire mobil existent pentru o perioadă corespunzătoare duratei de viață a investiției ecologice. În acest caz, ar trebui luate în considerare costurile de întreținere, reparare și modernizare actualizate pentru perioada respectivă.
167. În anumite cazuri, scenariul contrafactual poate consta într-o înlocuire ulterioară a vehiculului sau a echipamentului de deservire mobil, caz în care ar trebui luată în considerare valoarea actualizată a vehiculului sau a echipamentului de deservire mobil, iar diferența dintre duratele respective de viață economică ale echipamentelor ar trebui să fie egalizată. Această abordare poate fi deosebit de relevantă pentru vehiculele care au o durată de viață economică mai lungă, cum sunt navele, materialul rulant feroviar și aeronavele.
168. În cazul vehiculelor sau al echipamentelor de deservire mobile care fac obiectul unor acorduri de leasing, valoarea actualizată pentru luarea în leasing a unor vehicule nepoluante sau echipamente de deservire mobile nepoluante ar trebui comparată cu valoarea actualizată pentru luarea în leasing a vehiculelor sau echipamentelor de deservire mobile mai puțin ecologice care ar fi utilizate în absența ajutorului.
169. În cazul în care investiția constă în adăugarea de echipamente la un vehicul existent sau la un echipament de deservire mobil pentru a-i îmbunătăți performanța de mediu (de exemplu, postechiparea sistemelor de control al poluării), costurile eligibile pot consta în costurile totale ale investiției.

4.3.1.4. Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale

4.3.1.4.1. Caracterul adecvat

170. Cerințele prevăzute la punctul 171 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.2.1.2.
171. Verificarea caracterului adecvat al instrumentelor de politică alternative ar trebui să ia în considerare potențialul altor tipuri de intervenții decât ajutoarele de stat de a impulsiona dezvoltarea pieței mobilității curate și impactul preconizat al acestora în comparație cu cel al măsurii propuse. Printre astfel de alte tipuri de intervenții se pot număra introducerea unor măsuri generale menite să promoveze achiziționarea de vehicule nepoluante, cum ar fi schemele de prime ecologice sau programele de casare a vehiculelor vechi ori crearea unor zone cu emisii scăzute în statul membru în cauză.

4.3.1.4.2. Proporționalitatea

172. Ajutorul nu trebuie să depășească costul necesar pentru a facilita dezvoltarea activității economice în cauză într-un mod care să crească nivelul de protecție a mediului (și anume, prin trecerea de la vehicule convenționale la vehicule curate și echipamente de deservire mobile nepoluante), în comparație cu scenariul contrafactual în absența ajutorului. Ajutorul de stat poate fi considerat proporțional în cazul în care se îndeplinesc condițiile prevăzute la punctele 173-181.
173. Ca regulă generală, ajutorul trebuie să fie acordat în urma unei proceduri de ofertare concurențiale desfășurate în conformitate cu criteriile prevăzute la punctele 49 și 50.

174. În cazul în care, în contextul procedurii de ofertare concurențiale, sunt incluse alte criterii decât cuantumul ajutorului solicitat de solicitant, se aplică punctul 50. Criteriile de selecție se pot referi, de exemplu, la beneficiile ecologice preconizate ale investiției în ceea ce privește reducerea emisiilor de CO₂ echivalent sau de alți poluanți pe întreaga durată de viață a investiției. În astfel de cazuri, pentru a facilita identificarea beneficiilor ecologice, statul membru le poate impune solicitanților să indice în ofertele lor nivelul preconizat de reducere a emisiilor care ar rezulta din investiție, în comparație cu nivelul emisiilor unui vehicul comparabil care respectă standardele Uniunii, dacă este cazul. Criteriile de mediu utilizate în procesul de ofertare concurențială pot include, de asemenea, considerații legate de ciclul de viață, cum ar fi impactul asupra mediului al gestionării produsului la sfârșitul ciclului de viață.
175. Procedura de ofertare concurențială trebuie să fie astfel concepută încât să ofere asigurarea că există în continuare suficiente stimulente pentru ca solicitanții să depună oferte pentru proiecte având drept obiect achiziționarea de vehicule cu emisii zero, care sunt, în general, mai scumpe decât alternativele mai puțin ecologice, atunci când există pentru modul de transport respectiv. Este vorba inclusiv de asigurarea faptului că aplicarea criteriilor de selecție nu dezavantajează proiectele respective în comparație cu alte vehicule nepoluante care nu îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate vehicule cu emisii zero. De exemplu, criteriile de mediu pot fi concepute ca prime care permit atribuirea unui punctaj mai mare proiectelor care aduc beneficii ecologice mai mari decât cele care decurg din cerințele de eligibilitate sau din obiectivul principal al măsurii. Dacă este cazul, se pot impune plafoane ale ofertelor pentru a limita oferta maximă din partea ofertanților individuali din anumite categorii. Eventualele plafoane ale ofertelor ar trebui justificate prin referire la cuantificarea proiectelor de referință menționate la punctele 51, 52 și 53.
176. Prin derogare de la punctele 173-175, ajutorul poate fi acordat fără o procedură de ofertare concurențială în cazurile următoare:
- (a) dacă numărul estimat de participanți nu este suficient pentru a asigura o concurență efectivă sau pentru a evita prezentarea de oferte strategice;
 - (b) atunci când statul membru justifică în mod corespunzător că o procedură de ofertare concurențială descrisă la punctele 49 și 50 nu este adecvată pentru a asigura proporționalitatea ajutorului și că utilizarea metodelor alternative de la punctele 177-180 nu ar crește riscul denaturărilor nejustificate ale concurenței ⁽⁸²⁾, în funcție de caracteristicile măsurii sau ale sectoarelor ori modurilor de transport în cauză sau
 - (c) atunci când este acordat pentru achiziționarea sau luarea în leasing a vehiculelor destinate utilizării de către întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectorul transportului public de călători pe cale terestră, feroviară sau pe apă.
177. În cazurile menționate la punctul 176, ajutorul poate fi considerat proporțional dacă nu depășește 40 % din costurile eligibile. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 10 puncte procentuale în cazul vehiculelor cu emisii zero și cu 10 puncte procentuale în cazul întreprinderilor mijlocii sau cu 20 de puncte procentuale în cazul întreprinderilor mici.
178. Costurile eligibile sunt costurile nete suplimentare ale investiției. Acestea sunt calculate ca diferența dintre costul total al deținerii unui vehicul nepoluant prevăzut a fi achiziționat sau luat în leasing, pe de o parte, și ajutorul și costul total al deținerii în scenariul contrafactual, pe de altă parte. Costurile care nu sunt direct legate de atingerea unui nivel mai ridicat de protecție a mediului nu sunt eligibile.
179. În ceea ce privește modernizarea vehiculelor sau echipamentelor de deservire mobile în conformitate cu punctul 169, costurile eligibile pot fi costurile totale ale modernizării, cu condiția ca în scenariul contrafactual vehiculele sau echipamentele de deservire mobile să-și păstreze aceeași durată de viață economică în absența modernizării.

⁽⁸²⁾ Acest lucru poate fi demonstrat prin asigurarea faptului că ajutorul este acordat în mod transparent și nediscriminatoriu și că posibilele părți interesate sunt suficient de informate cu privire la domeniul de aplicare al măsurii și la eventualele condiții ale ajutorului.

180. În funcție de caracteristicile specifice ale măsurii, statul membru poate demonstra, de asemenea, pe baza unei analize a deficitului de finanțare, astfel cum se prevede la punctele 48, 51 și 52, că este necesar un quantum mai mare al ajutorului. Într-un astfel de caz, statul membru trebuie să efectueze o monitorizare *ex post* pentru a verifica ipotezele cu privire la nivelul ajutorului necesar și să instituie un mecanism de recuperare, astfel cum se prevede la punctul 55. Cuantumul ajutorului nu trebuie să depășească deficitul de finanțare, astfel cum se prevede la punctele 51 și 52.
181. În cazul ajutoarelor individuale, quantumul ajutorului poate fi stabilit pe baza unei analize privind deficitul de finanțare, astfel cum se prevede la punctele 48, 51 și 52. În aceste cazuri, statul membru trebuie să efectueze o monitorizare *ex post* pentru a verifica ipotezele cu privire la nivelul ajutorului necesar și să instituie un mecanism de recuperare, astfel cum se prevede la punctul 55.
- 4.3.1.5. Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale și echilibrarea
182. Cerințele prevăzute la punctele 183-189 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.2.2.
183. Comisia consideră că ajutoarele pentru investiții în vehicule și echipamente de deservire mobile care utilizează gaze naturale pot conduce la o reducere pe termen scurt a emisiilor de gaze efect de seră și de alți poluanți, dar pot agrava externalitățile negative de mediu pe termen mai lung, în comparație cu investițiile alternative. Ajutoarele pentru achiziția de vehicule și de echipamente de deservire mobile care utilizează gaze naturale pot denatura în mod nejustificat concurența în cazul în care înlocuiesc investițiile în alternative mai curate care sunt deja disponibile pe piață sau în cazul în care creează dependență de anumite tehnologii, împiedicând astfel dezvoltarea unei piețe pentru tehnologii mai curate și utilizarea acestora. De aceea, în aceste cazuri, Comisia consideră că este puțin probabil să fie compensate efectele negative ale ajutoarelor pentru vehicule și echipamente de deservire mobile care utilizează gaze naturale.
184. Cu toate acestea, se poate considera că ajutoarele pentru achiziționarea sau luarea în leasing a unor vehicule pentru transportul naval și echipamente de deservire mobile pe bază de GNC și GNL nu au efecte de creare de dependență pe termen lung sau nu înlocuiesc investițiile în tehnologii mai curate dacă statul membru demonstrează că pe piață nu există alternative mai curate și că nu se prevede că acestea vor fi disponibile într-un termen scurt ⁽⁸³⁾.
185. Pe piață există deja alternative la vehiculele care utilizează combustibilii fosili cei mai poluanți, precum motorina, benzina sau gazul petrolier lichefiat (GPL), alternative care pot fi utilizate în transportul rutier, naval și feroviar. Acordarea de ajutoare pentru aceste vehicule are drept consecință un risc semnificativ de a crea dependență de tehnologiile convenționale și de a înlocui investițiile în alternative mai curate disponibile pe piață prin redirectionarea cererii existente pentru vehiculele mai ecologice. Acest lucru ar descuraja și dezvoltarea în continuare a pieței tehnologiilor care folosesc combustibili nefosili. În acest context, se consideră că ajutoarele pentru achiziționarea sau luarea în leasing a acestor vehicule, inclusiv în cazul în care acestea sunt de nouă generație și sunt mai stricte decât standardele Uniunii, nu produc aceleași efecte pozitive ca ajutoarele pentru achiziționarea sau luarea în leasing a unor vehicule nepoluante cu emisii directe (la țeava de evacuare/de eșapament) mai scăzute de CO₂. Prin urmare, Comisia consideră că este puțin probabil ca efectele negative asupra concurenței ale ajutorului pentru vehiculele care utilizează combustibilii fosili cei mai poluanți, cum sunt motorina, benzina sau GPL, să fie compensate.
186. Nu se preconizează ca aeronavele cu emisii zero, indiferent dacă sunt electrice sau pe bază de hidrogen, să devină disponibile pe piață într-un termen scurt. Pe această bază, Comisia consideră că efectele negative ale ajutoarelor de stat pentru aeronave curate, altele decât aeronavele cu emisii zero, pot fi compensate de efectele pozitive ale ajutoarelor în cazul în care acestea contribuie la introducerea pe piață sau la adoptarea accelerată a unor aeronave noi, mai eficiente și considerabil mai ecologice, coerente cu o traiectorie către neutralitatea climatică, fără crearea de dependență față de anumite tehnologii și fără a înlocui investițiile în alternative mai curate.

⁽⁸³⁾ Pentru această evaluare, în funcție de sectoarele și de modurile de transport în cauză, Comisia va lua în considerare, în general, o perioadă de doi până la cinci ani de la notificarea sau de la punerea în aplicare a măsurii de ajutor. Evaluarea se va baza pe studiile de piață independente prezentate de statul membru sau pe alte dovezi adecvate.

187. În ceea ce privește transportul aerian, în cazul în care acest demers este indicat pentru a atenua efectele de denaturare deosebit de grave ale ajutorului, inclusiv din perspectiva poziției pe piață a beneficiarului, sau pentru a spori efectele pozitive ale măsurilor, Comisia poate solicita beneficiarului să scoată din uz un număr echivalent de aeronave mai puțin ecologice cu o masă la decolare similară cu cea a aeronavelor achiziționate sau luate în leasing cu ajutoare de stat.
188. La evaluarea denaturării concurenței în cazul ajutoarelor pentru achiziționarea sau luarea în leasing a unor vehicule sau echipamente de deservire mobile nepoluante, Comisia va analiza dacă punerea în funcțiune a vehiculelor noi ar genera sau ar agrava disfuncționalități existente ale pieței, cum ar fi o supracapacitate existentă în sectorul în cauză.
189. Pentru a aborda efectele de denaturare mai pronunțate pe care este de așteptat că le vor avea măsurile de acordare a unui sprijin specific unui beneficiar individual sau unui număr restrâns de beneficiari specifici ⁽⁸⁴⁾ în absența unei proceduri de ofertare concurențiale, statul membru trebuie să justifice în mod corespunzător modul în care a fost concepută măsura și să demonstreze că riscurile mai pronunțate de denaturare a concurenței sunt abordate în mod corespunzător ⁽⁸⁵⁾.

4.3.2. Ajutoarele pentru instalarea infrastructurii de reîncărcare sau de realimentare

4.3.2.1. Justificarea ajutorului

190. Este necesară o rețea cuprinzătoare de infrastructură de reîncărcare și realimentare pentru a permite adoptarea pe scară largă a vehiculelor nepoluante și trecerea la o mobilitate cu emisii zero. De fapt, o barieră deosebit de importantă în calea introducerii pe piață a vehiculelor nepoluante este disponibilitatea redusă a infrastructurii pentru reîncărcarea sau realimentarea acestora. În plus, infrastructura de reîncărcare și de realimentare nu este distribuită în mod uniform între statele membre. Atât timp cât ponderea vehiculelor nepoluante aflate în funcțiune rămâne redusă, este posibil ca piața să nu reușească singură să asigure infrastructura de reîncărcare și de realimentare necesară.
191. Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁶⁾ creează un cadru comun de măsuri pentru instalarea infrastructurii pentru combustibilii alternativi utilizați în transporturi în UE și stabilește un cadru de măsuri comune pentru statele membre cu privire la instalarea acestei infrastructuri. În plus, alte politici care promovează adoptarea vehiculelor nepoluante pot oferi deja semnale de investiții pentru instalarea infrastructurii de reîncărcare și realimentare. Totuși, este posibil ca aceste politici, aplicate separat, să nu fie suficiente pentru a remedia pe deplin disfuncționalitățile identificate ale pieței. Prin urmare, statele membre pot acorda ajutor pentru a remedia aceste disfuncționalități reziduale ale pieței și pentru a sprijini instalarea structurii de reîncărcare și de realimentare.

4.3.2.2. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin

192. Se pot acorda ajutoare pentru construirea, instalarea, modernizarea sau extinderea infrastructurii de reîncărcare sau de realimentare.
193. Proiectele pot include, de asemenea, instalații pentru operațiuni de încărcare inteligentă și pentru producția la fața locului de energie electrică din surse regenerabile sau de hidrogen produs din surse regenerabile sau cu conținut scăzut de carbon, conectate cu infrastructura de reîncărcare sau de realimentare printr-o legătură directă, precum și unități de stocare la fața locului a energiei electrice sau a hidrogenului produs din surse regenerabile sau cu conținut scăzut de carbon care urmează să fie furnizate drept combustibili pentru transport. Capacitatea nominală de producție a instalației de producție la fața locului de energie electrică sau de hidrogen ar trebui să fie proporțională cu puterea utilă nominală sau cu capacitatea de realimentare a infrastructurii de reîncărcare sau de realimentare la care este conectată.

⁽⁸⁴⁾ A se vedea punctul 66.

⁽⁸⁵⁾ Pot fi incluse măsurile vizând excluderea supracompensării prin verificarea faptului că ajutorul nu depășește costurile suplimentare nete, demonstrat prin compararea deficitului de finanțare din scenariul factual și din cel contrafactual, și că statul membru introduce un mecanism de monitorizare *ex post* pentru a verifica ipotezele formulate cu privire la nivelul ajutorului necesar, împreună cu un mecanism de recuperare.

⁽⁸⁶⁾ Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi (JO L 307, 28.10.2014, p. 1).

4.3.2.3. Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale

4.3.2.3.1. Necesitatea ajutorului

194. Statul membru trebuie să verifice dacă ajutorul este necesar pentru a stimula instalarea infrastructurii de reîncărcare sau de realimentare din aceeași categorie ca infrastructura a cărei instalare ar beneficia de ajutorul de stat ⁽⁸⁷⁾, prin intermediul unei consultări publice deschise *ex ante*, al unui studiu de piață independent sau pe baza oricăror alte date concrete adecvate, astfel cum se prevede în secțiunea 3.2.1.1. Statul membru trebuie să demonstreze în special că este improbabil ca o infrastructură similară să fie dezvoltată într-un termen scurt ⁽⁸⁸⁾ și să ia în considerare impactul unui ETS, după caz.

195. La evaluarea necesității ajutorului pentru instalarea infrastructurii de reîncărcare și realimentare care permite accesul altor utilizatori decât beneficiarul sau beneficiarii ajutorului, inclusiv a infrastructurii de reîncărcare sau de realimentare accesibile publicului, se pot lua în considerare nivelul de pătrundere pe piață al vehiculelor nepoluante pe care le-ar deservi o astfel de infrastructură și volumele de trafic din regiunea sau regiunile în cauză.

4.3.2.3.2. Caracterul adecvat

196. Cerința prevăzută la punctele 197 și se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.2.1.2.

197. Verificarea caracterului adecvat al instrumentelor de politică alternative ar trebui să ia în considerare potențialul unor noi intervenții de reglementare de a stimula trecerea la o mobilitate curată și impactul preconizat al acestora în comparație cu cel al măsurii propuse.

4.3.2.3.3. Proportionalitatea

198. Ajutorul nu trebuie să depășească costul necesar pentru a facilita dezvoltarea activității economice în cauză într-un mod care să crească nivelul de protecție a mediului. Ajutorul poate fi considerat proporțional în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la punctele 199-204.

199. Ajutorul trebuie să fie acordat în urma unei proceduri de ofertare concurențiale desfășurate în conformitate cu criteriile prevăzute la punctele 49 și 50. Modul în care este concepută procedura de ofertare concurențială trebuie să asigure faptul că există în continuare suficiente stimulente pentru ca solicitanții să depună oferte pentru proiecte privind infrastructura de reîncărcare sau de realimentare care furnizează doar energie electrică din surse regenerabile sau hidrogen produs din surse regenerabile. Aplicarea criteriilor de atribuire nu trebuie să conducă la dezavantajarea proiectelor privind infrastructura de reîncărcare sau de realimentare care furnizează doar energie electrică din surse regenerabile sau hidrogen produs din surse regenerabile în comparație cu proiectele privind infrastructura de reîncărcare sau de realimentare care furnizează și energie electrică sau hidrogen cu o intensitate a emisiilor de CO₂ mai ridicată comparativ cu energia electrică sau hidrogenul produs din surse regenerabile sau care nu este regenerabil(ă). Dacă este cazul, se pot impune plafoane ale ofertelor pentru a limita oferta maximă din partea ofertanților individuali din anumite categorii. Eventualele plafoane ale ofertelor ar trebui justificate prin referire la cuantificarea proiectelor de referință menționate la punctele 51, 52 și 53.

200. Prin derogare de la punctul 199, ajutorul poate fi acordat pe baza altor metode decât o procedură de ofertare concurențială în următoarele cazuri:

- (a) dacă numărul estimat de participanți nu este suficient pentru a asigura o concurență efectivă sau pentru a evita prezentarea de oferte strategice;
- (b) dacă nu poate fi organizată o procedură de ofertare concurențială, astfel cum este stabilită la punctele 49 și 50;

⁽⁸⁷⁾ De exemplu, pentru infrastructura de reîncărcare, de putere normală sau ridicată.

⁽⁸⁸⁾ Pentru această evaluare, Comisia va analiza, în general, dacă se preconizează ca infrastructura de reîncărcare sau de realimentare să fie instalată în condiții comerciale într-o perioadă care este relevantă, în funcție de durata măsurii. Evaluarea se va baza pe rezultatele consultării publice *ex ante*, pe studiile de piață independente prezentate de statul membru sau pe alte dovezi adecvate.

- (c) atunci când ajutorul este acordat pentru o infrastructură de reîncărcare și realimentare destinată în mod exclusiv sau preponderent utilizării de către întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectorul transportului public de călători pe cale terestră, feroviară sau pe apă ⁽⁸⁹⁾;
- (d) în cazul în care ajutorul se acordă pentru o infrastructură de reîncărcare sau de realimentare destinată în mod exclusiv sau preponderent utilizării de către beneficiarul ajutorului și care nu este accesibilă publicului ⁽⁹⁰⁾, dacă acest lucru este justificat în mod corespunzător de statul membru în cauză sau
- (e) în cazul în care ajutorul se acordă pentru o infrastructură de reîncărcare sau de realimentare care urmează să fie utilizată de anumite tipuri de vehicule a căror rată de penetrare pe piața relevantă (pentru fiecare tip relevant de vehicul) din statul membru în cauză sau ale căror volume de trafic din regiunea sau regiunile în cauză sunt foarte limitate ⁽⁹¹⁾.
201. În cazurile enumerate la punctul 200, cuantumul ajutorului poate fi determinat pe baza unei analize a deficitului de finanțare, astfel cum se prevede la punctele 48, 51 și 52. Statul membru trebuie să efectueze o monitorizare *ex post* pentru a verifica ipotezele cu privire la nivelul ajutorului necesar și să instituie un mecanism de recuperare, astfel cum se prevede la punctul 55.
202. Ca alternativă la punctul 201, ajutorul poate fi considerat proporțional dacă nu depășește 30 % din costurile eligibile sau, în cazul în care infrastructura de reîncărcare sau de realimentare furnizează numai energie electrică din surse regenerabile sau hidrogen produs din surse regenerabile de energie, 40 % din costurile eligibile. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 10 puncte procentuale în cazul întreprinderilor mijlocii sau cu 20 de puncte procentuale în cazul întreprinderilor mici. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 15 puncte procentuale în cazul investițiilor efectuate în zone asistate care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (a) din tratat sau cu 5 puncte procentuale în cazul investițiilor efectuate în zone asistate care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din tratat.
203. În astfel de cazuri, costurile eligibile sunt toate costurile de investiție aferente construirii, instalării, modernizării sau extinderii infrastructurii de reîncărcare sau de realimentare. De exemplu, acestea pot include costurile aferente:
- (a) infrastructurii de reîncărcare sau de realimentare și echipamentelor tehnice conexe;
- (b) instalării sau modernizării componentelor electrice sau de altă natură, inclusiv costurile aferente cablurilor electrice și transformatoarelor de putere necesare pentru conectarea infrastructurii de reîncărcare sau de realimentare la rețea sau la o unitate locală de producție sau stocare a energiei electrice sau a hidrogenului și pentru a se asigura pregătirea pentru soluții inteligente a infrastructurii de reîncărcare;
- (c) lucrărilor de construcții civile, adaptărilor terenurilor sau ale drumurilor, costurilor de instalare și costurilor suportate pentru obținerea autorizațiilor necesare.
204. În cazul în care un proiect include producția la fața locului de energie electrică din surse regenerabile sau de hidrogen produs din surse regenerabile sau cu conținut scăzut de carbon sau stocarea la fața locului de energie electrică sau de hidrogen produs din surse regenerabile de energie sau cu conținut scăzut de carbon, costurile eligibile pot include costurile de investiție ale unităților de producție sau ale instalațiilor de stocare.

4.3.2.4. Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale și echilibrarea

205. Cerințele prevăzute la punctele 206-216 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.2.2.

⁽⁸⁹⁾ Infrastructura de reîncărcare sau de realimentare destinată în principal utilizării de către întreprinderile care își desfășoară activitatea în sectorul transportului public terestru, feroviar sau pe apă poate fi accesibilă în subsidiar utilizării de către angajați, contractanți externi sau furnizori ai acestor întreprinderi.

⁽⁹⁰⁾ Infrastructura de reîncărcare sau de realimentare destinată în principal utilizării de către beneficiarul ajutorului poate fi accesibilă în subsidiar utilizării de către angajați, contractanți externi sau furnizori ai acestor întreprinderi.

⁽⁹¹⁾ De exemplu, o măsură care vizează ajutorul pentru investiții în stații de realimentare cu hidrogen pentru vehicule grele la terminalele de mărfuri și parcurile logistice dintr-un stat membru în care cota de piață a vehiculelor grele alimentate cu hidrogen este mai mică de 2 %.

206. Noua infrastructură de reîncărcare care permite un transfer de energie electrică la o putere de ieșire de cel mult 22 kW trebuie să poată sprijini funcționalități de reîncărcare inteligentă. Acest lucru ar asigura optimizarea și gestionarea operațiunilor de reîncărcare într-un mod care să nu cauzeze congestione și să valorifice pe deplin disponibilitatea energiei electrice din surse regenerabile și de prețurile scăzute ale energiei electrice din sistem.
207. Pentru a evita suprapunerea infrastructurilor și a utiliza active care nu au ajuns încă la sfârșitul duratei lor de viață economică, în cazul infrastructurii de realimentare pentru transportul naval și aerian destinat furnizării de combustibili sintetici, inclusiv combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi, sau de biocombustibili ⁽⁹²⁾, statul membru trebuie să justifice necesitatea unei noi infrastructuri, ținând seama de caracteristicile tehnice ale combustibilului sau combustibililor care urmează să fie furnizați prin intermediul infrastructurii respective. În cazul combustibililor sintetici ⁽⁹³⁾ sau al biocombustibililor de substituție, statul membru trebuie să ia în considerare măsura în care infrastructura existentă poate fi utilizată pentru furnizarea de combustibili sintetici sau de biocombustibili de substituție.
208. Ajutoarele pentru construcția, instalarea, modernizarea sau extinderea infrastructurii de realimentare pot denatura în mod nejustificat concurența atunci când înlocuiesc investițiile în alternative mai curate care sunt deja disponibile pe piață sau atunci când creează dependență de anumite tehnologii, frânând astfel dezvoltarea pe scară mai largă a unei piețe pentru tehnologii mai curate și utilizarea acestora. Prin urmare, în aceste cazuri, Comisia consideră că este puțin probabil să fie compensate efectele negative asupra concurenței ale ajutorului pentru infrastructuri de realimentare utilizate pentru furnizarea de combustibili pe bază de gaze naturale.
209. Având în vedere stadiul actual de dezvoltare a pieței tehnologiilor de mobilitate curată în sectoarele transportului pe apă, se poate considera că ajutoarele pentru construcția, instalarea, modernizarea sau extinderea infrastructurii de realimentare cu GNC și GNL pentru transportul pe apă nu au efecte de creare de dependență pe termen lung și nu înlocuiesc investițiile în tehnologii mai curate, dacă statul membru demonstrează că pe piață nu există alternative mai puțin poluante și că nu se preconizează că acestea vor fi disponibile într-un termen scurt ⁽⁹⁴⁾, precum și că infrastructura ar urma să fie utilizată pentru a declanșa tranziția către combustibili cu emisii scăzute de dioxid de carbon. La evaluarea acestor ajutoare, Comisia va ține seama de faptul că investiția face parte sau nu dintr-o traiectorie credibilă a decarbonizării și că ajutorul contribuie sau nu la atingerea obiectivelor stabilite în legislația Uniunii privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi.
210. În sectorul transportului rutier, vehiculele cu emisii zero reprezintă deja o opțiune realistă, în special în cazul vehiculelor ușoare. În ceea ce privește vehiculele grele, se preconizează că în viitorul apropiat acestea vor deveni disponibile pe scară mai largă pe piață. Astfel, este probabil ca ajutorul pentru infrastructura de realimentare cu GNL pentru vehiculele grele acordat după 2025 să aibă efecte negative asupra concurenței care au puține șanse să fie compensate de efectele pozitive. La evaluarea ajutoarelor pentru infrastructura de realimentare a vehiculelor grele, Comisia va analiza dacă acestea contribuie la atingerea obiectivelor stabilite în legislația Uniunii privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi.
211. Pe piață sunt deja disponibile alternative la combustibilii fosili care pot fi utilizate în sectorul transportului rutier, în anumite segmente ale sectorului transportului pe apă și în sectorul transportului feroviar. În acest context, se consideră că ajutoarele pentru instalarea infrastructurii de realimentare prin care se furnizează combustibili produși din surse fosile sau energie, inclusiv hidrogen pe bază de combustibili fosili ⁽⁹⁵⁾, nu produc aceleași efecte pozitive ca ajutoarele pentru instalarea infrastructurii de realimentare prin care se furnizează combustibili nefosili sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon. În primul rând, reducerile emisiilor de CO₂ obținute în sectorul transporturilor sunt, probabil, contrabalansate de continuarea emisiilor de CO₂ legate de producția și utilizarea combustibililor fosili, în special în cazul în care acestea nu sunt captate și depozitate în mod eficient. În al doilea rând, acordarea de ajutoare pentru infrastructura de realimentare prin care se

⁽⁹²⁾ Printre aceștia se numără combustibilii durabili pentru aviație.

⁽⁹³⁾ Combustibilii de substituție se referă la combustibili care sunt echivalenți din punct de vedere funcțional cu combustibilii fosili utilizați în prezent și pe deplin compatibili cu infrastructura de distribuție și cu mașinile și motoarele de la bord.

⁽⁹⁴⁾ Pentru această evaluare, Comisia va lua în considerare, în general, o perioadă de doi până la cinci ani de la notificarea sau de la punerea în aplicare a măsurii de ajutor. Evaluarea se va baza pe studiile de piață independente prezentate de statul membru sau pe alte dovezi adecvate.

⁽⁹⁵⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – „O strategie pentru hidrogen: pentru o Europă neutră climatic”, COM(2020) 301 final, p. 3.

furnizează alți combustibili fosili decât cei cu emisii scăzute de dioxid de carbon poate prezenta un risc de creare de dependență față de anumite tehnologii de producție, înlocuind astfel investițiile în alternative mai curate prin redirectionarea cererii de la procesele de producție care nu implică utilizarea surselor sau a energiei fosile ori care produc emisii scăzute de dioxid de carbon. Acest lucru ar descuraja și dezvoltarea pieței tehnologiilor nefosile curate pentru mobilitatea cu emisii zero, precum și pentru producția de combustibili nefosili și de energie din surse nefosile. De aceea, Comisia consideră că este puțin probabil ca efectele negative asupra concurenței ale ajutoarelor pentru infrastructura de realimentare cu combustibili fosili, inclusiv hidrogenul pe bază de combustibili fosili, în care gazele cu efect de seră emise în cadrul producției de hidrogen nu sunt captate în mod eficace, să fie compensate, în lipsa unei traiectorii credibile către furnizarea și utilizarea de combustibili din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon pe termen mediu.

212. Prin urmare, se poate considera că ajutoarele pentru infrastructura de realimentare cu hidrogen care nu furnizează exclusiv hidrogen produs din surse regenerabile sau hidrogen cu emisii scăzute de dioxid de carbon nu au efecte de creare de dependență pe termen lung și nici nu înlocuiesc investițiile în tehnologii mai curate, dacă statul membru demonstrează o traiectorie credibilă către eliminarea treptată, până în 2035, a hidrogenului care nu este produs din surse regenerabile de energie sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon furnizat prin intermediul infrastructurii de realimentare.
213. În absența unor garanții adecvate, ajutorul poate avea ca rezultat crearea sau consolidarea unor poziții de putere de piață, ceea ce ar putea împiedica sau afecta concurența efectivă pe piețele emergente sau în curs de dezvoltare. Prin urmare, statul membru trebuie să se asigure că proiectarea măsurii de ajutor conține garanții adecvate pentru a contracara acest risc. Aceste garanții pot include, de exemplu, stabilirea unui procentaj maxim din bugetul măsurii care poate fi alocat unei singure întreprinderi.
214. După caz, Comisia va analiza dacă garanțiile existente sunt suficiente pentru a asigura că operatorii de infrastructuri de reîncărcare sau de realimentare care oferă sau permit plăți pe bază de contract la un punct de pe infrastructura lor nu fac discriminare în mod nejustificat între furnizorii de servicii de mobilitate, de exemplu prin aplicarea unor condiții de acces preferențial nejustificate sau prin diferențierea nejustificată a prețurilor. În cazul în care nu se oferă astfel de garanții, Comisia consideră că măsura ar putea avea efecte negative nejustificate asupra concurenței de pe piața serviciilor de mobilitate.
215. Orice concesiune sau alt tip de contract prin care un terț este însărcinat să exploateze infrastructura de reîncărcare sau de realimentare trebuie să fie atribuit(ă) în condiții concurențiale, transparente și nediscriminatorii, ținându-se seama în mod corespunzător de normele în materie de achiziții publice ale Uniunii, după caz.
216. În cazul în care se acordă ajutoare pentru construirea, instalarea, modernizarea sau extinderea infrastructurii de reîncărcare sau de realimentare care este deschisă pentru accesul altor utilizatori decât beneficiarul sau beneficiarii ajutorului, inclusiv a infrastructurii de reîncărcare sau de realimentare accesibilă publicului, infrastructura trebuie să fie accesibilă publicului și să ofere acces nediscriminatoriu utilizatorilor, inclusiv, după caz, în ceea ce privește tarifele, metodele de autentificare și de plată și alte termene și condiții de utilizare. În plus, statul membru trebuie să se asigure că taxele percepute de la alți utilizatori decât beneficiarul sau beneficiarii ajutorului pentru utilizarea infrastructurii de reîncărcare sau de realimentare corespund prețurilor pieței.

4.4. **Ajutoarele pentru utilizarea eficientă a resurselor și pentru sprijinirea tranziției către o economie circulară**

4.4.1. *Justificarea ajutorului*

217. Planul de acțiune pentru economia circulară (*Circular Economy Action Plan - CEAP*) ⁽⁹⁶⁾ oferă o agendă orientată spre viitor, care vizează accelerarea tranziției Uniunii către o economie circulară ca parte a schimbării transformatoare promovate de Comunicarea privind Pactul verde european. CEAP promovează procesele economiei circulare, încurajează consumul durabil și producția durabilă și propune să garanteze prevenirea generării de deșeurii și păstrarea în economia Uniunii a resurselor utilizate pentru cât mai mult timp posibil. Aceste obiective reprezintă, de asemenea, o condiție prealabilă pentru atingerea obiectivului Uniunii de neutralitate climatică până în 2050 și pentru realizarea unei economii mai curate și mai durabile.

⁽⁹⁶⁾ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – „Un nou Plan de acțiune privind economia circulară - Pentru o Europă mai curată și mai competitivă”, COM(2020) 98 final.

218. CEAP menționează în mod special necesitatea reflectării obiectivelor legate de economia circulară în contextul revizuirii Orientărilor privind ajutoarele de stat în domeniul mediului și al energiei. În acest sens, sprijinul financiar sub formă de ajutoare de stat, combinat cu norme ample, clare și coerente, poate juca un rol esențial în sprijinirea circularității proceselor de producție ca parte a unei transformări mai ample a industriei Uniunii către neutralitate climatică și competitivitate pe termen lung. De asemenea, sprijinul financiar sub formă de ajutoare de stat poate avea un rol și prin contribuția la crearea unei piețe funcționale a Uniunii pentru materiile prime secundare, ceea ce va reduce presiunea asupra resurselor naturale, va genera creștere economică durabilă și locuri de muncă și va consolida reziliența.
219. CEAP recunoaște, de asemenea, importanța crescândă a resurselor biologice ca factor-cheie pentru economia UE. În conformitate cu Strategia UE în domeniul bioeconomiei ⁽⁹⁷⁾, bioeconomia sprijină obiectivele Pactului verde european, deoarece contribuie la o economie neutră din punctul de vedere al emisiilor de carbon, îmbunătățește sustenabilitatea ecologică, economică și socială și promovează creșterea verde. Sprijinul financiar sub formă de ajutoare de stat poate juca un rol-cheie în sprijinul adoptării unor practici bioeconomice durabile, cum ar fi sprijinul pentru materialele de origine biologică și bioprodusele fabricate în mod durabil, care pot contribui la realizarea neutralității climatice și pe care piața nu le-ar adopta singură.

4.4.2. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin

220. Ajutoarele care fac obiectul prezentei secțiuni pot fi acordate pentru următoarele tipuri de investiții:
- (a) investiții care îmbunătățesc utilizarea eficientă a resurselor prin oricare dintre metodele următoare:
 - (i) o reducere netă a resurselor consumate pentru a obține același volum al producției ⁽⁹⁸⁾;
 - (ii) înlocuirea materiilor prime principale cu materii prime secundare (reutilizate sau reciclate) sau cu materii prime secundare recuperate sau
 - (iii) înlocuirea materiilor prime din surse fosile cu biomaterii prime;
 - (b) investiții pentru reducerea, prevenirea, pregătirea în vederea reutilizării, valorificarea materială și reciclarea deșeurilor ⁽⁹⁹⁾ generate de beneficiar;
 - (c) investiții pentru pregătirea în vederea reutilizării, valorificarea materială, decontaminarea și reciclarea deșeurilor generate de terți și care, în caz contrar, ar fi eliminate sau tratate pe baza unui mod de tratare situat mai jos în ierarhia deșeurilor ⁽¹⁰⁰⁾ sau într-un mod mai puțin eficient din punctul de vedere al utilizării resurselor sau ar conduce la o calitate mai slabă a reciclării;
 - (d) investiții pentru reducerea, prevenirea, pregătirea în vederea reutilizării, valorificarea materială, decontaminarea, reutilizarea și reciclarea altor produse, materiale sau substanțe ⁽¹⁰¹⁾ generate de beneficiar sau de terți, care nu îndeplinesc neapărat condițiile pentru a fi considerate deșeuri și ar fi, în caz contrar, reutilizate, eliminate sau valorificate într-un mod mai puțin eficient din punctul de vedere al utilizării resurselor, ar constitui deșeuri în lipsa reutilizării sau ar conduce la o calitate mai slabă a reciclării;

⁽⁹⁷⁾ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – „O bioeconomie durabilă pentru Europa: consolidarea legăturilor dintre economie, societate și mediu”, COM(2018) 673 final și SWD(2018) 431.

⁽⁹⁸⁾ Resursele consumate pot include toate resursele materiale consumate, cu excepția energiei. Reducerea poate fi stabilită măsurând sau estimând consumul înainte și după punerea în aplicare a măsurii de ajutor, inclusiv eventualele ajustări în funcție de condițiile externe care ar putea afecta consumul de resurse.

⁽⁹⁹⁾ A se vedea definițiile reutilizării, valorificării, pregătirii în vederea reutilizării, reciclării și deșeurilor, prevăzute la punctele 19, (59), (61), (62), (75) și (90).

⁽¹⁰⁰⁾ Prin ierarhia deșeurilor se înțelege (a) prevenirea, (b) pregătirea în vederea unei reutilizări, (c) reciclarea, (d) alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energetică, și (e) eliminarea deșeurilor. A se vedea articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE.

⁽¹⁰¹⁾ Alte produse, materiale sau substanțe pot fi subprodusele (astfel cum sunt definite la articolul 5 din Directiva 2008/98/CE), reziduurile agricole, din acvacultură, pescuit și silvicultură, apele uzate, apele pluviale și scurgerile de suprafață, mineralele, deșeurile miniere, nutrienții, gazele reziduale rezultate din procesele de producție, produsele, părțile componente și materialele redundante etc. Produsele, părțile componente și materialele redundante sunt produse, părți componente sau materiale care nu mai sunt necesare sau utile pentru deținătorul lor, dar care sunt adecvate pentru reutilizare.

(e) investiții privind colectarea separată ⁽¹⁰²⁾ și sortarea deșeurilor sau a altor produse, materiale sau substanțe în vederea pregătirii pentru reutilizare sau reciclare.

221. În anumite condiții, pot fi acordate ajutoare pentru acoperirea costurilor de exploatare pentru colectarea separată și sortarea deșeurilor în funcție de anumite fluxuri de deșeurii sau tipuri de deșeurii (a se vedea punctul 247).
222. Ajutoarele legate de recuperarea căldurii reziduale din procesele de producție sau ajutoarele legate de CUC vor fi evaluate în conformitate cu condițiile aplicabile ajutoarelor pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute în secțiunea 4.1.
223. Ajutoarele legate de producția de biocombustibili, biolichide, biogaz și combustibili din biomasă din deșeurii vor fi evaluate în conformitate cu condițiile aplicabile ajutoarelor pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute în secțiunea 4.1.
224. Ajutoarele pentru producerea de energie din deșeurii vor fi evaluate în conformitate cu condițiile aplicabile ajutoarelor pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute în secțiunea 4.1. În cazul în care sunt legate de investiții în sisteme centralizate de termoficare și răcire sau pentru exploatarea acestora, ajutoarele pentru producția de energie sau de căldură rezultată din deșeurii vor fi evaluate în conformitate cu condițiile aplicabile ajutoarelor pentru termoficare sau răcire centralizată prevăzute în secțiunea 4.10.

4.4.3. Efectul stimulat

225. Cerințele prevăzute la punctele 226-233 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.1.2.
226. În ceea ce privește cerința prevăzută la punctul 28 ca statul membru să identifice un scenariu contrafactual credibil, scenariul contrafactual va corespunde, în general, unei investiții cu aceeași capacitate și durată de viață dar, după caz, cu alte caracteristici tehnice relevante față de investiția ecologică.
227. Scenariul contrafactual poate consta, de asemenea, în menținerea în funcțiune a instalațiilor sau echipamentelor existente pentru o perioadă corespunzătoare duratei de viață a investiției ecologice. În acest caz, ar trebui luate în considerare costurile de întreținere, reparare și modernizare actualizate pentru perioada respectivă.
228. În anumite cazuri, scenariul contrafactual poate consta într-o înlocuire ulterioară a instalațiilor sau echipamentelor, caz în care ar trebui luată în considerare valoarea actualizată a instalațiilor și echipamentelor, iar diferența dintre durata de viață economică a instalațiilor sau echipamentelor ar trebui să fie egalizată.
229. În cazul echipamentelor care fac obiectul unor acorduri de leasing, valoarea actualizată pentru luarea în leasing a unor echipamente ecologice ar trebui comparată cu valoarea actualizată pentru luarea în leasing a unor echipamente mai puțin ecologice care ar fi utilizate în absența ajutorului.
230. În cazul în care investiția constă în adăugarea de instalații sau echipamente la unitățile, instalațiile sau echipamentele existente, costurile eligibile vor consta în totalitatea costurilor de investiție.
231. Comisia consideră că, în principiu, ajutoarele pentru proiecte cu o perioadă de recuperare a investiției mai mică de cinci ani nu au un efect stimulat. Totuși, statul membru poate furniza dovezi prin care să demonstreze că ajutorul este necesar pentru a declanșa o schimbare de comportament, chiar și în cazul proiectelor cu o perioadă de recuperare a investiției mai scurtă.

⁽¹⁰²⁾ A se vedea definiția „colectării separate” prevăzută la articolul 3 punctul 11 din Directiva 2008/98/CE.

232. Nu se va considera că ajutoarele pentru investiții care permit întreprinderilor să se limiteze la a respecta standardele obligatorii ale Uniunii aflate deja în vigoare au un efect stimulat (a se vedea punctul 32). Potrivit explicațiilor de la punctul 32, se poate considera că ajutoarele au un efect stimulat în cazul în care permit unei întreprinderi să își sporească nivelul de protecție a mediului cu respectarea standardelor naționale obligatorii care sunt mai stricte decât standardele Uniunii sau care sunt adoptate în lipsa unor standarde ale Uniunii.

233. Se va considera că ajutoarele pentru adaptarea la standardele Uniunii care au fost adoptate, dar care nu au intrat încă în vigoare au un efect stimulat în cazul în care investiția este realizată și finalizată cu cel puțin 18 luni înainte de intrarea în vigoare a standardelor Uniunii.

4.4.4. Reducerea la minimum a denaturării concurenței și a schimburilor comerciale

4.4.4.1. Necesitatea ajutorului

234. Cerințele prevăzute la punctele 235 și 236 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.2.1.1.

235. Investiția trebuie să depășească practicile comerciale consacrate care sunt aplicate în general în întreaga Uniune și la nivelul tehnologiilor ⁽¹⁰³⁾.

236. În cazul ajutoarelor pentru colectarea separată și sortarea deșeurilor sau a altor produse, materiale sau substanțe, statul membru trebuie să demonstreze că această activitate de colectare separată și sortare este insuficient dezvoltată pe teritoriul său ⁽¹⁰⁴⁾. În cazul în care se acordă ajutoare pentru acoperirea costurilor de exploatare, statul membru trebuie să demonstreze că un astfel de ajutor este necesar pe parcursul unei perioade de tranziție pentru a facilita dezvoltarea activităților legate de colectarea separată și sortarea deșeurilor. Statul membru trebuie să ia în considerare orice obligații care le revin întreprinderilor în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, pe care le-ar fi putut pune în aplicare în temeiul articolului 8 din Directiva 2008/98/CE.

4.4.4.2. Caracterul adecvat

237. Cerințele prevăzute la punctul 238 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.2.1.2.

238. În conformitate cu principiul „poluatorul plătește” ⁽¹⁰⁵⁾, întreprinderile care generează deșeuri nu ar trebui să fie scutite de costurile tratării acestora. Prin urmare, ajutoarele nu ar trebui să scutească întreprinderile care generează deșeuri de eventualele costuri sau obligații legate de tratarea deșeurilor pentru care sunt răspunzătoare în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național, inclusiv în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor. În plus, ajutoarele nu ar trebui să scutească întreprinderile de costuri care ar trebui considerate costuri normale pentru o întreprindere.

4.4.4.3. Proporționalitatea

239. Costurile eligibile sunt costurile suplimentare ale investiției, calculate prin raportarea costurilor totale de investiție ale proiectului la cele ale unui proiect sau ale unei activități mai puțin ecologice care poate fi una dintre următoarele:

- (a) o investiție comparabilă, astfel cum este descrisă la punctul 226, care ar fi realizată în mod credibil în absența ajutorului și care nu atinge același nivel de eficiență a utilizării resurselor;
- (b) tratarea deșeurilor pe baza unei operațiuni de tratare situată mai jos în ordinea de prioritate a ierarhiei deșeurilor sau într-un mod mai puțin eficient din punctul de vedere al utilizării resurselor;

⁽¹⁰³⁾ Din punct de vedere tehnologic, investiția ar trebui să conducă la creșterea potențialului de reciclare sau la o calitate mai bună a materialului reciclat în comparație cu practica obișnuită.

⁽¹⁰⁴⁾ În cazul în care statul membru demonstrează în mod corespunzător acest lucru, se poate lua în considerare și situația specifică la nivelul regiunii sau regiunilor în cauză.

⁽¹⁰⁵⁾ A se vedea definiția de la punctul 19 subpunctul (58).

- (c) procesul de producție convențional legat de materia primă primară sau de produsul primar, în cazul în care produsul (secundar) reutilizat sau reciclat este substituibil din punct de vedere tehnic și economic cu materia primă primară sau produsul primar
- (d) orice alt scenariu contrafactual bazat pe ipoteze justificate în mod corespunzător.
240. În cazul în care produsul, substanța sau materialul ar constitui deșeu în absența reutilizării și dacă nu există nicio cerință legală ca produsul, substanța sau materialul respectiv(ă) să fie eliminat(ă) sau tratat(ă) în alt mod, costurile eligibile pot corespunde investiției necesare pentru valorificarea produsului, substanței sau materialului în cauză.
241. Intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească 40 % din costurile eligibile.
242. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 10 puncte procentuale în cazul întreprinderilor mijlocii sau cu 20 de puncte procentuale în cazul întreprinderilor mici.
243. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 15 puncte procentuale în cazul investițiilor efectuate în zone asistate care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (a) din tratat sau cu 5 puncte procentuale în cazul investițiilor efectuate în zone asistate care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din tratat.
244. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 10 puncte procentuale pentru activități de ecoinovare dacă se respectă următoarele condiții cumulative:
- (a) activitatea de ecoinovare trebuie să reprezinte o noutate sau o îmbunătățire substanțială față de stadiul actual al tehnologiei din sectorul de activitate vizat din Uniune ⁽¹⁰⁶⁾;
- (b) beneficiul ecologic preconizat trebuie să fie net superior față de îmbunătățirea rezultată din evoluția generală a stadiului actual al tehnologiei în activități comparabile ⁽¹⁰⁷⁾;
- (c) caracterul inovator al activității comportă un grad de risc evident, în termeni tehnologici, comerciali sau financiari, care este mai ridicat decât riscul asociat în mod normal cu activități comparabile neinovatoare ⁽¹⁰⁸⁾.
245. Prin derogare de la punctele 241-244, statul membru poate demonstra, de asemenea, pe baza unei analize a deficitului de finanțare, astfel cum se prevede la punctele 48, 51 și 52, că este necesară o intensitate mai mare a ajutorului. Într-un astfel de caz, statul membru trebuie să efectueze o monitorizare *ex post* pentru a verifica ipotezele cu privire la nivelul ajutorului necesar și să instituie un mecanism de recuperare, astfel cum se prevede la punctul 55. Cuantumul ajutorului nu trebuie să depășească deficitul de finanțare, astfel cum se prevede la punctele 51 și 52.
246. În cazul în care ajutorul este acordat în urma unei proceduri de ofertare concurențiale desfășurate în conformitate cu criteriile stabilite la punctele 49 și 50, cuantumul ajutorului este considerată proporțional.
247. Ajutoarele pot acoperi costurile de exploatare atunci când vizează colectarea separată și sortarea deșeurilor sau a altor produse, materiale sau substanțe în funcție de anumite fluxuri de deșeurii sau tipuri de deșeurii, în vederea pregătirii pentru reutilizare sau reciclare, caz în care trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții cumulative:

⁽¹⁰⁶⁾ Caracterul inovator ar putea fi demonstrat, de exemplu, de statele membre pe baza unei descrieri detaliate a inovării și a condițiilor de piață în care aceasta a fost introdusă sau difuzată, comparând-o cu procesele sau cu tehnicile organizaționale de vârf utilizate, în mod normal, de alte întreprinderi din același sector industrial.

⁽¹⁰⁷⁾ În cazul în care se pot utiliza parametri cantitativi pentru a compara activitățile ecoinovatoare cu activitățile obișnuite, neinovatoare, prin „net superior” se înțelege că îmbunătățirea marginală preconizată în urma activităților ecoinovatoare, din punctul de vedere al unui risc redus pentru mediu sau al unui nivel redus de poluare ori al eficienței sporite a energiei sau a resurselor, ar trebui să fie de cel puțin două ori mai mare decât îmbunătățirea marginală preconizată în urma evoluției generale a unor activități comparabile neinovatoare. Atunci când metoda propusă nu este adecvată pentru un caz dat sau dacă nu este posibilă o comparație cantitativă, cererea de ajutor de stat trebuie să conțină o descriere detaliată a metodei utilizate pentru evaluarea acestui criteriu, care să garanteze un standard comparabil cu cel al metodei propuse.

⁽¹⁰⁸⁾ Acest risc ar putea fi demonstrat de statul membru, de exemplu, în termeni de: costuri raportate la cifra de afaceri a întreprinderii, timp necesar pentru dezvoltare, beneficii pe care se speră că le-ar aduce activitatea de ecoinovare în raport cu costurile aferente și probabilitatea unui eșec.

- (a) ajutorul trebuie să fie acordat în urma unei proceduri de ofertare concurențiale desfășurate în conformitate cu criteriile prevăzute la punctele 49 și 50, care trebuie să fie deschisă, în mod nediscriminatoriu, tuturor operatorilor care furnizează servicii de colectare separată și sortare;
- (b) în cazul unui grad ridicat de incertitudine cu privire la evoluția viitoare a costurilor de exploatare pe durata măsurii, procedura de ofertare concurențială poate include norme care limitează ajutorul în anumite circumstanțe bine identificate, cu condiția ca aceste norme și circumstanțe să fie stabilite *ex ante*;
- (c) orice ajutor pentru investiții acordat unei instalații utilizate pentru colectarea separată și sortarea deșeurilor în funcție de anumite fluxuri de deșeurii sau tipuri de deșeurii trebuie dedus din ajutorul de exploatare acordat aceleiași instalații în cazul în care ambele forme de ajutor acoperă aceleași costuri eligibile;
- (d) ajutoarele se pot acorda pentru o perioadă de maximum cinci ani.

4.4.5. Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale

- 248. Cerințele prevăzute la punctele 249-252 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.2.2.
- 249. Ajutorul nu trebuie să stimuleze producția de deșeurii sau creșterea utilizării resurselor.
- 250. Ajutorul nu trebuie să se limiteze la creșterea cererii de deșeurii sau de alte materiale și resurse destinate reutilizării, reciclării sau valorificării, fără a spori colectarea acestor materiale.
- 251. Atunci când evaluează impactul ajutorului asupra pieței, Comisia va lua în considerare efectele potențiale ale ajutorului asupra funcționării piețelor pentru materialele primare și secundare aferente produselor în cauză.
- 252. În special, atunci când evaluează impactul asupra pieței al ajutoarelor pentru costurile de exploatare aferente colectării separate și sortării deșeurilor sau a altor produse, materiale sau substanțe în funcție de anumite fluxuri de deșeurii sau tipuri de deșeurii în vederea pregătirii pentru reutilizare sau reciclare, Comisia va lua în considerare potențialele interacțiuni cu schemele privind răspunderea extinsă a producătorilor din statul membru în cauză.

4.5. Ajutoarele pentru prevenirea sau reducerea poluării, cu excepția poluării produse de gazele cu efect de seră

4.5.1. Justificarea ajutorului

- 253. Obiectivul ambițios – enunțat în Comunicarea privind Pactul verde european – de reducere la zero a poluării pentru un mediu fără substanțe toxice ar trebui să garanteze că, până în 2050, poluarea va fi redusă la niveluri care să nu mai fie dăunătoare pentru oameni și pentru ecosistemele naturale și respectă limitele pe care planeta noastră le poate accepta, creându-se astfel un mediu fără substanțe toxice, în concordanță cu Agenda 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă ⁽¹⁰⁹⁾ și cu obiectivele pe termen lung ale celui de al 8-lea program de acțiune pentru mediu ⁽¹¹⁰⁾. Uniunea a stabilit obiective specifice pentru reducerea nivelului poluării, de exemplu pentru

⁽¹⁰⁹⁾ Agenda 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă este disponibilă la adresa: <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/21252030%20Agenda%20for%20Sustainable%20Development%20web.pdf>.

⁽¹¹⁰⁾ Propunere de Decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2030, COM(2020) 652 final.

un aer mai curat ⁽¹¹¹⁾ și pentru reducerea la zero a poluării corpurilor de apă ⁽¹¹²⁾, reducerea zgomotului, reducerea la minimum a utilizării și eliberării substanțelor care prezintă motive de îngrijorare, reducerea deșeurilor de plastic și a poluării și a deșeurilor cu microplastice ⁽¹¹³⁾, precum și obiective privind excesul de nutrienți și de îngrășăminte, pesticide și substanțe periculoase care provoacă rezistență la antimicrobiene ⁽¹¹⁴⁾.

254. Sprijinul financiar sub formă de ajutor de stat poate contribui în mod substanțial la obiectivul de mediu constând în reducerea altor forme de poluare decât emisiile de gaze cu efect de seră.

4.5.2. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin

255. Ajutoarele pentru prevenirea sau reducerea altor forme de poluare decât emisiile de gaze cu efect de seră pot fi acordate pentru investiții care să permită întreprinderilor să atingă standarde mai stricte decât cele ale Uniunii în materie de protecție a mediului, să crească nivelul de protecție a mediului în absența unor standarde ale Uniunii sau să atingă standardele Uniunii care sunt adoptate, dar nu sunt încă în vigoare.
256. În cazul în care ajutorul se acordă sub forma certificatelor comercializabile ⁽¹¹⁵⁾, măsura de ajutor trebuie să fie proiectată astfel încât să prevină sau să reducă poluarea la niveluri mai stricte decât cele impuse de standardele Uniunii care sunt obligatorii pentru întreprinderile în cauză.
257. Ajutorul trebuie să vizeze prevenirea sau reducerea poluării generate direct de activitățile proprii ale beneficiarului.
258. Ajutorul nu trebuie să se limiteze la transferarea poluării dintr-un sector în altul sau de la un mediu la altul (de exemplu, din aer în apă). În cazul în care ajutorul vizează reducerea poluării, acesta trebuie să realizeze o reducere globală a poluării.
259. Secțiunea 4.5 nu se aplică măsurilor de ajutor care intră în domeniul de aplicare al secțiunii 4.1. În cazul în care o măsură contribuie atât la prevenirea sau reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, cât și la prevenirea sau reducerea poluării provenite din alte surse decât gazele cu efect de seră, compatibilitatea măsurii va fi evaluată fie în baza secțiunii 4.1, fie în baza prezentei secțiuni, în funcție de care dintre cele două obiective este predominant ⁽¹¹⁶⁾.

⁽¹¹¹⁾ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Programul „Aer curat pentru Europa”, COM(2013) 918 final. A se vedea, de asemenea, Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsenicul, cadmiul, mercurul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător (JO L 23, 26.1.2005, p. 3) și Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO L 152, 11.6.2008, p. 1) pentru ozonul de la nivelul solului, pulberile în suspensie, oxizii de azot, metalele grele periculoase și o serie de alți poluanți. A se vedea, de asemenea, Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumii poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE (JO L 344, 17.12.2016, p. 1) pentru cei mai importanți poluanți transfrontalieri: dioxizii de sulf, oxizii de azot, amoniacul, compușii organici volatili nemetanici și particulele în suspensie.

⁽¹¹²⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1) impune, cu excepția cazului în care se aplică derogări, o stare chimică bună pentru toate corpurile de apă de suprafață și subterane.

⁽¹¹³⁾ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Calea către o planetă sănătoasă pentru toți, Plan de acțiune al UE: Către o poluare zero a aerului, a apei și a solului”, COM(2021) 400 final.

⁽¹¹⁴⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - O Strategie „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic, COM(2020) 381 final.

⁽¹¹⁵⁾ Certificatele comercializabile pot implica ajutoare de stat, în special atunci când statele membre acordă certificate sub valoarea lor de piață.

⁽¹¹⁶⁾ Pentru a stabili care dintre cele două obiective este predominant, Comisia poate solicita statului membru să furnizeze o comparație a rezultatelor preconizate ale măsurii în ceea ce privește prevenirea sau reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a altor poluanți pe baza unor cuantificări credibile și detaliate.

4.5.3. Efectul stimulat

260. Cerințele prevăzute la punctele 261 și 262 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.1.2.
261. Se consideră că ajutoarele au un efect stimulat atunci când permit unei întreprinderi să prevină sau să reducă poluarea în absența unor standarde ale Uniunii sau la niveluri mai stricte decât cele impuse de standardele Uniunii aflate deja în vigoare. Potrivit explicațiilor de la punctul 32, se poate considera, de asemenea, că ajutoarele au un efect stimulat în cazul în care permit unei întreprinderi să prevină sau să reducă poluarea cu respectarea standardelor naționale obligatorii care sunt mai stricte decât standardele Uniunii sau care sunt adoptate în lipsa unor standarde ale Uniunii.
262. Se va considera că ajutoarele pentru adaptarea la standardele Uniunii care au fost adoptate, dar care nu au intrat încă în vigoare au un efect stimulat în cazul în care investiția este realizată și finalizată cu cel puțin 18 luni înainte de intrarea în vigoare a standardelor Uniunii.

4.5.4. Reducerea la minimum a denaturării concurenței și a schimburilor comerciale

4.5.4.1. Necesitatea ajutorului

263. Cerințele prevăzute la punctul 264 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.2.1.1.
264. În cazul ajutoarelor sub formă de certificate comercializabile ⁽¹¹⁷⁾, statul membru trebuie să demonstreze că sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:
- (a) atribuirea integrală prin licitație conduce la o creștere substanțială a costurilor de producție pentru fiecare sector sau categorie de beneficiari individuali;
 - (b) creșterea substanțială a costurilor de producție nu poate fi transferată consumatorilor fără a determina scăderi semnificative ale vânzărilor ⁽¹¹⁸⁾;
 - (c) întreprinderile din acest sector nu au posibilitatea de a reduce, în mod individual, nivelul emisiilor astfel încât costul certificatelor să scadă la un nivel suportabil pentru întreprinderile în cauză. Imposibilitatea reducerii consumului poate fi demonstrată prin compararea nivelurilor de emisii cu cele obținute utilizându-se tehnica cea mai performantă din Spațiul Economic European. Toate întreprinderile care utilizează tehnica cea mai performantă pot beneficia, în cadrul schemei de comercializare a certificatelor, cel mult de certificate corespunzătoare creșterii înregistrate de costurile de producție care nu poate fi transferată clienților. Întreprinderile care înregistrează performanțe de mediu inferioare beneficiază de mai puține certificate, proporțional cu performanțele lor de mediu.

4.5.4.2. Proporționalitatea

265. Costurile eligibile sunt costurile de investiție suplimentare direct legate de atingerea unui nivel mai ridicat de protecție a mediului.
266. Costurile de investiții suplimentare constau în diferența dintre costurile investiției care beneficiază de ajutor și cele ale investiției în scenariul contrafactual descris la punctele 226-230. În cazul în care proiectul constă în adaptarea timpurie la standardele Uniunii care nu sunt încă în vigoare, scenariul contrafactual ar trebui, în principiu, să fie cel descris la punctul 228.
267. Intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească 40 % din costurile eligibile.
268. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 10 puncte procentuale în cazul întreprinderilor mijlocii sau cu 20 de puncte procentuale în cazul întreprinderilor mici.

⁽¹¹⁷⁾ Certificatele comercializabile pot implica ajutoare de stat, în special atunci când statele membre acordă certificate sub valoarea lor de piață.

⁽¹¹⁸⁾ Analiza poate fi efectuată pe baza estimărilor privind elasticitatea prețurilor produselor din sectorul respectiv, printre alți factori, precum și pe baza estimărilor privind vânzările neefectuate și impactul acestora asupra profitabilității beneficiarului.

269. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 15 puncte procentuale în cazul investițiilor efectuate în zone asistate care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (a) din tratat sau cu 5 puncte procentuale în cazul investițiilor efectuate în zone asistate care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din tratat.
270. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 10 puncte procentuale pentru activități de ecoinovare dacă se respectă condițiile prevăzute la punctul 244 literele (a)-(c).
271. Prin derogare de la punctele 267-270, statul membru poate demonstra, de asemenea, pe baza unei analize a deficitului de finanțare, astfel cum se prevede la punctele 48, 51 și 52, că este necesar un quantum mai mare al ajutorului. Într-un astfel de caz, statul membru trebuie să efectueze o monitorizare *ex post* pentru a verifica ipotezele cu privire la nivelul ajutorului necesar și să instituie un mecanism de recuperare, astfel cum se prevede la punctul 55. Quantumul ajutorului nu trebuie să depășească deficitul de finanțare, astfel cum se prevede la punctele 51 și 52.
272. În cazul în care ajutorul este acordat în urma unei proceduri de ofertare concurențiale desfășurate în conformitate cu criteriile stabilite la punctele 49 și 50, quantumul ajutorului este considerată proporțional.
273. În ceea ce privește ajutoarele sub forma certificatelor comercializabile, Comisia va verifica, de asemenea, dacă:
- (a) alocarea se efectuează într-un mod transparent, pe baza unor criterii obiective și a unor surse informaționale de cea mai înaltă calitate disponibilă; și
 - (b) volumul total al certificatelor comercializabile sau al cotelor acordate fiecărei întreprinderi la un preț inferior valorii sale de piață nu depășește nevoile preconizate ale acesteia, astfel cum au fost estimate pentru situația în care nu ar exista schema de comercializare.

4.5.5. Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale

274. Cerințele prevăzute la punctul 275 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.2.2.
275. În ceea ce privește ajutoarele sub forma certificatelor comercializabile, Comisia va verifica, de asemenea, dacă:
- (a) alegerea beneficiarilor se bazează pe criterii obiective și transparente, iar ajutorul se acordă, în principiu, în același mod tuturor concurenților din același sector, dacă aceștia se află într-o situație de fapt similară;
 - (b) metodologia de alocare nu favorizează anumite întreprinderi ⁽¹¹⁹⁾ sau anumite sectoare, cu excepția cazului în care acest lucru se justifică prin logica de mediu a schemei în sine sau în cazul în care astfel de norme sunt necesare pentru coerența cu alte politici de mediu;
 - (c) noii concurenți de pe piață nu primesc, în principiu, certificate sau cote în condiții mai favorabile decât întreprinderile existente care operează pe aceleași piețe;
 - (d) în cazul în care instalațiilor existente li se acordă alocări mai mari în comparație cu instalațiile nou intrate, acest lucru nu duce la crearea unor bariere nejustificate la intrare.

4.6. Ajutoarele pentru remedierea daunelor aduse mediului, reabilitarea habitatelor naturale și a ecosistemelor, protejarea sau refacerea biodiversității și punerea în aplicare a unor soluții bazate pe natură pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora

4.6.1. Justificarea ajutorului

276. Strategia privind biodiversitatea pentru 2030 ⁽¹²⁰⁾ vizează protejarea naturii, inversarea degradării ecosistemelor și asigurarea faptului că, până în 2030, biodiversitatea Uniunii se va afla pe calea redresării. Ca parte esențială a Comunicării privind Pactul verde european, strategia stabilește obiective și angajamente ambițioase pentru 2030 în vederea asigurării unor ecosisteme sănătoase și reziliente.

⁽¹¹⁹⁾ De exemplu, întreprinderile sau instalațiile nou-intrate sau, dimpotrivă, întreprinderile sau instalațiile existente.

⁽¹²⁰⁾ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 – Readucerea naturii în viața noastră, COM(2020) 380 final.

277. Sprijinul financiar sub formă de ajutor de stat poate contribui în mod substanțial la obiectivul de mediu care vizează protejarea și refacerea biodiversității și a ecosistemelor, în mai multe moduri, inclusiv prin oferirea de stimulente pentru repararea daunelor aduse siturilor contaminate, reabilitarea habitatelor naturale și a ecosistemelor degradate sau realizarea de investiții pentru protecția ecosistemelor.
278. Strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice ⁽¹²¹⁾ vizează mobilizarea investițiilor în soluții de adaptare bazate pe natură ⁽¹²²⁾, având în vedere că punerea lor în aplicare pe scară largă ar spori reziliența la schimbările climatice și ar contribui la realizarea mai multor obiective ale Pactului verde european.

4.6.2. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin

279. Prezenta secțiune stabilește norme de compatibilitate privind măsurile de ajutor pentru remedierea daunelor aduse mediului, reabilitarea habitatelor naturale și a ecosistemelor, protejarea sau refacerea biodiversității și punerea în aplicare a unor soluții bazate pe natură pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora.
280. Prezenta secțiune nu se aplică:
- (a) ajutoarele pentru decontaminare sau reabilitare în urma închiderii unor centralelor electrice și a operațiunilor de minerit sau de extracție, în măsura în care ajutorul în cauză este reglementat de secțiunea 4.12 ⁽¹²³⁾;
 - (b) ajutoarelor destinate reparării daunelor provocate de anumite dezastre naturale, precum cutremurele, avalanșele, alunecările de teren, inundațiile, tornadele, uraganele, erupțiile vulcanice și incendiile de vegetație de origine naturală.
281. Ajutoarele care fac obiectul prezentei secțiuni pot fi acordate pentru următoarele activități:
- (a) remedierea daunelor aduse mediului, inclusiv a daunelor aduse calității solului, a apelor de suprafață sau subterane sau a mediului marin;
 - (b) reabilitarea habitatelor naturale și a ecosistemelor dintr-o stare degradată;
 - (c) protejarea sau refacerea biodiversității sau a ecosistemelor în scopul de a contribui la atingerea unei stări bune a ecosistemelor sau la protejarea ecosistemelor care sunt deja în stare bună;
 - (d) punerea în aplicare a unor soluții bazate pe natură pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora.
282. Prezenta secțiune nu se aplică măsurilor de ajutor care intră în domeniul de aplicare al secțiunii 4.1. În cazul în care o măsură contribuie atât la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, cât și la remedierea daunelor aduse mediului, la reabilitarea habitatelor naturale și a ecosistemelor, la protejarea sau refacerea biodiversității și la punerea în aplicare a unor soluții bazate pe natură pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora, compatibilitatea măsurii va fi evaluată fie pe baza secțiunii 4.1, fie pe baza prezentei secțiuni, în funcție de care dintre cele două obiective este predominant ⁽¹²⁴⁾.

4.6.3. Efectul stimulat

283. Cerințele prevăzute la punctele 284-287 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.1.2.

⁽¹²¹⁾ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice – Noua Strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice, COM(2021) 82 final.

⁽¹²²⁾ <https://www.eea.europa.eu/publications/nature-based-solutions-in-europe/>.

⁽¹²³⁾ De exemplu, ajutoarele pentru reumidificarea turbăriiilor care nu sunt legate de ajutoarele pentru închiderea anticipată a operațiunilor de extracție a turbei sau de ajutoarele pentru costurile excepționale legate de astfel de activități pot intra sub incidența secțiunii 4.6.

⁽¹²⁴⁾ Pentru a stabili care dintre cele două obiective este predominant, Comisia poate solicita statului membru să furnizeze o comparație a rezultatelor preconizate ale măsurii în ceea ce privește prevenirea sau reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și remedierea daunelor aduse mediului, reabilitarea habitatelor naturale și a ecosistemelor, protejarea sau refacerea biodiversității și punerea în aplicare a unor soluții bazate pe natură pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora, după caz, pe baza unor cuantificări credibile și detaliate.

284. Fără a aduce atingere Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului sau altor norme relevante ale Uniunii ⁽¹²⁵⁾, se poate considera că ajutoarele pentru remedierea daunelor aduse mediului, pentru reabilitarea habitatelor naturale și a ecosistemelor, pentru protejarea sau refacerea biodiversității și pentru punerea în aplicare a soluțiilor bazate pe natură pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora au un efect stimulatîv numai în cazul în care entitatea sau întreprinderea aflată la originea daunelor aduse mediului nu poate fi identificată sau nu poate fi considerată răspunzătoare din punct de vedere juridic pentru finanțarea lucrărilor necesare prevenirii și corectării daunelor aduse mediului în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”.
285. Statul membru trebuie să demonstreze că s-au luat toate măsurile necesare, inclusiv acțiuni în justiție, pentru a se identifica entitatea sau întreprinderea responsabilă aflată la originea daunelor aduse mediului și pentru a o obliga să suporte costurile aferente. În cazul în care entitatea sau întreprinderea responsabilă în temeiul legislației aplicabile nu poate fi identificată sau obligată să suporte costurile, se pot acorda ajutoare pentru sprijinirea tuturor lucrărilor de remediere sau de reabilitare și se poate considera că aceste ajutoare au un efect stimulatîv. Comisia poate considera că o întreprindere nu poate fi obligată să suporte costurile de remediere a daunelor aduse mediului pe care le-a cauzat dacă aceasta a încetat să aibă existență juridică proprie și nicio altă întreprindere nu poate fi considerată succesorul său legal sau economic ⁽¹²⁶⁾ sau dacă securitatea financiară nu este suficientă pentru a acoperi costurile remedierii.
286. Ajutoarele acordate pentru punerea în aplicare a măsurilor compensatorii menționate la articolul 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului ⁽¹²⁷⁾ nu au un efect stimulatîv. Se poate considera că ajutoarele pentru acoperirea costurilor suplimentare necesare pentru a extinde domeniul de aplicare sau pentru a crește nivelul de ambiție al măsurilor respective peste nivelul obligațiilor legale prevăzute la articolul 6 alineatul (4) din directiva menționată au un efect stimulatîv.
287. Se va considera că ajutoarele pentru remedierea daunelor aduse mediului și pentru reabilitarea habitatelor naturale și a ecosistemelor au un efect stimulatîv atunci când costurile de remediere sau de reabilitare depășesc creșterea valorii terenului (a se vedea punctul 288).

4.6.4. Proportionalitatea

288. Pentru investițiile destinate remedierii daunelor aduse mediului sau reabilitării habitatelor naturale și a ecosistemelor, costurile eligibile sunt costurile suportate pentru lucrările de remediere sau reabilitare, minus creșterea valorii terenului sau bunurilor imobiliare. Evaluările privind creșterea valorii terenului sau bunurilor imobiliare care rezultă din decontaminare sau reabilitare trebuie efectuate de către un expert calificat independent.
289. Pentru investiții în protejarea sau refacerea biodiversității și în punerea în aplicare a unor soluții bazate pe natură pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora, costurile eligibile sunt costurile totale ale lucrărilor care au ca rezultat contribuția la protejarea sau refacerea biodiversității ori la punerea în aplicare a soluțiilor bazate pe natură pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora.
290. În cazul în care se acordă ajutoare pentru punerea în aplicare a unor soluții bazate pe natură în clădiri pentru care există un certificat de performanță energetică, statele membre ar trebui să demonstreze că aceste investiții nu împiedică punerea în aplicare a măsurilor de eficiență energetică recomandate în certificatul de performanță energetică.
291. Intensitatea ajutoarelor poate ajunge la 100 % din costurile eligibile.

⁽¹²⁵⁾ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56). A se vedea și Comunicarea Comisiei - Orientări pentru asigurarea unei înțelegeri comune a sintagmei „daună adusă mediului”, astfel cum este definită la articolul 2 din Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO C 118, 7.4.2021, p. 1).

⁽¹²⁶⁾ A se vedea Decizia C(2012) 558 final a Comisiei din 17 octombrie 2012 în cazul SA.33496 (2011/N) - Austria - Einzelfall, Altlast, DECON Umwelttechnik GmbH, considerentele 65-69 (JO C 14, 17.1.2013, p. 1).

⁽¹²⁷⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

4.7. Ajutoarele sub formă de reduceri ale taxelor fiscale sau parafiscale

292. Secțiunea 4.7 se referă la ajutoarele acordate în domeniul protecției mediului sub forma reducerii taxelor fiscale sau parafiscale. Aceasta este structurată în două subsecțiuni, fiecare având o logică distinctă. Secțiunea 4.7.1 abordează taxele sau impozitele care sancționează comportamentul dăunător mediului, urmărind astfel să orienteze întreprinderile și consumatorii spre opțiuni mai ecologice. Secțiunea 4.7.2 prevede că statele membre pot opta să încurajeze întreprinderile, prin intermediul unor reduceri punctuale ale taxelor sau impozitelor, să își schimbe sau să își adapteze comportamentul prin implicarea în proiecte sau activități mai ecologice.

4.7.1. Ajutoarele sub formă de reduceri ale taxelor de mediu fiscale și parafiscale

4.7.1.1. Justificarea ajutorului

293. Taxele de mediu fiscale sau parafiscale sunt impuse pentru a internaliza costurile externe ale comportamentelor dăunătoare mediului, descurajând astfel de comportamente prin indicarea prețului de plătit pentru acestea și sporind nivelul de protecție a mediului. În principiu, taxele de mediu fiscale și parafiscale ar trebui să reflecte costurile globale pentru societate (costurile externe) și, în consecință, cuantumul taxei de mediu fiscale sau parafiscale plătite pe unitate de emisii, alți poluanți sau resursele consumate ar trebui să fie aceleași pentru toate întreprinderile care sunt răspunzătoare pentru un comportament dăunător mediului. Deși reducerile taxelor de mediu fiscale sau parafiscale pot avea efecte negative asupra obiectivului protecției mediului, aceste reduceri pot fi totuși necesare în cazul în care beneficiarii ar avea un dezavantaj concurențial atât de mare, încât, de la bun început, introducerea taxei de mediu fiscale sau parafiscale nu ar fi fost deloc fezabilă.

294. În cazul în care nu se pot aplica taxe de mediu fiscale sau parafiscale fără a pune în pericol activitățile economice ale anumitor întreprinderi, acordarea unui tratament mai favorabil unor întreprinderi poate permite atingerea unui nivel general mai ridicat de contribuție la taxele de mediu fiscale sau parafiscale. În consecință, în anumite situații, reducerile taxelor sau impozitelor de mediu pot contribui în mod indirect la un nivel mai ridicat de protecție a mediului. Acestea nu ar trebui totuși să compromită obiectivul general al taxei de mediu fiscale sau parafiscale de a descuraja comportamentele dăunătoare mediului și/sau de a crește costurile acestui comportament în cazul în care nu sunt disponibile alternative satisfăcătoare.

4.7.1.2. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin

295. Comisia va considera că se pot acorda ajutoare sub formă de reduceri ale taxelor sau impozitelor dacă statul membru demonstrează că sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

- (a) reducerile vizează întreprinderile cele mai afectate de taxa sau impozitul de mediu care nu și-ar putea desfășura activitățile economice în mod durabil fără aceste reduceri;
- (b) nivelul de protecție a mediului atins efectiv prin aplicarea reducerilor este mai ridicat decât cel care ar fi atins fără a aplica aceste reduceri.

296. Pentru a demonstra îndeplinirea celor două condiții de la punctul 295, statul membru trebuie să furnizeze Comisiei următoarele informații:

- (a) o descriere a sectoarelor sau categoriilor de beneficiari eligibile pentru reduceri;
- (b) o listă a principalilor beneficiari pentru fiecare sector în cauză, cifra de afaceri, cotele de piață, dimensiunea bazei impozabile a acestora și proporția pe care taxa sau impozitul de mediu le-ar reprezenta în profitul lor înainte de impozitare, cu și fără reducere;
- (c) o descriere a situației beneficiarilor respectivi, explicând de ce aceștia nu ar fi în măsură să plătească cota standard a taxei sau impozitului de mediu;

- (d) o explicație cu privire la modul în care taxa sau impozitul redus ar contribui la o creștere reală a nivelului de protecție a mediului în comparație cu nivelul de protecție a mediului care trebuie atins în lipsa acestor reduceri (de exemplu, prin compararea cotei standard care ar fi aplicată dacă se acordă reducerile cu cota standard care ar fi aplicată în lipsa reducerilor, a numărului de întreprinderi care ar fi supuse taxei sau impozitului în total sau a altor indicatori care reflectă schimbarea reală înregistrată de comportamentul dăunător mediului).

4.7.1.3. Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale

297. Dacă taxele de mediu sunt armonizate, Comisia poate aplica o metodă simplificată pentru a evalua necesitatea și proporționalitatea ajutorului. În contextul Directivei 2003/96/CE, Comisia poate aplica o metodă simplificată pentru reducerile de taxe, cu respectarea nivelului minim al taxei Uniunii prevăzute la punctele 298 și 299.
298. Comisia va considera că ajutoarele sub formă de reduceri ale taxelor armonizate sunt necesare și proporționale dacă sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:
- (a) beneficiarii plătesc cel puțin nivelul minim al taxei Uniunii stabilit prin directiva aplicabilă;
 - (b) alegerea beneficiarilor se bazează pe criterii obiective și transparente;
 - (c) ajutorul se acordă în principiu în același mod tuturor întreprinderilor din același sector, dacă acestea se află într-o situație factuală similară;
 - (d) statul membru verifică dacă ajutorul este necesar pentru a contribui în mod indirect la sporirea nivelului de protecție a mediului, prin intermediul unei consultări publice deschise *ex ante* în care sectoarele eligibile pentru reduceri sunt descrise în mod corespunzător și se comunică o listă a principalilor beneficiari pentru fiecare sector.
299. Statele membre pot acorda ajutoarele sub forma unei reduceri a ratei de impozitare sau a unei compensații anuale fixe (rambursarea taxei) sau a unei combinații a celor două. Avantajul rambursării taxelor este că întreprinderile rămân expuse la semnalul prețurilor dat de taxa de mediu. Cuantumul rambursării de taxe ar trebui calculat pe baza datelor istorice, și anume nivelul producției și al consumului sau al poluării constatată în cazul întreprinderii într-un anumit an de bază. Nivelul rambursării taxei nu trebuie să depășească cuantumul minim al taxelor Uniunii care ar fi de plătit, în caz contrar, pentru anul de bază.
300. În cazul în care taxele de mediu nu sunt armonizate sau beneficiarii plătesc mai puțin decât nivelul minim al taxei armonizate stabilit la nivelul Uniunii, dacă directiva aplicabilă permite acest lucru, este necesară o evaluare temeinică a necesității și proporționalității ajutorului, astfel cum se prevede în secțiunile 4.7.1.3.1-4.7.1.3.3.

4.7.1.3.1. Necesitatea ajutorului

301. Condițiile prevăzute la punctele 302 și 303 se aplică în plus față de condițiile prevăzute în secțiunea 3.2.1.1.
302. Comisia va considera că ajutorul este necesar în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:
- (a) selecția beneficiarilor se bazează pe criterii obiective și transparente, iar ajutoarele se acordă, în principiu, în același mod tuturor întreprinderilor eligibile care își desfășoară activitatea în același sector de activitate economică și care se află într-o situație de fapt identică sau similară în ceea ce privește scopurile sau obiectivele măsurii de ajutor;
 - (b) taxa de mediu fiscală sau parafiscală fără reducere ar duce la o creștere substanțială a costurilor de producție, calculată ca o proporție a valorii adăugate brute pentru fiecare sector sau categorie de beneficiari;
 - (c) creșterea semnificativă a costurilor de producție nu ar putea fi transferată consumatorilor fără a determina scăderi semnificative ale volumului vânzărilor.

303. În ceea ce privește reducerile fiscale pentru biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă, statul membru trebuie să instituie un mecanism de verificare a necesității măsurii, aplicând condițiile de necesitate prevăzute în secțiunea 4.1.3.1, și să ia măsuri adecvate, cum ar fi încetarea scutirii sau reducerea nivelului de sprijin.

4.7.1.3.2. Caracterul adecvat

304. Condițiile prevăzute la punctele 305 și 306 se aplică în plus față de condițiile prevăzute în secțiunea 3.2.1.2.

305. Comisia va autoriza scheme de ajutoare pentru o perioadă de maximum 10 ani, după care, dacă statul membru reevaluează caracterul adecvat al măsurilor de ajutor în cauză, acesta poate notifica din nou măsura.

306. În cazul în care ajutoarele se acordă sub formă de rambursare de taxe, quantumul rambursării de taxe ar trebui calculat pe baza datelor istorice, și anume nivelul producției și al consumului sau al poluării constatată în cazul întreprinderii într-un anumit an de bază.

4.7.1.3.3. Proportionalitatea

307. Secțiunea 3.2.1.3 nu se aplică ajutoarelor sub formă de reduceri ale taxelor de mediu fiscale și parafiscale.

308. Comisia va considera că ajutorul este proporțional în cazul în care este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

- (a) fiecare beneficiar al ajutorului plătește cel puțin 20 % din valoarea nominală a taxei de mediu fiscale sau parafiscale care ar fi aplicabilă beneficiarului respectiv în caz contrar în lipsa reducerii;
- (b) reducerea de taxe fiscale sau parafiscale, care nu trebuie să depășească 100 % din taxa de mediu fiscală sau parafiscală națională, este condiționată de încheierea unor acorduri între statul membru și beneficiari sau asociațiile de beneficiari prin care beneficiarii sau asociațiile de beneficiari se angajează să realizeze obiective de protecție a mediului care au același efect ca în cazul în care beneficiarii ar plăti cel puțin 20 % din quantumul taxei naționale. Aceste acorduri sau angajamente pot avea ca obiect, printre altele, reducerea consumului de energie, reducerea emisiilor și a altor poluanți sau oricare altă măsură de protecție a mediului.

309. Aceste acorduri trebuie să îndeplinească următoarele condiții cumulative:

- (a) conținutul acordurilor este negociat de statul membru, prevede obiectivele și stabilește un calendar pentru atingerea acestora;
- (b) statul membru asigură monitorizarea independentă și cu regularitate a angajamentelor asumate în cadrul acestor acorduri;
- (c) acordurile sunt revizuite periodic în funcție de evoluțiile tehnologice și de alt tip și prevăd un regim de sancțiuni eficiente aplicabile în cazul în care nu se respectă angajamentele.

4.7.2. Ajutoarele pentru protecția mediului sub formă de reduceri ale taxelor fiscale sau parafiscale

4.7.2.1. Justificarea ajutorului

310. Statele membre pot avea în vedere acordarea de stimulente întreprinderilor pentru ca acestea să participe la proiecte sau activități care cresc nivelul de protecție a mediului prin intermediul reducerilor de taxe fiscale sau parafiscale. În cazul în care aceste reduceri au scopul de a stimula beneficiarii să întreprindă proiecte sau activități care să contribuie la reducerea poluării sau a consumului de resurse, Comisia va evalua măsurile din perspectiva cerințelor prevăzute în secțiunea 4.7.2.

4.7.2.2. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin

311. Prezenta secțiune se referă la ajutoarele pentru proiecte și activități ecologice care intră sub incidența secțiunilor 4.2-4.6 și care se acordă sub forma unor reduceri de taxe fiscale sau parafiscale.
312. În cazul în care reducerea de taxe fiscale sau parafiscale urmărește în principal un obiectiv referitor la decarbonizare, se aplică secțiunea 4.1.
313. Prezenta secțiune nu se referă la reducerile taxelor sau impozitelor, care reflectă costurile esențiale ale furnizării de energie sau de servicii conexe. De exemplu, reducerile taxelor de rețea sau ale taxelor de finanțare a mecanismelor de asigurare a capacității sunt excluse din domeniul de aplicare al secțiunii 4.7.2. Prezenta secțiune nu se referă la reducerile taxelor pe consumul de energie electrică prin care se finanțează un obiectiv de politică energetică.

4.7.2.3. Efectul stimulat

314. Cerințele prevăzute la punctele 315 și 316 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.1.2.
315. În cazul fiecărui proiect eligibil sau proiect de referință eligibil pentru o categorie de beneficiari, statul membru trebuie să prezinte o cuantificare, astfel cum se indică la punctul 51, sau date echivalente, pentru evaluarea efectuată de Comisie, prin care să se compare profitabilitatea proiectului sau a activității de referință cu și fără reducerea de taxe fiscale sau parafiscale și să se demonstreze că reducerea stimulează realizarea proiectului sau a activității ecologice.
316. Se consideră că ajutoarele pentru proiecte demarate anterior solicitării ajutorului au un efect stimulat în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:
- (a) măsura instituie un drept la ajutoare pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii și fără exercitarea altei puteri discreționare de către statul membru;
 - (b) măsura a fost adoptată și a intrat în vigoare înainte de demararea proiectului sau a activității care beneficiază de ajutor, cu excepția versiunilor ulterioare ale schemelor fiscale, în cazul în care activitatea a fost deja acoperită de schemele anterioare sub formă de avantaje fiscale sau parafiscale.

4.7.2.4. Proporționalitatea

317. Secțiunea 3.2.1.3 nu se aplică ajutoarelor pentru protecția mediului sub formă de reduceri ale taxelor fiscale sau parafiscale.
318. Ajutorul nu trebuie să depășească cota sau quantumul normal al taxei fiscale sau parafiscale care ar fi aplicabilă în caz contrar.
319. În cazul în care reducerea de taxe fiscale sau parafiscale este legată de costurile de investiție, ajutorul va fi considerat proporțional, cu condiția să nu depășească intensitățile și valorile maxime ale ajutorului prevăzute în secțiunile 4.2-4.6. În cazul în care aceste secțiuni impun o procedură de ofertare concurențială, cerința respectivă nu se aplică ajutoarelor acordate sub formă de reduceri de taxe fiscale sau parafiscale.
320. În cazul în care reducerea de taxe fiscale sau parafiscale diminuează costurile de exploatare recurente, quantumul ajutorului nu trebuie să depășească diferența dintre costurile de exploatare aferente soluției ecologice și cele aferente scenariului contrafactual mai puțin ecologic. În cazul în care proiectul sau activitatea mai ecologică poate avea ca rezultat economii de costuri potențiale sau venituri suplimentare, acestea trebuie să fie luate în considerare atunci când se stabilește proporționalitatea ajutorului.

4.7.2.5. Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale

321. Cerințele prevăzute la punctele 322-324 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.2.2.
322. Ajutorul de stat trebuie acordat în același mod tuturor întreprinderilor eligibile care își desfășoară activitatea în același sector de activitate economică și care se află într-o situație de fapt identică sau similară în ceea ce privește scopurile sau obiectivele măsurii de ajutor.
323. Statul membru trebuie să se asigure că ajutoarele sunt în continuare necesare pe durata schemelor care durează mai mult de trei ani și să evalueze schemele cel puțin o dată la trei ani.
324. În cazul în care reducerea de taxe fiscale sau parafiscale se referă la proiecte care intră sub incidența:
- (a) secțiunii 4.2, se aplică punctele 154-156;
 - (b) secțiunii 4.3.1, se aplică punctele 183-188;
 - (c) secțiunii 4.3.2, se aplică punctele 206-216.

4.8. **Ajutoare pentru siguranța alimentării cu energie electrică**

4.8.1. *Justificarea ajutorului*

325. Disfuncționalitățile pieței și ale cadrului de reglementare pot însemna că semnalele de preț nu oferă stimulente eficiente pentru investiții, conducând, de exemplu, la o combinație inadecvată de resurse, capacitate, flexibilitate sau amplasare pentru energia electrică. În plus, transformarea semnificativă din sectorul energiei electrice ca urmare a schimbărilor tehnologice și a provocărilor climatice generează noi provocări în ceea ce privește siguranța alimentării cu energie electrică. Deși o piață a energiei electrice din ce în ce mai integrată va permite, în mod normal, schimbul de energie electrică la nivelul UE, atenuând astfel problemele naționale de siguranță a alimentării, pot apărea situații în care, chiar și pe piețele cuplate, siguranța alimentării să nu fie garantată în orice moment în unele state membre sau regiuni. Prin urmare, statele membre pot lua în considerare introducerea unor măsuri prin care să asigure un anumit nivel al siguranței alimentării cu energie electrică.

4.8.2. *Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin*

326. Prezenta secțiune se referă la normele de compatibilitate pentru măsurile de ajutor menite să sporească siguranța alimentării cu energie electrică. Sunt incluse mecanisme de asigurare a capacității și orice alte măsuri prin care se abordează problemele de siguranță a alimentării pe termen lung și scurt rezultate din disfuncționalitățile pieței care împiedică realizarea de investiții suficiente în capacitatea de producere a energiei electrice, în stocare sau în consumul dispecerizabil, în interconectare, precum și în măsuri în caz de congestiune a rețelei care au ca scop remedierea insuficienței rețelelor de transport și/sau de distribuție a energiei electrice ⁽¹²⁸⁾.
327. Astfel de măsuri pot fi concepute și pentru a sprijini obiectivele de protecție a mediului, de exemplu prin excluderea capacităților mai poluante sau prin măsuri care să ofere capacităților care oferă beneficii mai mari pentru mediu un avantaj în procesul de selecție.
328. În cadrul notificării lor, statele membre ar trebui să identifice activitățile economice care vor fi dezvoltate ca urmare a ajutorului. Ajutoarele pentru creșterea siguranței alimentării cu energie electrică facilitează în mod direct dezvoltarea activităților economice legate de producerea de energie electrică, de stocarea și consumul dispecerizabil, inclusiv investiții noi și renovarea și întreținerea efectivă a activelor existente. De asemenea, acestea pot sprijini indirect o gamă largă de activități economice care se bazează pe energia electrică sub formă de factor de producție, inclusiv electrificarea încălzirii și a transportului.

⁽¹²⁸⁾ Prezenta secțiune nu vizează serviciile auxiliare, și nici măsurile din planurile de apărare a sistemului prevăzute de Regulamentul (UE) 2017/2196 al Comisiei, cu scopul de a asigura siguranța în funcționare care sunt achiziționate de OTS sau de OD printr-o procedură de ofertare concurențială nediscriminatorie, deschisă tuturor resurselor care pot contribui la cerința de siguranță în funcționare identificată, fără implicarea statului în achiziționarea și finanțarea serviciului.

- 4.8.3. *Efectul stimulat*
329. Se aplică normele privind efectul stimulat de la punctele 29, 30, 31 și 32.
- 4.8.4. *Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale*
- 4.8.4.1. *Necesitatea ajutorului*
330. Secțiunea 3.2.1.1 nu se aplică măsurilor pentru siguranța alimentării cu energie electrică.
331. Natura și cauzele problemei de siguranță a alimentării cu energie electrică și, prin urmare, necesitatea ajutorului de stat pentru a asigura siguranța alimentării cu energie electrică trebuie analizate și cuantificate în mod corespunzător, inclusiv în ceea ce privește momentul și locul în care este de așteptat să apară problema, în raport, după caz, cu standardul de fiabilitate definit la articolul 25 din Regulamentul (UE) 2019/943. În ceea ce privește măsurile legate de congestiunea rețelelor, statul membru ar trebui să furnizeze o analiză (după consultarea ANR responsabile și ținând seama de opinia acesteia) în care să identifice și să justifice, printr-o analiză cost-beneficiu, nivelul de securitate a alimentării urmărit de măsura propusă. Pentru toate măsurile în materie de siguranță a alimentării, ar trebui să se indice unitatea de măsură pentru cuantificare și ar trebui să se precizeze metoda de calculare a acesteia, făcând referire la eventualele cerințe relevante prevăzute în legislația sectorială.
332. După caz, identificarea unei probleme de siguranță a alimentării cu energie electrică ar trebui să fie în concordanță cu cea mai recentă analiză disponibilă efectuată de ENTSO-E pentru energia electrică în conformitate cu legislația privind piața internă a energiei, în special:
- (a) pentru măsurile care vizează adecvarea resurselor, evaluările adecvării resurselor la nivel european menționate la articolul 23 din Regulamentul (UE) 2019/943;
 - (b) pentru măsurile în caz de congestiune a rețelelor, rapoartele cu privire la congestiile structurale și la alte congestii fizice majore între și în interiorul zonelor de ofertare, menționate la articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/943.
333. Statele membre se pot baza și pe evaluările naționale ale adecvării resurselor pentru a demonstra necesitatea mecanismelor de asigurare a capacității, în măsura permisă în temeiul articolului 24 din Regulamentul (UE) 2019/943. Pentru alte măsuri privind siguranța alimentării, inclusiv măsurile legate de congestiunea rețelelor, statele membre se pot baza, de asemenea, pe o evaluare națională a necesității intervenției propuse. Evaluările naționale menționate la prezentul punct ar trebui să fie aprobate sau reexaminare de ANR responsabilă.
334. Măsurile legate de riscul de crize de energie electrică ar trebui identificate în planul național de pregătire pentru riscuri prevăzut la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/941 ⁽¹²⁹⁾.
335. Statele membre care propun introducerea mai multor măsuri care vizează securitatea aprovizionării cu energie electrică trebuie să explice în termeni clari modul în care acestea interacționează între ele pentru a asigura eficacitatea globală din punctul de vedere al costurilor a măsurilor combinate pentru asigurarea siguranței alimentării, de exemplu, în ceea ce privește mecanismele de asigurare a capacității, explicând modul în care acestea ating (dar fără a depăși) standardul de fiabilitate menționat la punctul 331.
336. Trebuie să se identifice disfuncționalitatea (disfuncționalitățile) cadrului de reglementare sau ale pieței, alături de orice alte probleme care împiedică atingerea unui nivel suficient de siguranță a alimentării cu energie electrică (și de protecție a mediului, dacă este cazul) în absența intervenției.
337. De asemenea, trebuie identificate măsurile existente care vizează deja disfuncționalitatea (disfuncționalitățile) pieței sau a (ale) cadrului de reglementare ori alte probleme identificate la punctul 336.
338. Statele membre trebuie să demonstreze motivele pentru care nu este de așteptat ca piața să poată asigura siguranța alimentării cu energie electrică în absența ajutorului de stat, ținând seama de reformele și îmbunătățirile pieței planificate de statele membre și de evoluțiile tehnologiei.
339. În evaluarea sa, Comisia va ține cont de următoarele elemente care trebuie furnizate de statul membru:

⁽¹²⁹⁾ Regulamentul (UE) 2019/941 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind pregătirea pentru riscuri în sectorul energiei electrice (Regulamentul privind pregătirea pentru riscuri) (JO L 158, 14.6.2019, p. 1).

- (a) evaluarea impactului producției variabile, inclusiv a celei provenite de la sistemele învecinate;
- (b) evaluarea impactului participării la nivelul cererii și al stocării, inclusiv o descriere a măsurilor menite să încurajeze managementul cererii de energie;
- (c) evaluarea existenței reale sau potențiale a interconexiunilor și a infrastructurii rețelilor interne majore de transport, inclusiv o descriere a proiectelor aflate în construcție și a celor planificate;
- (d) evaluarea oricărui alt element care ar putea provoca sau exacerba problema siguranței alimentării cu energie electrică, precum plafoanele impuse prețurilor cu ridicata sau alte disfuncționalități ale cadrului de reglementare și ale pieței, inclusiv, de exemplu, plafoanele. În cazul în care Regulamentul (UE) 2019/943 prevede acest lucru, planul de punere în aplicare menționat la articolul 20 alineatul (3) din regulamentul respectiv trebuie să facă obiectul unui aviz al Comisiei înainte de acordarea ajutorului. La evaluarea necesității se va ține seama de planul de punere în aplicare și de aviz; și
- (e) orice conținut relevant al unui plan de acțiune prevăzut la articolul 15 din Regulamentul (UE) 2019/943.

4.8.4.2. Caracterul adecvat

340. Secțiunea 3.2.1.2 nu se aplică măsurilor pentru siguranța alimentării cu energie electrică.
341. Statele membre ar trebui să ia în considerare, în primul rând, modalități alternative de asigurare a siguranței alimentării cu energie electrică, în special o organizare mai eficientă a pieței energiei electrice, care să poată atenua disfuncționalitățile pieței care subminează siguranța alimentării cu energie electrică. De exemplu, îmbunătățirea modului în care funcționează decontarea dezechilibrelor de pe piața energiei electrice, o mai bună integrare a producției variabile, stimularea și integrarea consumului dispecerizabil și a stocării, facilitarea transmiterii unor semnale de preț eficiente, eliminarea barierelor din calea comerțului transfrontalier și îmbunătățirea infrastructurii, inclusiv interconectarea. Ajutorul poate fi considerat adecvat pentru măsurile care vizează siguranța alimentării în cazul în care, în pofida îmbunătățirilor corespunzătoare și proporționale aduse organizării pieței ⁽¹³⁰⁾ și investițiilor în active de rețea, indiferent dacă acestea sunt deja implementate sau numai planificate, persistă o preocupare legată de siguranța alimentării.
342. În ceea ce privește măsurile de congestiune a rețelilor, statele membre ar trebui, în plus, să explice cum se îmbunătățește eficiența măsurilor de redispecerizare în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (UE) 2019/943.

4.8.4.3. Eligibilitatea

343. Măsura de ajutor ar trebui să fie deschisă tuturor beneficiarilor sau proiectelor care au capacitatea tehnică de a contribui în mod eficient la realizarea obiectivului privind siguranța alimentării. Aceasta include producerea, stocarea și consumul dispecerizabil, precum și agregarea unităților mici ale acestor forme de capacitate în blocuri mai mari.
344. Limitările privind participarea la măsurile pentru siguranța alimentării menite să garanteze că aceste măsuri nu subminează protecția mediului sunt considerate adecvate (a se vedea punctele 368 și 369).
345. Statele membre sunt încurajate să introducă criterii sau caracteristici suplimentare în măsurile lor pentru siguranța alimentării cu scopul de a promova participarea tehnologiilor mai ecologice (sau de a reduce participarea tehnologiilor poluante) necesare pentru a sprijini realizarea obiectivelor Uniunii în materie de protecție a mediului. Aceste criterii sau caracteristici suplimentare trebuie să fie obiective, transparente și nediscriminatorii în raport cu obiectivele de protecție a mediului identificate în mod clar și să nu conducă la supracompensarea beneficiarilor.

⁽¹³⁰⁾ Ținând seama de Regulamentul (UE) 2019/943 și de Directiva (UE) 2019/944.

346. În cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic, măsurile pentru siguranța alimentării cu energie electrică trebuie să fie deschise participării transfrontaliere directe a furnizorilor de capacitate situați într-un alt stat membru ⁽¹³¹⁾. Statele membre trebuie să se asigure că capacitatea externă care poate asigura o performanță tehnică echivalentă cu cea a capacităților interne are posibilitatea să participe la același proces concurențial ca și capacitatea internă. Statele membre pot impune situarea capacității externe într-un stat membru care are o racordare directă la rețea cu statul membru care aplică mecanismul. Dacă este cazul, trebuie respectate și normele relevante prevăzute la articolul 26 din Regulamentul (UE) 2019/943.

4.8.4.4. Consultarea publică

347. Secțiunea 4.8.4.4 se aplică de la 1 iulie 2023.

348. Înainte de notificarea ajutorului, în alte situații decât cele excepționale justificate în mod corespunzător, statele membre trebuie să organizeze consultări publice cu privire la proporționalitatea și la impactul asupra concurenței al măsurilor care trebuie notificate în temeiul prezentei secțiuni. Obligația de consultare nu se aplică în ceea ce privește modificările aduse măsurilor deja aprobate care nu aduc atingere domeniului de aplicare sau eligibilității acestora și nici nu prelungesc durata acestora la mai mult de 10 ani de la data deciziei inițiale, nici în ceea ce privește cazurile menționate la punctul 349. Pentru a stabili dacă o măsură este justificată, având în vedere criteriile prevăzute în prezentele orientări, este necesară următoarea consultare publică ⁽¹³²⁾:

(a) pentru măsurile în cazul cărora valoarea estimată a ajutorului mediu anual care urmează să fie acordat este de cel puțin 100 de milioane EUR pe an, o consultare publică cu o durată de cel puțin șase săptămâni, care să abordeze:

- (i) eligibilitatea;
- (ii) utilizarea propusă și domeniul de aplicare al procedurilor de ofertare concurențiale, precum și eventualele excepții propuse;
- (iii) principalii parametri pentru procesul de alocare a ajutorului ⁽¹³³⁾, inclusiv pentru a permite concurența între diferitele tipuri de beneficiari ⁽¹³⁴⁾;
- (iv) metodologia de alocare a costurilor măsurii consumatorilor;
- (v) în cazul în care nu se utilizează o procedură de ofertare concurențială, ipotezele și datele care stau la baza cuantificării utilizate pentru a demonstra proporționalitatea ajutorului, inclusiv costurile, veniturile, ipotezele de exploatare și durata de viață, precum și CMPC și
- (vi) în cazul în care pot fi sprijinite noi investiții în producția de gaze naturale, garanțiile propuse pentru a se asigura compatibilitatea cu obiectivele climatice ale Uniunii.

(b) pentru măsurile în cazul cărora valoarea estimată a ajutorului mediu anual care urmează să fie acordat este de sub 100 de milioane EUR pe an, o consultare publică cu o durată de cel puțin patru săptămâni, care să abordeze:

- (i) eligibilitatea;
- (ii) utilizarea propusă și domeniul de aplicare al procedurilor de ofertare concurențiale, precum și eventualele excepții propuse;
- (iii) metodologia de alocare a costurilor măsurii consumatorilor și
- (iv) în cazul în care pot fi sprijinite noi investiții în producția de gaze naturale, garanțiile propuse pentru a se asigura compatibilitatea cu obiectivele climatice ale Uniunii.

349. Nu este necesară nicio consultare publică pentru măsurile care intră sub incidența punctului 348 litera (b) în cazul în care se utilizează proceduri de ofertare concurențiale, iar măsura nu sprijină investiții în producția de energie pe bază de combustibili fosili.

⁽¹³¹⁾ Se prezumă că se asigură fezabilitatea tehnică a mecanismelor de asigurare a capacității, pentru care Regulamentul (UE) 2019/943 prevede că este necesară participarea transfrontalieră.

⁽¹³²⁾ Statele membre se pot baza pe procesele naționale de consultare existente cu privire la aceste cerințe. Atât timp cât consultarea abordează punctele enumerate aici, nu este necesară o consultare separată.

⁽¹³³⁾ De exemplu, intervalul de timp dintre procedura concurențială și perioada de livrare, regulile privind ofertarea/oferta, regulile de stabilire a prețurilor.

⁽¹³⁴⁾ De exemplu, în cazul în care există durate diferite ale contractelor, metodologii diferite de calculare a capacității/produției eligibile, asigurate cu tehnologii diferite, metodologii diferite pentru calcularea sau plata subvențiilor.

350. Chestionarele de consultare trebuie publicate pe un site public. Statele membre trebuie să publice un răspuns la consultare care să sintetizeze și să abordeze răspunsurile primite. Acesta ar trebui să includă explicarea modului în care posibilele efecte asupra concurenței au fost reduse la minimum prin domeniul de aplicare/eligibilitatea măsurii propuse. Statele membre trebuie să includă un link către răspunsul lor la consultare în notificarea măsurilor de ajutor în temeiul prezentei secțiuni.
351. În cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, Comisia ar putea lua în considerare metode alternative de consultare, cu condiția ca punerea în aplicare (continuă) a ajutorului să țină seama de punctele de vedere ale părților interesate. În astfel de cazuri, ar putea fi necesară combinarea consultării cu acțiuni corective pentru a reduce la minimum posibilele efecte de denaturare ale măsurii.

4.8.4.5. Proporționalitatea

352. Normele prevăzute la punctele 353, 354, 355, 356 și 357 se aplică în plus față de condițiile prevăzute la punctele 49, 50, 51, 52, 53 și 55.
353. Cererea în ceea ce privește măsurile de siguranță a alimentării ar trebui stabilită pe baza standardului de fiabilitate sau a analizei cost-beneficiu menționate la punctul 331 și pe baza analizei de la punctele 332, 333 și 334 a resurselor necesare pentru a asigura un nivel adecvat de siguranță a alimentării. Analiza utilizată pentru a stabili nivelul cererii trebuie să fi fost efectuată cu cel mult douăsprezece luni înainte de momentul în care se stabilește nivelul cererii.
354. Intervalul de timp dintre acordarea ajutorului și termenul până la care trebuie livrate proiectele trebuie livrate ar trebui să permită o concurență efectivă între diferitele proiecte eligibile.
355. Excepțiile de la cerința de a aloca ajutorul și de a stabili nivelul ajutorului printr-o procedură de ofertare concurențială se pot justifica numai:
- (a) dacă se furnizează dovezi, inclusiv orice dovezi colectate în cadrul consultării publice, după caz, care evidențiază că este puțin probabil să existe o participare insuficientă la o astfel de procedură de ofertare pentru a asigura concurența; sau
 - (b) pentru măsurile de congestie a rețelei, în cazul în care statul membru furnizează o analiză (după consultarea ANR responsabile și ținând seama de opinia acesteia) bazată pe date concrete, inclusiv pe date colectate în cadrul consultării publice, după caz, potrivit cărora o licitație ar fi mai puțin eficientă din punctul de vedere al costurilor, de exemplu ca urmare a prezentării a unor oferte strategice sau din cauza denaturării pieței.
356. Beneficiarii măsurilor de siguranță a alimentării ar trebui să beneficieze de stimulente eficiente pentru a contribui la siguranța alimentării în decursul perioadei de livrare. În general, aceste stimulente ar trebui să fie legate de valoarea pierderilor datorate întreruperii alimentării cu energie electrică (*value of lost load* - VoLL) ⁽¹³⁵⁾. De exemplu, în cazul în care un beneficiar nu este disponibil, acestuia ar trebui să i se aplice o sancțiune legată de VoLL. În afară de măsurile legate de congestia rețelelor, această sancțiune ar trebui să se bazeze, în general, pe prețurile de decontare a dezechilibrelor energiei electrice, pentru a evita denaturarea funcționării pieței.
357. Statele membre pot utiliza, de asemenea, sisteme competitive de certificate/de obligații ale furnizorilor, cu condiția ca:
- (a) cererea în cadrul sistemului să fie stabilită sub nivelul ofertei potențiale; și
 - (b) prețul de preluare/penalizare care se aplică unui consumator/furnizor care nu a cumpărat numărul de certificate necesar (adică prețul care constituie suma maximă care va fi plătită beneficiarilor) este stabilit la un nivel care exclude supracompensarea beneficiarilor.

4.8.5. Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale și echilibrarea

358. Secțiunea 3.2.2, cu excepția punctului 70, nu se aplică măsurilor pentru siguranța alimentării cu energie electrică.

⁽¹³⁵⁾ Astfel cum se stabilește în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/943.

359. Ajutorul trebuie să fie conceput astfel încât să mențină funcționarea eficientă a piețelor și să mențină stimulente eficiente pentru funcționare și semnale de preț.
360. Nu trebuie oferite stimulente pentru producerea de energie care ar înlocui forme de energie mai puțin poluante.
361. Cerințele de la punctele 359 și 360 vor fi, în general, îndeplinite atunci când o măsură vizează mai degrabă capacitatea [EUR pe megawatt (MW)] decât producția de energie electrică (EUR/MWh). În cazul în care există o plată per MWh, este necesar să se acorde o atenție suplimentară pentru a se asigura că sunt evitate efectele negative asupra pieței și că nu sunt înlocuite surse de producție mai puțin poluante.
362. Măsurile pentru siguranța alimentării trebuie să îndeplinească toate condițiile de concepere aplicabile prevăzute la articolul 22 din Regulamentul (UE) 2019/943 ⁽¹³⁶⁾.
363. Pentru rezervele strategice și orice alte măsuri pentru adecvarea resurselor, inclusiv schemele de întreruptibilitate, în cazul cărora capacitatea este deținută în afara pieței, pentru a se evita denaturarea formării prețurilor pieței se aplică următoarele cerințe suplimentare:
- (a) resursele măsurii trebuie să fie dispecerizate numai dacă există posibilitatea ca operatorii de transport și de sistem să își epuizeze resursele de echilibrare, pentru a stabili un echilibru între cerere și ofertă ⁽¹³⁷⁾;
 - (b) în cursul intervalelor de decontare a dezechilibrelor când sunt dispecerizate resurse ale măsurii, dezechilibrele de pe piață se decontează cel puțin la VoLL sau la o valoare mai mare decât limita tehnică de preț intrazilnică ⁽¹³⁸⁾, luându-se în considerare valoarea cea mai mare;
 - (c) randamentul măsurii după dispecerizare se atribuie părților responsabile cu echilibrarea prin intermediul mecanismului de decontare a dezechilibrelor;
 - (d) resursele nu sunt remunerate prin intermediul piețelor angro de energie electrică sau al piețelor de echilibrare;
 - (e) resursele măsurii sunt păstrate în afara piețelor energiei cel puțin pe durata perioadei contractuale.
364. În cazul măsurilor legate de congestionarea rețelelor, în cazul în care resursele sunt păstrate în afara pieței, resursele în cauză nu sunt remunerate prin intermediul piețelor angro de energie electrică sau al piețelor de echilibrare și trebuie să fie păstrate în afara piețelor energiei cel puțin pe durata perioadei contractuale.
365. Pentru mecanismele de asigurare a capacității, altele decât rezervele strategice, statele membre trebuie să se asigure că măsura:
- (a) este concepută într-un mod care să asigure că prețul plătit pentru disponibilitate tinde automat spre zero atunci când se preconizează că nivelul capacității furnizate corespunde nivelului capacității solicitate;
 - (b) remunerează resursele participante doar pentru disponibilitatea lor și se asigură că remunerația nu afectează deciziile furnizorului de capacitate de a produce sau nu și
 - (c) permite ca obligațiile de capacitate să fie transferabile între furnizorii de capacitate eligibili.
366. Măsurile privind securitatea aprovizionării cu energie electrică nu ar trebui:
- (a) să creeze denaturări nejustificate ale pieței sau să limiteze comerțul interzonal;

⁽¹³⁶⁾ Pentru măsurile incluse în planul de pregătire pentru riscuri menționat în Regulamentul (UE) 2019/941, a se vedea, de asemenea, articolul 12 alineatul (1) din regulamentul respectiv.

⁽¹³⁷⁾ Această cerință nu aduce atingere activării resurselor înainte de dispecerizarea propriu-zisă pentru a respecta constrângerile de solicitare și cerințele de funcționare ale resurselor. Randamentul rezervei strategice din timpul activării nu trebuie să fie atribuit grupurilor pentru echilibrare prin intermediul piețelor angro și nici nu trebuie să le modifice dezechilibrele.

⁽¹³⁸⁾ Astfel cum sunt menționate la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/943.

- (b) să reducă stimulentele pentru investiții în capacitatea de interconectare - de exemplu, prin reducerea veniturilor provenite din congestii pentru interconexiunile existente sau noi;
 - (c) să submineze cuplarea piețelor, inclusiv piețele intrazilnice și de echilibrare;
 - (d) să submineze deciziile de investiții privind capacitatea care au precedat măsura.
367. Pentru a evita subminarea stimulentele pentru consumul dispecerizabil și exacerbarea disfuncționalităților pieței care conduc la necesitatea unor măsuri pentru siguranța alimentării, precum și pentru a asigura o dimensiune cât mai redusă a intervenției în materie de siguranță a alimentării, costurile unei măsuri pentru siguranța alimentării ar trebui să fie suportate de participanții la piață care contribuie la necesitatea acesteia. De exemplu, acest lucru se poate realiza prin alocarea costurilor unei măsuri privind siguranța alimentării către consumatorii de energie electrică în perioadele de vârf ale cererii de energie electrică sau prin alocarea costurilor unei măsuri legate de congestiunea rețelei consumatorilor din regiunea care se confruntă cu deficite în momentele în care capacitatea din cadrul măsurii este dispecerizată. Totuși, este posibil ca această alocare a costurilor să nu fie necesară în cazul în care statul membru furnizează o analiză bazată pe date concrete, inclusiv pe cele colectate în cadrul consultării publice, conform cărora o astfel de alocare a costurilor ar compromite eficiența din punctul de vedere al costurilor a măsurii sau ar conduce la denaturări grave ale concurenței, ceea ce ar submina în mod clar beneficiile potențiale ale unei astfel de alocări.
368. Comisia consideră că anumite măsuri de ajutor au efecte negative asupra concurenței și a schimburilor comerciale, efecte a căror compensare este puțin probabilă. În special, anumite măsuri de ajutor pot agrava disfuncționalitățile pieței, creând ineficiențe în detrimentul consumatorilor și al bunăstării sociale. De exemplu, măsurile – inclusiv măsurile în caz de congestiune a rețelelor și schemele de întreruptibilitate – care nu respectă pragul de emisii aplicabil mecanismelor de asigurare a capacității prevăzut la articolul 22 din Regulamentul (UE) 2019/943 și care pot stimula noi investiții în energie bazate pe combustibilii fosili cei mai poluanți, precum cărbunile, motorina, lignitul, petrolul, turba și șistul bituminos, sporesc externalitățile negative de mediu de pe piață.
369. Măsurile care stimulează noi investiții în producerea de energie pe bază de gaze naturale pot sprijini siguranța alimentării cu energie electrică, dar agravează externalitățile negative de mediu pe termen mai lung, în comparație cu investițiile alternative în tehnologii nepoluante. Pentru a permite Comisiei să verifice dacă efectele negative ale unor astfel de măsuri pot fi compensate prin efecte pozitive în cadrul testului comparativ, statele membre ar trebui să explice modul în care se vor asigura că aceste investiții contribuie la realizarea obiectivului climatic până în 2030 și obiectivului de neutralitate climatică până în 2050. Statele membre trebuie să explice în special modul în care se va evita ca această producție de energie pe bază de combustibili gazoși să aibă efecte de creare de dependență. De exemplu, poate fi vorba inclusiv de angajamente obligatorii ale beneficiarului de a introduce tehnologii de decarbonizare precum CSC/CUC sau de a înlocui gazele naturale cu gaze din surse regenerabile sau cu gaze cu emisii scăzute de dioxid de carbon sau de angajamente obligatorii de a închide centrala într-un interval de timp coerent cu obiectivele climatice ale Uniunii.
370. În cazul măsurilor sau al schemelor de ajutor individuale care aduc beneficii doar unui număr extrem de mic de beneficiari sau unui beneficiar istoric, statele membre ar trebui, în plus, să demonstreze că măsura de ajutor propusă nu va conduce la creșterea puterii de piață.

4.9. Ajutoarele pentru infrastructura energetică

4.9.1. Justificarea ajutorului

371. Pentru a îndeplini obiectivele Uniunii în materie de climă, vor fi necesare investiții semnificative și modernizarea infrastructurii energetice. O infrastructură energetică modernă este esențială pentru o piață integrată a energiei care să îndeplinească obiectivele climatice, asigurând în același timp siguranța alimentării în Uniune. Infrastructura energetică adecvată este un element necesar al unei piețe eficiente a energiei. Datorită modernizării infrastructurii energetice, se îmbunătățesc stabilitatea sistemului, adecvarea resurselor, integrarea diferitelor surse de energie și alimentarea cu energie în rețelele subdezvoltate.
372. În cazul în care operatorii de pe piață nu pot furniza infrastructura necesară, pot fi necesare ajutoare de stat pentru a se depăși disfuncționalitățile pieței și a se asigura satisfacerea nevoilor considerabile ale Uniunii în materie de infrastructură. O disfuncționalitate a pieței care poate apărea în domeniul infrastructurii energetice este legată de probleme de coordonare. Interesele divergente ale investitorilor, incertitudinea cu privire la rezultatele colaborării și efectele asupra rețelei pot împiedica dezvoltarea unui proiect sau conceperea sa efectivă. În același timp, infrastructura energetică poate genera externalități pozitive considerabile, prin care costurile și avantajele infrastructurii pot reveni într-un mod asimetric diferiților participanți de pe piață și

diferitelor statelor membre. Comisia consideră, așadar, că ajutoarele destinate infrastructurii energetice pot fi benefice pieței interne, contribuind la remedierea acestor disfuncționalități ale pieței. Această apreciere este valabilă în special pentru proiectele de infrastructură care au un impact transfrontalier, cum ar fi proiectele de interes comun, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 347/2013.

373. În conformitate cu Comunicarea privind noțiunea de ajutor ⁽¹³⁹⁾, sprijinul pentru infrastructura energetică în cadrul unui monopol legal nu face obiectul normelor privind ajutoarele de stat. În sectorul energetic, acest lucru este deosebit de relevant pentru statele membre în care construirea și exploatarea anumitor infrastructuri este rezervată din punct de vedere juridic exclusiv pentru OTS sau OD.
374. Comisia consideră că există un monopol legal care exclude denaturarea concurenței în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:
- (a) construirea și exploatarea infrastructurii fac obiectul unui monopol legal (stabilit în conformitate cu dreptul Uniunii); acest lucru este valabil atunci când OTS/OD este, din punct de vedere juridic, singura entitate abilitată să întreprindă un anumit tip de investiție sau de activitate și nicio altă entitate nu poate exploata o rețea alternativă ⁽¹⁴⁰⁾;
 - (b) monopolul legal nu exclude doar concurența de pe piață, ci și concurența pentru piață, în sensul că exclude orice concurență posibilă pentru a deveni operatorul exclusiv al infrastructurii în cauză;
 - (c) serviciul nu este în concurență cu alte servicii;
 - (d) în cazul în care operatorul infrastructurii energetice își desfășoară activitatea pe o altă piață (geografică sau de produse) deschisă concurenței, este exclusă subvenționarea încrucișată; acest lucru impune ținerea unei contabilități separate, alocarea costurilor și a veniturilor în mod adecvat și garantarea faptului că finanțarea publică furnizată pentru serviciul care face obiectul monopolului legal nu este în folosul altor activități. În ceea ce privește infrastructura pentru energie electrică și gaze naturale, întrucât articolul 56 din Directiva (UE) 2019/944 și articolul 31 din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului prevăd obligația entităților integrate vertical de a ține evidențe contabile separate pentru fiecare dintre activitățile lor, această cerință va fi, după toate probabilitățile, îndeplinită.
375. În mod similar, Comisia consideră că nu există ajutor de stat implicat în investițiile în care infrastructura energetică este exploatată în cadrul unui „monopol natural”, care se consideră că există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:
- (a) o infrastructură nu se confruntă cu concurență directă, ceea ce se întâmplă atunci când infrastructura energetică nu poate fi reprodusă din punct de vedere economic și, deci, nu sunt implicați alți operatori decât OTS/OD;
 - (b) finanțarea alternativă a infrastructurii de rețea, în plus față de finanțarea rețelei, este nesemnificativă în sectorul și în statul membru în cauză;
 - (c) infrastructura nu este concepută pentru a favoriza în mod selectiv o anumită întreprindere sau un anumit sector, ci aduce beneficii societății în general.
 - (d) Statele membre trebuie, de asemenea, să se asigure că finanțarea acordată pentru construirea și/sau exploatarea infrastructurii rețelei energetice nu poate fi utilizată pentru subvenționarea încrucișată sau indirectă a altor activități economice. Pentru infrastructura de energie electrică și gaze, a se vedea punctul 374.

⁽¹³⁹⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat astfel cum este menționată la articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO C 262, 19.7.2016, p. 1). Dat fiind că noțiunea de ajutor de stat este un concept obiectiv și juridic definit direct în tratat (Hotărârea Curții de Justiție din 22 decembrie 2008, British Aggregates/Comisia, C-487/06 P, ECLI:EU:C:2008:757, punctul 111), punctele de vedere prezentate la punctele 373-375 nu aduc atingere interpretării noțiunii de ajutor de stat de către instanțele Uniunii (Hotărârea Curții de Justiție din 21 iulie 2011, Alcoa Trasformazioni/Comisia, C-194/09 P, ECLI:EU:C:2011:497, punctul 125); referința primară pentru interpretarea tratatului este întotdeauna jurisprudența instanțelor Uniunii.

⁽¹⁴⁰⁾ Un monopol legal există atunci când un anumit serviciu este rezervat prin lege sau prin măsuri de reglementare unui furnizor exclusiv într-o zonă geografică determinată (și într-un stat membru), cu o interdicție clară pentru orice alt operator de a furniza un astfel de serviciu (nici măcar pentru a satisface o posibilă cerere reziduală din partea anumitor grupuri de clienți). Cu toate acestea, simplul fapt că furnizarea unui serviciu public este încredințată unei anumite întreprinderi nu înseamnă că o astfel de întreprindere se bucură de un monopol legal.

4.9.2. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin

376. Secțiunea 4.9 se aplică ajutoarelor în favoarea investițiilor pentru construirea sau modernizarea infrastructurii energetice, astfel cum este definită la punctul 19 subpunctul (36) ⁽¹⁴¹⁾. Investițiile eligibile pot include digitalizarea, modernizarea infrastructurii energetice, de exemplu pentru a permite integrarea energiei din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon, precum și modernizările justificate din motive de reziliență la schimbările climatice. Costurile de exploatare ar trebui, în general, să fie suportate de utilizatorii rețelei, drept pentru care nu ar trebui, în general, să se solicite ajutoare pentru aceste costuri. În circumstanțe excepționale în care un stat membru demonstrează că este imposibil să se recupereze costurile de exploatare de la utilizatorii rețelei și în care ajutorul de exploatare nu are legătură cu costurile irecuperabile, dar conduce la o schimbare de comportament care permite îndeplinirea obiectivelor de siguranță a alimentării sau de protecție a mediului, ajutorul de exploatare pentru infrastructură poate fi considerat compatibil. Cu excepția cazului în care proiectul este exclus de la controlul ajutoarelor de stat (a se vedea punctele 374 și 375), Comisia îl va evalua astfel cum se prevede în prezenta secțiune.
377. Prezenta secțiune 4.9 se va aplica, de asemenea, instalațiilor de stocare a energiei până la 31 decembrie 2023, conectate la linii de transport sau de distribuție (stocare autonomă a energiei electrice ⁽¹⁴²⁾), indiferent de nivelurile de tensiune ⁽¹⁴³⁾.

4.9.3. Reducerea la minimum a denaturărilor în ceea ce privește concurența și schimburile comerciale

4.9.3.1. Necesitatea și caracterul adecvat

378. Secțiunile 3.2.1.1 și 3.2.1.2 nu se aplică ajutoarelor pentru infrastructura energetică.
379. Infrastructura energetică este finanțată, de regulă, prin tarife pentru utilizatori. Pentru numeroase categorii de infrastructură, aceste tarife sunt reglementate, pentru a se asigura nivelul necesar de investiții concomitent cu menținerea drepturilor utilizatorilor și pentru a se asigura reflectarea costurilor, și sunt stabilite fără nicio ingerință din partea statului.
380. Acordarea de ajutoare de stat este o modalitate de a remedia disfuncționalitățile pieței care nu pot fi remediate prin intermediul unor tarife obligatorii impuse utilizatorilor. Prin urmare, pentru a demonstra necesitatea ajutorului de stat, se aplică următoarele principii:
- (a) Comisia consideră că, pentru proiectele de interes comun, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 4 din Regulamentul (UE) nr. 347/2013, care intră pe deplin sub incidența legislației privind piața internă a energiei, disfuncționalitățile pieței în ceea ce privește problemele de coordonare sunt de așa natură încât este posibil ca finanțarea cu ajutorul tarifelor să nu fie suficientă, putându-se astfel acorda ajutoare de stat;
 - (b) în ceea ce privește proiectele de interes comun care sunt exceptate parțial sau integral de la aplicarea legislației privind piața internă a energiei și pentru alte categorii de infrastructură, Comisia va efectua o evaluare de la caz la caz a necesității ajutorului de stat. În evaluarea sa, Comisia va avea în vedere următorii factori: (i) măsura în care o disfuncționalitate a pieței determină o realizare insuficientă a infrastructurii necesare; (ii) măsura în care infrastructura este deschisă accesului terților și este supusă reglementării tarifelor și (iii) măsura în care proiectul contribuie la securitatea aprovizionării cu energie în Uniune sau la obiectivele de neutralitate climatică ale Uniunii. Pentru infrastructura dintre Uniune și o țară terță, în cazul în care proiectul nu este inclus în lista proiectelor de interes reciproc, se pot lua în considerare și alți factori pentru a evalua compatibilitatea cu normele pieței interne ⁽¹⁴⁴⁾.
 - (c) În ceea ce privește instalațiile de stocare a energiei electrice, Comisia poate solicita statului membru să demonstreze o disfuncționalitate specifică a pieței în dezvoltarea instalațiilor necesare pentru a furniza servicii similare.

⁽¹⁴¹⁾ Prezenta secțiune nu se aplică proiectelor care implică o infrastructură dedicată și/sau alte infrastructuri energetice combinate cu activități de producție și/sau consum.

⁽¹⁴²⁾ Spre deosebire de instalațiile de stocare conectate „din spatele contorului”.

⁽¹⁴³⁾ Sprijinul pentru stocarea energiei poate fi evaluat și în conformitate cu secțiunile 4.1, 4.2, 4.3 și 4.8, dacă este cazul. Actele de stocare selectate drept proiecte de interes comun (PIC) – în conformitate cu legislația TEN-E aplicabilă – sunt considerate infrastructuri energetice în temeiul prezentei secțiuni, iar sprijinul va fi evaluat în temeiul secțiunii 4.9. Sprijinul pentru actele de stocare care sunt „deținute sau controlate” de OTS sau de OD, în conformitate cu articolele 54 și/sau 36 din Directiva 944/2019, este reglementat tot de secțiunea 4.9.

⁽¹⁴⁴⁾ Comisia va analiza în special dacă țara sau țările terțe implicate au un grad ridicat de aliniere a reglementărilor și sprijină obiectivele generale de politică ale Uniunii, îndeosebi în ceea ce privește buna funcționare a pieței interne a energiei; siguranța aprovizionării cu energie bazată pe cooperare și solidaritate; un sistem energetic în curs de decarbonizare, în conformitate cu Acordul de la Paris și cu obiectivele climatice ale Uniunii și evitarea relocării emisiilor de dioxid de carbon.

4.9.3.2. Proportionalitatea ajutorului

381. Proportionalitatea va fi evaluată pe baza principiului deficitului de finanțare, astfel cum este prevăzut la punctele 48, 51, și 52. În cazul ajutoarelor pentru infrastructură, astfel cum s-a explicat la punctul 52, se prezumă că scenariul contrafactual este situația în care proiectul nu s-ar implementa. Introducerea unor mecanisme de monitorizare și recuperare poate fi necesară în cazul în care există un risc de profituri excepționale, de exemplu atunci când valoarea ajutorului este apropiată de maximumul permis, menținând în același timp motivația beneficiarilor de a-și reduce la minimum costurile și de a-și dezvolta activitatea într-un mod mai eficient de-a lungul timpului.

4.9.4. Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale și echilibrarea

382. Secțiunea 3.2.2 nu se aplică infrastructurii energetice. Atunci când analizează impactul pe care ajutoarele de stat pentru infrastructura energetică îl au asupra concurenței, abordarea Comisiei va fi următoarea:

- (a) Având în vedere cerințele existente prevăzute de legislația privind piața internă a energiei care vizează consolidarea concurenței, Comisia va considera în general că ajutorul pentru infrastructura energetică supus în totalitate reglementărilor privind piața internă nu are efecte nejustificate de denaturare a concurenței ⁽¹⁴⁵⁾.
- (b) În cazul proiectelor de infrastructură care sunt exceptate parțial sau integral de la aplicarea legislației privind piața internă a energiei, Comisia va efectua o evaluare de la caz la caz a potențialelor denaturări ale concurenței, luând în considerare, în special, gradul de acces al terților la infrastructura care beneficiază de ajutor, accesul la infrastructuri alternative, excluderea investițiilor private și poziția concurențială a beneficiarului sau beneficiarilor. În cazul infrastructurii exceptate în totalitate de la legislația privind piața internă a energiei, efectele negative de denaturare a concurenței sunt considerate deosebit de grave.
- (c) În plus față de abordarea descrisă la literele (a) și (b), Comisia consideră că, în ceea ce privește investițiile în infrastructura de gaze naturale, statele membre trebuie să demonstreze următoarele efecte pozitive care pot compensa efectele negative asupra concurenței: (i) dacă infrastructura este pregătită pentru utilizarea hidrogenului și conduce la o creștere a utilizării gazelor din surse regenerabile sau, ca alternativă, motivul pentru care proiectul nu poate fi conceput astfel încât să fie pregătit pentru utilizarea hidrogenului și modul în care proiectul evită crearea unui efect de dependență pentru utilizarea gazelor naturale; și (ii) modul în care investițiile contribuie la atingerea obiectivului climatic pentru 2030 și a obiectivului neutralității climatice până în 2050 urmărite de Uniune.
- (d) În ceea ce privește sprijinul pentru instalațiile de stocare a energiei electrice, precum și pentru alte PIC-uri și PIR-uri de infrastructură care nu fac obiectul legislației privind piața internă, Comisia va evalua în special riscurile de denaturare a concurenței care pot apărea pe piețele de servicii conexe, precum și pe alte piețe ale energiei.

4.10. Ajutoare pentru sistemele de termoficare și de răcire centralizată

4.10.1. Justificarea ajutorului

383. Construirea sau modernizarea sistemelor de termoficare și de răcire centralizată poate avea o contribuție pozitivă la protecția mediului prin creșterea eficienței energetice și a durabilității sistemului care beneficiază de sprijin. Legislația sectorială privind promovarea energiei din surse regenerabile [Directiva (UE) 2018/2001] impune în mod expres statelor membre să ia măsurile necesare în vederea dezvoltării unei infrastructuri eficiente de termoficare și de răcire centralizată pentru a promova încălzirea și răcirea din surse regenerabile de energie ⁽¹⁴⁶⁾.

⁽¹⁴⁵⁾ Pentru infrastructura dintre un stat membru și una sau mai multe țări terțe; - Pentru partea situată pe teritoriul Uniunii, proiectele vor trebui să fie conforme cu Directivele 2009/73/CE și (UE) 2019/944; - Pentru țara terță sau țările terțe implicate, proiectele vor trebui să aibă un nivel ridicat de aliniere a reglementărilor și să sprijine obiectivele generale de politică ale Uniunii, în special să asigure buna funcționare a pieței interne a energiei, siguranța alimentării cu energie bazată pe cooperare și solidaritate, precum și un sistem energetic în curs de decarbonizare, în conformitate cu Acordul de la Paris și cu obiectivele climatice ale Uniunii, precum și, în special, evitarea relocării emisiilor de dioxid de carbon.

⁽¹⁴⁶⁾ Articolul 20 din Directiva (UE) 2018/2001 prevede că „statele membre adoptă, după caz, măsurile necesare în vederea dezvoltării unei infrastructuri de termoficare și de răcire centralizată care să fie adaptată la dezvoltarea încălzirii și răcirii din instalații mari pe bază de biomasă, instalații de energie solară, de energie ambientală și de energie geotermală, precum și din căldură și răcoare reziduală.”

384. Totuși, externalitățile de mediu asociate cu funcționarea sistemelor de termoficare și de răcire centralizată pot conduce la investiții insuficiente și ineficiente în construirea și modernizarea sistemelor de termoficare și de răcire centralizată. Ajutoarele de stat pot contribui la remedierea acestei disfuncționalități a pieței prin atragerea unor investiții suplimentare eficiente sau prin sprijinirea costurilor de exploatare excepționale apărute ca urmare a necesității de a promova obiectivul protecție a mediului al sistemelor de încălzire centralizată.

4.10.2. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin

385. În anumite circumstanțe, se poate considera că sprijinul care este limitat la rețelele centralizate de distribuție a agentului termic nu intră sub incidența controlului ajutoarelor de stat, dat fiind că este o măsură legată de infrastructură ce nu afectează concurența și schimburile comerciale. S-ar proceda astfel în special atunci când rețelele centralizate de termoficare sunt gestionate în același mod ca și alte infrastructuri energetice, prin separarea de producția de agent termic, prin accesul la rețea al terților și prin tarife reglementate.
386. În aceste situații, ori de câte ori rețelele centralizate de distribuție a agentului termic urbane sunt gestionate într-o situație de monopol natural sau legal sau în ambele situații, se aplică aceleași condiții ca cele prevăzute la punctele 374 și 375 ⁽¹⁴⁷⁾.
387. Cu excepția cazului în care proiectul este exclus de la controlul ajutoarelor de stat (a se vedea punctul 385 ⁽¹⁴⁸⁾), Comisia îl va evalua astfel cum se prevede în prezenta secțiune.
388. Prezenta secțiune se aplică ajutoarelor pentru construirea, modernizarea sau exploatarea instalațiilor de producere și stocare a căldurii sau a răcirii ori a rețelei de distribuție sau a ambelor.
389. Astfel de măsuri de ajutor vizează, de regulă, construirea, modernizarea și exploatarea unității de producere astfel încât să se utilizeze energie din surse regenerabile ⁽¹⁴⁹⁾, căldura reziduală sau cogenerarea cu grad înalt de eficiență, inclusiv soluții de stocare termică, sau modernizarea rețelei de distribuție astfel încât să se reducă pierderile și să crească eficiența, inclusiv prin soluții inteligente și digitale ⁽¹⁵⁰⁾. Ajutoarele pentru producerea de energie pe bază de deșeuri pot fi considerate compatibile în temeiul prezentei secțiuni în măsura în care se limitează fie la deșeurile care corespund definiției surselor regenerabile de energie, fie la deșeurile utilizate pentru instalațiile pe bază de combustibili care corespund definiției cogenerării de înaltă eficiență.
390. În cazul în care ajutorul se acordă pentru modernizarea unui sistem de termoficare și de răcire centralizată fără a respecta, în etapa respectivă, standardul de încălzire și răcire centralizată eficientă ⁽¹⁵¹⁾, statul membru trebuie să se angajeze că se asigură că beneficiarul ajutorului începe lucrările necesare pentru a atinge acest standard în termen de trei ani de la finalizarea lucrărilor de modernizare.

4.10.3. Necesitatea și caracterul adecvat

391. Secțiunile 3.2.1.1 și 3.2.1.2 nu se aplică ajutoarelor pentru încălzire sau răcire centralizată. Comisia consideră că ajutorul de stat poate contribui la remedierea disfuncționalităților pieței prin acoperirea costurilor de investiție necesare pentru crearea, extinderea sau modernizarea unor sisteme de termoficare și de răcire centralizată eficiente.

⁽¹⁴⁷⁾ Pentru a se oferi asigurarea că rețeaua de distribuție este efectiv administrată ca o instalație deschisă utilizatorilor, în concordanță cu Comunicarea privind SEIP [a se vedea secțiunea 4.3.3. din Comunicarea Comisiei intitulată „Planul de investiții pentru o Europă durabilă Planul de investiții din cadrul Pactului ecologic european” – anexă la Comunicarea privind Pactul ecologic european – din 14.1.2020, COM(2020) 21 final], în mod normal – prin analogie cu normele pieței interne pentru sectorul energetic, în special al gazelor naturale sau al energiei electrice – ar fi necesar să se introducă norme specifice (care să prevadă obligația de acces al terților, separarea și tarifele reglementate), dincolo de simpla „contabilitate separată”.

⁽¹⁴⁸⁾ În timp ce în cazul monopolului natural sau legal sau în ambele cazuri sprijinul pentru infrastructura centralizată de distribuție a agentului termic nu intră sub incidența normelor privind ajutoarele de stat (sub rezerva unor condiții specifice), orice sprijin pentru activitatea de producție a agentului termic ar face, în continuare, obiectul normelor în materie de ajutoare de stat.

⁽¹⁴⁹⁾ Cantitatea de energie capturată de pompele de căldură care trebuie să fie considerată drept energie din surse regenerabile se calculează în conformitate cu anexa VII la Directiva (UE) 2018/2001. În plus, în cazul în care se utilizează energie electrică, aceasta poate fi considerată ca fiind complet regenerabilă, prin analogie cu metodele utilizate pentru a considera energia electrică ca fiind complet regenerabilă prevăzute de Directiva (UE) 2018/2001 – precum și de actele legislative delegate – sau cu alte metode echivalente care să garanteze că toată energia electrică utilizată efectiv ar proveni din surse regenerabile, cu condiția să se evite dubla contabilizare a energiei din surse regenerabile și supracompensarea. Sprijinul pentru investiții noi sau pentru modernizare – precum și pentru exploatare – nu trebuie să fie legat în niciun caz de instalațiile de co-combustie care utilizează alți combustibili decât energia din surse regenerabile sau căldura reziduală.

⁽¹⁵⁰⁾ Pot fi acoperite și echipamentele de încălzire și răcire, inclusiv stocarea termică, în spațiul propriu al clienților, astfel cum se menționează la punctul 138, atunci când sunt conectate la sisteme de termoficare și de răcire centralizată.

⁽¹⁵¹⁾ A se vedea articolul 2 punctul 41 din Directiva 2012/27/UE.

392. Costurile de exploatare ar trebui, în general, să fie achitate de consumatorii de căldură, drept pentru care nu ar trebui, în general, să se solicite ajutoare pentru aceste costuri. În cazul în care un stat membru demonstrează că nu este posibilă transferarea costurilor de exploatare către consumatorii de energie termică fără periclitarea protecției mediului, ajutorul de exploatare pentru producerea de energie termică poate fi considerat compatibil în măsura în care costurile de exploatare suplimentare nete (în comparație cu un scenariu contrafactual) contribuie la obținerea de beneficii ecologice (cum ar fi reducerea emisiilor de CO₂ și a altor tipuri de poluare în comparație cu soluțiile alternative de încălzire ⁽¹⁵²⁾). De exemplu, acesta ar fi situația atunci când există date concrete potrivit cărora consumatorii rezidențiali de energie termică (sau alte entități care nu desfășoară activități economice) s-ar reorienta către surse de căldură mai poluante în lipsa ajutorului de exploatare ⁽¹⁵³⁾ sau, în lipsa sprijinului, viabilitatea pe termen lung a sistemului de termoficare centralizat ar fi amenințată în avantajul unor soluții de încălzire mai poluante. În cazul ajutoarelor de exploatare în favoarea instalațiilor de producție centralizată a agentului termic, se aplică punctele 122 și 126.

393. În plus, ajutoarele de stat acordate pentru sisteme de termoficare și de răcire centralizată eficiente care utilizează deșeurile drept combustibil de alimentare pot avea o contribuție pozitivă la protecția mediului, cu condiția să nu eludeze principiul ierarhiei deșeurilor ⁽¹⁵⁴⁾.

4.10.4. Proportionalitatea măsurii de ajutor

394. Proportionalitatea va fi evaluată pe baza principiului deficitului de finanțare, astfel cum este prevăzut la punctele 48, 51, și 52.

395. În ceea ce privește construirea, modernizarea și exploatarea rețelelor de distribuție, astfel cum se prevede la punctul 52, scenariul contrafactual ar fi situația în care proiectul nu s-ar implementa.

4.10.5. Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale și echilibrarea

396. Secțiunea 3.2.2 nu se aplică ajutoarelor pentru încălzire sau răcire centralizată. Comisia consideră că sprijinul pentru modernizarea, construirea sau exploatarea sistemelor de termoficare și de răcire centralizată care se bazează pe combustibilii fosili cei mai poluanți, cum sunt cărbunele, lignitul, petrolul și motorina, are consecințe negative asupra concurenței și a schimburilor comerciale, fiind puțin probabil ca aceste consecințe să fie compensate, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

- (a) ajutoarele se limitează la investiții în modernizarea rețelei de distribuție;
- (b) rețeaua de distribuție permite deja transportul de agent termic sau de răcire produs din surse regenerabile de energie, din căldura reziduală sau din surse neutre din punctul de vedere al emisiilor de carbon;
- (c) ajutorul nu are ca rezultat creșterea producției de energie cu utilizarea combustibililor fosili celor mai poluanți (de exemplu, prin conectarea unor clienți suplimentari) ⁽¹⁵⁵⁾;
- (d) există un calendar clar care cuprinde angajamente ferme referitoare la renunțarea la combustibilii fosili cei mai poluanți, compatibil cu atingerea obiectivului climatic pentru 2030 și a obiectivului neutralității climatice până în 2050 urmărite de Uniune ⁽¹⁵⁶⁾.

⁽¹⁵²⁾ În acest context, statele membre trebuie să demonstreze mai ales că sistemele de termoficare centralizate care beneficiază de sprijin au pus în aplicare măsurile necesare pentru a spori eficiența, a reduce emisiile de CO₂ și alte surse de poluare, precum și pierderile din rețea.

⁽¹⁵³⁾ În orice caz, consumatorii de energie termică care sunt întreprinderi ce desfășoară activități economice trebuie să își achite integral costurile de încălzire, iar acestea trebuie să fie cel puțin echivalente cu costurile sursei alternative de încălzire celei mai ieftine disponibile, pentru a evita denaturarea concurenței pe alte piețe.

⁽¹⁵⁴⁾ Prin ierarhia deșeurilor se înțelege (a) prevenirea, (b) pregătirea în vederea unei reutilizări, (c) reciclarea, (d) alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energetică, și (e) eliminarea deșeurilor. A se vedea articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE.

⁽¹⁵⁵⁾ Statele membre trebuie să demonstreze că s-au luat măsurile necesare pentru a se adăuga noi surse de încălzire durabile la sistem, astfel încât să se răspundă nevoilor clienților suplimentari.

⁽¹⁵⁶⁾ Statele membre ar trebui, de exemplu, să furnizeze date concrete potrivit cărora sistemele de termoficare centralizate în cauză fac parte fie dintr-un plan național sau local de decarbonizare, fie din planurile naționale integrate privind energia și clima în conformitate cu anexa I la Regulamentul (UE) 2018/1999 în ceea ce privește necesitatea de a construi noi infrastructuri pentru termoficarea și răcirea centralizată din surse regenerabile în vederea atingerii obiectivului Uniunii stabilit la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001 și de a se angaja să renunțe la combustibilii fosili prin îndeplinirea obiectivelor intermediare și finale către atingerea neutralității climatice până în 2050.

397. În ceea ce privește construirea, modernizarea sau exploatarea instalațiilor de producție centralizată de energie termică, măsurile care stimulează investițiile noi în active de producție de energie care utilizează gaze naturale sau care stimulează exploatarea acestor active pot reduce emisiile de gaze cu efect de seră pe termen scurt, dar riscă să agraveze externalitățile negative de mediu pe termen mai lung în comparație cu investițiile alternative sau cu scenariul contrafactual. Pentru a se putea considera că aceste investiții în gaze naturale sau aceste activități de exploatare care utilizează gaze naturale au efecte pozitive asupra mediului, statele membre trebuie să explice cum se vor asigura că ajutoarele contribuie la îndeplinirea obiectivului climatic pentru 2030 și a obiectivului neutralității climatice până în 2050 urmărite de Uniune și, în special, cum vor evita ca producția de energie pe bază de combustibili gazoși să aibă efecte de creare de dependență și să înlocuiască investițiile în alternative mai curate care sunt deja disponibile pe piață, ceea ce ar împiedica dezvoltarea unor tehnologii mai curate și utilizarea acestora. De exemplu, poate fi vorba inclusiv de angajamente obligatorii ale beneficiarului de a implementa CSC/CUC sau de a înlocui gazele naturale cu gaze din surse regenerabile ori cu gaze cu emisii scăzute de dioxid de carbon sau de angajamente obligatorii de a închide centrala într-un interval de timp coerent cu obiectivele climatice ale Uniunii.

398. La analizarea impactului asupra concurenței al ajutoarelor de stat pentru sistemele de termoficare și de răcire centralizată, Comisia va efectua o evaluare care va pune în balanță beneficiile proiectului în ceea ce privește eficiența energetică și durabilitatea ⁽¹⁵⁷⁾ cu efectele negative asupra concurenței, în special potențialul impact negativ asupra tehnologiilor alternative sau a furnizorilor de servicii și rețele de termoficare și răcire. În acest context, Comisia va ține seama de faptul că sistemul de termoficare centralizat este sau poate fi deschis accesului terților ⁽¹⁵⁸⁾ și că sunt posibile soluții alternative durabile de încălzire ⁽¹⁵⁹⁾.

4.11. Ajutoarele sub formă de reduceri ale taxelor pe energia electrică pentru utilizatorii mari consumatori de energie

4.11.1. Justificarea ajutorului

399. Transformarea economiei Uniunii în conformitate cu Comunicarea privind Pactul verde european este finanțată parțial prin taxe pe consumul de energie electrică. În vederea realizării obiectivelor Pactului verde este necesar ca statele membre să pună în aplicare politici ambițioase de decarbonizare pentru a reduce în mod semnificativ emisiile de gaze cu efect de seră ale Uniunii până în 2030 și pentru a atinge neutralitatea climatică până în 2050. În acest context, cel mai probabil statele membre vor continua să finanțeze astfel de politici prin taxe și, prin urmare, este posibil ca aceste taxe să crească. Finanțarea prin taxe a sprijinului pentru decarbonizare nu vizează, în sine, o externalitate negativă. Prin urmare, aceste taxe nu sunt taxe de mediu în sensul prezentelor orientări, iar secțiunea 4.7.1 nu se aplică acestor taxe.

400. Pentru anumite sectoare economice care sunt în mod deosebit expuse comerțului internațional și care se bazează într-o măsură considerabilă pe energia electrică pentru crearea de valoare, obligația de a plăti integral taxele pe consumul de energie electrică care finanțează obiectivele politicii energetice și de mediu poate crește riscul ca activitățile din aceste sectoare să fie transferate în afara Uniunii, în locuri în care măsurile disciplinare în materie de mediu lipsesc sau sunt mai puțin ambițioase. În plus, aceste taxe măresc costul energiei electrice în comparație cu costul emisiilor directe care rezultă din exploatarea altor surse de energie și pot descuraja astfel electrificarea proceselor de producție, care este esențială pentru succesul decarbonizării economiei Uniunii. Pentru a atenua aceste riscuri și impactul negativ asupra mediului, statele membre pot acorda reduceri ale acestor taxe întreprinderilor care desfășoară activități în sectoarele economice în cauză.

401. Prezenta secțiune stabilește criteriile pe care Comisia le va aplica atunci când va evalua dezvoltarea unei activități economice, efectul stimulat, necesitatea, caracterul adecvat, proporționalitatea și impactul asupra concurenței al acestor reduceri ale taxelor pe energia electrică pentru anumiți utilizatori mari consumatori de energie. Criteriile de compatibilitate din capitolul 3 se aplică numai în măsura în care nu există norme specifice în secțiunea 4.11.

⁽¹⁵⁷⁾ Din perspectiva contribuției la atenuarea schimbărilor climatice, care este definită ca obiectiv de mediu în Regulamentul (UE) 2020/852, atât timp cât nu există indicii evidente de nerespectare a principiului de „a nu provoca prejudicii semnificative”.

⁽¹⁵⁸⁾ A se vedea, de asemenea, articolul 24 din Directiva 2018/2001/UE.

⁽¹⁵⁹⁾ A se vedea articolul 18 alineatul (5) și articolul 24 din Directiva 2018/2001/UE.

402. Comisia a recurs la măsuri adecvate pentru a identifica acele sectoare deosebit de expuse riscurilor menționate la punctul 400 și a introdus cerințe de proporționalitate care țin seama de faptul că, în cazul în care reducerile de taxe sunt prea mari sau sunt acordate unui număr prea mare de consumatori de energie electrică, finanțarea globală a sprijinului pentru energia din surse regenerabile ar putea fi amenințată, iar denaturarea concurenței și a schimburilor comerciale poate fi deosebit de accentuată.

4.11.2. *Domeniul de aplicare: taxe pentru care se pot acorda reduceri*

403. Statele membre pot acorda reduceri ale taxelor pentru consumul de energie electrică prin care se finanțează un obiectiv de politică energetică și de politică de mediu. Sunt incluse taxele care finanțează sprijinul pentru sursele regenerabile sau pentru producția combinată de energie termică și electrică și taxele care finanțează tarifele sociale sau prețurile energiei în regiunile izolate. Secțiunea 4.11 nu se referă la taxele care reflectă o parte din costul furnizării de energie electrică către beneficiarii în cauză. De exemplu, scutiunile de la plata taxelor de rețea sau a taxelor de finanțare a mecanismelor de asigurare a capacității nu sunt reglementate de prezenta secțiune. De asemenea, taxele pe consumul de alte forme de energie, în special de gaze naturale, nu fac obiectul prezentei secțiuni.

404. Deciziile întreprinderilor privind amplasamentul și impactul negativ al acestor decizii asupra mediului depind de efectul financiar combinat al tuturor taxelor pentru care se pot acorda reduceri. Prin urmare, statele membre care doresc să introducă o măsură care urmează să fie evaluată în temeiul prezentei secțiuni trebuie să includă toate aceste reduceri într-o schemă unică și, în cadrul notificării, trebuie să informeze Comisia cu privire la efectul cumulativ al tuturor taxelor eligibile și al tuturor reducerilor propuse. În cazul în care un stat membru decide ulterior să introducă reduceri suplimentare ale taxelor vizate de prezenta secțiune, acesta va trebui să notifice o modificare a schemei existente.

4.11.3. *Reducerea la minimum a denaturării concurenței și a schimburilor comerciale*

4.11.3.1. *Eligibilitatea*

405. În ceea ce privește taxele care intră sub incidența secțiunii 4.11.2, riscul la nivel sectorial de transfer de activități în afara Uniunii Europene, în locuri în care măsurile disciplinare în materie de mediu lipsesc sau sunt mai puțin ambițioase, depinde în mare parte de măsura în care sectorul în cauză este mare consumator de energie electrică și de deschiderea acestuia către comerțul internațional. În consecință, ajutoarele pot fi acordate numai întreprinderilor care desfășoară activități în:

- (a) sectoare expuse unui risc semnificativ, în cazul cărora multiplicarea intensității schimburilor comerciale și a consumului de energie electrică la nivelul Uniunii atinge cel puțin 2 % și a căror intensitate a schimburilor comerciale și a consumului de energie electrică la nivelul Uniunii este de cel puțin 5 % pentru fiecare indicator;
- (b) sectoare expuse riscurilor, în cazul cărora multiplicarea intensității schimburilor comerciale și a consumului de energie electrică la nivelul Uniunii atinge cel puțin 0,6 % și a căror intensitate a schimburilor comerciale și a consumului de energie electrică la nivelul Uniunii este de cel puțin 4 % și, respectiv, 5 %.

Sectoarele care îndeplinesc aceste criterii de eligibilitate sunt enumerate în anexa I.

406. Un sector sau un subsector ⁽¹⁶⁰⁾ care nu este inclus în anexa I va fi considerat în egală măsură eligibil, cu condiția să îndeplinească criteriile de eligibilitate de la punctul 405 și ca statele membre să demonstreze acest lucru cu date reprezentative pentru sectorul sau subsectorul respectiv la nivelul Uniunii ⁽¹⁶¹⁾, verificate de un expert independent și bazate pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi care începe cel mai devreme în 2013.

407. În cazul în care un stat membru acordă sprijin numai unui subset de beneficiari eligibili sau acordă niveluri diferite de reduceri beneficiarilor eligibili care se încadrează în aceeași categorie de sectoare de la punctul 405 litera (a) sau (b), acesta trebuie să demonstreze că decizia se ia pe baza unor criterii obiective, nediscriminatorii și transparente și că ajutoarele se acordă, în principiu, conform unor modalități identice tuturor beneficiarilor eligibili din același sector, dacă aceștia se află într-o situație de fapt similară.

⁽¹⁶⁰⁾ În definiția clasificării statistice a activităților economice în Comunitatea Europeană (clasificarea NACE Rev.2), până la un nivel de dezagregare de cel mult opt cifre (nivelul PRODCOM).

⁽¹⁶¹⁾ De exemplu, date care se referă la un procent semnificativ din valoarea adăugată brută la nivelul UE a sectorului sau subsectorului în cauză.

4.11.3.2. Proportionalitatea măsurii de ajutor

408. Comisia va considera că ajutorul este proporțional dacă beneficiarii din sectoarele indicate la punctul 405 literele (a) și (b) plătesc cel puțin 15 % și, respectiv, 25 % din costurile generate de taxele pe energia electrică pe care statul membru le include în schemă. De asemenea, Comisia consideră că, pentru ca ajutorul să fie proporțional, aceste reduceri nu trebuie să conducă la o taxă mai mică de 0,5 EUR/MWh.
409. Cu toate acestea, contribuțiile proprii bazate pe punctul 408 ar putea depăși nivelul care poate fi suportat de întreprinderile deosebit de expuse. Prin urmare, statul membru poate, în schimb, să limiteze costurile suplimentare generate de taxele pe energia electrică la 0,5 % din valoarea adăugată brută (VAB) a întreprinderilor din sectoarele indicate la punctul 405 litera (a) și la 1 % din VAB a întreprinderilor din sectoarele indicate la punctul 405 litera (b). De asemenea, Comisia consideră că, pentru ca ajutorul să fie proporțional, aceste reduceri nu trebuie să conducă la o taxă mai mică de 0,5 EUR/MWh.
410. Comisia va considera că ajutorul este proporțional dacă aplicarea intensităților mai ridicate ale ajutorului, astfel cum se prevede la punctele 408 și 409, este extinsă la întreprinderile din sectoarele menționate la litera punctul 405 litera (b), cu condiția ca întreprinderile în cauză să reducă amprenta de carbon a consumului lor de energie electrică. În acest scop, beneficiarii vor acoperi cel puțin 50 % din consumul lor de energie electrică cu energie electrică din surse care nu produc emisii de dioxid de carbon, din care fie o proporție de cel puțin 10 % va fi acoperită de un instrument la termen (de tip forward), cum ar fi un contract de achiziție de energie electrică, fie o proporție de cel puțin 5 % va fi acoperită de producția la fața locului sau în apropierea amplasamentului.
411. În scopul aplicării punctului 409, VAB a unei întreprinderi este valoarea adăugată brută la costul factorilor, care este VAB la prețurile pieței minus orice impozite indirecte plus orice subvenții. Valoarea adăugată brută la costul factorilor poate fi calculată pe baza cifrei de afaceri, plus producția capitalizată, plus alte venituri din exploatare, plus sau minus modificările acțiunilor, minus achizițiile de bunuri și servicii ⁽¹⁶²⁾, minus alte impozite pe produse care au legătură cu cifra de afaceri, dar care nu sunt deductibile, minus taxele și impozitele legate de producție. Ca alternativă, VAB la costul factorilor mai poate fi calculată pe baza excedentului brut de exploatare prin adăugarea costurilor cu personalul. Veniturile și cheltuielile clasificate ca financiare sau extraordinare în contabilitatea firmei se exclud din valoarea adăugată. Valoarea adăugată la costul factorilor este calculată la nivel brut, întrucât ajustările valorice (cum ar fi deprecierea) nu se scad ⁽¹⁶³⁾.
412. În scopul aplicării punctului 411, se utilizează media aritmetică din ultimii 3 ani pentru care sunt disponibile date privind VAB.

4.11.3.3. Forma ajutorului de stat

413. Statele membre pot acorda ajutoarele sub forma unei reduceri a taxelor, a unei compensații anuale fixe (rambursare) sau a unei combinații a celor două ⁽¹⁶⁴⁾. Atunci când ajutorul este acordat sub forma unei reduceri a taxelor, trebuie să existe un mecanism de monitorizare *ex post* pentru a se garanta faptul că orice plată excedentară a ajutorului va fi rambursată înainte de data de 1 iulie a anului următor. Atunci când ajutorul este acordat sub forma unei rambursări, acesta trebuie calculat pe baza nivelurilor observate ale consumului de energie electrică și, dacă este cazul, pe baza valorii adăugate brute din perioada de timp în care au fost aplicate taxele eligibile.

⁽¹⁶²⁾ „Bunurile și serviciile” nu includ costurile cu personalul.

⁽¹⁶³⁾ Codul 12 15 0 din cadrul juridic instituit prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 58/97 al Consiliului din 20 decembrie 1996 privind statisticile structurale de întreprindere (JO L 014, 17.1.1997, p. 1).

⁽¹⁶⁴⁾ Utilizarea compensațiilor anuale fixe (rambursări) are avantajul că societățile care beneficiază de ajutor se confruntă cu aceeași creștere a costului marginal al energiei electrice (adică aceeași creștere a costului energiei electrice pentru fiecare MWh consumat în plus), limitându-se astfel potențialele denaturări ale concurenței în cadrul sectorului.

4.11.3.4. Auditurile energetice și sistemele de gestionare a energiei

414. În cazul ajutoarelor acordate în temeiul secțiunii 4.11, statul membru trebuie să se angajeze să verifice dacă beneficiarul își respectă obligația de a efectua un audit energetic în înțelesul articolului 8 din Directiva 2012/27/UE. Acesta poate fi efectuat fie ca un audit energetic independent, fie în cadrul unui sistem certificat de gestionare a energiei sau al unui sistem de management de mediu, astfel cum se specifică la articolul 8 din Directiva privind eficiența energetică.
415. Statul membru trebuie, de asemenea, să se angajeze să monitorizeze dacă beneficiarii cărora li se solicită să efectueze un audit energetic în temeiul articolului 8 alineatul (4) din Directiva 2012/27/UE îndeplinesc una sau mai multe dintre următoarele activități:
- (a) pun în aplicare recomandările din raportul de audit, în măsura în care perioada de recuperare a investițiilor relevante nu depășește 3 ani, iar costurile investițiilor lor sunt proporționale;
 - (b) reduc amprenta de carbon a consumului lor de energie electrică, astfel încât să acopere cel puțin 30 % din consumul lor de energie electrică din surse care nu produc emisii de dioxid de carbon;
 - (c) investesc o cotă semnificativă de cel puțin 50 % din quantumul ajutorului în proiecte care conduc la reduceri substanțiale ale emisiilor de gaze cu efect de seră ale instalației; dacă este cazul, investiția ar trebui să conducă la reduceri al căror nivel este cu mult sub valoarea de referință relevantă utilizată pentru alocarea cu titlu gratuit în cadrul sistemului ETS al Uniunii.

4.11.3.5. Norme tranzitorii

416. Pentru a evita apariția unor perturbări în urma modificărilor aduse sarcinii fiscale pentru întreprinderile individuale care nu îndeplinesc condițiile de eligibilitate stabilite în secțiunea 4.11, statele membre pot stabili un plan tranzitoriu pentru întreprinderile în cauză. Planul tranzitoriu se va limita la întreprinderile care îndeplinesc următoarele două criterii cumulative:
- (a) în cel puțin unul din ultimii doi ani anteriori datei adaptării prevăzute la punctul 468 litera (a), acestea au primit ajutoare sub formă de reduceri de taxe în cadrul unei scheme naționale de ajutoare declarate compatibile în baza secțiunii 3.7.2 din Orientările privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 ⁽¹⁶⁵⁾;
 - (b) la momentul acordării ajutorului menționat la punctul 416 litera (a), acestea îndeplineau criteriile de eligibilitate prevăzute în secțiunea 3.7.2 din Orientările privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020.
417. Un astfel de plan tranzitoriu va prevedea o ajustare treptată și completă în funcție de condițiile rezultate din aplicarea criteriilor de eligibilitate și de proporționalitate prevăzute în secțiunea 4.11, ajustare care trebuie să fie finalizată până în anul 2028, în conformitate cu următorul calendar:
- (a) pentru taxele aplicabile anual până în 2026, întreprinderile în cauză plătesc cel puțin 35 % din costurile generate de taxele pe energia electrică pe care un stat membru le include în schema sa sau echivalentul a 1,5 % din VAB a acestor întreprinderi;
 - (b) pentru taxele aplicabile pentru anul 2027, întreprinderile în cauză plătesc cel puțin 55 % din costurile generate de taxele pe energia electrică pe care un stat membru le include în schema sa sau echivalentul a 2,5 % din VAB a acestor întreprinderi;
 - (c) pentru taxele aplicabile pentru anul 2028, întreprinderile în cauză plătesc cel puțin 80 % din costurile generate de taxele pe energia electrică pe care un stat membru le include în schema sa sau echivalentul a 3,5 % din VAB a acestor întreprinderi;
418. Planul tranzitoriu poate permite ca intensitățile ajutoarelor prevăzute la punctul 417 litera (a) să fie aplicate pe întreaga perioadă de tranziție, cu condiția ca întreprinderile în cauză să își reducă amprenta de carbon a consumului de energie electrică. În acest scop, beneficiarii vor acoperi cel puțin 50 % din consumul lor de energie electrică cu energie electrică din surse care nu produc emisii de dioxid de carbon, din care fie o proporție de cel puțin 10 % va fi acoperită de un instrument la termen (de tip *forward*), cum ar fi un contract de achiziție de energie electrică, fie o proporție de cel puțin 5 % va fi acoperită de producția la fața locului sau în apropierea amplasamentului.

⁽¹⁶⁵⁾ Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 (JO C 200, 28.6.2014).

419. Comisia consideră că ajutoarele nenotificate acordate sub formă de reduceri ale taxelor pe energia electrică pentru utilizatorii mari consumatori de energie în perioada anterioară intrării în vigoare a prezentelor orientări pot fi declarate compatibile cu piața internă cu următoarele condiții cumulative:

- (a) ajutorul să fi fost necesar pentru dezvoltarea activităților economice desfășurate de beneficiari;
- (b) să se evite denaturarea excesivă a concurenței.

4.1.2. **Ajutoare pentru închiderea centralelor electrice care utilizează cărbune, turbă sau șisturi bituminoase și a operațiunilor de minerit legate de extracția cărbunelui, a turbei sau a șisturilor bituminoase**

420. Renunțarea la producția de energie pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase este unul dintre cei mai importanți factori ai decarbonizării în sectorul energetic al Uniunii. Secțiunile 4.1.2.1 și 4.1.2.2 stabilesc normele de compatibilitate aplicabile celor două tipuri de măsuri pe care statele membre le pot lua pentru a sprijini închiderea centralelor electrice pe cărbune (inclusiv huilă și lignit), turbă sau șisturi bituminoase și a operațiunilor de extracție a acestor combustibili (denumite împreună „activități legate de cărbune, turbă și șisturi bituminoase”).

421. Secțiunile 4.1.2.1 și 4.1.2.2 stabilesc criteriile pe care Comisia le va aplica la evaluarea efectului stimulat, a necesității, a caracterului adecvat, a proporționalității și a efectelor asupra concurenței și a schimburilor comerciale. Criteriile de compatibilitate din capitolul 3 se aplică numai criteriilor pentru care nu se stabilesc norme specifice în secțiunile 4.1.2.1 și 4.1.2.2.

422. În statele membre cu un venit pe cap de locuitor foarte scăzut accelerarea tranziției energetice este deosebit de dificilă. Pentru a sprijini tranziția verde în regiunile cele mai afectate prin eliminarea treptată a surselor de energie celor mai poluante, este posibil ca statele membre să trebuiască să combine eliminarea treptată a activităților legate de cărbune, turbă sau șisturi bituminoase cu investiții realizate în paralel într-o producție mai ecologică, cum ar fi gazele naturale. În mod excepțional, până la 31 decembrie 2023, pentru investițiile realizate în statele membre al căror PIB real pe cap de locuitor la prețurile pieței în EUR este mai mic sau egal cu 35 % din media Uniunii din 2019, Comisia poate să își bazeze evaluarea pe criterii care se abat de la prezentele orientări. Proiectele menționate la acest punct trebuie:

- (a) să prevadă până cel târziu în 2026 închiderea simultană a centralelor electrice pe cărbune, turbă sau șisturi bituminoase care au cel puțin aceeași capacitate ca și noua generație care face obiectul investiției;
- (b) să vizeze statele membre care nu dispun de un mecanism de asigurare a capacității și care se angajează să întreprindă reformele necesare ale pieței, astfel încât siguranța alimentării cu energie electrică să poată fi asigurată în viitor fără a se recurge la măsuri individuale de sprijin și
- (c) să facă parte dintr-o strategie credibilă și ambițioasă de decarbonizare, care să vizeze inclusiv prevenirea activelor depreciate, având în vedere obiectivele stabilite pentru 2030 și 2050 (a se vedea punctul 129).

4.1.2.1. *Ajutoare pentru încetarea anticipată a activităților profitabile legate de cărbune, turbă și șisturi bituminoase*

4.1.2.1.1. Justificarea ajutorului

423. Această reorientare de la activitățile legate de cărbune, turbă și șisturi bituminoase este determinată în mare parte de reglementări, de forțele pieței, cum ar fi efectele prețurilor carbonului, și de concurența din partea surselor regenerabile de energie cu costuri marginale scăzute.

424. Cu toate acestea, statele membre pot decide să accelereze această tranziție determinată de piață prin interdicerea producerii de energie pe baza acestor combustibili începând cu o anumită dată. Această interdicție poate crea situații în care activități profitabile pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase trebuie să se închidă înainte de sfârșitul duratei lor de viață economică și, prin urmare, pot avea ca rezultat nerealizarea de profit. Este posibil ca statele membre să opteze pentru acordarea de despăgubiri în cadrul unor proceduri extrajudiciare, pentru a asigura securitatea juridică și previzibilitatea, facilitând tranziția verde.

4.12.1.2. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin

425. Prezenta secțiune stabilește norme de compatibilitate pentru măsurile luate pentru a accelera încetarea activităților profitabile legate de cărbune, turbă și șisturi bituminoase. Aceste despăgubiri ar fi calculate, de regulă, pe baza profiturilor nerealizate suportate de întreprinderi ca urmare a închiderii anticipate. Despăgubirile pot acoperi și costurile suplimentare suportate de întreprinderi, de exemplu în ceea ce privește costurile sociale și de mediu suplimentare, în cazul în care aceste costuri sunt cauzate în mod direct de încetarea anticipată a activităților profitabile. Costurile suplimentare nu pot include costuri pe care întreprinderile le-ar fi suportat în conformitate cu scenariul contrafactual.
426. Măsurile prevăzute în prezenta secțiune pot facilita dezvoltarea anumitor activități sau domenii economice. De exemplu, astfel de măsuri pot crea mediul propice dezvoltării altor activități de producere a energiei conforme cu Pactul verde pentru a compensa reducerea capacității de producere a energiei electrice cauzată de închiderea anticipată. În absența măsurii, este posibil ca această dezvoltare să nu se producă la o scară atât de largă. În plus, predictibilitatea și securitatea juridică introduse de astfel de măsuri pot contribui la facilitarea închiderii ordonate a activităților pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase.

4.12.1.3. Efectul stimulat

427. Măsura trebuie să determine o schimbare a comportamentului economic al operatorilor, care își închid activitățile pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase înainte de sfârșitul duratei lor de viață economică. Pentru a stabili existența unei astfel de situații, Comisia va compara scenariul factual (adică efectele măsurii) cu un scenariu contrafactual (și anume în lipsa măsurii). Măsura nu ar trebui să conducă la eludarea normelor aplicabile măsurilor pentru siguranța alimentării.

4.12.1.4. Necesitatea și caracterul adecvat

428. Comisia consideră că o măsură este necesară în cazul în care statul membru poate demonstra că măsura vizează o situație în care poate aduce o îmbunătățire substanțială pe care piața nu o poate realiza singură. De exemplu, se consideră necesară o măsură care permite eliminarea treptată a capacității de producere a energiei electrice pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase și care contribuie astfel la dezvoltarea activității economice de producere a energiei din surse alternative, dezvoltare care nu ar avea loc în același ritm în lipsa măsurii. În acest context, Comisia poate analiza, de asemenea, dacă piața, acționând singură, ar fi realizat o reducere similară a emisiilor de CO₂ în lipsa măsurii sau dacă măsura contribuie în mod semnificativ la asigurarea securității juridice și a previzibilității care nu ar fi existat în lipsa măsurii, facilitând astfel tranziția verde.
429. Mai mult, statul membru ar trebui să demonstreze că măsura constituie un instrument de politică adecvat pentru atingerea obiectivului urmărit, ceea ce înseamnă că nu trebuie să existe o politică și un instrument de ajutor care permit obținerea aceluiași rezultat în condițiile unui efect de denaturare mai redus. De exemplu, trebuie să demonstreze că măsura este bine direcționată pentru a contribui la dezvoltarea producției de energie electrică din surse alternative, atenuând în același timp impactul asupra funcționării pieței energiei electrice și a ocupării forței de muncă, precum și pentru a asigura previzibilitatea închiderii, contribuind în același timp la obiectivele de reducere a emisiilor de CO₂.

4.12.1.5. Proportionalitatea

430. În principiu, ajutorul trebuie să fie acordat printr-o procedură de ofertare concurențială, pe baza unor criterii clare, transparente și nediscriminatorii, în conformitate cu secțiunea 3.2.1.3 ⁽¹⁶⁶⁾. Această cerință nu se aplică în cazul în care statul membru demonstrează că este puțin probabil ca o procedură de ofertare să fie concurențială, din motive obiective. O astfel de situație poate fi, de exemplu, aceea în care există un număr mic de potențiali participanți, cu condiția ca acest lucru să nu se datoreze unor criterii de eligibilitate discriminatorii.

⁽¹⁶⁶⁾ Cerința referitoare la proporția de 30 % prevăzută la punctul 50 nu se aplică procedurilor de ofertare în temeiul secțiunii 4.1.2. Statele membre pot avea în vedere utilizarea unor criterii suplimentare, cum ar fi alte beneficii ecologice care trebuie obținute.

431. În cazul în care ajutorul este acordat prin intermediul unei proceduri de ofertare concurențiale, Comisia va presupune că ajutorul este proporțional și limitat la minimumul necesar.
432. În lipsa unei proceduri de ofertare concurențiale, Comisia va evalua proporționalitatea de la caz la caz, verificând că despăgubirile se limitează la minimumul necesar. În acest context, Comisia va analiza în detaliu ipotezele utilizate de statul membru pentru a stabili profitul nerealizat și costurile suplimentare pe baza cărora s-au calculat despăgubirile pentru închiderea anticipată, comparând profitabilitatea preconizată în scenariul factual cu cea din scenariul contrafactual. Scenariul contrafactual ar trebui să se bazeze pe ipoteze justificate în mod corespunzător și pe evoluții realiste ale pieței și să reflecte veniturile și costurile preconizate ale fiecărei entități în cauză, ținând seama totodată de posibilele legături funcționale directe dintre entități.
433. În cazul în care închiderea activităților legate de cărbune, turbă și șisturi bituminoase are loc la mai mult de trei ani de la acordarea despăgubirilor, statul membru trebuie să introducă un mecanism de actualizare a calculului despăgubirilor pe baza celor mai recente ipoteze, cu excepția cazului în care poate demonstra că utilizarea unui astfel de mecanism nu se justifică din cauza unor circumstanțe excepționale în cazul respectiv.
- 4.12.1.6. Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale
434. Statul membru trebuie să identifice și să cuantifice beneficiile ecologice preconizate ale măsurii, dacă este posibil sub forma ajutorului pe tonă de emisii de CO₂ echivalent evitate. În plus, Comisia va aprecia în mod favorabil faptul că măsurile includ o anulare voluntară a certificatelor de emisii de CO₂ la nivel național.
435. De asemenea, este important să se asigure că măsura este structurată astfel încât să limiteze la minimum orice denaturare a concurenței pe piață. În cazul în care ajutorul este acordat prin intermediul unei proceduri de ofertare concurențiale deschise tuturor operatorilor care desfășoară activități legate de cărbune, turbă și șisturi bituminoase în condiții nediscriminatorii, Comisia va presupune că ajutorul are efecte limitate de denaturare a concurenței și a schimburilor comerciale. În absența unei proceduri de ofertare concurențiale, Comisia va evalua efectele ajutorului asupra concurenței și a schimburilor comerciale pe baza modului în care a fost concepută măsura și a efectului acesteia asupra pieței relevante.
- 4.12.2. *Ajutoare pentru costurile excepționale generate de încetarea activităților necompetitive legate de cărbune, turbă și șisturi bituminoase*
- 4.12.2.1. Justificarea ajutorului
436. Închiderea activităților necompetitive pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase poate genera costuri sociale și de mediu semnificative la nivelul centralelor electrice și al operațiunilor miniere. Statele membre pot decide să acopere aceste costuri excepționale pentru a atenua consecințele sociale și regionale ale închiderii.
- 4.12.2.2. Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin
437. Prezenta secțiune stabilește norme de compatibilitate pentru măsurile luate pentru a acoperi costurile excepționale rezultate din încetarea activităților necompetitive pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase.
438. Măsurile prevăzute în prezenta secțiune pot facilita tranziția socială, în materie de mediu și de siguranță a zonei în cauză.
439. Prezenta secțiune se aplică în măsura în care măsura nu este reglementată de Decizia Consiliului din 10 decembrie 2010 privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive ⁽¹⁶⁷⁾.

⁽¹⁶⁷⁾ Decizia Consiliului din 10 decembrie 2010 privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive (JO L 336, 21.12.2010, p. 24).

4.12.2.3. Necesitatea și caracterul adecvat

440. Comisia va considera că ajutorul pentru costurile excepționale este necesar și adecvat în măsura în care poate contribui la atenuarea impactului social și de mediu al închiderii activităților necompetitive pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase din regiune și din statul membru în cauză.

4.12.2.4. Efectul stimulat și proporționalitatea

441. Ajutorul de stat pentru costuri excepționale poate fi utilizat numai pentru a acoperi costurile rezultate din încetarea activităților necompetitive pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase.
442. Categoriile de costuri eligibile acoperite sunt definite în anexa II. Costurile care rezultă din nerespectarea reglementărilor de mediu și costurile legate de producția curentă nu sunt eligibile.
443. Fără a aduce atingere Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁶⁸⁾ sau altor norme relevante ale Uniunii ⁽¹⁶⁹⁾, se poate considera că ajutoarele pentru acoperirea costurilor de mediu excepționale au un efect stimulat numai în cazul în care entitatea sau întreprinderea aflată la originea daunelor aduse mediului nu poate fi identificată sau nu poate fi considerată răspunzătoare din punct de vedere juridic pentru finanțarea lucrărilor necesare prevenirii și corectării daunelor aduse mediului în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”.
444. Statul membru trebuie să demonstreze că s-au luat toate măsurile necesare, inclusiv acțiuni în justiție, pentru a se identifica entitatea sau întreprinderea responsabilă aflată la originea daunelor aduse mediului și pentru a o obliga să suporte costurile aferente. În cazul în care entitatea sau întreprinderea responsabilă în temeiul legislației aplicabile nu poate fi identificată sau obligată să suporte costurile, se pot acorda ajutoare pentru sprijinirea tuturor lucrărilor de remediere sau de reabilitare și se poate considera că aceste ajutoare au un efect stimulat. Comisia poate considera că o întreprindere nu poate fi obligată să suporte costurile de remediere a daunelor aduse mediului pe care le-a cauzat dacă aceasta a încetat să aibă existență juridică proprie și nicio altă întreprindere nu poate fi considerată succesorul său legal sau economic ⁽¹⁷⁰⁾ sau dacă securitatea financiară nu este suficientă pentru a acoperi costurile remedierii.
445. Quantumul ajutorului trebuie să se limiteze la acoperirea costurilor excepționale ale beneficiarului și nu trebuie să depășească costurile suportate efectiv. Comisia va solicita statului membru să identifice clar și separat quantumul ajutorului pentru fiecare categorie de costuri eligibile, astfel cum se detaliază în anexa II. În cazul în care statul membru acoperă aceste costuri pe baza estimărilor, înainte ca ele să fie suportate efectiv de beneficiar, acesta trebuie să efectueze o verificare *ex post* a costurilor suportate pe baza unor declarații detaliate prezentate de beneficiar autorității care acordă ajutorul, incluzând facturi sau certificate privind costurile excepționale suportate, și să corecteze sumele acordate în consecință.

4.12.2.5. Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale

446. Comisia consideră că ajutorul are efecte limitate de denaturare a concurenței și a schimburilor comerciale numai dacă acesta se limitează la acoperirea costurilor excepționale suportate de beneficiar.

⁽¹⁶⁸⁾ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

⁽¹⁶⁹⁾ A se vedea și Comunicarea Comisiei - Orientări pentru asigurarea unei înțelegeri comune a sintagmei „daună adusă mediului”, astfel cum este definită la articolul 2 din Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, 2021/C 118/01 (JO C 118, 7.4.2021, p. 1).

⁽¹⁷⁰⁾ A se vedea Decizia C(2012) 558 final a Comisiei din 17 octombrie 2012 în cazul SA.33496 (2011/N) - Austria - Einzelfall, Altlast, DECON Umwelttechnik GmbH, considerentele 65-69 (JO C 14, 17.1.2013, p. 1).

447. Ajutorul primit pentru costuri excepționale ar trebui să fie indicat în conturile de profit și pierdere ale beneficiarului ca element separat de venit, distinct de cifra de afaceri. În cazul în care beneficiarul continuă comercializarea sau exploatarea după închiderea activităților relevante pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase, acesta trebuie să păstreze evidențe contabile exacte și separate pentru aceste activități. Ajutoarele acordate trebuie gestionate astfel încât să nu existe posibilitatea de a fi transferate către alte activități economice ale aceleiași întreprinderi.

4.1.3. **Ajutoare pentru studii sau servicii de consultanță cu privire la aspecte legate de climă, protecția mediului și energie**

4.1.3.1. *Domeniul de aplicare și activitățile care beneficiază de sprijin*

448. Prezenta secțiune se aplică ajutoarelor pentru studii sau servicii de consultanță direct legate de proiecte sau activități care fac obiectul prezentelor orientări cu privire la aspecte legate de climă, protecția mediului și energie. Ajutoarele pot fi acordate indiferent dacă studiul sau serviciul de consultanță este urmat de o investiție care face obiectul prezentelor orientări.

449. Serviciul de studiu sau de consultanță nu trebuie să fie o activitate continuă sau periodică și nici să fie legat de costurile de exploatare obișnuite ale întreprinderii.

4.1.3.2. *Efectul stimulat*

450. Cerința prevăzută la punctul 451 se aplică în plus față de cele prevăzute în secțiunea 3.1.2.

451. Se poate considera că ajutoarele pentru auditurile energetice impuse de Directiva 2012/27/UE pot fi considerate ca având un efect stimulat numai în măsura în care auditul energetic este efectuat în plus față de auditul energetic obligatoriu în temeiul directivei respective.

4.1.3.3. *Proportionalitatea*

452. Costurile eligibile sunt costurile aferente studiului sau serviciilor de consultanță aferente proiectelor sau activităților care fac obiectul prezentelor orientări. În cazul în care doar o parte a studiului sau a serviciului de consultanță se referă la investiții care fac obiectul prezentelor orientări, costurile eligibile sunt costurile aferente acelei părți a studiului sau a serviciului de consultanță destinat investițiilor respective.

453. Intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească 60 % din costurile eligibile.

454. Intensitatea ajutorului poate fi majorată cu 20 de puncte procentuale pentru studiile sau serviciile de consultanță efectuate în numele unor întreprinderi mici și cu 10 puncte procentuale pentru studiile sau serviciile de consultanță efectuate în numele unor întreprinderi mijlocii.

5. EVALUAREA

455. Pentru a se asigura într-o mai mare măsură că denaturarea concurenței și a schimburilor comerciale este limitată, Comisia poate solicita ca schemele de ajutoare supuse obligației de notificare să facă obiectul unei evaluări *ex post*. Ar trebui evaluate schemele care au un efect potențial deosebit de ridicat de denaturare a concurenței și a schimburilor comerciale, adică schemele care pot restricționa sau denatura concurența în mod semnificativ dacă punerea lor în aplicare nu este reexaminată în timp util.

456. Evaluarea *ex post* va fi necesară pentru schemele de ajutoare cu bugete mari sau care conțin un element de noutate ori atunci când sunt prevăzute modificări semnificative ale pieței, ale tehnologiei sau ale reglementărilor. În orice caz, evaluarea *ex post* va fi necesară pentru schemele al căror buget sau ale căror cheltuieli contabilizate pentru ajutoarele de stat depășesc 150 de milioane EUR în fiecare an sau 750 de milioane EUR pe durata lor totală. Durata totală a schemelor include durata combinată a schemei și a oricărei scheme anterioare care a acoperit un obiectiv similar și o zonă geografică similară, începând cu 1 ianuarie 2022. Având în vedere obiectivele evaluării și pentru a nu impune o sarcină disproporționată statelor membre și proiectelor de ajutor cu un quantum mai redus, cerința privind evaluarea *ex post* se aplică numai schemelor de ajutoare a căror durată totală depășește trei ani, începând cu 1 ianuarie 2022.

457. Se poate renunța la cerința evaluării *ex post* în privința schemelor de ajutoare care urmează direct unor scheme care au acoperit un obiectiv similar și o zonă geografică similară ce au făcut obiectul unei evaluări, pentru care a fost emis un raport de evaluare finală în conformitate cu planul de evaluare aprobat de Comisie și care nu au generat constatări negative. Orice schemă al cărei raport final de evaluare nu este conform cu planul de evaluare aprobat trebuie suspendată cu efect imediat.
458. Evaluarea *ex post* ar trebui să aibă ca obiectiv verificarea îndeplinirii ipotezelor și a condițiilor care stau la baza compatibilității schemei, în special verificarea necesității și a eficacității măsurii de ajutor din perspectiva obiectivelor sale generale și specifice, și ar trebui să ofere indicii cu privire la impactul schemei asupra concurenței și a schimburilor comerciale.
459. Statul membru trebuie să notifice un proiect de plan de evaluare, care va face parte integrantă din evaluarea schemei de către Comisie, după cum urmează:
- (a) împreună cu schema de ajutor, dacă bugetul acesteia pentru ajutoare de stat depășește 150 de milioane EUR într-un anumit an sau 750 de milioane EUR pe durata sa totală sau
 - (b) în termen de 30 de zile lucrătoare de la o modificare semnificativă care majorează bugetul schemei la peste 150 de milioane EUR în orice an sau 750 de milioane EUR pe durata totală a schemei sau
 - (c) pentru schemele care nu intră sub incidența literelor (a) sau (b), în termen de 30 de zile lucrătoare de la contabilizarea oficială a unor cheltuieli de peste 150 de milioane EUR în anul precedent.
460. Proiectul de plan de evaluare trebuie să respecte principiile metodologice comune puse la dispoziție de Comisie ⁽¹⁷¹⁾. Planul de evaluare aprobat de Comisie trebuie făcut public.
461. Evaluarea *ex post* trebuie să fie efectuată de un expert independent de autoritatea care acordă ajutorul, pe baza planului de evaluare. Fiecare evaluare trebuie să includă cel puțin un raport de evaluare intermediar și un raport de evaluare final. Ambele rapoarte trebuie făcute publice.
462. În cazul schemelor de ajutor care nu se încadrează în domeniul de aplicare al unui regulament de exceptare pe categorii exclusiv din cauza bugetului mare de care dispun, Comisia va evalua compatibilitatea acestor scheme numai pe baza planului de evaluare.
463. Evaluarea finală trebuie transmisă Comisiei în timp util pentru a permite analizarea posibilității de prelungire a schemei de ajutoare și cel târziu cu nouă luni înainte de expirarea acesteia. Acest termen limită ar putea fi redus pentru schemele care declanșează cerința de evaluare în ultimii doi ani de punere în aplicare. Domeniul de aplicare și modalitățile precise ale fiecărei evaluări vor fi stabilite în decizia de aprobare a schemei de ajutoare. Orice măsură de ajutor ulterioară cu un obiectiv similar trebuie să descrie modul în care au fost luate în considerare rezultatele evaluării.

6. RAPORTAREA ȘI MONITORIZAREA

464. Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului ⁽¹⁷²⁾ și Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ⁽¹⁷³⁾ prevăd că statele membre trebuie să prezinte Comisiei rapoarte anuale.

⁽¹⁷¹⁾ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei - Metodologia comună de evaluare a ajutoarelor de stat, 28.5.2014, SWD(2014) 179 final.

⁽¹⁷²⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9).

⁽¹⁷³⁾ Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 140, 30.4.2004, p. 1).

465. Statele membre trebuie să păstreze evidențe detaliate cu privire la toate măsurile de ajutor. Evidențele trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru a stabili faptul că au fost îndeplinite condițiile privind costurile eligibile și intensitățile maxime ale ajutorului. Evidențele respective trebuie păstrate 10 ani de la data acordării ajutorului și trebuie furnizate, la cerere, Comisiei.

7. APLICABILITATEA

466. Comisia va aplica prezentele orientări pentru evaluarea compatibilității tuturor ajutoarelor pentru climă, protecția mediului și energie supuse obligației de notificare care au fost acordate sau care urmează să fie acordate de la 27 ianuarie 2022. Ajutoarele ilegale vor fi evaluate în conformitate cu normele aplicabile la data la care s-au acordat ajutoarele.
467. Prezentele orientări înlocuiesc Orientările privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 ⁽¹⁷⁴⁾.
468. Comisia propune statelor membre, în temeiul articolului 108 alineatul (1) din tratat, următoarele măsuri adecvate:
- (a) statele membre își modifică, dacă este necesar, schemele existente de ajutor pentru protecția mediului și energie pentru a le alinia la prezentele orientări până cel târziu la 31 decembrie 2023;
 - (b) statele membre își dau acordul explicit și necondiționat cu privire la măsurile adecvate propuse la punctul 468 litera (a) în termen de două luni de la data publicării prezentelor orientări în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În absența unui răspuns, Comisia va considera că statul membru în cauză nu este de acord cu măsurile propuse.

8. REVIZUIREA

469. Comisia intenționează să efectueze o evaluare a prezentelor orientări începând cu 31 decembrie 2027, pentru a examina eficacitatea, eficiența, relevanța, coerența și valoarea adăugată a acestora.
470. Comisia poate decide să revizuiască sau să modifice oricând prezentele orientări în cazul în care acest lucru este necesar din motive legate de politica în materie de concurență sau pentru a ține seama de alte politici și angajamente internaționale ale Uniunii sau din orice alt motiv justificat.

⁽¹⁷⁴⁾ Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 (JO C 200, 28.6.2014, p. 1).

ANEXA 1

Lista sectoarelor eligibile în temeiul secțiunii 4.11

Sectoare expuse unui risc semnificativ, menționate în secțiunea 4.11.3.1

Cod NACE	Descriere
0510	Extracția huilei
0620	Extracția gazelor naturale
0710	Extracția minereurilor de fier
0729	Extracția altor minereuri metalice neferoase
0811	Exploatarea în carieră a pietrei ornamentale și pentru construcții, calcarului, ghipsului, cretei și ardeziei
0891	Extracția mineralelor chimice și a îngrășămintelor minerale
0893	Extracția sării
0899	Alte activități extractive și de exploatare n.a.p.
1020	Prelucrarea și conservarea peștelui, crustaceelor și moluștelor
1031	Prelucrarea și conservarea cartofilor
1032	Prepararea sucurilor de fructe și legume
1039	Altă prelucrare și conservare a fructelor și legumelor
1041	Fabricarea uleiurilor și a grăsimilor
1062	Fabricarea amidonului și a produselor din amidon
1081	Fabricarea zahărului
1086	Fabricarea preparatelor alimentare omogenizate și alimentelor dietetice
1104	Fabricarea altor băuturi nedistilate, obținute prin fermentare
1106	Fabricarea malțului
1310	Pregătirea și filarea fibrelor textile
1320	Țeserea produselor textile
1330	Finisarea materialelor textile
1391	Fabricarea de metraje prin tricotare sau croșetare
1393	Fabricarea de covoare și mochete
1394	Fabricarea de odgoane, frânghii, sfori și plase
1395	Fabricarea materialelor nețesute și articolelor din materiale nețesute, cu excepția articolelor de îmbrăcăminte
1396	Fabricarea de articole tehnice și industriale din textile
1411	Fabricarea articolelor de îmbrăcăminte din piele
1431	Fabricarea prin tricotare sau croșetare a ciorapilor și articolelor de galanterie
1511	Tăbăcirea și finisarea pieilor; prepararea și vopsirea blănurilor
1610	Tăierea și îndreptarea lemnului
1621	Fabricarea plăcilor de furnir și a plăcilor din lemn
1622	Fabricarea podelelor asamblate din parchet
1629	Fabricarea altor produse din lemn; fabricarea articolelor din plută, paie și din alte materiale vegetale împletite

Cod NACE	Descriere
1711	Fabricarea celulozei
1712	Fabricarea hârtiei și cartonului
1722	Fabricarea produselor de uz gospodăresc și sanitar, din hârtie sau carton
1724	Fabricarea tapetului
1920	Fabricarea produselor obținute prin rafinarea petrolului
2011	Fabricarea gazelor industriale
2012	Fabricarea coloranților și pigmentilor
2013	Fabricarea altor produse chimice anorganice de bază
2014	Fabricarea altor produse chimice organice de bază
2015	Fabricarea îngrășămintelor și a produselor azotate
2016	Fabricarea materialelor plastice în forme primare
2017	Fabricarea cauciucului sintetic în forme primare
2059	Fabricarea altor produse chimice n.a.p.;
2060	Fabricarea fibrelor artificiale sau sintetice
2110	Fabricarea produselor farmaceutice de bază
2211	Fabricarea anvelopelor și a camerelor de aer; reșaparea și refacerea anvelopelor
2219	Fabricarea altor produse din cauciuc
2221	Fabricarea plăcilor, foliilor, tuburilor și profilelor din plastic
2222	Fabricarea de articole de ambalare din materiale plastice
2229	Fabricarea altor produse din material plastic
2311	Fabricarea sticlei plate
2312	Prelucrarea și fasonarea sticlei plate
2313	Fabricarea sticlei cu goluri
2314	Fabricarea fibrelor din sticlă
2319	Fabricarea de sticlărie tehnică
2320	Fabricarea produselor din ceramică refractară
2331	Fabricarea plăcilor ceramice
2342	Fabricarea de obiecte sanitare din ceramică
2343	Fabricarea izolatoarelor ceramice și a pieselor izolante din ceramică
2344	Fabricarea altor produse tehnice din ceramică
2349	Fabricarea altor produse ceramice
2351	Fabricarea cimentului
2391	Fabricarea de produse abrazive
2399	Fabricarea altor produse din minerale nemetalice, n.a.p.
2410	Producția de metale feroase de bază și a feroaliajelor
2420	Fabricarea țevelor, tuburilor, profilelor tubulare și a accesoriilor de țevărie din oțel aferente
2431	Tragerea la rece a barelor
2432	Laminare la rece a benzilor înguste
2434	Trefilarea la rece a sârmelor

Cod NACE	Descriere
2442	Producția de aluminiu
2443	Producția de plumb, zinc și staniu
2444	Producția de cupru
2445	Producția altor metale neferoase
2446	Prelucrarea combustibilului nuclear
2451	Turnarea fontei
2550	Fabricarea produselor metalice obținute prin forjare, presare, matrițare și laminare; metalurgia pulberilor
2561	Tratarea și acoperirea metalelor
2571	Fabricarea produselor de tăiat
2593	Fabricarea articolelor din fire metalice; fabricarea de lanțuri și arcuri
2594	Fabricarea de șuruburi, buloane și alte articole filetate; fabricarea de nituri și șaibe
2611	Fabricarea componentelor electronice
2720	Fabricarea bateriilor și acumulatorilor
2731	Fabricarea cablurilor de fibre optice
2732	Fabricarea altor fire și cabluri electrice și electronice
2790	Fabricarea altor echipamente electrice
2815	Fabricarea lagărelor, angrenajelor, cutiilor de viteză și a elementelor mecanice de transmisie
3091	Fabricarea de motociclete
3099	Fabricarea altor echipamente de transport n.a.p.

Sectoare expuse riscurilor, menționate în secțiunea 4.11.3.1

Cod NACE	Descriere
1011	Prelucrarea și conservarea cărnii
1012	Prelucrarea și conservarea cărnii de pasăre
1042	Fabricarea margarinei și a altor produse comestibile similare
1051	Fabricarea produselor lactate și a brânzeturilor
1061	Fabricarea produselor de morărit
1072	Fabricarea biscuiților și pișcoturilor; fabricarea prăjiturilor și a produselor conservate de patiserie
1073	Fabricarea macaroanelor, tăițelilor, cuș-cuș-ului și a altor produse făinoase similare
1082	Fabricarea produselor din cacao, a ciocolatei și a produselor zaharoase
1085	Fabricarea produselor alimentare preparate
1089	Fabricarea altor produse alimentare n.a.p.
1091	Fabricarea preparatelor pentru hrana animalelor de fermă
1092	Fabricarea preparatelor pentru hrana animalelor de companie
1107	Producția de băuturi răcoritoare nealcoolice; producția de ape minerale și alte ape îmbuteliate
1723	Fabricarea articolelor de papetărie

Cod NACE	Descriere
1729	Fabricarea altor articole din hârtie și carton
2051	Fabricarea explozivilor
2052	Fabricarea cleiurilor
2332	Fabricarea cărămizilor, țiglelor și altor produse pentru construcții, din argilă arsă
2352	Fabricarea varului și ipsosului
2365	Fabricarea produselor din azbociment
2452	Turnarea oțelului
2453	Turnarea metalelor neferoase ușoare
2591	Fabricarea de recipienți, containere și alte produse similare din oțel
2592	Fabricarea ambalajelor ușoare din metal
2932	Fabricarea altor piese și accesorii pentru autovehicule și pentru motoare de autovehicule

ANEXA 2

Definirea costurilor la care se face referire în secțiunea 4.12.2

1. Costuri suportate de întreprinderile care au închis sau închid activități pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase
Exclusiv următoarele categorii de costuri și numai dacă sunt rezultatul închiderii activităților pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase:
 - (a) costul contribuțiilor pentru asigurările sociale datorate ca urmare a pensionării lucrătorilor înainte ca aceștia să atingă vârsta legală de pensionare;
 - (b) alte cheltuieli excepționale pentru lucrătorii care și-au pierdut sau sunt pe cale să își piardă locul de muncă;
 - (c) plata pensiilor și a indemnizațiilor, în afara sistemului legal, pentru lucrătorii care și-au pierdut sau sunt pe cale să își piardă locul de muncă și pentru cei îndreptățiți să beneficieze de astfel de plăți înainte de închiderii;
 - (d) costul suportat de întreprinderi pentru reconversia profesională a lucrătorilor, pentru a-i ajuta să găsească un nou loc de muncă în afara industriei cărbunelui, turbei și șisturilor bituminoase, în special costuri de formare;
 - (e) furnizarea unei cantități de cărbune, turbă și șisturi bituminoase în mod gratuit lucrătorilor care și-au pierdut sau sunt pe cale să își piardă locul de muncă și celor îndreptățiți să primească o astfel de cantitate anterior închiderii, sau acordarea echivalentului în bani;
 - (f) costuri reziduale rezultate din dispozițiile administrative, legale sau fiscale specifice industriei cărbunelui, turbei și șisturilor bituminoase;
 - (g) lucrări suplimentare de securitate în subteran ca urmare a închiderii activităților pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase;
 - (h) pagube cauzate de activitatea minieră, cu condiția ca acestea să fi fost provocate de activitățile pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase care au fost închise sau sunt pe cale să fie închise;
 - (i) toate costurile justificate în mod corespunzător legate de reabilitarea fostelor centrale electrice și operațiuni miniere, inclusiv:
 - costuri reziduale rezultate din contribuții către organismele responsabile de aprovizionarea cu apă și eliminarea apelor uzate;
 - alte costuri reziduale rezultate din aprovizionarea cu apă și eliminarea apelor uzate;
 - (j) costuri reziduale pentru acoperirea asigurării de sănătate a foștilor lucrători;
 - (k) costuri legate de anularea sau modificarea contractelor în derulare (cu o valoare maximă care echivalează cu 6 luni de producție);
 - (l) deprecierea intrinsecă excepțională, cu condiția ca aceasta să fie cauzată de închiderea activităților pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase;
 - (m) costuri de recultivare a solurilor de suprafață.

Majorarea valorii terenurilor trebuie să fie dedusă din costurile eligibile pentru categoriile de costuri menționate la literele (g), (h), (i) și (m).

2. Costuri suportate de mai multe întreprinderi
Exclusiv următoarele categorii de costuri:
 - (a) creșterea contribuțiilor, în afara sistemului legal, pentru a acoperi costurile aferente asigurărilor sociale rezultate în urma scăderii numărului de cotizanți ca urmare a închiderii activităților pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase;
 - (b) cheltuielile rezultate în urma închiderii activităților pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase, efectuate pentru aprovizionarea cu apă și eliminarea apelor uzate;
 - (c) creșteri ale contribuțiilor către organismele responsabile de aprovizionarea cu apă și eliminarea apelor uzate, cu condiția ca această creștere să fie rezultatul diminuării producției supuse taxării în urma închiderii activităților pe bază de cărbune, turbă și șisturi bituminoase.

RECTIFICĂRI

Rectificare la Directiva (UE) 2015/719 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2015 de modificare a Directivei 96/53/CE a Consiliului de stabilire, pentru anumite vehicule rutiere care circulă în interiorul Comunității, a dimensiunilor maxime autorizate în traficul național și internațional și a greutății maxime autorizate în traficul internațional

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 115 din 6 mai 2015)

La pagina 4, articolul 1 primul paragraf:

în loc de: „Directiva 96/53/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 alineatul (1) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

«(a) dimensiunile autovehiculelor din categoriile M₂ și M₃ și ale remorcilor acestora din categoria 0 și cele ale autovehiculelor din categoriile N₂ și N₃ și ale remorcilor acestora din categoriile O₃ și O₄, definite în anexa II la Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*);»”,

se citește: „Directiva 96/53/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 alineatul (1) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

«(a) dimensiunile autovehiculelor din categoriile M₂ și M₃ și ale remorcilor acestora din categoria O și cele ale autovehiculelor din categoriile N₂ și N₃ și ale remorcilor acestora din categoriile O₃ și O₄, definite în anexa II la Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*);»”.

La pagina 9, literele (c) și (d) de la articolul 1 punctul 9:

în loc de: „(c) la punctul 2.2.2, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

«(c) autovehicul cu două osii cuplat cu semiremorcă cu trei osii transportând, în cadrul operațiunilor de transport intermodal, unul sau mai multe containere sau cutii mobile, cu o lungime maximă totală de până la 45 de picioare: 42 tone;»

(d) la punctul 2.2.2, se adaugă următoarea literă:

«(d) autovehicul cu trei osii cuplat cu semiremorcă cu două sau trei osii transportând, în cadrul operațiunilor de transport intermodal, unul sau mai multe containere sau cutii mobile, cu o lungime maximă totală de până la 45 de picioare: 44 tone;»”,

se citește: „(c) la punctul 2.2.2, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

«(c) autovehicul cu trei osii cuplat cu semiremorcă cu două sau trei osii transportând, în cadrul operațiunilor de transport intermodal, unul sau mai multe containere sau cutii mobile, cu o lungime maximă totală de până la 45 de picioare: 44 de tone;»

(d) la punctul 2.2.2, se adaugă următoarea literă:

«(d) autovehicul cu două osii cuplat cu semiremorcă cu trei osii transportând, în cadrul operațiunilor de transport intermodal, unul sau mai multe containere sau cutii mobile, cu o lungime maximă totală de până la 45 de picioare: 42 de tone;»”.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO